

ΠΕΡΟΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

4900 2011

Αριθ. ελθ. 216/1959

ΔΩΡΕΑ *Λ. Τσούπερη*

SILVER 00030

1584

15

720

3724

558

642

852

2052

ΩΝ.

ΟΠΕ ΚΥ, ΣΧ

Πατρών, τλw A.

Julius Julius Hake

Johnston's Sp. 54

$$\begin{array}{r} 10 \\ 66 \\ 24 \\ 10 \\ \hline 190 \end{array}$$

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΨ ΓΑΥΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΓΩΑΝΝΙΝΩΝ, 1
CON LICENZA D'E SUPER. 078 49, 504
ΑΓΓΕΛΟΝ, ΤΩ ΑΨ

Ap. E15
2011

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΛΥΚΤΣ Ο' ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.

Πᾶσι τοῖς ἐντάξομενοις τὸ παρὸν ἀδελφοῖς ἐν Χειρῶ
προσφιλεστάτοις, τῷ προσήκοντι πρόσρησιμ, ἔ
τὸν ἐγκάρδιον γλυκύτατον ἀσπασμόν.

Νίσως ἢ Εὐλυνικὰς Ἰσοθείας ἢ κα-
τορθώματα, ὧς πολέμους Βασιλέων
ἢ στρατηγῶν, μύθεστε ἔ ἀναπλάσ-
ματα διανοίας ἀνθρώπων, σπευδάτε
τε νὰ ἀναγινώσκετε, ὡς ἐν Χειρῶ ἀ-

δελφοὶ ποθεῖνóτατοι, πόσῳ μάλλον αἰῶν τὰ μυρίνοα τῷ
Παραδείσῃ, ἢ τῆς Ἀγίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας
τῆς Ἀνατολικῆς φυτὰ Θεοφύτῳ; διὰ νὰ ἀποκτήσετε
πράξιν ἢ ἐμπειρίαν κοσμικῶ ἢ σωματικῶ, σοχαδῆ-
τε μὲ πόσῳ περισσοτέρῃ προθυμίᾳ ἢ θεῖον ἔρωτα,
πρέπει νὰ μετέρχεσθε τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Βιβλία, διότι
τὰ ὁποῖα δεῖ ἀποκτᾶτε μόνον τῷ κοσμικῷ ἐν-
εῖν.

ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑπερκόσμιον καὶ ἀσώματον, καὶ μάλιστα
 πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις λέγει
 ὁ Κύριος. Ἐρᾶνάτε τοὺς Γραφάς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀρήσε-
 25 τε ζωὴν αἰώνιον. Θέλετε ἡξάρεαι λοιπὸν ἀδελφοί μου
 ἅγιοι, ὅτι εἰς ἄλλο δὲν χαίρει τόσον ὁ Θεός, καὶ οἱ
 Ἄγιοι, ὅσῳ χαίρουν, ὅπου μελετᾷ τινὰς καὶ διη-
 γάται τῷ μὲν Θεῷ τὰ θαυμάσια, καὶ πρὸς αὐ-
 θρώπῃς κηδεμονίαν καὶ πρόνοιαν, τῷ δὲ Ἁγίῳ τὰ
 ἐνδόξα κατορθώματα. καὶ διὰ μὲν τῷ Θεῷ τὰ θαυ-
 30 μάσια, λέγει ὁ Προφήτης Δαβὶδ. Γενεὰ καὶ γενεὰ
 ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ πρὸς δυνάμιν σου ἀπαγγε-
 35 λήσιν, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται, καὶ πρὸς δυνά-
 40 μιν τῷ φοβερῶν σου ἔρῃ. διὰ δὲ τῷ Ἁγίῳ τὰ κα-
 45 θορθώματα, ψάλλει ἡ Ἁγία τῷ Χριστῷ Ἐκκλησία
 50 μὲ λαμπρῶν φωνῶν λέγουσα. Εἴτις ἀρετὴ, καὶ εἴτις
 55 ἔπαινος πρέπει τοῖς Ἁγίοις, καὶ τὰ ἑξῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ
 60 σοφὸς Σολομών λέγει. Ἐγκωμιαζομένης Δικαίας,
 65 ἀφρανθήσονται λαοί. μὲ πρὸς διήγησιν τῷ ἐνθέον ἀγῶ-
 70 νων, καὶ ἐναρέτων πράξεων τῷ Ἁγίῳ, ἡμπορεῖν νὰ
 75 μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς εἰς τὸν πρὸς Θεὸν ζῆλον,
 80 καὶ πρὸς ἀσέβειαν, καθὼς ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρη-
 85 γόριος λέγει. Ἰνα ὦν τὸς ἀγῶνας τιμῶμεν, μιμώ-
 90 μεθα πρὸς εὐσέβειαν. Ἐπειδὴ τοιγαρὲν καὶ τὸ παρὸν
 Βιβλίον ἐτυπώθη ἅπαξ, ἔτις, καὶ πρὸς, ἡθέλησαν
 οἱ ἅγιοι Πατέρες τῷ Θεοβαδίστῃ ὁρῶν Σινᾶ, ὅτι νὰ
 τυπωθῇ ἡδὴ ἔτι τέταρτον, μὲ τῆς προωθήσεως τῆς Ἀκο-
 95 ρατίας καὶ Ἁγίας καὶ ἐνδόξης μεγάλης Προφῆτα Μωϋ-

σέως τῷ Θεόπτε, γράψαντες τῷ ἐν μοναχοῖς κυρ Αἰ-
 νανίᾳ Χελιδόνι Πελοποννησίᾳ καὶ Σιναΐτῃ, εἰς τὸ νὰ
 προσπαθήσῃ δι' ἐξόδων αὐτῷ ἰδίῳ νὰ γράψῃ τὸ τοῦτον
 ψυχωφελέστατον ἔργον, ὅστις ἔγραψε τῷ Πανιερωτά-
 τῳ ἀγίῳ Ἀρχιεπισκόπῳ τῷ Θεοβαδίστῃ ὄρκε Σινᾶ,
 Κυρίῳ Κυρίῳ, ὅτι νὰ διορίσῃ ἡ πανιερότης τε ὅπως
 οἶδε τὰ ποῦ τῷ τύπῳ πρέποντα. Καὶ δὴ ἡ αὐτῇ Θεο-
 τήμητος Σεβασμιότης ἐδιώρισεν εἰς τὴν ἐμὴν τυπο-
 γραφίαν τὴν τῷ τύπῳ ἐκδοσιν. Οὕτω καὶ τὴν δοθεῖσαν
 μοι προτροπὴν καὶ διορίαν, ἰδὼς δὴ ὠκνησα ἑπιπόνως
 νὰ κάμω, ὅτι νὰ δοθῇ εἰς τὸ φῶς πάλιν καὶ τῶρα ἡ
 ψυχωφελέστατη αὕτη Βίβλος, τὸ μὴ διὰ τὸ σεβασ-
 μιον τῆς Ἀγίων καὶ Θεοδοξάων ἐκείνων τόπων τῷ Θεο-
 βαδίστῃ ὄρκε Σινᾶ, τὸ δὲ καὶ διὰ τὴν ἀλάθειαν, ὅπως
 προσφέρω εἰς τὸ ἀξιοσεμνοπρεπέστατον ὑποκείμενον τῷ
 Πανιερωτάτῳ ἀγίῳ Ἀρχιεπισκόπῳ, ἐχ' ἦτον δὲ καὶ διὰ τὴν
 πολλὴν ἀγάπην, ὅπως ἔχω εἰς τὸ ἀσεβὲς γένος μου τῆς
 Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου Χριστιανῶν. Περιέχει λοιπὸν
 τὸ Βιβλίον ἐν πρώτοις τὴν Ἀκολουθίαν τῷ Προφῆτῃ
 Μωϋσέως, καὶ τὸν Βίον αὐτοῦ. δεύτερον, τὴν Ἀκολου-
 θίαν τῆς Παρθενομάρτυρος ἀγίας ἐνδόξεως Αἰκατερί-
 νης. τρίτον, τὸ προσκυνητάριον τῷ Θεοβαδίστῃ ὄρκε,
 ἥτοι τὰ φοβερά καὶ θαύματα, ὅπως ἐδείχθη
 εἰς αὐτὸ ὁ Μέγας καὶ Φοβερός Θεός, καθὼς φαίνεται
 εἰς τὴν Βίβλον τῆς Εξόδου σαφέστερον. ἔτι δὲ καὶ ποῦ
 τῷ πομπικαλέστατῳ καὶ ἀγίῳ Μοναστηρίῳ, ὅπως ἐκτίσῃ
 ὁ Θεοσεβὴς Βασιλεὺς Γεωργιανός. καὶ τέταρτον, τὴν Ἀ-

κοιτηθῶσαν τῇς Ἀγίων Ἀββᾶδων, τῇς ἐν Σινᾶ, καὶ
Ρ'αῖθ' ἀναρεθόντων, με' ὅλῳ τῷ πρέπεσαν τάξιν
καὶ ἁρμονίαν, καὶ ἀπρέπειαν, καὶ καλλωπισμὸν τῆς
Βίβλου, ὅπως ἐδιωθήτω.

Δέξαδε ἔν' ὧ φιλιαναγνώσαι τίμιοι τὸ παρὸν ἀμε-
νώως, ἥ ἀναγινώσκετε αὐτὸ ἐπιμελῶς ἅμα καὶ ἀλαβῶς,
διὰ τὰ ἀρύετε ἐντεῦθεν τὰς ἀφορμὰς τῆς πνευματικῆς
χαρᾶς ἥ ἀφροσύνης, καὶ τὰ προτρέπετε εἰς ἔλεος, καὶ
ἀποίαν τῇς Ἀγίων ἐκεῖνων τόπων, τὰς ὁποῖας ἐφύλαξε
καὶ φυλάττει ἡ Θεὰ Πρόνοια τὸς αἰῶνας, ἐν μέσῳ
τῇς ἀσεβῶν, οἰόντι ῥόδον ἐν μέσῳ τῇς ἀκανθῶν, εἰς
δόξαν τῇ δοξάσαντος, ἥ αγιάσαντος τοῦ ὁρος τῆς Ἀγίας
Θεᾶς, καὶ τῆς Χριστιανικῆς γαίας παύτερπνον σεμνολόγη-
μα, καὶ πνευματικὸν κατὰτεύφημα. Εὐρῶδε ἐν Κυρίῳ
ἀδελφοὶ Τιμιώτατοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΗΝΙ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ, Δ'.

ΜΗΝ' ΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΤΟΤ' ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Μ Ω Υ Σ Ε Ω Σ
ΤΟΥ ΘΕΟΠΤΟΥ.

Εν τῷ Μεγάλῳ Εσπερινῷ μετὰ τὸν προσομιανὸν Ψαλμὸν, τὸ, Μακα-
ριος Ἄνθρωπος, τὸ, α. Ἀντίφωνον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσάμενος
εἶχ. ή. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα εἰληρὰ προσόμοια, ήχος, α.

Ω τὸ ᾠδαδόξου θαύματος.

Τὸ ᾠδαδόξου θαύματος, ὁ Θεὸς λειτουργὸς, Μωσῆς
ὁ διαπίσιος, λογιζέται ἐν νεκροῖς, νεκρὸς ἡρώδης, ἀλλὰ
θανάτου πικρὰ, δὲ σαλεύει φρικτῶς τὸ βασίλειον, τὴν
θεῶν τὴν Ποιῶν, καταμύουσας ἐκεῖθεν φανέρωσιν. ὁ
θεὸς καὶ ἡμῖν τοῖς πόθῳ, τὴν αὐτὴν μετέσασιν, ὁ φη-
μύσιν αἰτεῖται, ἱλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Ω τὸ ᾠδαδόξου θαύματος, ὁ Θεὸς τῇ αἴγλῃ, λαμπρυνθεὶς τὸ πρό-
σωπον, Μωσῆς ὁ θεοκαλῆς, πρὸς τῶν σήμερον, ἐχαίρει τὸ
πικρὸν, ἀλλ' εἰς τῆς λήθης τῷ λείθῳ καλύπτεται. ὡς ἥλιος γὰρ φα-
νερὸς, φαίνει αὐτὴ τῇ δυνάμει καὶ χάριτι. ὁ θεὸς καὶ ἡμῖν τοῖς πόθῳ,
τὴν αὐτὴν μετέσασιν, ἀνυμνῶσιν αἰτεῖται, ἱλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Ω τὸ ᾠδαδόξου θαύματος, ὁ πιστὸς ἐν ὅλῳ, τῷ οἴκῳ τῆς χάριτος,
θεράπων καὶ ὑπεργός, ᾧ μυσηῖων Θεῷ, ὁ πάσαις κτίσιν λαβὼν,
κατὰ Αἰγύπτῳ σαφῶς ὑποχείριον, καὶ συγκινήσας αὐτῷ, εἰς ἐπισμόν
Φαραὼ τὸ ἀλαστος, σήμερον νεκρὸς ὁράται, ὑπὸ γλῶσσει κρυπτόμενος,
ἔξαιτεται δὲ πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Α

Παθ.

Π ἄντες συμφώνως τιμήσωμεν, οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις, καὶ πιστῶς δοξάζωμεν, τὸν μυστὴν τοῦ Θεοῦ, θεῖαν ἐκλάμψαν, τὸν πατρὶν τοῦ Προφήτου, ὑπερβαλλόντως τοῖς πᾶσιν ἀσάφιστα, καὶ πάντας τὰς ἐκ τῆς γῆς, ἀειφαίνει δαδελχία λαμπρύναντα, τὸν καὶ πρὸ τῶ νόμου πάσαι, καὶ ἐν νόμῳ λαμπρύναντα, καὶ τῆς χάριτος δῖλα, τὰ μυστήρια ποιοῦσαντες.

Μ ὅσα τοῦ θεῖου Θεοῦ Ματθῆ, ὡς ποτὲ τῇ ῥάβδῳ, ἐρυθρὰν διέτεμνεν, λαόν τε τὸ Ἰσραὴλ, πλὴν δειγμάτων, καὶ Φαραὼ τὸν δεινόν, καὶ τὴν αὐτῇ σφαττῇ κατεπότισας. καὶ νῦν ἡμῶν τὰς ἐχθρὰς, σὺν ὁρατοῖς ἀοράτοις κατέβαλλεν, καὶ διδοὺς εὐθυπορεῖν, ἀντιποδίζων πρὸς τὸν εὐραϊόν. ὅπως τὸ Θεοῦ τῆς δόξης, σαῖς προσβείαις τύχωμεν, αὐμνῶντες ἀπαύτως, τὴν αὐτῇ μεγαλειότητα.

Τὴν σὺν σεπτῇ καὶ πανέορτον, ὡς Θεοῦ μνήμην, ἐπιστῶς σήμερον, περὶ οἱ σοὶ πιστοὶ, δούλοι ἀρχεῖοί τε, δούμοί σε θιμῶς, τὸ ἔχοντες ἡμᾶς ἐκ παπτοῖων κακῶν, καὶ βλάβης τοῦ ἀσεβῶν, τοῦ περικυκλῶ ἡμῶν ὑλακτόντων αἰ. ὅπως εἰς αἰῶνας μὴν, ἡ παρῶσα ποίμνη σε, ἀποκλυσος πάντες, ἡ βλάβη ἐκ τῆς δόξης.

Δόξα. ἡχος, πλ. β.

Η Πάνσεπτος Ἐορπὶ νῦν ἐπεδήμησε τὸ Προφῆτε καὶ Θεοῦ Ματθῆ, ποροζονῶσα πᾶσι σωτηρίαν ἡμῖν. μυστικῶς ἐν κροτήσαντες τὴν προσείπων. χαῖρε φωνῇ τοῦ ἐν τῇ σκότει τῇ νοτιῇ Ἡλίου ὑπάρχων διαπέσει. χαῖρε μῦσα τοῦ θεῖου περὶ αὐτὰρ, τοῦ τὸ Ποιητὴ θεῖον περὶ νῦν καταγῶγιον, πάρεσο μέσον ἡμῶν ἀοράτως, πᾶσι παρέχων δωρεὰς χαρίων, τοῖς τὴν πανέορτον νῦν, ἀφῆμισι μνήμῳσε.

Καὶ νῦν. ἡχος δ' αὐτός. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἰσοδος, π', Φῶς ἱερὸν, τὸ ἀποκείμενον πᾶσι ἡμέρας, καὶ τὰ ἀγαθὰ.

Τῆς Ἐξόδε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κ ατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λέσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ αἰβραι παρεπόρουντο ἐπὶ τὸν ποταμόν. καὶ ἰδοὺσα θήβην ἐν τῇ ἔλει, ἐποσείλασα τὴν αἰβρᾶν, αἰεῖλετο αὐτῇ. αἰοῖξασα δὲ, ὅρῃ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θήβῃ, καὶ ἐφείσατο αὐτὴ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ εἶπεν· ὅτι τοῦ παιδίου τοῦ Ἑβραίου τὸ. καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῇ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ· θέλεις καλέσω σοὶ γυναικα ἑσθλάντα ἐν τοῦ Ἑβραίου, καὶ θηλάσει σοὶ τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, πόρῳ. ἐλθῶσα δὲ ἡ νεαίς, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τὸ παιδί. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· ἔσθλῳ μοι τὸ παιδίον τὸ, καὶ θηλάσόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοὶ τὸν μισθόν. ἔλαβεν δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ

ἐθῆ.

ἐδήλαζον αὐτό. ἀνθρωθεύς δὲ τῇ παιδίᾳ, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγέννηθ' αὐτῇ εἰς υἱόν. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωσὺν, λεγούσα· ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνελόμην.

Τῆς Ε' ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἰσήλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τὸ Θεῷ Χαρίβ. ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἀγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτης, καὶ ὅρα· ὅτι ἡ βάτης καίεται πυρὶ, καὶ ἡ δὲ βάτης ἔκκαυται. Εἶπε δὲ Μωσῆς· παρελθὼν ὁφθαλμοὶ τὸ ὄραμα τὸ μέγα τούτο, τί ὅτι ἔκκαυται ἡ βάτης; Ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσε αὐτὸν ἐκ τῆς βάτης λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. ὁ δὲ εἶπε· τί ὤρε Κύριε; καὶ εἶπε· μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τοῦ ποδὸς σου, ὅ ᾧ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν. καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰμὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ἠυλαβέτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τὴν λαὸν μου ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ὑπὸ τῷ ἑργοδιωκτῶν, οἶδα γὰρ τὴν οὐσίαν αὐτῶν, καὶ κατέβην ἐξελεῖν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ καλὴν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Τῆς Ε' ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΕΛπίσσε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐνώπιον ἐνώπιον, ὡς εἶτις λαλήσεις πρὸς ἑαυτὴ φίλον. καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολὴν. ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὶ νέος, ἐκ ἐξοπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδὲ σύ μοι λέγεις, ἀνάγαγε τὸν λαὸν τούτον. σὺ δὲ ἐκ ἐδήλωσάς μοι ὅτι συμποσελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας, οἶδά σε ὡδὲ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρέμοι. εἰ δὲ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφανίσον μοι σιαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδωσι ὅπως αὐτὸς ὁ ὕμνος χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γινώσκῃς λαὸς σου τὸ ἔθνος τούτο. καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Εἰμὶ αὐτὸς ἀποπαράδομαί σε, καὶ καταπαύσω σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Εἰμὶ σὺ αὐτὸς συμπορεύου μετ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐν τεύθει. καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν ὡδὲ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορεύου μετ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξαδοξάμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου ὡδὲ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς εἰσίν. εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· καὶ τῶν σοι τὸν λόγον ἐν ἄρῃς, ποιήσω. εὕρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ. καὶ οἶδά σε ὡδὲ πάντα. καὶ λέγει Μωσῆς· Δείξον μοι τὴν σιαυτὴν δόξαν. καὶ εἶπεν· Εἰμὶ ἀποπαράδομαί σε πρὸς τὴν δόξην μου, καὶ καλέσεις τὴν ὀνόματί μου Κύριον ἐναντίον σου.

τίον σου. καὶ ἐλάσω, ὃν αὐτὸς ἐλάω. καὶ οἰκτείρωσω, ὃν αὐτὸς οἰκτείρω. καὶ εἶπεν. Οὐ δύνησιν ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. ἔτι δὲ μὴ ἴδῃ ἀνθρώπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. καὶ εἶπε Κύριος. Ἰδὲ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ σὺθι ἐπὶ τῆς πέτρας. ὡς δὲ παρὲλθῃ ἡ δόξα μου. καὶ θύσῃς εἰς ὀπίω τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τὴν χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως αὐτοῦ παρὲλθῃ. καὶ ἀφελῶ τὴν χειρά μου, καὶ πότε ὅψῃ τὰ ὀπίσω μου. τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθῆσεται σοί.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμειλα. ἤχος, β'.

Χαίρειτε Προφῆται τίμιοι, Μωσῇ καὶ Ἀαρὼν, οἱ τὸν νόμον Κυρίου καλῶς ἐκπαλάμφοι, καὶ τῇ πίσει φανόντες ὑπόδητοι σὺλοι ἀκλινεῖς. ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσίται ὤφθητε, τῆς νέας ἐκκλησίας Χειρῶν, καὶ μεταστάτες πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, δ' αὐτός.

Υπὲρ τὴν Ἰὺ Αἰγυπτίαν παιδείαν, τὴν θείαν καὶ ὑραῖον προείδον φιλοσοφίαν. τὴν μὲν γὰρ ἀπώσαμνος ὡς ματαίαν καὶ βέβηλον, καὶ δεσιδαίμονος πλάνης παιδαγωγόν. τὴν δὲ ἐνστερνισάμνος μουσικῶν πιφυκῶν μουσικῶν θαυμάτων. ὡς αἰεὶ Προφῆται φιλοθεάμων γεγονώς, πᾶσιν ἐρητύρσας, τὴν δημιουργικὴν τῶ Θεοῦ δύναμιν.

Ἦχος, δ'.

Εκκαθάρασον τὸν νῦν τῆς ὑλικῆς ἀχλύος, Μωσῇ Θεόπτα παρμακάρητε, πρὸς ὕψος θιωρίας ἀειπεραΐνης. ὅθεν προτεθέασαι Θεῷ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιδημίαν, ὅπῃ τῆς πέτρας ἐντεθεῖς, χειρὶ Κυρίου σκεπαδεῖς. ταῦτα γὰρ τὰ ὀπίδια, ἃ σοὶ Θεὸς ζητῶντι ἀποδείξειν ὑπὲρ χιτο. ὃ καὶ νῦν παριστάμνος, καὶ πρὸς πρόσωπόν σου τὸν βραχύτερον ὁρῶν, πρὸς βόλε ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, ἵνα ρυθῶμιν πάσης προσβολῆς ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν πανόφθιμι.

Ἦχος, πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τῶ νομοθέτου ἀνυψαζέται ἀκτίσι. καὶ ἡ τῶ Θεῷ Ἐκκλησία, τοῖς ἀθέσιν ὠφείζομεν, ὀφροσυνῶς κραυγάζει. Μωσῇ θαράπων τῶ μόνῳ Θεῷ, μὴ ἐλλείπης πρὸς βόλε ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Δόξα, ἡχος, δ' αὐτός.

Τῆς ἐκλεκτῆς χορείας Ἰὺ Θεοπνύσαν Προφητῶν, πανόκλης ἀπαρχὴν καὶ χρηματίσασα, ἡ αὐτάδελφος ξυωρεὶς καὶ ὁμότροπος, Ἀαρὼν ὁ ἐξέβλεπτος, καὶ Μωσῆς ὁ Θεοπτικώτατος. οἱ παμφαεῖς Θεῷ Προφῆται, καὶ ἱερεῖς φανόντες ὑπέρτατοι. ἐς ἐν ὁμήμοις ὁδαῖς, ὃ Ἰὺ πτωχὸν σύλλογος κατασέφωμιν. χαίρειτε βοῶντες αὐτοῖς, οἱ Ἰὺ ὑπερφύων, καὶ φρικτῶν Θεῷ περσίων ἐπόπτῃ καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς ὑποφύτης σαρκώσεως προσσηματόρες ἐκπερυσιοί. χαίροις πανσέβαστε Ἀαρὼν, ὃ τὸ ὄντι ἀπόκριτος ἐν ἱερῶσιν ἀνὰ δεξιαῖς. τὸ γὰρ βλαστῶν τῆς ἀνίκης σοὶ ῥάβδος, σαφῶς προειμνήθης. δι' ἧς ὁ πᾶν πάντα ὑπὲρ λόγον ποιῶν καὶ μετα-

συνε-

σκόδαζον, τὴν ἑαυτὴ ἐπ' ἐχάπων συμβολικῶς ἐπεκμήρατο, ἀπορον ἐκ Κο-
ρης κυφορίας. χαίροις Μωσῇ πολυθαύμασε, ὁ πάσης ὑλώδης χείσεως
τὸν εἶν καθ' ἡμέραν, καὶ τὸν ἀφ' ὅρου τοκετὸν τῆς ἀλοχέυτε Πανάγνη,
μυηθεὶς ἐν Σινάῳ τῷ ὄρει, ἔξ' τῆς ἐκφραδείσης σοὶ φλογόφορος, καὶ ἀει-
θαλὲς ἀκαταφλέκτε Βάτε. Διὸ ἐκτελέσατε, αἷς παρήρσιαν πρὸς Θεὸν
κεκτημένοι, ὑπὸ πάσης ρυθιῶναι προσβολῆς ἐναυτίας, τὴν ἐκ πόθε τι-
μῶσαι ὑμᾶς, ποίμνῳ Θεοσύλλεκτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'.

Πανόφημοι Μάρτυρες.

Θεόπτε μακάριε Μωσῇ, Βάτον πρὶν τεθέσσαι, ἐνθάδε Κόρην τὴν
ἄχραντον, ἀπαργανμήνῳ μὲν, τῷ πυρὶ τῷ Θεῷ, τὸ καθόλου δ'
ἀφλεκτον, ὑπάρχουσαν δυνάμει τῇ κτίσαντος. ὃν κατεκίτθου, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνῳ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μὴ ἀπτεθε ἡμεῖς χριστῶν με, καὶ ἐν τοῖς.

Εμάσιζας Αἴγυπτον σοφί, καὶ τὸν ταύτης ἐξάρχον, πολλοῖς κατέ-
πληξας τέρασι, καὶ τέτε γέγονας, ὡς Θεὸς Θεόπτε, μεταλλάττων
ἅπασαν, τὴν φύσιν ἡμῶν σοικεῖων ὡς ἔφησοι, ὁ παῖτων Πρύτανης, καὶ τῇ
γενέᾳ προμηθεύμενος, ἡμῶν ἀνθρώπων, ὡς μότος φιλανθρώπος.

Στίχ. Σὺ ἱερὸς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν τιμὴν.

Νῦν ἐκ ἐν αἰνίγμασιν ὄρης, εἰδ' ἐσώφρις παίσου, εἰδ' σκιαῖς
ὡς τὸ πρότερον, τὸν σοὶ ποθέμενον, Μωσῇ νομοθέτα. ἀλλὰ μάλ-
λον πρόσωπον, πρὸς πρόσωπον λυθρότων Θεόπνυστε, ἡμῶν ἐμφύσεων.
ὃν ἐκτελέου δωρήσασθαι, τῇ σῇ ποίμνῃ, ἔλεος καὶ λύσιν δεινῶν.

Δόξα. Ἤχος, δ'.

Δὺτε ἡμεῖς ὁδοδόξων τὸ σύστημα, ἡμῶν Προφητῶν τὸ ἀκροθιῶνον περ-
πνῶς ἀφημίσωμεν, Μωσῇ τὸν ὄντως πολυθρήλυτον, τὸν γνή-
σιον τῷ Δεσποτῇ φίλον, καὶ ὑπεργόν ἡμῶν ἐντελμάτων, τὸν ἐν πολλαῖς
καὶ ποικίλαις τερασίων δυνάμεσι μασιζαντα Αἴγυπτον, καὶ ταύταις τὸν
ὀλέθριον ἐκδειματώσας Φαραῶ, τὸν ποδηνέτω τῇ παλαιῇ Ἰσραὴλ, τὸν
ἔχτεμόντα τὴν ἐρυθραῖον μέγα πέλαγος, τῇ Θεόθεν αὐτῷ δοθείσῃ στυ-
ροτύπῳ βακτερίᾳ, καὶ τὸν μὲν πρὸς λαὸν Θεὸς διεβίβασεν, ἐν αὐτῇ
δὲ τὸν ἀντίπαλον κατεβύδισε τυραννον, σὺ τοῖς στρατόμασιν αὐτῷ ἀρ-
μασί τε, καὶ ἀλαβάταις. Ὅθεν ὑπέρτερος χηματίσας ἡμῶν χημαίηλων πα-
θῶν, ἀκηλίδων ἐσοπτρον τῇ παναγίᾳ γέγονε Πνέματος, καὶ τοῖς Ἀγ-
γέλοις ὑψίστιος θεοφύσιος. ἐν τῷ ὄρει δὲ φοβὰς, καὶ τὸν ἀδυτον ὑπεισελ-
θῶν γνώφον, τὸν ἀπόσιτον ὡς οἶόν τε κατοπτρίσασθαι, καὶ ὡς φίλος γνή-
σιος, ἐνώπιος ἐνωπίῳ αὐτῷ προσεφθέγγετο. παρ' ἐ τὴν καρδίαν σου τῷ

προ-

Δόξα. Ἦχος, ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Γωσιφ.

Αναβας θεοπεπίως, ἐν τῇ Σινᾷ θείῃ Μωσῇ, καὶ τὴν γρόφον εἰσελθὼν, εἶδες τὴν δόξαν τῆς Θεᾶς, καὶ ὑπαδέξω τὸν νόμον τὸν τοῦ Πνέματος. ὅθεν τῇ Χειρὶ βλέπεις τὴν Σάββατον, Βάτω καὶ πυρὶ προσηφείσάν σοι, καὶ ἐν Θαβῶρ ἐροῖς, καὶ τὴν ἀρρήτων κατείδες δόξαν τῆς Κτίσεως. αὐτὸν δυσώπει, παντὸς κινδύνου, σώζειται πρὸς ὑμῶν ὑμῖν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Γωσιφ, πρὸς ὑπὲρ φύσιν διαρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς ἑαυτὴν, τὸν ἐπὶ πέποι ὄντων, ἐν τῇ ἀσώρῃ συλλήφεισε Θεοτόκε, Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, Ράβδον Ἀβρὰμ τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήσασκε καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερῶσιν ἐκράυγαζε. Παρθένος τίττει, καὶ μὴ τὸν πάλιν μῦθε Παρθένος.

Μετά τὸν Πολυέλιον, Καθίσματα, ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λογον.

Τὸν Μωσῆα τὸν πᾶντων τῶν Προφητῶν, ὑπερέχοντα πάντας ἐσχατικάς, ἐνδείας ὑμνήσωμεν, καὶ τὸν τῶν δόξασαντα, ἐν σημείοις πᾶσι, καὶ τέρασι σήμερον, τὴν αὐτὴν πλεοντες ὑπέρτιμον καίμην. ὃ καὶ ἐκβοῶμεν, διελπίσω καρδίᾳ. Θιόπτει μακάριε, ποδηγὲ καὶ προσάτα ἡμῶν, νομοθετῶ παγκόσμιε. πρὸς βδοὺ Χειρὶ τῇ Θεᾷ, τῶν πταισμάτων ἄφισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὁμοιον.

Στ' ἀείεις ἐκ βρέφους ἀναδειχθεὶς, πρὸς ψυχῆς ἐκκαθαίρων τὸ ὀπτικόν, γεγονός μετάρσιος τῶν γνῶν μακάριε. ὡς γὰρ εἶδες πρὸς Βάτω τὴν φλόγα τὴν ἀεικτον, μὴ πῦρ φλέγεται ὅλος, ἢ μάλλον δραστήσιον, ἔφης ὁ Προφήτα, ἐκπληττόμενος σφόδρα. τί τῶτο τὸ ὄραμα πορεύεις ὁραγώσομαι; ὡς δὲ ἔγγιστα γεγονός, ἤκουσας ἐκείθεν φωνῆς, προσεπίσης λῦσαι τὸ ὑπόδημα. ὁ γὰρ ποπὸς ὁ ἕως, ἀγία γῆ πέφυκε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τῇ Θεᾷ. χαῖρε Κόρη καθεύδρα βασιλική, κλίνη πορφυρέσσωπε. χρυσοπόρφυρε θάλαμη. χλαμὶς ἀλεργόχοι, τιμαλφίσαντες τέμενος. ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολυόψατε. χαῖρε Θεοτοκε, δαδκατέχει πόλες, καὶ πύλην χρυσύλατε, καὶ πασὰς ἀγλαόμορφε. ἀγλαόχουσε ξάπιζα, Θεοκόσμητον σκιάσωμα. χαῖρε εὐδοξέ Νυμφὶ ἡλυσάλακτι. χαῖρε μοι ψυχῆς με δάσσωμα.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, πρὸς α. Ἀντίφωνον τὸ δ'. ἦχος.

Προκείμενον, ἦχος, δ'. Μωσῆς καὶ Ἀβρὰμ ἐν τοῖς ἱερῶσιν αὐτῶν.

Στίχος. Διέρρηξε πέφαν, καὶ ἐρρύσαν ὕδατι.

Τὸ, Πᾶσα προή.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆ κ' Μάρκον.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, οἱ τινες λέγουσιν ἀσέβασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπιρώπησαν αὐτὸν, λέγοντες. Διδάσκαλε, Μωσὴς ἐρεῖται ἡμῖν, ὅτι εἰάν τις ἀδελφὸς ὑποδαῖν, καὶ καταλείπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ ὀξαναθήσῃ σπέρμα τῆ ἀδελφῆς αὐτῆς. Εἰπὼν ἂν ἀδελφοὶ ἦσαν. καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ὑποθνήσκων ἐκ ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἡ δὲ αὐτῆς ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ ἐκ ἀφῆκαν σπέρμα. Ἐξάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ ἂν ἀσέβασει, ὅταν ἀσέβῃσι, τίνος αὐτῶν εἶναι γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔχον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ὑποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. Οὐ δεῖ τὸ το πλανᾶσθαι, μὴ εἰδότες τὰς Γραφάς, μηδὲ τὴν δυνάμιν τῆ Θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀσέβῃσιν, ἅτε γαμήσιν, ἅτε γαμήσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς Ἄγγελοι, οἱ ἐν πῖς Οὐρανοῖς. Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται, ἐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ Βίβλῳ Μωσέως, ὅπῃ πῖς βασις ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων. Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεός Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεός Ἰακώβ, ἐκ εἰσὶν ὁ Θεός νεκρῶν, ἀλλὰ Θεός ζώντων. ὑμεῖς ἂν πολὺ πλανᾶσθαι.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆ σ' Προφήταις περισβείαις ἐλεήμων.

Καὶ νῦν. Ταῖς πῖς Θεοτόκῃς περισβείαις ἐλεήμων.

Εἶπα τὸ Ἰδιόμιλον. ἡχος, πλ.β'.

Προτέθεικας τὴν ψυχὴν σε χριστομιμήτως Θεόπτα, τῆ λαῶν προκινδυνόων. καὶ Θεὸν μὴ ἀποδείξας εἶσαι αὐτὸν, παμμάκαρ εἰς ὁράειν αὐτῶν, πάσης κατακρίσεως ὄντων ἐπαξίαν, ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, τὰς εἰς ἔθνος μέγασιν, ἀπαδείξαι Μωσῇ θεασέσθαι. αὐτὸς δὲ προέκρινας συναπολέσθαι Θεοφόροι αὐτοῖς, πρᾶγμα δεικνύων ποιμῆρος ἀρίστου, σώζεσθαι μόνον καλῶς ἐφελκύντος. ὡς αὐτὸς ἔν καὶ ἡμᾶς σώζει προσασίαις σε.

Πληρεμὴς δὲ πέντε, Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱεροδῆς,

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Εἶπα. Οἱ Κανόνες, πῖς Θεοτόκῃς, μετὰ τῆ εἰρμῆς, εἰς, ε'. καὶ τῆ Ἀγίας, εἰς, ἡ. Ο' Κανὼν τῆ Ἀγίας.

Ω, δὴ, α'. ἡχος, πλ.δ'. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Τῆς φύσεως ὁδηγός, προβληθεὶς Θεόθεν, Μωσῇ Θεομακάριε, πατάσας τὸν Αἰγύπτιον, καὶ τῶν ἐν τῇ βασιτεῖᾳ, κατακρύπτεις λάκκῳ, τὸν Κύριον μιμνήσκος, τὸν κτείναντα τὸν ὄφιν, ἐν χειρὶ τῇ κρυφαίᾳ. Διὸ Χειρὶ ἄσπετον, τῇ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδοξασαι.

Ο'

Ο Λόγος ὁ τῷ Θεῷ, ὁ τῷ κτίσιν πάσαι, καλλιῶς ἀραιόητε,
ἐν σοὶ ἐπαυσαίτο, καὶ ὄργανον τῷ σιγῇ, καὶ Ἀγίῳ Πνέμα-
τος, εἰργάσατο Μακάρι, τῷ γινώσκιν ἐντιθεῖς σοι, φανερά τῇ κτίσ-
μάτων. Διὸ Χειρῶ ἄσωμην, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι.

Νεκρὰς θρησκείας σοφὲ, τῇ προσοχθισμάτων, κατακρατέσης πά-
σης γῆς, ἐν σοὶ ὁ θνηταὺς τῆς ζωῆς, ἐγκείμενος θαφίλως,
ἐξηχύθη πᾶσι, τοῖς πέρασιν ἐν χεῖρι, πολὺ κατὰ πῦρ ὕδωρ, πλημ-
μυρὲν ἐν θαλάσσαις. Διὸ Χειρῶ ἄσωμην, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι.
Θεοτοκίον.

Τὴν ἐμφυχον Κιβωτὸν, τῷ ἀγίῳ Κόρῳ, προέβλεψας αἰοῖς,
ἐξ ἧς ὁ τῷ παντὸς Παιπὶς, τῷ σάμνον προσειληφώς, τῆς Σαρ-
κὸς, ἀπολλύει, λιμώττοντα τὸν αἰθρῶπον, ζωῆς ἄρτον ἐμπλήσας, ὅς
ἀπλάγχθα ἐλείψ. Διὸ Χειρῶ ἄσωμην, ἀνεκράνυγας ὅτι δεδόξασαι.

Ἔτερος Κανὼν τῷ Ἀγίῳ. Οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Μωσὶ γεραιῶν τὸν Προφήτῳ προφρόως.

Ω, δὴ, α. ἦχος, δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται.

Μεθέξει θεός μου, τῆς πρὸς Θεόν σου ἐγγύτης, φωτὸς ὅλως ἐμ-
πλιως, Θεόπαι πύφικας. ἀλλὰ δέομαι, καταύγασον τὸν νῦν μου,
τῷ σὺ μνήμῳ σήμερον πανηγυρίζοντος.

Ως θεῖον θησαυρισμα, ἐγκυρμαχίον δίδραμσαι, τῇ θήβῃ τῷ
Πνέματος, αἰ ἡμεῖς ἀρεταί, τῇ προνοίᾳ σου, κατὰ πῦρ Βασι-
λιστῇ, ἐν γαλακτί πίστεως ἐτιθιμύσαντο.

Στείσει κοσμήμενος, καὶ τῇ τῷ Πνέματος χάριτι, ἐνθέῳ λαμπό-
μενος, τῷ συγγενῇ Ἰσραὴλ, ἐχημάτισας, δημογωγὸς καὶ ρύ-
σις, ἐκ πάντων λυβόμενος αὐτὸν κακώσιων. Θεοτοκίον.

Η βάτος τῷ ἐβλεψα, ὁ Μωϋσῆς ἀκατάφλεκτος, κατὰ φλέγον Πά-
ναγνε, τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ τῷ μέλλοντος, πυρὸς ἐξάρπασόν με,
λαβὶς ἡ τὸν αἰθρακα τὸν Θεὸν φέρουσα.

Καταβασία. Σταυρὸν χαραξας Μωσῆς.

Ω, δὴ, γ'. Ρ' αβδος εἰς τύπον.

Ως ἐθαύσω, τῷ τῷ Κυρίῳ ἡμέρας πάσας, ἐν χαρῇ ἀνεκλαλή-
τω ἐχάρης, καὶ τῷ κοινῷ σωτηρίας, καταγγέλλων ἀνεκράνυγας.
σύ εἰ Χειρὲ τὸ κράτος καὶ σπέρμα.

Νόησας πάλαι, τῷ Θεῷ Λόγῳ τῷ ἐνωθρώπησιν, τῷ σὺ χεῖρα
ἡλκισθῆς Θεόφραν, καὶ δι' αὐτῆς ἐθαύσω, τῷ ἀνθρώπων τῷ ἀ-
νάγκησιν, εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος καὶ ἀξίωμα.

Πρὸς τοῦ Θεοῦ, πλησθεὶς Θεόπαι κατεδραπένης, σοῦ τῇ
ράβδῳ τοὺς ὄφεις τῷ Αἰγυπτίων, τῷ ἐν θαλάσῃ μη-

πύων σωτηρίαν, ὡς πεποίηκας τῷ σῶ λαῷ, βυθίσας τοὺς ἀλάστορας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαίαν πάλαι, τὴν σφραγίσαν σὺ ἐθαίρηντας, Θεοφόρε τὴν φυλάττεσθαι πύλιν, τὴν τῆς Ἐδέμ, ὡς ὁ τόκος τῆς Παρθένου διεκάλυψε, λόγχῃ πλοῦρας, πλοῦρα ἐπαυορθέμην.

Ἄλλος. Τὸς σὺς ὑμολόγηες Θεοτόκε.

Νόος σα ποροῶν ὁ παντεπόπτης, τῇ θείᾳ λαμπρότητι σοφεί, συλλαμπνύσει δέκνυσιν, ἐπόπτῳ τε τῆς δόξης αὐτῆς, καὶ ἀκυστῶ φωνῶν αὐτῆς, καὶ θείας χάριτος μέτοχον.

Γνησίως κολλώμενος τῷ Κτίσῃ, καὶ τῷ ἀμέσῳ ὁμιλῶν, ὡς ὄντως καθαρώτατος, Θεὸς ἐδόκεις Φαραῶ, πτατοργῶν ὀχλοῖα, καὶ τοῖς σημείοις κοσμεύμενος.

Εκόλασας Αἴγυπτον τῇ ράβδῳ, τὴν χάριν ποροαίνων τῇ Σπυρῷ. τῆς Αἴγυπτίας ράβδος γὰρ, ὡς ὄφεις φαντασμάτων ἡ σὴ, ράβδος σοφεί κατέπε, Θεὸς δοξάζειν σε θέλοντος.

Θεοτοκίον.

Ρῥοθεῖς τὴν καρδίαν καὶ τῆς ὕλης, Μωσῆς γυμνωθεὶς πᾶς ἀληθεῖς, τύπος ὅρα ἐν Πνύματι, καὶ βλέπειν τὴν ὑπόρρητον, τῷ Λόγῳ συγκατάβασιν, καὶ τῆς Παρθένου τὴν γεννήσιν.

Καταβασία. Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, Η'χος, πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Απὸ βρέφους ἀσείος ἀπαφανείς, καὶ ψυχῆς προσδεκνύων τὸ ὄγενές, γέγονας μακάριε τῇ Κυρίᾳ ἐπαΐσιος. ὅρα τὸ ποιοῦν ὅτι τὸν λαὸν αὐτῆς, ὡς ἐκλεκτόν σε πίσει σαφῶς ἐδικαίωσεν. ὅθεν τῆς δαλείας, λυθωσάμενος τῶν, Αἰγύπτῳ δειψώσας, ἐν σημείοις καὶ πέραισιν, ἀπασράπτων Θεοπνύσει. ἀνίσβου Χειρῶ τῷ Θεῷ, τῷ πταισμάτων ἀφισιν δωρήσασθαι.

Δόξα. Η'χος, γ'. Θεὸς πίσιως.

Νοῦν καθαράσθαι τῆς ἀχλυάδες, ἐπιθέσεως Μωσῇ Θεόπτα, τὸν ἀόρατον ἐν γνώφῃ πεδέσσαι, καὶ τὰς ραφείδας δακτύλῳ τοῦ Πνύματος, τῷ ἱερῶν νόμων πλάκας εἰσδέδεξαι. Ἀλλὰ ἀνίσβου Χειρῶ τῷ Θεῷ, δωρήσασθαι τῷ νέῳ Ἰσραὴλ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Θεῖα γέγονας σπλὴν τῷ Λόγῳ, μόνη πάναντι Παρθενομήτωρ, καὶ καθαρότητι Ἀγγελίης ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ ἐν γενέθλιον, ῥεφυτωρὸν σαρκὸς πλημμυρίμασιν, ὑποκάταρον ἀρεσβεῶν σὺ ἐσθίοις νάμασι, παρέχεσθαι σπλὴν τὸ μέγα ἔλεος.

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Οβυθὸς ἐχρησάτο μὲν, πῆξα δὲ εἰς ὕδωρ μετεκλάζεται. τοῦ Σπυρῆ γὰρ διεγράφετο, ἰχὺς Θεοφόρε ἐν τῇ ράβδῳ σε.

Φῶς

ΦΩς τὸ αὐτὸν ἔγνωκας, σώματι ἐνύλῳ ἐνώθησόμενον. ὅτε τὸ το
 ἢ φωτὸς αἰδότης, τὴν δημιουργίαν ἀνέσκησας.

Η Κακῶς ἀγνοήσασα, ἢ τῇ γογγυσμῷ τὴν λέσσαν ἀνέσκησας,
 τὸν λαόν σου προσέμιλυσσε, τὸν ὑποκτεκνόντα τὴν ζωὴν αὐτῆ.

Θεοτοκίον.

ΤΗν ἐρμῖον κλίμακα, ἐν τῇ Γαβὼβ πανσόφως ἐβάνεστας, ὅ
 Θεόπαι τὴν ὑπερρήτον, τῷ Θεῷ κατέβασιν αἰνιττόμηνος.

Ἄλλος. Οὐ κατήμηνος ἐν δόξῃ.

Α Μειφθείσης πῆς σῆς γλώττης, πῆς ἰχνόπτης ἐδόξε, τῷ Θεῷ
 προνοίᾳ, ῥήτωρ μυσηρίων γεγόνεστας, ἢ τοῖς σοῖς ῥήμασι πᾶ
 σαν σὺ τὴν Αἴγυπτον, ἐν πληγαῖς ὀδυρόμενος ἐμάστιξας.

Γ Ἰσραὴλ Σωτὴρ ἐδείχθης, ἢ ἐπάταξας ἐδόξε, Θεῷ διωκείᾳ, πῆς
 Αἴγυπτος ἅπας πρωτότοκον. ὡς ὁ Χεῖρὸς ἡδὲ δαιμόνων κράτος
 ἔδραυσεν. καὶ γὰρ τύπος μελλόντων τὰ σοὶ ἐνεργήματα.

Ρ Ἀβδὼ θάλασσαν μασίξεις, ἢ ξηραίνεις τὴν ἄβυσσον, ἢ ὁρᾷ
 βάσεις, ὅλον Ἰσραὴλ ἀκατάκλυτον. πῆς δ' Αἴγυπτίως βυθίζεις
 τὴν πῆς ἄρμασι, ἢ τοῖς ἵπποις, ἢ πᾶσιν αὐτῶν τοῖς στρατόμασιν.

Θεοτοκίον.

Ω Ὁ ὀδυρόμενος τὸ θαῦμα, ὁ Μωσῆς προεώρακε. τὴν γὰρ Βάτον
 βλέπων, ὅλῳ ἀκατάφλεκτον Δέσπονα, σὲ πηλαγῶς ἐμυεῖτο
 τὴν βασάσασαν, πῆς Θεόπτης Κόρη τὸ πῦρ τὸ ἀκήρατον.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ωδὴ, ἢ. Ω. Ἐισμακάριζον Ξύλον.

Ω Ὁ ἐν κοινῇ πολιτείᾳ, ἡδὲ κοσμικῶν πλατυσμῶν, τοῖς πᾶσι
 διεδάψας, τὰ πρακτέα ἡδὲ ζωὴν ἑκατέρω, ἀσεβῶν κατατρο
 φῶν, ἐνδίκως ἐκτιθέμενος, ἢ πρὸς εὐθεῖαν βίον, μάκαρ προσηγόμενος.

Ν Ὑπομαχόντων ἀνθρώπων, ἐν τῇ πελάγει δεινῶς, σοφί πῆς
 ἀθεόπτης, σὺ ὡς Ἡλῖος λάμψας πρὸς τὰς λιμνὰς, ἀπὸ
 θυμῶς ἀσφαλῶς, πῆς Θεῆας ἐπηγνώσεις. Διὰ τὸ τό σε, καταχρέως
 μακαρίζομεν.

Π Προφῆτῳ προδεδωκίμην, ἢ προαγγέλλεις Χεῖρὸν, ἐν σώματι φα
 νησέσθαι, ὡς Θεὸν δὲ τῶν διεβάνεστας πάλιν, πάντα φέροντα
 σαφῶς, τῇ λόγῳ πῆς ἰχθύος αὐτῆ. Διὰ τὸ τό σε, καταχρέως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Α Γραφὸς Λόγος ὑπάρχων, δακτύλῳ τῇ τῷ Πατρὶ, λιθίνῳ ἐτυ
 παίδης πλαξί, Μωϋσῇ ἐπιδιδόμενος Σωτὴρ, σὺ ἐξάτῳ δὲ
 καιρῷ, σεστέρωται δὲ ἔλεον, καὶ ἐπήγασας, ἀφθαρσίᾳ τῆς ψυ
 χαῖς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπτωτα.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τῆς ἀρρήτου γνώσεως, ὅλας πεπλησ-
μύρος ὁ Θεόπτα, ἔχεις μυστήσια καὶ ἐκκαλύπτει σοι, πάσαν τῇ ἀρ-
χαίων ἐμφανῶς, γινώσκιντε καὶ μύησιν, ἀγγέλων σαφές αὐτό.

Οὗτοι εἶδες σκεπτόμενος, τῇ πύξῃ Θεῷ ἀπόστωπον, κρύφιον κατὰ-
περ ὁ Θεόπτα, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῖς ἀθέατον, Σάρκασιν τῷ
Λόγῳ δι' ἑαυτῶς, ἐγνωσ ὡς ὀπίδια, καὶ φρενιῶν συγκαταβάσειν.

Νόος καθαρότητι, ἐν ὅρει ἀναβιβνικας, μάκαρ τῷ Σιναίῳ, καὶ τὸν
τόμον, ἐγγεγραμμένων χειρὶ τῷ Κτίσῃ, πίσει ὑπεδέξω ἐν
πλαξί, πᾶσι τε κατήγγελας, τὸ αὐτῷ θεῖον βέλημα. Θεοτοκίον.

Ποικίλοις αἰνίσμασιν, ὁ Μαῦσῃς τὸν Τόκον σου, πᾶσι διεξάνωσεν
Παρθεῶς, Βάτον πυρφόρον σὲ θεασάμενος, εἰμνοί τε χυσιῶν,
καὶ κιβωτὸν, ἑάπιζάτε Πάναγνε, καὶ λυχνίαν πολύφωτον.

Καταβασία. Ω' ἱσμομακάρεισον Ἐύλον.

Ω' δὴ, ε'. Νοτίῃ θηρὸς ἐν σπλάγχνοις.

Μορφώσας ἐν τῇ ψυχῇ σου τὸ κάλλος, ἐναρέτως Θεοφόρε τῆς Τειά-
δος, ἐπισκέψω τὰ ὄντα μετ' σιωπῆσεως, καὶ σιωπῆς τὸν κοσμικὸν
οἶκον, καὶ τὸ πολυφωρότατον ἐσιατόριον. ἐν ᾧ ὁ Βασιλεὺς ἀποροίμασε,
τῆς ὑψηλῆς ἀωχίας, τῷ θεῖον ὑπόλαυσιν.

Μεγάλῃ τῷ σωτηρίᾳ Θεόπτα, ἀποδεικνύων τῷ Διεσπότη τῇ ἀ-
πάντων, ἐν τῇ θύβῃ ἀρέθης, τῇ θυγατρὶ Παρὰ, τῇ ὅτ
ἐθνῶν σωμαγωγῇ. τὸ τῷ Θεῷ ᾧ ἀποδοξάσας ὁμολογῶν μαρτύριον, εἰργασ-
μῶν δι' οἵκτον ἀμέλειον. δι' ἃ εἰς χάος ἐρρίφη, ὁ Δράκων ὁ δόλιος.

Εὐκτείνας ὅπῃ τῷ ὄρεσι τὰς χεῖρας, Θεοφόρε τὸν λαόν σου διεσώσω,
Ἀμαλὴν τὸν παρωλὴν καταξοπέμενος. ἀλλὰ καὶ νῦν ὑπὲρ ἡ-
μῶν, τῇ μεμνημένων ἐν τῇ ποιμένῃ σου τὰς χεῖρας ἔπαρον, ἐκεκτόν τὸν
Πλάσιν καὶ Κύριον, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων ἡμᾶς ἐκλυψόμενος.

Θεοτοκίον.

Γοῦνίμας τὰς θηνοίας εἰργάσω, τῇ ἀνθρώπων ἐναρέτοις ἀκαρπίαις,
τῇ τῇ λόγων σου ἀπόρῃ Θεομακάρισε. τὸν γὰρ Τίδον τὸν τῷ Θεῷ,
λαβὼν ἐγγάσειον Πνεῦμα διεζωγράφησας, ὅπῃ τῆς σωτηρίας καὶ γνώσεως.
ὁ Θεὸς ἡμῶν τὰς καρδίας, πλησὸν τῆς σῆς χάριτος.

Ἄλλος. Ἐβόησε, ἀποτυπῶν τῷ πατρὶ.

Ραδίως σοι, ὀξιώνται καὶ οἱ ὀφιοδνητοί, ἐγκαρσίως, ὅπῃ ξύλῃ χαλκῶν
ἀφ' ἑνὸς βλέποντες, ἀπνηρημῶν, τὸν Σπυρὸν ἀποτυπῶνται τὸν τίμιον.

Οκτίσῃς σε, τῇ δ' ἁλῶν ἐπακέρσας Θεοπνέσει, Οὐρανόθεν, κατα-
πέμπει καὶ μάνασοι εὐδοξί, καὶ ὀρτυγομήτραν, ἀπὸς ἑοφίῳ Γο-
ραὶλ τῷ γογγύζοντι.

Φυλάσ-

Φτλάσοντος, τῷ Θεῷ σοὶ σοφὸν τὸ αἰδέσθαι, κατ' ἐλπίδα, ὡς Ἀδὰμ
Κορὲ ζῶν ὁ δαίμων, ὡς ἱερατὸν εἶναι, καὶ σὺ θρασυθεὶς καὶ ἀ-
πώλετο. Θεοτοκίον.

Η Βάτος σε, ἡ πυράφλεκτος Κόρη διέγραψε, συλλαμβάνειν, τῆς
Θεότητος πύρ Παναμώμνυτε. ἡ δὲ θεία σάμνος, τὸν φοβία τῷ
Κόσμῳ πανύμνυτε.

Καταβασία. Νοτίῳ θηρὸς ἐν ἀσπλάγχνοις.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Ως θεωρὸν τῆς τῷ Θεῷ ἐνανθρωπήσεως, καὶ μυστογράφον τῆς αὐτῆς
συγκαταβάσεως, ἐκθεάζεις ἡ ποιμήν σου Θεορρήμων. ἀλλ'
ὡς πέφυκας μεσίτης ἀξιόθεος, ἐκ παντοίων ἡμᾶς κινδύνων ἐλευθε-
ρων, ἵνα κράζωμεν σοὶ χαίροις Μωϋσῇ θεασέσθαι.

Ὁ Οἶκος.

Ανῶθεν ἀδεδόξως, ὁ Θεὸς Θεὸς Λόγος, κατέπεσεν ἐπὶ σὲ Θεοφό-
ρε, καὶ τὴν ἡλογμητὴν μορφὴν, ἐπισκέψατό σε καὶ ἐμνηστέσατο.
Διό σοι καταρτίζοντες τὸν ἔπαινον, βοῶμεν ἕως. Χαίρει δι' εἰς ὁ Θεὸς
ἐγνώσθη. Χαίρει δι' εἰς ὁ ἐχθρὸς ἐπώσθη. Χαίρει ἐναρέτω ζωῆς ἐργασή-
ριον. Χαίρει ἔρυντι φοβῆς καταγώνιον. Χαίρει ξοῖν ἐσθνημένος τοῖς
ἐν γῇ καταπληγῷ. Χαίρει μόνῃς ἐφιέμενος τῆς ἀρρήτης καλλονῆς. Χαί-
ρει τῆς δόσεβείας μεγαλόφωνος κήρυξ. Χαίρει τῆς ἀληθείας ἡ Θεοφθογγος
σάλπιγξ. Χαίρει κρατὶρ ἀφραίνων συνείδησιν. Χαίρει ριπὴρ καθαίρων
ἐνθύμησιν. Χαίρει δι' εἰς ἡ Εὐδὲμ ὑπέρβη. Χαίρει δι' εἰς ὁ Ἀδὰμ ἀν-
κλήθη. Χαίροις Μωϋσῇ θεασέσθαι.

Τῷ αὐτῷ Μωϋσῇ, Δ'. Τῷ Ἀγίῳ, καὶ ἐνδόξῳ μεγάλῳ Προφήτῳ Μωϋ-
σέως τῷ Θεόπτε.

Στίχ. Οὐκ ἐν πέτρᾳ νῦν, ἐδ' ὀπιθίων μέρη.

Μωσῇ θεωρεῖς, ἀλλ' ὅλον Θεὸν βλέπεις.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ἈΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

ΜΩΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΠΤΟΥ.

ΠΑΤΕΡ ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ.

Τῆς δ' εὐδοξίας Προφήτης Μωϋσῆς ἐξηγήθηκεν ἔπος δὲ
κτίσεως Κόσμου, γ' ψ λ ζ'. ὁ πατήρ τε ἐκατάγετο δὲ τὴν
φυλὴν τὴν Λαίτ, καὶ ὠνομάζετο Ἀβράμ. ὅς τις ἔλαβε γυ-
ναῖκα τὴν Γοχαβέδ, τὴν ἀδελφὴν τὴν Παῖδός αὐτῆς τὴν
Θυγάτρην, μετὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμε πρῶτον υἱὸν τὸν Ἀαρῶν,
ἔπειτα τὸν Μωϋσῆν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Μαριάμ. Ἦτον λοιπὸν ὁ
Πατήρ τε ἀνδραποδιστὴς φιλικῆς, καὶ ἔλαβε ποροφητείαν, ποταπὸς θέλει γέ-
νη ὑπερὸν ὁ Μωϋσῆς. ἔχ' τὸ ὁποῖον λέγει πῶς τὸν ὠνόμασε Μελχίαν,
ὅπως θέλει νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Εβραϊκὴν γλῶσσαν Βασιλεὺς, ὠνομάθη δὲ
ὑπερὸν Μωϋσῆς δὲ τὸ νερὸν, ὅπως τὸν ἐρρίψαν, καὶ ἡ Θυγάτηρ τὴν βα-
σιλείαν Φαραὼ τὸν ἡλιθίον, καὶ τὸν ὑποτίσας, καθὰ δὲ θέλοι, εἶπε
ἀδικήσας. Δύο αἰτίαι προβάλλουσιν οἱ Ἱστορικοὶ, πῶς ἐκδικήσας
τὸν βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου νὰ προσάξῃ, ὅτι νὰ θανατώνωνται ὅλα τὰ ἀρ-
σενικά παιδία τῆς Εβραίων. μία, ὅπως ἐβλεπε καὶ ἐπληθύνοντο οἱ
Εβραῖοι, καὶ ἐφοβᾶτο πολλὰ δὲ αὐτοὺς νὰ μὴ κάμνῃ καμμίαν ἐπανά-
στασιν κατ' αὐτοὺς, καὶ ὅλε τὴν γένεα τῆς Αἰγυπτίων. ἄλλη, ὅπως ὡς λέ-
γουν, οἷας ματίς τὴν ἐποφητεύσει, πῶς οἷα ἀρσενικὸν παιδί τῆς Εβ-
ραίων θέλει χαλάσει τὴν βασιλείαν τῆς Αἰγυπτίων, ἔχ' τὸτο ὁ βα-
σιλεὺς ἐπρόσας, ὅτι ὁξαποφάσας ὅλα τὰ ἀρσενικά παιδία τῆς Εβραίων
νὰ τὰ ρίπτωσιν εἰς τὸν ποταμὸν τὸν Νεῖλον. Ἀφ' οὗ γὰρ ἐγενήθη
κεν ὁ Μωϋσῆς, τὸν ἐκρυβεν ἡ μήτηρ τὴν μὴν ἔχεις, ἔπειτα μὴ δυνά-
μιοι πλέον νὰ τὸν κρύπτωσιν, ἔβαλον αὐτὸν εἰς μίαν σφύριδα, καὶ τὴν
ἐπὶ τὴν ἑσπέρην ἐξῆλθεν καλὰ, καὶ τὸν ἔβριον κλαίοντες, καὶ τὸν ἔθηκαν εἰς
τὴν ἄκρην τὴν ποταμῶ. Καὶ οἱ μὲν γονεῖς αὐτοῦ ὑπέσπεσαν μὲν δα
κρύων. ἡ δὲ Θυγάτηρ αὐτῶν Μαριάμ τὴν κορασίδα ἔσα ἐλυπείτο
ᾤοντο τὸν βρέφος, καὶ δὲ τὴν ἀφῆκεν ἡ καρδιά της νὰ γραφῇ νὰ
τὸ ἀφῇ, μόνον ἐκάθητο μακρόθεν καὶ τὸ ἐφύλαττεν. Οὗ δὲ βασι-

λαίς

λόις Φαραὼ εἶχε θυγατέρα μορορρήν ὑπανδρεμένην ὀνόματι Μεδιδης,
 καὶ παιδίον δὸν ἔκανε, καθὼς λέγει Φίλων ὁ Τυδαῖος. ἐλυπᾶτο δὲ
 πολλὰ πῶς δὸν εἶχε παιδίον νὰ κληρονομήσῃ τὴν βασιλείαν τῆ πα-
 τρός της. αὐτὴ Θεὸν ἀπονοίει διγύνει τὴν ἡμέραν ἐπειὶ μὲ ταῖς σκλα-
 βαις της, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν ποταμὸν ὅθι νὰ χαρῇ καὶ νὰ λυθῇ. καὶ
 ἐκεῖ βλέπει τὴν αὐρείδα, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον τὸ βρέφος, καὶ
 προσάξει ταῖς σκλαβαίς της νὰ πιάσουν νὰ τὴν αὐοῖζαν νὰ εἶδῃν τί
 παῖγμα ἔχει μέσα; τὴν ὁποίαν αὐοῖγοντες εἶδον τὸ βρέφος, τὸ ὁποῖον
 πέροντας εἰς τὰς χεῖρας, καὶ βλέποντάς το εὐμορφον καὶ ὀππιδειον, τό-
 σον τὸ ἡγάπησεν ἡ Μεδιδης, ὅπῃ ἠδέλησε νὰ τὸ κάμῃ παιδί της.
 πλὴν γνωρίζουσα πῶς εἶναι παιδί τῆς Εἰβραίων, ἐφοβήθη νὰ τὸ φέρῃ
 εἰς τὰ βασίλεια, νὰ μὴ τὸ φονεύσῃ ὁ πατήρ της. λοιπὸν ἐσυμβελδύθη
 νὰ τὸ κρύψῃ μερικαῖς ἡμέραις, βάλλοντας γυναικα νὰ τὸ βυζάσῃ. Ταῦ-
 τα βλέπущα καὶ ἀκούουσα ἡ κορασίδα ἡ ἀδελφὴ τῆς βρέφους, ἦλθε καὶ ἐπαρ-
 ρησιασθὲν εἰς τὴν βασιλοπέλας. Οἰεῖς, λέγει, νὰ σὲ εὖρω γυναικα νὰ
 τὸ βυζάσῃ; καὶ εὖθὺς ἔδραμε καὶ ἔφερε τὴν μητέρα της, καὶ μητέρα τῆς βρέ-
 φους. Ἐλαβε λοιπὸν πάλιν ἡ μήτηρ τὸ βρέφος της μὲ μεγάλῃ χαρᾷ,
 μὴ γινώσκουσα ἡ βασιλοπέλα πῶς αὐτὴ εἶναι ἡ μήτηρ της. ἐπανόμασε δὲ
 τὸ ὄνομα τῆς βρέφους ἡ βασιλοπέλα Μωσὴν, λέγουσα. ἐκ τῆς ὕδατος αὐ-
 τὸν ἀνελόμην. ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν γλῶσσά των τὸ νερὸν τὸ λέγου-
 σι, μωῦ. Γυρίζει ἡ βασιλοπέλα εἰς τὸ παλάτιόν της, καὶ εἰς ὀλίγας
 ἡμέρας ἀρχίσει νὰ λέγῃ ὅτι εἶναι ἐγγαστριμύη, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον
 ἔδειχεν μὲ τέχναις πῶς ἡ κοιλία της ἔκανε ὄγκον, καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ τῆς
 ἐγγαστριμύων γυναικῶν ἔκανε, ὅθι νὰ γελάσῃ τὸν πατέρα της. Μίαν δὲ
 τῆς ἡμερῶν κλείεται μέσα εἰς τὴν κάμεράν της, καὶ προσάσει ταῖς σκλα-
 βαίς της νὰ εἰπῶσιν, ὅτι ἐγέννησε, καὶ ἔκαμε παιδίον ἀρσενικόν. Καὶ διὸ
 ἀκούσας ὁ πατήρ της, ἔχαρῃ πολλά. Ἦτον δὲ τότε ὁ Μωϋσῆς ἐνὸς χρόνου,
 καὶ ἡ βασιλίσσα τὸ ἐκρυπτε, καὶ τὸ ἐφύλαττε νὰ μὴ τὸ εἶδῃ ὁ πατήρ της,
 καὶ γνωρίσῃ τὸ παῖγμα πῶς ἦτον δόλος καὶ ἀπάτη. ὅθι τὸτο καὶ πάλιν
 τὸ εἶχεν εἰς τὴν καθολικὴν τῆς μητέρα, καὶ τὸ ἐβύζανεν. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ
 παιδίον ἐγενε ξιῶν χρόνων, τὸ ἔφειρε ἡ Μεδιδης πρὸς τὸν πατέρα της,
 καὶ αὐτὸς παίζωντας μὲ αὐτὸ, εὐγαλε τὴν κοράνην ὅπῃ ἐφορεσε, καὶ τὴν
 ἔβαλεν εἰς τὸ κεφάλι τῆς Μωϋσέως, καὶ αὐτὸς τὴν ἔπιασε, καὶ τὴν ἐρ-
 ρίψε κάτω, καὶ τὴν ἐκαταπάσσει. τὸ ὁποῖον ἦτον σημεῖον φανερώματος,
 πῶς αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς ἔμελλον ὑπερον νὰ ἔξωφθείρῃ τὴν βασιλείαν τῆς
 Φαραὼ. Ἀνεδρέφειτο λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς βασιλικῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς,
 καὶ ἐπαιδεδύθη πάσαν σοφίαν τῆς Αἰγυπτίων, καὶ Χαλδαίων εἰς ἄκρον,
 διότι εἶχε μεγάλῃ ἀγχίνοιαν εἰς τὰ μαθήματα. ἦτον ἀνδρῶπιος μισο-

πόνηρος, καὶ καταπολλὰ ἠγάπα τὸ δίκαιον, καὶ εἰς τὸ γινώσκειν, ἦγον
εἰς τὰς Εἰβραίας ἦτον μάλις αἰσθητικῶς, διότι εἰς τὸ φανερὸν ἐλο-
γίζετο ὅς τις θυγατρὸς τῆ Φαραῶ, ἀλλὰ κρυφίως ἦτον διδαγμῶς διὰ
τὴν καθολικὴν τε μητέρα πῶς εἶναι Εἰβραῖος. Καὶ δὴ λοιπὸν μίαν ἡ-
μέραν περιπατῶντας εἶδεν σὺν Αἰγύπτιον, καὶ ἔδερνεν σὺν Εἰβραῖον, καὶ
λυπηθεὶς πῶς ἀδικεῖτο ὁ ὁμοφυής τις, ἐκτύπησε καὶ ἐφόνευσεν τὸν Αἰ-
γύπτιον, καὶ τὸν ἔκρυψεν εἰς τὴν ἄμυνον, ἐπεὶ δὴ δὸν τὸν εἶδεν ἄλλος τι-
νάς, ᾧ δὲ ὁ ἀδικημῶς ἐκεῖνος Εἰβραῖος. Τὴν ἄλλω ἡμέρᾳ ἦνεν
αὐτὸν τὸν Εἰβραῖον, ὅπῃ μὲ ἄλλον ὁμόφυλόν τε Εἰβραῖον ἐδέρνοντο, καὶ
ὡς δίκαιος ὅπῃ ἦτον, ἐγνωρίσεν πῶς ἐκεῖνος ὁ πρῶτος εἶχε τὸ ἀδικον,
καὶ τὸν ἀνείδισε πολλὰ. καὶ αὐτὸς ὡς κακὸς ἄνθρωπος ἐφάνηκε διωκτὰ
λέγωντας. ἄνθρωπε, τί θέλεις διὰ λόγον; θέλεις νὰ μὲ φονεύσῃς
καὶ ἐμὴν, καθὼς καὶ χθρὲς τὸν Αἰγύπτιον; καὶ εἰς ὅλας παρρησίας ὡς
φονεὶα τὸν ἐμαρτύρησεν. Οἱ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας ταῦτα ὠργίσθητον.
Οὔτε φοβηθεὶς ὁ Μωϋσῆς, ἐφυγὼν εὐθείας, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον
τῆς Αἰγύπτου ὅπου Σινᾶ, ἡ ὁποία λέγεται εἰς τὴν θείαν Γραφήν, ἔρημος
Μαζάμ. Ἀλλὰ ταῦτα μὴ ὥς ἡ θεία Γραφή διηγείται τὰ κατὰ τὸν
Μωϋσέα. Οἱ δὲ ἱστορικοὶ, καὶ μάλις Γεώργιος ὁ Κεδρινὸς ἐτέρως
διηγείται τὰ κατὰ αὐτόν. Λέγει γὰρ, ὅτι ἀνδρωθέντος τῆς Μωϋσεως, οἱ
Αἰθίοπες, ἦγον οἱ μαῦροι Ἀράβιδες, ἐπέρασαν τὸν λεγόμενον Ἰνδὸν
ποταμὸν, καὶ ἦλθον καὶ ἐκάρσδαν διωκτὰ τὴν Αἰγύπτου. ὥς ὅπῃ χερδὸν
ἐχάλασαν ὅλας τὰς χώρας τῆς Αἰγύπτου, καὶ πολλὰς στρατιώτας, καὶ
στρατιγὰς ἐφόνευσαν, πέντε χρόνους πολέμουντες τὴν Αἰγύπτου. Οὔτε οἱ
Αἰγύπτιοι ἦλθον εἰς μεγάλῃ δυνάμει. Καὶ δὴ λοιπὸν μανθλόνται.
καὶ λέγει τις ἡ μαρτυρία, ὅτι νὰ στείλῃσι τὸν Μωϋσῆ μὲ τὸ φεσάτον νὰ
ὑπάγῃ, νὰ πολεμήσῃ τὰς Αἰθίοπας. Παρακαλῶσι λοιπὸν τὴν Μωϋ-
σῆ τὴν θειώτερον μητέρα, καὶ θυγατέρα Φαραῶ, νὰ τὸν στείλῃ νὰ ὑπά-
γῃ. καὶ αὐτὴ πρῶτον μὴ τὰς ἀνείδισε πολλὰ καὶ αὐτὴς, καὶ τὰς μαρτυρίας,
πῶς θέλει νὰ στείλῃσι τὸν υἱὸν τῆς εἰς τὸν πόλεμον ὅτι νὰ φονεύῃ
ὅμως ὑπερὸν ὅτι τὸ καλὸν τῆς πατρὸς τὸν ἐσελε, ἐργωντὰς το τὰ το μὴ
χαρὰς καὶ ὁ Μωϋσῆς, διότι ἦτον σολισμῶς μὲ πᾶσαν ἀρετὴν σοφίας,
φρονήσεως, καὶ ἀνδρείας, καὶ εἰς τὰς πολέμους ὑπερῷοις. ἦτον δὲ τότε
ῥαῖα χρόνων, καὶ ἐπολέμησε μὲ τὰς Αἰθίοπας χρόνους δέκα, ὥς ὅτε
τελείως ἠφάνισε τὰς Αἰθίοπας, καὶ ἐπῆρεται τὴν χώραν ὅπῃ λέγεται Σα-
βα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάθιστο πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι Αἰθίοπων. καὶ ἔπειτα
πᾶσι τοῖς ἡγετοῖς τὴν Αἰγύπτου διὰ τὰς Αἰθίοπας. Ἐν δὲ τῇ με-
ταξὺ, πολέμουντες ὁ Μωϋσῆς, ἀπέθανεν ἡ Μωϋσεως καὶ ὁ Παλμα-
νῶδης, ὅπῃ ἐλογίζοντο γονεῖς τε, καὶ ὁ πάππας τε ὁ Φαραῶ, καὶ ἐβασί-

Γεώργ.
Κεδριν.

λίσσε

λάσαν ἄλλος βασιλεὺς, τὸ ὄνομά τε Χουφρὴς, εἰς τὴν Αἴγυπτον. Καὶ
 δὴ ἄρχισαν νὰ φθονῶσι τὸν Μωϋσῆν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ μέγιστα ὁ βα-
 σιλεὺς ὁ Χουφρὴς, ὅτε τὸς μεγάλους πολέμους, ὅπως ἔκαμε, καὶ ὅτε τὰ
 λαμπρὰ ἔστιάματα, ὅπως ἔσθιεν πολεμῶν, καὶ νικῶν τὸς Αἰθίοπας. καὶ
 ἔτι βελούονται νὰ τὸν φονεύσῃσι. Προσάσκει δὲ ὁ Χουφρὴς εὐα κα-
 ποιὸν σκληρὸν αὐθροπὸν, Χανθωθίω τὸ ὄνομά τε, νὰ φονεύσῃ τὸν
 Μωϋσῆν μὴ δόλῃ. Γνωρίζει ὁ Μωϋσῆς τὸν δόλον καὶ τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ
 προλαβὼν αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς, ἐσκοπῶσι τὸν Χανθωθίω τὸν ἐπιβέλον
 τῆς ζωῆς τε. εἶτα φέγγει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ἔρημον Μαδγέμ, ὑπὸ τὸ
 Ἀγίον Ὄρος τὸ Σινᾶ, τῷ Θεῷ πρὸς τὸ καλῆντος αὐτοῦ, ὅτε τὸ νὰ
 εἶναι τόπος καλὸς καὶ ἀρμόδιος ἐξ ἀρχῆς πρὸς κατοικίαν ἡσυχαστῶν ἀν-
 θρώπων, καὶ ὅπως ἀγαπήσιν νὰ χολαζοῦσιν διὰ κοσμικὰς θορυβίας, καὶ
 νὰ συνομιλῶσι μὲ τὸν Θεόν, νὰ δέονται ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ νὰ προσδύχων-
 ται. Τοιοῦτον λοιπὸν τόπον ζητῶντας ὁ Μωϋσῆς, ἡσυχαστικὸν δηλονότι,
 ὁδηγῶνται ὑπὸ τῷ Θεῷ εἰς τὸ Σιναιὸν Ὄρος, ἵνα ἡσυχάζῃ ἐκεῖ, καὶ νὰ
 ᾤσκαλῇ τὸν Θεὸν νὰ ἐλθὲν δειρώσῃ τὸ γένος τε διὰ τὰς χεῖρας τῶν Αἰ-
 γυπτίων, καὶ νὰ ἀπαποδώσῃ τῶν ἐχθρῶν τε τὴν ἀξίαν, καὶ περιέσσω τι-
 μωρίαν εἰς τὰ κακά, ὅπως τὸς ἔκαναν. Δύο παράγματα πᾶσι, δυνάμει
 νὰ διπλασιάσῃσι τὴν χαρὰν εἰς τὸν Μωϋσῆν. διότι, τί ἄλλῃ χαρὰν
 μεγαλήτερον ἢ εὐχὴ λαβῇ, ὡσαύτῃ νὰ ἐλθὲν δειρώσῃ τὸ γένος τε, καὶ νὰ
 ἀφανίσῃ τὸς ἐχθρούς τε; ὃ καὶ ἐγένετο ὕστερον. Τὸν μὲν γὰρ λαὸν αὐτὸς μὴ
 πλάττει πολλὰ ἡλθὲν δειρωτὲ, καθὼς εἰλομὴ εἶπεν, τὸν δὲ Φαραὼ μὲ
 ὄλοντε τὸ στρατόμα, ὡς ἐχθρὸς παρέδωκε τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης.
 Ἀλλὰ ἐν τῇ μεταξὺ, ὅσον νὰ ᾔψῃσι πᾶσι, ὁ Μωϋσῆς ὀρεσκόμηνος
 εἰς τὴν ἔρημον τὸ Ὄρος Σινᾶ, ἠγωνίζετο τὸς τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας, μὴ
 σμικρυνώμενος ποσῶς τὴν ἀντίστασιν τῆς ψυχῆς τε, καὶ τὸ ἀνδρεῖον καὶ ἀγε-
 νικόν τε ἦθος, μήτε ζητῶντας ὡς ξένος πῶς νὰ ἀρίστη τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἀλ-
 λὰ ὅτε νὰ τὸν ἀγαπήσιν. διὰ τὸ ὅποιον ᾔσεται ἡ κολακεία. ἀλλὰ καὶ
 εἰς ξένῳ γλῶσσαις, ἐφανέρωνε τὴν ἀρετὴν τε, ἡ ὅποια πάντοτε τὸν
 ἔσυρεν εἰς τὸ νὰ βοηθῇ τῶν ἀδικημάτων, καὶ νὰ ὑπερμαχῇ ὅτε τὸ δίκαιον.
 καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀρετὴ πάντοτε ὑψώνει τὸν ἐσάρετον αὐθροπὸν, ὅτε τὸ καὶ
 τὸν Μωϋσῆν αὐτὸν ἡ ἀρετὴ τῆς δικαιοσύνης τε τὸν ἐμεγάλυνε καὶ εἰς τὴν
 ξένῳ καὶ ἔρημον γλῶσσαις, καὶ μεγάλως τὸν ἀνέπαυσε, τῷ Θεῷ τὰ πάντα κα-
 τοδιδυμένους. Ἦλθε λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν ἔρημον Μαδγέμ, πλη-
 σίον τῷ Ὄρει Σινᾶ, καὶ ἐκάθισε σιμᾶ εἰς τὸ πηγᾶδι. εἰς ἐκεῖνον τὸν
 τόπον ἦτον εἰδωλολαφεῖα. καὶ ἦτον εὐχὰς ἱερῶς τῶν εἰδῶλων, τὸ ὄνομα
 τε Ρ'αγκήλ, καὶ Ιοθωρ (δύο ὀνόματα εἶχον) ἡ ὡς τινες λέγουσιν ἦτον
 ἱὸς τῷ Ρ'αγκήλ. αὐτὸς εἶχον ἐπὶ θυγατέρας παρθένους, καὶ διὰ τὸ

παχὺ τὰς ἐξέλας, καὶ ἔβοσκον τὰ πρόβατά τε, καὶ πρὸς τὸ βράδυ τὰ ἔφερ-
 ναν εἰς τὸ πηγάδι καὶ τὰ ἐπότιζαν. ὅτι πιαυτήν σιωπήθειαν ἔχασιν οἱ αἰ-
 θρωποὶ τὸ τίπε ἐκείνη, τὰ κορίτσια γὰρ φυλάττειν τὰ πρόβατά της τόσον
 πλεονάζον, ὡσὺ καὶ πτωχῶν. καὶ αὐτὴ ἡ σιωπήθεια εἶναι καὶ ἕως τῆς σή-
 μερον εἰς ὅλῳ ἐκείνῳ τῷ ἔτημον. Ἀλλ' ὅμως εἶχαν ἐκεῖνα τὰ κορί-
 τσια τὴν Γοθῶρ εἶνα ἀδικον κακονα. Ἐκεῖ ἦσαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ βοσκοί,
 ἐπὶ ἐφύλαττον πρόβατα, καὶ καμήλας, καὶ ἄλλο νερὸ δὲ ἦτον ἐκεῖ συ-
 μα. καὶ αὐτὰ τὰ κορίτσια εἶχαν χέρος γὰρ ἔρχονται γὰρ γεμίζωσι τὰς δε-
 ξαμῆας, τὰς γέρνας ὅλας, καὶ γὰρ ἔρχονται οἱ βοσκοὶ γὰρ ποτίζωσι τὰ
 πρόβατά της, καὶ ὕπερον ὕπερον γὰρ ποτίζωσι καὶ τὰ κορίτσια τὰ ἐδικά
 της, ἀλλέως δὲ τὰς ἀφύων, καὶ ὅλα τὸ ἔρχοντο προπότερα δύο ὥραις,
 καὶ ἔκταν αὐτὸν τὸν κακὸνα τῆς ἀδικίας, καὶ μόλις ἐγλύτωναν τὸ βράδυ.
 Τὴν τὸν κακὸνα τὸν ἐδέχοντο καθυμέραν, ὅλα γὰρ ἔχον φυλαγμῶν τῷ
 τιμῇ της ὑπὸ τῆς βοσκῆς, διότι ἐφοβῆτο ὑπὸ αὐτὰς, καὶ μηδὲ καὶ τὸ
 παθὸς των δὲ ἠθέλησαν ποτὲ γὰρ εἶπεν τίποτες. Ἐκάθητο λοιπὸν ὁ
 Μωϋσῆς συμὰ εἰς τὸ πηγάδι. βλέπει καὶ ἔρχονται αἱ ἐπὶ τὰ θυγατέρες
 τῆ Γοθῶρ, καὶ ἔσυναν νερὸν καὶ ἐγέμισαν ταῖς γέρταις, ἔπειτα ἦλθον καὶ
 οἱ βοσκοὶ καὶ ταῖς εὐγαλας, γὰρ ποτίσαν τὰ ἐδικά της πρόβατα. ὅμως
 δὲ ἠμπόρεσε μήτε ἐκεῖ εἰς τὸν ἑσπέρ. τόπον γὰρ βλέπει τὰ ἀδικα, καὶ γὰρ
 ὑπομείνη, μόνον ἐσκηώθη, καὶ ἐδεφαιτόσε τὰ κορίτσια, καὶ τὰ ἐγλύ-
 πωσαν ὑπὸ τῆς βοσκῆς, μάλιστα αὐτὸς εὐγαλε καὶ ἄλλο νερὸν, ἕως ἡ
 ἐπότισαν, καὶ ὑπῆγαν μετὰ τῷ ὥραι εἰς τὸν πατέρα των. τὸτος ἦτον ὁ
 πρῶτος ἀθλος ἐν ἐρήμῳ τῆ Μωϋσείας, ὁ ὁποῖος ἦτον αἰτία γὰρ γνωριθῇ
 μετὰ τὴν Γοθῶρ, καὶ γὰρ κατοικήσῃ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον. Βλέπωντας λοιπὸν
 ὁ Γοθῶρ γὰρ ἔλθουσιν ἡ θυγατέρες τῆ προπότερα ὑπὸ τῷ σιωπηθισμῶν
 ὥραν, λέγει· ὅλατι ἦλθετε σήμερον ὀγληγορώτερα ὑπὸ ταῖς ἄλλαις ἡμέ-
 ραις; ἀπεκρίθησαν. εἰς αἰθρωπος Αἰγύπτιος ἔλαχε, καὶ μᾶς ἐγλύπω-
 σαν ὑπὸ τῆς ποιμῆρας, καὶ εὐγαλε νερὸν καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατά μας, ὅλα
 τὸ ἦλθον ὀγληγορα σήμερον. λέγεται οὗ πατήρ της. καὶ πᾶ εἶναι;
 καὶ ὅλατι τὸν ἀφῆσατε; κράξετέ τον ὀγληγορα γὰρ τὸν φιλοξενήσατε. διότι
 καὶ ἀλῆθειαν καὶ ἕως τῆς σήμερον εἶναι φιλόξενοι αἰθρωποὶ εἰς τὸν ἑσπέρ
 οἱ οἰκήτορες τὸ τίπε ἐκείνη, ἀγκαλὰ καὶ ἔξω ὑπὸ τὸν τόπον της γὰρ εἶναι
 ἄγριοι καὶ σκληροί. Τρέχει γὰρ μία κόρη ὑπὸ τῆς ἐπὶ, καὶ καλεῖ τὸν
 Μωϋσῆν. Βλέπων δὲ ὁ Γοθῶρ αἰθρωπον ὀφθαλμὸν εἰς τὸ κορμί, σο-
 φὸν καὶ φρόνιμον εἰς τὸ ἦθος, πρακτικὸν εἰς τὰ λόγια, καὶ ἐπᾶν εἰς ὅλα
 φάσματ' ὅλα φθόνον, τὸν ἐδεφαιτόσε γὰρ μένη ἐκεῖ συμὰ εἰς αὐτὸν,
 καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὸν ἔκαμε καὶ γαμβρὸν εἰς τῷ πρῶτῳ τῆ θυγατέρα
 τῷ Σεπφόρῳ, καὶ ὑπὸ τότε ἔλαβον ὁ Μωϋσῆς τὰ πρόβατα τῆ προδε-

ρῆτα,

ρετε, κὶ τὰ ἔβασκεν αὐτός. κὶ ὑπὸ βασιλοπαλόν ὅπε ἦτον, ὥστω ὅπε
 ἐσμιδῆ ὑὸς τῆς θυγατρὸς τῆ βασιλείας, κὶ ἔμελλε νὰ γυνὴ ἑξῆδοχος τῆ
 βασιλείας Φαραὼ, ἔγινε ποιμὴν ἀροβάτων. τοχαδῆτε ταπεινώσιν καὶ
 ἀγιότητα. ἀλλὰ τὸτο ἦτον κατ' ἄδοκίαν Θεῷ, καθὼς ὁ Γερὸς Βασίλειος
 Σελόουκας λέγει εἰς Λόγον, Ζ'. Μαῦσῆς ἐγκωμιαστικόν. Συγχωρεῖ
 γὰρ αὐτῷ κὶ ποιμαίνειν Θεὸς, ἵνα ἐκ ποιμὴν ἀροβάτων, ποιμὴν τῶ
 Ἰσραὴλ ἀναδείξῃ, κὶ ποιμαντικῶν ἐν μικροῖς μελετήσαντι, τὴν τῷ ὁμο-
 φύλῳ ἡγεμονίαν πισδέσει. Εὐσυχώρησεν ὁ Θεὸς, λέγει, νὰ γυνὴ ὁ
 Μαῦσῆς ποιμὴν ἀροβάτων, ἥ νὰ μάθῃ πρῶτον τὴν ποιμαντικὴν ἀρο-
 τασίαν, κὶ τότε νὰ τὸν κάμῃ ποιμὴν τῶ Ἰσραὴλ, κὶ ἡγεμόνα τῷ ὁμο-
 φύλῳ τῷ. Τέχνη τῆς ἡ ποιμαντικῆς πολλὰ καθαρὰ εἰς ἀνθρώπους
 ἀγνώμονας, ἥτις εἶναι ζωὴ ἐρημική, καὶ ἡμπορεῖ νὰ χολάζῃ τινὰς μὲν
 τὸν νῦν τὸ εἰς τὸν Θεόν, κὶ νὰ τὴν ἀποκαλύπτῃται μουσικία ἐκ Θεοῦ. κα-
 θὼς εἰς τὴν Γένεσιν τῆ Χρυσῆς, εἰς ἄλλον τινὰ δὲν ἀπικαλύφθη τὸ
 μουσικόν τῆς Σαρκασίως τῆ Τίτῃ τῆ Θεῷ ὑπὸ τῷ Ἀγγέλῳ, ὡς εἰς
 τὴν ποιμῆν. Ἐχει δὲ κὶ κάποιαν ὁμοιότητα ἡ ποιμαντικὴ τέχνη τῷ
 ἀροβάτων μὲν τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα. ἥ τὸτο κὶ οἱ παλαιοὶ Βασίλεις,
 ποιμῆνες λαῶν ἐλέγοντο. κὶ οἱ κατ' ἡμᾶς τῷ Ἐκκλησιῶν ἱεροὶ ἀροβά-
 ται, ποιμῆνες τῷ λογικῶν ἀροβάτων ὀνομάζονται, καὶ τὴν εἰρημικὴν ὑπὸ
 τῆ Κυρίως φωτὶ τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ. Ποιμαίνε τὸ ἀροβάτα μου. κὶ αὐ-
 τὸς ὁ Σωτὴρ αὐτὸν Ποιμὴν καλὸν ἐκάλεσε, ἥ τὴν ὁμοιότητα, λέγω,
 ὅπε ἔχει ἡ ποιμαντικὴ τέχνη τῷ ἀλόγων ἀροβάτων μὲν τὴν βασιλικὴν
 κὶ ἡγεμονικὴν κυβερνήσιν τῷ λογικῶν ἀνθρώπων. Διὰ τὸτο κὶ ὁ Βασι-
 λεὺς Δαβὶδ, ἀπὸ τῆ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, ἀροβάτα ἐφύ-
 λατε. κὶ τὸτο κατ' ἰδέαν ἀρόνοριον. Διότι καθὼς ὅσοι μέλλουσι νὰ ἁρ-
 σι δόκιμοι, κὶ ἀνδρεῖοι στρατιῶται, κὶ στρατηγοὶ εἰς τὰς πολέμους, ἀρῶ-
 των σιωπῆσαι τὴν λόγους εἰς τὴν κωήν, πολυμῶντες μὲν ἀρετὰ θη-
 ρία, πιστοφύπως κὶ ἡ ἀρόνοια τῷ Θεῷ, ὅσας ἡθελε νὰ καθαρίσῃ ὁδη-
 γὰς κὶ κυβερνήτας τῶ λαοῦ τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἀρῶν τὰς ἐδίδαν οἰκο-
 νομικῶς νὰ κυβερνήσιν ἀλόγα ζωᾶ, ἀλλὰ ἡμῖρα, ἀροβάτα δηλαδὴ.
 Ὅθεν κὶ ὁ Μαῦσῆς, ἐπεὶ ἡ Θεῷ Πρόνοια εἰς τὸτο τὸν ἐφύλατε,
 ἥ νὰ τὸν κάμῃ ὁδηγόν, κυβερνήτην, κὶ κριτὴν τῶ Ἰσραηλιτικῷ λαῷ,
 ἥ τὸτο ἀρῶν τὸν ἕκαμε ποιμὴν ἀροβάτων ἀλόγων, ὡς καθὼς ἀρῶ-
 περον τὸν Βασιλεῖα Δαβὶδ. Λέγουσι τινες Ἰσραηλικοὶ, κὶ μάλλον Γεωργίος
 ὁ Κεδρινός, πῶς ὁ Μαῦσῆς εἰς τὴν ἐρημον, ὅπε ἦτον πενταρχὸς καὶ
 νὰ ἐδιδάσκετο ὑπὸ τὸν Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ τὴν Κοσμογραφίαν,
 κὶ τὰ ὡς τῆς ἀρώτης πλάσεως τῶ ἀρώτη ἀνθρώπου τῶ Ἀδάμ, καὶ τὰ
 ὡς τῶ ἀρώτων ἀνθρώπων, ὑπὸ Ἀδάμ μέγα Νῶε, κὶ τὰ κατωκλυ-

Βασίλ.
 Σελόουκ.
 Λόγ. ζ.

"
 "

Γω. κα.
 "

Γεώρ.
 Κεδρ.

μὲν, καὶ μέχρι τοῦ Ἀβραάμ. τὰ ὅποια πάντα ὅλα ὄντα προφήτευσεν ὑπὸ τὸν
 Μωϋσῶν, αὐτὸς δὲ τὰ ἡθελὲ διδάξῃ ὁ Ἀγγελος, δὲν τὰ ἡθελον ἡξό-
 ρη νὰ τὰ ρεάψῃ. ἀκόμη πᾶν ἐδίδαξε καὶ ἄλλα πολλὰ πράγματα. Σὺ δὲ
 αὐτὸς θέλῃς, εἰπεῖ, ὅτι ἡ Προφητεία διαιρεῖται εἰς τρία εἶδη, καὶ τὰ τρία
 μέρη τὰ χρόνῳ, εἰς τὰ περασμῆνα, εἰς τὰ παρόντα, καὶ εἰς τὰ μέλλοντα.
 καὶ τὸ ἐμπνέον λεγόμενον Εἶδος τῆς προφητείας, ὅποιον θέλει νὰ κάμῃ
 Προφήτῳ τέλειον, πάντα τὰ τρία μέρη τῆς προφητείας τὰ ὑποκαλύπτει.
 Διὰ τὰτο καὶ ὁ σοφὸς Ὀμήρος, τὸς Ἑλλήνας ὅταν ἐγυρόσαν τὸν Μαντίν
 νὰ τὸς ἐξηγήσῃ τὴν ὁρμὴν, ὅπως μὲν τὸ θανατικὸν ἔπαιον εἰς τὸν λαόν,
 λέγει πῶς ἐγυρόσαν Μαντίν, ὅπως νὰ ἡξόρῃ πάντα τὰ τρία μέρη τῆς προ-
 φητείας, ὁ ὅποιος ἦν ὁ Καλῆας. ὃς ἦν τὸ ἐόντα, τὰ ἐσόμενα,
 πρὸς ἔοντα. Ὁ Μωϋσῆς λοιπὸν, ἦν Προφήτης τελειότατος, καθὼς
 αὐτὸς ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ. Ἐὰν γινῆται, λέγων, ἐν ὑμῖν Προφήτης, σὺ
 εἶδαι καὶ ἐν ὁράματι λαλήσω αὐτῷ, καὶ ἔγω δὲ αἰς ὁ θράπτων με Μω-
 σῆς, πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ με, σόμα καὶ σόμα λαλήσω αὐτῷ. Ἐπι-
 πτε λοιπὸν, αἰς τελειότατος ὑπὸ ὅλης τῆς Προφητίας, νὰ ἡξόρῃ καὶ τὰ πε-
 ρασμῆνα, καὶ τὰ παρόντα, καὶ τὰ μέλλοντα. πλὴν τὸ ἐμπνέον ἐκεῖνο
 εἶδος ὅπως τὰ ὑποκαλύπτει τὰς προφητείας, αἰς εἶναι ὁ Ἀρχάγγελος Γα-
 βριήλ, ὃς νὰ συμφωνήσωμεν μὲν τὴν Ἰσορίαν τῷ Κεδριὲν. Μὲν γὰρ
 ἡμερῶν, φυλάττοντας ὁ Μωϋσῆς τὰ πρόβατα ἐπάνω εἰς τὸ βουνόν,
 βλέπει κάτω σιμὰ εἰς τὸ νερόν, ὅπως ἦν μία βάτος καὶ ἐκαίετο, πλὴν
 τοῦ τὴν ἐχάρισκεν ἡ φωτιά, ἀλλ' αἰς αὐτὸν νὰ ἦν ἡ φωτιά βρύσις νερῶν,
 ἡττι τὴν ἐφύλαττε χλωρὴν μὲν φύλλα καὶ μὲν βλασάρα. Λέγει ὁ Μωϋ-
 σῆς. αἰς κατέβω νὰ ἰδῶ πῶς τὸ μέγα ὄραμα, πῶς καίεται ἡ βάτος,
 καὶ δὲ κατακαίεται; Καὶ ἐρχόμενος νὰ ἰδῇ, βλέπει εἰς τὸ μέσον τῆς βά-
 τος καὶ τῆς φλογός, καὶ φαίνεται τῷ ὁ Θεὸς ὡσανεὶς Ἀγγελος, καὶ μὲν μίαν
 φωνὴν λέγων. μὴ ἔλθῃς παρεμπρὸς νὰ ἐγγίσῃς ὧδε, μέλιστα λῦσαι
 τὸ ὑποδήματά σου, καὶ εὐχαλέτα, ὅτι αὐτὸς ὁ τόπος, ὅπως πατεῖς, εἶναι
 ἁγιος. Βλέπωντας δὲ ὁ Μωϋσῆς τὴν φλόγα νὰ μὴ καίῃ τὴν βάτον,
 καὶ πᾶν Ἀγγελοῦ μέσον τῆς φλογός, καὶ ἀκάντας τοιαῦτα λόγια, ἐγύρι-
 σεν ὁ Θεὸς τὸ πρόσωπόν τε, μὲν ἡμπορῶντας νὰ βλέπῃ τὴν πόλιν λαμ-
 ψιν, πὲρ μὲν φοβέμενος, τὸ δὲ καὶ οὐλαβέμενος. Ἐκεῖ λοιπὸν ἔλεγεταί
 ὁ συνομιλεὶς ὁ Θεὸς μετ' αὐτὸν τὴν πρῶτῳ φοράν, λέγωντας τε. Ἡκούσα
 τῆς φωνῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου, ὅπως πεσάρακοντα χρόνους προσέδωκαί
 σε πόλιν τὴν ἔρημον, δέομενος ὃς τὴν ἐλδοθερίαν τῷ συγγενῶν σου τῷ
 Ἑβραίων. Εἶδα καὶ αὐτὸν τὰς σφαγμὰς καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὰ πολλὰ κα-
 κά, ὅπως πάχισον ὑπὸ τὰς Αἰγυπτίους. ἀλλὰ ἀνέστη τὰ πρόσωπα νὰ
 ἀλλάξωσι, νὰ ἀπεθάνῃ ὁ βασιλεὺς Χενεφρὸς, ὅπως σὺ ἐμνηστεύῃ

Ἰλιάδ.

α.

Ἀριθ.

β.

"

"

"

Ἐξοδ.

γ.

μὲ πολὺν φόβον. ἀλλὰ τῶρα ὅπῃ ἔγινεν ἄλλος βασιλεὺς ὁ Πιτισώ-
 νιος, θέλω ἐλθεῖν εἰς τὸν λαόν μου. διότι, ἰδὼν εἶδον τὴν κακίαν τῶν
 λαῶν μου τῶ ἐν Αἰγύπτῳ, κατέβην ἐλθεῖν αὐτοὺς. καὶ δὴ λοιπὸν νὰ
 σὲ στείλω πρὸς τὸν βασιλῆα Αἰγύπτου τὸν Φαραῶ. (διότι ὅλοι οἱ βα-
 σιλεῖς τότε τῆς Αἰγύπτου, Φαραῶ καὶ ἑξοχλὺ ὠνομαζοντο.) Οἱ δὲ
 Μωϋσῆς ἤκουσε μὴ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐπέδιδμα, πλὴν δὲν ἠγάπα νὰ ὑπάγῃ
 αὐτοῦς, ἀλλὰ νὰ στείλῃ ὁ Θεὸς ἄλλον, ἢ μὲ ἄλλον φόβον νὰ τὸς ἐλθῇ
 θρώσῃ. ὅτῃ τὸτο ἄρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τὸν Θεόν. τί ἀνθρώπος εἰμι
 ἐγώ, νὰ ἐλθῶ πρὸς τοῦτον βασιλῆα νὰ τὴν πάρω τόσον λαόν, ὅπῃ
 ἔχει σκλάβους καὶ τὴν δουλείαν; Οἱ δὲ Θεὸς διδάσκωντάς τον, πῶς τὸ
 ἔργον τὸτο δὲν εἶναι ἔργον ἀνθρωπίνης δυνάμεως, ἀλλὰ τῆς δυνάμεως
 αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ λέγει. Σὺρε, καὶ ἐγὼ εἰμι μετ' ἐσῆα. σὺρε λέγει
 λοιπὸν, καὶ τίποτες μὴ φοβηθῆς. διότι ὁ βασιλεὺς, ὅπῃ τῶρα κάθεται
 εἰς τὸν θρόνον, δὲν σὲ ἐχθρεύεται ὡς τὸν ἄλλον. καὶ πρῶτον κραεῖ τὸς
 γέροντας τῶν Εἰβραίων καὶ μόνους νὰ τὸς εἴπῃς μυστικῶς, ὅτι ἡ βασιλίς μου
 εἶναι νὰ ἐλθεῖν θρώσῃ ἀπὸ τῆς σκλαβίας τῶν Φαραῶ, καὶ θέλω νὰ δι-
 γῶσιν ἐκεῖθεν μὲ πλεόντων ἀδελφῶν ὅτῃ τὸν πολὺν κόπον τὸς, ὅπῃ ἐδὲ
 λήσαν εἰς τὴν Αἴγυπτον. εἰς δὲ τὸν βασιλῆα Φαραῶ νὰ εἴπῃς. Οἱ Θεὸς
 τῶν Εἰβραίων ῥέζει νὰ τὸς ἀφίσχῃ νὰ εὐχασιν ἔξω εἰς τὴν ἔρημον ἔξω
 ἡμερῶν εὐχάσῃ, νὰ μὲ κάμωσι τὸς θυσίας τὸς. Ἀπὸ τῆς λοιπὸν, τὸ λέ-
 γει ὁ Θεός, ἰδὲ δέδωκά σε Θεὸν Φαραῶ. Ἄλλα εἶναι τὰτα, ὅτῃ ἀπο-
 βατα, καὶ αὐλὸς, καὶ ῥάβδῃ, καὶ θηλακί, καὶ ξυλοκαύκια ποιμνικά ὄργα-
 να. ὁ δὲ Θεὸς τὸν ἀπορραίζει ἐπὶ τὸν Φαραῶ, νὰ παρῇ
 σίασῃ μὲ ταῖς πληγαῖς, μὲ τὰ θαύματα τῶν παντοδυνάμων τῶ ἀλη-
 θινῷ Θεῷ, καὶ ὁδηγόν, καὶ πορεύοντα, καὶ ἐλθεῖν αὐτοῦ τὴν Ἰσραηλιτικὴν
 λαὸν τὸν χειροποιεῖ, νὰ ἐλθεῖν αὐτοῦ τὸς σκλαβωμένους Εἰβραίους ἐν χειρὶ
 κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. καὶ ἐπειδὴ ἔμελλε νὰ τὸν κατεπύσῃ δι-
 δασκαλόν, καὶ νομοθέτην, καὶ κριτὴν, καὶ ἡγεμόνον ἐπάνω εἰς ὅλους τὸς
 Εἰβραίους, ἵπτον ἀνέγκῃ νὰ τὸν χαρῆται μὲ τὰ θαύματα ἐκείνα, μὲ
 τὰ ὅποια ἠθέλει εἶδαι πιστὸς πρὸς τὸς Εἰβραίους, εἰς τὰ ὅσα ἔμελ-
 λε νὰ τὸς εἴπῃ, καὶ μάλιστα εἰς τὴν διήγησιν τῆς Κοσμοποιίας, ὅπῃ δείχ-
 νει καὶ πυρρῆσιν τὸν Θεὸν ποιητὴν ὅλας τὰς κόσμου, λεγωντῆς. Ἐν
 ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν Γῆν. Μωϋσῆς δὲ (λέγει
 ὁ ἱερεὺς Βασιλεὺς Σιλωάνας) Μωϋσῆς δὲ παιδίσκῃς τῆς λαῶν καταστὰς,
 τὸ τῆς Θεογονίας ὅτῃ ἴστωσε μάθημα. ὅπως γίνεται τῶν τῆς κτίσεως
 ἀπορρήτων συγχευμάτων ὁ πρῶτος ἐμβόσας τοῖς ἀνθρώποις, Θεὸν εἶναι
 τὸν παντὸς Ποιητὴν, καὶ κηρύξας, Κύριος ὁ Θεός σου, Κύριος εἰς ἐσθί.
 Οἱ δὲ Μωϋσῆς γὰρ ὡς τὸς σκληρόν τῶν Φαραῶ, καὶ τὴν ἀπίστιαν τῶν

"

"

Βασιλ.
Σιλωά.

Συμ. κ.

Εἰβραίων,

Εβραίων, λέγει πρὸς τὸν Θεόν· ἐγὼ μὲ ἐρωπύσωσι τὸ ὄνομα τῆ πίμ-
φαντός με, μὴν ἡξάραντας νὰ πῶ εἰπῶ, δεῦ θέλω φανῇ εἰς αὐτὸς φά-
νις; Καὶ ὁ Θεὸς, εἰπὺ πῆς, λέγει, πῶς Εἰμὶ ὁ Θεός, ταῖς ἐν ἐγὼ
εἶμαι ἐκεῖνος ὅπῃ πάντοτε εἶμαι, δηλοῖ τὸ ὄνομα τῆτο, νὰ γνωρίσῃ ὁ
Φαραὼ, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, πῶς ἐκεῖνα ὅπῃ προσκυνοῦσι θεὸν Θεός,
ὅχι μόνον δεῦ εἶναι Θεοί, ἀλλὰ μῆτε παντὶ ὄντι, ἐπειδὴ ζῶα ἄλο-
γα θεὸν Θεός προσκυνοῦν. καὶ ἀφ' ἧς ἡθελε φανῇ εἶνα, ἐξῆλθεν ἄλλο
καὶ τὸ προσκυνοῦσαν. λοιπὸν οἱ Θεοὶ τῆς ζωῆς ὄντι ἄλογα, φοβῶσι, καὶ
δεῦ εἶναι πλέον εἰς τὰ ὄντι, ἀλλὰ ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὢν Θεός. διὸ αὖ
γνωρίσκει πῶς εἶναι ἄλλος Θεὸς ζῶν καὶ ἀθάνατος, ὁ ἐποῖος ἦτον πάν-
τοτε, καὶ εἶναι, καὶ θέλει εἶδαι. καὶ τῶς ὁ Θεὸς σὲ εἴλλει, ὁ ὢν. Καὶ
πρὸς μὲν τὸν Φαραὼ, λέγει, πιστὸ σημεῖον ἔδωκεν ὁ Θεός, πῶς ὁ ὢν
καὶ ἀληθὴς Θεὸς τὸν ἔσειλε. Πρὸς δὲ τῆς Εβραίας, ὅπῃ καὶ ἡραδοχίμ
δοτὸ τὸν Αβραάμ ἦσαν διδαγμένοι τῶν ἀσέβειαν, λέγει τῷ Μωϋσῇ
νὰ τῆς εἰπῇ. πῶς τὸν ἔσειλεν ὁ Θεὸς τῷ Αβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰα-
κώβ. καὶ λέγωντας τὰ ὀνόματα πῶν, νὰ τῆς κάμῃ νὰ ἐνθυμηθῇσι τῶν
ἀρετῶν αὐτῆς ἐκάστῃ τῶν ἡμερῶν. Ὅτι ὁ μὲν Αβραάμ ἦτον κανὼν καὶ τύ-
πος τῆς διδακτικῆς σοφίας, ἐπειδὴ δοτὸ τῶν σοφίαν τῶν κτισμάτων ἐδι-
δάχθη τῶν Θεοσέβειαν. Ὁ δὲ Ἰσαὰκ τῆς φυσικῆς σοφίας, ἐπειδὴ μὲ
φυσικὸν νόμον μόνον ἔφραττε τὰ ἀποσάγματα τῷ Θεῷ καὶ τῆς ἐντολῆς
τῆς. Ὁ δὲ Ἰακώβ τῆς πρακτικῆς καὶ ἀσκατικῆς σοφίας ἦτον διδάσκαλος,
ἐπειδὴ ἔδωκε τῷ λόγῳ εἰς κόπης καὶ ἰδρωτὶς ἡμέρας καὶ νυκτὸς. Διὰ
τῶν τῆς τῆς ἡμερῶν μόνον ἀποσάγματος ἀποσάγεται ὁ Μωϋσῆς νὰ ἐν-
θυμηθῇ τῶν Εβραίων. Ἀλλὰ αὐτῶς μὲ τῶν δεῦ σὲ θέλῃσι πισθῇ
ση, θέλῃσι καταπειθῇ καὶ μὲ τῶν τῶν ἡμερῶν σημεῖον, ὅπῃ ἀκόμη σὲ
θέλω δείξει νὰ τῆς κάμῃ. Ρῆξε, λέγει, τῶν ῥάβδων σου εἰς τῶν γῆν.
Καὶ ὁ Μωϋσῆς ῥίχνωντάς τῶν, αὐτῶς τὸ ἄφυχον ξύλον ἐμφυχώθη μὲ
πτολὴν, καὶ ἔγινεν ὄφεις, καὶ δράκων μέγας. Καὶ ἔλατ' ὄφεις; ἐπειδὴ ὁ
ὄφεις εἶναι βασιλεὺς εἰς ὅλα τὰ ἀποδα καὶ ἔρπετα, κατὰ τὸν ὅτι ὁ λέων εἰς
τὰ τετράποδα, καὶ ὁ αἰγὸς εἰς τὰ πετεινὰ καὶ περὶ τὰ. Βλέπωντας δὲ
ὁ Μωϋσῆς τῶν φοβερὸν σάγμα, ἄρχισεν νὰ φόβῃ, φοβέμενος τὸν
δράκοντα. Ὁ δὲ Θεὸς τὸν κραζεν νὰ εἰραφῇ. γύρισε λέγει, καὶ πιάσε
τὸν ὄφιν ἐκ τῆς ῥαῖς. Σφαφίς δὲ ὁ Μωϋσῆς, Θεὸν προσάξατος,
ἔρρηξε τὸν φόβον, καὶ ἔλαβε τὸν λῆμν, καὶ λαβὼν τὸν δράκοντα ἐκ τῆς
ῥαῖς, αὐτῶς ὁ δράκων μὴδὲν βλάβης τὸν Μωϋσῆν, ἀλλὰ ἐκταυρῶν
ἐαυτὸν, ἀπέφυξε, καὶ ἀπέβαλε τὸ εἶδος τῆς ὄφιος, γινώμενος πάλιν ξύ-
λον, ὡς καὶ ὑπὸ τὸν, καὶ ἀδρόαν μεταβαλλὼν, ὡς τῆς κανόνας τῆς
φύσεως.

Σημεῖον
β.

Σημεῖον
γ.

Πάλιν τὴ λέγει ὁ Θεός. βάλε τὸ χεῖρ σου εἰς τὸν κόλπον σου, καὶ πάλιν εὐγαλίετο. καὶ ἔγινε μὲν τὸ χεῖρ τῆ Μωϋσέως ὅλον λεπρόν, ὅπῃ αὐτὸς τὴ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐσυγχάθη. Οἱ δὲ Θεὸς τὴ λέγει. βάλε πάλιν τὸ χεῖρ σου εἰς τὸν κόλπον σου, καὶ πάλιν εὐγαλίετο. καὶ μὲν τὸ πάλιν τὸ χεῖρ τὴ ἐκαθαρίθη, καὶ ἔγινεν ὡς πρότερον. Ἀλλὰ τὸ τὸ σημάδι φαίνεται νὰ ἦτον πρὸς μόνον τὸν Μωϋσῆν δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἀμφιβάλλει ὁ Μωϋσῆς μὲν τὸν νῦν τὴ, πῶς, καὶ μὲν τί τρόπον εἶναι δυνατόν νὰ ἀφήσῃ οἱ Ἑβραῖοι τὰ ἀκαθάρτα ἦθη, ὅπῃ ἔμαθον εἰς τὴν Αἴγυπτον τόσας χρόνας. Διὰ τὸ τὸ δέλωντας ὁ Θεὸς νὰ τὴ δείξῃ, πῶς ἀφ' ἧ εὐγυσιν ὑπὸ τῷ Αἴγυπτον, ἦγεν ὑπὸ τῷ ἁμαρτίαν, διώταται ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς νὰ τὸν καθαρίσῃ, καὶ τὸ τὴ δείχνει τὸ τὸ σημεῖον τῆς λεπρωθείσης χειρὸς, ὅπῃ πάλιν ὁ Θεὸς, εὐγαλιωνάστω ὑπὸ τὸν κόλπον τὴ, ἐκαθαρίθη. Καὶ ὁ μὲν κόλπος τῆ Μωϋσέως ἐδήλωσε τῷ Αἴγυπτον, ἡ τῷ ἁμαρτίαν, ἐκεῖ μέσα ὅπῃ τὸ χεῖρ τῆ Μωϋσέως ἐκαθαρίθη. τὸ δὲ χεῖρ τὴ δηλοῖ τὰς Ἑβραίας, ἡ ἀπλῶς καθε ἁμαρτωλόν, ὅπῃ ὁ Θεὸς νὰ ἀφήσῃ τῷ ἁμαρτίαν, ὁ Θεὸς τὸν καθαρίζει.

Σημεῖον
δ'.

Ἀλλὰ τὰ μὲν δύο τὰ σημεῖα ἔδειξεν ὁ Θεὸς τῇ Μωϋσῇ νὰ εἶδῃ ἡρόμῃ, τὸ δὲ τὸ ὕψιον τὴ ἐπαρήγγειλε νὰ τὸ κάμῃ εἰς τῷ Αἴγυπτον, πρὸς μόνον πίπτωσιν ἡ Ἑβραίων. εἶναι δὲ τοῖς τοῖς. Σύρε, λέγει, εἰς τῷ Αἴγυπτον, καὶ ἐὰν οἱ Ἑβραῖοι δὲν σὲ πιστεύουσιν, ἐπαρέως εἰς τὸ ποτάμι, καὶ ἐπαρὲς ὑπὸ τὸ ποτάμι νερόν, καὶ χύσει το ἔξω εἰς τῷ γλῶ, καὶ νὰ γένῃ αἷμα ὅσον πέσῃ εἰς τῷ γλῶ. Καὶ πῶς ὁ Θεὸς δὲν τὸ ἔδειξε καὶ τὸ τὸ σημεῖον γινόμενον εἰς τὸ ὅρος τὸ Σινᾶ; Διότι ἦτον βεβαιωμένος ὁ Μωϋσῆς ὑπὸ τὰ ἄλλα δύο σημεῖα, τὴ ὅριος ὑπὸ τὸ ράβδι, καὶ τῆς ὁ Θεὸς λέπρας, καὶ τῆς ὁ Θεὸς καθάρσεως τῆς χειρὸς αὐτῆς. καὶ ὅπῃ δὲν τὸ τὸ δύο τὰ πῶς ἀναμφισβότως θέλει γένῃ καὶ τὸ ἄλλο, ἦγεν τὸ ἐκχαυόμενον ὕδωρ νὰ μετασραῇ εἰς αἷμα. Μὲν τὰ ὅλα πάλιν φοβεῖται ὁ Μωϋσῆς νὰ ἐπιχειρήσῃ τῷ προσσίαν, καὶ κυβέρησιν τῇ Ἰσραηλιτικῇ λαῷ, καὶ νὰ ἀντιλέγῃ μὲν τοῖς τοῖς ἰσχυρὸν βασιλεῖα, τὸν Φαραὼ, καὶ τὸ τὸ παραιτεῖ αὐτὸς τὸ ἐπιχειρήμα. πλὴν ἡγάπα νὰ γένῃ τὸ τοῖς τοῖς ἔργον, ἦγεν ἡ ἐλπίδα τῇ Ἑβραίων. καὶ τὸ τὸ τὸ τὸν Θεὸν νὰ σείλῃ ἄλλον νὰ τὴς ἐλπίδα τῇ, προφασίζομαι τὴ λόγῃ πῶς εἶναι βραδύγλωσσος. ὅθεν ἔλεγε. Δέσμιον Κύριε, προχίρεισαι ἄλλον δυνάμενον, ὃν ὑποσχεῖς. Οἱ δὲ Θεὸς αὐτὸ καὶ νὰ ὑποδέχεται τῷ ὁ λαβείναι τὴ Προφήτη, ἀλλ' ὅμως ἐλέγχει τοι θυμωθεῖς. Ἰδοὺ, λέγει, ὁ ἀδελφός σου ὁ Αἰγύπτιον, ὅπῃ εἶναι εἰς τῷ Αἴγυπτον. σύρε λοιπόν, καὶ μὴ ἀμφιβάλλῃς περὶ τῆς, διότι ἐγὼ σὲ θέλω δώσει φωνῇ, καὶ λόγον. ἡ δὲν ἡ ἐλπίς, πῶς ἐγὼ εἶμαι ὅπῃ δίδω φωνῇ, καὶ

Σημεῖον
ε'.

Ε' ἔξω.
κ δ'.

γλῶσ-

γλώσσαν ἤν' αὐθρόπων; ὅμως αὐτὴ καὶ ἡ χρεία εἰς τὸ πρῶτον ἔργον, θέλει
 σὲ ὑπηρετήσῃ ἢ γλώσσα Ἀραῶν τῶ ἀδελφεῖ σου, νὰ σαρκωθείῃ εἰς τὸν
 λαόν τὸν ὑπὸ σοῦ λεγομένην. καὶ ἐσὺ μὲν νὰ γίνῃς ἐδικὸς μετὰ δραγομαῖος
 εἰς τὸν Ἀραῶν, ὁ δὲ Ἀραῶν ἐδικὸς μετὰ δραγομαῖος πρὸς τὸν λαόν. Ταῦ-
 τα ἐκ Θεοῦ ἀκέσας, καὶ διδασχθεὶς ὁ Μωϋσῆς, καὶ μὴ δυνάμενος πλέον
 νὰ ἐναντιῇται, Θεὸς προσάσποντος, αὐτοῦ ἐσηκώθη μετὰ γυναικὸς, καὶ
 τέκνων, καὶ ἤρχισεν τὴν σφάταν τὴν πρὸς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ δὲ Θεὸς ἐν
 ὁράματι λέγει τῷ Ἀραῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον, νὰ εὐχῇ ἔξω εἰς τὴν ἔρη-
 μον νὰ συναπαντήσῃ Μωϋσῆν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ εἶπεν
 ὅσα ὁ Θεὸς τῷ εἶπεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ. Εἰσελθόντες δὲ ὁμοῦ εἰς τὴν
 χώραν, ἐσωμάζαντες πρῶτως ἤν' Εἰβραίων, καὶ ἐδιηγῆνται αὐτοῖς, ὅτι ὁ
 Θεὸς ἐπέστειλεν αὐτὸν τὸν Μωϋσῆν, νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ μετὰ ὅλον τὴν τὴν γέ-
 νος ὑπὸ τὴν Αἴγυπτον. καὶ ἔχ' σημάδι, καθὼς ὁ Θεὸς τὸν ἐπρόσβαλεν,
 ἔρριψεν ἔμπροσθέν σου τὸ ράβδι σου, καὶ ἔγινεν ὄφεις, καὶ πάλιν τὸν ὤπισ-
 σεν ἐκ τῆς ἑρᾶς, καὶ ἔγινε ράβδι ὡς καὶ πρότερον. ἔπειτα τὴν ἤφειρεν εἰς
 τὸ ποτάμι, καὶ πέρνωντας νερόν, τὸ ἔχυσεν ἔξω εἰς τὴν γλῶσσαν, καὶ αὐτοῦ
 ἔγινεν αἷμα, λέγωντάς σου, ὅτι ὁ Θεὸς ἤν' Πατέρων ἡμῶν, Ἀβραάμ,
 Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, μετὰ ἐπέστειλε νὰ σοῦ εἰπῶ, πῶς θέλει νὰ σοῦ ἐλευ-
 θερώσῃ ὑπὸ τὴν πικρὰν τυραννίδα τῷ Φαραῶ. καὶ ἔχ' σημάδι, νὰ πι-
 εῖς, καὶ εἰπε νὰ κάμω ταῦτα ὅπως εἶδατε. Ὁ δὲ λαὸς ὤπισσεν, καὶ
 ἐποροσκύνισεν λέγοντες. ἀλλ' ὡς ὁ Θεὸς ὤρεται νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ. Τῇ
 δὲ ἐπαύριον ἐσωμάθρισεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀραῶν πρῶτως ἤν' Εἰ-
 βραίων πάλιν, καὶ ἦλθον πρὸς Φαραῶ λέγοντες. Ὁ Θεὸς τῷ λαῷ τῷ
 ἤν' Εἰβραίων, ὁ βασιλεὺς, προσάσπει νὰ τὴν ἀφήσῃς, νὰ εὐχῇ ἔξω
 εἰς τὴν ἔρημον μακρὰν ἡμερῶν ἡμερῶν δρόμον νὰ τὴν κάμωσι θυτίαις,
 ὅτι ἀφ' οὗ ἐσκλαβώθησαν ἐδῶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, δὲν τὴν ἔκαμαν πω-
 τελῶς θυτίαις. Ὁ Φαραῶ, διδαγμῆτος αὐτοῦ ἐκ προγόνων τὴν ἀσέ-
 βειαν, καὶ νὰ μὴ ποροσκυνῇ Θεὸν ἀράτον, καὶ τὴν βλέπούμενα κτίσμα-
 τα, λέγει πρὸς τὸν Μωϋσῆν. καὶ ποῖος εἶναι αὐτός ὁ Θεός, ὅπως σὲ
 ἐπέστειλε, νὰ τὴν ἀκούσω, καὶ νὰ κάμω τὸ θέλημά σου; καὶ τί σημεῖον με-
 δείχνεις νὰ σοῦ πιστώσω, πῶς αὐτός εἶναι Θεός; Λέγει ὁ Μωϋσῆς. τὸ
 πρῶτον ράβδι μετὰ εἶδατε ἔχ' σημάδι, ὅτι μετὰ τὸ ράβδι θέλεις γνω-
 ρίσαι τὴν δύναμιν ἐκείνου τῷ Θεῷ. καὶ αὐτοῦ ἔρριψεν τὸ ράβδι ἔμπροσθεν
 τῷ Φαραῶ, καὶ ἔγινε δράκων μέγας. Ἐπράξεν ὁ Φαραῶ πρὸς μάγους σου,
 ὑπὸ τῶν ὁποίων ἦσαν δύο οἱ πλέον ὀχλακῆται εἰς τὰς μαγείας, Γιαννὴς
 καὶ Γαμβρὴς. Ἐρρίψαν ἔν' αὐτοὶ τὰ ράβδια σου, καὶ ἔγιναν καὶ αὐτὰ
 ὄφεις, καὶ ἦλθον Φιγύρες εἰς τὸ ὄφιδιον, ὅπως ἔκαμ' ὁ Μωϋσῆς. ἀλλὰ
 ἐκεῖνος ὁ τῷ Μωϋσῆϊ ὄφεις ἐσφάφη καὶ ἔφαγε τὰ ράβδια τῶν μάγων, ὅπως

ἦτον

ἦτον ὀφείδε, δάχνοντας μὲ τὸτο, πῶς ἡ ράβδος τῆ Μωϋσῆως ἐνερ-
γει ὑπὸ δυνάμει τῆ ἐνὸς καὶ μόνου Θεοῦ, ὑπὸ τῇ ὁποίᾳ τῷ δυνάμει κα-
ταργεῖται πᾶσα ἐνέργεια σατανικὴ τῆ μάγων. Ὅμως ὁ Θεὸς βλί-
πωντας τῷ ἀμετανοήτῳ γνώμῳ τῆ Φαραὼ, ἐσκληρώκει μᾶλλον τὴν
καρδίαν αὐτοῦ, νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν λαὸν νὰ εὐγῇ ἔξω, ὅτε νὰ πάθῃ πολλὰ
κακὰ ὑπὸ τῆς δυνάμεως αὐτῆς τῆ Θεοῦ, καθὼς εἶπε τῇ Μωϋσεώς, ὅτι
θέλω σκληρύνει τὴν καρδίαν τῆ Φαραὼ, νὰ κρατῇ τὰς Εἰβραῖας, ὅτε νὰ
τῷ δώσω μεγάλας καὶ φοβεράς τιμωρίας, ὅσον νὰ τὸν ἀφήσῃ, καὶ ἀφ' οὗ
τὸν ἀφήσῃ, πάλιν νὰ τῷ δώσω σκληρὰν καρδίαν νὰ τὸν καταδράμῃ, καὶ
τότε νὰ τὸν ἀφανίσω τελείως. Καὶ ταῦτα μὴ ἡ Θεία Γραφή. Ὁ δὲ Κλη-
μης ὁ Ἀλεξανδρῶς εἰς τὸν πρῶτον λόγον τῆς Σφωματίαν λέγει, πῶς
ὁ Ἀρπίπανος ὁ ἐθνικός, εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ὅπου γράφει περὶ Γεδαιῶν,
ἰσορεῖ τὸν Μωϋσῆα νὰ τὸν ἔβαλεν ὁ Φαραὼ εἰς τὴν φυλακὴν, διότι τῷ
ἐζήτη νὰ ἀφήσῃ τὰς Εἰβραῖας. καὶ τῷ νύκτα ἀνοίξεν ἡ φυλακὴ ὑπὸ Θεοῦ
δυνάμεως, καὶ ἐλθὼν ὁ Μωϋσῆς. καὶ ἦλθεν εὐθὺς εἰς τὸ βασιλικὸν
παλάτιον, καὶ ἦρε τὸν βασιλέα Φαραὼ ὅπου ἐκοιμᾶτο, καὶ τὸν ἐξύπνι-
σε. Καὶ ὁ Φαραὼ γρόμφος ἐξορμος ἐθαύμαζε, καὶ τότε νὰ εἶπε τῷ
Μωϋσῇ, νὰ τῷ εἰπῇ τὸ ὄνομα τῆ Θεοῦ ὅπου τὸν ἔσειλε. καὶ ὁ Μωϋσῆς,
κύπτωντας τὸ κεφάλι αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ τῆ βασιλείας, τῷ εἶπε τὸ ὄνομα τῆ
Θεοῦ κρυφίως. καὶ εὐθὺς ὁ Φαραὼ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν ἀφανὴς, καὶ χεὶρ
ὡς νεκρός. καὶ ὁ Μωϋσῆς λαμβανὼν τὰς τὸν ὑπὸ τὸ χεῖρ, τὸν ἐσήκωσε
καὶ ἀνέστησεν. Ἀλλὰ ὡς φαίνεται, καὶ ταῦτε παθὼν ὁ βασιλεὺς, μᾶλ-
λον ἐσκληρώετο. διὸ καὶ πάλιν ὁ Μωϋσῆς προσάττεται ὑπὸ Θεοῦ νὰ
ἐλθῇ εἰς τὸν Φαραὼ μετὰ Ἀαρών.

Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς μετ' Ἀαρών τῶ ἀδελφεῖ αὐτοῦ εἰς τὸν Φαραὼ,
πρὸς τὸν ὁποῖον θαλέγονται παρρησιαστικώτερον. Ἀφίς, λέγει, τὸν λαόν
νὰ εὐγῇ νὰ θυσιάσῃσιν, εἰ δὲ μὴ, θέλει σὺ ἐλθῇ μεγάλη πληγὴ.
Ὁ δὲ Φαραὼ, τὸν μὴ Μωϋσῇ δεῖ ἐκακοποίησε, τάχα ὅτε τὸ ὄραμα τῆς
νυκτὸς, ὅπου ἔπαθεν ἀπ' αὐτοῦ, τὸν δὲ λαόν νὰ ἀφήσῃ δεῖ ἡθελε. Λέ-
γει λοιπὸν ὁ Θεὸς τῇ Μωϋσεώς. εἰπέ Ἀαρών τῶ ἀδελφεῖ σου νὰ πάρῃ τὸ
ράβδι ὅπου σὺ ἔδειξα, καὶ ἔγινεν ὄφεις, καὶ ἄς βαρέσῃ μετ' αὐτὸ εἰς τὸν
ποταμόν, καὶ εἰς ὅλα τὰ νερά τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εὐθὺς τὸ ποτάμι, καὶ
ὅλα τὰ νερά ἔγιναν αἷμα ἐπὶ τὰς ἡμέρας, καὶ ἐψόφησαν τὰ ψάρια, καὶ τὰ
νερά ἐβρώμηνσαν, καὶ μήτε ἄνθρωπος μήτε ζῶον ἐδύνετο νὰ πίνῃ νερόν. οἱ
δὲ Εἰβραῖοι, καὶ τὰ ζῶα αὐτῶν ἔπινον ἐκ τῆς ποτιμῆς, καὶ δεῖ τὰς ἐφύλα-
τε αἷμα, ἀλλὰ νερόν ὡς καὶ πρότερον. Διότι καθὼς τὸ πρῶτον ὁ Μωϋ-
σῆς ὅσον νερόν ἐπῆρεν ὑπὸ τὸ ποτάμι, ἐγένετο αἷμα, τὸ δὲ λοιπὸν ἐμῆκε
πάλιν νερόν, ὅπως ἔκαμε καὶ τὸ δεύτερον ὅλον τὸ ἐναντίον. ὅσον νερόν ἐπῆ-
ρεν.

Κλήμης
Ἀλεξ.

Ἀρχὴ
τῆς δε-
κα πλη-
γῶν.

Πληγὴ
α.

σαν οἱ Ἑβραῖοι ὑπὸ τὸ ποταμὸν, ἀφ' ἧς ἐγένετο αἷμα, ἐγένετο νερόν, καὶ ἔπιον, τὸ δὲ λοιπὸν ἔμεινεν αἷμα, καὶ ἦτον τὸ πρῶτον σημεῖον τὸ δεικνύμενον. Δείτῃ δὲ ὁ Φαραὼ τῷ Μωϋσείῳ· νὰ ὑποκαταστήσῃς πάλιν τὰ νερά εἰς τὴν ἀριστερὰν φύσιν. καὶ ἔπος ἐγένετο. καὶ ἔπιον πάλιν καὶ ζῶα καὶ ἄνθρωποι. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ πάλιν ὁ Φαραὼ ἐσκληρυνέτο, καὶ δὲν ἄφησε πρὸς Ἑβραίους, καθὼς ἐπαξε τῷ Μωϋσείῳ.

Πληγὴ,
β.
Ε' ἐξ οὐδ.
ζ.

Διὰ τοῦτο πάλιν λέγει ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσείῳ. εἰπὲ Ἀβραὰμ τῷ ἀδελφῇ σου νὰ πάρῃ τὴν θάυματον ῥάβδον νὰ βαρίσῃ τὸ ποταμὸν, καὶ τὰ νερά, νὰ ἀνέβῃ ἐκείθεν ὅλος τὸς βαβυλωνίους, νὰ εὐγανέσῃ εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἔπος ἐγένετο ὅλοι οἱ βαβυλωνῖοι ὑπὸ τὸ ποταμὸν, καὶ ὑπὸ τὰς λίμνας, καὶ ὑπὸ τὰ πηγὰς, καὶ ἐσκίεσαν ὅλοι τὸν τόπον, καὶ ἔδιδαν πολλὴν πείραν τῇ Αἰγυπτίῳ ὅλων. εἰς δὲ τὴν κατοικίαν τῇ Ἑβραίων ὅπου ἐκατοίκουν, ὅπου ἐλέγετο Γισέμ, ὡς περ διωκόμενοι οἱ βαβυλωνῖοι δὲν ἤρχοντο. Πάλιν δέτῃ ὁ Φαραὼ, καὶ πάλιν ὁ Μωϋσῆς θραυπέει καὶ τὴν δεξιὰν ταύτης πληγὴν. Καὶ δὴ ἐφόρησαν ὅλοι οἱ βαβυλωνῖοι εἰς τὰ βασάνια καὶ εἰς ταῖς ρύγαις καὶ εἰς τὰ παζάρια. ὥστε ὅπου ἐβρώμουν ὅλος ὁ τόπος, καὶ τὸς εὐγανέειν ἐξωσάμενος σωρὺς, καὶ ὅλος ὁ τόπος ἐβρώμουν ἐξω. Καὶ πάλιν ὁ Φαραὼ σκληρυνόμενος, δὲν ἄφησε τὸν λαόν. Ἐδῶτε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς δύο πρῶτας πληγὰς ταύτας τῇ Αἰγυπτίῳ ὑπὸ τὰ νερά, διότι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ τὰ νερά ἐσέβοντο χεδὸν ὡς Θεὸν, ἐπειδὴ αὐτὰ ἔλεγον νὰ εἶναι ἀρχὴ τῇ ἄλλων πραγμάτων. Ταύτας δὲ τὰς δύο πληγὰς ἔδωκε ὁ Θεὸς μετὰ τῷ Ἀβραὰμ, λέγοντος τῷ Μωϋσείῳ.

Πληγὴ,
β.
Ε' ἐξ οὐδ.
ζ.

Τὴν δὲ τρίτην πληγὴν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Φαραὼ, ὅχι ὑπὸ τὰ νερά, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν γῆν, μὴτε δὲ μετὰ τῷ Ἀβραὰμ, ἀλλὰ δὲ τῷ Μωϋσείῳ. διότι, καθὼς τῷ εἶπεν ὁ Θεός, ἐκτύπησε μετὰ τὴν ῥάβδον τὴν γῆν, καὶ ἐξηρνήθησαν πληθὺς κενώπων. ὥστε ὅπου μὴτε ἄνθρωποι, μὴτε ζῶα ἔχον ἀνάπαυσιν ἔτε ἡμέρας ἔτε νύκτα. Τότε οἱ μαῖνεις τῇ Αἰγυπτίῳ, καίπερ ἀσεβεῖς ὄντες, ἀλλ' ὅμως ἄκοντες, καὶ μὴ βυλόμενοι ἐμολόγησαν λέγοντες· Δάκτυλος Θεὸς ἐστὶν τοῦτο. ἦσαν τοῦτο εἶναι μία μικρὰ καὶ ὀλίγη δύναμις τῷ Θεῷ τῇ Ἑβραίων, καὶ ἐὰν τὴν μικρὰν δύναμιν τῷ Θεῷ δὲν ἡμπορεῖν νὰ ὑπερέμῃ, τί θελήσει πάσῃ ὑπὸ τῆς μεγάλης αὐτοῦ δυνάμεως; Διότι ὁ Θεὸς ἐδίδετο νὰ ὑποδείξῃ λέοντας καὶ παρδάλεις, ἢ καὶ ἄλλα θηρία βλαπτικά, νὰ βλάψωσι τὸς Αἰγυπτίους. Ἀλλὰ τοῦτο τὸ καὶ οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ στρατοὶ ἀπὸς τῶν ἐχθρῶν, ἄνθρωποι ὄντες, ἦσαν βάλαντι δυνάμεις πολεμικὰς νὰ νικήσιν τὸς ἐχθρούς. ὁ δὲ Θεὸς καὶ ὅλον τὸ ἐναντίον, μετὰ μικρὰ καὶ ἀδυνάτα ἀπράγματα βλάπτει τὸς ἀσεβεῖς καὶ ἀμαρτωλούς. Τί γὰρ ἄλλο

ἀδωιάτου εἶναι ὑπὸ τὰς βαρύνουσας, καὶ τί ἄλλο μικρότερον εἶναι ὑπὸ τὰς κωνώπια; ἀλλ' ὅμως μὲ ταῦτα ἐπολέμει τὸν σκληροκάρδιον Φαραῶ, ὥστε νὰ γνωρίσῃ πῶς ὅλη ἡ δυνάμις τῆς βασιλείας τοῦ μήτε μὲ βαρύνουσας καὶ κωνώπια δὲν δυνάται νὰ παλῶν, ὅταν ὁ Θεὸς δὲν θέλῃ. Ὁ δὲν ἔχει δέσμιος πάλιν πρὸς τὸν Μωϋσῆ, καὶ δι' αὐτοῦ ὁ Μωϋσῆς ἀφανίζει τὰ κωνώπια. καὶ πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν σκληρότητα μένει ὁ Φαραῶ κρατώντας τὰς Εἰβραίας.

Καὶ πάλιν ὁ Θεὸς πέμπει πεπάρτιον πληγὴν καὶ τιμωρίαν, μῆας μεγάλας, ὅπως κενεῶνοντας ζωὰ καὶ ἀνθρώπους ἀπέθνησκον. καὶ εἰς ὅλην ἦλθεν ἡ Αἴγυπτος ὑπὸ τὸν κακὸν ἐπὶ τὸ νὰ ἐκκολοθρεύθῃ. Εἰς δὲ τὸν τόπον, εὗρετο ἐκατοικῆσαν οἱ Εἰβραῖοι, δὲν ἦτον καθόλου τοιαύτη μῆα, ὥστε νὰ δείξῃ ὁ Θεὸς πῶς τὰς Φαραωνίτας μόνον ὀργίζεται, τὰς δὲ Εἰβραίας ἀγαπᾷ. καὶ πῶς εἰς τὰς μεγάλας κινδύνους δυνάται νὰ φυλάξῃ τὸν δίκαιον, τὸν δὲ ἀσεβῆ νὰ ὑπολέσῃ. Τὸ τοῦ παύματος πολὺ φόβον ἔδωκε τῷ Φαραῶ. καὶ δὴ ἐγύμεισε ἡ γνώμη τοῦ ὀλίγου τίποτος, καὶ ἔκραξε τὸν Μωϋσῆ, καὶ τὸ εἶπεν. ἄς κάμωσιν οἱ Εἰβραῖοι θυσίας τῷ Θεῷ τῆς, πλὴν ἐδῶ εἰς τὴν χώραν, διότι ἔγω δὲν τὰς ἀφίρω νὰ εὐχρισθῶ. Ὁ δὲ Μωϋσῆς τὸ ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν ἔμπορῶσι νὰ κάμωσι θυσίας μίσα εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅτι εἶναι τόπος ὅπου θυσιάζονται θυσίαι ἄλλων ὁσίων. ὥστε τὸ ζήτησι νὰ εὐχρισθῶν ἔγω, μακρὰ εἰς τὴν ἔρημον, νὰ κάμωσι θυσίαν καὶ μόνας τας. Καὶ ὁ Φαραῶ, ἀδελκαλίσει, λέγει, τὸν Θεόν σου νὰ χαθῇ ἡ μῆα, καὶ ὀργατὲ ἔγω νὰ κάμω τὰς θυσίας σας, ἀλλ' ὅμως νὰ μὴ ὑπάγῃτε ποτὶ μακρὰν. Ὁ δὲ Μωϋσῆς λέγει πρὸς Φαραῶ. ἐγὼ μὴ ὑπάγω νὰ ἀδελκαλίσω νὰ χαθῇ ἡ μῆα, σὺ δὲ ὦ Φαραῶ, μὴ θελύσῃς πάλιν νὰ μάς γελάσῃς, νὰ μὴ ἀφήσῃς τὸν λαόν. καὶ ὁ μὴ Μωϋσῆς ἦλθε καὶ ἀδελκαλίσει τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς ἠφανίσαι τὰς μῆας. ὁ δὲ Φαραῶ ἔγινε καὶ λίθος σκληρότερος ὑπὸ τῆς ἀπιστίας τοῦ, καὶ δὲν ἀφῆκε τὸν λαόν.

Τότε ὁ Θεὸς λέγει τῷ Μωϋσῆ. σὺ εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ εἰπέ τοι νὰ ἀφήσῃ τὸν λαόν, εἰ δὲ μὴ, χεὶρ Κυρίου θέλει ἔλθῃ εἰς ὅλα τὰ ζῶα τῆς Αἰγύπτου νὰ φοβήσασιν, ἦγαν, ὅχι πλέον θέλει τὸν παιδεύσει ὁ Θεὸς μὲ κωνώπια καὶ κινόμενα, ἀλλὰ θέλει βάλῃ τὸ χεῖρ τοῦ ὅλου, καὶ ὅχι τὸν δάκτυλόν τοι, καθὼς εἰς τὴν ἑξῆς πληγὴν τῆς κωνώπια ἔλεγον οἱ Μαίτες, πεπάρτιον πληγὴν. Καὶ ὅπως ἔγινε. ἐφόβησαν ὅλα τὰ ζῶα τῆς Αἰγύπτου, τὰ δὲ τῶν Εἰβραίων ἔπαθον ὡς κακόν. Ὁ δὲ Φαραῶ βλέπωντας ὅτι ἐφόβησαν ὅλα τὰ ζῶα τῆς Αἰγύπτου, τὰ δὲ τῶν Εἰβραίων δὲν ἐφόβησαν, ὅχι μόνον δὲν ἐμετανοήσας, ἀλλὰ μάλλον ὀργίζετο εἰς τὰς Εἰβραίας, καὶ δὲν τὰς ἀφῆκε.

Πληγὴ,
ἡ
Εἰβραίων.
ἡ.

Πληγὴ,
ἡ
Εἰβραίων.
ἡ.

Πληγὴν,
ἐ 5.
Εξοδ.
δ'.

Διὸ πάλιν λέγει ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσὴν καὶ Ἀαρών· ἐπάριτε καὶ οἱ δύο σας ἐκτίλινω δὸτὸ καμίτι, καὶ ὡς τὴν σκορπίζῃ ὁ Μωϋσῆς μόνος ἐμπαροῦσεν τὸ Φαραῶ, καὶ τῷ Ἀρχόντων αὐτῆ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ὅτε ἐπιπτεν ἡ ἐκτίτι εἰς τὰς σάρκας τῷ ἀνθρώπων καὶ τῷ ζῶον, ἔκατε φέσκατε ὡσαν κατίματε κόκκινα δὸτὸ φωτίαν. ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦτο δὸτὸ ἀφῆσε πάλιν τὸς Ἑβραῖους ὁ Φαραῶ. Πρέπει δὲ νὰ ἡξόλρωμην, ὅτι πάντοτε ἡ ὕπερη πληγὴ ἦτον βαρυτέρα δὸτὸ τὴν παρώτιαν. καὶ τὸ γνωρίζομην δὸτὸ τὸτο. Ὅτι τὰς μὴ δύο παρώτας πληγὰς, τὸ νὰ γινῇ τὸ νερόν αἷμα, καὶ τὸ νὰ εὐγασιν δὸτὸ τὰ νερά ὅλοι οἱ βαθρακοί, τὰς ἔκατε ὁμοίως μετὰ ταῖς μαγεῖαις τῶν καὶ οἱ Μάγοι τοῦ Φαραῶ, ὡς ἐλαφροτέρας πληγὰς. τὰς δὲ δύο ἐτέρως, τὰς κἀνωπας καὶ τὴν κωδόμην, δὸτὸ ἐδωκῆθαι νὰ καμῶσι, ὅτε τὸτο ἔλεγον· δάκτυλος Θεοῦ ἐστὶ τὸτο. πλὴν τίσον μόνον ἔχυσαν αἱ μαγεῖαι τῶν, ὅσον ἐφυλάχθαι αὐτοὶ δὸτὸ αὐτὰς. δὸτὸ δὲ τὴν πέμπτην, ὅτε ἦτον χεῖρ Κυρίου, καὶ θανάτος εἰς τὰ ζῶα, αὐτοὶ μὴ ἐφυλάχθαι, τὰ δὲ ζῶα τῶν καὶ αὐτῶν, ὁμῶς μὴ τῷ ἄλλων Αἰγυπτίων ἐφόθαι. τὴν δὲ ἐκτίλινω πληγὴν τῆς καυτερῆς αἰθάλης δὸτὸ ἐδωκῆθαι νὰ φύγουν, ἀλλὰ ἔπαθον καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς σάρκας τῶν ὁμοία μετὰ τὰς ἄλλας. Διὰ τὸτο λέγει ἡ Θεὰ Γραφή, πῶς οἱ Μάγοι τοῦ Φαραῶ δὸτὸ ἐδωκῆθαι πλέον νὰ σαθῶσιν εἰς τὸ παρῶσαν τοῦ Μωϋσέως, ὅτε τὰ κατίματε ὅτε καὶ αὐτοὶ ἔχασιν εἰς τὰς σάρκας. Καὶ τὸτο εἶναι ἴδιον τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ, παρῶτον μετὰ ἐλαφρὰς τιμωρίας νὰ φοβερίζῃ τὸν ἁμαρτωλόν, ἔπειτα μετὰ βαρυτέρας, καὶ πάλιν μετὰ σκληροτέρας. ὕπερον δὲ μετὰ παντελὴ ἀφανισμόν, καθὼς εἰς τὸ ὕπερον ἔκαμην εἰς τὸν Φαραῶ, θυθίσας αὐτὸν ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

Πληγὴν,
ζ'.

Μετὰ γὰρ τὰς παρολαβέσας ἐξ πληγὰς, καὶ τὴν σκληρογνωμοσύνην τοῦ Φαραῶ, λέγει πάλιν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν. εὐχα τὸ παχὺ νὰ στυαπαντίσης τὸν Φαραῶ, νὰ τὸ εἰπῇς νὰ ἀφῇσιν τὸν λαόν, εἰ δὲ μὴ, θείλω τὸ δώσει ποτὶ καὶ μεγάλα κακά. διότι δὸτὸ τὸ παρῶτον δὸτὸ τὸν ἀφῆναι, ὅτε νὰ δείξω εἰς αὐτὸν τὴν μεγάλην μου δύναμιν, νὰ εἶναι μνημόσυνοι εἰς τὰς μετέπειτα ἡμέρας, καὶ νὰ γνωρίσῃ πῶς ἄλλος Θεὸς δὸτὸ ἐμὸν δὸτὸ εἶναι. Θείλω βρεῖξαι λοιπὸν χάλαζαν, νὰ φθέρῃ καὶ νὰ σκοπῶν ὅποιον εὐρὴ ἔξω, ἀνθρώπους καὶ ζῶα. λοιπὸν παρῶσαι, ὅποιος θέλει νὰ γλυτώσῃ τὰ ζῶα τῶν, ὡς τὰ φυλάξῃ εἰς τὸ σῶναι. Καὶ δὴ ἐκατέβη τέτοια χάλαζα, ὅτε ὅχι μόνον ὅσα ζῶα καὶ ἀνθρώπους εὐρὴν ἔξω, ὅλα τὰ ἀπέκτεινε, ἀλλὰ καὶ ἡνίματε καὶ δένδρα ὅλα τὰ ἐκατέφθειρε. ἔπιπτε δὲ αὐτὴ ἡ χάλαζα μετὰ βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ φαναῖς δὸτὸ τὸν Οὐρανόν, καὶ μετὰ φωτίαν, ὡς ὅτε ἔδιδε μεγάλον φόβον καὶ φόμον εἰς ὅλους. τέσον ὅτε ἔκραζον ὁ Φαραῶ πάλιν τὸν Μωϋσῆν, λέγωντας· ἡμαρτον. Δίκαιος ὁ Θεός, ἔγωγε

δὲ καὶ ὁ λαὸς με ἀσειβεῖς. ᾤχεσθαι λοιπὸν τὸν Θεόν, νὰ παύσῃ ἡ πιαυτὴ φοβερὰ καταδίκη. Καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς δευθεῖς τῷ Θεῷ, ἔπαυσε τὸ κακὸν τῆς χαλάζης, ὁ δὲ Φαραὼ ἔμεινε σιδήρεα θυρεὰ σκληρότερος.

Διὸ καὶ πάλιν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγει. ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν ἀσειβὴ καὶ ἀμετανόητον καρδίαν τῆ Φαραὼ νὰ μὴ ἀφίγῃ τὸν λαόν, ὥστε νὰ δεῖξω εἰς αὐτὸν μεγάλα καὶ φοβερὰ σημεῖα, νὰ τὰ διηγῶνται ὕστερα τὰ παιδία σας ἡδὲ παιδιῶν τες. ὥστε τὸ σῦν πάλιν εἰς αὐτόν, καὶ εἰπέ τον. ἕως πότε δὲν με ἐνθρεπεται νὰ ἀφίγῃ τὸν λαόν με νὰ εὕγῃ νὰ μὲ κάμῃ θυσίαν; ἀίσιως λοιπὸν καὶ πῶρα δὲν τὸν ἀφίγῃ, θέλω στείλῃ αὐρεὸν πόσω ἀκρίδα, ὅσον νὰ σκεπάσῃ ὅλῳ τῷ γῆν νὰ μὴ φαίνεται, πᾶν ὅπου δὲν εἶδασιν μήτε οἱ πάπποι τες ἔδὲ οἱ ἀποπάπποι τες, ἔδὲ ἀφ' ἧ ἐξηγήθη ἀνθρώπος εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ θέλει καταφάγῃ ὅσα ἀφίγῃ ἡ χαλάζα. Ἐλθὼν δὲ ὁ Μωϋσῆς μὲν Ἀρῶν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ εἰπὼν ταῦτα τῷ Φαραὼ, ἐγῆκεν εὐθὺς ἔξω. οἱ δὲ ἄρχοντες τῆ παλατίης τῆ Φαραὼ εἶπον πρὸς αὐτόν. ἕως πότε κρατεῖς τὸ γένος τὸ τοιοῦτον, καὶ δὲν τὰς ἀφίγεις νὰ εὕγῃ νὰ θυσιάσωσιν τῷ Θεῷ αὐτῶν; ἡ θέλεις παντελῶς νὰ ἐξολοθρεύῃ ἡ βασιλεία σου, καὶ ἡμεῖς; καὶ δὴ μὲ τὰ λόγια ταῦτα ἔπεισαν καὶ ἐγύρισαν ἐπίσω τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀρῶν, καὶ λέγει τες. ποῖοι εἶναι ὅπου θέλῃσι νὰ εὕγῃ νὰ θυσιάσωσιν; Οἱ δὲ Μωϋσῆς λέγει. ὅλος ὁ λαὸς, γέροντες καὶ νέοι, σὺν γυναῖξί καὶ τέκνοις, καὶ μὲ ζῶα, καὶ μὲ πᾶσαν ἑλπίδα ὑποσκαδύ. Οἱ δὲ Φαραὼ λέγει. κακὸν λογισμόν ἔχετε. οἱ ἄνδρες μόνον νὰ εὕγῃσι, καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία καὶ ἡ ἄλλη ὑποσκαδὴ ἄς σέκωνται ἐδῶ. Οἱ δὲ Μωϋσῆς ἐγῆκεν ἔξω σκανδαλισμῆος, ἡ διαχροντὲς τον οἱ Ἀρχοντες, ἐπεὶ δὲ δὲν ἔσιργε καθὼς ἐλεγε ὁ βασιλεὺς. Λέγει δὲ ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆϊ. ἀπλῶσαι τὸ χεῖρ σου εἰς τὴν γῆν ὅλῳ τῆς Αἰγύπτου νὰ εὕγῃ ἀκρίδα. καὶ ἀπλῶνοντας ὁ Μωϋσῆς τὸ χεῖρ, ἐφύσησεν ὁ Θεὸς αἶμον δυνάτον, καὶ ἔπεσε πόση ἀκρίδα, ὅπου δὲν ἀφίγε μήτε ξύλον χλωρὸν ὅπου δὲν τὸ ἔφαγε. Τότε ὁ Φαραὼ ἔδραμε, καὶ ἐκραγε τὸν Μωϋσῆν λέγων τες. ἤμαρτιν ἐμφοθῶν τῷ Θεῷ σας, καὶ εἰς ἐσῆς, ᾤχεσθαι νὰ φύγῃ ἡ ἀκρίδα. Καὶ ᾤχεσθαι ὁ Μωϋσῆς, ἐσκαδὴ δυνάτως αἶμος, καὶ ἐπῆρε τὴν ἀκρίδα, καὶ φέροντας τὴν ἐπὶ τὸν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. Οἱ δὲ Φαραὼ πάλιν δὲν ἐμεταμελήθη νὰ ἀφίγῃ τὸν λαόν, καθὼς ἔπεισε τὸ Μωϋσῆϊ.

Ἐρχεται λοιπὸν ἐνάντι πληγὴ ὑπὸ Μωϋσῆως, ὥστε πρὸς ἄγματος Θεῷ, εἰς σκοπὸν βαδύτατον, φιλαφίαν, ἡ γὰρ ἐπὶ αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ σκοπὸς μὲ τὸ χεῖρ, καὶ ἐκράτισεν ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ τινὰς ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν δὲν ἐγῆκεν. ὅπου δὲ ἐναπικύσαν οἱ Ἑβραῖοι ἡνεν φῶς, καὶ ἐβλεπον.

Πληγὴ,
ἡ.

Πληγὴ,
ἡ.
Ἐξοδ.
ἡ.

Τότε

Τότε ὁ Φαραὼ λέγει τῷ Μωϋσέως· σύρετε νὰ λαβῆτε τὴν Θεῶν σας ὅλοι σας, πλὴν τὰ ζῶα σας νὰ μείνουν ἐδῶ. Λέγει ὁ Μωϋσῆς· ἐγὼ νὰ μᾶς δώσῃς ὅπῃ λόγῃ σε νὰ κάμωμῃ θυσίας, καὶ ὅλα τὰ ἐδικὰ μας νὰ παράμῃ, διότι ὅπῃ ταῦτα θέλωμῃ νὰ κάμωμῃ τὰς θυσίας μας. Τότε ὁ Φαραὼ ὀργισθὲν μᾶλλον, καὶ δεῦν τὰς ἄφρονες, ἀλλὰ καὶ τὸν Μωϋσῆ μὲν θυμῷ ἀπεδίωξε. σὺρε, λέγει, καὶ πλείον νὰ μὴν ἔλθῃς νὰ ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου, καὶ αὐτὸς ἔλθῃς ἄλλῃ μίαν φοράν, θέλω σὲ θανατώσει. Ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπε· ἔτι νὰ γονυ. τὸ πρόσωπόν σε πλείον νὰ μὴ τὸ ἰδῶ. Τότε λέγει ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσέως· ἀκόμη μίαν πληγὴν μεγάλῃν θέλω νὰ δώσω εἰς τὸν Φαραὼ, καὶ τότε νὰ ἀφῇσι τὸν λαόν. ἀλλὰ ἐγὼ ἀφῆγγε τῷ Ἑβραίῳ, καὶ τῷ γυναικῶν τὰς νὰ θανατώσῃν ὅπῃ τὰς γενέτας καὶ φίλας τὰς καὶ σοφίαν τὰς καὶ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρὰ, ὅσα διύονται νὰ πάρῃσι. Καὶ ὁ Θεὸς ἐπέσει εἰς τὴν καρδίαν τῷ Φαραωνιδῶν, καὶ τὰς ἰδούσαν ὅσα τὰς ἐποίησαν. Διὰ τὸ ἦτον δίκαιον νὰ ῥῥῥῥῥ δύο πράγματα. οἱ μὲν Ἑβραῖοι νὰ πληρωθῇσι τὴν κόπον τὰς, ὅπῃ τὸς χρόνους τὰς ἐδέχοντο, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι νὰ λυπηθῇσι, χαίοντες καὶ ἀσημικὰ καὶ μαλαγματικὰ τὰς, ἐπειδὴ ἐλύπησαν καὶ ἔθλιψαν ἐκεῖνας, ὅπῃ κακὸν δεῦν τὰς ἔκαμαν. Καὶ τὸτο εἶναι νόμος βασιλικὸς καὶ πολιτικὸς, νὰ ζημιώνεται ὁ ἀδικήσας τὸν μηδὲν ἀδικήσαντα. Διὰ τὸτο ὁ δίκαιος Βασιλεὺς καὶ Θεὸς, θέλωντας νὰ ἐξισώσῃ τὰ πράγματα, τὰς μὲν Ἑβραίας, λέγω, πληραίνει τὸν κόπον τὰς μὲν ποιῶν ῥῥῥῥ, τὰς δὲ Αἰγυπτίας ἐλύπησι, ῥῥῥῥ ἐλύπησαν τὰς Ἑβραίας, ὅπῃ αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι τὰς Αἰγυπτίας ποτὲ δεῦν ἐλύπησαν. Ὅσοι λοιπὸν ἀδικεῖντας ὅπῃ τὰς μεγαλητέρας τὰς μὲν βίαν καὶ δυνατείας, ἀς ἐχρυσιν ὑπομονὴν, διότι, ἀγκυλὰ καὶ νὰ μακροθυμῇ ὁ Θεός, ἀλλ' ὅμως μὲν καιρὸν ἐξισάζει τὰ πράγματα, καθὼς καὶ εἰς τὰς Ἑβραίας, καὶ εἰς τὸν Φαραὼ ἔκαμεν. Α' Μ' ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπατέλθωμῃ.

Πληγὴ,
Ε' ζοδ.
1 α.

Εἶπε λοιπὸν ὁ Θεὸς πάλιν τῷ Μωϋσῇ. τὸς ὁ μὴν εἶναι πρῶτος μὴν τὰς χρόνους εἰς τὴν λόγῃ σας (ἦτον δὲ ὁ Μάρτιος) καὶ εἰς τὰς δέκα τέτα τὴν μὴν ἀς πᾶρῃ καθεστῇσι ῥῥῥῥ ῥῥῥῥ ῥῥῥῥ, νὰ τὸ φυλάξῃσι ῥῥῥ εἰς τὰς δεκατέσσαρας τὰς μὴν, καὶ νὰ τὸ σφάξῃσι ἀφ' ἑστέρας νὰ τὸ φάγῃσι ἐκτὸν ὅλον, καὶ ὅπῃ τὸ αἷμα τὸ νὰ ἀλείψῃσι τὰς πόρτας τὰς ὅλας οἱ Ἑβραῖοι ῥῥῥ καὶ κατὰ καὶ εἰς τὰ πλέγια. διότι τὴν νύκτα ἐκεῖνην θέλω νὰ δώσω θάνατον εἰς ὅλα τὰ πρῶτα τὰς Αἰγυπτίων, πόσον εἰς τὰς ἀνθρώπους, ῥῥῥ καὶ εἰς τὰ ζῶα. καὶ περὶ πάντας ἐκείνην ἡ θανατοφόρος διύαμις, ὅπῃ φονεῖ τὰ παιδία τῶν Αἰγυπτίων, βλέπωντας τὸ αἷμα τὸ πρῶτα εἰς τὰς πόρτας τῶν Ἑβραίων, δεῦν θέλει σῆβῃ μὴν νὰ τὰς κάμῃ κακὸν εἰς τὰ παιδία τὰς. καὶ ὅπῃ τὴν βραδυνὴν ἐκείνην

ἐπὶ

ὅπῃ θέλῃσι σφάζει τὸ ἀρόβατον, πλέον ἡμῶν ἀνάβατον νὰ μὴ φύγει
 σιν, ἀλλὰ μόνον ἄζυμα. Καὶ οἱ μὲν Εἰβραῖοι ἔκαμαν ἔτω, καθὼς τὸς
 εἶπεν ὁ Μωϋσῆς. Εἰς δὲ τὰ σπήτια τῶν Αἰγυπτίων ὀρέξαντο τὴν νύκτα
 ἐκείνῃ ὅλα τὰ σφατογόνῃτα παιδία τῶν Αἰγυπτίων ἀοράτως σκοταμύ-
 να, καὶ τὰ σφατογόνῃτα τὸς ζῶα ὅλα. εἰς δὲ τὰ σπήτια τῶν Εἰβραίων δὲ
 ἔγινε μὴδὲν ποῖον, ὅτῃ τὸ αἷμα τῶν ἀρόβατων ὅπῃ ἦτον εἰς τὰς πόρτας τὸς
 ὅτῃ σημάδι, καθὼς ὁ Θεὸς εἶπεν. Ἐξύπνησε δὲ ὁ Φαραὼ τὴν νύκτα,
 καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ ὁ λαὸς ὅλος, καὶ ἔγινε μέγας θρήνος καὶ κλαυθμὸς
 εἰς ὅλῃν τὴν Αἴγυπτον, διότι δὲ ἦτον σπήτι ὅπῃ νὰ μὴ ἦτον νεκρὸς
 νὰ τὸν κλαίῃσι. Τότε ὁ Φαραὼ ἔκραξε τὴν νύκτα ἐκείνῃ τὸν Μωϋσῆν,
 ἔπαρε, λέγει, τὸν λαόν σου μετὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τὸς, καὶ ὅλα
 σὰς τὰ ζῶα, καὶ ὀργῆς ἔξω νὰ ἐορτάσῃτε, καὶ νὰ κάμῃτε θυσίαν ὡς βί-
 ληθε, καὶ ὀλογήσῃτε καὶ ἐνῆμα. Καὶ ὁ Θεὸς μετὰ ἀπόσταγμα βασιλικῶν ὅλοι
 οἱ Αἰγύπτιοι ἐβίαζαν καὶ ἀνάγκαζαν τὸς Εἰβραῖους νὰ ἔρχωντο ἔξω τὸ σιν-
 τομώτερον, καὶ δὲ τὸς ἀφῆσαν νὰ ἐφύσῃσι καὶ τὴν ζυμὴν ὅπῃ ἔζυμω-
 σαν, ἀλλὰ τὴν ἐπύραν ἀφῆσαν εἰς τὰ μανθῆλιά τὸς, καὶ ἐφύσαν. Ἐνῆ-
 κασι λοιπὸν ὅλοι οἱ Εἰβραῖοι ὑπὸ τὴν Αἴγυπτον μετὰ ὅλα τὸς τὰ ὑπάρ-
 χοντες, καὶ μετὰ πολλὴν πλῆθυν, ὅπῃ ἐπύραντο ὑπὸ τὸς Αἰγυπτίους. καὶ θέ-
 λωντας νὰ τὸς φέρῃ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, ὅτῃ νὰ τὸς δώσῃ
 ἐκεῖ τὸν Θεόγραφον Νέμον, λέγει ἡ Θεία Γραφή, πῶς δὲ τὸς ἔφειρεν
 ὑπὸ τὸν καθολικὸν δρόμον, ὅπῃ ἐλέγετο πῆτε Φιλιστειν, καὶ πῆτε λέγε-
 ται Φιλιππῆζι, ἀλλὰ τὸς ἔφειρεν ὑπὸ ἄλλον δρόμον δυσκολώτερον, καὶ
 αὐτοδρότερον τὸς ἐρήμῃ. καὶ πῆτε ὅτῃ δύο αἰτίας. τὸ μὲν, ὅτῃ νὰ νομίσῃ ὁ
 Φαραὼ πῶς ἔχασαν τὸν δρόμον, καὶ μετὰ τὸ νὰ πλανηθῇ νὰ τὸς κατα-
 δράμῃ, τὸ δὲ, ὅτῃ νὰ μὴ εἰδῶσιν οἱ Εἰβραῖοι τὸν Φαραὼ, καὶ τὸ στρα-
 τῆμα πῶς τὸς καταφύχῃσι νὰ τὸς φονεύσῃν, καὶ φοβηθῇ καὶ γραφῇσιν
 ὀπίσω εἰς τὴν Αἴγυπτον. ὅτῃ πῆτε λέγω δὲ τὸς ἔφειρεν ὑπὸ τὸν κα-
 θολικὸν δρόμον, ἀλλὰ ὑπὸ ἐρημον καὶ χαίμῃ. Ὁ δὲ Θεός, τὴν μὲν
 νύκτα τὸς ἐφώτιζε μετὰ σῶα σῶλον πύρινον, ὁ ὅποιος ἐπῆγαινον ἐμπαρὸς,
 καὶ τὸς ἔδειχε τὸν δρόμον νὰ περπατῇσι. τὴν δὲ ἡμέραν τὸς ἐσκέ-
 παζε μετὰ σῶα σῶλον νὰ μὴ τὸς καίῃ ὁ ἥλιος. Ἀφόντης γὰρ ἔφυ-
 γον οἱ Εἰβραῖοι ὑπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἦλθον σιμὰ εἰς τὴν ἐρυθρὰν
 θάλασσαν, ὁ Θεὸς ἐσκέλευσε τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ ὅλων τῶν Αἰγυπ-
 τίων, καὶ αὐτοὶ μὲν ἔλεγον πρὸς τὸν Φαραὼ. ἔφυγον οἱ Εἰβραῖοι, καὶ ὅλος
 μᾶς ἐκέρσθησαν, ἐπεὶδὴ τὸς ἐδώκαμεν ἔλα τὰ σοὶ ὅτῃ μας χροστὰ καὶ ἀρ-
 γυρὰ. ἀλλὰ καὶ ἡ βασιλεία σου, αὐτὸς ἀφῆκε νὰ φύγῃ, θέλεις χάσῃ
 τὴν πολλὴν δόλῃσιν ὅπῃ σὺ ἔκασαν. Ὁ δὲ, ταῦτα ἀκούσας, ἀργίῃ
 πολλὰ, καὶ μετάνοισε πῶς τὸς ἀφῆκε καὶ ἔφυγον. ὅτῃ σιωπᾷ ὅλον τὸ

Εἰς
 ὅτῃ

Κατα-
 ποτισ-
 μὸς τοῦ
 Φαραὼ.

γράφ.

στρατόμα ἱππικόν, καὶ πεζικόν μὲ ἑξακόσια ἄμαξια, καὶ ἔφεχε κατόπι
 πρὸς τὰς φθάσει. Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τὰ Μαυσιέως, τὰ φέρη τὸν λαὸν τῷ
 Ἑβραίων πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Καὶ καθὼς ἐφθασεν ὁ Φα-
 ραὼ καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ τὰς εἶδασιν οἱ Ἑβραῖοι ἔξοχα, ἐφοβήθησαν
 φόβον μέγαν, καὶ ἄρχισαν τὰ γογγύζειν πρὸς τὸν Μαῦσιν λέγοντες. Ὁ
 γὰρ μὴ εἶναι τὰχα μνήματα εἰς τὴν Αἴγυπτον τὰ ταῦτα, μὰς ἐφε-
 ρεις ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον τὰ θανάτω δέμῃ μὲ πικροτάτον θάνατον; ἢ
 δὲ ἡτοῦ καλλίτερα τὰ εἰμῶμεν σκλάβοι, καὶ τὰ ἔχωμεν τὴν ζωὴν, πα-
 ρὰ τὰ εἰμῶμεν ἐλεύθεροι, καὶ ὑποθαμνῶμεν; Ὁ δὲ Μαῦσὴς τὰς ἐπαρη-
 γοῦσε, καὶ τὰς ἔλεγεν· μὴ φοβεῖσθε· διότι νῦν εἶναι καιρὸς τὰ δεῖξαι ὁ
 Θεὸς τὰ μεγαλύνει θάυματα, ἀπ' ἐκεῖνα ὅπῃ εἶδατε εἰς τὴν Αἴγυπτον.
 καὶ τὸ μέγα τὸτο καὶ φοβερὸν στρατόμα ὅπῃ βλέπετε, αὐτοὶ δὲ θέλετε
 τὸ εἶδαι πλέον. καὶ ὁ Θεὸς γίνεται εὐαφροδύοχα θάυμα. Ὁ Ἀγγελὸς (λέ-
 γει ἡ Θεία Γραφή) ὅπῃ ὑπῆρχον ἐμπρὸς, καὶ ἐφαίνετο ὡσαύτως πυ-
 ρὸς, ἀγῆκεν ὑπὸ τὸ ἐμπροσθεν μέρος τὰ λαὸν τῶν Ἑβραίων, καὶ ἦλθεν
 καὶ ἐστάθη ὀπίσθεν. καὶ εἰς μὴ τὰς Ἑβραίας ἡτοῦ φῶς, εἰς δὲ τὰς Αἴγυ-
 πτίους σκότος, καὶ δὲ ἐβλεπον εὐας τὸν ἄλλον ὅλῳ ἐκείνῳ τὴν νύκτα.
 Ὁ δὲ Μαῦσὴς ἔθηκε σιωπῶν, μόνον μὲ τὸν νῦν καὶ τὴν καρδίαν ἐφώνα-
 ζε προσδυσχόμιος εἰς τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς τὰ ὑποκρίνεται ὁ Θεὸς, λέγων.
 τί βοᾷς πρὸς με. εἶπε τῶν Ἑβραίων τὰ συνωθεῖσιν τὰ φορτώσει τὰ ζωά-
 τας, καὶ ἂς ἔλθῃ εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. καὶ ἐστὶ ἐπαρὶ τὴν ἑρῶν
 ἐκείνῳ καὶ θαυματουργὸν ράβδον, μὲ τὴν ὅποιαν ἕως τώρα ἔκανες τὰ με-
 γάλα καὶ φοβερά θάυματα, μὲ τὴν ὅποιαν ἐπληξες τὸν Φαραὼ, καὶ τὴν
 Αἴγυπτον, καὶ μὲ ταῦτα κτύπησες καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ θέλει φοβηθῇ
 τὰ χιτῶν εἰς τὸ μέσον, τὰ κάμῃ δρόμον, τὰ περάσῃσιν οἱ Ἑβραῖοι εἰς
 τὸ ἀντίπεραν τῆς θαλάσσης. εἰς δὲ τὸν Φαραὼ τὰ δεῖξαι τὴν μεγάλῃν
 δόξαν καὶ δυνάμιν με, ἵνα πισθῶσιν ὁ λαὸς ἔπος. Καὶ ἔπο κτυπῶντας ὁ
 Μαῦσὴς, ὁ Θεὸς τὸ ἄλυχον σοιχεῖον ἐγνώρισε τὸ πρόσαγμα τὸ Ποιῶν
 τὸς Θεῶν, καὶ ἐχίθη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἔκαμε δρόμον διὰ ξηρᾶς, τὸ δὲ
 ἑρὸν ἐστάθῃ ὑπὸ τὸ εὐα μέρος καὶ ὑπὸ τὸ ἄλλο ὡσαύτως. ἐφύσησε
 καὶ αἶμος νότος θυατὸς, καὶ ἐκράτει τὰ νηρὰ τὰ μὴ σμίξουσιν. ὥστε ὅπῃ
 ὅλος ὁ λαὸς τῶν Ἑβραίων ἐπέρασεν, ὅσον τὰ ξημεράσῃ, τὸ ἀντίπερα
 τῆς θαλάσσης. Τὸ δὲ ταχὺ ἀφ' ἧς ξημεράσεν, ἀρματώθησαν οἱ Φα-
 ραωνῖται μὲ προθυμίας μεγάλῃν, θάρρυντες τὰ ἔχοντες τὰς Ἑβραίας
 ὑποκλεισμένους μὲ τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ μὴ ἔχοντες τὸ πᾶν τὰ φυγα-
 σιν. ὅμως τὰς μὴ Ἑβραίας ἐβλεπον ὑπὸ μακρῶν καὶ ἔφεχαν εἰς τὸ μέ-
 σον τῆς θαλάσσης, τὴν δὲ θάλασσαν χισμῶν μὲ δρόμον πολὺν. ὁ Θεὸς
 σκληρύνει πάλιν ὁ Θεὸς τὴν καρδίαν Φαραὼ, τὰ τὰς διώκεσιν εἰς τὸν

δρόμον ἐκείνον τῆς θαλάσσης. Ἀλλ' ὅταν οἱ Φαραωνῖται εὐρίθυσαν ὅλοι
 μέσα εἰς τὸν δρόμον ἐκείνον τὰ νερά, οἱ Ἑβραῖοι ὅλοι ἦσαν περασμένοι
 εἰς τὸ ἀντίπερα. Καὶ δὴ λοιπὸν σφίγεται ὁ Μωϋσῆς μετὰ τὴν ῥάβδον τῇ,
 καὶ κτυπᾷ δούτερον τὴν θαλάσσαν, καὶ σμίγνῃσι τὰ νερά, καὶ ἐκάλυψαν
 ὅλον τὸ ἐσάτομα τῶ Φαραώ. καὶ ἔτι καταπονεθόντες, ἀπεπνίγησαν
 ἅπαντες. Καὶ τότε ἦσαν μία ἐκδίκησις δικαία τῷ Θεῷ ὅτι τὰ παιδία τῶ
 Ἑβραίων, ὅπερ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπνιγον εἰς τὸν ποταμὸν. Τοιαύτῃ λαμ-
 προτάτῃ νίκῃ τῷ ἔχθρῳ βλέπων ὁ Μωϋσῆς (ἦτον γὰρ ἀληθῶς με-
 γάλῃ καὶ λαμπρᾷ νίκῃ) χωρὶς πόλεμον καὶ αἱματοχυσίας, ἀλλ' ἐν μιᾷ
 καιρῷ ῥοπῇ νὰ ἰδῶσι τὴν ἐχθρὰς τῆς ἑαυτοῦ Θεοῦ διωξίμῃς τεθραυμέ-
 νης, ἀρχῇσι νὰ χαίρῃται πνευματικῶς, καὶ ὅλος ὁ λαὸς φοβηθόντες τὸ
 φθόγγον, ἐπίστανται εἰς Θεόν. ὁ δὲ Μωϋσῆς, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμε-
 νος ὅμῃ μετὰ τῆς λοιπῆς γενεᾶς τῶ ἱσὺν Ἰσραὴλ, ἐφαλλε τὴν κηπή-
 ριον ἐκείνῃ ᾠδῇ. Ἀσάμῃ τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι, ἵππον
 καὶ ἀσάβητον ἔρριψεν εἰς θαλάσσαν. Ἡ δὲ Μαριάμ ἡ Μωϋσεώς ἀδελ-
 φή, πέρυσσα τὸ τύμπανον εἰς τὰ χεῖρά της, καὶ αἱ λοιπαὶ γυναῖκες τῶ
 Ἑβραίων μαζί της ἐχόρουν. καὶ ἡ Μαριάμ ᾠδῇ εἰς ὅλας, κρένσα καὶ
 παίζοντα τὸ τύμπανον, ἐφαλλον ὅμῃ ὅλαι τὸ, Ἀσάμῃ τῷ Κυρίῳ,
 ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι. Ἀφ' ἧ δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπνίγησαν, τὴν ἔρρι-
 ξεν ὕπερον τὸ κύμα ἔξω, καὶ τὴν ἐκδύσαν οἱ Ἑβραῖοι, καὶ τὰ φορέματα
 καὶ ἄρματα τῆς ἐπνιγῆς, τὴν δὲ νεκρὰς θυμὰς ἐμάζωναν σωρὸς σωρὸς, καὶ
 ὕπερον ἐχίθη ἡ γῆ καὶ τὴν κατέπιε, καὶ τὸ εἰρημῶν. Ἐξέτεινας τὴν δε-
 ξιά σου, καὶ κατέφαγγεν αὐτὴς γῆν. Ἀφ' ἧ λοιπὸν ἐπορεύθησαν οἱ Ἑβραῖοι
 ὅτι ξηρὰς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐσθεπατῆσαν τὴν ἔρημον ἕως ἡμέ-
 ρας, καθὼς λέγει ἡ Γραφή, καὶ νερόν δὲ εὐρεσκον νὰ πίνωσιν. ὅθεν
 ἐγόγγυζον πάλιν καὶ τῷ Μωϋσεώς, λέγοντες τὸν πλῆμον καὶ ἀπατιῶνα,
 πῶς τὴν ἔφερον εἰς τοιαύτῃν ἔρημον ἀνύδρον καὶ κατὰ ξηρον, νὰ ὑποθαί-
 σι καὶ αὐτοί, καὶ τὰ παιδία τῆς ὑπο τὴν πείναν καὶ ὑπο τὴν δίψαν. Ἐρ-
 χονται γὰρ εἰς εἷς τόπον, ὅπερ ὀνομάζεται Μερρᾶ, καὶ εὐρεσκον νερόν,
 ἀλλὰ πικρόν. Ἔρχοντο ὅλοι μετὰ χαρὰν μεγάλῃ, καὶ γούσάμφοι, μάλ-
 λον ἢ πρότερον ἐλυπήθησαν, καὶ γογγυσμός πολὺς ἐγένετο καὶ τῷ Μωϋ-
 σέως τῷ πρότερον βαρύτερος. Τί πινώμεθα; λέγοντες, τὰ τέσσα, ἐὰν τέτι
 ὅλη ἡ ἔρημος γῆ ὅπερ μᾶς ἤφερες, ὡς βλέπομεν, ἔχει ὀλίγα νερά,
 καὶ νὰ εἶναι καὶ ἐτὶ πικρά, εἰπέ μας ἐσὺ ὦ Μωϋσῆ, τί πινώμεθα; τί
 νὰ πινώμεν, ἐδῶ ὅπερ μᾶς ἔφερες; Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐβένισε πρὸς τὸν Θεόν.
 καὶ ὁ Θεὸς τῷ ἔδειξε ξύλον τι, καὶ βάλλωντάς το εἰς τὰ νερά, εὐθὺς τὰ
 νερά ἐγλυκαίνθησαν. Τότε τὸ ξύλον λέγει ὁ Φίλων ὁ Γαλιλαῖος, πῶς ἢ
 νὰ εἶχον ἐκ φύσεως τοιαύτῃν διώξιμιν, νὰ γλυκαίνῃ τὰ πικρά, ἢ τότε

11

11

11

11

11

Ε' ξοδ.
11.Περὶ τῆς
μερρᾶς,
καὶ τῆς
πικρῆς να-
μάτων.Φίλων
Γαλιλαῖος.

Ε

μόνον

Ε'ξοδ.

ι ε'

Περὶ τῆς

β. πη-

γῶν.

Φιλων

Ἰουδαίος.

Ε'ξοδ.

ι ε'

Περὶ τῆς

Μάννα,

καὶ τῆς ὀρ-

τυγομη-

τρας.

μόνον ὁ Θεὸς θαυμαργῶν, τὸ ἔδωκε τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν, ὅσον νὰ
 θεραπεύσῃ μόνον τὴν χρείαν τῶ λαοῦ, ὃ καὶ ἀληθέστερον. Ἐπειτα λοιπὸν ὁ
 ἀγγέλιος καὶ ἀρχαῖος ἐκεῖνος λαὸς, καὶ ἐπὶ τὴν καὶ εἰς τὰ ἀγγεῖά τας, καὶ
 πάλιν τὸ νερὸν μεταγράψῃ εἰς τὴν προτέραν ποιότητα τῆς πικρότητος, εἰς
 τὴν καὶ τοῦ ὁράτου, νομίζω ὅτι πείσονται τὸ θαύματος εἰς τὰς μεταφυσί-
 ρας. διότι καὶ ἡδὲ μετὰ καὶ ἕως τῆς σήμερον γλυκὺ, τινὰς δὲ ὁπίσθι
 πῶς ὑπερπλέον ἦτον πικρὸν. Ἐκεῖθεν δὲ ἔρχονται εἰς τόπον λεγόμενον
 Ε'λίμ, πρὶν ὅπου τὸν οἶ μὲν Ἀραβίαι τὸν λέγουσι Τῦρ, καὶ ἡμεῖς Ραῖ-
 θῶ. ἐκεῖ εὗρηκασιν τὰς δώδεκα πηγὰς τῆς ὕδατος, ὅπως καὶ ἕως τῆς σή-
 μερον εὐρίσκονται, καὶ τὰς ἐβδομήκοντα τελέχους τῆς φοιτικῶν, ἤτοι ἐβ-
 δομήκοντα φυλαδευαῖς τῆ κυρμῆ. σημείον, αἱ δώδεκα πηγαὶ, αἷς λέγει
 Φίλων ὁ Ἰουδαῖος, τῆς δώδεκα φυλῶν τῆ Ἰσραὴλ, οἱ δὲ ἐβδομήκοντα κυρ-
 μάδες, τῆς ἐβδομήκοντα ψυχῶν, ὅπως ἐκατέβησαν μετὰ Ἰακώβ εἰς τὴν
 Αἴγυπτον. αἷς δὲ οἱ ἡμέτεροι Πατέρες ἐξηγήσαντο, αἱ δώδεκα πηγαὶ ἐ-
 ποροῦμαι τὰς δώδεκα Μαθητὰς τῶ Σωτῆρος, τὰ δὲ ἐβδομήκοντα φυ-
 τὰ, σημείον τῆς ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων. Πλὴν καὶ αἱ δύο ἐξηγήσεις
 καλὰ εἶναι, καὶ ἀποδεχτέαι. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἐσημαίνετο ἀπ᾽ αὐτὸν πε-
 ρασημὸν. ἡ δὲ ὑπὲρ ἐξηγήσεις λέγει, πῶς ἐσημαίνετο ἀπ᾽ αὐτὸν, ὅπως ἐ-
 μελλε νὰ γένη, ἤτοι τὰς Ἀποστόλους τῶ Χριστοῦ, τὰς δώδεκα, καὶ τὰς ἐβ-
 δομήκοντα. Ἀπὸ δὲ τῆς Ραῖθ᾽ ἔρχονται εἰς τόπον λεγόμενον Σιν, ὃ
 ἐστὶν αὐτὰ μέσον Ε'λίμ, καὶ αὐτὰ μέσον Σινᾶ. τὸπος ὁ τόπος, τὸ Σιν,
 λέγεται τὴν σήμερον ὑπὸ τῆς Ἀράβων Σαλῆ, ἔχει δὲ ὀλίγον νερὸν ὅτε
 χαλκόν. ἀλλὰ ἐδὼ εἶχον μὲν τὸ νερὸν εἰς ἀριστὴν θεραπείαν τῆς χρείας,
 τὰ δὲ ἄλλα τροφήματα ἀλιγοῦσθαι ὅσα εἶχαν μαζί τας ἀπὸ τῆς Αἴγυπ-
 τος, διότι εἶχον οὐ μὴν ὅπως ἐβλήκασιν ἐκεῖθεν. Ἀρχοῦσε νὰ τὰς τε-
 νοχωρεῖ ἡ κακὴ δέσποινά, καὶ τυραννῶσα κοιλία, ἡ ὅποια βιάζει τὸν αἰ-
 θραπον νὰ κάμῃ πολλάκις καὶ ἐκεῖνο ὅπως δὲ θέλει. Καὶ δὴ πάλιν
 γογγυσμὸς καὶ Μαυσιέως, καὶ οὐρεῖσμοι, διότι δὲ τὰς ἐπάραιτε τὸ πα-
 ρὸν κακὸν τῆς πείνας, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον, ἐπεὶ ἐβλεπον τόπον ἔρημον,
 καὶ γὰρ ἀγεώργητοι καὶ ἄσποροι. διὸ καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν Μαυσῆ. τί κα-
 λουμένη εἶναι τὴν, ὅπως ἔλεγες νὰ μᾶς κάμῃς; δὲ ἦτον καλλίτερα τὰ πα-
 ζάρια τῆς Αἰγύπτου, τὰ παχέα κρέατα, καὶ τὰ ἄλλα φαγητά; καλλίτερα
 τὸ εἶχαιμ νὰ εἰμεθον σκλάβοι εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ νὰ ἔχωμεν τὰ
 πρὸς τροφὴν πάντα, πρὸς νὰ ἐλδοθῆμεν, καὶ νὰ ἔλθομεν εἰς τοιοῦτον
 τόπον, νὰ χαθῶμεν ἀπὸ τῆς πείνας. Οἱ δὲ Μαυσιεὺς μακροθύμως παύ-
 ναι ὑπέφερε, μηδὲν ὀργίζομενος, μόνον ὅτι τὴν ἀπιστίαν τας ἐλυπέτω, πῶς
 εὐθὺς ἀλλομονοῦσι τὰς ἐνέργειάς, καὶ τὴν κἀρόνοιαν τῶ Θεοῦ, ὅπως ἔχει
 εἰς αὐτὰς. Καὶ δὴ λοιπὸν ἐπέρασαν ἐκεῖνη ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ παχὺ βλέ-

πισι, καὶ ἦσαν θυγῆρες εἰς ὅλους τὰς τούτας σιβασμῶν κάποιον εἶδος
 ὡσαύτε καὶ, ἢ ἄσπερον ὡσαύτε χιόνι, καὶ μὴν ἡξόροντες οἱ Ἑβραῖοι τί
 πρᾶγμα εἶναι, πῶς ἔπαυον εἰς τὰς χεῖρας τὰς, καὶ τὸ εἰδειχῆαι οὗτος τὸν
 ἄλλον, καὶ ἔλεγον, μὴ; ὅπως θέλει νὰ εἴπῃ, τί εἶναι τὸτο; καὶ ἔπειτα
 τὸτο τὸ αἰνόμενον Μάνα. Τὸτο τὸ Μάνα πῶς ἐπαρῶσαζεν ὁ Θεὸς νὰ
 τὸ ἔχουσιν εἰς ἑοφίαν, ὅχι ἑσπῶν πλεονεξίας, ἀλλὰ τὸσον μόνον νὰ πέρ-
 νουσι καθε ταχὺ, ὅσον νὰ φαίωσιν ἐκείνῳ τῷ ἡμέραν. καὶ ὡς τινὰς ὑπὸ
 πλεονεξίας κινεῖται ἐπὶ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄλλῃ ἡμέραν ἔκαστος σκώ-
 ληκας καὶ ἑβραῖμυς. Καὶ τὸτο τὸ ἔκαμν ὁ Θεὸς διὰ δύο αἰτίας. τὸ μὴ,
 νὰ μὴ τὸ μαζώνουσιν οἱ δυνατοί, καὶ οἱ ἀδυνατοὶ νὰ ὑπερέβηται. (διότι
 μετὰ τὸ ἡκολούθησιν νὰ τὸ πωλῆσιν ἐκεῖνοι ὅπως ἐδιδύοντο καὶ τὸ ἐμάζωναν
 ἐκείνῳ ὅπως δὲν ἐδιδύοντο.) τὸ δὲ, διὰ νὰ μὴ μεριμνῶσι περὶ τῷ αὐ-
 εῖον. διὰ τὸτο, τὸσον ὅσον ἐμάζωνεν ὁ δυνατός, τὸσον καὶ ὁ ἀδυνατός,
 ἦγεν, γομῶν, μέφον, ὅπως εἶναι ξισαπιδύς ἡμισυ ἐγγίαι. παρέξ μόνον
 τῷ Παρασκιδύ ἐμάζωναν τὸ διπλόν, διὰ νὰ ἔχασιν καὶ τὸ Σαββα-
 τον, ἐπεὶδὴ ἦσαν τότε ἀργία. Τὸτο τὸ Μάνα τὸ ἔφισαν ὡς ἀλεύει,
 καὶ τὸ ἔφισαν καὶ τὸ ἔφισαν. Ἀλλ' ἐπεὶδὴ ἐτύχαιεν νὰ ἔχασιν καὶ ἄρτυ-
 μα πῶς ἑοφῆς ταύτης, ἐπαρῶσαζεν αὐτὸς ὁ Θεὸς τῷ ὀργυγομῆσαν, ἦγεν
 ὀργύγια πληθὺς πολὺ, καὶ ὄξαπιδύσας καθε βράδυ εἰς τὰς τούτας τὰς,
 ὡσαύτε νὰ τὰ ἔχαν ἡμερωμῆρα, καὶ ἔπειτα ταῦτα ἐλάμβανεν κατ' οὗτος, ὅ-
 σον τὸ ἔχον ἐχρῆζεν. καὶ αὐτὴ ἡ ἑοφὴ ἐκράτισεν εἰς αὐτὰς χρόνος πεσπαρά-
 κοντα, ὡς ὅπως ἀγῆκας ἔπειτα τῷ ἔρημον, καὶ ἦλθον εἰς τὰ μέρη πῶς
 Φοινίκης διὰ νὰ ἔλθον εἰς τὴν Γεροσόλυμα. καὶ εὗρον καρπὸν πῶς γῆς καὶ
 ἔφαγον. τότε λέγει ἡ Θεὰ Γραφή, ὅτι ὄξελεπε τὸ Μάνα, ἦγεν
 ἔχασιν τὸ Μάνα, καὶ πλέον δὲν ἐπιπτεν ἔπειτα τὸν Οὐρανόν. Ὅμως ὁ
 Μαυσοῦς ὑπὸ Θεῷ παρῶσαζεν εἶπε τῷ Ἑβραίων, νὰ πάρωσιν οὗτος
 μέφον Μάνα, νὰ τὸ βάλλουσιν εἰς μίαν σάμνον χρυσῶν, νὰ τὸ φυ-
 λάττωσιν εἰς τὰς μετέπειτα χρόνους διὰ σημεῖον, πῶς μετὰ τὸς ἔδρεψεν
 ὁ Θεὸς εἰς τῷ ἔρημον χρόνος πεσπαράκοντα. Συκρίνοντα δὲ ἐκείθεν ἀ-
 πό τὸ Σιν, τὸ λεγόμενον Σαλὲ, καὶ ἀφῆσαν τὰ περὶ ἐκεῖνα, καὶ ἦλθον
 πλησίον τῷ Ὄρει Σινὰ ὡς μισὸν κονάκι, εἰς τὸν τόπον, ὅπως ἡ Θεὰ
 Γραφή λέγει Ραφείμ. Οἱ δὲ Ἑβραῖοι πάλιν μετὰ ὑβείας μεγάλας
 ὠνεῖδιζαν καὶ ἐβίαζαν τὸν Μαυσοῦ λέγοντες. ὅσον μας κερδὸν νὰ πῶ
 μου. καὶ ὅχι μόνον τὸν Μαυσοῦ ὠνεῖδιζαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Θεόν
 βλασφημίας φωνὰς ἐπέμπον, λέγοντες. εἶναι Θεὸς εἰς ἡμᾶς, ἢ ὅχι;
 Ὁ δὲ Μαυσοῦς λέγει πρὸς τὸν Θεόν. δὲν ἡξόρω πλέον τί νὰ κάμω
 εἰς τὸν λαὸν τῶτον, μέλλει νὰ μετὰ διδοβολήσασιν. Ὁ δὲ Θεὸς πῶς λέ-
 γει. Ὑπαγε ἐσὺ ἐμπρὸς μετὰ τὸς γέροντας, καὶ ὁ λαὸς ὡς ἀκολουθῇ. ἔλα

Ε' Ξοδ.

ἱ.

Περὶ τῆς
 πέτρας
 πῶς διὰ τὴν
 ράβδου
 ὕδαρ
 βλυσά-
 σης.

εἰς τὸ ὄρος τὸ Χωρὴβ, καὶ ἔπαρε καὶ τὴν ῥάβδον τὴν θαυματουργόν, καὶ ἔγωγε πηγαίνω ἐκεῖ εἰς τὴν πέτραν ἀποπνεύουσαν ὕδωρ λόγῳ σου, καὶ βάρισε τὴν πέτραν μετὰ τὴν ῥάβδον, καὶ θέλει ῥέξει νερὸν πολὺ καὶ πῖν ὁ λαός. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐκαμῆ ἔτι καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Χωρὴβ, καὶ κτυπῶντας τὴν πέτραν ὅπως ὁ Θεὸς τῷ εἶπεν, ῥέξαν ὥστε αὐτῆς βρύσσαι καὶ ποταμίαι. καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον πειρασμὸν καὶ λειδορίαν, διότι ἐκεῖ ἐπειράσαν, καὶ ἐλειδορίσαν οἱ Ἑβραῖοι τὸν Θεόν.

Ε'ξοδ.

ΙΖ.

Περὶ τῆς
ῥουφῆς
πολέμου
μετὰ Ἀ-
μαλὴν
καὶ τῶν Ἑ-
βραίων.

Ἐπειδὴ δὲ ἀποδοξάσθαι ἐκ Θεοῦ ἔλαβον οἱ Ἑβραῖοι πάντα τὰ ἐπιπείσεια πρὸς ἁφροσύνην, τὸ Μαννα, τὴν ὀρυγομένην, τὸ ἐκ πέτρας ὕδωρ, καὶ ἔμελλον καὶ καπνικῆσαι ἐκεῖ ἔτι καὶ εἰς τὸ ἀγιάσιμον ὄρος τὸ Θεὸς τὸ Σινᾶ, κάποιος Αὐθιγῆς, ὅπως ἐκατακυριεύσει τὰς πόλεις ἐκεῖνας, λεγόμενος Ἀμαλὴν, ἐσυκώθη ἐκαστίῳ αὐτοῖς μετὰ πόλεμον. Οἱ δὲ Μωϋσῆς ψιφίζει στρατὸν τὸν πόλεμον, τὸ πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀμαλὴν, τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τῆς Ναυῆ, λέγοντας τὴν. Ἐλάττει ὅσους ἀνδρας δυνατὸς θέλεις, καὶ εὐχῆς αὐτεῖον καὶ πολέμους μετὰ τὸν Ἀμαλὴν. Καὶ ἀφ' ἧς ἐξημέρουν, ἀγῆκεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ βουνὸν μετὰ τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Ὠρ. ὁ δὲ Ἰησοῦς τῆς Ναυῆ ἀγῆκεν εἰς ἀπάντησιν τῆς Ἀμαλὴς. Καὶ ῥουφῆς πολέμου δυνατῆς, ὁ Μωϋσῆς ἐπέκειντο εἰς τὴν κορυφὴν τῆς βουνῆς ἀποσπασάμενος, ἔχων τὰς χεῖρας ἀπλωμένας εἰς τὸν Οὐρανόν. καὶ ὅτε ὤραν εἶχε τὰ χεῖρά του ὁ Μωϋσῆς ἀπλωμένα ὑψηλά, ἐνίκησαν οἱ Ἑβραῖοι τὸν Ἀμαλὴν. ὅταν δὲ ἐκατέβαζε κάτω τὰ χεῖρά του, ἐνίκησε ὁ Ἀμαλὴν τὴν Ἑβραίων. Βλέποντες δὲ τὸ πρῶτον τὸ πρᾶγμα ὁ Ἀαρὼν καὶ ὁ Ὠρ, βιάσθησαν μίαν πέτραν, καὶ ἐκάθισεν ὁ Μωϋσῆς. ὁ δὲ Ἀαρὼν ἐστάθη ὑπὸ τὸ σῶμα μέρος, καὶ ὁ Ὠρ ὑπὸ τὸ ἄλλο, καὶ ἐβάσταζαν τὰ χεῖρά του ὑψηλά. καὶ ἔτι τὰ ἐκράτησαν ὑψηλά, βασάζοντες τὴν ἑως τὸ βράδυ, ὅσον ὅπως ὁ Ἰησοῦς τῆς Ναυῆ ἐνίκησε, καὶ ἐφόνευσεν ὅλους τὴν Ἀμαλὴν κίτας, καὶ τὴν ἐξολόθρευσε παντελῶς. Ἀφ' ἧς γὰρ ἐλθοῦσε ἔστησαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ ὑπὸ τὴν πειρασμὸν τῆς Ἀμαλὴς, ὑστερὰ δὲ τῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἀγῆκεν ὑπὸ τὴν Αἰγύπτου, θέλωντας καὶ τὴν δώσῃ ὁ Θεὸς τὸν Νόμον καὶ τὴν Ἐπιτάγην, προσάγει τὸν Μωϋσῆν καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ἀγιάσιμον ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ καὶ τὸ ἀγιάσῃ. καθὼς φαίνεται εἰς τὴν Βίβλον πρὸς Ἐξοδόν, ὅπου τὸ λέγει. Ἀφείσαι τὸ ὄρος, καὶ ἀγιάσαι αὐτό. διότι εἰς αὐτὸ ἔμελλε καὶ κατέβη αὐτὸς ὁ Ἅγιος Θεός, καὶ συνομιλήσῃ μετὰ τὸν Μωϋσῆν ἐνώπιον ἐνώπιον, καθὼς συνομιλεῖ φίλος μετὰ φίλον, καὶ καὶ τὴν ἀποδοῦναι πάντα τὰ προστάγματα καὶ τὰ θελήματα καὶ ὅσα ἠθέλει καὶ φυλάξῃ οἱ Ἑβραῖοι. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐσκέπασεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος. καὶ ἐκατέβη ἡ Δόξα τῆς Θεοῦ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ. τὸ δὲ εἶδος τῆς Δόξης Κυρίου ὡσεὶ πυρ φλέγον, ἦν ἡ Σιωπὴ ὅπως ἦν

Ε'ξοδ.

ΙΖ.

εἰς

εἰς τὴν κορυφὴν τῆ βουνῆ, ἥτον καθ' ὧς φωτὶα ὅπῃ καίει. καὶ ὡς εἶδον οἱ
 Εἰβραῖοι ἔλαβον φόβον μέγαν. Καὶ ὑπῆλθον ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς
 νεφέλης, καὶ ἔκαμψεν ἐκείθεν σαράντα ἡμέραις, καὶ σαυραντα νύκτες. καὶ ἐλά-
 λησε μὲν τῷ Θεῷ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὰς δέκα ἐντολάς γεγραμμένας τῷ
 δακτύλῳ αὐτοῦ εἰς δύο πλάκας. Ὡς δὲ εἶδεν ὁ λαός, ὅτι ἄργισεν ὁ
 Μωϋσῆς νὰ κατέβῃ ὑπὸ τὸ ὄρος, ἐσωμάχθησαν ὅλοι, καὶ ὑπῆσαν εἰς
 τὸν Ἀαρών, καὶ τῷ εἶπαν. κάμει μας Θεὸν νὰ εἶναι μετ' ἐμᾶς, ὅτι ὁ
 Μωϋσῆς ἐκεῖνος δὲν ἠξάρομεν τί ἔγινεν. Οἱ δὲ Ἀαρών ὡς τὸ ἤκουσαν,
 ἐβαρέθη πολλά εἰς τὸν λόγον τῶτον, καὶ θέλωντας οἰκονομικῶς νὰ ἀπα-
 παύσῃ τὰς ἀγρολογισμὰς αὐτῶν νὰ σιωπήσων, εἶπεν, ὅτι νὰ φέραν ὅλα
 τὰ σολίδια τῶν γυναικῶν τας, νὰ τὰ βάλλων εἰς τὸ χωνόπτερον, νὰ τὰς
 κάμῃ Θεός. καὶ τῷ τὸ εἶπε, θαρρῶντας, ὅτι ἂν αἱ γυναῖκες θέλουν
 τὰ δώσει, ἂν αὐτοὶ θέλουν τὰ φέροι, καὶ ἔπειτα νὰ παύσων καὶ νὰ ἡσυχά-
 σων. Ἀλλ' αὐτοὶ ὡς ἤκουσαν τὸν λόγον τῷ Ἀαρών, ἐν τῷ ἅμα ὑπῆσαν
 καὶ ἐπῆραν ὅλα ἐκεῖνα τὰ χρυσὰ σολίδια τῶν γυναικῶν τας, καὶ τὰ ἐφόρων καὶ
 τὰ ἔδωκαν τῷ Ἀαρών, καὶ καθὼς τὰ εἶδεν ἦλθεν εἰς μέγαλυν ἀδμο-
 νίαν. καὶ μὴ ἔχων τί ποιῆσαι, ἔβαλεν αὐτὰ εἰς τὸ χωνόπτερον, καὶ ἔγι-
 ναν εἰς τύπωμα μοχαίης. ὡς δὲ εἶδον αὐτὸ οἱ Εἰβραῖοι, εἶπον. ἔπος ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἠλοθέρεωσεν ἡμᾶς ὑπὸ τῷ Αἴγυπτον. καὶ ἔβρεξε ὁ
 λαὸς ὅλος καὶ τὸ ἔβλεπεν, καὶ ὀπίσθωσαν, καὶ ἄρχισαν ὅλοι νὰ βῶν, καὶ
 νὰ πίναν, καὶ νὰ χοροδύν, καὶ νὰ παίζων ἐμπροσθεν τῷ Θεῷ ἐκεῖνα. Καὶ
 εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. ἡμαρτεν ὁ λαός, διότι ἠθέτησαν καὶ ἐμὲ
 καὶ σέ, καὶ ἐποίησαν ἄλλον Θεὸν καὶ προσκυνοῦσι. διὰ τὸ τοῦ ἀφεί με, καὶ ὅσα
 λείπω αὐτῶς, ἀφεί με νὰ τὰς ἐξολοθρεύσω ὅλας, καὶ ποιήσωσιν εἰς
 ἔθνος μέγα. Οἱ δὲ Μωϋσῆς ἀντακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ τὰς συγχωρήσῃ,
 λέγωντας. Εἰ μὴ ἀφείς αὐταῖς ἀφεί Κύριε, εἰδὲ ὅσα λείπον με ἐκ τῆς
 βίβλου ἧς ἔγραψας. Λοιπὸν τὰ λέγει ὁ Θεός, κατέβη ὀγλήγορα νὰ τὰς
 εἰδῇ, καὶ νὰ τὰς διορθώσῃ. Καὶ ἔπειτα ἐκατέβη ὁ Μωϋσῆς ὑπὸ τὸ ὄρος,
 καὶ ὡς ἐσημώσων ἐκεῖ ὅπῃ ἦσαν οἱ Εἰβραῖοι, ἤκουσε τὰς φωνὰς αὐτῶν,
 καὶ τὰς χορὰς ὅπῃ ἔκαναν, καὶ ταῖς χαραῖς ὅπῃ εἶχον, δοξάζοντες καὶ
 προσκυνοῦντες τὸ μοχαί ἐκεῖνο διὰ Θεόν. καὶ βλέπωντας ἐθυμώθη πολ-
 λά, καὶ ὀργισθὲν καὶ τῶν ἀχαρείων Εἰβραίων, καὶ ἔρριψε κάπῃ ταῖς πλά-
 κας ὅπῃ ἔβασαν, καὶ ταῖς ἐσωῆριψε, καὶ ἐπῆρε τὸ μοχαί ἐκεῖνο καὶ τὸ
 κατέκοψε, καὶ τὸ ἔκαμε σκόνην, καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς τὸ νερόν. καὶ εἶπεν ὁ
 Μωϋσῆς τῷ Ἀαρών. τί σέ ἐκομην ὁ λαὸς ἔπος, καὶ ἔβαλές τας εἰς τοιαύ-
 τῳ μέγαλυν ἀμαρτίας; Καὶ ἀπεκρίθηκεν ὁ Ἀαρών πρὸς τὸν Μωϋ-
 σῆν, λέγωντας. μὴ μὲ ὀργισθῇς Κύριε, ὅτι καλὰ ἠξάρεις πῶς τῷ
 λαῷ τὴν ὁρμὴν, καὶ ἐγὼ ἐπάχιστα νὰ τὰς ἐμποδίσω, καὶ δὲν ἐδυνάθην

κα, καὶ θέλωντες τὰ κόψω τὴν βαλάντιον, τὴς εἶπα νὰ φέρον ὅλα τὰ χρυσὰ σολίδια τῆς γυναικῶν τῶν, νὰ τὰ χύσωμι εἰς τὸ χωνόπεριον, θάρ-
 ρῶντες ὅτι ποτὲ δεὸν θέλουν τὰ φέροι, καὶ αὐτοὶ τὴν ἄρας ἐκείνῳ τὰ ἔφι-
 ρον, καὶ τὰ ἐχύσαμεν, καὶ ἔγινον ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινε. Τότε λέγει ὁ Μαυ-
 σῆς, ὅποιοι εἶναι μὲ τὸν Κύριον ἡμῶν, ἄς ἔλθῃ πρὸς ἐμὲ. Καὶ ἦλθον
 πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῆς Λαοῦ, καὶ εἶπον αὐτοῖς. πᾶδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
 Ἰσραὴλ. λάβετε ὅλοι τὰ ἀπαθιά σας, καὶ ζωδιῆτε, νὰ θανατώσετε ὅλους
 ἐκείνους ὅπῃ ἔκαμαν αὐτῶν τὴν ἀθρονομίαν τὴν μεγάλην. Καὶ κατὰ τὸν
 λόγον τῆς Μαυσείας, ἀρματώθηκαν οἱ υἱοὶ τῆς Λαοῦ, καὶ ἐκοφαν ἄνδρες χι-
 λιάδες ἄνδρας τὴν ἡμέραν ἐκείνῳ. καὶ ὡσὺν ἔκαμαν ταύτῃ τὴν ἐκδίκη-
 σιν οἱ υἱοὶ τῆς Λαοῦ, εἶπον αὐτοῖς ὁ Μαυσῆς. ἐσεῖς ὅπῃ ἐκάμπετε τὸ
 θέλημα τῆς Θεοῦ, θέλει λάβετε ὁλογίαν παρ' αὐτῆς. Καὶ ὅπῃ τὴν αὐ-
 ριον λέγει ὁ Μαυσῆς πρὸς τὸν λαόν. ἐσεῖς ἐκάμπετε ἀμαρτίας μεγά-
 λην, καὶ ἀθεσιάζετε τὸν ἀληθινόν Θεόν, καὶ ἐποιήσατε τὸν Θεὸν ἐκείνον τὸν
 χωνόπεριον, καὶ τὸν ἐπροσκυνήσατε, λοιπὸν ἡσυχάσατε τώρα, καὶ ἐγὼ νὰ
 ἀνέβω εἰς τὸ ὄρος, νὰ ἀθεκαλέσω τὸν Θεόν νὰ σᾶς συγχωρήσῃ, καὶ
 νὰ λάβω πάλιν τὸν Νόμον τῆς Θεοῦ νὰ σᾶς τὸν φέρω. Καὶ ἔπος ἀνέβη
 ὁ Μαυσῆς εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐδεδίθη τῆς Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ἀγνώμο-
 ρος λαοῦ. καὶ ὁ Θεὸς τῆς λέγει. ἐπαρὲ δύο πλάκας, καθὼς καὶ τὰς πρῶ-
 τας ὅπῃ ἐσωξίφεις, καὶ θέλω γράψαι εἰς αὐτάς τὰ λόγια ἐκείνα, ὅπῃ
 ἔγραψα καὶ εἰς τὰς πρῶτας. Καὶ ἔλαβον ὁ Μαυσῆς τὰς δύο πλάκας,
 καὶ ἔγραψεν εἰς αὐτάς ὁ Θεὸς τὰ λόγια τῆς δευτέρας. ἦγυν τὰς δέκα ἐν-
 πολάς, καὶ τὰς ἐπῆρς καὶ ἐκατέβη ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ εἶδον αὐτὸν ὁ Ἀαρὼν,
 καὶ ὁ λαός, καὶ ἐθαύμασαν πολλὰ, ὅτι ἦτον τὸ πρόσωπόν τῆς πόσον λαμ-
 πρὸν, ὅπῃ δεὸν ἤμπορῶσαν νὰ τὸν βλέπουν, μηδὲ νὰ σέκωνται κατὰ πρό-
 σωπον αὐτῆς, ὅπῃ τὴν πολλὴν χάριν ὅπῃ εἶχε, καὶ τὴν λάμψιν τῆς προ-
 σώπης τῆς. καὶ δεὸν τὴν ἐσκέπασεν ὁ Μαυσῆς τὸ πρόσωπόν τῆς μὲ κάλυμ-
 μα, καὶ ἐδεχέμετο κατὰ τὸν λαόν. Τὸ ὅποιον παρέλαβον καὶ οἱ Ἑβραῖοι,
 καὶ τὸ κάμειν ἕως τῆς σήμερον, καὶ καθεὶ φορὰν ὅπῃ θέλουν νὰ ἀναγνώ-
 σουν τὸν Νόμον, βάζου σκέπασμα εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν. Ἀφ' οὗ δὲ
 ἀγέγνωσεν ὁ Μαυσῆς τὰς δέκα ἐν πολάς, ὅπῃ ἦσαν γεγραμμέναι εἰς τὰς
 δύο πλάκας, καὶ τὴς εἶπε καὶ ἐκ σώματος τὰ ὅσα ἤκουσε καὶ εἶδεν, ὅλος ὁ
 λαός ἀπεκρίθη καὶ εἶπε. πάντας τὰς λόγους, ὡς ἐλάλησε Κύριος ποιη-
 σομεν καὶ ἀκούσομεθα. Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει πάλιν ὁ Θεὸς τῆς Μαυ-
 σείας νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὄρος, νὰ τὸν διδάξῃ τὴν κατασκευὴν τῆς Σκηνῆς
 καὶ μαρτυρεῖ. Καὶ ὁ Μαυσῆς ἀνέβη, καὶ ὁ Θεὸς τῆς λέγει. ὅρα, ποιή-
 σεις μοι κατὰ πάντα, ὅσα σοὶ δεῖκνύω ἐν τῇ ὄρει, τὸ ἀρχαῖον τῆς
 Σκηνῆς, καὶ τὸ ἀρχαῖον τῶν παύων τῆς σκευῶν αὐτῆς. Ἐκάμε λοιπὸν

Ε'ξοδ.
 κς.

ὁ Μαυ-

ὁ Μωϋσῆς ὅλα ὅσα τὸν ἐπρόσαχεν ὁ Θεός, καὶ ἔγνωεν ἡ Σελωῖ, καὶ τὰ σκεδὴ ὅλα ἔποιμα. Ὁ Θεὸς λέγει ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσείῳ, ἔτι νὰ κατασκιδνάσῃ καὶ ἔλαιον ὑπὸ αὐτῇ ἑξέφορα ὅπως τὴν εἶπε, νὰ χρίσῃ τὴν Σελωῖν, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς σελωῖς τὴν μαρτυρεῖ. Καὶ ἀγιάσεις λέγει αὐτὰ, καὶ ἔσαι ἅγια ἁγίαν. πᾶς ὁ ἀψάμμος αὐτῶν ἀγιάθησεται. καὶ Ἀαρὼν, καὶ τὸς υἱὲς αὐτῶν χρίσεις, καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι. καὶ τοῖς ἰοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων, ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἀγίου ἔσαι πᾶσι ὑμῖν εἰς τὰς θηρίας ὑμῶν. Ὡς ἐν ἐποίησεν ὁ Μωϋσῆς ὅλα ταῦτα τὰ προστάγματα τῷ Θεῷ, ἔδυσαν τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἔδωκεν ὅλος ὁ λαὸς δόξαν καὶ ὁ χαρισίαν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, ὅπως τὸς ἐλδοθήρωσε, καὶ τὸς ἐνομοδότησε, καὶ τὸς ἠγίασε, καὶ τὸς ἐχαρίτωσε μετὰ τὸσα καὶ τόσα χαρίσματα. μόνον ἔτι τὴν ἐρημίαν τὴν τοπικὴν, ὅπως τὸς ἔφερε, πάντοτε ἐρογγυζον καὶ τῷ Θεῷ, καὶ τῷ Μωϋσείῳ, ὅτι ἐνθυμῶντο τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὅλα τὰ καλὰ ὅπως εἶχασιν ἐκεῖ, καὶ δὲν ὁ χαριστῶντο νὰ δέξωνται εἰς τοιαύτῳ ἐρημον βαθυπᾶτῳ καὶ κατὰ ἔρημον. Ὁ Θεὸς καὶ ὁ Θεός τὸς ὠργίσθη τόσο, ὅπως δὲν τὸς ἠξίωσεν ὅπως ἐκεῖνος ὅπως ἐγνώκασιν ὑπὸ τὴν Αἴγυπτον, νὰ εἰδῶν τὴν γλῶσσαν τῆς Ἐπαγγελίας, ἀλλ' ἐπρόσβαξε τὸν Μωϋσῆν, καὶ τὸς ἐξιγύριζον εἰς τὴν ἐρημον ἐκείνῳ σαράντα χρόνος σωσῆς, ἕως ὅπως ὑπόστασαν ὅλοι, καὶ τὰ παιδιά τας ὑτέρα ὑπὴ γασ, καὶ ἀπῆλυσαν τὴν γλῶσσαν τῆς ἐπαγγελίας. καὶ ὅχι μόνον ἐκεῖνος τὸς ἰογγυσῆς καὶ ὁ χαρίεις Ἐβραῖος δὲν ἠξίωσεν ὁ Θεός νὰ ἀπολαύσῃ τὴν γλῶσσαν τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ μήτε καὶ αὐτὸν τὸν Μωϋσῆν, τὸν διατάσσοντα αὐτῶν, καὶ φίλον, ὅπως τὸν ἐβλεπε πλεονέστερον ὑπὸ ὅλους, καθὼς τὸ ἐλεγε ὁ ἴδιος Θεός. οἶδά σε πᾶσι πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί, μήτε καὶ αὐτὸς, λέγων, ὁ Μωϋσῆς ἠξιώθη, ὁ ἐκλεκτός τῷ Θεῷ, ὁ φίλος, ὁ ἠγαπημένος πόσον, ὅπως σῶμα μετὰ σῶμα ὠμίλησε μετὰ τὸν Θεόν, καὶ δούτερος Θεὸς ἔγνωεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸν Φαραῶν, αὐτὸς ὅπως ἠξιώθη νὰ εἰδῇ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ, ὡς ἡ δύνατον ἀνθρώπου εἶδεν. καὶ μαρτυρεῖ τὸ τυπῶμα τῷ σώματος αὐτοῦ, ὅπως σώζεται μέχρι τῆς σήμερον, εἰς ἐκείνῳ τὴν ἔσχατον τῆς πέρας, ὅπως τὸν ἐβάλον ὁ Θεός. καθὼς φαίνεται εἰς τὸ ἴδιον Κεφάλαιον τῆς Εξόδου, ὅπως τὸ λέγει ὁ Θεός. Καὶ θήσῃσε εἰς ὀπλὴν τῆς πέρας, καὶ ὅφει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ προσώπόν μου ἐκ ὀφθῆσται σοί. καὶ γὰρ μὴ ἴδῃ ἀνθρώπος τὸ προσώπόν μου, καὶ ζήσεται. Ὁ ταῖς λοιπὸν καὶ πλεονέστερος ἅγιος Προφήτης, ὅπως δὲν ἐσάδῃκεν ἄλλος ὅμοιος αὐτῶν, καθὼς τὸν μαρτυρεῖ ἡ Βίβλος τῷ Δουτερονομίᾳ. Καὶ ἐκ αὐτοῦ (λέγει) ἔτι Προφήτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωϋσῆς, ὃν ἔγνω Κυρίου αὐτὸν προσώπον καὶ προσώπον. δὲν ἠξιώθηκε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. ὅτι; ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς ἀντιλογίας. Ὅτι καθὼς φαί-

Ε'ξοδ.
καθ'.

Ε'ξοδ.
λδ'.

Δούτιρ.
λδ'.

Α'ειθμ.
κ'.

νεντα εἰς τὴν Βίβλον τῷ Α'ειθμῶν, ὡς ἐπαινεῖς τὰς Ε'βραίας
ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν ἔρημον ἔξ' ἀποστάματος Θεῷ, ὡς εἶπομεν αὐθις,
ἐφθασαν εἰς εἴνα τόπον λεγόμενον Κάδης, καὶ μὲν ἀνέστησαν νερόν καὶ
πίωσιν, ἄρχισεν πάλιν ὁ ἀχάριτος καὶ ἀγνώμων λαὸς τῷ Ε'βραίων
καὶ γογγύζει καὶ καὶ ἀδμοῖν μεγάλης καὶ τῷ Θεῷ, καὶ τῷ Μωϋσῆϊ. ἔξ'
τὸ ὅποιον ὁ Μωϋσῆς, ὡς αὐθις καὶ αὐτός, ἐβρέθη πολλὰ κατὰ τὴν
λαὸν τὰτα, βλέπωντας τὴν τόσῃ ἀχαριστίᾳ, τόσον ὅτε ἔπεισε καὶ αὐ-
τὸς τρόπον τινα εἰς ἀπιστίαν. καὶ φέροντας τὸν λαὸν εἰς μίαν πέ-
τραν, ἐκτύπησεν αὐτὴν μετ' ὀνόματος, ὅμω μὲν τὸν ἀδελφόν τε τὸν Α'α-
ρῶν, λέγοντες. μὴ καὶ δυνώμεθον ἀπ' αὐτῇ τὴν πέτραν καὶ σὰς
δώσωμεν νερόν; καὶ φαίνεται ὑπὸ τὰ λόγια τὰτα πῶς δὲ ὁπίσθισεν
εἰς τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ ὅπου τοὺς εἶπεν, ὅτι καὶ βαρέσαν τὴν πέ-
τραν, καὶ καὶ ἀγάλλῃ νερόν. Διὰ τοῦτο τοὺς εἶπεν ὁ Θεός. ἐπει-
δὴ καὶ δὲ ὁπίσθισεν πῶς ἡ πέτρα θέλει ἀγάλλῃ νερόν, ἔξ' αὐτοῦ
δὲ θέλετε ἔλθῃ μήτε καὶ ἐσεῖς εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Ὁνό-
μασι δὲ ὁ Θεός τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο, ὕδωρ τῆς Ἀντιλογίας. ὅθεν φθάνου-
τες εἰς εἴνα ὅρος λεγόμενον Ὠρ, λέγει ὁ Θεός πρὸς τὸν Μωϋσῆν, ἔ-
παρ τὸν ἀδελφόν σου τὸν Α'αρῶν, καὶ Ε'λιαῶζαρ τὸν υἱόν τε, καὶ ἀνέβητε
εἰς τὸ ὅρος, καὶ εὐγάλε τὴν ἱερατικὴν σοφίαν, ὅτε φορεῖ ὁ Α'αρῶν, καὶ
ἐκδύσον αὐτὴν Ε'λιαῶζαρ τὸν υἱόν τε, καὶ ἱερατῶν αὐτὸς ἀντὶ τῆς πατρὸς
αὐτῆς, καὶ ὁ Α'αρῶν αἰς ὑποθαλὴν ἐπαῖω εἰς αὐτὸ τὸ ὅρος Ὠρ. Καὶ
ἔπειτα κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὑποθάνει ὁ
Α'αρῶν ὕψιστα ὑπὸ σαραντα χρόνους, ἀφ' ἧς ἐλδοθεράσθησαν ὑπὸ τὴν Αλ-
γυπτίαν, χρόνων ὑπάρχων, ρηγ. καὶ ἐκλαυσαν οἱ Ε'βραῖοι τὸν Α'αρῶν
ῥιπύοντες ἡμέρας. Ἐρχόμενος δὲ ὁ Μωϋσῆς παρεμπρὸς μὲν τὸν λαὸν τῷ
Ε'βραίων, ἐφθασαν αὐτίκην τῆς Γεργῶν. καὶ ἐκεῖ τὴν λέγει ὁ Θεός. ἀνέ-
βα εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ὄρους Νιβαῦ, καὶ ἴδε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας,
τὴν ὁποῖαν ὤμοσα τῷ Α'βραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, λέγων. τῷ
σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν. καὶ εἰς αὐτὴν καὶ μὲν εἰσέλθῃς ἔξ' αὐτὴν
ἀντιλογίαν σου, καθὼς καὶ Α'αρῶν ὁ ἀδελφός σου, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ ὅρος
καὶ ὑποθαλῆς καὶ σύ. Λέγει ἔν ὁ Μωϋσῆς. καὶ ποῖος καὶ ὑπάγῃ μετ'
τῆς λαὸς σου; καὶ ποῖον διορίζεις ἡγέμενον καὶ ὁδηγὸν τῆς λαὸς σου Κύριε;
Λέγει τὸ Θεός. ἔπαρ Ἰησοῦν τὸν τῆς Ναυῆ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἔμπρο-
σθεν παντός τῆς λαὸς ἡγέμενον καὶ ἄρχοντα αὐτῶν, ἀντὶ σὲ, καὶ ἔσομαι
μετ' αὐτῆς, καθὼς ἡμῶν καὶ μετ' σὲ. Ἐπῆρε λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ἰη-
σοῦν υἱὸν τῆς Ναυῆ, καὶ τὸν ἔφερεν ἔμπροσθεν τῆς Γεργῶν Ε'λιαῶζαρ, καὶ ὅλη
τῆς λαὸς τῷ Ε'βραίων, καὶ ἐπέθηκεν ἐπαῖω αὐτῆς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καθὼς
τὴν εἶπεν ὁ Θεός, καὶ ἐχειροτόνησεν αὐτὸν ἡγέμενον καὶ Ἀρχοντα, καὶ

ερατηγὸν πάντος τῷ λαῷ, καὶ ἐσάθῃ καὶ ἐδίδαξε, καὶ ἐνεθετοσὶ τὸν λαόν, καὶ ἔκαμψεν δούτερας ὡδίν, τὸ, Πρόσεχε Οὐρανέ, καὶ λαλήσω. Ἰππεύει ἀνέβηκεν εἰς τὸ ὄρος Ναβυ, ὅπως εἶναι ἀπώσεται τῆς Γεργῶν, καὶ ἐκεῖ ἐπελόμεναι, χρόνων ὑπάρχων, ρα. Καὶ καθὰς λέγει ἡ Γραφή, ὁδεῖς οἶδε τὸν τόπον, ὅπως ἐπαφῇ ὁ Μωϋσῆς. Λέγει δὲ καὶ ὁ Γώσηπας, ὅτι ἔγινε σωφρον καὶ σκότος εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἵνα μὴ ἴδῃ τινὰς τὸ σῶμα τῷ Μωϋσείως πᾶ τέθαπται. ἔκρυψε το δὲ ὁ Θεὸς ὑπὸ τῆς Εἰβραϊκῆς, ὅπως νὰ μὴ τὸ θεοποιήσων. ἐπειδὴ ἦσαν εὐκόλοι εἰς τὸ νὰ κανονίσουν Θεὸς νὰ προσκυνοῦσιν. Ἐκλαυσας ἔν αἱ Εἰβραῖοι τὸν θάνατον καὶ τὴν ἐρήσειν τῷ Μωϋσείως σαράντα ἡμέραις. καὶ μὴ τὸ πένθος, ἐπῆρυν ὁ Γωσῆς τῷ Ναυὶ τὸν λαόν ὅλον ἢ Εἰβραίων, καὶ ἀπέρασας τὸν Γορδανίον, καὶ ὑπῆγαγε εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, μενίκαις καὶ θειάμβαις πολλὰς.

Γώσηπ.

Τῶτος εἶναι ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τῷ ἁγίῳ ἐνδόξῳ μεγάλῳ Προφῆτῳ Μωϋσείως τῷ Θεόπτε, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ποθεινότητι. αὐτὰ εἶναι τὰ ἐνδόξα αὐτῷ κατορθώματα, τὰ ὅποια συλλεξαυμὴ ὑπὸ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα, ὅπως φαίνονται γεγραμμένα εἰς τὴν παλαιὰν Γραφήν, καὶ ἐξετάσας αὐτὰ συντόμως, καὶ εἰς πᾶσι φράσιν, εἰς πληροφορίας καὶ ἀφίλειαν τῷ Χριστιανῷ πληρώματος. Δέξασθε ἔν ταῦτα δὲ μὲν Αἰδελφοί, καὶ δοξάσατε τὸν Θεόν, τὸν ποιῶντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἐνδοξάτε καὶ ἐξαισια, τιμῶντες καὶ τὸν αὐτὸν θιράποντα Προφῆτην Μωϋσῆν. Καὶ ἐπαύω εἰς ὅλα, ἰδέτε καλὰ, ὅτι πιστὸς ἅγιος, καὶ μέγας Προφῆτης, ὅπως μικρὰ πλημμέλεια, ὅπως ἐπλημμέλῃ καὶ αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος, ὅπως τὴν ἀντιλογίαν, λέγω, ὅπως ἔκαμψεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ δεῖ ὅπως εἴπω τὰ λόγια ὅπως τὸ εἶπε, πῶς θέλει ἀγάλλει ἡ πέτρα νερόν, ἀλλ' ἐκτύπησεν αὐτὴν μὲ θυμὸν μεγάλον, ὅπως τὸ πο δεῖ τὸν ἡξίωσεν ὁ Θεὸς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. καὶ μεν ὅλον ὅπως ἔπεσε καὶ ἐπαράκαλεσε τὸν Θεόν νὰ τὴν συγχωρήσῃ, δεῖ τὸν ἐσυγχώρησε. Καὶ τὸ εἶναι, ὅπως καίει καὶ τὸν μέγαν Βασιλεῖον νὰ θαυμάζῃ πολλὰ, λέγοντας. Ὅταν ἴδω Μωσεία τὸν τῷ Θεῷ θιράποντα, τὸν μέγαν ἐκεῖνον, τὸν ποσαύτης μὲν καὶ πλεκαυτὴς ἀξιώσεως ὡς Θεὸς τιμῆς, ἔγω δὲ παρ' αὐτῷ πολλὰς μαρτυρησέτω, ὡς ἀκῆσαι, Εὐρηκά σε ὡς πᾶτας, καὶ εὐρηκας χάριν ζωοπτόν μου, τὴν ὅταν ἴδω ὅτι τῷ ὕδατος τῆς ἀντιλογίας, ἴδωσαν δὲ πάντες, ὅτι δι' ἐδενὸς ἑτέρου, ἢ ἵνα μόνον εἴπῃ τῷ λαῷ γογγυζόντι δι' ἀπορίας ὕδατος. Μὴ ἐκ ταύτης τῆς πέτρας ἐξῆλθον ὕδωρ, τῶς μόνον οὐκ ἐκ δὲ τοῦ ἀπειλῶν δεχόμενον, εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ἐκ εἰσελεύσεως. ἵτις καὶ τότε ἦν πρὸς Γεργῶν ἐπαγγελίων τὸ κερταλίων. Ὅταν ἔν ἴδω τὸν ὡς ἀκαλῶντα καὶ μὴ συγχωρήμενον, ὅταν ἴδω μετ' ἐμῆς συγγνώμης, ὅπως ποσαύτα κατορθώματα, ὅτι τῷ βραχεὶ ἐκεῖνῳ ἡν

Βασίλειος ἐκ τῆς Ἀσκητικῆς.

,,

,,

,,

,,

,,

,,

,,

F

ματι

11) μαίε καταξιωμένων, ὅπως μὲν ὁρᾷ Θεὸς ὑποταγῆαι, καὶ τὸν Α' πόστολον.
 12) ὅπως δὲ ἐκείνο ἀληθὲς εἶναι πείθομαι, τὸ, εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται,
 13) ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀσεβὴς πῶ φανείται; Βλέπετε Α' δέλοι' τί λέγει ὁ
 Α' ῥιος; Τώρα λέγει βέβαια καταπείδομαι ἐκείνο, ὅπως εἶναι γεγραμμέ-
 νον. εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀσεβὴς πῶ φανείται;
 Ὅποτε βλέπω, πῶς αὐτὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός Προφήτης Μωϋσῆς,
 ὅπῃ βραχεῖ ῥήματι, ἔχει εὖ λόγον, ἔχει εὖ μικρὸν σφάλμα, ὅπως ἔσ-
 φαλε καὶ αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἀντιλόγησε τῷ Θεῷ, ὅχι μόνον ὡδωκα-
 λῆναι δὲ τὸν ἐσυγχώρησεν ὁ Θεός, ἀλλὰ μίτε εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγ-
 γελίας δὲ τὸν ἤξιασε καὶ ὑπάγει. Ἀς λάβωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς δὸτὸ τῷ
 τοῦ ὡδωδεύματος. ἄς φοβηθῶμεν τὸ βάρος τῆς ἀντιλογίας, καὶ ἄς μὴ ἀν-
 τιλογώμεν εἰς τὸν Θεὸν τῆς ὡδωδεύσεως. καὶ μάλιστα ὅσοι ἐλάβομεν καὶ
 ἔχομεν δὸτὸ τὸν Θεὸν καὶ χάρισμα, καὶ μίαν ἐξουσίαν καὶ προσάσιν
 λαῶν. ὅτι βέβαια ἔχει τὸ καὶ μόνον δὲ ἐσυγχώρησεν ὁ Θεός τῷ Μωϋ-
 σείῳ τὸ ἔγκλημα τὸ μικρὸν ἐκεῖνο, ἕνεκεν αὐτοῦ μόνου ἔλαβε τὴν πόλιν
 χάριν, καὶ τιμὴν ἐπέτινεν δὸτὸν τὸν Θεόν, ὅπως ἄλλος κατὰ δὲ τὴν ἔλα-
 βε, καὶ ἀξιώσῃ καὶ ὁμιλῇ σῶμα μετ' ὅμοιοι μετ' ὁ Θεόν, καθὼς ὁμιλεῖ
 φίλος μετ' φίλον. ἔπειτα αὐτὸς ὁ φίλος τῷ Θεῷ, αὐτὸς ὁ ἐλεεινὸς καὶ ἔ-
 χαριστὸς δὸτὸ ὅλος, καὶ φανῇ ὅσον τινὰ ἄπιστος καὶ ἀχάριςτος, ἐκακοφάνῃ
 τῷ Θεῷ πόσον, ὅπως τὸ ἐφανῇ μεγαλήτερον τὸ ἔγκλημα αὐτοῦ, ὡς τὸ
 πολλὰ ἔγκλήματα ἢ ὁ Γεδυῶν. Ὡς Α' δέλοι' τὸ ἔγκλημα τοῦτο ἐξου-
 σίας, τοῦτο αὐτοῦτο, τοῦτο προσάτι καὶ ποιῶτος, εἶναι μεγαλήτερον ἐμ-
 πρὸς εἰς τὸν Θεόν, ὡς τὸ ἔγκλημα ἢ ὁ ἄλλων. τὸ ἁμαρτήμα ἢ ὁ
 ἀρχόντων εἶναι βέβαια μεγαλήτερον δὸτὸ τὰ ἁμαρτήματα ἢ ὁ ἀρχομέ-
 νων. Ὅθεν ἄς λάβωμεν ὅλοι καὶ ἀρχόντες καὶ ἀρχοῦμεν, καὶ ἐξουσιασῶμεν
 καὶ ἐξουσιαζόμενοι ὡδωδεύματα, ἄς λάβωμεν φόβον, ἄς φοβηθῶμεν τὸν
 δικαιοσύνην τῷ Θεῷ, καὶ ἄς φυλάττωμεν κατὰ τὰς ἀγίας αὐτοῦ Ἐντο-
 λὰς, καὶ ἄς μὴ ἀντιλογώμεν εἰς ἐκεῖνα, ὅπως εἶναι γεγραμμένα εἰς τὰς
 ἀγίας Γραφάς, ἄς μὴ λέγωμεν ἕνεκεν τῷτο, καὶ ἕνεκεν ἐκεῖνο; ἀλλ' ἐν
 ἀπλότῃ καρδίᾳ ἄς πιστεύωμεν, καὶ ἄς πυνώμεν τῷ Θεῷ τὰ θεῖα θε-
 λήματα. ἔχει καὶ ἀξιώσῃμεν καὶ ὑπάγωμεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας,
 καὶ ὑποτασσώμεν τὰ αἰῶνα ἀγαθὰ τῆς ἀγαθῆς Βασιλείας. Ἡς γέννητο
 πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχῆν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα,
 καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πα-
 τρί, καὶ τῷ παναγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς ἀπέραντους
 αἰῶνας ἢ ὁ ἀπελότων αἰῶνων. Ἀμήν.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, ζ. Εἴκρουσ πρόσαγμα τυράννη.

ΣΥ τὸν ἐγκάρσιον, διαπέσει Μωσῇ, ὅφιν ἐσήλωσας, ἀψυχον πο-
τὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ θεραπεύτῃ, τὸν σὸν λαὸν τὸν ἀγνώμονα, γυμνά-
ζων ἐνταῦθα, εἰς προσκυκλήσιν τῷ Σταυρωθέντι, καὶ τὸν ὅφιν κτείναντος,
καὶ σώσαντος τὰς ψάλλοντας, ὁ ὑπερύμνητος Ἰῶ Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς
ἀλόγητος εἶ.

ΤΑῦτῳ τῷ ποιμένῳ σου, σὺν ἡμῖν τῆς παλαιᾶς ἔσαν ἀντίτυπον, σὺ-
ζε πειρασμῶν, καὶ πολυβόταν ἐξ ἀγαθῶν, τεχνίζων πάντῳ τῇ
μισοτιέᾳ σου, καὶ τῇ ἐποπτεῖᾳ Μωσῇ πάνσοφί. καὶ γὰρ ἐνταῦθα τῷ Θεῷ
ἀμίλησας, καὶ ψάλλον διατέλεσας, ὁ ὑπερύμνητος Ἰῶ Πατέρων καὶ ἡμῶν
Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

ΙἸδὼν ἔργασαι, ἀχαιῆς σου τὸν Χριστὸν Θεομακάριζε. ὃν ἐν τῇ Θα-
βῶρ Θεὸν ἀγγέλλας ἀληθῆ, καὶ τῷ λαχέσῃ σοι ποιμένῳ φυλα-
ξον, ὡς πάλαι λαβὼν σου ἐν μέσῳ ἔστησας, κείμενα θανάτου τῷ σὺν ἡμῖν
κρανάντος, καὶ ψάλλειν μὴ σιωήσαντος, ὁ ὑπερύμνητος Ἰῶ Πατέρων
καὶ ἡμῶν Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Θεοποιόν.

Οὕτως ἰώσαντες, τῷ πάλαι Γαβὼ μακαριώτατε, ἔγνωσας Θεὸν καὶ
ἀνθρώπων εὐδικηναῖος, καὶ τῷ λαβὼν σου τῷ σύντομῳ χαλαύσαν εὐ-
δῆς. διὸ εὐθυσον ἡμῶν ἔριβας, πρὸς ζωὴν ἑαρίτην, καὶ σώσον ἀνα-
μέλποντας, ὁ ὑπερύμνητος Ἰῶ Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Ἄλλως. Οὐκ ἐλάττωσαν τῇ κτίσει.

Τῇ ἀπλότῃ παμμακάρο τῆς καρδίας σου, καὶ καθαρότητι, τῆς ἱερᾶς
σου ψυχῆς, ἐμφάντως πρὸς Κύριον, ἔφης εἰ ἔγνωσμε, νυνὶ πᾶσι
παντας, Λογε γνωστός μοι φαίνεαι, ὅπως ἴδω σου τῷ δόξαν.

ΗἸδούμενος τῆς ψυχῆς τῇ καθαρότητι, σὲ πατριώπιον, μακάρο
παντός τῷ λαῷ, Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτῆς, ἀνέει ἵστησιν, ὡς αἰδέσι-
μον, πᾶσιν ὁρᾷσι δείξῃς, καὶ φεικτὸν τὸν αὐτῆς μύστην.

ΝΟμοθίτης πᾶσι δόξαν δυσφίκτην τε, Θεομακάριζε, ὑπαγμάτων
αὐτῶν, Θεός σε ἀνέδειξε, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν, θείας χάριτος, καδο-
δηγῆται ἀνδοξί, τὸν λαὸν αὐτῶν ἐμφρόνως.

Θεοποιόν.

Πικρογόμος ἀμαρτίας σὺ μετέβαλες, μένη κηύσασα, τὸν γλυκασ-
μὸν τῷ παντός. σὲ γὰρ προετύπωσεν, ἡ ῥάβδος Πάναγχε, ἡ γλυ-
καύσασα, πάλαι Μερβᾶς τὰ νάματα, ἐν χειρὶ τῇ τῷ Μωσέως.

Καταβασία. Εἴκρουσ πρόσαγμα τυράννη.

Ω, δὴ, η. Εὐλογεῖτε παῖδες.

ΝΕύματι ὁ πᾶσι δέκναις φέρων Ἄγνε, σὲ προσεδῶς ἐν μή-
τρῃ σου, ἡγίασέ σε, θείμνος ἀρχιεπίσκοπος, ἐναρέτε βίᾳ, ἐν με-

πάρῳ τῆς γῆς. ὅθι ἀρμονίαν πλεῖντες ἀναβοῶμεν, ὕμνον τριτά-
χιον εἰς τὸς αἰῶνας.

Αἱματος ἀθῶν χειμῶν μακάριε, ἡ τῆς βρεφῶν ἀδίκως ἀναρ-
μῶν, ἐκ τυραννικῆς αἰοίας, τῆς μητρὸς ἀδυνας, λύεις τιτό-
μηρος, ἡ τῆς Ἐκκλησίας τὸ βάπτισμα διαγράφεις, ἐν τῇ ἐκτίθειναι
ὡς τὸ ὕδωρ.

Ιοβόλον ὄφιν τὸν τινὲς Εὐὰν περὶνίσαντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ πάσσοις
θλαμβύεις, χάλκιον αὐτὸν συλῶσας. τὰς γὰρ χαμαιζήλους ὀρμαῖς
τὸ σῶματος, δι' ὑπερβαλλέσης ἀσκήσεως ὑποκτείνεις, ζῶν διλύουσας
ἐρανοδρόμον.

Θιοτοκίον.

Νέμοις σοῖς περισβείας τῆς εἰρήνης τὸν Ἀγγελον, ὡς τὸν λαόν
σε πάλαι θελοφρενῆτα, ταύτῃ τινὲς σεπτίῳ σε ποίμνῳ, τινὲς ἐγ-
καυχώμεν τῇ σῶ ὀνόματι, ἡ καθιδρυμένη ἐν τόπῳ, ἐν ᾧ ποιεῖς
τῆς Θιομήτορος τὸ μέγα θαῦμα.

Ἄλλος. Παῖδας ἀγαεὶς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ραβδῶσε ἡ πέτρα ῥαπιδεῖσα, Θιοπτα ἐκ τοῦ ὁδοῦ πρὶν ἐξέ-
βλυσε, ῥόματα ποτάμια, καὶ λαὸν ἐκόρισε, ἡ ἀνυμνεῖν ἔλυ-
σε, Μωσὴ ψυχόλεθρον τὸν τυπὸν τῆς Σταυρῆ γὰρ ἐδήλω, δι' ἧς κατηρ-
δόθη πᾶσα πιστῶν καρδία.

Οπλον τῆς Σταυρῆ πρὸς ἀντιπάλως, τῇ θείῳ προχαράζας μά-
καρ σῶματι, χεῖρας ἐπέτασας, εὐσεβῶς παρόλβιε, ἡ Ἀμα-
λήκ τὸν ὑπερήφανον, ἡ πᾶσαι τινὲς αὐτῆς δυνατεῖας, ἔθραυσας δυνάμει
τῆς Σταυρωθέντος Λόγου.

Φύαγμα δεινὸν τῆς ἀρχεῖας, θρασείας ἀντιλογητὸς πρὶν κατήχυ-
τε, Μιχαὴλ ὁ μέγιστος, ἀρχὼν ἱερώτατε, τῇς ἁγίων τῶν πατέρων
συσρατῶν σοι ποτὲ, ὡς ὡφθη ἡ φρενὸς τῆς σὲ σκλῆρας, τινὲς ὀφρῶν τε
τάτα κατέβαλες ἐνδίκως.

Θιοτοκίον.

Ραβδος Ἀαρὼν ἡ πρὶν ἀνέμω, βλαστήσασα ποιεῖν σὲ Παρά-
μωμε, τινὲς ἀσπύρας τέξασιν, ὡς το ἀμάρτανον, τὸ ταῖς σκῆμας
τῆς χάριτος τινὲς κτίσιν ἅπασιν, καλύψας ἡ τὸν καύσωνα πύλας, τῆς
πολυθείας ἐξάρων θείῳ δόξῃ.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε παῖδες.

Ωδὴ, 9. Μουσικὸς εἰς Θιοτόκε.

Ω Μωσὴ Θεὸς Σιράπων ἱερότος, τῆς ζωφῶρος ἡ θείας ἀσραπῆς,
τὸν γρόφον διελθὼν, τῇς ἁγίων ἰχνῶν ἐπορεύθης ὀπίσω. διὸ
τὸς ὕμνῳντάς σε, μιμητάς σε περισβείας ἀνάδειξον.

Σίμα

Σὴμερον χαίρεισθε ἡ ποίμνη τῇ μνήμῃ σου, πανηγυρίζουσα παύσομαι φαιδρῶς. ἐν ᾗ πρὸς τὸν Θεὸν ἐπορεύθης, λιπὼν τὸ γέλωδες σαρκίον. ἀλλὰ μὴ ἐπαλίψης ἀλείπων αὐτὴν τῇ μεσιτέῃ σου.

Η Τελευτήσας Θεότης ἐμπλήσασα, πῆς σῆς αὐγῆς τὸν Προφῆτῶν σου Μωσῆν, ἐξῆρας δὲ αὐτὴν τὴν βαθεῖαν ἐκ γῆς, καὶ πολύθειον νύκτα. αὐτὴ ταῖς ἐκείναις, καὶ ἡμῶν τὴν ζωὴν γαλήνης πληρῶσον.

Θεοτοκίον.

Νικητικὰ βραβεῖα δίδου τοῖς δούλοισιν σου, Θεοκνήτωρ Παρθένε Μαριὰμ, καὶ τῷ ποιμνί σου. ὅτι σὺ ἤβη πεισὼν πῆς καυχήσεως ἐξέφορ. ἵστασε καὶ χεῖρας, ἐφηνεῖται αἰεὶ καὶ μεγαλιώμενη.

Ἄλλος. Ἀπας γνησῆς, σκιρτάτω.

Οὐρεῖ ἐπιβάς, Θεόπτα τῷ πνέματι, εἶδες παρῶν τὴν γλῶσσαν, τῷ Θεῷ προσάξας, ἐπαγγελίας δὲ κατενόησας, παύσασθαι πάλιν, πᾶσαν τὴν γλῶσσαν αἰσθῶν, μετασῶν δὲ, νῦν πρὸς τὰ ἔσθαι, σὺν Ἀγγέλοις ἀνύλῃ μακάριε.

Νεύματι σοφίᾳ, τῷ φέροντος ἅπαντα, καὶ μὴ θάνατον, ἤχθῃς καὶ παρέστηκας, σὺν τῷ Θεοβίτῃ καὶ κατενόησας, ἔχῃς ὡς τῇ πέτρᾳ πρῶτον κρυβεῖς Θεόσοφῃ, καὶ αὐτόπῃς, γέγονας Θεοπνέσει, πῆς Θεῷ πρὸς ἀνθρώπου ἐλπίσεως.

Ωφθῇς θεότης, Θεῷ πρὸ σαρκώσεως, καὶ μὴ σάρκωσιν, εἶδες ἅπερ ἐβλέψεν, εἶδες τῷ πάλαϊ ἐδὲ ἀκήκοον. ἀλλ' ἐμὴν πρὸς προσβλέψας μοι, νῦν διομήσῃς, πῆς φωνῆς μου, ἄκουσον Θεοπνέσει, καὶ πταισμάτων μοι δίδου τὴν ἄριστον.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσῶν, καὶ πλάκα καὶ ἑσπέρην, ποδιεγρέφατο, Μωσῆς σῆς Πανάμμε, καὶ βάτην Κόρη ὅλην πυράφλεκτον. ὦν νῦν ἡμεῖς τὴν ἐκβασιν πεισὼς θεώμενοι, Θεοπνέον ἐκείνῃς δοξάζομεν, ὡς Θεὸν ἡμῶν ἀπαύτων ἡμῶν.

Καταβασία. Μουσικός εἰ Θεοτόκε.

Εξαποσειλάειον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Στὸν Οὐράνιον ἄρτον, ἐπόμενισας ἐν ἐρήμῳ, τροφῆς ἀγίας Θεόπτα, ἐχέκοις χρηματίσας, καὶ νῦν ἡμᾶς ταῖς ἐκείναις σου, δείξον μετόχους, πῆς ἑσθίων Βασιλείας.

Εἴτηρον.

Δια ζωῆς ἀληθινῆς, καὶ μεταρσίᾳ πορείας, εἰς τὴν Οὐράνιον λήξιν, κατέπαυσας Θεοφόρε. ὅθεν ἡμᾶς ἀποδιδούς, εἰς πᾶς λιμῆς, πῆς ἀληθῆς κληρονομίας.

Θεοτοκίον. Οἶμοιον.

Η Βάτος ἐν τῷ Σινάϊ, σὲ προσεύχεται Παρθένε, τὸ πῦρ πῆς Θεότητος, ἀφλέκτως ἐγγυμονέσας. διὸ ἡμᾶς πᾶς σῆς δόξης, ποιήσον οἶκον, τῷ Πνέματι σου τῷ ἁγίῳ.

Εἰς

Εἰς τὴν Αἴνυς, Πᾶσα πνοή. ἰσώμεν εἰχ. δ'. Καὶ ἰάλλομεν Στιχηρὰ.
 Η'χος, δ'. Ὡς θηναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ΕΝ θυέλλῃ τὸν ἄσπερον, καὶ ἐν γνώφῃ τὸν αὔλον, Μωϋσὴν πεθέα-
 σαι ὡς χαρεῖν ἰδεῖν, θεοειδὴς δὲ θρόνου, τῇ δόξῃ τῇ κρείτ-
 τονι, τῇ σαρκίῳ Ἰσραὴλ, νομοθέτης κεχεῖρσαι, ἀλλ' ἐπέφυκε, τὸς
 γεώδης τοῖς Θεοῖς ἐμβαλεῖν. ἡ γὰρ χεὶρ τοῖς ὁράσι, τὰ λίαν κρείτ-
 τονα δίδοται.

ΙΕρὸς ἐνομοτάτης, στρατηγὸς θηναϊότητος, τῇ ἀδελφικραίνοντι αἰα-
 δέδειξαι, Μωσὴν μαρίζων τὴν Αἴγυπτον, τῇ ράβδῳ δὲ θάλατ-
 σαν, διαρῶν τὴν ἐρυθρὰν, καὶ βυθίζων ἀλάστορα, καὶ ὑφανύχονα, Φα-
 ραὼ συν ἱεράταις, καὶ ἱεράων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκφέραν, τὸν Ἰσραὴλ τὸν
 ἀγνώμονα.

Μωϋσὴν τὸ ὑπόδημα, τῇ ποδῶν λῦσον τάχιστα, ὃ γὰρ πόπος
 ἅγιος, ἐν πεπαιγμένῳ, μήτι νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ πε-
 ριέροτο. ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρὶ, μυσιῶς σοι ἐπαινέται, τὰ ἀδελφία,
 τὸς Θεόπαιδος Κόρης ἐν τῇ ὁρᾷ, τῇ Χωρὶς ὃ χρηματίζων, τῇ τομοθέ-
 τη ἐφθέργιο.

Μωϋσὴς ὁ θαυμασιός, ἐλαμφθεὶς θεῶν πνεύματι, καθαρῶς
 τῇ κτίσαντι προσωμίλησε, καὶ βάτον εἶδε πυράφλεκτον, τὴν Λό-
 γον τὴν ἄρρητον, συγκατάβασιν ἡμῖν, προσηλύσας σαφέςατο. καὶ ἐκόλα-
 σε, πᾶσαν Αἴγυπτον ράβδῳ, προτυπώσας, τὴν Σταυρὸν τὴν δουλ-
 σεῖαν, καὶ Ἀμαλὴν ἐξοπάσασα.

Δόξα. Η'χος, πλ. δ'.

ΤΩν Προφητῶν τὸν ἀπρέμονα, καὶ παμφανῆ ἀέρα τῆς οἰκουλῆς,
 ἐν ὅμοις τιμήσασιν πῖσι, Μωσὴν τὸν νομοθέτην, καὶ Χριστὸν
 ἐκβοήσαντα μελωδικῶς. εὐαγγελιστὴν Κύριον, ἀδελφὸν τῇ λαῷ σου, ἰε-
 σίας τὸ σὺ Προφήτα, ἄρσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, πᾶς δέησεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Κανόνης τοῦ Προφήτου,
 Ω, δὴ, γ'. καὶ, ε'.

Προκείμενον τὸ Ἀποστόλου. Η'χος, δ'.

Σὺ Ἰερὸς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὴν πᾶσαν Μεληχιστέον.

Στιχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κορίνθῳ καὶ ἐκ δεξιῶν μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴς.

Α' Δεῖλοι, πῖσι Μωσὴς μέγας θρόνου, ἡρώσας λέγειν ὅτι
 θυγατρὸς Φαραὼ, μάλλον ἐλόμενος συγκαταχεῖσθαι τῇ λαῷ τῇ

Θεῷ,

Θεῷ, ἢ πρόσκαιρον ἔχει ἀμαρτίας ὑπόλευσιν, μείζονα πλεον ἢ γη-
σάμενος τῷ ἐν Αἰγύπτῳ θησιστῶν, πῶν οὐκ εἰσὶν τῷ Χρυσῷ. ἀπέ-
βλεπε τῷ εἰς τὴν μιθισποδοσίαν. Καὶ τί ἐτι λέγω; ὑπλείψει γὰρ
με διηγέμενον ὁ χρόνος, ὡς Γεδών, Βαρακτε, καὶ Σαμφών, καὶ
Γεφθάς, Δαβίδ τε, καὶ Σαμυήλ, καὶ τῷ Προφῆτων. οἱ δὲ πείσως,
κατηγωνίσαντο Βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγ-
γελῶν, ἐφράξαν σόματα λεόντων, ἐσβισαν δυνάμιν πυρός, ἐφυγον
σόματα μαχίρας, ἐνεδυναμώθησαν ὑπὸ ἀδυναμίας, ἐξημῆθησαν ἰχυ-
ροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλιναν ἀλλοτριῶν. ἔλαβον γυναῖκες
ἐξ ἀσάσσεως τὰς νεκρὰς αὐτῶν. ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, καὶ προσ-
δεξάμενοι τὴν ὑπολύψωσιν, ἵνα κρείττονος ἀσάσσεως τύχωσιν. ἑτε-
ροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μασίγων πείραν ἔλαβον, ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ
φυλακῆς. ἐλιθάθησαν, ἐπαρίσθησαν, ἐπειράθησαν, ἐν φόρῳ μαχίρας
ἀπέθανον. ὡς κληθῶν ἐν μελαταις, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστέρη-
μοι, θλιβόμενοι, κακωχόμενοι, ὡς καὶ ὁ ἄγιος ὁ Κόσμος, ἐν ἐρη-
μίαις πλανώμενοι, καὶ ὄραν, καὶ ἀνελαιοῖς, καὶ ταῖς ἀπαῖς τῆς γῆς.
καὶ εἴποι πάντες μαρτυρησέμενοι δὲ τῆς πίστεως, καὶ ἐκομίσαντο τὴν
ἐπαγγελίαν, τὸ Θεῷ ὡς ἡμῶν κρείττοντι ἀραβλεφόμενοι, ἵνα μὴ
χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς καὶ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνδραγαθαίει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Γά-
κωβον, καὶ Γαλιλῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς
ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν. καὶ ἔλαμ-
ψε τὸ Πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος. τὰ δὲ ἱμάτια αὐτῶν ἐγένετο λευ-
κά ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδὲ ὥφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας μετ'
αὐτοῦ συλλαλόντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ. Κύ-
ριε, καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. εἰ θέλεις ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκη-
νάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεὶ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ. Εἴτι αὐτὲ λα-
λῶντες, ἰδὲ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτοὺς. καὶ ἰδὲ φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης, λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκη-
σα, αὐτὸν ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταί, ἔπεσον ὑπὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψα-
το αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. Εὔρεθιτε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ
τὰς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, εἶδον, εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ κα-
ταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τῆς ὄρας, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων.
μὴ δευεῖ εἰπῆτε τὸ ὄραμα, ἕως ἃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστῇ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσμων αἰώνιον.

ΤΙΣΙΝ

Μεγα-

Μεγαλιώρειον. Τῷ Προφῆτε Μωϋσέως.

Τὸν Θεοπτικώτατον οἱ πῖσοι, Προφητῶν τὸ πλεόν, τὸν ἐν ὄρει
 πάλαι Σινᾶ, Θεῷ συλλαλῶντα, ἐν γρόφῳ καὶ ἐν βάτρῳ, καὶ Νό-
 μον διδεδυγμένον, Μωσὶ τμησάμενον.

ΜΗΝΤ

G

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΗΝΙ' ΝΟΕΜΒΡΙΩ, ΚΕ'.

ΜΗΝ' ΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΣΟΦΟΥ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ.

Εν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὴν προσομιτικὴν Ψαλμὸν, τὸ, Μακάριος
αὐτὸς, τὸ, ἅ. Ἀντίφωνον. Εἰς τὸ, Κυρίε ἐκέκραξα, ἱσάμην εἰς χ. ἡ. κ.
φαλλομεν σιχηρὰ πρὸς Ἐορτῆς, δ'. κ. πρὸς Ἀγίας, δ'. πρὸς Ἐορτῆς, ἡ. χ. α.

Ως τὸ πρῶτον δόξα θαύματος.

Ἡμερον πιστοὶ χοροδσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ
Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες κ. τῷ αὐτῷ, ἡγιασμένην σκεπὴν,
τῷ ἔμφυχον Κιβωτὸν, τῷ πν. ἀχώρητον Λόγον χαρή-
σασαν. προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφύως τῇ σαρκὶ ὑπιά-
ζουσα, κ. Ἀρχιερέδς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δίδεται, διφρα-
νούμενος τούτῳ, ὡς Θεῷ κατοικητήριον. Δίς.

Σ Ἡμερον Ναὸς ὁ ἔμφυχος, πρὸς Ἀγίας Δόξης, Χεῖρ τὸ Θεῷ ἁ-
μῶν, ἡ μοῖν ἐν γυναιξίν, Εὐλογημένη Ἀγνή, προσφέρεται τῇ
Ναῷ, τῷ τομικῷ κατοικεῖν εἰς τὸ Ἄγιον, κ. χαίρεισι σὺν αὐτῇ, Γὰρ
κεῖμ κ. ἡ Ἄννα τῷ Πνέματι, κ. Παρθενικαὶ χορεῖται, τῷ Κυρίῳ ᾄδου-
σι, ψαλμικῶς μελωδῶσαι, κ. τιμῶσαι τῷ Μητρὰ αὐτῇ.

ΣΤ Ἡ Προφητὸν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων Δόξα, καὶ Μαρτύρων
καύχημα, κ. πάντων τῶν γνηθῶν ἡ ἀνακαινίσις, Παρθένε Μη-
τηρ ἡ ἐγ, δὲ γὰρ σὺ τῷ Θεῷ καταλλάττημι. διὰ τιμῶν τῷ σὺν, ἐν

τῷ Ναῶ τῷ Κυρίῳ προσέδοσαν, καὶ σὺ τῷ Ἀγγέλῳ παῖτες, ψαλμικῶς
τὸ χαῖρέ σοι, τῇ Πανσέμνῳ βοᾶμῃ, τῇ προσβείᾳ σε σωζούμενοι.

Ἐπερὰ Στιχηρὰ πῆς Ἀγίας, ἥχος ὁ αὐτός. Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Σήμερον τέρπεται Πόλις, ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ ἀνάρχοντά σου Μάρ-
τυς, ἐν τῷ Θεῷ Ναῶ σου, κατέχουσα προσφύτας. διὸ καὶ ἡμεῖς,
ὁσιβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τῷ μνήμῳ σου τῷ σεπτῷ, ὑπερδύ-
χε τῇ τιμώντων σε.

Αἰκατερίνης τῷ μνήμῳ, νῦν ἑορτάζομεν. αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας,
τὰ ἐχθρὰ πῆς διωάμεις, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καθεῖλε σιρρῶς,
καὶ Ρ'ιτόρων τῷ εἴσασι. ἀλλὰ δέήσει ταύτης, ρύσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός.
ἐκ τῇ αἵρέσεων.

Χαίροις πανόδοξε Μάρτυς, Αἰκατερίνα σεμνή. τὸ γὰρ Σίναιον
Ὅρος, ἐν ᾧ εἶδε τῷ βάτον, Μωσῆς μὴ φλογεῖν, ἐν τῷ
Χριστῷ, τὸ θεάριον σκηνώσας, νῦν μεταθείς σε φυλάττει ἕως καιρῶ,
πῆς δούτερας παρσίας αὐτῆς. Δέξα πῆς Ἀγίας. ἥχος, β'.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, πῆς Θεοδόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης,
συνδράμαμῃ ὡ φιλομάρτυρας, καὶ ταύτῃ πῆς ἐπαίνοις ὡς ἀνθε-
σι καταπέφωμῃ, χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἡ τῇ φλογεῖν Ρ'ιτόρων, πῆν
θραυσομίαν ἐλέγξασα, αἷς ἀπαιδολίας ἀνέπλεον, καὶ τέρας πρὸς Πί-
σιν θεῖαν χειραγωγήσασα. χαίροις, ἡ τὸ σῶμα πολυπλόκαις βασάνοις
ἐκείσας, δι' ἀγάπῃ τῷ Ποιῶντι σε, καὶ μὴ καταβληθεῖσα ὡς ἄκμων
ἀνάλωτος. χαίροις, ἡ ταῖς αἰῶνι μοναῖς, ἀτάξια τῇ πόνων εἰσοικηθεῖ-
σα, καὶ Δόξης αἰώνιᾳ κατατρυφήσασα, ἥς ἐφ' ἑαυτοῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, πῆς
ἐλπίδος μὴ ἐκπέσωμῃ. Καὶ νῦν, πῆς Ἑσπῆς. ἥχος, πλ. β'.

Σήμερον τὰ σῖφι τῇ πῆσιν σπυλῶντι Πνευματικῶς πανηγυρί-
σασμῃ, καὶ τῷ Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυ-
ρίῳ προσταγουμένη, ὁσιβῶς ἀνέφημίσωμῃ, τῷ προσκεχθεισαν ἐκ
πασῶν τῇ θλίψεων, εἰς κατανικήσειον τῷ Πανταύκτου Χριστῷ, καὶ Θεῷ
τῇ ὁλῶν, Παρθενοὶ λαμπροφανεῖσαι προπορεύεθε, πῆς Ἀειπαρθένῳ
τιμῶσαι τῷ σέβασμιον πόρον. Μητέρες λιπῶν πᾶσαν ὑποδέμεναι,
χαρμονικῶς συμπροσέχοντες τῷ Μυτέρᾳ τῷ Θεῷ θροονῶν, καὶ πῆς γε-
ρᾶς τῷ Κόσμῳ τῷ πρόξενον. ἅπαντες ὦν χαρμονικῶς τὸ χαῖρε σὺ τῷ
Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμῃ τῇ Κεχαλιτομῇ, τῇ αἰεὶ προσβόλῃ ὑπὲρ τῇ
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσόδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰς λέγει Κύριος. πάντα τὰ ἔθνη συνέχθησαν ἅμα, καὶ συνεχ-
θήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἡ

Βασιλεῖς καὶ σῶντε, μάθετε δικασαὶ πειράπων Γῆς. Ἐνῶτίσαθε οἱ κρα-
τῆρες πλήθους, καὶ γιγναυράμφοι ἐπὶ ὄχλοις Ἑθνῶν. Ὅτι ἐδόθη ἡ
Κυρία ἡ κρατοῖς ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία αὐτῆς Τῆς.

Εἰς τὴν Αἰτῶν, Η'χος, β'.

Ως ἀλάβαστρον μύρα, τὸ αἷμα σου ἀποσπληνώσας τῇ σῶ Νυμφίῳ
Χειρῶν, Αἰκατεῖνα Ἀθληφόρε ἀντίπτε, ἀνταμειβὴν δὲ εἰληφας
σέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτῷ Ἀξιάγασε. ὅθεν καὶ τῷ Ρῆπῶν, τὴν θρα-
συομίαν ἀπήμβλωνας, καὶ τότες πρὸς Θιογνωσίαν ἐπανήγαγες, καὶ τὸν πῆς
μαρτυρίας σέφανον ἐκομίσαντο, σὺν Βασιλίᾳ τῇ σοφῇ. διὸ ἀπὸ σβόλε
Χειρῶν τῇ Θεῷ σῶθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ο' αὐτός.

Πνευματικῶν χορείαν συγκροτήσαντες τὰ πλήθη τῷ Ὁρθόδοξον,
ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Μάρτυρος Αἰκατεῖνης. αὐτὴ γὰρ τὴν τῆς θή-
λειως φύσιν εἰς ἀρρενότητα μεταβαλῶσα, ὡς Γαδὶθ ὑπεδέξατο κατὰ τὴν
Ὁλοφέρνη. διὸ καὶ ἐν τῇ σαδῶν πάχυσσα ἔλεγε. σὲ Νυμφίμε ποδῶ,
καὶ τὸ σῶμά μου δὲ σὲ τοῖς αἵμοις παρέδωκα. ἀλλ' εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
νυμφῶνα τὸν μέγα, καὶ θεάσομαι τὴν δόξαν σου φιλικῶς. Η'χος, α'.

Τα λαμπρὰ καὶ θεῖά σου ἄλλα, πᾶσαν γλῶσσαν πρὸς αἴνεσιν ἤγα-
ρον Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. οἱ γὰρ Ἀγγελοι ὁράντες ἐν Οὐρά-
νῳ τὸν Νυμφίον σου Χειρῶν, τὴν καθαρὰ τὴν ψυχὴν τὰς χορείας
αὐτῶν συναρθεύοντες, καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸ πολυάθλον καὶ καρτερικόν σου
σῶμα κοινὸν ἱερόν ἔχοντες, κοινῶν χορείαν συνησάμφοι ἀγαλλονται,
καὶ πανηγυρίζουσιν δοφημευέσσει, ὡς τὴν πλὴν πᾶσαν τὴν ἐχθρὴ ἐνι-
κήσαν, καὶ ἀπὸ σβόλες ἐν Οὐρανοῖς Χειρῶν τῇ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν. Ο' αὐτός.

Τὸ θεῖον πόθον τῆς Χειρῶν πυρπολεμένη Μάρτυς πολυάθλε, τὰς
τῶν αἰμάτων βασάνεις εἰς ἐδὸν ἐλογίσας, ἀλλὰ τὸν λογισμόν σου
τοῖς Οὐρανοῖς κάλλεσι ἀπληρώσασα, ἐσώθης φθάσαι πρὸς τὰ πο-
δέμια. διὸ καὶ ὁ εὐφροδότης Χειρὸς δεξιῆς Παρθενικόν σου κα-
θαράτατον Πνεῦμα, ἐν σκηναῖς Οὐρανοῖς ἐσώκισατο, ὥστε σὺ πα-
ρειαμένη τῇ Παμβασίλει καὶ Θεῷ, ἀπὸ σβόλες δαριθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος. Η'χος, δ'.

Σήμερον ὁ Νυμφίος σου Χειρὸς, Οὐρανῶν τὰς πύλας ἀνοίξας εἰς
πασάδα ἀκήρατον δέχεται σε καλὴν ἀρθεῖν, καὶ Βασιλείας συμ-
μέτοχον δεικνυσιν, ὡς συγκοινωνὸν τῷ παθημάτων αὐτῆς, ᾧ σὺ παρη-
σαμένη, μὴ ἐπὶ τῆς ἡμῶν, τῷ πίσει καὶ πόθῳ τιμῶντων, τὴν θεοσε-
βασον μνήμην σου. Ο' αὐτός.

Τῇ ἐλπίδι τῶν αἰώνων ἀγαθῶν, ἰδούμενη Αἰκατεῖνα παμμα-
κάριε, καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῇ πίστι καὶ τῇ ἐκφραχθεῖσα, καὶ τῇ δυνάμει

Χειρὶ ῥωννυμένη αἵτητε, εἰδὼλον τὴν πλάϊν ἐμείψας, ἡ Βασιλίσ-
ση ἀρόχενος τῇ Οὐρανίαν Θαλάμῳ γυγνήσαι, μεθ' ἧς τῇ Χειρὶ πα-
ρειαμένη, πρὸς βόλῃ δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί τε, εἰρῶνι ἡ μέγα ἔλκος.

Δόξα. Ἡ'χος, πλ. α'.

Σὴμερον ἡμέραν ὑπέρλαμψον, ἡ ἑαυ πανδύροσων ἀνέτειλε τοῖς
πέρασιν, ἡ πάνσεπτος πανήγυρις τῆς Αἰκτερίνης, λαμπρύνουσα
τῇ Εὐσεβῶν τὰς καρδίας, ἡ τοῖς θαύμασιν ὡς αὐθεσι, τὰς πιστὰς δ' ὡ-
δοῦσα. δεῦτε ἂν ἅπαντες πιστὲ δόξανθῶμεν τῇ πνύματι, ἡ τὰς χει-
ρας προπύσωμεν, ὅτι τῇ λαμπρῇ καὶ σεβασμῷ μνήμῃ τῆς Μάρτυρος,
ἡ τοῖς αὐθεσι τῇ ἐγκωμίων ταύτῃ κατασέλωμεν, ἕτω θοῶντες· χαί-
ροις Αἰκατερίνα καλλιπάρθε Κόρη, χαίρε νόμφη τῇ Χειρὶ. χαίροις
ἡ τῇ Ρ'ήτορῳ τῇ ἀπύλωτα σώματι ὡς ἀφάνης ὑποδείξασα ἰχθύας,
καὶ τὴν αἰοίαν τῇ Εὐαγγελίῳ ἐναντίον βασιλείᾳς δυσσεβῶς ἐλέγξασα, καὶ
κηρύξασα Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλκος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Επέλαμψεν ἡμέρα χορμώσεως, ἡ Ἑορτὴ πανσεβασμῶς. σήμε-
ρον γὰρ ἡ ἀπὸ τόκου Παρθένος, ἡ μὲν τόκον Παρθένος μένισα,
ἐν Ναῷ Ἀγίῳ προσάγειται, ἡ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ ἀνέ-
τις τῇ Προδρόμῃ, ἡ βοᾷ γηδοσυμῶς. ἡ γίγκεν ἡ προσδοκία τῇ θλιβο-
μένην, ἐν Ναῷ Ἀγίῳ ὡς Ἀγία, ἀπερωθῆναι εἰς κατόικησιν τῇ Πα-
τανακτοῦ. ἀφρανέδω Γαβριὲλ ὁ Προπάτωρ, ἡ ἡ Ἄννα ἀγαλλιᾶσθαι,
ὅτι προσώλεγκαν Θεῷ, ὡς ἐκτίξεται δάμαλιν, τὴν Ἀμωμον Δείποι-
ναν. Μιτῆρες συγχαίριτε, Παρθενοὶ σκιρτήσατε, καὶ εἶραι συγχορῶ-
σατε, ὅτι ὡρέωξεν ἡμῖν τὴν Οὐρανῶν Βασιλείαν, ἡ προοριθεῖσα
Πατανασά. χαίριτε λαοὶ ἡ ἀγαλλιᾶθε.

Καὶ αἱ συνήθεις ὡκαὶ ὡδὲ τῇ Γερίῳ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας, Ἡ'χος, δ'.

Εὐδοκας σημειώσιν.

Μνήμῃν τὴν παύσιν, Αἰκατερίνα Πανδύριμε, τῆς σεπτῆς σε ἀθλή-
σεως, τελειῶντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύσοις, τὸν δεδωρημένον,
ὑπομονῇ σοι καρτερῶν, ἡ νικηφόρον σε ἀνὰ δειξάντα, ἡ λόγον χορηγήσαντα,
καταπτοῦντα πρὸς Ρ'ήτορας, Γησὴν τὸν Φιλάδελφον, ἡ Σωτήρα ἡ Κύριον.

Ἐπομῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Μάρτυς ἐθελύσις, Αἰκατερίνα Πανδύδοξε, καθωράδης τὸν Τύ-
ραννον, ὁπῶς ἐλέγξασα, καὶ δεινῶν μανίας, τῆς πολυθείας,
Θωρηκείας φωτισμῷ, καταβαλῶσα, ἡ θεία Χάριτι. ἐπεὶ οὖν ἡ ὡς
Μάρτυρα, ἡ ὡς Παρθενοὺς πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφανώσεν, ὁ Σω-
τὴρ τῇ ψυχῇ ἡμῶν.

Εὐση.

Μετὰ τὴν, β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος, δ'. Κατεπλάγη Γωσὺφ.

Η Παρθένος καὶ σιμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τὴ Χεῖρ
ἐπὶ ῥώθεις ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σάδι, καὶ Τό-
ρμον ὡμὸν καταβαλῶσα ἐρρώς, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν τῆς δουρεβάν-
των ἐχθρῶν, μετ' ὀφροσύνης ἐψάλλει, ἀκαταπαύτως μεγάλη φωνῇ,
Χεῖρ βούσα, Σωτήρ καὶ Ρῦσα, σὺ ἐν δεξιᾷ τὸ Πνεῦμά μου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Η Ἀμίαντος ἀμνὰς, καὶ ἀκηλίδωτος Πασάς, ἐν τῇ οἰκῷ τῆ Θεοῦ,
ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ' ὀφροσύνης εἰσάγεται ἀθροδώς, ἡ
Ἀγγέλοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πισῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοί, μακαρίζουσιν αἶ,
καὶ ὁ χαρίζεις ψάλλουσι, ταύτῃ ἀκαταπαύτως μεγάλη φωνῇ, ἡμῶν ἡ Δό-
ξα, καὶ Σωτῆρα, σὺ ὑπάρχεις Πανέμαμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἀγίας,

Ἦχος, πλ. δ'. Τὸ προσαχθόν.

Α Ἀλεξανδρίαν ἡ λαμπρά καὶ Θεία Πόλις, ὅτῃ τῇ μνήμῃ σου Σιμνή
παινευεῖται, καὶ γεραίρεται τὴς ἁθλῆς σου Αἰκατερίνα, ἕως ἔλθῃς θη-
ναιοφρονίως ὑπὲρ Χεῖρ, καὶ μέγα βρονθοῦμένη σοὶ ἐκβοᾷ, ὦ Παρθένε
πολύαθλε, εἰς Οὐρανίῃς νῦν σκηνᾷς, ἀγάλλεσθε καὶ χάριτε, χαῖρε
Μάρτυς πανθαύμασε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Οἱ μὲν.

Α Γαλιλάθω ὁ Δαβὶδ ὁ Τ' ἀνοχεάφος, καὶ χοροδύτω Γαλακίμ σὺν τῇ
Ἀννῇ, ὅτι Γόνος Ἀγίου ἐξ αὐτῶν ἀποήλθε, Μαρία ἡ φωτο-
φόρος Θεία λαμπράς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῇ Ναῶ, ἡ καὶ βλέπων
ἐλλόγησεν, ὁ Βαραχίε υἱός, καὶ χαίρων ἀνερραυγάς, χαῖρε θαύμα
παγκόσμιον.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ, α. Ἀντίφωνοι τὴ πέριτε ἦχα.

Προκείμενον, ἦχος, δ'. Θουμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτὴ θαυμάσωνται ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς καὶ Ματθαίου.

Εἴπεν ὁ Κύριος τὴν ἀθροβόλῃ ταύτῃ. Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία
τῆς Οὐρανῶν δεκά Παρθενοῖς, αἵ τινες λαβεῖσαι τὰς Λαμπάδας
αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τῇ Νυμφί. Πρῶτε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν
φρόνιμοι, καὶ αἱ πρῶτε μαρά. αἵ τινες μαρά, λαβεῖσαι τὰς Λαμπάδας
αὐτῶν, ἐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον. αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον
ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετ' ἑαυτῶν Λαμπάδων αὐτῶν. Χροίζοντος δὲ τῇ
Νυμφί, ἐνύσαξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθιστον. Μείσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ
γένετο, Γεὺ ὁ Νυμφίος ἐρχεται, ἐξέρχεται εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς. Τότε

Η

ἡγέρ-

ἤγερθησαν πάντες αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς Λαμπάδας αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τῶ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ Λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρονίμοι, λέγουσαι. Μήποτε ἐκ ἀρκίῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰς πωλῆντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος, καὶ αἱ ἑτοιμαὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτὸ εἰς τὸς γάμους, καὶ ἐκλείδῃ ἡ θύρα. Τότερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθέναι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοῖξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε ἄν, ὅτι ἐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, ἐπὶ τῇ ᾧ ἔρξαι, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
Καὶ ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς πῖς Ἀ'θληφόροις προσβείαις Ε'λεήμων.
Καὶ νῦν. Ταῖς πῖς Θεοτόκῃς προσβείαις Ε'λεήμων.
Ἦχος, β'. Ε'λεησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἀγίας.

Βῖον αὐλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβέσα, ἔσης ἑσπαιοφόρος Αἰκατερίνα σιμνή, ἀθροφύσσα τῷ Θεῷ τὴν λαμπρότητα, καὶ τὸ θεῖον δυνάμις ἐνεδυμένη, δόγμα τυράννη κατεμυκτήρις, καὶ Ρ'ητόρων ἑπαυσας, πῖς φιλωάφης ρήσεις Πολυάδης.

Εἶτε οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, μὲν ἦν Εἰρμῶν εἰς, 5'.

Ω, δὴ, α. Ἦχος, α.

Ω Διὸς ὀπνίκιον ἁσωμῶν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδοξασαί.
Σ τὴν δυνάμειν σήμερον, τῇ Θεοτόκῃ, τιμῶντες ἐν ἁσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευματικῶν ἑορτῶν, ἐν τῇ Ναῷ γὰρ τῇ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ω Δαῖς αὐμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκῃς, τὴν ἐδόξον Πρόσδον, τῇ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ Ναὸς τῷ Θεῷ, προσφέρεται ἀποφεικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Ἦ Ἀννα ἡ ἀμειπτος, ἡγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῇ Θεῷ προσφέρεισα, ἐν τῇ Ναῷ μητρικῶς, Γωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Π Ἀρθενοὶ χορδαίσατε, λαμπαδιφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ Μιτρές ἄσατε, τῇ Βασιλίδει Μιξί, προσερχομένη τῇ Ναῷ, τῇ Βασιλείᾳ Χριστῷ.

Καὶ τῆς Ἀγίας. **Ω, δὴ, α. Ἦχος, β'. Τῷ τῷ ἄβατον.**

ΤΩ Νυμφίῳ σε, παρισταμένη πάνσεμνε, Δόγῳ τῷ αἰστέλει, ἐκ προσάρχῃ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων ὡς αὐτὸ, θεῷ ἀπαυγασματι, λόγον μοι αἰτῆσαι, τὴν ἀξίειπαινον, ὑμνήσαι μαρτυρίαν σε.

Ἦ'

Η Σοφία σε, Θεὸς ἡ ἐνυπόστατος, Λόγος ὁ σωματίδιος, Πατεὶ καὶ Πνέματι, οἷα σκευὸς ἐκλογῆς, πλήρης θείας χάριτος καὶ καθαρότητας, δέρων ἐνέπνιδσε, σοφίαν τῷ Οὐράνιον.

Π Δέπω ρέοιτι, καρδίαν μὴ σκευήσασα, ταύτῃ τῷ Πατοκράτει Θεῷ σκευήσας, καὶ τῷ πόθῳ τῷ αὐτῷ, Μάρτυς τεξωμένη ἡλθες ἀποκλήτος, ἐπὶ τὸ σάδιον, Θεὸν οἷα κυρύττισα. Θεοτοκίον.

Α Γιάσματος, δέρων σε καθαρώτατον, πόπον ὁ Ὑπεράγιος, ἐν σοὶ ἐσκληρώσε, Παναμώμιτε Σεμνὴ, καὶ τῷ ἡδυνόων μύρων αἰδέσθαι, κόραι νεανίδες, αὐτὰ κατηκολύθησαν.

Ἐτέρως Κανὼν τῆς Ἀγίας, καὶ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰκατερίνα τῷ παναοίδιμον ᾄσματι μέλω.

Ω, δὴ, ἀ. Ἡ'χος, πλ. δ'. Ἀρμαπλάτην Φαραῶ.

Α Γκατερίνης τῆς Πανσοφῆς Μάρτυρος, ταῖς ἐκείναις Χερεῖ, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς με φάτισον, αἰγλίῳ διδόν μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῷ ψυχοφθόρῳ πταισμάτων με, πάντα τῷ ἀγλύν ἀφανίζουσαν.

Ι Θωωμένη τῷ Δεσπότη Πάσσοφι, θείοις προσάγμασι, καὶ τῷ αὐτῷ πόθῳ, φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τὴν ἀγῶνας ἀπώδυσα, καὶ Τυρανίων τὰς φρονας, Αἰκατερίνα κατεπτήξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Α Γαλλομένη Παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα Σοφὴ, καὶ Οὐκίλῳ γνώσιν, ἐρανόθου ἔχουσα, τῆς ψυδωνύμου γλώσσης, δι' ἁρσῶς καὶ ἀνδρείως, τὴν πορσεύτας κατήχουσα, τῆς καὶ κράτος νικήσασα. Θεοτοκίον.

Τ Ο' Θεοτόκον σε κυρύττειν Ἀρχαγε, πάσης αἰρέσεως, ὑποφωτῶ φέρι, σάρκα γὰρ ἡνιόχον, ἀπαλλοιώτως ἔτικας, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκνήτωρ τῆς Κτίσεως, Λόγον τῷ Θεῷ τὸν ἀίδιον.

Κατοβασία. Χερεὶς ἡνιᾶται. Ω, δὴ, γ. Ο' Εἰρμός.

Σ Τερωθήτω ἡ καρδία με, εἰς τὸ θέλημά σε Χερεῖ ὁ Θεός, ὃ ἐφ' ὕδατων Οὐρανόν, τερωάσας τὸ δέξιόν, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τῷ γλῶ Παντοδύναμι.

Π Ανιγυρίσωμεν οἱ φιλέορπι, καὶ σκευοφραδῶμεν τῷ πνέματι, ἐν τῇ Ἀγίᾳ Εὐορίῃ, δ'ωχέμενοι σήμερον, Ουγαξὸς τῷ Βασιλείᾳ, καὶ Μητρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ι Ωκαίμεν ἀφραγὲς σήμερον, καὶ ἀγάλλε Ἀἴνα τῷ Πνέματι, τῷ ἡνιθεῖσαι ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντις, ἑστιάζουσαν ὡς δάμαλιν, Σεμνὴ τῷ Παναμώμον.

Τ Ο' τῷ Θεῷ κατοικηπίειον, ἐν Ναῷ Ἀγίῳ προσφέρεται, ὃ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τεμετίχουσα, καὶ αὐτῇ λαμπαδεύουσα, αἱ Παρθενοὶ προσέχουσαι.

Ο Γ' Γερεῖς Θεῷ ἐνδύσαδε, τὴν Δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπακούετε παιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντας, Θυγατρὸς τῆ Βασιλείας, καὶ Θεῷ εἰς τὰ Ἄγια.

Ἄλλος. Εἰς πέψαμε τῆς Πίστεως.

Νεαῖς σοφίατι καὶ λαμπροτάτη, ὥραία καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν καρδίαν, εἰς μέσον ὠδασάσα θηριοφρονῶς, τῷ βασιλοῦντος, τὸν διήλεγχο, ἀσότησι δαίμοσι συστίζοντα.

Εξῆτι τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ σιωπῇ, καὶ ὅλος ἀπειπάγη μέσον τῆ δῆμῳ, ὃ ἀλλὰ μὴ ἰσχύων ἀποκηδυνῶν, πρὸς τὴν Θεόσοφον, σὲ καὶ Θεόληπτον, Μάρτυς ἀξιάγατε καὶ Πανόφηνε.

Υπάρχουσα σοφίας τῆς Θείας πλήρης, καὶ πάσας ἐκμαθεῖσα τὴν ἔξω γυνῶσιν, ὑπέφαινες τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, ἐκμυκτηρίζουσα, Μάρτυς πωσέδοξε, τὴν εἰδῶλον θέωσιν, τὴν ἰδωδύνμον.

Θεοτοκίον.

Φωτίμε Σωτηρίας ἀεθλαῖσα, ἐξάγαγε τὴν σκότις τῆς ἀπωλείας, πανύμνητε Παρθένε Θεοκυήτορ, ἡ τὸν φιλαῖδρωπον, Χειρὸν κηρύσσουσα, ὅπως ἀποσλαβόμενος μεγαλιώσῃ.

Ἄλλος. Οὐ σερίωσας κατ' ἀρχάς.

Εὐλογοῖς σε ῥοπαῖς, ἐχάρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκείστιον Χειρὸν μιμημένη, καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότις κοσμοκράτορα, σεφανφόρος ὠφθης, Αἰκατερίνα Θεόληπτε.

Ρωμαλαῖοι τι φρονῶν, διήλεγξας τὰς Τυρανίας, ἀθείας ἐν βυθῷ κυλιδοῦσας, ῥητορῶν σαφῶς, Θεογνωσίας δόγματα, Θεία Σοφία Μάρτυς, λαμπρομένη πανόφηνε.

Ισοθείαν τοῖς ὡσὶ, τῆς Εὐας ὃ ἰδουεῖσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νύκτι πατεῖται, τῷ γὰρ ὅπλῳ τῆ Σπαυρῆ, ἀεθραχθεῖσα ἡγουρεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἀμείβα τὸν καυχώμενον.

Νεγκρωμῶμεν τὸν νῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐν σὲ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διησάσῃσιν ἑλᾶς, καὶ τύπῃς ἐξαλείψουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνῃ, Θεοθνήτορ Πανάμωμι.

Κασιβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Οὐ ὑψωθείς ἐν τῇ Σπαυρῇ.

Ο Καθαρώμενος Νὰς τῆ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμιτος Πασάς καὶ Παρθένος, τὸ Γερόν Θεσαύρισμα τῆς Δόξης τῆ Θεᾶς, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυεῖν, τὴν Χάριν συνεισάγῃσα, τὴν ἐν Πνέματι Θεῷ, ὡς ἀρμυνῶσιν Ἀγγέλοι Θεῷ. αὐτὴ ὑπάρχει σκηνὴ ἑπερανίος. Οὐ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τῆ Θεᾶς, καὶ Θεῶν Μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν Χάριν διημερῶν, καὶ πληρωμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ

τὸν ἔσπον ἐννοεῖν ἀμνηστῶ τὸν ἑσέον καὶ ἀπορρήτην, πῶς ἐκλελεγμένη ἡ
 Ἀρχαυτος, μόνη ἀνδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν Κτίσιν τὴν ὁρατὴν καὶ τοιμέ-
 νην. διὸ ἀνέφημὲν βελομήτος ταύτης, καταπλήττεται σφοδρῶς νῦν τε καὶ λό-
 γον, ὅμως δὲ πολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω, αὐτὴ ὑπάρχει Σικινὴ ἐπερνήτος.

Καθίσταται τῆς Ἀγίας, ἡχος, α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἵμά σου σμενὴ, ὡς ἀλάβατρον μύρον, ἐνὶ ὠχῶς Χερσῶ, τῷ
 Νυμφίῳ σου Μάρτυς, ἀντάμειψεν δὲ εἰληφας, παρ' αὐτῆς Ἀξιάγα-
 σε, εἶφος ἀφθαρτον, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, παύειν τὰς ἡμῶν, ἀλλε-
 παλλήλους κακώσεις, δυνάμει τῷ Πνύματος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δικαίων ὁ καρπός, Γωακίμ καὶ τῆς Ἀννης, προσφέρεται Θεῷ,
 Γερῶ ἐν Ἀγίῳ, σαρκὶ ἐνπιάξασα, ἡ Τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 καὶ δόλογος, ὁ Γερὸς Ζαχαρίας, ταύτης ἅπαντες, ὡς τῷ Κυρίου
 Μιτῆρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Ωδὴ, δ'. Ο' Εἰρμός.

Εν Πνύματι προβλέπων Προφῆτα Ἀββακίμ, τὴν τῷ Λόγῳ σάρ-
 κωσιν ἐκήρυττες βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἐπὶ ἐπιγνωθῆσθαι, ἐν τῷ
 παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀνδείχθῆσθαι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εξέρξατε Παρθεῖοι, καὶ ἄσατε ὡδὰς, ταῖς χερσὶ κατέχεσαι,
 λαμπάδας τῆς ἀγνῆς, καὶ Θεοτόκε τὴν Πρόσδον, νῦν ἀπεισῆς,
 ἐν Νῶ τῷ τῷ Κυρίῳ, ἅμα σὺν ἡμῖν ἐορτάξασαι.

ΑΓία τῆς Ἀγίων ὑπάρχασα Σμενὴ, ἐν Νῶ ἡγάπησας Ἀγίῳ
 κατοικεῖν, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθεῖοι προτομιλῆσα, προσε-
 καρτέρεις αἰδομένης ἑρανόθεν, ἄρτον δεχομένη ἑσφὶ τῆς ζωῆς.

Εβλάτισσον ἡ ῥάβδος ποτὲ τῷ Ἀρῶν, ποτυπῆσα Ἀρχαυτε τὸν
 Θεῖον Τοκετὸν, ἐπὶ ἀσώρως συλλήψῃ, καὶ ἐφθάρῃσιν, καὶ μὲν
 Τόκον Παρθενῶσα ὁφθῆσθαι, βρέφος γαλεχθῆσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθεῖοι τῇ Παρθενῷ Μιτῆρες τῇ Μητρὶ, ἀσεβῶς προσδρά-
 μετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν ὁρηθεῖσαν ὡς ἁμῶν Γε-
 ρεῖον, καὶ τὴν τεκῆσαν, τῷ Θεῷ καρποφορίαν, πάντες ἐν φαιδρῶς
 ἐορτάσωμεν.

Ἀψος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθενῶ.

Ηθορίζετο, κατὰ πάσης γῆς εἶφος τὸ ἐγκριτον, τῷ ῥητόρων Πά-
 σοφι, τῷ βασιλείῳς προσάγμασι, ὅπως ἀντιστήσονται, τοῖς τῆς
 σοφίας σου, ῥήμασι σιπτοῖς Παναοίριμι.

Μεμύνησαι, δὲ Ἀγγέλοις Ἀγίῳ πανδύμε, τῷ ἰσχυρῷ ἐνδυνάτος
 σοι, ὡς ἡπιδυνάτες οἱ ῥήτορες, καὶ σὲ πιστῶσαι, εἰς τὸν
 Δεσπότην σου, δόξαν ἀθλητῶν ἀμπεχόμενοι.

Οὐκ

ΟΤα ἰχθυοῦσι, ἀντειπεῖν τῇ σοφίᾳ καὶ χάριτι, ἧδ' λόγων σε Παύ-
σεμνε, ἢ ἐγγλωττίᾳ τῆς ἐξωθεν, γνώσεως ἡδωμένου, διό ὡς
ὑφασμα, Μάρτυς καὶ ἀράχνη ὑφανίσαι.

Θιοτοκίον.

ΑΓίαςον, τὴν ψυχὴν με Παρθένε Θεόνυμφε, καὶ τὸν νῦν μου
φώτισον, τῷ ἀπροσκόπτως πορεύεσθαι, πρὸς τὸ θεῖον θέλημα,
καὶ ἐκ νηδύος σε, αὐτὴν ἀπορᾶς ἀνατείλατος.

Ἄλλος. Σύ με Χεῖρ Κύριος.

ΑΘητικῶν, Αἰκατεῖνα τὴν εὐσασιν, ἐπεδείξω, Μάρτυς πα-
ναοίδιμε, τῷ δυσμερεῖ λίαν καρτερῶς, ἀντικαταστάσα, καὶ τῷ
τον καταπατήσασα, ποσὶν ἀραισμησίαις, τῷ Σταυρῷ τῇ δυνάμει, ἀθ-
λοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

ΝΤμη Χεῖρ, Αἰκατεῖνα πανόλβιε, κατωράθης, δείαις
ἀραιόησι, φωτεινῶσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαΐζομην, καὶ κάλλει
ὡδασράπτωσα, διό καὶ γηδομῆν, μελωδεῖς τῷ Δεσπότη, τῇ δυνά-
μει σε Δόξα Φιλαύθρῳπε.

Τρανικῶν, ἀλαζονείαν ἐφύλισας, καὶ τῷ Θεῷ, λόγῳ τῆς Σοφίας
σε, ὡς ἐκ βυθῶ τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, πῶς πλανωμένης
ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυγάζειν, τῷ Χεῖρ μελωδῶνταις, τῇ δυνά-
μει σε Δόξα Φιλαύθρῳπε.

Θιοτοκίον.

ΝΤν τὴν ἰχθυὶ, ἧδ' ἀθεπνῶν κατὰβαλε, τῆς Εἰκότος, Κόρη
τὴν προσκυύησιν, σὲ τῆς σιπῆς, καὶ τῷ ὑπὲρ νῦν, ἐκ σὲ
Σαρκοθεύτης, καὶ Κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων ἧδ' Ἀγίων,
πῶς δὲ πίσει τιμῶντας, καταφάιδρωσι μόνῃ Πανύμνητε.

Καταβασία. Ρ' ἄβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Ω, δὴ, ε. Ο' Εἰρμός.

ΤΟ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ αἰθρῶν, πῶς ὁρθεύουσιν
ὅππῃ τὰ κείμενα ἧδ' ἐντολῶν σε, Δέσποτα Φιλαύθρῳπε, Χεῖρ
Θεὸς ἡμῶν.

ΛΑμφοφορήσωμεν αἱ Ὁρθόδοξοι, πάντες σωφείχοντες, καὶ δοξά-
ζοντες τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς θυ-
μα ἀπρόσδεκτον.

ΑΓαλλιάδωσαι οἱ Προπάπρις, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφρανέσθω
ἡ Τεκυσάσε, σὺ τῷ Πατρί σου, ὅτι ὁ Καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ
προσάγεται.

ΤΗν πολυώνυμον καὶ ὡδέξον, ἁμῶν Δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ
κυοφορήσασαν, πὸν Θεῷ Μόχον, πάντες αὐμνήσωμεν, πιστῶς
ὁρπύζοντες.

Τῷ

Τᾶς νυμφόσεις ὑπογράφονται, θεῖα συμβόλαια, πῶς ὑπὲρ νῦν
κνοφείας σε, Ἀγνὴ Παρθένε, σήμερον ἐν Πνύματι, Ἀγίῳ
ἐν οἴκῳ Θεῷ.

Ἄλλος. Τῆς νυκτὸς διαλάσεως.

Ιταμῶς ὁ δικάζων, ἐν θυμῷ τε τὴν ψῆφον, καὶ τῷ Ρ' ἡπύων ἐξή-
νεγκεν, ὡς σαφῶς ἡγηθόντας, ἐν πυρὶ κελδύσας τέως τὴν τελειω-
σιν δέξασθαι.

Καπασάζοντο Μάρτυς, σὲ πὺς θεῖας πόδας, τῷ Χρυσῷ τῇ πίσει
οἱ ῥήτορες, προσελθόντες, καὶ αὐτῶν πὰς ψυχὰς Κυρίῳ, μέσον
τῷ πυρὸς παρεδίδουσαν.

Αΐόθειον τέλος, εὐραστο οἱ θνητοὶ, καὶ δὲ τῷ πυρὸς βαπτισθέντες,
τὴν ἀνάγκην ποιῶντες, ὡς περ φιλατιμίαν, πὺς σεφάνης δοξῆς ἐ-
δέξατο.

Θεοτοκίον.

Τὺν αὐτῶν αἱ Τάξεις, σὲ δοξολογᾶσιν, Ἀχραστε Παρθένε Θεό-
νυμφε, δὲ σὲ γὰρ προῆλθε, βροτοῖς Σωτῆρια, λύσιν τῷ πταισ-
μάτων πηγάζουσα.

Ἄλλος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ποῦθω πυρπολημένη, Μάρτυς πικροῖδμε τῇ τῷ Διαπότισε, καὶ
ζητήσα τέτε, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι, αὐθαίρετο γνώ-
μη, πὺς αἰκισμοῖς σαυτῇ παρέχης, Παρθένιας ἐκλάμπουσα Χάρισι.

Αὐτοῖς ἱερωτάτοις, Κόρη Καλλιπάρθευ καταλαμψομένησα, σε-
αυτῇ ἀποφρόνως, ἀνελήλυθας πρὸς τὴν Οὐρανίον, τῷ Χρ-
στῷ πασάδα, καὶ νυνὶ φαιδρῶς τῇ σὴ Νυμφίῳ, γηθομένη συνήφθης
Πανόλβη.

Νεῖς φαιδροτάτη, ἄφθης ἀγαπήσασα μόνον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω
τέτε, συντονώτατον δρόμον διώκοντας, εἰς ὁσμὴν τῷ μύρῳ, σὲ
νοητῶς τῷ κεραιθέντος, ἀνέβας δραμεῖμαι Νυμφίε μου.

Θεοτοκίον.

Ανδρὶ Θεοτόκον, πάντες ὑπηνόητες σε, Πανάγνε Δέσποινα, πὸν
ἐκ σὲ τεχρόνεται, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν εὐ-
σείαις, θελητικαῖς αὐτεξισταῖς, γνωρίζομεν Κόρη Θεόνυμφε.

Κατεβασία. Θεὸς ὦν εἰρήνης. Ω, δὴ, εἰ. Ο' Εἰρμός.

Τὸν Προφῆτῃν Ἰωανῆ, ἐκμιμέμενος βοῶ, τὴν λαλῶ με ἀγαθὴ,
ἐλδεδέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, κράζοντα
δόξασοι.

Εὐρατάσωμεν πιστοὶ, Εὐορτῇ Πνύματινῃ, τὴν Μητέρα τοῦ
Θεοῦ, ἀνυμνῶντες δι' αἰῶν. ὑπάρχει γὰρ Ἀγιώτερα, τῇ Οὐ-
ρανίων Νοῶν.

Ε'

ΕΝ ῥῶαῖς πνευματικαῖς, διηρησώμεν πισοί, τὴν Μητέρα τὴν Φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προσερχομένη ἐν τῇ Ναῶ τῇ Θεῷ.

ΕΝ Ναῶ τῇ νομικῇ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ Ναὸς ὁ τῇ Θεῷ, ἡ Οὐραϊὸς σκηνή, ὅς ἡς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῇ σκότει, τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

ΕΚ πτωτῶν περασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τὰς προσερχομένους εἰς σέ, Πανύμνητε, ταῖς σαῖς περισβείαις, Μήτηρ Χριστὸν τῇ Θεῷ.

Ἄλλος. Ἀβυσσὸς ἁμαρτημάτων.

ΕΦανὰς ἐκ τῆς Παρθένου, ὡς Ἡΐλιος ἐν τῇ Κόσμῳ, τῆς ὀπηνώσιως τῆς σῆς, πληρώσας τὰ σύμπαντα, ὡς Θεῷ Θεὸς Λόγος.

Ρἤμασιν ἀπειράτο, ἀπάτης καὶ κολακείας, ὁ δυσσεβέστατος βασιλεὺς, συλλῆσαι Πανόφημι, τὸν Θεσαυρὸν τῆς ψυχῆς σε τὴν πίσιν.

ΑΝτίστασο ἀνδρειοφρόνως, ταῖς τοῦ κρατοῦντος θωπείαις, μὴ προσκαμπυρῇ ἀπειλαῖς, Μάρτυς ἀήτητε, ἀλλ' ὅπλῳ τῇ Σταυρῷ ἐνδυναμωμένη.

Θεοτοκίον.

ΝΕμοῖς μοι ἁμαρτημάτων, τὴν λύσιν Θεοκνήτωρ, καὶ τὴν τῇ παθῶν ἀπαλλαγὴν, Ἀχραντὸν Δέσποιναν, περισβείαις σε σὴ ἀχρείῳ οἰκέτῃ.

Ἄλλος. Ἀβυσσὸς ἁμαρτιῶν.

ΟΛωσέ ὀσμὴν καλὴν, παρθενίας ἀπασράπτωσαν αἴγλη, μαρτυρικοῖς τε Κόρη, φοινηχθείσαν ἐν αἵμοσι, καθορῶν ὁ Ἀγαθὸς, Λόγος καὶ Ἀχραντὸς, ἐν Θαλάμοις, ἐπερηνίοις κατεσπλιώσῃ.

ΙΣχυρὰς ἔξ Σταυρῷ, τῇ Τυραννὶν καταλύσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγειν τὸ μάταιον, Θεοπνέουσα διδαχῆς, βρύσασα δόγματα, μεγάλῳ φρον, Αἰκατεῖνα παναοίδιμι.

ΔΟλῶ πρώτῳ τὸν Ἀδάμ, Παραδείσῃ τῆς ἔσφης ἐκβαλόντι, τῇ αἰκισμῶν τὰς πόνες, καρτερῶς ὑπομείνας, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανεξόξῃ, καὶ σεφαίσις, τῆς Βασιλείας ἐσφαίνωσαι.

Θεοτοκίον.

ΙΛεῶν μοι τὸν Κεῖτῳ, καὶ Υἱόν σε Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς ἤρῃσαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κείσεως, λυξωτῶν τε τῇ δεινῶν Μήτηρ ἀπεργάσαι. σοὶ γὰρ μόνῃ τῇ ἐλπίδος με ἀνέδνα.

Καταβασία. Σπλάγχχνων Γοναῶ.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ αὐτὰ ζητῶν.

Χορεύει σπῆτῳ, ἐνθάδε φιλομάρτυρις, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν Παύσοφον, Αἰκατεῖναν. αὕτη γὰρ ἐν σαδῶν τὸν Χριστὸν ἐκῆρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ρ' ἡπύρων τὴν γνώσιν κατεπτύσασα.

Ο Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεῶν Σοφίαν λαβῆσα παιδόμεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε, γνῶσα ἐκ παύτης τὴν τῆς σοφίας κίνησιν τε καὶ ποιήσιν καὶ λόγον, καὶ τὴν αὐτὴν ὡς ἀρχὴς ἔχει λόγον Ποιήσαντα, αὐτῇ τὴν δὲ χαρισίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε, καὶ ἐδάδα καθελεῖσα, καὶ τὰς τέτοις ἀφρόνως λαβέδοντας, Ρήτοραν τὴν γνῶσιν καταπτύσσασα.

Τῷ αὐτῇ Μικρῷ, εἰκοστῇ πέμπτῃ, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχ. Αἰκατερίνα καὶ Σοφὴ καὶ Παρθένος.

Ἐκ δὲ ξίφους καὶ Μάρτυς, αἶ καλὰ βίᾳ.

Πέμπτῃ κατέπεφεν ἄορ εἰκάδι Ρήτορα Κέρλω.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΣΟΦΟΥ

ΑΓΚΑΤΕΡΙΝΗΣ.

ΠΑΤΕΡ ΕΥΔΟΓΗΣΟΝ.

Εν τῷ ἐλπίδα τῆς ἐαρινῆς εἰσοδίας, ὁ πτωχὸς γεωργὸς δὲν συλλογίζεται κόπον ποτὶς ἔτε ἰδρῶται, καὶ πᾶσαν ἀλλῶ χειμῆρον κακοπάθειαν, ἀλλὰ ὑπομνῆται καρτερικῶς τὰς θλίψεις τῆς αἰέμων τε καὶ ὑδάτων, καὶ χιόνος αὐτῆς τὴν δειμύτητα, ἐκδεχόμενος μετὰ πόθου πολλοῦ τὸ θῆρος, νὰ εἰσοδῇσιν τὸν καρπὸν εἰς τὴν οἶκον αὐτῆς. μετὰ τὴν ἐλπίδα τὴν προσκαίρως κέρδης οἱ ἔμποροι, ἔτι νὰ πολυπλασιάσων χεῖματα, δὲν συλλογίζονται τινὰ κακοπάθειαν, ἐδὲ βάσανον, ἀλλὰ εἰσεβαίνον εἰς ἑσφύρας κινδυνῶς θαλάσσης καὶ στεριάς, καὶ χάνουσι πολλοὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν ἀκαίρως πάντως καὶ ἀνωφελῶς. ὁμοίως καὶ ὁ ἰσχυρὸς στρατιώτης μετὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ματαιᾶς δόξης τε καὶ τιμῆς, ἔτι προσδοκᾷ νὰ δοταύσῃ, δὲν βάζει ποσῶς εἰς τὸν νῦν αὐτῆς τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς, ἔτι τινὰ ἀλλῶ βάσανον, ἔχοντας θάρρος νὰ νικήσῃ τὰς ἐχθρὰς καὶ αὐτιδίαις τῷ Βασιλεῶς αὐτοῦ, ἔτι νὰ τιμήσῃ καὶ νὰ δοξάσῃ αὐτὸν ὑπερον καὶ τὰ ἑπαθλα καὶ ἀνδραγαθίας αὐτοῦ. καὶ ἐὰν ἔτσι ὑπομνῆσαι πόσας θλίψεις καὶ κόπας καὶ λυπηρὰ, ἔτι νὰ ἀποκρίσων φθαρτὰ καὶ ρέοντα πράγματα, ὅπως σήμερον εἶναι καὶ αὐτίον ἀφανίζονται, καὶ μάλιστα ὅπως πολλοὶ λαοθάλλονται οἱ παλαίπαροι, καὶ

δὲ ὑπολαμβάνει τὸ ποθέμενον, καθὼς εἶδαμην εἰς ἀφόρητος καιρὸς καὶ
 πόσις. διότι ὁ μὲν γεωργὸς πέρι τοῦ κόπου μόνον καὶ σπουδίζει τὸ γού-
 νημα εἰς τὴν γῆν, φαρρύνων τὰ δεκαπλασιάσῃ αὐτὸ, καὶ αὐτὸς ὁ πτω-
 χὸς δὲ ὑπολαμβάνει ἡδὲ τὸν πόρον αὐτῆς. καὶ πάλιν ὁ ἔμπορος ἐξοδεύ-
 ζει τὰ ἄσπρα αὐτῆς, καὶ εἰσβαίνει εἰς τὸ καράβι νὰ ταξιδύσῃ, καὶ νὰ
 πραγματοποιῇ, καὶ νὰ διπλασιάσῃ τὰ χρήματα, καὶ αὐτὸς ὁ κακώτατος
 πίπτει εἰς τὰς λησὰς καὶ τὸν ἐκδύνασιν, ἢ κάμνει χύσιν καὶ ρίπτει τὸ
 πρᾶγμα αὐτῆς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πολλὰκις χάνει καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς
 τελείως. ὁ δὲ Σφατιώτης ὑπάγει νὰ πολεμήσῃ μετὰ τὰς ἐχθρὰς, καὶ
 αὐτὸς ὁ ἄθλιος θανατώνεται, εὖν ἐν αὐτοῖς ἀποδίδουσι τὰ σώματα αὐτῶν
 καὶ τὰς ψυχὰς εἰς ποσάτης κινδύνους καὶ ῥέοντα καὶ ἀπόσκαυρα πρᾶγματα,
 πόσον ἀρτίως νὰ κάμωμην ἡμεῖς οἱ Χεῖριανοί, ὅτε ἡξέρομεν ἀσμερι-
 βόλως καὶ εἰμῶδες βίβαιοι, πῶς ἔχομεν νὰ κληρονομήσωμεν τόσα ἀγα-
 θὰ εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Οὐρανῶν πανδρόσου καὶ αἰώνια; πάντες γι-
 νώσκοντες τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐκεῖνον οἱ ἄνθρωποι ὡς καλοπροαίρετοι καὶ
 ἀγνώμονες, ἐβιάζοντο καὶ τὸ δυνάτον, νὰ ἀξιώθωσι τῆς αὐτῆς μακαριό-
 τητος. καὶ ἄλλοι μὲν ἐδίδοντο εἰς ἄκραν ἀσκήσιν καὶ σκληραγωγίαν σώμα-
 τος, φέροντες τὰς ἀθρόους, καὶ κατοικῆντες εἰς ὄρη καὶ ἀσπίλας, μόνον
 μόνον Θεῷ προσδύχομενοι. ἕτεροι δὲ πάλιν θερμότεροι εἰς τὴν Εὐσέ-
 βειαν, καὶ ζηλοῦντες τῆς ἀληθείας ἡμῶν Πίστεως, ἀποδίδον ἕ μόνον τὸν
 πλεόντων αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν σάρκα δὲ ἐσπλαγ-
 χίζοντο, ἕτεροι ἔλυνον ποσῶς, καὶ τὴν πολλὴν ἀγάπην καὶ ἀμῆνον ἔρω-
 ταν, ὅτε εἶχον πρὸς τὸν ποθέμενον Χεῖρον. καὶ ὅσον ἐβλεπον τὰς αἰ-
 μαβόρας Τυρανῶν θυμωμένους καὶ ἐρδυνώντας κατ' αὐτῶν ἀφόρητα κολασή-
 ρια, πόσον αὐτοὶ ἐπαρρησιάζοντο ἐθελούως πρὸς θάνατον. καὶ τὸ θαν-
 μασιώτερον, ἕ μόνον ἄνδρες, ὅτε βοηθεῖ ἡ φύσις καὶ ἐνδυναμοὶ αὐτὰς,
 ἀλλὰ καὶ κοράσια θυφύρα δεικνύοντες χρόνιον καὶ δάδεκα, ὅτε τὸν ἀπειρον
 πόρον ὅτε εἶχαν, καὶ φίλῃ ἐγκάρδιον πρὸς τὸν Νυμφίον τὸν Ἐπα-
 ραῖον, ἐπελάθοντο τὴν θύλκην τὴν χαυνότητα, καὶ εἰς ἡδὲ ἐλογιάζον
 Βασιλείαν καὶ Τυρανῶν θρασυτητα. δὲ ἐσυλλογίζοντο κολαστηρίων δει-
 μύματα, ἕτεροι ἔλυνον σωματικὴν ὠραιότητα, ἀλλὰ ἀπληρύνοντο παντοίας
 ὑπόλαστιν ἀπόσκαυρον καὶ σαρκικὴν ἡδυπάθειαν, καὶ ἔτρεχον ἐκείνους εἰς
 θάνατον, ἡξέροντες, ὅτι καὶ μίση πάντες τὴν θανάτῃ ἡξέοντο τῆς αἰωνίου
 ζωῆς καὶ Μακαριότητος. καὶ μάλιστα ἡ σήμερον παρ' ἡμῶν χαρμονικῶς ἐορ-
 ταζομένη καὶ ἀποκειμένη εἰς ἔπαινον, ἢ ὅπως ὠραία καὶ παγκαλλὸς Νύμφη
 τῆς Ἐπαρραίνης Βασιλέως Χεῖρα, ἢ πᾶσας τὰς λοιπὰς ὑπερβαίνουσα εἰς
 τὴν σοφίαν καὶ ὠραιότητα, καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ ἀξιώματα, ἢ Βασιλὶς Αἰ-
 κατερίνα λέγω, ἢ Περίφημος ὄντως καὶ Πάνσοφος. πάντες τὰς ἀγῶνας καὶ

τὰ ἡρώϊκά ἐπαθλα βέλομαι νὰ διηγηθῶ ὁ ἀνάξιος, καὶ πῶς καλῶς ὑμᾶς ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί με προσέχετε ἀκλινῶς νὰ ἀκροαθῆτε τὴν πωδύφρονισμον ταύτῃ καὶ γλυκυτάτῃ διήγησιν.

ΑΓῆ ἡ αἰοίδιμος ἦτον ὑπὸ τῇ πρῶτῃ μεγάλῃ πόλει Ἀλεξάνδρειαν, εἰς τὸν καιρὸν τῆ ἀσέβους βασιλείας Μαχεοντίου, θυγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Βασιλέως, πολλὰ ὠρεῖα καὶ εἰς τὸ κάλλος ἀμίμητος, μεγάλη εἰς τὴν ἡλικίαν τῶ σώματος. ἥτις ἐπαυδαῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν γαστρίν, ἔμαθον ὅλας τὰς ποιητὰς, Ὀμηρον, Βιργίλιον, Ἀριστοτέλῃ, καὶ Πλάτωνα. καὶ μόνον δὲ τὰς Φιλοσόφους, ἀλλὰ καὶ τὰς βίβλους τῶ ἱερῶν, Ἀσκητικῶν, Ἱπποκράτους, καὶ Γαλλίου, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ὅλην τὴν Ῥητορικὴν καὶ Λογικὴν, καὶ πᾶσαν λέξιν καὶ γλῶσσαν ἔμαθον, ὅπως ὅλοι ἐθαύμαζον τὴν σοφίαν αὐτῆς. καὶ καὶ μόνον οἱ ὁράντες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀκούοντες ὀξυπνύνοντο. καὶ πολλοὶ πλεσιώτατοι ἄρχοντες τῆς Συγκλήτου ἐκλήθησαν νὰ συμπεθερόσων με τῇ Μητέρα αὐτῆς, ἡ ὁποία ἦτον Χριστιανὴ κρυπτῶς καὶ τὸν μέγαν διωγμὸν, ὅπως ἐκίνησε τὸν καιρὸν ἐκεῖνον καὶ τῶ πιστῶν ὁ Μαχεοντίας. Οἱ γὰρ συγγενεῖς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς συνεβλήσαν αὐτῇ νὰ ὑπανδρῶθῃ, καὶ νὰ μὴ ὑπάγῃ ἡ βασιλεία τῆ πατρὸς αὐτῆς εἰς ἀλλότριον ἄνθρωπον, καὶ ὑποβιβασθῶσι ταύτης τελείως. Ἡ δὲ Αἰκατερίνα ἠγάπα τὴν πατρῴαν καὶ πολλὰ ὡς φιλόσοφος. καὶ προφασίζομένη ἁφροδῆς αἰτίας, ἔλεγε, ὅτι δεῦ ἔστιν ποσὶς νὰ ὑπανδρῶθῃ. ὅταν ἔν εἶδε πῶς ὑπῆλθεν αὐτῇ πολλὰ, εἶπε αὐτοῖς, ἵνα μὴ πειράζωσιν αὐτῇ. ὁρᾶτε οὐα γάρ, νὰ εἶναι ὁμοίός μου εἰς τὰ πάντα χάρισματα, ὅπως ὁμολογεῖτε πῶς ὑπερβίβω τὰς λοιπὰς ναυίδας, καὶ τότε νὰ λάβω αὐτὸν ὁμοῦγον, ὅτι δεῦ κατεδέχομαι νὰ λάβω ἀναξιώτερόν μου καὶ ὑπελείτερον. ἐρώτησατε λοιπὸν πανταχῶς ἐὰν εἶναι τινὰς ὁμοίός μου εἰς τὴν δόξαν, εἰς τὸν πλοῦτον, εἰς τὴν σοφίαν, καὶ αἰραιότητα. εἰ δὲ καὶ λέιπει αὐτὸν ὑπὸ ταῦτα κανένα χάρισμα, δεῦ εἶναι ἄξιός καὶ λόγος μου. Καὶ αὐτοὶ γινώσκοντες, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ εἶδῃ τοιαῦτος ἄνθρωπος, ἀπεκρίθησαν, ὅτι ὁ υἱὸς τῆ βασιλείας τῆς Ῥώμης, καὶ ἄλλοι τινὲς ἦτον ὀφθαλμοὶ καὶ πλεσιώτεροι ὑπὸ ταύτῃ, μόνον εἰς τὴν σοφίαν καὶ αἰραιότητα δεῦ ὁμοιάζον. Ἡ δὲ ἔλεγε, ὅτι δεῦ κατεδέχετο νὰ λάβῃ κανένα ἀρχάματον. ἡ δὲ Μήτηρ αὐτῆς εἶχεν οὐα Πρυμνατικὸν ἀγνώστου ἄνθρωπον, ὅστις ἦτον κεκρυμμένος ἐξω τῆς πόλεως. ἐπῆρεν ἔν τῇ Αἰκατερίνῃ, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς αὐτὸν νὰ συμβεβηθῶσιν. Οἱ δὲ ἀσκητὴς βλέπων τῆς Κόρης τὴν δόξαν, καὶ ἀκούων αὐτῆς τὰ γυναικῶν καὶ μέτρια λόγια, ἐβλάστη εἰς τὸν νῦν αὐτὴ νὰ φαρδύσῃ αὐτῇ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆ Οὐρανίου Βασιλείας Χριστοῦ, καὶ λέγει πρὸς αὐτῇ. ἡ ἐξάρω οὐα θαυμάσιον Ἄνθρωπον,

πον, ὅς τις σε ὑπερβαίνει ἀσυγκρίτως εἰς ὅλα τὰ χαρίσματα ὅπως εἶ-
 πες, καὶ εἰς ἕτερα ἀσείδημα· ἡ αἰριότης αὐτὴ ὑπερῆκεν εἰς τὴν λάμ-
 ψιν τὸν Ἡ'λιον, ἡ Σοφία αὐτὴ κυβερνᾷ ὅλα τὰ αἰσθητὰ καὶ νοήματα κτίσ-
 ματα, ὁ πλεῖστος τῶν θησαυρῶν αὐτὴ διαμερίζεται εἰς ὅλον τὸν Κόσμον,
 καὶ ποτὲ δὲν ὀλιγοσύνει, ἀλλὰ μάλλον αὐξάνει διαδιδόμενος, ἡ δὲ γνώσις
 αὐτὴ εἶναι ἀρρήτος καὶ ἀνεκλάλητος. Ταῦτα καὶ ἕτερα πλείονα λέγων ὁ
 Ἀσκητὴς, ἐνόμισεν ἡ Κόρη, ὅτι ἔχει τινὰ ἐπιγεγονότα ἀρχοντα ἐλεῶν, ὅθεν
 ἠβλοιάθη τὴν ὄψιν καὶ τὴν καρδίαν, καὶ ἠρώτα καταλεπτῶς, εἰ μὴ ἦτον ἀ-
 ληθινὰ ὅλα τὰ ἐγκώμια καὶ τὰ πσαῦτα ἐπαινήματα, ὅπως πρὸς αὐτὴν
 εἶπε ἔχει τὸν ρηθούμενον ἀνθρώπον. Ὁ δὲ ἐβεβαίωσεν τὰ λαληθέντα, διηγέ-
 μνος καὶ τὰς λοιπὰς αὐτὴ χάριτας. Λέγει δὲ αὐτῇ ἡ Κόρη. τί νυν εἶναι
 Τίος ὁ ποῦτον ὡς σὺ εὐφημῆμος; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. ὅπως δὲν ἔχει
 πατέρα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ ἐξηνήθη ἀφράστως καὶ ὑπὲρ φύσιν ὑπὸ μίαν
 ἐξουσίαν τὴν Ὑπέρχραν καὶ Χαρτιωμένην Παρθένον, ἥτις ἠξιώθη ἔχει
 τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῆς ἀγιότητα, καὶ ἔμεινεν ἀθάνατος ψυχῇ τε καὶ σώ-
 ματι, ἀναληφθεῖσα ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, καὶ προσκυνοῖται ὑπὸ πάν-
 των τῶν Ἀγγέλων Ἀγγέλων ὡς Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως. Λέγει δὲ
 πρὸς αὐτὴν ἡ Αἰκατερίνα. εἶναι δυνατὸν καὶ εἶδαι τὸν νεῖον αὐτὸν, ὡς
 καὶ ὅποιον διηγῆσαι πιαῦτα θαυμάσια; Καὶ ὁ Γέρον. εἰ καὶ μέγας καθὼς
 σε εἶπῶ, θέλεις ἀξιώσθαι καὶ εἶδαι τὸ ὑπέρλαμπρον αὐτὸ καὶ πάμφωτον
 πρόσωπον. Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ. βλέπω σε ἀνθρώπον γνωστὸν καὶ σεβάσ-
 μιον γέροντα, καὶ πισθῶ, ὅτι δὲν ψεύδεσαι εἰς ὅσα εἶπες. λοιπὸν ἐπι-
 μόσειμι καὶ τελῶσαι πάντα τὰ ὡς σὺ παρακαλεῖσαι. Τότε ὁ ἀσκη-
 τὴς ἔδωκεν αὐτῇ μίαν Εἰκόνα, εἰς τὴν ὅποιον ἦτον ἰσορμενὴ ἡ Πα-
 ναγία Θεοτόκος, ἔχουσα τὸ Θεῖον Βρίφος εἰς τὰς ἀγκάλας, καὶ λέγει
 πρὸς αὐτὴν. αὐτὴ εἶναι ἡ Αἰπαρθεῖνος Μήτηρ ἐκείνη, ὡς καὶ ὅποιον
 εἰπόν σοι ποιαῦτα θαυμάσια. λαβεῖν ἐν αὐτῇ εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ κλεί-
 σασα τὴν θύραν τῇ κοιπῶνός σου, καὶ με προσέχων ὁλονόκτιον με δι-
 λάβαιναι πρὸς αὐτὴν, ἥτις οἰομάζεται Μαρία, καὶ ὡς ἀνάλυσον αὐτῇ,
 καὶ καταδεχθῇ καὶ δείξῃ εἰς σὲ τὸν Τίον αὐτῆς, καὶ ἐλπίζω ὅτι εἰ μὴ
 δευτῆς μὲ πίστεως, ὑπακούσης, καὶ εἶδῃς ἐκεῖνον, ὅπως ποθεῖ ἡ ψυχὴ
 σου. Τότε ἡ Κόρη λαβῶσα τὴν Γερὰν Εἰκόνα, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πα-
 λάτιον, καὶ τὴν νύκτα ἐκλείδῃ μόνη εἰς τὴν κάμεραν, καὶ προσκυνοῦντο
 καθὼς ὁ Γέρον τὴν ἠρμυλῶσεν. Οὕτως ἐν διομήν, ὑπὸ τὴν κόπον
 ἀφύπνωσε, καὶ βλέπει εἰς τὸ ὄραμα αὐτῆς τὴν τῆς Ἀγγέλων Βασί-
 λιαν, καθὼς ἦτον ἰσορμενὴ μετὰ τὸ Ἀγγιον Βρίφος, τὸ ὅποιον ἀκτι-
 νοβολοῖ ὑπὲρ τὸν Ἡ'λιον, ὅμως ἔσπερε πρὸς τὴν Μητέρα τὴν πρόσω-
 πον. ὅθεν ἡ Κόρη ἔβλεπε μόνον τὰ τέτα ὀπίδια. καὶ ποθεῖσα καὶ εἶδῃ

αὐτὸ ἀπ' ἐμφοδοῦν, ἀπῆλθεν ὑπὸ τὸ ἕτερον μέρος. ὁ δὲ Χριστὸς ἐστρε-
φε πάλιν ἐκείθεν τὸ πρόσωπον. τότε ἡχοῦντα εἰσάς, ἀκούει τὴν Πα-
μαγίαν καὶ ἔλεγε ταῦτα. ἰδὲ Τέκνον τὴν δούλην Αἰκατερίναν πόσον
εἶναι ὡραία καὶ πάγκαλλος. Οἱ δὲ ἀπεκρίνατο. μάλιστα πόσον εἶναι ζο-
φώδης καὶ ἄχρημος, ὅπως δὲ δύναμαι νὰ βλέπω αὐτὴν. Λέγει αὐτῇ ἡ
Θεοτόκος. δὲ εἶναι Παισφόρος ὑπὲρ πάντας τὰς Ρῆπρας, πλεονία καὶ
ἐλθρὴς ὑπὲρ πῆς ιουδαίας πασῶν τῶν πόλεων; Οἱ δὲ Χριστὸς ἀπεκρίνα-
το. μάλιστα λέγω σοι Μητέρα μου, ὅτι εἶναι ἄγνωστος, πόνος, καὶ ποῦ-
τον ἐκκαταφρόνητος, ἕως ἃ ὀρίσκειται εἰς τοιαύτην ἁγίασιν, ὅπως δὲ
καταδέχομαι νὰ μὲ ἰδῇ εἰς τὸ πρόσωπον. Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ. δέομαι
σε Γλυκύτατον Τέκνον μου, μὴ καταφρόνησῃς τὸ πλάσμα σε, ἀλλὰ να-
θέησιν αὐτὴν, καὶ ἐρμηνεύσῃ αὐτὴν τί νὰ πρᾶξῃ, ἵνα νὰ ὑπολαύσῃ
τὴν δόξαν σου, καὶ νὰ ἰδῇ τὸ ὑπέρλαμπρόν σου καὶ παμπόσητον πρόσωπον,
τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦσι νὰ βλέπον οἱ Ἄγγελοι. Οἱ δὲ Χριστὸς ἀπεκρί-
νατο. ἂς ὑπάγῃ εἰς τὸν Γέροντα, παρ' ἃ ἔλαβε τὴν Εἰκόνα, καὶ κα-
θώς τὴν συμβολάσει, ἂς κάμῃ, καὶ τότε ἀφ' ἃ βαπτισθῇ, θέλει μὲ
ἰδεῖ, νὰ λάβῃ πολλὰν ἀγαλλίασιν, καὶ ἀφέλειαν. Ταῦτα ἰδούσα ἡ Κό-
ρη, ὁξύνει. καὶ θαυμάζουσα τὴν ἐπιτάσιν αὐτῇ, ἀπῆλθε πρὸς
αὐτὴν μὲ ὀλίγας γυναικας εἰς τὸ κελλίον τοῦ Γέροντος, καὶ πισῶσα μὲν
δακρύων εἰς τὰς πόδας αὐτῆς, ἐδιηγῆθη τὰ ὁραθέντα, καὶ παρεκάλει μὲν
δαίσεως, νὰ νουθετήσῃ αὐτὴν, πῶς νὰ πρᾶξῃ νὰ ὑπολαύσῃ τὸν πο-
θέμενον. Οἱ δὲ Οὔσιος ἐδιηγῆθη αὐτῇ καταλεπτῶς πάντα τὰ Μυστή-
ρια τῆς ἀληθείας ἡμῶν Πίστεως, ἀρχαῖμος ὑπὸ τὴν Κοσμοποιίαν, καὶ
πλασάρισιν τῶν ἀποστόλων, ἕως εἰς τὴν τελειότητα ἐδόξουν τῷ Θε-
ῷ Χριστῷ. καὶ ὅτι τῆς ἀνεκλήτης δόξης τοῦ Παραδείσου, καὶ τῆς
παναφάνειας καὶ ἀπελάτης κολάσεως εἶπεν αὐτῇ. καὶ πόσον κατήχησεν αὐ-
τὴν ἱκανῶς, ὅπως ἐγνώρισεν εἰς ὀλίγον ἁγίασμα πᾶσαν ἀκρίβειαν τῆς
Πίστεως, ὡς ἔμπειρος γραμμάτων καὶ πάνσορος. Οὔτε πισῶσασα ὁξ-
ῶλης καρδίας ἔλαβε παρ' αὐτῆς τὸ Ἅγιον Βάπτισμα. Εἶπεντα παρήγ-
γελλον αὐτῇ νὰ δευθῇ πάλιν μὲν πόθεν πολλὰ τῆς ὑπεραγίας ἁγίας νὰ
ἐμφανισθῇ αὐτῇ ὡς τὸ πρότερον. Ἐκδυθεῖσα γὰρ τὸν παλαιὸν αὐθραι-
πον, καὶ ἐκδυθεῖσα εὐλοῦν ἁγίασθον, ἀπῆλθεν εἰς τὰ Βασίλειον, καὶ
τὴν νύκτα ὅλην ἐδέετο νῆσις, καὶ μὲν δακρύων προσήυχετο, ἕως ἃ πάλ-
ιν ἀφύπνωσε. καὶ τότε βλέπει τὴν Οὐράνιον Ἀναστασὶν μὲ τὸ Θεῶν
Βρέφος, τὸ ὁποῖον ἔβλεπε τὴν Αἰκατερίναν μὲ πολὺ σπλάγχθος καὶ
ἰλαρότητα. Καὶ ἡ μὲν Θεομήτωρ ἠρώτησε τὸν Δεσπότην ἐὰν ἤρισεν
αὐτῇ ἡ Παρθένος. Οἱ δὲ ἀπεκρίνατο· τώρα ἐγένετο λελαμψυσμένη καὶ
ἁγία ἡ παλαιὰ Ζωφώδης καὶ ἄτιμος, ἡ πόνος καὶ ἄγνωστος ἐγένετο πλε-

σία καὶ πάσι φος, ἡ καταφρονέμενη καὶ ἄσημος, ἐγείρετο δι' ἡμῶν καὶ πειρήσιμος, καὶ πῶσι τῶν ἀγαθῶν καὶ χαρίτων εἶναι ἐμπειρομένη, καὶ πῶσον ὀρέχεται αὐτῷ, ὅπως ἔργῳ τὰ μνησθεῖσθαι αὐτῷ καὶ Νύμφῳ με ἀφθορον. Τότε ἡ Αἰκατεῖνα ἐπιστὶ καὶ γῆς με δάκρυα λέγουσα· εἰ εἰμὶ ἀξία, Ὑπερέδωκε Δέσποτα, καὶ βλέπω τῷ Βασιλεῖ σου, ἀλλὰ ἀξίωσόν με καὶ σωμαρευμένη με τὰς δούλῃς σου. Ἡ δὲ Θεοτόκος ἔλαβε τῷ δεξιᾷ χεῖρα τῆς κόρης, καὶ λέγει αὐτῇ. δὸς αὐτῇ καὶ ἀρραβῶνα Τέκνον μου, δακτυλίδιον, καὶ τὰ ρυμφώθῃς αὐτῷ καὶ τὰ ἀξιώσης αὐτῷ τῆς Βασιλείας σου. Τότε ὁ Δεσπότης Χειρὸς ἔδωκεν αὐτῇ τὴν δακτυλίδιον ὡραϊότατον λέγων ταῦτα. Ἰδὲ σήμερόν σε λαμβάνω καὶ Νύμφῳ με ἀφθορον, καὶ αἰώνιον, καὶ φύλαξον ἀκριβῶς τῷ συμφωνίᾳ ταύτῃ, καὶ μὴ λάβῃς πῶσιν ἄλλον ρυμφίον ἐπὶ γεινόν. Ταῦτα εἰπὼν, ἔλαβε τέλος ἡ ἑκασίς. Καὶ ἐγερθεῖσα ἡ Κόρη, βλέπει καὶ ἀλγίστως εἰς τῷ δεξιᾷ αὐτῆς τὴν δακτυλίδιον. καὶ ἔλαβε πάλιν ἀφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν, ὅπως ἡ χαλμαλωτίθῃ ὑπὸ τῷ ὥρῳ ἐκείνῳ εἰς τὸν Θεὸν ἔραται ἡ καρδία αὐτῆς, καὶ πῶσον ἡλικιωθῇ θαυμασίας ἀλλοιώσιν, ὅπως δὸς ἐφρονεῖ πλέον ἐπὶ γεινόμενα πράγματα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀγαθὰ καὶ ἡ πόσις Χειρὸς ἐφανταζέτο, αὐτὸν ἐπόθει, αὐτὸν ἐμύπητο κοιμημένη καὶ ἐξυπνος. Ὁ δὲ παραιομὸς βασιλεὺς Μαξέντιος ἰχνηλατῶν ζῆλον πολὺν καὶ αἰείκασον εἰς τὰς αἰαδιήτας θεὰς ὁ αἰαδιηπότερος τῶν καὶ ἀλογώτερος, ἔσειλκε εἰς ὅλα τὰ κάσρη καὶ χώρας τῆς Ἐπαρχίας αὐτῆς πρὸς ἄγαν, ὅπως ἔλαβῃ ταῦτα. ἔγινε ὁ βασιλεὺς Μαξέντιος χαίρειν ὅλους ἐκείνους, ὅπως εἶναι ὑπὸ τῷ ὄντι σίας μου, καὶ πρὸς ἄσιν καὶ σωμαχθῇτε ὅλοι τὸ ζῆτορώτερον ἔδωκε εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ τιμήσωμεν ἀξίως τὰς μεγάλας θεὰς, δείχνοντες πρὸς αὐτὰς ἀγνωμοσύνην τῷ περιπεσαν, καὶ προσφέροντες αὐτοῖς τὰς θυσίας ἑκάστος, ὅσον δύναται, ἐπειδὴ καὶ ἑκάστος εἰς ἡμᾶς πῶσιν ἀνεργασίας καὶ χάριτας. ὅστις δὲ καταφρονήσει πῶτόν με τὸ πρὸς ἄγαν, καὶ τολμήσει καὶ προσκυλήσῃ ἄλλον Θεόν, θέλει λάβει ὑπὸ ἡμᾶς πολλὰς ζημίας καὶ ἔκφορα κολασθεῖα. Ἀφ' ἧ γὰρ ἐφθασαν εἰς τὰς πόλεις πᾶσας ταῦτα πρὸς ἄγαν, ἐσωληθροῖσθαι πλῆθος λαὸν ἀπειθῆτον. ἐπὶ τῶν ἑκάστος καὶ τὸ δυνάτον αὐτῶν, ἕτερος βόας, καὶ ἄλλος πρόβατα, οἱ δὲ πτωχοὶ πετεινὰ καὶ ἕτερα ὅμοια. Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς βδελυρᾶς αὐτῶν πατηγύριος, ἐθυσίασεν ὁ ἀγνῶστος βασιλεὺς ταύρας ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα, οἱ δὲ λοιποὶ ἡγεμόνες καὶ ἄρχοντες ὀλιγώτερα, καὶ ἄπληδες, ἑκάστος προσφέρει τῷ θυσίαν τῷ καὶ δυνάμει, καὶ τὰ δέξαντες πρὸς αὐτὸν ἀγνωμοσύνην, καὶ πρὸς τὰς αἰσίστας θεὰς αὐτῶν ὁσιότητα. Ἐπληθύνθη γὰρ πᾶσα ἡ πόλις ὑπὸ τὰς φωνὰς τῶν σφαγεσίων ζώων καὶ ὑπὸ τὸν καπνὸν τῶν θυσιῶν, ὥστε ὅτε ἦτον πανταχῇ μεγάλη σκοτεινότης καὶ σύγχυσις,

ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐμολώετο. Τέτων ἔτω θροῦντων, βλέπυσσα ἡ δὲ λαβὴς καὶ περικλυτὴς Αἰκατέρνα πιάτον ναυάγιον χαλεπώτατον, ὅπερ εἶχον οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἐπείγοντο βιαιῶς εἰς τὴν ἀσέβειαν, καὶ ἔτι νὰ φύγῃ θάνατον πρόσκαιρον, προέδιδον τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς αἰώνιον κόλασιν, ἐπλήγη δεινῶς τὴν καρδίαν, συμπονεῖσα τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν καὶ συμπάθησα. Ὁ δὲ Θεὸς ἐκίνησεν διὰ τὴν ζῆλον τοῦ Θεοῦ, λαβύσα εἰς τὴν συνοδίαν αὐτῆς ὁλίγης δέλης, καὶ ὑπῆλθον εἰς πύον ναὸν, ὅπου τὴν θυσίαν ἐτέλουν οἱ ἄφρονες. καὶ ὡς ἐσάθη εἰς τὴν θύραν, ἐξάβριζε τὴν ὄψιν πάντων πρὸς τὸ ἀμήχανον κάλλος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ἐμαρτύρει καὶ τὴν εὐδοκίαν ὠραϊότητα. Ἐμύλυσε γὰρ τῇ βασιλεῖ, ὅτι ἔχει νὰ εἰπῇ αὐτῇ λόγον ἀγαθῆς τινὸς υποθέσεως, ὅστις ἐπρόσθετε νὰ εἰσέλθῃ. Ἡ δὲ ἦλθεν ἐμπροδὸν αὐτῇ, καὶ πρῶτον μὲν ἔκαμψεν αὐτῇ μετάνοιαν, ἔπειτα ἐσυνώχῃ ταύτῃ σαθερὰ καὶ ἐλπίδα. Ἐπειπὲν οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ πρότερον νὰ γνωρίσῃς τὴν πλάτνυν ὅπερ ἔχετε, λαβύοντες ὡς θεὸς εἶδωλα φθαρτὰ καὶ ἀναιδή. ὅτι ὁ ἄνθρωπος μεγάλη εἶναι εἰς ὑμᾶς νὰ ὑπάρχετε τόσοι φανεροὶ τυφλοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν, προσκυκλῶντες αὐτοὶ τοιαῦτα βδελύγματα, καὶ καὶ τὸν σοφόν σα Διόδωρον δὸν πιστεύεις, ὅστις λέγει πῶς ἦτον ἄνθρωποι οἱ θεοὶ οὖν, καὶ ἐπλεῖωσαν τὸν βίον ἐλευθέρως, ἀλλὰ ἔτι τινὰς πράξεις ὅπερ ἐτέλειον, ἦσαν ἀνδρείας, ἢ ἐτέρας παθῆς, τινὲς ὠνόμασαν αὐτὰς ἀθανάτως ὡς αὐτοὶ, καὶ μετὰ τῆς, καὶ εἶδωλα καὶ ὅμοια τῆς ἐτίμιας. οἱ δὲ ματαίως, μὴ ἠξάροντες τὴν γνώμην τῆς προγόνων αὐτῶν, ὅτι μοῖραν ἔχον ἐνθυμῶσιν ἐκείναις αὐτοῖς ἀδελφεαῖς, ἀλλὰ νομίζοντες πῶς εἶναι πρᾶγμα ὀλίγον καὶ ὀλίγον, ἐπροσκύκλῃσαν αὐτὰς ὡς πρὸς θεὸν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Χαριωνδὴς Πλέταρχος μέμφεται καὶ καταφρονεῖ ὅσους ἐπληθύνησαν νὰ σέβωνται τοιαῦτα ἀγαθὰ. τῶν τῆς διδασκαλίας σα ἐπείπα νὰ πισδέσῃς ὁ βασιλεὺς, καὶ νὰ μὴ γίνεσαι αἰτία τῆς ἀπαλείας τοσούτων ψυχῶν, ἔτι τὰς ὁποίας θέλεις κληρονομήσει ἀπελόγητον κόλασιν. Εἰς ἔτιν ὁ ἀληθὴς Θεός, αἰδὶος, προαρχός, καὶ ἀθάνατος, ὅστις ὑπερὶν ἐγένετο καὶ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἄνθρωπος. Διὰ τῆς οἱ Βασιλεῖς βασιλεύουσιν, αἱ ἑπαρχίαι κυβερνῶνται, τὰ σοιχεῖα καὶ ὅλος ὁ Κόσμος σωλίσσεται, καὶ πάντα τὰ κτίσματῃ ἐκτίθηται μετὰ εὐα λόγον αὐτῇ, καὶ ἡμεῖς οὖν. Οὗτος ὁ Παντοδύναμος Θεὸς καὶ Πανάγαθος δὸν ἔχει χεῖραν διὰ τοιαύτης θυσίας, καὶ ὁ ἀφραίνεται εἰς τὰς σφαγὰς τῆς ἀνιδυμῶν ζώων ὅπερ δὸν ἐπταίσας, ἀλλὰ μόνον προσάγει νὰ φυλάττωμεν τὰς ἐντολὰς αὐτῆς ἀφ᾽ ὅλης ἀνιδυμῶν. Ταῦτα ἀκούσας ἐθυμώθη πολλὰ ὁ Μαξέντιος, καὶ ἔμεινον ἄφρονος ὥραν πολλὰς. ἔπειτα μὴ διωκόμενος νὰ ἐκτινῇ εἰς τὰ λόγια αὐτῆς, ἀπεκρίνατο. Ἀφ᾽ ἡμᾶς νὰ τελεωσώμεν τὴν θυσίαν, καὶ τότε θέλουμεν ἀκούει τὰς λόγους καλλιτέρως. Ἀφ᾽ ἡ

γῶν ἐπέλεσε τὴν βδελυράν αὐτῇ πανήγυριν, προσάγει νὰ φέρῃ τὴν Ἀ-
 γίαν εἰς τὰ Βασίλεια, καὶ λέγει αὐτῇ. εἰπέ ἡμῖν τίς εἶσαι, καὶ τίνας
 οἱ λόγοι, ὅπῃ πρὸς ἡμᾶς ἔλθεις; Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο. Εἰμὶ εἰμὶ Οὐ-
 γάτρῃ τῇ πρὸς σὲ Βασιλέως Κωνσταντοῦ, καλῶμαι δὲ Αἰκατερίνα, εἰμαι
 πεπαιδευμένη εἰς ὅλας τὰς ἐπιστήμας τῶν γραμμάτων, Ρητορικῶν, Φιλο-
 σοφίαν, Γεωμεσίαν, καὶ πᾶς λοιπᾶς, ἀλλὰ πᾶντα πάντα ὡς μάταια καὶ
 ἀνωφελῆ κατεφρόνησα, καὶ ἦλθον νὰ τυμφοῦμαι τῷ Διεσότη Χριστῷ, ὃς
 τις λέγει πᾶντα ἔχει τῷ Προφήτῃ αὐτῷ. Ὑποταῶ τὴν σοφίαν τῇ σοφίᾳ,
 καὶ τὴν σωῶσιν τῇ σωτηρίᾳ ἀξιόσω. Οἱ δὲ βασιλεῖς θαυμάζοντες τὴν
 σοφίαν αὐτῆς καὶ σωῶσιν, καὶ βλέποντες τόσον κάλλος καὶ ὠραιότητα, ἐνό-
 μισαν ὅτι δεῖ ἡτὸν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς θρησκείας γονεῖς γρηγορηθῆναι, ἀλλὰ
 καμμία θεὰ ἀπ' ἐκείνας, ὅπῃ αὐτὸς ἀσέβητο, καὶ διέλεγτο πρὸς αὐτὸν
 μὴ χυμᾶ ἀνθρώπινον. Καὶ φημιώσας εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν γλῶσσαν,
 ἀπεκρίθη αὐτῇ ἡ Μακαρία λέγουσα. ἀληθῶς εἶπας, ὦ βασιλεῦ, ἔχει
 τί ὀνομάζεις θεὸς πᾶς δαίμονας, οἱ τινες δέχοντες ἄφρονα φαντάσματα
 πρὸς σέ, καὶ πλανῶντες ἀδελφεοὶ σὲ εἰς ἀσέλγειαν, καὶ ἐτέρας ἀποπῆς
 ἐπιθυμίας. Εἰγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ πηλὸς, καὶ μὲ ἐπλαστον ὁ Θεὸς εἰς μορ-
 φὴν πιαυτῶν, καὶ μὲ ἐτίμησε μὲ τὸ κατ' Εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ὁμοιωσιν,
 καὶ ὑπὸ τῷ ποτε ἀρίστη νὰ θαυμάζεται μάστις ἡ σοφία τῇ Πλάσαντος,
 ἐπειδὴ εἰς πόσῃ δὲ τῇ ὕλῃ τῇ πηλῇ ἐδωκῆν νὰ δώσῃ πόσῃ διμορ-
 φίαν καὶ ὠραιότητά. Εἰς ταῦτα ἐκάκιστον ὁ Μαζεύτιος λέγωντας. μὴ λέ-
 γης κακὸν ἔχει πᾶς θεός, οἱ τινες ἔχοντες ἔχοντες ἀθάνατον. Καὶ ἡ Μάρ-
 τυς ἀνταπεκρίνατο. ἐὰν θέλῃς νὰ ὑποτινάξῃς ὀλίγον τὴν ἀχλὺν καὶ σκο-
 τισμόν τῆς ἀπάτης, θέλεις γνωρίσῃς τὴν τῇ θεῷ σὲ δὲ πᾶσαν, καὶ νὰ
 καταλάβῃς τὸν ἀληθῆ Θεόν, τὸ ὅποιον τὸ θαυμάσιον Ὄνομα μόνον λαλοῦ-
 μένον, ἢ καὶ ὁ Σπουδὸς αὐτοῦ εἰς τὸν αἶρα ἔχτυπεύμενος, δίδωκε πᾶς
 θεὸς σου καὶ ἀφανίζει αὐτὸς, καὶ ἐὰν θέλῃς, θέλω ἀποδείξει σοι φαν-
 ρὰ τὴν ἀληθείαν. Οἱ δὲ βασιλεῖς ἰδὼν τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀγίας
 Αἰκατερίνης, δεῖν ἠθέλησαν νὰ ἐξέλθῃ, φοβούμενοι μήπως καὶ τὸν νικῇ-
 σιν μὲ ὑποδείξῃς, καὶ καταχλωθῇ, ἀλλὰ εἶπε ταῦτα αποφασιστικῶς,
 ἀπεριποιεῖται νὰ ἐξέλθῃ ὁ βασιλεὺς μὲ γυναῖκα, ἀμὴ νὰ συνάξω
 πᾶς σοφὸς τῇ Ρήτορᾳ μου, καὶ τότε νὰ καταλάβῃς τῇ προβλημάτων σου
 τὴν ἀδελφείαν, καὶ ἐγνωρίσας τὸ συμφέρον σου, νὰ πισύσῃς εἰς τὰ
 ἡμέτερα δόγματα. Ταῦτα εἶπε, καὶ προσάγωντας νὰ φυλάττωσιν ἀκρι-
 βῶς τὴν Μάρτυρα, ἔστειλεν Ἐπιστολὴν εἰς ὅλα τὰ Κάστρη πᾶς ἐξου-
 σίας αὐτοῦ, ἐλαμβάνοντας ἕως. ἐγὼ ὁ βασιλεὺς Μαζεύτιος χαίρειν
 ὅλους πᾶς σοφὸς τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ Ρήτορας, πᾶς ὅποιος ἀδελφῶν νὰ ἐλ-
 θῇτε πρὸς με ταχέως, ἐπικαλεσάμενοι τὸν σοφώτατον Θεὸν Ἐρμῆν, καὶ πᾶς

αίτιας τῆς γνώσεως Μήσας, ὅτε νὰ ἐπισκομίσαιτε εἰς σοφώτατον γυμνασιον, ὅπῃ ἐνεφανίσθη εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας, καὶ χλοιάζει τὴς μεγάλης Θεῆς, ὀνομάζον τὰς πράξεις αὐτῶν μύθους καὶ φλυαρήματα· καὶ ἔγω θέλωτε δείξει τὴν πᾶν ὅμῳ σοφίαν, νὰ θαυμασθῇτε εἰς τὰς ἀνθρώπους, καὶ ἀπ' ἐμὲ νὰ λάβετε χαρίσματα ἅπαιρα ὅτε ἀμοιβῶν τὴν κόπον ὁμῶν. Συνήχθησαν ἔν οἱ ἐκλεκτότεροι καὶ σοφώτεροι Ρήτορες, τὸν ἀρεθμὸν προσήκοντα, ὅτε εἰς τὸ νοῦσαι, καὶ εἰς τὸ λαλεῖν ἐκασώτατοι. πρὸς τὰς ὁποίας εἶπε ταῦτα ὁ Μαχερίτιος. ἐτοιμάσθητε ἐπιμελέσασθαι, νὰ ἀγωνισθῇτε ἀνδρείως, καὶ μὴ ὀκνέσθετε, θαρρύντες, ὅτι μετὰ γυμνασίου ἔχετε τὴν ἡμέραν· ἀλλὰ ὥσπερ νὰ εἴχετε ἀνταγωνιστὴν ἀνδρείοτατον τὸν σοφώτατον Ρήτορα, ἔγω βάλετε ὅλῳ τὴν ἀρεθμὸν, καὶ δείξατε τὴν σοφίαν ὁμῶν· ὅτι καθὼς ἐγὼ ἀπεικὼς ἐν τῷ αὐτῷ, ὑπερβαίνει εἰς τὴν σοφίαν αὐτὸν τὸν θαυμασιον Πλάτωνα. λοιπὸν παροτρύνω ὑμᾶς, ὥσπερ νὰ εἴχετε αὐτὸν ἐκείνον ἀνταγωνιστὴν ὅπως ἐπιμελείσθαι καὶ προσοχλῶ ἐπιδείξατε· καὶ ἐὰν νικήσητε, θέλω δώσει ὑμῖν μεγάλα χαρίσματα, εἰ δὲ καὶ νικῇτε, θέλωτε λαβεῖν ἀγαθὴν ἀνάκασιν, καὶ ἐπαυτίσειν θαύματον. Ταῦτα εἰπόντες τῷ Μαχερίτι, ἀπεκρίθη εἰς Ρήτορ ὁ τῷ ἄλλῳ ἐπιφανέστερος. αὐτὸν ἢ φρονιματέρα γυνή, ὡς βασιλεῦ, καὶ φιλοσοφώτερα, δεῦν θέλει δυνάμει νὰ συντύχη ἐναντίον ὁμῶν, καὶ προσάξει νὰ ἔλθῃ, καὶ τότε νὰ ἴδῃς τὴν ἀλήθειαν. Ἀκούσας ἔν τῷ Ρήτορ ὁ Μαχερίτιος ἔγω καυχώμενον, ἐνεπλήθη ὅλος ἡδονῆς καὶ φαιδρότητος, ἐλπίζων ὁ μάταιος, νὰ νικήσῃ ἢ θρασεία γλώσσα καὶ ἀκόλατος τὴν φιλοσοφίας καὶ ἐπιεικείας γέμισαν. λοιπὸν κηδεύει νὰ φέρῃ τὴν Ἀγίαν Αἰκατερίναν. ἦτον δὲ συνηγμένον πλῆθος πολὺ εἰς τὸ θέατρον, νὰ ἴδῃν τὸν ἀποβησομένον. Ἀλλὰ πρὶν νὰ φθάσῃ οἱ ἀπεισαυμένοι εἰς τὴν Ἀγίαν, ἦλθεν ἐκκρόνον Μιχαὴλ ὁ Ἀρχαγγέλος, καὶ λέγει αὐτῇ. μὴ φοβῆ ἢ Παις τῷ Κυρίῳ. ἴδὲ γὰρ ὁ Κύριος θέλει δώσει σοί σοφίαν εἰς τὴν σοφίαν σου, νὰ νικήσῃς τὴν Ρήτορα. καὶ ἐμὸν αὐτοί, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ νὰ πιστώσῃσι ὅτι σὺ, καὶ νὰ λάβετε πάντες τὴν Μαρτυρίαν τὸν σέφανον. Λαβόντες δὲ αὐτῷ οἱ ἀπεισαυμένοι ὑπῆλθον εἰς τὰ βασίλεια, καὶ δίδως ὁ ἡγεμὸς ἐκεῖνος Ρήτορ εἶπε ταῦτα μετὰ σοβαρὸν βλέμμα φθιγγόμενος. σὺ εἶσαι ὅπῃ ὑβρίζεις τὴν Θεὸν ὁμῶν πᾶσιν ἀνάγκη; Ἡ δὲ Ἀγία ἀπεκρίθη αὐτῷ μετὰ ἀρεθμῶν. ἐγὼ εἰμι. πλὴν ἐχὶ ἀναισχύντως καθὼς εἶπες καὶ ἰταμῶς, ἀλλὰ μετρίως καὶ φιλαλήθως μάλιστα. Καὶ ὁ Ρήτορ. ἐπεὶ οἱ μεγάλοι ποιεῖται ὀνομάζουσιν αὐτὸς ὑψηλός, πῶς σὺ πολλὸς καὶ κινεῖς κατ' αὐτῷ τὴν γλῶσσαν μετὰ πόλῳ θρασυῖντα, ὅπῃ ἐδοκίμασες τὴν σοφίαν αὐτῷ, καὶ ἐκοιμήσῃς τὴν γλυκύτητα; Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο. Τὴν μὲν σοφίαν ἔχω ἀπὸ τὸν Θεὸν μετὰ χάριν, ὅστις εἶναι ἡ Σοφία καὶ ἡ ζωή. καὶ

ὅς τις αὐτὸν φασβήται ἢ φυλάττει αὐτὸ τὰ θεῖα προσάγματα, εἶναι ὁμῶς φιλόσοφος. ἀμὴν τὰ ἔργα τοῦ θεῶν σας ἢ αἱ διηγήσεις, εἶναι ἀξία λόγου, ἢ γράμματα ἀπάτῃ, ἢ καταχέλασα. πολλὰ εἶπέ μοι, τίς λοιπὸν τὰς μεγάλας σε ποιητὴς, καθάως λέγεις, καὶ πῶς θεὸς αὐτὸς ἐπαυρόμενος; Οἱ δὲ Ρῦπὸρ εἶπε. πρῶτον μὴ ὁ σοφώτατος Ὀμῆρος ἐπὶ τοῦ χόμματος πρὸς τὸν Δία, λέγει. Ζεῦ κύνεισι μέγιστε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖς ἄλλοι. καὶ ὁ θεὸς βλεπτοῦς Ὀρφέας εἰς τὴν θεογονίαν αὐτὸ λέγει ταῦτα, ἀρχαῖων τῶν Ἀπόλλωνος. αἱ γὰρ Ἀτρεΐδης καὶ ἑκατιβόλη, φοῖβε κράταί τε πανδερκὲς, θνητοῖς καὶ ἀθανάτοισιν αἰάσων, Ἡΐν χερσίοισιν ἀερόμηνι περὺ γαστρί. οὕτως δὲ οἱ πρῶτοι τοῦ Παιπτοῦ καὶ κράτιστοι ἐτίμων αὐτὸς καὶ ἑκάλην θεὸς ἀθανάτος. ἀπαύσαι γὰρ σὺ ἢ Παισσοφας, νὰ προσκυλῆς τὸν Ἐσαυρωμῆον, τὸν ὁποῖον ἄδεις ποιητὴς Θεὸν ἀνόματε. Καὶ ἡ Μαρτυς, αὐτὸς ὁ Ὀμῆρος λέγει πάλιν εἰς ἄλλου τόπου ὅτι τὸν μέγιστον σε θεὸν Δία, πῶς εἶνε φέσσης, ἀπατῶν, πανέργος, καὶ σχολιωτέος, καὶ πῶς ἠθέλει νὰ δέσῃ αὐτὸν ἡ Ἥρα, ὁ Ποσειδῶν, καὶ ὁ Ἀθηνᾶ, καὶ δὲν ἔφθιγε νὰ κρυφθῇ. ὁμοίως φησὶν καὶ ἄλλα ὅμοια εἰς κατεφρένησιν τοῦ θεῶν σας. ἔπει δὲ τὸν Ἐσαυρωμῆον εἶπες πῶς δὲ λέγει αὐτὸν τις παλαιὸς Διδάσκαλος, ὅτε ὁμολογεῖ αὐτὸν Θεόν, ἔπειτα καὶ μὴν θεμεριάζωμεθα, ὅτε νὰ πολυπραγμονώμεν θεὸν αὐτὸν. ὅστις εἶναι Θεὸς ἀληθὴς, Οὐρανὸς καὶ Γῆς καὶ Θαλάσσης, Ἡλίον καὶ Σελήνην, καὶ παντὸς ἀνθρώπου καὶ ζώους Δημιουργὸς, ἀκατάληπτος, ἀνίκητος καὶ ἀρρήτος. ἀλλὰ ὅτι ἀληθεύειν πείσασιν, ἀκούει τί λέγει θεὸς αὐτὸν ἢ σοφώτατι Σιβύλλᾳ, μαρτυρῶσα αὐτὴ τὴν εὐδοίαν Σάρκωσιν καὶ τὴν Σαπίειν Σαυρώσιν. Οἱ γὰρ οἱ τίς δὲ τὴν πολυγυδίαν καὶ τὴν ἐλάσσει γλῶσσαν, καὶ δίχα σφάλματος ᾄδεται Σάρξ, ἀκαμάτις δὲ Θεότης ὅρος αἰάτων πατῶν λύσει φθορᾷ, καὶ ἰσχυρὸς φθορὸς ᾄδεται εἰς ἀπείτηλα, καὶ εἰς ὕψος κρεμασθήσεται ὡς θανάτου κατὰ δικός. ἀκούει δὲ καὶ τὸν ἀφελῶς ἄνθρωπον Ἀπόλλωνα, πῶς καὶ σαρκῶς ὁμολογῶσι τὸν Χειρὸν Θεὸν ἀπαύτῃ, βιαζόμενος ὑπὸ πῆς αὐτὴ δυνάμει. Εἰς μέντοι φασί, βιάζεται Οὐρανίος, ὅς ἐστὶ Φῶς Τελαμῆς, ὁ δὲ πατὴρ Θεὸς ὅς ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς πατὴρ αὐτὸν, ἄμφω γὰρ θεοπάτωρ, καὶ ἀμβροτός, αὐτὸς ἦν Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, πάντα φέρων ἐν θνητῇ, Σαυρόν, ὕβειν, πεφνὴν, καὶ τὰ ἐξῆς. ταῦτα εἶπον ὁ Ἀπόλλων καὶ τὸν ὄντως Θεόν, ὁ ὁποῖος εἶναι σωματάρχης τῶν Γεφυρνοῦ καὶ σωματάρχης, Ἀρχὴ καὶ Ρίζα καὶ Πηγὴ τοῦ ἀγαθοῦ ἀπαύτων. ἐδημιούργησε τὸν Κόσμον ἐκ τῆς μηδενος εἰς τὸ εἶναι, καὶ ὅτι κρατεῖ καὶ σιμῶει αὐτὸν. Ὀμοῦσι δὲ ὑπάρχον τῶν Πατρῶν, γένοντα Ἀνθρώπου δὲ ἡμᾶς, καὶ θεμελίωσεν εἰς τὴν γλῶσσαν, ἐνδείξας, διδάσας, καὶ πάντα πραγματολόσας δὲ ἡμᾶς, εἶτα καὶ θάνατον κατελέξατο

δι' ἡμᾶς τὰς ἀγνώμονας, ὅτε νὰ λύσῃ τὴν πρῶτην καταδίκην, καὶ νὰ
 λάβωμεν τὴν ἀρχαίαν δόξαν καὶ μακαριότητα, καὶ ὅπως ἀντίγονται ἡ-
 μῖν πάλιν αἱ πύλαι τῆ Παραδείσου, τὰς ὁποίας κακῶς ἀπεκλείσαμεν,
 καὶ αἰσας ἑξήμερος, ἀπῆλθεν εἰς Οὐρανὸς, ὅθεν κατέβη. Ἀπέ-
 σταλῆ δὲ τοῖς Μαθηταῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸς ὁποῖος ἐπέμψεν εἰς
 ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ ἐκήρυξαν αὐτὸ τὴν Θεότητα, ὅτε νὰ λυθῶσαν τὰς
 ψυχὰς ἀπὸ τῆ πλάνης τῆς ἀπιστίας. καὶ ἐπὶ ἀρέπει καὶ σὺ νὰ πισδέσῃς
 Φιλόσοφε, νὰ γνωρίσῃς τὸν Ἀληθινόν Θεόν, νὰ γινῇς δούλος αὐτοῦ, ἐν
 ποδῇς τὸ συμφέρον σου, ὅστις εἶναι ἐλεῆμων καὶ εὐσπλαγχνός, καὶ ἀποσ-
 καλεῖται τὸς ἁμαρτίνοντας, λέγων, Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες
 καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἀναπαύσω ὑμᾶς. πισδέσον ἐν κἂν τῇ ποι-
 τῶν σου καὶ θείῶν σου, τὸ Πλάσιον λέγων, Ὁρῶντες καὶ Ἀπόλλωνος, οἱ
 ὁποῖοι καθαρά καὶ σαφέστατα, εἰ καὶ ἀνοητοί, Θεὸν τὸν Χριστὸν ὁμολόγη-
 σαν, τὸ ὅποιον αὐτοὺς ὁ Παντοδύναμος Κύριος ἀκονοῦνται, ὅτε νὰ μὴ
 ἔχηται εἰς τὸ πᾶν καμμία ἀπόφασις. Αὐτὰ καὶ ἔτερα πλείονα λέγεσθα ἢ
 Πανσοφὸς Ῥήτορ καὶ Πάγκρατος, τὰ ὅποια ἀφύω ὅτε τὴν πολολογίαν,
 κατέπληξε τὸν Φιλόσοφον, ὅς τις ἔμενεν ἄφρων, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ λα-
 λήσῃ τὸ σωῖλον. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἰδὼν αὐτὸν ὅπως ἠγῆθη καὶ θαυ-
 μαζόμενον, ἐπερίσχευε τὸς ἐπιλοίπους νὰ ἀγαλῇ καὶ μὴ τὸν Μάρτυρα. Οἱ
 δὲ ἀπαγορεύοντες τὸν ἀγῶνα, λέγοντες, δὲν ἔχομεν νὰ ἀντισταθῶμεν τῇ
 ἀληθείᾳ, ὅτε διωκόμεθα, βλέποντες μάλιστα νεκρικὴν τὸν πορρωτάτην
 ἡμῶν. Τότε ὁ Μαξέστιος θυμωθεὶς, προσάγει νὰ ἀνάψῃ πυρκαϊὴν
 εἰς τὸ μέσον τῆς Πόλεως, καὶ νὰ καύσῃ τὸς Ῥήτορας. Οἱ τινες ἀνέ-
 στατες τὴν δόξαν, ἐπῆσαν εἰς τὰς πόδας τῆς Ἀγίας, δέοντες νὰ
 συγχωρήσῃ αὐτοῖς ὁ Κύριος, ὅσα ἐν ἀγνοίᾳ ἥμαρτον, καὶ νὰ ἀξιώθῃ
 τὸ Ἅγιον Βαπτίσματος, καὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἡ δὲ
 Ἀγία ἐμπληθεύσα ἡδονῇ καὶ ἀγαλλιάσει, εἶπεν αὐτοῖς, ὅπως μα-
 κάριοι ὑμεῖς καὶ καλόνεργοι, ὅτι τὸ σκότος ἀφῆκατε, καὶ τῇ φωτὶ τῆς ἀλη-
 θείας ἠκολούθησατε, καὶ φειρόμενον ἐπὶ γῆς βασιλεία καταλιπόντες, πορ-
 σήλθετε εἰς τὸν Ἀφθάρτον καὶ Οὐράνιον. μὴ ἀμυβάζετε εἰς τὸ πᾶν, ὅτι
 τὸ πῦρ, ὅπερ σᾶς φοβερίζον οἱ ἀσεβεῖς, θέλει γὰρ εἰς ὑμᾶς Βάπτισ-
 μα, καὶ κλιμαξὶ Οὐράνιος, νὰ καθάρσῃ πᾶσαν κηλὶδα καὶ ῥύπον ψυ-
 χῆς καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀέρας φανερὸς νὰ παρῇ ἐν ὑμᾶς εἰς τὸν Βε-
 σιλέα ἐκεῖτον, νὰ ποιήσῃ ὑμᾶς φίλους αὐτοῦ ἡγαπημένους. Ταῦτα λέγεσθα
 ἡ Ἀγία, παρικείμενον αὐτοῖς με τοιαύτας ἐλπίδας, καὶ ἐσημεῖασεν ὅλος
 εὖ καὶ εὖ καὶ μὴ τὴν σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ μέτωπον, καὶ μετ' ὁ χα-
 ρείας καὶ ἡδονῆς ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸ μαρτύριον. οἱ δὲ στρατῶνται ἐρ-
 ρήσαν αὐτοὺς εἰς τὴν πυρὰν χείροντας, τῇ, ἰζ'. τοῦ Νομβρίου μηνός.

Ε'σπείρας δὲ ὑπῆγαν τινὲς δόσιβεις καὶ φιλόχριστοι, νὰ σιωάξουν πρὸς λέγειν αὐτῶν, καὶ πρὸς δὲ ῥήκασιν ὅλα σὰ καὶ ἀκέραια, καὶ μὴτε εἶχα αὐτῶν ὑπὸ τῆ πυρὸς κατεκαύθη. τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς πρὸς Θεὸν αὐτῶν φιλίας καὶ οἰκειώσεως. Εὐχαριστήσαντες ἔν τῳ Θεῷ ἀπορίοντες, καὶ ὁππρὲς φαντες πολλὰς πρὸς ὁππρὲς τῆς ἀληθείας μὲ τῷ θαυματουργίᾳ ταύτῃ, λαμπρῶς αὐτὰ καὶ ὁσίως εἰς τόπον ἀρμόδιον κατέθετο. Ο' δὲ βασιλεὺς ὅλῳ αὐτῷ τῷ φροντίδα εἶχεν εἰς τῷ Ἀγίᾳ, καὶ ἐδοκίμασε μὲ καθε ἑσπὸν νὰ ὁππρὲς αὐτῷ εἰς τῷ θρησκείᾳ αὐτῷ. καὶ μὴ δυναμῶς μὲ συλλογισμὰς φιλοσοφίας, ἐπεχειρεῖ μὲ κολακείας καὶ πανουργίαι, λέγωντας. ὑπάκουσον μὲ καλῇ Θύγατερ, ὅτι ὡς φιλόσοφος σε πατὴρ συμβαλέω σοι, νὰ προσκυκλώσῃς τὰς μεγάλας θεάς, καὶ μάλιστα τὴν μεσικὸν Ἑρμῆν, ὅστις σε ἐσώλισε μὲ ποσαῦτα τῆς φιλοσοφίας χαρίσματα, καὶ θέλω δώσει σοι, μάρτυρες οἱ Θεοὶ πάντες, τὸ ἡμισυ μέρος τῆς ἐξουσίας μου, νὰ κατοικήῃς μετ' ἐμὲ εἰς τὰ Βασιλῆα. Ἡ δὲ Ἀγία, ὡς μεγαλόφρων ὅπως ἦτον καὶ φρόνιμος, ἐγνώρισε τῷ γνώμῳ αὐτῇ καὶ πρὸς τῆς πανουργίας σοφίσματα, καὶ λέγει αὐτῷ. Ἐσκέπασαι ὡς βασιλεὺς τῷ σκηνῷ, καὶ μὴ ὑποκρίνῃσαι τὸ δολερὸν τῆς ἀλώπεκος, ὅτι ἐγώ, καθάως σοι εἶπον τὸ ἀρτίον, εἶμαι Χειρῶν, καὶ ἦλθον νὰ νυμφεύθω τῷ Χειρῷ, τὸν ὁποῖον μόνον ἔχω Νυμφίον καὶ σύμβαλον, σελῶν καὶ κόσμον τῆς Παρθενίας μου, καὶ ποδῶ τὸ μαρτύριον ὁρματότερον ὅπο πασας Βασιλικῶν ἀδελφίδας καὶ εἰσαν. Ο' δὲ βασιλεὺς πάλιν προσποιούμενος ὅτι φροντίζει πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς, ἀπικρίνεται. μὴ μὲ ἀναγκάσῃς νὰ ὑβρίσω σαρικῶς μὲ τῷ ἀξίᾳ σου. Καὶ ἡ Μάρτυς. κάμε εἴτι θέλεις, ὅτι μὲ τῷ πρόσκαιρον αὐτῷ ἀτιμίᾳ θέλεις προσέξουσιν εἰς ἐμὲ δόξαν ἀληθῆ καὶ ἀθάνατον, καὶ θέλει πιστέσει καὶ πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων εἰς τὸν Χειρὸν μου, καὶ ἐξόχως τὰ παλατίᾳ σου, ὅπως νὰ μὲ ἀποπέμψωσι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὰς ἱερὰς ἐκείνας μονὰς μὲ δόξαν πολλὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν. Ταῦτα μὲν εἶπον ἡ Ἀγία. Ο' δὲ Θεὸς ἐπεσώλεσεν αὐτῶν καὶ ἐτελειώθη ταύτης ἡ φρόνησις. Τότε ὁ Μαζεύσιος προσάσκει νὰ ἐκείνην αὐτῷ τῷ Βασιλικῷ πορφύρῳ, καὶ νὰ τύπῃ αὐτῷ μὲ νύρε βοῶν ἀνελήμονα. τότε δὲ ἤκουσε μὲ τῷ πρόσαξιν, ἐτυπῆν τῷ Μάρτυρα δύο ὥρας δυνατὰ εἰς τῷ κοιλίᾳ καὶ εἰς τῷ ῥάχῳ ὅμως πᾶσι, ἕως ἔ κατεξίχισαν χεῖρον ἅπαν τὸ Παρθενικὸν ἐκεῖνο Σῶμα, καὶ γέγονεν ὅλον ἄσχημον ὅπο πᾶς πληγὰς τὸ ἀπὸ ὡραίων καὶ παγκαλῶν. καὶ τὰ μὲν αἵματα ἔβρεχον ποταμῶν, καὶ ἐκοκκίνισεν τὸ ἔδαφος. Ἡ δὲ Ἀγία ἴσατο μὲ πόσῳ ἀνδρείᾳ καὶ ἡρωϊσμίᾳ, ὅπως οἱ ὁρῶντες ἐθαύμαζον. Ο' ἔπειτα δὲ τὸ ἀνήμερον ἐκεῖνο θηρίον ἐκέλευσε νὰ φυλακίσῃ αὐτῷ, καὶ νὰ μὴ δώσῃ αὐτῇ

βρῶσιν ἢ πόσιν τινὰς ἕως ἡμέρας δώδεκα, ὅτε νὰ συλλογισθῇ μὲ ποῖον ἔσπον κολάσιος νὰ θανατώσῃ αὐτὴν. Ἡ δὲ Αὐγῆσα ἢ τῷ Μαξκοτίε ὁμοζυγος εἶχε πόσον πολὺν νὰ εὐώθῃ μὲ τὴν Ἀγίαν, ὅτε τὴν ἠγάπησεν ἀδελφὰ, ἀνέστατα πὰς ἀρετὰς αὐτῆς καὶ τὰ ἀνδραγαθήματα, καὶ μάλιστα ὅτε εὐα ἔνευρον, ὅτε εἶδεν ἐκείνας πὰς ἡμέρας, καθὼς ἐδῶ ἀδελφικῶς φαίνεται. ὅτε ἐξώθη τὴν καρδίαν ποῦτον εἰς τὴν ἀγάπην, ὅτε δὲ ἐδύνατο νὰ κοιμηθῇ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς πόλεως ὅτε ἀναγκάσας ὑπόθεσιν, ἔκαμψεν εἰς οὐα χωρίον ὀλίγας ἡμέρας. ὅτε ἡ Βασίλισσα ἤκουεν ἄδειαν, νὰ ἐπιτύχῃ τῷ ποδευμένῳ. Ἡ τοῦ δὲ εἰς μέγας ἄρχων δυνατὴς, στρατοπεδάρχης τῆς ἀξίας, φίλος μεγάλος τῷ βασιλεῶς Πορφυριῶν ὀνομαζόμενος, ἀνδραγαθὸς καὶ καλὸν γινώσκων. ὅτε ἀμολόγησεν ἡ Αὐγῆσα τὴν γνώμην αὐτῆς, μυστικὰ πῶτε λέγεσθαι. τὴν παραβῆσθαι νύκτα εἰς τὸ ὄραμα μετὰ τὴν Αἰκατερίναν, ἥτις ἐκάθητο ἐν μέσῳ ποδῶν νέων καὶ Παρθένων ὁρίων, ἐνδεδυμένων στολὰς λούκας. καὶ πῶς λάμπει ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ πρῶτον αὐτῆς, ὅτε δὲ ἐδυνάμην νὰ βλέπω αὐτὴν. καὶ αὐτὴ μὲ ἐκαθίστηεν πλησίον αὐτῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν κεφαλὴν με χρυσὸν στέφανον, λέγεσθαι. Ὁ Δεσπότης Χριστὸς πέμπει σοὶ τὸν στέφανον. ὅτε ἔχω πόσον πόσον νὰ ἰδῶ αὐτὴν, ὅτε δὲ ἀνέστηκα ἀνάπαυσιν. λοιπὸν ἀδελφικῶς νὰ κάμῃς ἔσπον νὰ ἀπαμώσω αὐτὴν κρυφῶς. Ὁ δὲ Πορφυριῶν ἀπεκρίνατο. ἐγὼ νὰ πληρώσω τὸν πόσον σε Δέσποινα. Ἀφ' οὗ γὰρ ἐνύκτωσεν, ἐπῆρε ἄκροστις Σφραγίδας καὶ ὑπήγαγεν εἰς τὴν φυλακὴν μὲ τὴν Βασίλισσαν. καὶ δόντες τῇ δεσμοφυλακῇ χιῶματα, ὑποῖξε πὰς θύρας. καὶ εἰσελθόντες, ὡς εἶδεν ἡ Αὐγῆσα τὴν ποδενὴν ἐκείνην ὅφιν τῆς Μάρτυρος, καὶ τὴν ἐπαυθῆσαν αὐτῇ Θεῶν χάριν, καταπλαγεῖσα ἀπὸ τῆς ἀθρηνῆς ἀκτῖνα τῇ Βασιλικῇ ἐκείνῃ προσώπῳ, πίπτει ταχέως πρὸς τὰς πόδας αὐτῆς μὲ δακρύων, πιαυτὰ λέγεσθαι. Τώρα εἶμαι καλὸν τυχερὸς καὶ Μακαρία Βασίλισσα, ὅτε σὲ ἀπῆλυσται. ἐγὼ ἐποθῶν ὑπὲρ φύσιν νὰ ἰδῶ τὴν Βασιλικὴν σε προσώπον, καὶ εἰδῆν ὡς ἔλαφός, νὰ ἀκούω τὴν μελίσρῳτον γλῶσσά σου, καὶ τώρα ὅτε ἠξιώθηκα τῆς ἐφίσταως, δὲ θέλω λυπηθῇ, ἐὰν ὑπερβῶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν Βασιλείαν με. ἀφραίνομαι καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν, ὑποδεχομένη ποταύτην γλυκερίαν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ὥρας σε ὁρασιν. Μακαρία σὺ καὶ ζήλωσι, ὅτι ποιεῖται Δεσπότην προσκολληθείς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον λαμβανῇς ποταύτης δωρεὰς καὶ χρισμάτων. Ἡ δὲ Ἀγία ἀπεκρίθη αὐτῇ λέγεσθαι. Μακαρία εἶσαι καὶ σὺ ὡς Βασίλισσα, ὅτι βλέπω οὐα στέφανον, ὅτε βαλῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν σε οἱ Ἀγγέλαι, τὸν ὁποῖον θέλεις λάβει μὲ εἴτην ἡμέραν, καὶ ὅτε ὀλίγην κολάσιν, ὅτε θέλεις ὑπομείναι, θέλεις ὑπάγει πρὸς τὸν Ἀληθινὸν Βα-

σιλία, νὰ βασιλεύῃς αἰώνια. Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ. φοβέμαι τὰς βασί-
 νας καὶ τὸν ὁμόζυγον, ὅτι εἶναι πολλὰ σκληρὸς καὶ ἀπαύδρωτος. Λέγει
 πρὸς αὐτὴν ἡ Ἀγία. ἔχε θάρρος, ὅτι θέλεις ἔχει εἰς τὴν καρδίαν
 σου τὸν Χριστὸν βοηθῶντά σοι, ὅπως νὰ μὴ ἐγγίσῃ εἰς σὲ καμία
 βάσανος, μόνον ὀλίγον θέλει πονήσει τὸ σῶμά σου ἐδῶ ἀπόσυμα,
 καὶ ἐκεῖ νὰ ἀπαυῖσαι αἰώνια. Καὶ ὡς ἔλεγε ταῦτα ἡ Ἀγία, ἠρώπισεν
 αὐτὴν ὁ Πορφυρίων, λέγων. τί ἀγαθὸν χαρίζεται ὁ Χριστὸς εἰς ὅσας πι-
 στεύουσιν εἰς αὐτόν; ὅτι βέλομαι νὰ γυῖω καὶ ἐγὼ Σφατιώτης αὐτοῦ. Καὶ
 ἡ Μάρτυς. Δὲν ἀνέγνως ποτὲ καμμίαν γεφυρὴν τῶν Χριστιανῶν, ὅτε ἦκα-
 σεις; Καὶ ὁ Πορφυρίων. ἀπὸ παιδίων ἡμῶν εἰς τὰς πολέμους ἀχολόμε-
 νος, καὶ δεῦν ἐφροντίζον ἄλλα πράγματα. Λέγει εἰς αὐτὸν ἡ Ἀγία. Δὲν
 διδάσκει γλώσσα νὰ διηγηθῇ τὰ ἀγαθὰ, ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς καὶ
 Φιλάνθρωπος ὑποίμασσε πῶς ἀγαπῶσιν αὐτόν, καὶ φυλάττει τὰ τῆς προ-
 σήματά. Τότε ὁ Πορφυρίων χαρὰς ἀπέειρε πληθεύς, πιστεύει εἰς τὸν
 Χριστὸν μὲ τὰς ὁμοσιὰς Σφατιώτης καὶ μὲ τὴν Βασιλείαν. καὶ ἀσπα-
 σάμενος ἄπαυε μετ' ὀλιβεῖας τὴν Μάρτυρα, ἀνέχωρησεν. Οἱ δὲ φι-
 λάνθρωπος καὶ Ἐλεῖμων Θεὸς, δεῦν ἄφηκε τὴν Ἀγίαν ἀνεπιμέλητον το-
 σαύτας ἡμέρας, ἀλλ' ὡς φιλόσοφος Πατὴρ ἔδειξε πρὸς αὐτὴν κηδεμο-
 νίαν τὴν ἀρετήσαν, καὶ ἐπεμπεν αὐτῇ βοθρὸν μίαν χειρὶ καὶ ἑκά-
 στῳ, ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ καλὸς ἀγνωσθέντης ἦλθε νὰ ἐπισκέψῃ
 αὐτὴν μὲ δόξαν πολλὴν, καὶ ὅλα τὰ Οὐραῖα Τάγματα. καὶ ἐδωκά-
 μασε τὴν καρτερίαν αὐτῆς θαυμαστότερον, καὶ ἔδωκε θάρρος εἰς αὐτὴν λέ-
 γων. μὴ δειλιάσῃς Ἡγαπῶντή μου Θύγατερ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι μετ' σέ,
 καὶ δεῦν θέλει ἐγγίσει εἰς σὲ καμία βάσανος, ἀλλὰ μὲ τὴν ὑπομονὴν
 σου θέλεις ἐπιστρέψῃ πολλὰς εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ νὰ ἀξιώθῃς πολλὰς
 Στιφάνους καὶ ῥόπαια. Ταῦτα εἶπεν αὐτῇ τὴν τελευταίαν νύκτα ὁ Κύριος.
 Καὶ τὸ πρῶτ' καθίστας ὅτι τὸ βήματος ὁ Μακρότιος, προσάγει νὰ φέ-
 ρῃ τὴν Ἀγίαν Αἰκατερίναν, ἥτις εἰσηλθεῖν εἰς τὰ Βασιλεῖα μετ' ἡδ
 πνευματικῶν χαρίων καὶ τῆς γλοκειῖας ἐκείνης παιδρόπτης, ὥστε ὅπως καὶ
 οἱ παρόντες θαυμάζοντο ἀπὸ τὴν αἰγλίῳ τῆς αὐτῆς ὠραιότητος.
 Ἀλλὰ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξεπλάγη καὶ αὐτὸς δεινῶς, καὶ νομίζωντας, ὅτι
 ἐλάμβανε θαύματος βοθρὸν εἰς τὴν Φερεῖν, καὶ δι' αὐτὸ δεῦν ἀδυνατίσσει
 πῶς ἡμέρας, ὥστε τὸ πᾶν ἀχίμισεν, ἐβέλετο νὰ κακοποιήσῃ τὴν
 φύλακα. Ἡ δὲ Ἀγία, ὅπως νὰ μὴ κολασθῇ οἱ ἀδύθυμοι, ἀμολόγησε
 τὴν ἀλήθειαν, λέγοντα. ἐγὼ βασιλεῦ βοθρὸν ποσῶς δεῦν ἔλαβα ἀπὸ
 ἀνθρώπων, ἀλλὰ ὁ Δεσπότης μου Χριστὸς, ὅπως φροντίζει ὅπως τὴν δούλῃς
 αὐτοῦ, μὲ ἔφερον. Οἱ γὰρ βασιλεὺς θαυμάζωντας τοῦτον κάλλος, ἡ-
 θέλησε νὰ δοκιμάσῃ πάλιν μὲ κολακείαν, καὶ ὑπερόπτη τὴν Ἀγίαν,

λέγων

λέγων ταῦτα. Σοὶ πρέπει τὸ Βασιλεῖον Θύγατερ ἡλιόμορφε κόρη, ὅπῃ
 ὑπερβαίνεις τῷ Ἀφροδίτῳ εἰς τὴν ἀσπείρειαν. ἔλθε γὰρ θυσιάσας
 τοῖς θεοῖς, νὰ γένῃς Βασίλισσα, νὰ περάσῃς μετ' ἐμὲ ζωὴν πανδοφρο-
 σιμον, καὶ μὴ θελύσῃς, πῶρα καλῶς, νὰ δοπολεθῇ ἡ ποσαύτη ὠραιότης
 μετὰ κολασίῃ. Λέγει πρὸς αὐτὴν ἡ Ἀγία. Ἐγὼ εἶμαι γὰρ καὶ πηλὸς,
 καὶ πᾶσα ἡ ὠραιότης ὡς αἶθος μαραίνεται καὶ ὡς ὄνειρος ἀφανίζεται, ἡ δὲ
 ὀλίγη ἀσπείρειαν, ἡ δὲ γῆρας, ἡ μὲ θάνατον, λοιπὸν μὴ φρόντιζε ὅτι
 τὸ κάλλος μου. Ὅτε δὲ ταῦτα διελέγετο ἡ Ἀγία μετὰ τὸν Μαξέστιον, ἔ-
 παρχέστις Χερσασαδὲμ ὀνόματι, ὅς τις εἰς ὄργην, καὶ εἰς τιμωρίαν εὐκο-
 λος, θέλωντας νὰ δείξῃ πρὸς τὸν βασιλέα ἀγάπην καὶ εὐνοίαν, συλλο-
 γισθεὶς ὀλίγον καὶ ὀλίγον, εἶπε ταῦτα. Ἐγὼ βασιλεῦ εὐρηκα μίαν μη-
 χαλὴν καὶ νικητὴν τῷ Κόρῳ, ἡ νὰ λάβῃ πολυώδιον θάνατον, πρό-
 σταξον νὰ κάμῃ τέσσαρας ξυλῖνας ἑοχὰς εἰς μίαν περόνην, εἰς τὰς ὁποίας
 νὰ καρφώσῃ γύροθεν ξιφάκια, καὶ ἄλλα σίδερα κοπτερά καὶ ὀξύτατα, οἱ
 δύο νὰ γυρίζωσι δεξιὰ, καὶ οἱ δύο ἀριστερά, καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν ἄς βέλ-
 λωσιν αὐτὴν δεξιὴν καὶ ἀριστεράν, καὶ ἔτι γυρίζοντες οἱ ἑοχοί, νὰ κατοξέχῃζον τὰς
 σάρκας αὐτῆς. καὶ πρῶτον μὲν ἄς γυρίσῃ τὰς ἑοχὰς, μήπως καὶ φοβη-
 θῇ τὸ σκληρὸν τοῦ μηχανήματος, νὰ τελείωσιν τὸ πορσασιόμενον, εἰ δὲ μὴ,
 ἄς λάβῃ ἐλευθέρῳ θάνατον. Ἡρῶσε τῷ βασιλεῖ ἡ βελὴ τῷ ἐπάρχῃ, καὶ
 πορσαίνει νὰ κάμῃ ὡς αἰῶδες. εἰς ἑῖς ἡμέρας λοιπὸν ἐτελειώθησαν.
 καὶ φέροντες τὴν Ἀγίαν εἰς ἐκεῖνο τὸ δεινὸν κολαστήριον, ἐγύρισαν με-
 τὰ πολλὴν τὴν ἑοχὰς νὰ φοβηθῇ. καὶ λέγει αὐτῇ ὁ βασιλεὺς. βλέ-
 πεις; εἰς αὐτὸ τὸ μηχανῆμα μέλλεις νὰ λάβῃς πικρότατον θάνατον, ἐν
 δὲ πορσακωσίῃς τὰ εἶδωλα. Ἡ δὲ Ἀγία ἀπεκρίνατο. εἰπὼν σοι πολ-
 λάκις τὴν γνώμην μου, λοιπὸν μὴ ἀργοπαρῇς τὸν καιρὸν, ἀλλὰ κάμῃ ὡς
 βέλῃσαι. Ἀφ' ἧ γὰρ ἐδοκίμασε πάλιν πολλάκις ὁ ἀλιτῆρος μετὰ κολα-
 κείας καὶ πανουργίαι, καὶ δὲ ἐδυνήθη νὰ μεταφέρῃ τὴν γνώμην αὐ-
 τῆς, πορσαίνει νὰ ριφθῇ δεξιὴν εἰς τὰς ἑοχὰς, καὶ νὰ κινήσῃ αὐτὴς
 ἰσχυρὰ καὶ ὀξύτατα, ὅπως μετὰ τὴν βίαν καὶ σφοδρότητα τῆς κινήματος ὑπο-
 μένῃ δεινότερον θάνατον. Ἀλλὰ μετὰ τὴν Θείαν χάριν καὶ βέλῃσιν ἐγί-
 νητο ἐναντία τῷ μελετωμένων ἡ ἐκβασίς. ὅτι Ἀγγελὸς Κυρίου καταβάς
 Οὐρανῶν ἐβοήθησε τῇ Ἀγίᾳ, ἥτις ἀφ' οὗ ἀνέστη λευκήν ἐκ τῶν
 δεσμών σφῆα, καὶ ἀβλαβής. οἱ δὲ ἑοχοὶ μόνοι κυλιόμενοι, πολλὰς ἀ-
 πίστες ἐλαινὰς ἐδυνάτωσαν. Οἱ δὲ φεμεῖντες ἰδόντες τὸ πῶρα δόξαν θαῦ-
 μα, Μίχας ὁ Θεὸς τῶν Χειριῶν ἀνικράντων. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπὸ
 τὸν θυμὸν σκοτιθεὶς ἐμαίνητο, καὶ ἐμελέπε πάλιν νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἀ-
 γίαν καὶ ἄλλων νεώτερων κλάσιν. Ἀλλ' ἡ Αὐγὰς ὡς ἤκουσε τοῦτον
 θαυμάσιον, ἐξῆλθε τῇ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἤλεγξε παρρησίᾳ τὸν βασι-

λέα,

λεία, λέγεται. ἐπ' ἀληθείας μωρός καὶ ἀνόητος εἶσαι γὰρ πολέμῃς μὲ τὸν
 Ζῶντα Θεόν, καὶ γὰρ βασανίζης τὴν Δύλιν αὐτῆς ἀδικῶς. Ταῦτα ἀνελπί-
 στως ἀπαύων ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀγριωθεὶς ὁπὸ τῆς ματίας, ἐγχείτο πῦρ
 ἢ θνητῶν ἀπανθρωποτέρος. καὶ ἀφ' ἡνίκας τὴν Ἀγίαν σφίρει τὸν θυμὸν
 καὶ τῆς συζύγου. καὶ ἀσοχήσας ὁ θνητόγυναιμος τῆς φύσεως τὴν συγγένειαν,
 προσάσκει γὰρ ἀσπασάσθαι τὰ βυζία τῆς γυναικὸς αὐτῆς μὲ κάποια ὄργανα.
 Ἡ δὲ μακαρία Αὐγῆσα ἠδυνάετο πολλῶν καὶ δειμυτάτην τὴν βάσανον, πλὴν
 ἔχαιρεν, ὅτι ἔχε τὸν ἀληθινὸν Θεόν ἐπαχε, πρὸς τὸν ὁποῖον προσήυχετο,
 γὰρ πέμψῃ αὐτῇ ὅς ἔστι βοήθειαν. Ἀφ' ἧς γὰρ ἔκοψεν τὴν μαστὴν αὐ-
 τῆς οἱ δῆμιοι, καὶ ἔβρεχε τὸ αἷμα ποταμῶν, ἐλυπῆντο οἱ παρισώτες καὶ
 συσπρόντες αὐτῇ ἔχε τὴν τοιαύτην πικροτάτην ὁδύνην καὶ ἀνελπίστον κόλα-
 σιν. ὁ δὲ αἰμοβόρος ἐκείτος καὶ ἀσπασγχνος, δὸν ἀσπασγχνίδην ποσῶς
 τὴν σάρκα αὐτῆς, ἀλλὰ προσάσκει γὰρ κόψαι τὴν κεφαλὴν αὐτῆς μὲ μά-
 χαιραν. Ἡ δὲ ἀσφύρας διέχαλμῃ τὴν τοιαύτην ὁποφασίαν, εἶπε πρὸς τὴν
 Ἀγίαν μὲ ἀγαλλίασιν. Δέλι τῆς Ἀληθινῆς Θεῶς, καί με προσόχην ἔχε
 λόγους. Ἡ δὲ εἶπον αὐτῇ. πορεύε εἰς εἰρήνην γὰρ Βασιλεὺς μὲ τὸν
 Χριστὸν αἰώνως. Ἡ μὲν δὲ μακαρία Αὐγῆσα τῇ, καὶ Νομβρίῳ ἐτμή-
 θη τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν πρὸς αἶμα. Ὁ δὲ στρατιώτης Πορφυρίαν ὑπῆ-
 γε κρυφὰ τὴν νύκτα μὲ τὴν σωφρόνῃ αὐτῇ, καὶ ἐνεπαφίεσθαι αὐτῆς τὸ τί-
 μιον λείψανον. Τὸ πρῶτον δὲ θέλωντας ὁ τύραννος γὰρ παιδείῃ τινὰς ἀνδ-
 ρώτας, ἐπαρρησιάζει μὲ τὴν λοιπὴν στρατιῶντας εἰς τὸ κελίον, λέγον-
 τες. καὶ ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἐσμεν, στρατιῶται τῆς μεγάλης Θεῶς ἐπίσημοι.
 Ταῦτ' αὖ τὴν ἀκολῶ μὲ ὑποφύραντας ὁ Μαξέντιος, ἐσπίασεν ἐν βάθους
 καρδίας κράζωντας. φηὶ ἀπωλέσθηκα, ἔσονται γὰρ ζημιωθῶ τὸν θαυμαστὸν
 Πορφυρίαν. ἔπειτα σφαίρας πρὸς τὴν λοιπὴν, ἔλεγε. καὶ ὑμεῖς δὲ στρατιῶται
 μὲ φίλῃται τί ἐπάδετε, καὶ κατεφρονήσατε τὴν πατρὸς Θεῶς; τί ἔπται-
 σαν ὑμῖν; Οἱ δὲ ἐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῇ λόγον, μόνον ὁ Πορφυρίαν εἶ-
 πον αὐτῇ. ἔχετ' ἀφ' ἡνίκας τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐρωτᾷ τὴν πόδας; μετ' ἐμὲ
 ἔχετ' ἔλεγε. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε. κακὴ κεφαλὴ, σὺ εἶσαι ἡ αἰτία τῆς ἀπω-
 λείας αὐτῆς. μὴ δυνάμενος δὲ γὰρ δόξασθαι τὸν λόγον ὁπὸ τὸν θυμὸν
 αὐτῆς, ἐκέλευσε γὰρ κόψαι πάντων τὰς κεφαλὰς. καὶ ἔτω τῇ, καὶ δ'. Νομβρίῳ
 ἐτελειώθησαν. καὶ ἐπληρώθη τῆς Ἀγίας ἡ ἀπορρήσις, ὅπως εἶπε πρὸς
 τὸν βασιλέα, ὅτι πολλοὶ ὁπὸ τὸ παλάτιον αὐτῆς θέλουν πισδέσει εἰς τὸν
 Χριστὸν δι' αὐτῆς. Τῇ ἐπαύριον ἔφεραν τὴν Ἀγίαν Αἰκατερίναν εἰς τὸ
 κελίον, καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Μαξέντιος. πολλῶν θλίψιν καὶ ζημίαν ἔδω-
 κάς μοι. σὺ ἐπλάνας τὴν γυναῖκά μου, καὶ τὸν ἀνδρῶν μου στρατιῶντας,
 ὅπως ἦτον ὅλη ἡ δυνάμις τῆς στρατιᾶς μου, καὶ ἄλλα κακὰ συνέβησαν
 μοι ἔχε μέσσοσα, καὶ ἔσπερε γὰρ σὲ θανατώσω ἀνελπίστον, ἀλλὰ συγχαρῶ

σοι, ὅτι λυπᾶμαί σε, καὶ δεῦν θέλω νὰ ὑπολιθῇ κακῶς Κόρη τὸ ὅσον
 ὥραια καὶ πάνσοφος. λοιπὸν κάμε τὸ θέλημά μου φιλότατά μου, καὶ θυσιάσον
 τοῖς Θεοῖς, νὰ σὲ λάβω Βασίλισσαν νόμιμον, καὶ ποτὲ νὰ μὴ σὲ
 λυπήσω, ὅτε νὰ κάμω τίποτε πρᾶξιν χωρὶς τὸν λόγον σου, καὶ νὰ πε-
 ράσῃς πάλιν ὁφροσύνην καὶ μακαριότητα, ὅπως νὰ μὲν ἔχαρῃ ποτὲ
 εἰς τὸν Κόσμον ὁμοίως ἄλλῃ Βασίλισσᾳ. Αὐτὰ καὶ ἕτερα πλείονα λέ-
 γων ὁ πανῆργος, εἰναι καθεὶς λίθον καὶ τὴν παροιμίαν, νὰ μεταφέ-
 ρῃ τὴν γνώμην τῆς Ἀγίας. ἔπειτα βλέπωντας, ὅτι μήτε με κολακείας,
 μήτε με ὑποσχέσεις, ὅτε με φοβερὸν κολασθέντων ἐδύνατο νὰ μα-
 λαῇ τὴν σερρότεραν ἀδάμαντος, ἀπειπιδεῖς τελείως ὁ αἶσος καὶ ἀφρονέ-
 σματος, ἔδωκε κατ' αὐτῆς τὴν δόξασιν, νὰ τὴν ὑποκεφαλίσαν ἔξω τῆς
 πόλεως. Παραλαβόντες ἐν ταύτῃ οἱ στρατιῶται ἀπύρχοντο εἰς τὸν
 τόπον τῆς καταδίκης. Ἡκολούθει δὲ καὶ ὄχλος πολὺς ὀπίσω αὐτῆς ἀν-
 δρῶν καὶ γυναικῶν, κλαίοντες πικρῶς, ὅτι ἔμελλε νὰ ἀπολεθῇ, κα-
 θὼς ἐκεῖνοι ἐνόμιζον, ποιαὺν Πάγκαλλος Κόρη καὶ πάνσοφος. αἱ δὲ
 ἀνέκριτο καὶ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν ἔλεγον πρὸς ταύτην ὀλοφυ-
 ροῦμαι. ὡ ὥραιότατη Κόρη καὶ πάνσοφε, ὅτι εἶσαι τὸσον σκληρο-
 καρδία, καὶ προτιμᾷς θάνατον ὑπὲρ τὴν γλυκυτάτην ζωὴν; ὅτι νὰ
 ἀφανισθῇ ἀκαίρως καὶ ματαίως τὸ αἶσος τῆς σῆς νεότητος; δεῦν εἶναι κάλ-
 λιον νὰ ὑπακούῃς τῇ βασιλεῖ, καὶ νὰ ὑποταχῇς ποσαύτῃ μακαριό-
 τητι, ὅπως νὰ κακοθανάτωθῃς ἐλευθέρως; Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο ὡς
 τὸν ἀσφελῆ θρῆνον, καὶ χαίρει μάλιστα, ὅτι ἐγὼ θεωρῶ τὸν Νουφίον
 μου Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ποιητὴν καὶ Σωτῆρά μου, ὅστις εἶναι καὶ Μαρ-
 τύρων ἡ ὥραιότης καὶ σέφανος, καὶ προσκαλεῖται με εἰς ἐκεῖνα τὰ ἄρρη-
 τα κάλλι τῇ Παρθεσίᾳ, νὰ συμβασιλεύω μετ' αὐτῆς, καὶ νὰ σιωπᾷ ἀλ-
 λωμαι εἰς αἶωνα τὸν ἀτελόωτον. λοιπὸν ἐχὶ ἐμὲ, ἀλλὰ ἐαυτὰς κλαύ-
 σατε, ὅπως ὑπάγετε ὅτι τὴν ἀπιστίαν, ὅπως ἔχετε, εἰς πῦρ ἀτελόωτον,
 νὰ ὀδυᾷτε καὶ νὰ φλογίζετε πάντοτε. Ἀφ' οὗ γὰρ ἔφθασαν εἰς τὸν
 τόπον τῆς τελειώσεως, ἔκαμε τὴν προσόχην ταύτην. Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ ὁ Θεός μου ἀχαριστῶ σοι, ὅτι ἔσπας ὅτι πέθαν τῆς ὑπομοχλῆς
 τῆς πόδας μου, καὶ κατέδωκάς μου τὰ ὀστέα μου, ἔκτεινον τώρα τὰς
 ἀγκύρας παλάμας σου, ὅπως εἰς τὸν Σταυρὸν ἐθαυμάτισες, καὶ δεῖξαι
 μου τὴν ψυχὴν, τὴν ἐποίησ ἔδωκε καὶ τὴν ἀγάπην σου. μνήσθῃ Κυ-
 ριε, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἔμελλον, καὶ μὴ ἀφίσης νὰ φανερωθῶσιν ὑπὸ
 τῆς δεινῆς ὀρεξίας εἰς τὸ φοβερόν σου Κελτεῖον τὰ ἐν ἀγνοίᾳ μου
 πταίσματα, ἀλλὰ ὑποπλύνων αὐτὰ μετὰ τὰ ἄλλα, ὅπως ἔχυσαι καὶ ἀγά-
 πῃ σου, καὶ οἰκονόμησαι νὰ γούρῃ τὸ σῶμα τὸτο, ὅπως καὶ σὲ κατεκόπη,
 ἀθίσαντες εἰς ἐκεῖνες ὅπως θέλεις ζῆσθαι αὐτὸ, καὶ φύλαξον αὐτὸ σφόν

καὶ ἀκέραιον ὅπως ὀρίσει ἡ Βασιλεία σου. ἐπὶ βλεψόντες ὅς ὕψος ἀγίσσε
 Κύριε ἐπὶ τὸν σφελισσάτα λαὸν τόν, καὶ ὀδήγησον αὐτὰς εἰς τὸ φῶς
 τῆς σῆς ἐπιγαλώσεως. δίδε δὲ καὶ εἰς ὅσους ἐπακαλέσονται δι' ἐμὲ τὸ
 Πανάγιόν σου Ὄνομα τὰ πρὸς τὸ συμφέρον αἰτήματα, ὅς νὰ ὑμῶνται
 ὑπὸ πάντων τῶν μεγαλειά σου, καὶ νὰ σὲ δοξάζωσι μετὰ τὸν σωματάρχον
 Πατέρα καὶ τὸ σωματίδιον Πνεῦμά σου, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας.
 Ταῦτα προσβλέψαμένη, εἶπε πρὸς τὸν δῆμιον νὰ τελῇ τὸ προσαστό-
 μιον. ὅστις ἐκτείνας τὸ χεῖρος, ἀπέκοψε τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν.
 Καὶ πάλιν τότε βεβλόμενος ὁ Θεὸς νὰ τιμήσῃ τὴν Ἀγίαν αὐτὴ καὶ πᾶ-
 σεπτον Μάρτυρα, ἐποίησεν θαῦμα ἐπὶ τῷ θαύματι. διότι εἰς μὴν τὴν
 ἐκκοπὴν τῆς μακαρίας αὐτῆς Κεφαλῆς εἶδον ὅλοι οἱ παρόντες ὅτι ἐρ-
 ρόσθη γάλα ἀπὸ τοῦ αἵματος. τὸ δὲ σεβάσμιον αὐτῆς καὶ πάντιμον Λεί-
 ψαν ἔλαβον τὴν ἄραν ἐκείνην Ἀγιοὶ Ἀγγελοὶ, καὶ ἀπεκόμισαν αὐ-
 τὸ σεβασμίως εἰς τὸ Σίναϊ ὄρος, καὶ ἐστίμως αὐτὸ μερίσαν. Ε-
 κρύπτετο δὲ τὸ σεβάσμιον αὐτῆς καὶ Ἀγίον Λείψανον εἰς μίαν κορυ-
 φὴν ὑψηλὴν καὶ δυσανάβατον χρόνος ἔχοντας, πρὸ τῆς νὰ κτισθῇ τὸ Ἀ-
 γιον Μοναστήριον τῷ Σινᾷ, ὑπὸ μόνον τῶν Ἀσκητῶν γινωσκόμενον καὶ
 τιμώμενον. πσαῦτα ὅσα ἐπὶ καταειθμῶνται ὑπὸ τὸν καιρὸν Μαζευτί-
 τῆ βασιλείας, τῆ ἀποκτείναντος τὴν Ἀγίαν, ἕως τὸν καιρὸν τῆ μεγά-
 λης Γεσινιαῦς τῆ κτίσαντος τὸ Ἀγιον Μοναστήριον τῷ Σινᾷ, ὁπότε καὶ
 τὸ Ἀγιον τῷ Λείψανον μετεκομίσθη ὑπὸ τὴν κορυφὴν τῆς τῆ βουνῆς,
 καὶ κατετίθη εἰς τὸ Ἀγιον Βῆμα τῆ Καθολικῆς, ὅθα καὶ μέχρι τῆς σή-
 μερον ὁράται καὶ προσκυβεῖται, ἀμέφα διωχόμενον, καὶ ἰάσεις ὀπτεῖται.
 Ἀλλὰ δεῖ εἶναι δίκαιον νὰ σιωπηθῇ τὸ θαῦμα, ὅπως μέχρι τῆ νῦν
 φαίνεται ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆς, ὅπου τὸ Λείψανον τῆς Ἀγίας,
 ὡς εἶπομεν, ἐκρύπτετο. εἶναι ὅλη ἡ κορυφὴ ἐκεῖ τῆ βουνῆς μία πέτρα
 μονόλιθος, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἦσαν χρυσοκόμην τὸ Λείψανον τῆς Ἀ-
 γίας. Ἀφ' ἧς δὲ τὸ ἐπῆραν ἀπ' ἐκεῖ ὡς τὸ θαύματος θαυμαστὸς ὁ
 Θεὸς ὁ δοξάζων τὰς Ἀγίας αὐτὴ μετὰ σημεῖα καὶ τέρατα ἡ πέτρα ἐκείνη
 ἰφύσκασεν ὥσπερ ζυμαρι, καὶ ἔκαμψεν ὥς ἡ γῆ κορμὴν γυναικὸς με-
 τὰ τὸ ἐνδύματι αὐτῆς, κεμήνη ὑπτία ὥσπερ νεκρὸς. Τῷ τὸ πρᾶγμα νὰ
 τὸ συνοφωπίσῃ τις, καὶ νὰ εἰπῇ πῶς εἶναι τέχνη χειρὸς ἀνθρώπου, ἢ
 γουὼν πλάσμα, καὶ ὅχι θαῦμα, δεῖ διῶνται. διότι ἐλέγχει αὐτὸν ἡ
 πέτρα, ἐκ φύσεως ὥσα σκληρὰ, καὶ δυνατὴ πόσον, ὅτι πολλοὶ προσκυ-
 νηταί, Ῥωμῆοι καὶ Φράγγοι, δοκιμάζουσι μετὰ σφύρα καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα
 νὰ κόψωσι κομμάτι διὰ βλάβειν, καὶ δεῖ διῶνται. Τῷ εἶναι τὸ
 μαρτύριον τῆς πιστῆς καὶ θαυμασίας Αἰκατείνης, ἥτις ἠγάπησεν
 ἔτι τὸν Οὐράνιον Νυμφίον Χριστόν, ὅπως κατέφρόνησε πλεῖστον καὶ δούξαν,

καὶ

ἡ πᾶσαν ματαίως δοῦλαυσιν, ὅθεν ἀγάλλεται τώρα ἡ συνδουλεύεται
 μὲ τῷ Ἀγίῳ αἰεὶ ἡ παντοτε. ἔπαθε πρὸς ὥρας, ἡ ἔλαβεν δό-
 λουσιν αἰώνιον. Αὐτὸ μὴ μὴνι ἀκροατὴ, ἡ γίνε Μάρτυς ἡ τῷ
 προσείρειν, χωρὶς τὰ χυσε τὸ αἷμα. ἡ ἐπειδὴ τώρα δεῖ εἶναι ἀ-
 εἰρη, ἔτε τινάσει δυνασθεῖς τὰ προσκυνησὶς τὰ εἶδωλα, ἔτε τὰ
 ἀρνήθης τὸν Σωτῆρά σου, καὶ ἀρνήθης ἡ νίκησον τὰ πάθῃ τὸ σώ-
 ματος. ἦγεν ὅταν σε ὕβριση τίς, ἡ ἀδικήσῃ, ἡ δέησι, μακροθύ-
 μισον, ἡ ὑπομένον τῷ ὕβρι δὲ τὸν Κύριον, ὅπως τιμῇς ὑπὲρ
 αὐτὰ αἰῶνα. εἰ δὲ καὶ θυμωθῇς καὶ δοδώσῃς τῷ πταίσαντι κακὸν
 φθλαστότερον, γέγονας χεδὸν ἀρνήθης τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ προσκυνησας
 τὸν Ἄριον. τὸ ὅμοιον πείθει ἡ εἰς τὰ ἐπλοίπα πάθῃ ἡ ἀμαρτία-
 τα ἡ γὰρ ὅταν ἔχῃς πόλεμον εἰς τῷ σάρκα, καὶ τὸν νικήσῃς ἀν-
 δρείως, λογιζέσαι Μάρτυς. εἰ δὲ ἡ νικήθῃς, ἡ πορνείας, προσ-
 κυνησας τῆς Ἀφροδίτης τὸ εἶδωλον. εἰ μὲ θυσε, ἐδυσίας εἰς τὸν
 Διόνυσον. ἔμοιως ἡ εἰς τὰ ἐπλοίπα πάθῃ ψυχῇς καὶ σώματος,
 εἰ μὲ νικήθῃς αὐτὰ, ἡ καταφροσύνης, θίλεις λάβει δὸ τὸ ἀθλοθέ-
 τε. Χεῖς ἀμαρτανίης τῆς Σπένας, τὰ εἰφραίνονται μὲ τῷ Ἀγίῳ
 Μαρτύρων αἰεὶ ἡ παντοτε, καὶ τὰ δοξάζῃς τῷ Παναγίῳ Τειάδα,
 καὶ τῷ Ἀειπάρθενον Δέσποιναν εἰς πᾶς αἰῶνας ἡ ἀτιμωτῆτων
 αἰώνων. Ἀμήν.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' Εἰρμός.

Η' Κάμινος Σωτῆρ ἐδουσίετο, οἱ Παῖδες δὲ χοροῦντες ἔφαλλον,
 ὅ τῷ Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Χ' Ορθόσωμῃ φιλέοιτο σήμερον, ὑμνήσωμεν τῷ Ἀχχατον Δέ-
 σποιναν, Γωαννίμ ἡ Ἀννα, ἐπαξίως γυαίροντες.

Π' Προφῆτευσον ὁ λέγων ἐν Πνέματι, ἀχθήσονται Παρθοῖοι ἐπί-
 σωσι, ἀποκαχθήσονται σοι, εἰς Ναὸν τῇ Βασιλεῖδι Μηρί.

Η' Γάλλοντο Ἀγγέλων τὰ ταγματα, ὑψαίνοντο Δικαίων τὰ
 Πνέματα, ὅτε Θεὸς ἡ Μητὴρ, εἰς τὸ Ἄγια προήγγο.

Δ' Ἀμβανῶσα ἔοφλῃ τῷ Οὐρανίον, προήκοιτο Σοφία ἡ Χάριτι,
 ἡ ἡμερὴν Μητὴρ, ἡ σάρκα τὸ Σωτῆρος Χεῖς.

Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Α' Γιλίας θειαῖς, παρελίδοτο λοιπὸν Μάρτυς Θεόφρων, τὸ σὸν
 σαρκίον ματιζούμενον, καὶ ὡματίως ξιόμενον, σὺ δὲ τῷ ὁ-
 δῶ τῷ Κυρίῳ ὑπομένῶσα ἔφαλλες, Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν
 Πατέρων ἡμῶν.

Ν' Εἰς σεμνὴ, ἀπαλὴ καὶ ἔυφρα πᾶσαν κατέπτυσε, τὸ τυραν-
 νῆντος τῷ πανώλεθρον, καὶ ἀδιώτατον ἐστίν, καὶ τῷ ὁ-

Ρήτορων σοφίαν, μωρίαν δείξασα ἔψαλλον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Α Χθεῖσα φρενὴ, κατεκλείδης ὡς Φρενὸς τῷ Θεῷ Νόμῳ, Αἰ κατέρηνα Καλλιπάρθου, εἴθα σπυρὴ παρεγνέτο, ἀμα τῷ κλεινῷ Πορφυρίῳ, ἡ Βασιλὶς προσπισάσῃ σοι, καὶ τῷ σφραγίδα αὐτῇ σὲ προσδέξαμην Χεῖρ. Θεοτοκίον.

Σ Οφίαν Θεῷ, καὶ ἰσχυρῶς σωματικῶς Ἀγνὴ κηρύσασα, Χρυσὸν τὸν Λόγον τὸν ἐνέσιον, καὶ ἐνυπόστατον Ἀρχαίτε, τῶτον ἐκδυσώπει σοφίαν, καὶ ἰσχυροὶ δωρήσασθαι, καὶ ποικίλων μηχανῶν τῷ ἀρχαίτῃ ἐχθρῷ. Ἄλλος. Θεῷ συγκατάβασιν.

Μ Αρτύρων τὸ καύχημα, τῆς Εὐσεβείας μύτης γενεῖναι, τῇ λαμπρῷ τε Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον προσαγαγῆσα Χεῖρ, μεθ' ἧς κραυγαῖς παιδόμενι ψάλλουσα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ο Λόγος τε Πάσσοι, πρὸς Σωτηρίαν πολλὰς ἐξήρπασεν, οὗτοι εἰδωλομανίας, καὶ φωτόφορος ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφάνως σὺ σοὶ ἀπαράζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ν Εἰς ὅπισσόν, ἀκολυθήσασα προσκυλιέται σοι, διὰ ξίφος Παιταῖαξ, σὸν μιμεμένη Πάθος τὸ ἀρχαῖον, καὶ σοὶ τῷ Κτίσει βοῶσα καὶ λέγουσα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Α Γίαν ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ Ἀγίως κατασκηνώσας Ἀγνὴ, ὅτι τέκε Παρθένε, σισαρκαμῆρος ἐκ σὲ γενεῖνται, οὗτοι τὸ σῶσαι τὰς πίσει κραυγαῖς. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν. Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

Ωδὴ, ἡ. Ο' Εἰρμός.

Ο Ἄν φερίτωσιν Ἀγγελοὶ καὶ πᾶσαι στραταὶ, ὡς Κτίσει καὶ Κύριον ὑμνεῖτε Γερεῖς, δοξάσατε Παῖδας, εὐλογεῖτε Λαοὶ, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ε Ὅραίνεται σήμερον παιδρῶς Γαλακτῆρ, καὶ Ἄννα ἡ ἀμειπτος Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν, τῷ δοθεῖσαν αὐτῇ, οὗτοι ἐπαγγελίας, Ἀγίαν Οὐγατέρα.

Κ Αυχαῖνται οἱ Ἅγιοι, Δαβὶδ καὶ Γεραὶ, Γέδας σπινυῖται, ἐκ ρίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γένος, ἡ Παρθένος Ἀγνὴ, οὗτοι ἡς ἐλθρήθη Θεός ὁ πρὸ αἰώνων.

Π Ροφῆται Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χεῖρ, Ἀγγέλων τὰ πάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς, τιμῶμεν ὅμοις τῷ Πατρί, ὡς Εὐλογητῷ Μιτῆρ τῷ Υἱῷ.

Ν Ἀὐτὸν προσέφeron, Παναχαυτε Ἀγνή, οἱ θεῶς πεκόντες σε, ὡς θυμὰ καθαρὸν, καὶ ἑσέως ἀυλίζῃ ἐν ἀδύτοις Θεῷ, ποροπειμαδιῶναι εἰς καπικίαν Λόγῳ.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Μ Ὀνον ποδῶσα τὸν Χεῖσόν, τῷ Βασιλείῳ αὐτοῦ δῶρον προσφέρεις, Μάρτυς Αἰκατεῖνα, καὶ πλῆθος Σφατιωτῶν, ἡμταίως ἀθλησάντων εὐδοξε, σὺν τῇ Πορφυρίᾳ ὑπὲρ τῆς δόσεβείας.

Α Ποκοπεῖσα τὰς μασηάς, καὶ τῷ κάρῳ δόκλειως ὑποτμηθεῖσα, πῶς ἐν γῇ Βασιλείας, ἡ Βασιλὶς τὰς μονὰς, σοφῶς Οὐρανῶν ἀπὸ πλάξαστο, καὶ τὸν ἥδ' ὅλων ἐσῶτα Βασιλεῖα.

Σ Ε' τῷ ἀγνῷ Πειριεραῶν, μεθοδεύεις ὁ δεινὸς παντοίας ὄφεις, καὶ ἀποδῇ συλλαβίδαι, ἐμνηχανῶτο πολλῇ, ἀλλ' ἄφθνη γελοῖον παιζόμενον, σὺ δὲ πρὸς τὰς αἰῶ μετέβης καπικίας.

Ι Ἐρωτάει χελιδῶν, καὶ φιλόσοργος ἑυγῶν καὶ Μάρτυς θεῖα, καὶ Παρθένος καὶ Νύμφη, τῷ Βασιλείῳ Χεῖσῳ, φανεῖσα αὐτοῦ συναγάλλεται, καὶ τὸν νυμφῶνα αὐτῇ χοροβατῶσα. Θεοτοκίον.

Μ Ὡς φρικτὴ μυστηρίῳ, ὡς ἀσπλαγχνίας Θεῷ, πῶς βρέφος ὁρᾷται ὁ ἄσκαρος, σῶζων ἥδ' ἰδίων χειρῶν αὐτῇ τὸ ἔργον.

Ἄλλος. Ἐπαπλάσιος κάμνον.

Σ Αἷς διδαχαῖς Βασιλίσσα, πειθαρχῶσα προσέδραμε, τῇ Θεοσιβείᾳ, καὶ ἐρρῶς ὑπόμενε, ἥδ' ὀνῶν τῷ αἰθισιν, καὶ Βασιλείας ἥδ' Οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχῃ προφανῶς ἡξιώθη, βοῶσα τῇ Δεσποτῇ, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Μ Επὶ Μαρτύρων γαστρί, ἥδ' πιστῶν τὰ αἰτήματα, ἡ ἥδ' Ἀθληφόρος, τῷ Χεῖσῳ παρίσταται, αἰτῶσα τὰ κρείττονα, καὶ σωπείας ἀφύενα, πῶς τῷ Παναγίῳ, καὶ σιπτιῷ αὐτῆς μνήμῳ, ἀποθύμως ἐκτελεῖσι, καὶ πιστῶς μελῶδῶσι, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Σ Εσοφισμῶν ῥήμασιν, ἐπειράτο ὁ Τύραννος, πιθανολογίας, ἐ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τῷ εὐσασιν, τῷ σῶν ἐλπίσας Εὐδοξε, ἀλλὰ νυμφεύθῃαι τῇ Χεῖσῳ βελομένη, ἐβόας τῇ Δεσποτῇ, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ι Ἐρωτέρα πέφνης, Θεοτόκε Πανάμωμε, τῆς ὑπερκοσμίας, ἥδ' Ἀγγέλων πᾶσι, τὸν τέκνον ἥδ' τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ Παρθενικῆς, ἀπειρογάμῃ Νιδύος, ἐν δύο ταῖς ὑστάις, ἀσυχχῶτως ἀξέπῳς, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σιταρκαμῶν.

Κατα.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφύε. Ω, δὴ, θ'. Ο' Εἰρμός.

Μεγάλων ψυχῇ με τὴν προσερχθεῖσαν ἐν τῇ Ναῶ Κυρίῃ,
καὶ Εὐλογηθεῖσαν χερσὶ τῷ Γερέων.

ΤΗν φωφόρον νεφέλῃ, ἐν ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑπὸς ἔξ
Οὐρανῶ, ἐπὶ πόκαν κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, θρόνον
Ανθρώπου, ὁ ἀρχος, μεγαλιώμενος πάντες, ὡς Μητέρα τῇ Θεῷ
ἡμῶν Ἀγνῇ.

ΕΚ τῷ Δικαίῳ προήλθε, Γωακείμ καὶ τῆς Ἀννης, ἐπαγγελ-
σίας ὁ καρπός, ἡ Θεόποις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν,
σαρκὶ νηπιάζουσα, προσφέρεται, Γερῶ ἐν ἀγίῳ, ὡς Ἀγία, εἰς τὴν
Ἀγίαν οἰκεῖν.

ΤΗν νηπιάζουσαν φύσιν, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν
τῇ Θεῷ, ἐφημέσωμεν ὕμνοις, ἐν τῇ Ναῶ τῷ νομικῷ, Κυ-
ρίῳ ᾧ σήμερον, προσφέρεται, εἰς ὁσμὴν δωδίας, τῷ Δικαίῳ, ὡς
Καρπὸς Πνευματικός.

ΣΤὴν τῇ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφέρως, ἀναβοήσω
μὴ πιστοῖ, χαῖρε Πάγκαλλε Νύμφη, χαῖρε Νεφέλῃ φωτεινῇ,
ἔξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημέ-
ροις, χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Η Τῶν Ἀγίων Ἀγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἐκισταῖς σε
Ἀγνῇ, ἐλδοθεράσων ἡμᾶς, ἐκ τῷ παγίδαν τῇ ἐχθρῇ, καὶ
πάσης αἰρέσεως καὶ θλίψεως, τὴν πιστῶς προσκυνοῦντας, τὴν Εἰκόνα,
τῆς Ἀγίας σε Μορφῆς.

Ἄλλος. Ἀνάρχε Γεννήτορος.

ΕΦέρει σε Ἄγγελος, Κυρίῃ Πατοκράτορος, ἐν ἔοχῃ προσδι-
θεῖσαν Μάρτυς Πανδύμε, ᾧ ᾤεσθαι ἡλοι, λίαν ὀξείας,
Θεὸν αὐμνῶσα, τὸν μόνον διδάσκον, ἐκ πικρῇ θανάτῳ ρύεσθαι.

ΛΑὐτὸς ὁ Θεῷμνος, τὸ θαῦμα ἐμεγάλυνε, τὸν Θεὸν ἀειλόντος ερο-
φῆς ὁρμήματι, ρύδῳ τῇ ἔοχῃ πολὺ πληθος, μὴ φωνῇ, μέ-
γας ἐκβοῶντες, Θεὸς ὁ τῆς Μάρτυρος, ἀληθῆς καὶ παντοδύναμος.

ΩΣ ἔχουσα εὐδοξίαν, γησίου τὴν οἰκείωσιν, πρὸς Χριστὸν τὸν Δε-
σπότην τῷ Κόσμου σύμπαντος, καὶ τὴν παρρησίαν μεγάλῃ,
αὐτὸν ἡμῖν, πάντοτε δυσώπει, ᾄδειν δόξατον, τοῖς πιστῶς σε μα-
καρίζουσι.

Θεοτοκίον.

ΘΕὸς σισωμάτωται, ἐκ τῷ ἀγνῶν αἰμάτων σε, ὅθεν πᾶσα ὕμ-
νεῖσι γενεὰ Δεσποῖνα, Νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς ἔξ
σε, σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων Δεσπότην, μορφωθεῖται τὸ ἀν-
θρώπινον.

Ἄλλος.

Ἄλλος. Ἐξέστη ὅπῃ τὰ το ὁ Οὐρανός.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτεινοὺς, νυμφικαὶς κοσμηθῆναι σολίσ-
μασι, Παρθενικῇ, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἐτέ-
ρῃ φέρουσα, τὴν ὑποστηρικτικαὶ σου κεφαλῇ, καὶ νύκτι παρεστημένη, Χει-
ρὶ τῇ σὴ Νύμφῃ, τὰς σὲ ὑμνῶντας θεωρήσῃ.

Εδέχθη σου Θεοφῶν ἡ προσδοχὴ, τὰς ᾗ πίσει τὴν σὴν ὀνομά-
ζονταί, κλήσιν Σεμνῇ, σφίξει ὁ Δεσπότης ἐκ περασμάτων, καὶ
διδασίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλοτρίων πατοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σω-
μάτων. Διόσε γεγκότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομαι.

Λιμὴ κατωρμίδης καὶ γαλλῶ, δαλαῶς τε καὶ κέφως τὴν θα-
λάσσαν, τὴν κοσμηθῆναι, Μάρτυς διελθῆσα ἑκουσίων, μὴ πει-
ραθεῖσα Πάσοφι, πλεόντων πολυποίκιλον τῇ Χειρὶ, προσφύρουσα
Παρθένῃ, τὸν δῆμον ἔξω Μαρτύρων, Αἰκατερίνα Παμμακάριτε.

Θεοτοκίον.

Ωρᾶθης ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεῶν, ὑπὲρ φύσιν τεκῆσα ἐν σώ-
ματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς, ὃν ὁ Πα-
τήρ ἠρόξατο, πάντων ἀπὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὃν νύκτι καὶ ἡμέρᾳ σώμα-
των, ἐπέκεινα νοῦ καὶ εἰ καὶ τὸ σῶμα θεωρεῖται.

Ἐξαποσευχάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθασιν.

Παρθενομάρτυς ἐδόξε, τῇ Χειρὶ θεῖα Νύμφῃ, Αἰκατερίνα
Πάσοφι, ἀγλαόμορφῃ Κόρῃ, ἀδελφικῶς πίσει, καὶ τὴν
θεῖαν σου μνήμην, τελεῖται σὺ ᾗ ἐσβέσας, πλαιῶν πάσαν εἰδῶσαν,
ρητορικῆς, καθελῶσα πάσαν ἐρεχλίαν. ὑπὲρ ἡμῶν ἐν ἀρεσθῇ,
καὶ εἰρήνῃ τῷ Κόσμῳ.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀνετίδωτε.

Μαρτύρων τὸ ἀγλαῖσμα, Παρθένων σεμνοπρέπεια, Νύμφῃ
Χειρὶ σεμνοτάτῃ, Αἰκατερίνα Παρθένῃ, σαρῶ τῇ ἡμέρᾳ λε-
ψάντων σου, ταῖς ἱεραῖς ἀρεταῖς σου, τοῖς προσκυνοῦσι δώρησαι, ἡμῖν
ἅπασιν τὰς ἰάσεις, ἢ πρὸς Θεὸν ἀναπαύσασθαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ὁμοίον.

Ην πάλαι προκατήγγελε, ἡ Προφητὴν ὁ σύλλογος, Στάμνον
καὶ Ράβδον καὶ Πλάκα, καὶ Ἀλατόμητον Ὀρός, Μαρίαν τὴν
Θεόπαίδα, πιστῶς ἀδελφικῶς. σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὴν
Ἁγίαν ἡμῶν Ἀγίαν, ἀναπαύσασθαι Κυρίῳ.

Εἰς τὰς Αἰνας ἱσῶμεν Στίχας, σ. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς
προσόμοια, γ. Ἦχος, α. Τῶν ἁγίων παγμάτων.

Λαμπαδηφόροι Παῖδες, τὴν Αἰπαρθεον, φειδράς ὁδο-
ποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὅπως, ἐν Πνέματι τὸ μέλλον,

Ναὸς

Ναός ἡ Θεῶν, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μὲν Δόξης Παρθενικῆς, υπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ε Παγγελίας Ἀγίας, καὶ ὁ Καρπὸς δ' κληῖς, ἡ Θεοτόκος θυγὴς, ἀπεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερέρα, ἡ ὁσιβῶς, προσγομένη ἐν οἴκῳ Θεῶν, τῷ προσέχῳ τῷ τικόντων ἀποπληροῖ, συμπρεμμένη Θεῷ Πνύματι.

Ε Περαιῶ βαφείσα, Παρθενὴ ἄρτω πεισῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρεῖς, ἀπέκύνσας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον, ὃ ὡς Ναός, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προμνησθείης τῷ Πνύματι μουσικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Καὶ πῆς Ἀγίας προσόμοια, ἦχος, β'.

Ποίοις δ' ὀφνημιῶν σέμμασι.

Π Οίοις δ' ὀφνημιῶν σέμμασι, σέφωμῳσι τῷ Αἰκατερίαν, τῷ βδελυχαυλῶν τὰ γήϊνα, καὶ ἀσπασαυλῶν τὰ ἀφθάρτα, τῷ ὑπὲρ Χρυσῶ ἀναιρεθείσαν, τῷ Νύμφῳ τῷ Βασιλέως καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ δ' ἀλάμπουσαν, Πειριερὰ τῷ Ἀγίῳ, ὑπὲρ εἰς πασάδας, προτεδείξατο ἑρμιῶν, Χρυσὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλιος.

Π Οίοις ἐγκωμιῶν αἰθεσιν, ἀαδῆσωμῳ τῷ Ἀθληφόρον, τῷ πῆς δυσσεβεῖς ἀπελέγξασαν, καὶ τῷ πλάτῳ πᾶσαι παπίσασαν, καὶ εἰς Οὐρανίους καὶ θαλάμους, ἀξίως ἐξελικιρῶσαι καὶ χορεύσαν, Τεράδα θεολογῶσαν τῷ Πανταίτιον, σὺν πῆς Ἀγίοις Ἀγγέλοις, ἡς ταῖς μιστεῖαις, πῆς τιμῶσιν αὐτῷ σεπτῶς, ὡς ἔχον ἡμῖν Χρυσῶ, εἰρηνῶν καὶ μέγα ἔλιος.

Π Οίοις ὑμνωδιῶν ῥήμασιν, ἐπανίσταμεν τῷ Βασιλίδῃ, καὶ Παρθενομάρτυρα σήμερον, τῷ Αἰκατερίαν τῷ Πάνσορον, τῷ πῆς δυσσεβεῖας καταλύτῳ, τῷ πάντας πῆς φιλοσόφους καταπλήξασαν, καὶ Θράσος τὸ Μαχευτίε καταρράξασαν, καὶ τὸν Χρυσὸν ἐν σεδίῳ, μέσον ἀνομέντων, ἀγγεῖλασαν ὁσαυτῶς, Θεὸν προκυώντων, καὶ ἀνθρώπον ἀναμάρτητον. Δέξα. ἦχος, β'.

Σ Ἡμερον τῷ Χρυσῷ προσάγεται ἡ πανσύνδοχος Ἀθληφόρος, ἡ καθαρῶτα Π Νύμφη τῷ ἀποσίτῳ Νυμφίῳ, καὶ εἰς φωτεινοτάτης εἰσοικίζεται θαλάμους, καὶ τὸ παρθενικὸν καὶ κατισκῆτον πῆς μῶλωφιν αὐτῆς Σκλῶς, ἐκ ἀνθρώποις, ἐδὲ τῇ γῇ ὡς ἀδιδωσιν, ἀλλ' ἐν χερσὶ τίθησι φωτεινῶν καὶ αὐτῶν Ἀγγέλων, οἱ τινες λαβόντες αὐτῆς, ἀξίως μετεκόμισαν, ἐν ὅρῃ τῷ Θεοβαδίσῳ τῷ Σινάϊ, εἰς ἵασιν καὶ σωτηρίαν τῷ προσερχόντων, τῇ σοφῇ τῷ λειψάνῳ αὐτῆς.

Καὶ

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ Ναὸν παρασάγεται ἡ Παράμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τῷ Πατριάρχῳ Θεῷ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν βοῆ. σήμερον τὸ καθαρώτατον Ἀγίασμα, ὡς τελειύουσα Δάμιαλις, εἰς τὸ Ἀγία ἡ Ἀγίων εἰσάγεται. ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἀγγελος, χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν Εὐλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ὑπόδυσσις. Δίδεται καὶ Ἀγιον Ἐλαιον ἐκ τῆς Κανδήλας τῆς Ἀγίας. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐν τῷ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἀγίας. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος, δ'.

Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις δόλογοιτὲ τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, πρὸς τὸ ἐλθεῖν τὴν Πίσιν, ὑπὸ Νόμον ἐφραρέμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλαν Πίσιν ὑποκαλυφθῆναι. Ὡς περ ὁ Νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ Πίσεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθέσης δὲ τῆς Πίσεως, ἐκ ἑκτὶ ὑποπαιδαγωγὸν ἑσμεν. Πάντες γὰρ Τίτοὶ Θεῷ ἐστὶ δὴ τῆς Πίσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσαθε. Οὐκ οἶ Τεκδαίος, εἰδὲ Ἐλλω, ἐκ οἷ δέλος, εἰδὲ ἐλδύθερος, ἐκ οἷ ἀρσεν καὶ θήλυ. πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τὸ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὶ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λίγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπίος ἔστιν, εἰδὲ δὲ ἀφ' ἑρὶ δέλε, Κύριος πάντων ὢν. Ἀλλὰ ὑποπαιδαγωγὸς ἐστὶ καὶ οἰκονόμος ἀρχὴ τῆς ποροδοσίας τῷ Πατρὶ. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεν νηπίοι, ὑποπαιδαγωγὸς τῷ Κόσμῳ ἡμεν δεδωμένοι. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἡμῶμενον ἐκ Γυναικὸς, ἡμῶμενον ὑποπαιδαγωγὸν, ἵνα πᾶς ὑποπαιδαγωγὸς ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν ὑποδοσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλεῖα. Ἦχος, δ'.

Ἐπομῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησαν ὅππῃ πέψαν τὴν πόδας με.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῶ καὶ Μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνῆλθον αὐτόν. Καὶ γυνή τις ἔσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔπιδεκα, καὶ πολλὰ παθεῖσα ὑποπαιδαγωγὸν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρότερον ἐλθεῖσα, ἀπέσασα πρὸς τὸ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅππῃ

Μ

δρε,

θεν, ἤφατο τῷ ἱματίῳ αὐτῆ. Εἶπε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι καὶ τῷ ἱματίῳ αὐτῆ ἄφαται, σωθήσομαι. Καὶ ἁθίως ἐξηράσθη ἡ πληγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἵσταται ὑπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ ἁθίως ὁ Ἰησοῦς ἐπηγὰς ἐν ἑαυτῇ τὴν ἐξ αὐτῆς δύναμιν ἐξεληθεύσας, ἐπαμφαίς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς με ἤφατο τῷ ἱματίῳ; Καὶ ἔλεγον αὐτῇ οἱ Μαθηταὶ αὐτῆ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, τίς με ἤφατο; Καὶ μεμψήσατο ἰδεῖν τὴν ταῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα, καὶ ἐρέμυσσα, εἶδεν ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέειπεν αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σε σέσωκέσιν, ὕπαγε εἰς εἰρήνῃ, καὶ ἴδε υἱὸς ὑποὶ τῆς μάστιγός σου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυτον αἰώνιον.

ΕΓΚΩ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡ ζωὴ σκευαυτῶν ὁρθῶς.

ἡ ζωὴ σκευαυτῶν ὁρθῶς
 ἡ ζωὴ σκευαυτῶν ὁρθῶς

Ε Γ Κ Ω Μ Ι Ο Ν

ΕΙΣ ΤΟ ἍΓΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟΝ

ΟΡΟΣ ΤΟ ΣΙΝΑΙΟΝ

Τῷ Μακαριωτάτῃ Πάπᾳ ἔ Πατριάρχῃ Ἀλε-
ξανδρείας Κυρίου Γερασίμου.

Νόμισα εἰς τὰ ἀγαθήματα χεῖν, ὅπῃ ἔχω εἰς τὸν Αὐ-
θοίτῳ, καὶ Πλάσω με Θεόν, καὶ εἰς τὴν Ὑπερόλογη-
μήν αὐτῷ Μπερα, δεῖ ἡθελα σφάλλω λέγωντας,
πῶς τὸ μεγαλήτερόν με χεῖος εἶναι τὰτο, τὸ νὰ αὐσίγω
παύσῃ τὸ ἁμαρτωλόν με σῶμα εἰς πολλὰς ἐπαίνας τῷ
Θεοβαδίτῃ Οὐρῷ Σινᾷ, μὲ τὸ νὰ εἶναι Ρίζα, Θεμελίον, καὶ Καύ-
χημα ὅχι μόνον ἡμετέροι, ἀλλὰ καὶ παντὸς τῷ Κόσμῳ. Διὰ τὸτο ἡ-
θελα πολμήσω νὰ εἰπῶ πῶς αὐτὸ τὸ Εὐλογημένον Οὐρὸς Σινᾷ εἴ-
ναι Καθολικὰ ἐκεῖνος ὁ Παράδεισος, ὅπῃ ὁ Ὑπεράγαθος Κύριος
ἐφύττωσε καὶ Ἀνατολᾶς. Ἡ πάλιν αὐσίως καὶ δεῖ εἶναι ὁ Καθολι-
κὸς ἐκεῖνος Παράδεισος, ἀλλ' ὅπως δὲ ὅλοι ὅμοιοι ἐκεῖνα τῷ Παρα-
δείτῃ εἶναι. Καὶ λέγω ὅμοιον, ὅτι νὰ μὴ κηρύξω αὐτὸ πλέον Ἀγίω-
τερον, καὶ Εὐσεβέστερον ὑπὸ ἐκεῖνον τὸν Παράδεισον. Διότι καθὼς
ἐκεῖ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἦτο ὁ Μίγας Νομοθέτης, ἐτὶ ἐδῶ εἰς τὸ Οὐ-
ρὸς τὸ Σινᾷ, αὐτὸς ὁ ἴδιος κατεσάθη Νομοθέτης. Καὶ ἐκεῖ μὴ εἰς
τὸν Παράδεισον ὁ Θεὸς μίαν μόνον Νομοθεσίαν ἔδωκεν, ἐδῶ δὲ εἰς
τὸ Σινᾷ Οὐρὸς δέκα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀπείρους. Καὶ ἐκεῖ μὴ ὁ Α-

ἴδιος

Ἰάμω ἐδέχθη τὴν Νομοθεσίαν, ἀμὴν δὲ τὴν ἐφύλαξεν, ἐδὼ δὲ ὁ
Θεόπτης Μαυῆς ἐδέχθη τὰς ποταύτας Νομοθεσίας, καὶ ὅλας τὰς ἐ-
φύλαξεν. Ἐκεῖ ἡ Εὐα πρῶτον σημεῖον ἐσάθη πρὸς τὸν Ἀδάμ
κακῆς συμβαλῆς, ὅτ' οὐ τὴν ὁποίαν καὶ ἀπώλετα γέγονεν εἰς τὸ Γένος
τῶ ἀνθρώπων. Ἐδὼ ἡ οὐ Θεῶ Πυρὶ καυομένη Βάτος πρῶτον ση-
μεῖον ἐφάνη πρὸς Μακαρίαν Τεράδος, καὶ ἀρρήτως ἐνείστωις πρὸς Θεόπτην
μὲν τὴν Ἀνδραπόμπην, ὅτ' οὐ τὴν ὁποίαν καὶ σωτηρία γέγονεν εἰς ὅλον
τὸ Γένος τῶ ἀνθρώπων. Διὰ τὸ το σθεναρότερον λαμβάνει θάρρος,
καὶ ὑφαίνει τὴν φανὴν μεγαλητέρα, καὶ μὲν τὸν νῦν πτερύμα ὑψηλό-
τερα, καὶ νὰ βλέπω τὴν Κορυφὴν τῆς Ὀρος, καὶ νὰ ἀκούω τὰς Θεϊ-
κὰς φωνάς, ὡς Σάλπιγγας, νὰ ὁσφραίνωμαι τὰς Ἀγγελικὰς τιμὰς
τῆς Θεῆς καπνῆς, νὰ δροσίζωμαι ὑποκατω εἰς τὰ σκαπιάσματα πρὸς
Οὐρανὸν Νεφέλης, καὶ νὰ φωτίζωμαι ὑπὸ τῶν λαμπροτάτων ἀκτίνων
τῆς σύλης τοῦ φωτός, καὶ νὰ πλέξω πρὸς ἐπαίνους, καὶ τὰ ἐγκώμια τῆς
Ὀρος ἐκείνης τῆς Θεοτότου, πλεον ἐσολισμῆς, εἰς ἀγιασμόν ἐδικόν
μου, καὶ δοῶν τῆς Ἀγίας Θεᾶς, τῆ ἐκείνου τοῦ Ὀρος δοῦσαντος.

Ὅσοι δὲ ἐστὶν Ἀκροαταὶ τῶ λόγου, μὴ πίστετε εἰς ἀμέλειαν πρὸς ἀ-
κροάσιος, νεκρικημένοι ὅτ' οὐ τὴν ὁκνησίαν τῶ κοσμικῶν πραγμάτων,
εἰδωλολαβέοντες ὡς ἄλλοι Εἰβραιοὶ εἰς τὰς ἀγνοήτους κεφαλὰς τῶ
δυσκολοκινήτων ζώων, ἀλλὰ λιπνύετε τὴν διάνοιαν ὑμῶν, καὶ σοχα-
θῆτε πρὸς τὴν αἰοῖξιν τῆς σωματικῆς, καὶ νὰ καταλάβετε πόση Χά-
ρις, πόσος Ἀγιασμός, πόση Μεγαλοπρέπεια, πόση Δόξα, πόσος
Φωτισμός, πόση Ἀρετὴ, καὶ Ἀγαθίασις εἶναι εἰς τὸ Ἀγγελόπλεκτον
Ὀρος Σινᾶ, πόσον ὑπὸ Θεῶ, ὡσαύτ' καὶ ὑπὸ μέρας πρὸς Πανάγην, καὶ
Θεοτόκον Μαρίας. Ἀλλὰ καὶ νὰ εἰπῶ φθασματικῶς, πόσῳ αἰ-
διτικῶν χορῶν ἔχει ἐκεῖνο τὸ μικρὸν πύλλο τὸ Ἀνδόνι, ὅπου καθε-
ζόμενον ἐπαύει εἰς τὰ βλασάσια τῆς δούρου, φελέγνυει τὴν κεφαλὴν
εἰς ὅλην τὴν Ἀνδοβλαστοπαικιδόμορπον διαείων τῆς σθεμνῆς, βλέ-
ποντας τὴν ὁραίαν πολλὴν ἐκείνη τῆς Καλοκαιρίας, καὶ τὸ ὅποιον καὶ ἀ-
χόρτασα, ἡμίραν καὶ νύκτα, εἰς τὸν καιρὸν ὅλον πρὸς ἀμορφίας ἐκείνης δὲ
παύει, φθὰ νὰ τεχνόεται μελωδίαται, ὅτ' οὐ τὰ γλυκογαργαλισμα-
ται, εἰς κηλαδισμὸς ὁρεγοφυλλοκαρδίας πάντων τῶ ἀκούοντων; Καὶ πάλιν,
πόσῳ χαρὰν ἔχει εἰς Ὀδοιπόρος, ὅπου κερασμῶς ὑπὸ τὴν
σθεμνῶν σφάται, καὶ τεταλαιπωρημένος ὑπὸ τὸν πολλὴν καύσωνα τῆς Ἡ-
λίου, ἡθελε φθάσῃ εἰς μίαν σκοπιά μικρῆς λόφου, ὅτ' οὐ τὴν ὁποίαν νὰ
ῥέξῃ μία βρύσις ὑγιεινῆς ὕδατος, καὶ φθάνωντας ἐκεῖ νὰ ὑποκαίσῃ
καθεζόμενος ὑποκατω εἰς τὴν σκιά τῶ ὑψηλῶν δούδρων, καὶ τὴν κερασ-
μῶν, καὶ κηκαυμένην αὐτὴ κεφαλὴν νὰ ἐρχίσῃ εἰς τὰ δροσινὰ κτυπή-

ματα

ματι τὸ ὕδατος, καὶ τὴν πολλὴν αὐτὴ δίδαξαι νὰ θεραπεύσῃ μὲ τὰ ὕγια-
νὰ ἐκεῖνα ποτά. Ἀλλὰ ἔτι νὰ εἰπῶ πλείον ἀληθέστερα, καὶ χεῖς πα-
ραδείγματος, καὶ μάστιγα πνευματικώτερα, πόσω Χαραὺ, πόσω Εὐ-
φροσύνη, πόσω Ἀγαθίᾳσιν ἔχω ἐγώ, Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοί, ὡ-
τας κερασμῆρος ἀπὸ τὰς ματαιότητος τοῦ Κόσμου, φθαίω μὲ τὴν ταπει-
νὴν μου ἁγιασμένην εἰς τὴν καχετησιμῆν ὑποσκιάσματα τοῦ Ἀγίου πνεύματος
Σινᾶ, καὶ ἀποκλίνω τὴν διψασμένην μου καρδίαν εἰς τὰ δροσιὰ ποτίσ-
ματα τοῦ Ἀγγελικῶν Χαρυσμάτων; Ναὶ βέβαια, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος,
ὅπως ὥσων τὸ μικρότατον Ἀνδρόν, μὲ τὴν Πνευματικὴν μου Ἀγάπην
ἀναπνέω εἰς τὴν Κορυφὴν ἐκεῖνην τοῦ Ὁρους, ὥσων εἰς ἄλλον Περιβόλον,
καὶ Θεότατον Παράδεισον, καὶ βλέπωντας τὸν ἐνθρονισμὸν τοῦ Θεοῦ, ὅ-
πως ἔχει εἰς τὸ Ὅρος ἐκεῖνο, καὶ τὰς Ἀνταρλίτας Βρύσεις τοῦ Πα-
λαιῶν, καὶ Νέων Θαυματουργημάτων, μὲ ἀδίστατα δαδίσματα τοῦ Πνευ-
ματός, γλυκοκηλαδῶ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον μὲ ἐπαίνους τὰς
ἀμορφίας, ὅπως ὁ Τειשאκτικός Ἡλῖος τῆς Δικαιοσύνης, ἔτι τελείαν
Εὐφροσύνην ἔδωκεν εἰς τὸ Εὐλογημένον αὐτὸ Ὅρος τὸ Σιναιον.

Ἀπειροὶ εἶναι αἱ χεῖρες, Εὐλογημένοι μου Χερσισταί, ὅπως σολί-
ζουσι τὸ Θεοβάδισον Ὅρος τὸ Σιναιον, καὶ δεῦν θέλω διωχθῆναι ἐγὼ πο-
τε, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ χεῖλη, καὶ τὰς γλώσσας τοῦ Ρ'ητόρων ἡθελα φηλά-
βα εἰς τὸ στόμα μου, νὰ διηγῶμαι ἐκαστῶν τοῦ χαρίτων αὐτῶν. Διότι ὅλη
μου ἡ Ζωὴ δεῦν θέλει φθάσει, εἰς τὸ νὰ τελειώσω ὅλα αὐτὰ τὰ χα-
ρίσματα μὲ ἀκρίβειαν, ἀλλὰ μόνον τρία μεγάλα Ἀξιώματα τοῦ Εὐ-
λογημένου πνεύματος Ὁρους, παρυσάμηνος εἰς τὴν Εὐλαβητικὴν Ἀκρόασιν
ὑμῶν, θέλω διηγῶμαι, εἰς τὰ ὅποια καὶ μόνον θέλετε γοῇ ἀρκετοὶ νὰ
κατελάβετε τὸ πλῆθος τὸ ἀπειρον τῆς Θεοπάτης αὐτῆς ὠριότητος. Πρῶ-
τον μὲν εἶναι, πῶς λέγεται Ὅρος Θεοῦ, ὥσων Θεόρος Θεοῦ. Καὶ τὸ
ἔτι ἔτι δύο αἰτίας. Πρῶτον μὲν, ἔτι τὴν ἰδίαν Κατάβασιν τοῦ Θεοῦ.
Δεύτερον δὲ, ἔτι τὴν θυσίαν ὅπως ἐγένετο ἐκεῖ τὸ Θεοῦ. Διότι φαί-
νεται εἰς τὸ βιβλίον τῆς Εξόδου, ἐν Κεφ. ιθ'. πῶς κράζει ὁ Θεός
μὲ μίαν ἀόρατον φωνὴν τὸν Μωυσῆν, καὶ λέγει αὐτῷ. Καταβάς ἔτι
μάρτυρα τοῦ Λαοῦ, καὶ ἀγνισον αὐτὰς σήμερον, καὶ αὔριον, καὶ πλυμά-
τωσαν τὰ ἱμάτια, καὶ ἔσωνται ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τέτλην. Τῇ
γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ Ὅρος Σινᾶ, ὅσων
τίον παντὸς τοῦ Λαοῦ, καὶ ἀφοσιεῖς τὸν Λαὸν κύκλῳ, λέγων, προσέχετε
ἑαυτοῖς τὰ ὑαβλῶναι εἰς τὸ Ὅρος, καὶ θίγουντι αὐτὴν. πᾶς ὁ ἀφάμηνος
τοῦ Ὁρους θανάτῳ τελειώσεται. ἔτι ἀφεται αὐτῷ χεῖρ, ἐν γὰρ λίθοις
λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι καταποξοθήσεται, ἔτι τε κτῆνος, ἔτι τε αἰ-
θρῶπος, καὶ ζήσεται. Ἀπὸ πῶρα, λέγει, ἔως εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλω

κατε-

καταβῆ εἰς τὸ Ὅρος τὸ πρὸ τὸ Σινᾶ, ἐγὼ ὁ Θεὸς, καὶ καθάσειον τὸν
 Λαὸν τῶν Εὐβραίων ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἡμέραις, καὶ ἂς πληρώσω τὰ
 φορέματα αὐτῶν, ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμοι εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν. Διότι
 εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θείλω καταβῆ εἰς τὸ Ὅρος τὸ Σινᾶ, ὥστε εἰς
 πόπον καὶ θρόνον μου, αὐτίκως ὅλου τὸ Λαὸν. Καὶ σὺ ξεχώρισαι τὸν
 Λαὸν ἑξῆς εἰς τὸ Ὅρος, λέγωντας πρὸς αὐτὰς, νὰ φυλάττωνται
 νὰ μὴ πλησιάσωσιν, ἢ νὰ ἐγγίσωσι ποσῶς εἰς τὸ Ὅρος. Διότι ὁ
 ποῖος πλησιάσει εἰς τὸ Ὅρος, ἢ ἐγγίσαι, θείλει ὑποδαῖσει. Καὶ χεῖρ
 ἂς μὴ ἐγγίσῃ εἰς αὐτὸ, διότι θείλει λιθοβοληθῆ με λίθους, ἢ θεί-
 λει σαγηνεῖσθαι με τόξον, εἴτε ζῶον εἶναι, εἴτε ἀνθρώπος, δεῖ ἀπέ-
 πει νὰ ζήσῃ. Ἀκούετε παῖδιά μου, ἀκούετε Ἀδελφοί μου τί λέγει ὁ
 Θεὸς ὅτι τὸ Ὅρος τὸ Σινᾶ; Ἰσα λογιάζεται τὸν πόπον ἐκείνον φοβερόν,
 ὥστε καὶ τὸ ἴδιον αὐτὸ ἀπόσωπον. Καὶ καθὼς δεῖ εἶναι δυνατὸν νὰ
 ἴδῃ τινὰς τὸ Πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ζήσῃ, λέγει γὰρ πρὸς Μωϋσῆν
 ὁ Θεός. Οὐ δύνησιν ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου, ὃ γὰρ μὴ ἴδῃ ἀνθρώπος
 τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Ἐν τῇ λέγει καὶ ὅτι τὸ Ὅρος τὸ Σινᾶ
 πῶς δεῖ εἶναι δυνατὸν ὅχι μόνον νὰ τὸ ἴδῃ τινὰς, ἀλλὰ μῦτε νὰ ἐγ-
 γίσῃ εἰς αὐτὸ, ἢ νὰ ἀιάβῃ, καὶ νὰ ζήσῃ. Ὁ Ἄγισμος, ὁ Μεγα-
 λειότης τοῦ Ὅρους. Καὶ ὅτι τί πόσον; Διότι εἶναι τὸ πρόσωπον τοῦ
 Θεοῦ ἐκεῖ. Καὶ καταλαμβανόμεν τὸ πρὸς τὰ Σημεῖα τοῦ Θεοῦ. Κα-
 θὼς γὰρ ὑπὸ τὰς Σπλάς, καὶ τὰς Παρατάξεις, καὶ ὑπὸ τὰς Σαλπιν-
 γας γνωρίζομεν τὴν παρουσίαν τοῦ Βασιλείως, ποιετοῦ ὅπως ὑπὸ τὸν
 Καπνόν, ὅπως ἦτον ἐσολισμῶν ὅλον τὸ Σινᾶ Ὅρος, καὶ ὑπὸ τὰ λοιπὰ
 Σημεῖα ἐγνωσκίτο ἡ Συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτὸ. Διότι ὁ Θεὸς
 εἶναι ὅλος Πῦρ, καθὼς λέγει ὁ Μεγάλος Ἀθανάσιος εἰς τὰς Ἑρωτη-
 ποκρίσεις ὅπως ποιεῖ. Τὸ Θεῖον, πῦρ ἔστι καταναλίσκον. Οὕτως ἐ-
 μαρτύρει ἡ Γραφή εἰς τὸ, 18. Κεφ. τῆς Ἐξόδου. Τὸ Ὅρος τὸ Σινᾶ
 ἐκαπνίζετο ὅλον, ὥστε τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρὶ. Εἰ-
 χε ἀφ' ὧν τὴν Νιφέλῳ, ὅπως ἐσκέπαζε τὸ Ὅρος, τὰς Στύλους, καὶ
 τὰς φωτεινὰς λαμπάδας, ὅπως ἐφαιδρυνόν ὅλον τὸν πόπον. Εἶχε καὶ Σαλ-
 πιγγας τὰς φωνὰς, ὅπως ἠκούοντο, καὶ τὰς ἰδίαις Ἀγγελικὰς, ὅπως ἐσάλ-
 πιζον κύκλῳ τὸ ὅλον Ὅρος, καθὼς εἰς τὸ, 1. Κεφ. τῆς Ἐξόδου ὁ
 Μωϋσῆς αὐτὸς Ἰσορεῖ. Καὶ πᾶς ὁ Λαὸς εἶρα τὴν φωνὴν, καὶ τὰς
 λαμπάδας, καὶ τὴν φωνὴν τῆς Σαλπινγος, καὶ τὸ Ὅρος τὸ Καπνίζον.
 Καὶ εἰς τὸ, 18. Κεφ. τῆς Ἐξόδου. καὶ Ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ
 παριστῆκας αὐτοῖς, ἀνέβησαν εἰς τὸ Ὅρος τὸ Θεῖον, καὶ κατέβη ἡ Δόξα
 τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ Ὅρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ Νιφέλῳ ἐξ ἡμέ-
 ρας, καὶ ἐκάλυψε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ Ἐβδόμῃ ἐν μέ-

σκῇ τῆς Νεφέλης, τὸ δὲ εἶδος τῆς Δόξης Κυρίου, ὡς εἰ πῦρ φλέγον ἐπὶ
 τῆς Κορυφῆς τῆς Ὀρέας, ἐναντίον τῆς Τύχης Ἰσραὴλ. Ἀπὸ ἐπὶ ταῦτα ὅλα
 γνωρίζομεν πῶς ὁ Θεὸς κατέβη εἰς ἐκεῖνο τὸ ὄρος, καὶ ἀπέδειξε αὐ-
 τὸ ὄρος αὐτῷ Πατάγιον, καὶ Θρόνον Οὐράνιον. Ταῦτα εἶναι τὸ ἐνδο-
 ξότερον τῆς διηγήσεώς μας. Ταῦτα μὲν ὁ Θεὸς ἐποίησε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο
 ὡς τὸ ὄρος αὐτό. Διότι ὡς μέσον Ἄγιον ἀνίσταται τὸ Ἄγιον ὄ-
 ρος Σινᾶ. μετὰ τὸ νὰ ᾤκησεν ἐκεῖ ὁ Θεὸς τὰς ἐντολάς, μετὰ τὰς ὁποίας
 ὁ Κόσμος ὅλος ἕως τῆς νῦν κυβερνᾶται. Ὅλα αἱ Γραφαὶ ἕως τῆς σή-
 μερον, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας εἶναι ἐσολισμῆται. Διότι ἐστὶ λέγει ὁ ἴδιος
 Θεὸς τῷ Σαράποντι αὐτῷ Μωϋσῇ. Ἀναβηθὶ πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ
 ἴδω ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰς Πυξίας καὶ λίθινα, καὶ τὸν Νόμον, καὶ τὰς
 Ἐντολάς, ὡς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ τί ἄλλο μεγαλύτερον
 Ἀδελφοί μας, ὡς τὸ νὰ ὀψήκεται ὁ Θεὸς ἅς Τραπέζαν τῆς τραφημά-
 των αὐτῶν ταῦτο τὸ Εὐλογημένον ὄρος τὸ Σινᾶ; Ἄν εἴπωμεν πῶς εἶναι
 θεμέλιον ὅλα τὰ Κόσμου πνευματικόν, τίχα σφάλλομεν; Οὐχί. Δια-
 τί καὶ Ἑβραῖοι, καὶ Ἑβραῖοι, καὶ Χετταῖοι εἰς ἐκεῖνας τὰς ἐντολάς εἶναι
 ἐσπεριζήμενοι. Διὰ ταῦτα καὶ ἐγὼ λαμβάνω πάλιν ἀφορμὴν νὰ κηρύττω
 πλέον μεγαλοφώνως, πῶς εἶναι ὄρος Θεῶ. Καὶ ἐρμηνεύει με Γοθῶρ
 ὁ Περθερὸς τῷ Μωϋσῆϊ, ὁ ὁποῖος ἐρχόμενος μετὰ τὴν γυναικα τῇ
 Μωϋσῆϊ, καὶ μετὰ τὰ παιδία αὐτῆς, ἐξελθὼν ἐγύρθη νὰ εὕρῃ τὸ ὄρος
 τῷ Θεῷ, καὶ ἀφ' οὗ ἤθελεν εὕρῃ τὸ ὄρος τῷ Θεῷ, ἐκεῖ τὰ εὕρῃ καὶ τὸν
 Μωϋσῆν. Καὶ ἦλθεν Γοθῶρ ὁ Περθερὸς Μωϋσῆως, καὶ οἱ Τίτοι, καὶ
 ἡ γυνὴ πρὸς Μωϋσῆν εἰς τὴν Ἐρημον, καὶ παρνεύσας ἐπ' ὄρους τῷ
 Θεῷ. Λέγω ἀκόμη αὐτὸ τὸ ὄρος Οἶκον τῷ Θεῷ. Διότι ὁ ἴδιος Θεὸς
 ἐζύμωσεν ἄρτους ὑπὸ τὴν Οὐράνιον αὐτῷ Ἀποθήκην, καὶ ἔδραψεν τὸ
 πλῆθος τῶν Ἑβραίων. Ἐστὶ λέγει ὁ Προφήτης Δαβὶδ. Ἄρτον Ἀγ-
 γέλων ἐφῆλξεν ἄνθρωπος. Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν αὐτὴν Ἰσορίαν τῆς
 Ἐξόδου ἐν Κεφ. ιε'. Τὸ πρῶτον ἐγινέτο κατασκευὴ τῆς Δρόσου κύκλου
 τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἴδω ὅτι πρὸς ὅσον τῆς Ἐρήμης Κόριον λυκὸν ὡς αἰ
 πάγος ὅτι τῆς Γῆς. Τὸ πρῶτον, λέγει, καθὼς ἀρχίζον ἡ Δρόσος τῆς
 νυκτὸς νὰ ἡλαττῇ ὑπὸ τὴν θέρμην τῆς ἡμέρας, δι' οὗ ἀνίσταται εἰς
 τὴν πρὸς ὅσον τῆς Ἐρήμης ἐπ' ἄγαντα ἄστρον, ὡς αὐτὸ τὸ Κόριον, καὶ ἡ
 πον ὡς αὐτὸ πάγος ἐπ' αὐτὴν εἰς τὴν Γῆν, τὸ ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι σμα-
 γοντες ἔβωσαν εἰς τόπον ἱαμίας, καὶ ἐφάνετο εἰς αὐτὰς πολλὰ εὖνοσον,
 καὶ ἐχορταζόντο. Γινώσκετε καὶ τὸν Προφήτην Δαβὶδ τί λέγει εἰς τὸν
 Ψαλμὸν 133. Φαλμὸν 133. καὶ τὸν ὅτι λέγει, καθὼς ὡς αὐτὸ ὡς αὐτὸ
 αὐτὸ τὸ ὄρος, λέγων. Τὸ ὄρος, ὃ ἀνίσταται ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν
 αὐτῷ. Ἀλλὰ ἅς νὰ θαυμάσετε ὡς αὐτὸ τὸ ὄρος τὸ Περθερὸν, καὶ

τὴν ἀξίωσιν τῶ Ὁρος τῆς, ἀκούσατε τὴν ἐξηγήσιν τῆ καθ' ἑνὸς λόγου,
 καὶ τῆς καθ' ἑμῆς λέξεως. Πρῶτον λέγει αὐτὸ πᾶς εἶναι Ὁρος τῆ
 Θεῶ, ὅχι ὡσανύ κτίσμα, ὅτι καὶ ἄλλα Ὁρη ὡσανύ κτίσματα τῶ
 Θεῶ, Ὁρη τῶ Θεῶ λέγονται, ἀλλ' ὡσανύ διαγεμῖον Ὁρος εἰς κατοί-
 κησιν τῶ Θεῶ. Διὰ τὸ τοῦ ὁρακάτω λέγει, Ὁρος Πιον, τὸ ὁποῖον
 θέλει νὰ εἰπῇ παχύ. Καὶ ποῖον ἄλλο ὁρακάτω θέλει γνῆ παχύτε-
 ρον, ὅτ' ἐκεῖνο ὅπῃ φέρει ὁ Θεὸς μὲ τὴν κατοίκησιν τῆ; Λέγει αὐτὸ
 ἀκόμη καὶ ὁλαβίς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, πᾶς τὸ καθολικὸν ὁλα-
 βτικὸν Ὁρος ὅτ' ὅλα τὰ Ὁρη, εἶναι τὸ Εὐλογημῖον Ὁρος Σιῶ.
 Μὲ τὸν ὁποῖον λόγον ὁ Προφήτης, καὶ Βασιλεὺς προσάξει ἡμᾶς καθο-
 λικά, ὅλων ἡμῶν τὴν ὁλαβίαν, καὶ ὅλων ἡμῶν τὸν πόσον, εἰς ἄλλον
 τόπον νὰ μὴ ἐχωμῇ ὁρακάτω, ὡσανύ ἐκεῖ εἰς τὸν Οἶκον τῶ Θεῶ.
 Διότι λέγει ὁρακάτω πλέον καθαρῶτερα λόγια. Ἰνα τί ὁρακάτω-
 ρατε Ὁρη τετυρωμῖα; Τὸ Ὁρος, ὃ ὁδοκῆσεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐ-
 τῷ, ὅπῃ θέλει νὰ εἰπῇ. Τί λογιάζετε πᾶ λοιπὰ Ὁρη; τί καυχᾶσθε
 πᾶς ἐς ἐκείνην, καὶ πεπυκνωμῖα μὲ δούρα, καὶ πυκνωγαλακτισμένα
 ὅτ' Ἀγλαῖα, καὶ Εὐλαβείας; Ἐν μόνον εἶναι τὸ Δασύ, τὸ Πα-
 χύ, τὸ Εὐλαβτικόν, τὸ Πικτόν, τὸ Ἀγιόν, τὸ Τίμιον, τὸ Ἐνά-
 ρητον, τὸ Καθαρόν, τὸ Οὐραῖον, τὸ Πνευματικόν, τὸ Ἀγγελικόν,
 καὶ Θεϊκόν Ὁρος. Ναί. Διότι αὐτὸ εἶναι τὸ Ὁρος, ὃ ὁδοκῆσεν ὁ
 Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. Αὐτὸ εἶναι μόνον, ὅπῃ ἐξελέξατο ὁ Μέγας
 Βασιλεὺς Θεὸς νὰ κατοικῇ. Λέγεται δούρα, Ὁρος Θεῶ καὶ τὴν θυ-
 σίαν. Διότι λέγει ὁ Μέγας Μωϋσῆς εἰς τὸ κδ'. Κεφ. τῆς Ἐξόδου.
 Πᾶς ὡσανύ ἡκούσας ὅτ' ὁ νόμος τῶ Θεῶ πᾶ ὅσα ἐπρόσάξει νὰ φυλάττω-
 σιν οἱ Ἑβραῖοι, ἐγείρεται ὁ Μωϋσῆς μίας ταχυμῶ, καὶ ποιεῖ ἐν θυ-
 σιασμίῳ ὁρακάτω εἰς τὴν Ποδίαν τῶ Ὁρος, καὶ ἐβαλε πέριξ δώδεκα
 λίθους, εἰς ἀριθμὸν ἧς δώδεκα Φυλῶν τῶ Ἰσραὴλ. Ἐπειτα προσάξει
 τῆς Νέας ἧς Ἑβραίων, νὰ ὑπάγῃσι νὰ φέρωσι Μοχαῖα καθαρὰ,
 πᾶ ὅποια φέροντες ἐποίησαν θυσίαν τῷ Θεῷ. Ὁρθεύσας δὲ Μωϋσῆς
 τὸ ὁρακάτω, ὁδοκῆσεν θυσιασμίῳ τῷ Κυρίῳ ὑπὸ τὸ Ὁρος, καὶ δώδεκα
 λίθους, εἰς τῆς δώδεκα Φυλῶν τῶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαπέστειλε τῆς νεανίσκου
 ἧς Τίων Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέστησαν ὁλοκαυτώματα, καὶ ἔθυσαν θυσίαν
 σωπῆρον τῷ Θεῷ. Καὶ τότε ἡ θυσία δού ἦτον εὐρεῖς τόσον τῶ Μωϋ-
 σέως, ὅσον ἦτον ὁρακάτω τῶ Θεῶ, ὅπῃ ἐπρόσάξει εἰς αὐτὸν, ὅπῃ
 ἐπεμπαν αὐτὸν εἰς τὸν Βασιλεῖα Φαραὼ Αἰγύπτου νὰ ἐλθῶσιν τῆς
 Ἑβραίας, ὅπῃ λέγει αὐτῷ ἐκεῖ καὶ σημεῖον, πᾶς σὲ πέμπω ἐγὼ νὰ
 ἔλθετε ὑπερὶν εἰς τὸν τόπον τὸν Ἀγιόν νὰ μὲ λαβῶσιν με
 θυσίης. Καὶ τὸ τοῦ σημεῖον, ὅτι ἐγὼ σε ἐξαποστείλω ἐν τῷ ὁρακάτω-

γεν

γείν τὸν Λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ λαβέσθε τὰς Θεῶν ἐν τῷ ὄρει
 τῷ. Πῶς λογιάζεσθε τώρα εἰς τὸν τόπον, ὅπερ ὁ ἴδιος Θεὸς προσέειπε
 καὶ ἡ πρώτη αὐτῆς λαβεία νὰ γένῃ ἐκεῖ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον; Εἶναι
 ἡ ἀλήθεια πῶς τὸ Καθολικὸν Ἀγίασμα τῷ Θεῷ εἶναι; Καὶ ἀνέ-
 στατε πάλιν τὸν Προφήτην Δαβὶδ τί λέγει, Ψαλμῷ, κγ'. Τίς ἀ-
 ναβήσεται εἰς τὸ ὄρος Κυρίου; Ἡ τίς στήσεται ἐν τῷ ὄρει Ἀγίῳ αὐ-
 τῆς; Καὶ πάλιν πλεον ἀξιώτερα ἀλλὰ λέγει. Καὶ εἰσήγαγε αὐτὰς
 εἰς ὄρος Ἀγιάσματος αὐτῆς, ὄρος τῷτο, ὃ ἐκτίσασθαι ἡ θεῖα αὐτῆς.
 Ἐξω δὲ τὸν Ἀγίασμον τῆς θυσίας, εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος κατέστησε καὶ
 ἄλλα Ἀγιάσματα ὁσιωτέρα. Γερεῖς, καὶ τὰς Γερατικὰς Σπλάς. καὶ
 τὴν Κιβωτὸν τῆς Μαρτυρίας. Γερεῖς μὲν, τὸν Ἀράν, καὶ τὰς Τίγας αὐ-
 τῆς, Ναβὰδ, Ἀβιδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Γεθάμαρ. Σπλάς δὲ Γερατικὰς,
 τὸ Περισπιδιον, τὴν Ἐπωμίδα, τὸν Ποδῆρη, τὸν Χιπῶνα, τὴν Κί-
 δαριν, τὴν Ζώνην, τὰς Κρωσσὰς ἐν Χρυσίῳ, τὰς Χρυσὰς Ἀσπίδισ-
 κας, τὰς Δακτυλίδας, τὸν Ὑποδύτην ἐπὶ τὴν Ἐπωμίδα, τὴν Ὠα-
 κύκλῳ, τὰς Ροόσκας ἐξ Ὑακίνθου, καὶ Πορφύρας, καὶ Κοκκίνου, καὶ
 Βύσσου, τὰς Κώδωνας, τὴν Μίτραν, καὶ τὸ Πέταλον. Περὶ τῶν ἀ-
 ναγνάσκατε τὸ, καὶ τῆς Ἐξόδος Κεφάλαιον, καὶ θέτετε εὖρε ταῦτα πλεον
 καταλεπτῶς. Πάλιν τὴν Σκηνὴν τῆς Μαρτυρίας, εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον ὄ-
 ρος παρήγγειλε νὰ κατασκευασθῇ ἐκ ξύλου ἁσσηπτα, καὶ τὰ Σπλίσματα
 καθ' ὅ, καὶ τὰ Σκῆλη, τὰ Καλύμματα, τὰ Διατόνια, οἱ Μοχλοὶ, οἱ
 Στύλοι, οἱ Ἀναφορεῖς, τὸ Γλασπείον, τὸ Καταπέτασμα, τὰ Ἰσία
 τῆς Αὐλῆς, αἱ Λίθοι, τὰ Θυμιάματα, τὸ Ἐλαῖον τῆς Χείματος, καὶ
 τὸ Ἐλαῖον εἰς τὸ φῶς, τὰ Ἀρώματα εἰς τὸ Ἐλαῖον τῆς Χείματος, ἡ
 Τράπεζα, ἡ Λυχνία, τὸ Θυμίαμα, τὸ Ἐπίπαστρον τῆς Θύρας, τὸ
 Θυσιαστήριον, τὰ Χρυσὰ Χερσβίμ, αἱ Ἀργυραὶ Φιγλαί, καὶ ὅλα τὰ ἐ-
 πίλοιπα ἡγιασμένα σκῆλη. Ἐως ἐδῶ ἐμάθετε πῶς τὸ Θεοβαδιστὸν ὄ-
 ρος Σινὰ λέγεται ὄρος Θεῶν, καὶ καθολικὰ Κατοικητήριον αὐτῆς τῆς
 Θεῶν, καὶ τῷτο εἶναι τὸ πρῶτον ἀξίωμα ὅπερ ἔχει. Δεύτερον δὲ ἀξίωμα
 τῷ ὄρει ἐκεῖνῳ, καὶ ὅλα τὰ Εὐλογημένα τόπος εἶναι, ὅτι ἐστὶ τόπος,
 καὶ Κατοικητήριον τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Μαρίας. Καὶ ἐποδείχθη
 μὲν τῷτο μὲν τὰ σκῆλη, ὅπερ ὁ Θεὸς προσέειπε νὰ σκῆλη τῆς
 Μαρτυρίας. Πρῶτον ἡ Λυχνία, μὲν τὴν ὁποίαν ἄλλο τίποτες δεῖ σι-
 μειῶναι ὁ Θεός, ἀλλὰ τὴν Πανάγον, καὶ Παρθένον Μαρίας, καὶ τὴν
 ὁποίαν Λυχνίαν ἀρεφίτηδεν ὁσιωτέρον ὁ Προφήτης Ζαχαρίας, Καθ.
 δ', ὅποτε αἶς ἐν ἐκείνῃ ἐθεώρει μίαν Χρυσὴν Λυχνίαν, καὶ εἰς τὴν
 μέσῃ ἔχε λαμπάδιον, καὶ ἦτον ἐπὶ τὰ Λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ
 Ἐπαρτεῖδας τοῖς Λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς, καὶ δύο Ἐλαῖαι ἐπάνω

αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τῷ λαμπαδίῳ αὐτῆς, καὶ μία ἐξ ὀυνύμων.
Οἱ ἐπὶ τὴν Λύχνον εἰς τὴν Χρυσῇ Λυχνίᾳ εἶναι αἱ ἐπὶ Χάριτες,
 ὅπως ἐσκέπασαν τὴν Χρυσῇ, καὶ Καθαράν Παρθένον. Τὸ Λαμπα-
 διον ἄλλο δὲν εἶναι, ὡς καὶ τὸ Εὐλογητὸν Παιδίον τῆς Παρθένου, ὁ
 Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Αἱ δύο Ἐλπίαι ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐξ ὀυνύμων,
 μόνος αὐτὸς ὁ Ζαχαρίας ἐρωπῶντας τὸν Ἀγγελοῦ, ἔμαθε παρ'
 αὐτῷ ποῖαι εἶναι. Διότι εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀγγελος. Οὕτοι οἱ δύο
 Τίτοι τῆς ποιότητος παρεσηκασί Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς. Εἶναι, λέγει,
 οἱ δύο Τίτοι, ὁ Τίος τῷ Θεῷ, καὶ ὁ Τίος τῷ ἀνθρώπῳ, ὅπως εἶναι ὁ
 Χριστός. Διότι ὁμοφυτικός Τίος εἶναι, καὶ ὡσαύτῃ Θεός εἶναι ἄλλος, καὶ
 ὡσαύτῃ Ἀνθρώπος ἄλλος, καὶ ὡσαύτῃ Θεὸς Ἀνθρώπος εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ δύο.
 Παρίστανται δὲ εἰς τὸν Κύριον πάσης τῆς γῆς. Διότι εἶναι ὁλος Θεός
 τῆς, καθὰ ὁ Μακάριος Παῦλος μαρτυρεῖ. Ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ
 πλῆρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς. Δεύτερον ἡ Τράπεζα. Αὐτὴν τὴν
 Τράπεζαν ἐσήμειον ὁ Θαυμάσιος Σολομών εἰς τὸ, θ'. Κεφ. τῷ Πα-
 ροιμίων, ὅποτε ἔλ. γλ. Ἡ Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτὴν οἶκον, καὶ ὑπῆρξε
 Στύλος ἐπ' αὐτήν. Ἐσφαξὶ τὰ ἑαυτῆς θυμῶν, καὶ ἐκέραιον εἰς Κρατῆρα
 τὸν ἑαυτῆς Οἶνον, καὶ ἠπιδάσαστο τὴν ἑαυτῆς Τράπεζαν. Ὡσαύτῃ Τρά-
 πεζα μὲ τὴν ἀλήθειαν ἡ Ἀπαρθεύσας Μαρία εἶναι εἰς τὸν Οἶκον
 τῷ Θεῷ, λέγων εἰς τὸ Εὐλογητὸν Ὅρος Σινῶ, πλυσισόλυσος μὲ
 παντοδαπὴ μουσικῇ βρῶσιν, ξεχωριστὰ δὲ μὲ τὸν Ἄρτον τῆς Ζωῆς τὸν
 ἐκ τῷ Οὐρανῷ καταβάντα, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ὁπὸ ἀποζύμιον, ἢ γὰρ
 ὁπὸ ἀπορῶν ἀνδρὸς, ἀλλ' αὐτὸς μόνος ἀφ' ἑαυτῆς Ἄρτος Ἀνεβατός, μὲ
 τὸν ἔσπον, ὅπου μόνος αὐτὸς αἶδε. Τρίτον ἡ Θυσία. Αὐτὴν τὴν
 Θυσίαν τὴν Παρθενικὴν ἐσήμειον ὁ Θεὸς εἰς τὸν Προφήτῃ Σο-
 φορίαν, Κεφ. α'. λέγων. Ἐγγὺς ἡμέρας τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡτοίμασε
 Κύριος τὴν Θυσίαν αὐτῆς, καὶ ἡγίασε τὰς κλητὰς αὐτῆς. Ἀπὸ ποι-
 αὐτῇ Θυσίᾳ τὴν Παρθένον ἐξῆλθεν ἡ δαδία ἡ Θεῖκη, τὸ κε-
 χαριτωμένον ὄνομα τοῦ Τίτου αὐτῆς, ὅπως τὸ ὅποιον ἡ Νύμφη εἰς τὸ
 Ἄσμα τῷ Ἀσμάτῳ ἔλεγε. Μύρον ἐκκεραιώσθαι ὀνομάσθαι, ὅπως τὸ
 αἱ Νεκάνδεις ἠγάπησάν σε. Τέταρτον, ἡ Χρυσὴ Στάμνος, ὅπως τὴν
 ὁποῖαν ὁ Θεὸς εἰς τὴν Ἐξοδὸν προσάγει τῇ Μαυσιῇ, ὅποτε ἔβρεχε
 τὸ Κόριον ἐκεῖνο, ὅπως ἀνομάζετο Μαῖνα, καὶ λάβη μίαν Στάμνον,
 καὶ καὶ βάλλῃ μέσα αὐτῇ μέζον, ὅπως καὶ βληθῇ καὶ αὐτὴ ἡ Στάμνος
 εἰς τὴν Κιβωτὸν, καὶ εἶναι εἰς φύλαξιν εἰς τὰς μετὰ ταῦτα θημὰς αὐ-
 τῶν. Λέγει δὲ ἔπο. Δάβι Στάμνον Χρυσῇν εἶνα, καὶ ἔμβαλε εἰς
 αὐτὴν πλῆρες τὸ Γομὸν καὶ Μῶν, καὶ ὁποθήσεις αὐτὴν ἐναντίον τοῦ
 Θεοῦ, εἰς ἁγίασιν εἰς τὰς θημὰς ὑμῶν, καὶ ὅν ἔσπον συμετάξῃ

Κύριος τῆς Μωϋσῆ, ἔπος εἶπε Μωϋσῆς τῆς Ἀαρὼν ποιῆσαι, καὶ ἐποίησε. Λέγεται ἀκόμι τόπος, καὶ Κατοικηπίον τῆς Παρθένου. Διότι μὲ ξεχωριστὸν ἀπεικόνισμα ὁ Μίγας Ἀειστοτεχνίτης Θεὸς μόνος αὐτὸς ἐξωχράφισεν αὐτῷ εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτὸ Ὅρος Σινᾶ, ἀπὸ πάντων τῶ Θεοποιτῶ Προφητῶ Μωϋσείως, μὲ πόσον ἐξαισίον ἔσπον, ὅπως πᾶς ἀνθρώπινος νῦν ποτὲ δὲ ἤθελε δυνῆθῃ νὰ καταλάβῃ. Διότι δὲ ἤθελε δυνῆθῃ τις νὰ βλέπῃ μίαν Βάτον νὰ καίται, καὶ νὰ ἔχῃ, ἢ νὰ βλασφῇ δροσερὰ βλασάρα. Διὰ τῆς καὶ μεγάλοι Μάρτυρες θαυμάζουσι τὸτο, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς θαυμάζει τὸ τοιαῦτον, ὅχι ὡς ἔσπον τῆς αὐτῆς Πανοδυναμίας, ἀλλ' ὡς ἔσπον τῆς Φύσεως. Ἐπειδὴ ἐκείνη ἡ κυσικὴ ἐνέργεια ἐζητεῖ μίαν φθορὰν τοῦ πρώτου δροσερῆ εἶδους εἰς ἀπέξηραμὸν ὕλῃ ἀδιάβατον, μὲ ὅλον τὸτο ἐγένετο τὸ ὑποτέλεσμα αὐτῆς εἰς κάλλος βλασάμορον. Διὰ τὸτο ὡς θαυμάζομενος ὁ Θεός, ἢ καὶ ὡς θαῦμα ἐξαισίον λογιζόμενος τὸ πᾶν, ὡς ἀφαινεῖ τὸν Προφητὴν νὰ λύσῃ τὸ ὑπόδημα τῶ ποδῶν αὐτῆς μὲ πολλὴν φόβον καὶ δόλῃ, ἢ γὰρ νὰ ἀφήσῃ ὅλα τὰ σαρκικά, καὶ γῆνα, καὶ τὰς γεώδεις, καὶ φυσικὰς λογαριασμούς, εἰς τὴν εἰρήνῃ νὰ ἰδῇ τοιαῦτον μυστήριον, καὶ νὰ δὲ χαλεπῇ εἰς αὐτὸ τὸ μυστήριον. Ἐκάλεσε, λέγει, αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς Βάτος λέγων. Μωϋσῆ, Μωϋσῆ; Ὁ δὲ εἶπε. Τί ἔστι Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε. Μὴ ἐγγίσης ὧδε. Ἄυσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶ ποδῶν σου. Ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἔστηκας, ἢ Ἀγία ἔστι. Θαυμάζεται τὸ δέλεον καὶ ὁ Μωϋσῆς. Ἐπειδὴ ἐκεῖ ὅπως ἐκάθηντο, καὶ ἐποίμανε τὰ πρόβατα, ἀπὸ ἐκεῖ βλέπωντας τὴν Βάτον αὐτῇ νὰ καίται, ὁ δὲ ἐλογίασε τὸτο ὡς ἔσπον τῆς φύσεως. Διὸ καὶ μὲ πολλὴν πόσον ἔλεγε. Παρελθὼν ὁφθαλμὸς τὸ ὄραμα τὸ Μίγα τῆς, ὅτι ἐ κατακαίεται ἡ Βάτος. Ἀς ὑπάγω, λέγει, νὰ ἰδῶ τὸτο τὸ Μεγάλον ὄραμα, πῶς εἶναι ἐπὶ τὸ, ὅπως ἐκβάλλει ἡ Βάτος φωτὶς, καὶ δὲ κατακαίεται; Χρεάζεται τώρα ἄλλοτι πλέον φανερώτερον, Ἀδελφοί μου, καὶ καθαρώτερον, ὅπως νὰ σημαίνῃ ὁλοφάνηρα τὴν Κυρίαν ἡμῶν, τὴν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον, ὡς αὐτὴ ἐπὶ τὸ; Καὶ ὅχι μόνον αὐτῇ μόνῃ τὴν Παρθένον σημαδύει, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐλογημένην Γέννησιν τῆς Χρυσῆς ἐξ αὐτῆς τῆς Παρθένου. Διότι συλλογίζητε, ὡς καλῶ, τὴν φωτίαν πῶς εἶναι ὁ Θεός, καθὼς καὶ αὐτοὶ μόνον δυνάσκει νὰ καταλάβετε τὸτο. Ἀπὸ ἧς τῆς Αἰθῶς, ὅπως σημαίνει τὸ καίω, ὡς ἀφαινεῖ τὸ Θεὸς ὄνομα. Ἐπειδὴ καὶ κατακαίονται πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι, καὶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἁμαρτίας ἐνώπιον αὐτῆς. Ἡ Βάτος πάλιν πιστώνητε πῶς εἶναι ἡ Παρθένος. Ἡ δὲ καύσις ὅπως ἐγένετο εἰς αὐτῇ, ἢ τὸν ἐκείνη ἡ Ἀρρήτος Σύλληψις, ὅπως ἡ Παρθένος εἰς τὴν

Ἀγίαν

Ἀγίας αὐτῆς Κοιλίας, ὡσαύτῃ Βάτος τὴν φωτίαν, τὸν Ἀχώρητον
 Θεὸν Πῦρ ὅπου ἐχώρησε. Τὰ δὲ βλασάγια ὅπερ ἐβλάσανον, ἵπον κα-
 δοικὰ τὸ Ἀσπартὸν Παιδίον ὅπερ ἐγέννησεν. Ὡς Μυστήριον, ὡς
 Πράγμα, ὡς Θεωρία. Ποίος ἄρα συλλαγιζόμενος ποσαύτας Ἀγιοτήτας
 τῆς Εὐλογημένης ἐκείνης Τόπης, δεῦ ἡθελε μακαρίζῃ ὅχι μόνον τὴν ἀσ-
 κητικαπᾶντὴν σιμάξιν ἢ ἐκείνους Πατέρων, ἢ δαυδοῦντων, καὶ κακο-
 παθέων εἰς τὸν Τόπον ἐκείνον, ἀλλὰ καὶ τὰ Βήματα, καὶ τὰς Οἰ-
 δές, καὶ τὰς Λίδας, καὶ τὰ ἴδια Ξύλα τῆς τόπης ἐκείνης; Ἡ ποίος δεῦ
 ἡθελε προσφέρει εἰς ἐκείνας τὰς Ἀγίας Τόπας κάθε εἶδος δολαβείας;
 Ὡς γε χερδὸν καὶ ψυχλὴν, καὶ καρδίαν, καὶ διανοίαν ἐκεῖ νὰ ἀφιερῶσιν, ἐκεῖ
 νὰ μελετᾷ, ἐκεῖ νὰ φαντάζεται, ὡσαύτῃ ἔχει ἀναβάσεις τελειωτέρων
 Μυστηρίων, καὶ νὰ συνεισάγῃ παντοίας βοήθειαν, καὶ συνδρομὴν διὰ τε
 λόγων, καὶ ἔργων πρὸς σύστασιν, καὶ τερῶσιν τῆς Ἱερᾶ ἐκείνης Μοναστη-
 εῖας; Τὸ ὁποῖον ὡς Κεῖνον διδάλλες διωδιάζει, καὶ ὡς Ρ' ὅσον μυρίπ-
 τοον ἐν μέσῳ ἀκαθῶν, μίσα εἰς ἐκείνῳ τὴν αὐτοῦ καὶ σιδηρᾶ ἔ-
 ρημον ἀναθάλλει, τῇ Θεῇ Χάριτι ὡς φερνόμενον ἐκ τῆς ἐπικρείων ἢ
 ἀνήμερων Ἀράβων; Λοιπὸν ἕκαστος τῶν Εὐσεβῶν, καὶ Φιλοθέων Χει-
 σταίων, ὡς ἀαγνώσκη μὲ πολλὰ πόδε το παρὸν Συναγμάτιον, δεῦ
 νὰ ἀφραίνῃ τὴν ψυχλὴν αὐτῆς μὲ τὰς διηγήσεις ἢ τὰς Θεῶν τερατορ-
 γημάτων, καὶ ὑπὸ ταῦτα τὰ ὀλίγα, καὶ σῶμα διηγήματα, ὡς ὁδηγῶ-
 ντες εἰς ἀναλήψιν, καὶ εὐρεσιν καὶ ἄλλων πολλῶν θαυμασίων τῆς Θεᾶς,
 ὅπερ εἰς ἐκείνας τὰς σεβασμίας Τόπας, καὶ θαφόρας καιρὸς καὶ χρόνος ὁ
 Θεὸς ἐνέργησε, καθὼς αἱ Ἱερὰ Βίβλοι ἐξιστορεῖν. Ὑμεῖς δὲ οἱ
 μετιόντες τὴν παρῶσαν διήγησιν, καὶ πνευματικὰς ἀναβάσεις ἐκ ταύτης
 ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμετέρας, σύγγνωτέ μοι πῶς ὀλιγομαθίας, καὶ ἀτελεῖς
 διηγήσεως. Ὑγιαίνοντες ἀσφαγῆντες, καὶ ἀδαιμονεῦντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ὧ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Περὶ τοῦ ὀνόματος, καὶ τῆς φέσεως τῆς Ἀγίας,
 καὶ Θεοβαδίστης Ὁρίας Σινᾶ.

Τοῦτο τὸ Θεῖον, καὶ Θεοδόξασον Ὁρος ἔχει εἰς τὴν Θεῖαν Γρα-
 φὴν ἓξ ὀνόματα. Λέγεται Ὁρος Σινᾶ. Λέγεται καὶ Ὁρος
 Χαρήβ. Λέγεται ἀκόμη καὶ Ἀγαρ. Διὰ τοῦτο ἀείσκοντες πολλαχῶς εἰς
 τὴν Θεῖαν Γραφὴν. καὶ ποτὲ μὴ λέγει πῶς ὁ Νόμος ἐδόθη εἰς τὸ Ὁ-
 ρος τῆς Σινᾶ. ποτὲ δὲ εἰς τὸ Ὁρος τῆς Χαρήβ. Ὅμως τὸ το ἀρέπει
 νὰ ἡξίωγῃ τινὰς, πῶς, Χαρήβ λέγεται τὸ Ὁρος ὑπὸ τὰς ἀπόποδας τῆς

βενά ἕως εἰς τὸ σπήλαιον, ὅπερ κατέκρινεν ὁ Προφήτης Ἡλίας, καὶ εἶδε τὴν φοβερὰν ὀπτασίαν, καθὼς θέλωμι εἰπεῖ κατωτέρω. Ἀπὸ ἐκεῖ δὲ καὶ ἐπαύω εἶναι ἄλλη μία ὑψηλὴ κορυφή, καὶ ὀφείλει ἀπὸ ὅλον τὸ ἄλλο βουνόν, καὶ τότε ἡ κορυφή μόνη λέγεται Ὁρος Σινᾶ, καὶ Σινᾶν, καὶ εἰς τὸτο ἐπαύω ἐδόθη ὁ Νόμος. Πάλιν λέγεται ἐνίοτε πῶς ὁ Νόμος ἐδόθη εἰς τὸ Χωρήβ. ἐπειδὴ τὸ Σινᾶ, ὅπερ εἶναι ἡ κορυφή, εἶναι ὁποῦ κεκμήνη ἐπαύω εἰς τὸ Χωρήβ.

Λέγεται ἀκόμη καὶ Ἄγαρ, καθὼς γράφει ὁ Μακάριος Παῦλος εἰς τὸ, δ'. Κεφ. τῆς πρὸς Γαλατας Ἐπιστολῆς. Τὸ δὲ Ἄγαρ, Σινᾶ Ὁρος ἔστιν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα τῶτο εἶναι Ἀραβικόν, καθὼς ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ Οἰκεῖμιος λέγουσιν, ἐξηγῶντες τὸ ῥητὸν τῆ Παύλου. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος λέγει ὅλον ἐκεῖνον τὸν τόπον Περσῶν Ἀραβίας, μὲ τὸ νὰ εἶναι περὶ πόλιν. Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς Ἀνατολῆς πλησιάζει τὸ Ἄγιον Ὁρος τῶτο μὲ ἄλλῳ ἔρημον τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας. Ἀπὸ δὲ τὸ Νότιον καὶ Δυστικόν μέρος ἔχει λοξὰ κειρῶν τὴν ἐρυθρὰν Θάλασσαν. Ἀπὸ δὲ τὸ Βόρειον μέρος ἔχει τὴν Γλῶ τῆς Ἐπαγγελίας, ἣν καὶ τὴν Παλαιστίνην. Ἀπέχει δὲ τὸ Σινᾶ Ὁρος ἀπὸ τῆς Γερουσαλὴμ ἡμέρας δώδεκα, καὶ ἀπὸ τῆς Αἰγυπτου ἡμέρας δώδεκα. Τῶτο τὸ Ἄγιον Ὁρος πρότερον ἦν αὐωνόμασον, ὡσαύτῃ καὶ τὰ ἄλλα βενά. Ἀπὸ δὲ τὸν καιρὸν τῆ Προφήτης Μωϋσεως ἐγένετο ὀνομαστὸν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ περικύριον, καὶ σεβάσιμον, καὶ τὰ μεγάλα, καὶ φοβερὰ θαύματα, ὅπερ διηγῆται ἡ Θεία Γραφή πᾶς ἐτετέλεσσαν εἰς αὐτό. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς πολλὰ ἐτίμησεν αὐτό, μὲ τὸ νὰ μὴ καταβῇ εἰς ἄλλο βουνόν νὰ δώσῃ τὸν Νόμον, παράξ εἰς αὐτό, καθὼς φαίνεται ἐν Κεφ. ιθ'. τῆς Ἐξόδου, ὅπερ ἔλεγε ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν. Ἀφ' οὗτος τὸ Ὁρος τῶτο, καὶ ἀγιάσας αὐτό. Καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ Κεφ. Καὶ ἀφ' οὗ ἐκαθαρίσθη ὁ Λαὸς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγένοντο φωναί, καὶ ἀστραπαί, καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' Ὁρος Σινᾶ. Φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἦχει μέγα. τὸ δὲ Ὁρος τῆ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, καὶ τὸ καταβεβηκόσαι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρὶ. Ἐπαύω εἰς αὐτὸ εἶδεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Θεόν, ὅπερ ἴσατο ἐπαύω εἰς εἷς σάπφειρον λίθον, καὶ πρῶτον μὲν ἔδωκε τὸν Νόμον εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ ζωσὺς φωνῆς. Δεύτερον δὲ, γεγραμμένον μὲ τὸν Θεὸν Δάκτυλον. Ἐπαύω εἰς αὐτὸ ἐδίδασκεν ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν τὴν κατασκευὴν τῆς Σκηνῆς καὶ τῆς Μαρτυρίας, καὶ τῆς Κιβωτοῦ τῆς διαθήκης. Διὰ τὰ τοιαῦτα θαύματα ὀνομάζουσι τινὲς τὸ Ἄγιον Ὁρος αὐτὸ Σχολεῖον, καὶ Σπινδασηλον τῆ Θεᾶς. Εἰς τὴν μέσην αὐτῆς τῆς Ὁρος, ὅπερ λέγεται, Χωρήβ, εἶδεν ὁ Προφήτης Ἡλίας τὴν φοβερὰν ἐκείνῃ ὀπτασίαν. τὸ πνεῦμα τὸ κραταῖον, τὸν συλαισμὸν,

11
12
13
14
15
16

τὸ πῦρ, καὶ τὴν λεπτὴν αὔραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ὁ Θεός, καθὼς φαίνεται ἐν Κερ. γ'. τῷ Βασιλείων.

Ὅτι τόπος ἐκλελεγμένος ὑπὸ Θεῶν εἶναι τὸ
Ἄγιον Ὅρος Σινᾶ.

Οἱ μὲν Βασιλεῖς τῆς Γῆς, καὶ οἱ Αὐθρόται τῷ Κόσμῳ τότε διο-
είκοντο, καὶ ἐπομάζοντο παλάτια ὠρεῖα, καὶ δρυῶν καὶ ὄρεων
συμμάζοντο, καὶ νὰ κοινολογῶσι, καὶ νὰ θεάσωνται τὰς συμφωνίας αὐτῶν,
καὶ νὰ ποιῶσιν ἀγάπην μὲν πρὸς ἐχθρούς των. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῶν ἁ-
πάντων Θεός, τῷ ὁποίῳ, καθὼς αὐτὸς μόνος λέγει, ὁ Οὐρανὸς εἶναι
Θρόνος, καὶ δὲ Γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τῶν, καὶ νὰ θεάσωνται τὰς ποιήσεις
συμφωνίας μὲν πρὸς ἀνθρώπους, ἐξελέξατο τὸ τοιοῦτον Ἄγιον Ὅρος,
τὸ ὁποῖον ἐποίησεν Οἶκον, καὶ Παλάτιον αὐτῷ, μὲν τὸ νὰ φανῇ εἰς αὐ-
τὸ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ἐγγραφὴν αὐτῷ συμφωνίαν, ἣν τὸν Νόμον τῶν
δεκά Ἐντολῶν. Εἶναι λοιπὸν καὶ τὸ τοιοῦτον Ἄγιον Ὅρος, τὸ
Ὅρος, Ὅρος Θεῶν, Οἶκος, καὶ Κατοικία τοῦ Θεοῦ Γαβριὴλ, ἐπειδὴ
εἰς αὐτὸ ἀνέβη ὁ Θεὸς μὲν πρὸς Εἰβραῖους, καθὼς λέγει ὁ Προφή-
της Δαβὶδ. Κύριος ἐν αὐτοῖς, ἐν Σινᾶ ἐν τῷ Ἄγιῳ. Καὶ τόσον
ἐτίμησεν, καὶ ἐδόξασεν αὐτὸς ὁ Θεὸς τὸ τοιοῦτον Ὅρος, ὥστε ὅπως ὅχι μόνον
θέλει νὰ λέγεται Οἶκος αὐτῷ, καὶ Ὅρος αὐτῷ ἴδιον, καθὼς λέγει
τὸ Ὅρος τῷ Θεῷ Χωρήβ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐξαιρέτως νὰ λέγεται Θεὸς
τῷ Ὅρει τῷ τοιοῦτον. Καὶ καθὼς λέγεται Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ,
καὶ Θεὸς Ἰακώβ, ὅχι πῶς δοκεῖ εἶναι Θεὸς καὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ ὅτι εἰς αὐτὸς ἐγνωρίσθη καθαρώτερον, καὶ εἰς αὐτὸς ἀπεκα-
λύφθη τὰ Μεγάλα αὐτῷ Μυστήρια, Οὕτω θέλει, καὶ ἀγαπᾷ νὰ λέγε-
ται καὶ Θεὸς τῷ Ὅρει Σινᾶ, ὅχι πῶς δὲν εἶναι Θεὸς καὶ τῶν λοιπῶν
Βενων, καὶ τῆς Γῆς, καὶ τῷ Κόσμῳ παντὸς, ἀλλ' ὅτι εἰς αὐτὸ ἐδείξε,
καὶ ἐποίησε μεγάλα, καὶ φοβερά, θεαύματα τὴν ἐρημον νὰ ἔλθῃ εἰς αὐ-
τὸ, καθὼς εἰς ἄλλον πάλιν Ψαλμὸν ὁ Δαβὶδ λέγει. Ἐν τῷ θεββαί-
νειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ Γῆ ἐσείσθη. Ἀλλὰ πῶς λέγεται ὁ Θεός, Θεὸς τῷ
τοιοῦτον Ἄγιῳ Ὅρει, μάρτυς ἀφουδῆς αὐτὸς ὁ Δαβὶδ. Καὶ ὅτι οἱ Οὐ-
ρανοὶ, λέγει, ἔσχατον ὑπὸ Προσώπῳ τῷ Θεῷ τῷ Σινᾶ.

Περὶ τῆ πόθου παρεκινήθησαν οἱ ἐν τῷ Σινᾷ Ο'ροι
 Ἀσκηταὶ νὰ ὑπάγῳσιν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Γου-
 σινιανὸν νὰ ζητήσωσι νὰ κτίσῃ ἐκεῖ Κάστρον, καὶ
 Ἐκκλησίαν.

Εἴς τὴν δὲ διηγήθημεν τὰς ὀνομασίας τῆ Ἀγιάτου τῆς Ο'ρου,
 τῶν θείων αὐτῶν, τὰ θαύματα, ὅπως ἐπελέθισαν εἰς αὐτὸ, καὶ
 τῶν χάριων, ὅπως ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεός. Φέρε λοιπὸν νὰ εἰπῶμεν καὶ ἔτι
 τὸ Ἀγιάτου ἐν αὐτοῖς Μοναστήριον καὶ μέρος, καὶ λεπτομερῶς, καὶ ἔτι
 τὰς Βασιλεῖς, ὅπως ἐσάθισαν Κτίτορας.

Πρότερον κατὰ τὸν οἶ Ἀσκητῶν εἰς αὐτὸ τὸ Ο'ρος διασπαρμύνοι, καὶ
 μὲν τὸ νὰ μὴ εἶχον τόπον νὰ φυλαχθῶσι, συνέβη πολλὰς καὶ ἐφο-
 νόθισαν ὑπὸ τῶν καπεδρομῶν τῷ Ἀράβων, καθὼς φαίνεται εἰς τὸν
 Ἀραβικὸν Χρονογράφον. Ὅμως ὕστερον ἡ Ἀγία Ἐλένη ἀπελθῶσα εἰς
 Ἀναζήσιν τῶ Σκυρῶ, ἔτι προσεγενῆς τῇ Μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ τῇ Τίῃ
 αὐτῆς καὶ Βασιλέως, λέγουσί τινες πῶς ὑπῆγε καὶ εἰς τὸ Ἀγιον Ο'ρος
 τῆτο χάριον προσκυμίσσεως, καὶ μαθῶσα πῶς πρὸ ὀλίγων χρόνων ἐφο-
 νόθισαν ὑπὸ τῷ Βαρβάρων οἱ ἐκεῖσε Ἀσκηταί, ἔκτισε καὶ φύλαξιν
 τῷ Πατέρων σὺν Πύργον, μὲ Ἐκκλησίας μέσα, εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὑ-
 περαγίας Θεοτόκου, ἐπαύω εἰς τὸν τόπον, ὅπως εἶδεν ὁ Μαυσιῆς τῶν Βά-
 του κακομῆν, καὶ μὴ φλογαλῆν, ὅπως εἶναι καὶ τὸ Φρίαρ τῇ Μαυ-
 σίως, εἰς τὸ ὅποσον εἶδε τὰς θυγατέρας τῇ Γοθάρ, ὅπως ἐπότηζον τὰ
 πρόβατα τῇ πατρὸς αὐτῶν. Ὡς ἡ Ἀγία Ἐλένη ἡ Βασιλικὴ τῇ δέ-
 ρισκεται πρῶτος Κτίτωρ τῇ Μοναστερίῃ τῇ Ο'ρου Σινᾷ. Καὶ μὲν πάντα
 ὁ Μέγας Γεσιανὸς, ὁ Αὐτοκράτωρ Ρ'ωμαίων, ἠύξησεν αὐτὸ εἰς Σχη-
 μα, καὶ Μέγεθος, καὶ Κάλλος, καθὼς τῶν σήμερον δέρεσκεται. Ἡ δὲ
 αἰτία ἐσάθη τοιαύτη.

Εὐ' ἔτει ὑπὸ Χειρῶ, φκθ'. ὅτι τῇ Βασιλείᾳ τῇ Μεγάλῃ Γε-
 σινιανῇ, οἱ Σαμαρεῖται ἀπεσάτισαν εἰς τῶν Γερουσιαστῶν, καὶ ποιήσαν-
 τες ἑαυτοῖς ἴδιον βασιλεῖα, τὰς μὲν Χειριανὸς ἐτιμῶρην καὶ ἐφόνονον,
 τὰς δὲ Ἐκκλησίας κατέσφραγον, καὶ τὰ ἱερὰ Σκῆνη ἤρπαζον. Ο'θεν πα-
 ρεκινήθη ὁ Ἀγιάτου Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Πέτρος νὰ πέμψῃ τὸν
 Ἀγιον Σάββαν Πρεσβύτερον εἰς τὸν Βασιλεῖα τὸν Γεσιανὸν, καὶ ἀνα-
 καινίσιν τῷ Ἐκκλησιῶν. Ο' δὲ Βασιλεὺς προσδύμως ὑπακούσας, ἐφό-
 ραξε νὰ κτιθῶσι καὶ Βασιλικῶν Ἀναλωμάτων ὅλαι αἱ Ἐκκλησίαι, ὅ-
 σας ἠφάνισαν οἱ Ἑβραῖοι, τιμωρήσας πρῶτον τὰς ὁδοποιίας.

Οἱ δὲ προσκυνοῦνται, ὅπῃ ἀπέρχοντο εἰς τὴν Γερουσαλήμ, ἤρχοντο καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Τόπον τῆς Ὁῤῥας Σινᾶ, ἧς τὰ προσκυνησάσι καὶ ἐκεῖ τὴν Ἀγίαν Κορυφὴν τῆς Ὁῤῥας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῇ τὰς Θεογραφικὰς Πλάκας, καὶ τὰ προσκυνησάσι καὶ τὰς πόδας αὐτῶν τῷ βωμῷ, ἐκεῖ ὅπῃ ἐφάνη ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῇ ἐν τῇ Βάτῃ. Ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν Μίσλιν τῆς Ὁῤῥας, ἐκεῖ ὅπῃ ἐφάνη εἰς τὴν Προφήτῃν Ἡλίας. Ὁ δὲ Θεὸς ἧς τὰ δείξῃ πᾶσι ἡγίασεν ὅλον τὸ Ὁῤῥας τῆς Σινᾶ, Πρῶτον ἐφάνη εἰς τὸ τέλος τῆς βουῆς ἐν τῇ Βάτῃ. Τῷ σίρον πολλαῖς εἰς τὴν Κορυφὴν αὐτῆς. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Μίσλιν εἰς τὸν Θεοβίτῃν Ἡλίας. Καὶ ἧς τὰ δείξῃ καθαρὰ ὁ Θεὸς πᾶσι ἡγίασεν ὅλον τὸ βουνόν, καὶ ὅλον εἶναι κατεκία αὐτῆς ἰδία, ἧς τὰ ἐφάνη εἰς ἑξήφορα μέρη αὐτῆς.

Οἱ προσκυνοῦνται λοιπὸν παιδιόθεν ἐπορεύοντο εἰς τὴν Γερουσαλήμ, καὶ λογιάζοντες πᾶσι αὐτῶν προσκυνησάσι καὶ τὸ Ἀγιάτιον Ὁῤῥας τῶν, δεῦν εἶναι τέλειον τὸ προσκυνημα αὐτῶν, ἤρχοντο συχρὰ, καὶ ἐπροσκύνων. Ἐν τῇ μετὰ τὸ γὰρ ὅπῃ εἰς τὴν Γερουσαλήμ, μετὰ προσκυνοῦν καὶ ἔξοδα τῇ Μεγάλῃ Γεσιτιανῇ, ἀνικνίζοντο, καὶ ἐκτίζοντο Ἐκκλησίαι, Μοναστήρια, Νοσοκομεῖα, καὶ Ξενοδοχεῖα, καὶ ἄλλο δεῦν ἔσπευδαίτο ἐκείσε, ὡς καὶ κτίσματι Ἐκκλησιῶν, καὶ Μοναστηρίων, καὶ ὅλοι ἐπύκνυν, καὶ ἐδαύμαζον τὸν Βασιλεῖα ἧς τὴν ὀλαβείαν, ὅπῃ εἶχεν εἰς τὰ τοιαῦτα, ὅτε λέγω ἐγίναντο ταῦτα, ἵλθοι προσκυνοῦνται ὑπὸ τὴν Γερουσαλήμ εἰς τὸ Σιναιον Ὁῤῥας, χάρις προσκυνησάσι. Καὶ βλέποντες τὴς Πατέρας πᾶσι εἶναι ἐσκορπισμένοι ἰδῶν καὶ ἐκεῖ, καὶ κατοικισμένοι μακρὰ εἰς ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ πεφοβισμένοι ἧς τὸν φόβον τῶν κλεπτῶν καὶ ἀγρίων Ἀράβων, καὶ ἄλλο Κτίσμα δεῦν εἶχον, ὡς μόνον τὸν Πύργον, ὅπῃ εἰπαμὲν πᾶσι ἐκτίσεν ἡ Ἀγία Ἐλκὴν εἰς τὴν Ἀγίαν Βάτον, ταῦτα, λέγω, βλέποντες οἱ Φιλόχριστοι ἐκείνοι προσκυνοῦνται, συνεβόλυσαν τὰς Συναίτας τὰ μὲν ὀκνύσασιν, ἀλλὰ τὰ ὑπάγῃσι μερικοὶ ὅς αὐτῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς τὸν Βασιλεῖα Γεσιτιανόν, τὰ τὸν ὡδακαλίωσι τὰ κτίσῃ ἐκεῖ Κάστρον ἧς φύλαξιν αὐτῶν, καὶ ἐβιβαίοντο αὐτοῖς, πᾶσι ὁ Φιλόχριστος Βασιλεὺς δεῦν θέλει ὡδαβλέφει τὸ ζήτημα αὐτῶν, μετὰ τὸ τὰ εἶναι πολλὰ ὀλαβῆς εἰς τὰς Μοναχίς, καὶ ἀπόθυμος εἰς τὸ τὰ κτίξῃ Ἐκκλησίας, καὶ Μοναστήρια, λέγοντες, πᾶσι καὶ ὁ Ἅγιος Σάββας ἀπερχόμενος πρὸς αὐτὸν, ὁ Βασιλεὺς ἐποίησε μετὰ ἀποθυμίας ὅσα ἐξήτισεν ὁ Ἅγιος, φέροντες ὡδα δειγμα καὶ τὰ γνώμῃα τότε εἰς τὴν Γερουσαλήμ, καὶ πᾶσι ὅχι μόνον Μοναστήρια, ἀλλὰ καὶ Ξενοδοχεῖα, καὶ Νοσοκομεῖα κτίζει μετὰ πολλὰ Σιτηρίσια. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Λαύραν τῆς Ἀγίας Σάββα κτίζει σὺν Κάστρον, ἧς φύλαξιν ἧς ἐκείσε Μοναχῶν.

Τὸν

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἀσκηταὶ τῷ Ἀγίῳ Ὁρῷ Σινᾷ, συνειβηδόνθησαν ὅλοι ὁμῇ νὰ ποιήσωσι πρὸς τὴν ἀναφοράν εἰς τὸν Βασιλεῖα. Καὶ λοιπὸν διώρισαν μερικὸς ὑπὸ τῆς προεσώπας, καὶ ἔστειλαν αὐτὴς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα. Φθάσαντες δὲ ἐκεῖνοι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐμφανισάμενοι πρὸς τὸν Βασιλεῖ, εἶπον πῶς εἶναι ὑπὸ τὴν Ἐρημον τῷ Σινᾷ. Ὁ δὲ ἐθαύμασεν ὁ Βασιλεὺς πῶς δύναται νὰ κατοικῶσιν εἰς τοιαύτῳ βαθυπάλῳ καὶ σκληρᾷ Ἐρημῳ. Τότε ἐπρόσαξεν ὁ Βασιλεὺς νὰ φανερώσωσι τὴν αἰτίαν, ὅθεν τὴν ὁποίαν ἦλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐπείνοι ἀπεκρίθησαν. Μεγάλῳ εὐνοχωρίᾳ ἔχομεν, ὦ Βασιλεῦ, τὴν ὁποίαν, καὶ Θεὸν, ἄλλος δὲν δύναται νὰ ἱαχόσῃ, ὅθεν μόνον ἡ Βασιλεία σου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπρόσαξε νὰ διηγηθῶσι τὴν ὑπόθεσιν αὐτῶν. Οἱ δὲ ἤρξαντο λέγειν.

Ὁ τόπος, ὅπου κατοικῶμεν, ὦ Βασιλεῦ, εἶναι Ἅγιος, καὶ ἐκ Θεοῦ δεδοξασμένος, καθὼς μαρτυρεῖ ἡ Θεία Γραφή. Εἶναι δὲ καὶ ὁσιώδεις πρὸς ἀναχώρησιν ἀνθρώπων καὶ ἀσκησιν. Διότι εἶναι ἔρημος, καὶ μακρὰ ὑπὸ κατοικίαν ἀνθρώπων. Τὸ δὲ μόνον συγχόζει ἡμᾶς, πῶς οἷοιτε ἔρχονται ὑπὸ τὴν ἔρημον τὴν πρὸς τὴν Γεροσέλυμα, ἢ ὑπὸ τὴν Αἴγυπτον ἀσκητοὶ Βάρβαροι καὶ ἀχρεῖοι πρὸς ἡμᾶς, νομίζοντες νὰ ὑψώσιν ἡμᾶς, καὶ θησαυροὺς εἰς τὴν λόγυμιν, ὅθεν ἔχομεν ὑπὸ τῆς πολυαὶ καὶ καθυμερινὸν φόβον, καὶ κρυπτόμεθα εἰς τὰς Λάκκας, καὶ εἰς τὰ Σπήλαια, διότι αὐτοὶ εἶναι οἱ Βάρβαροι ἀπὸ τῆς πλησιοχώρας, ὑπερῶσιν ἡμᾶς καὶ τῆς περικύκλου ἐξοφῆς, ὅπου ἔχομεν. Καὶ πολλὰ καὶ ἐν μέσῳ ὑπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἀρπάζοντες καὶ αὐτὰς τὰς προσφορὰς τῆς Προθέσεως, ἀπέρχονται. Εἶδὲ καὶ ἔλθουσιν ἄλλοι ὑπὸ τὸν ὅσον μᾶλλον, ἔρχονται ὡσὰν κλέπται, καὶ λησταί, καὶ φονεῖσιν ὅποιον καὶ αὐτοὶ ὑψώσιν, καὶ ἀρπάζουσιν ὅ, τι ὑψώσιν. Ὅτι ὅλος ὁ τόπος ἐκεῖνος κατοικεῖται ὑπὸ Ἀράβων κλεπτῶν, καὶ ἀχρείων. Τοιαῦτοι λοιπὸν ἀνήμεροι, καὶ κλέπται ὄντες, συνέβη ἕως νῦν καὶ ἡμεῖς ἀπολατίζοντες ἢ καθ' ἡμᾶς ἔρημος ἑστίας. Ἀπ᾽ αὐτοὺς εἰς τὸν καιρὸν Πέτρι τῷ Ἀγιωτάτῃ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ γόνους τινὸς ὅπου λέγονται Βλέμμιες, οἱ ὅποιοι ἦλθον, καὶ ἐπάψαν τὴν σκῆτιν τῶν Πατέρων, καὶ ἐφόνευσαν ὅσους Καλογήρους, καὶ ἄλλους Χεισιμενῆς ἦσαν εἰς τὴν Ραϊδῶν. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἄλλοι Ἀράβες Γομαλῆται ἡμεῖς ἀλλῶν σκῆτιν ἡμετέρων, ὅπου εἶναι εἰς τὸ Σίναϊον Ὅρος, καὶ ἐφόνευσαν καὶ ἐκεί πολλούς. Ἀλλὰ καὶ νῦν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γόνους ἑστίας ἦλθον ἄλλο γόνος τῶν Γομαλῆτων, καὶ ἐποίησαν εἰς τὴν Καλογήριαν ὅσους καὶ χειρότερα κακὰ ὑπὸ τὰς παλαιάς. Λοιπὸν ἐπειδὴ, ὦ Βασιλεῦ, ἡ Θεία Πρόνοια σὲ ἐξαπέστειλεν εἰς τὸ νὰ κτίξῃς Ἐκκλησίαν, καὶ Μοναστήριον, καθὼς ἐμάθεμεν

ὅτι ποιεῖ ἡ Βασιλεία σου εἰς τὴν Ἱεροσόλυμα, τιμῶντας τὸς Ἁγίους Τόπους μὲν Οἰκοδομὰς Ἐκκλησιῶν, καὶ ἀφιερώματα, τὸ ὁποῖον εἶναι σημεῖον τῆς πολλῆς ἀλαθείας τῆ Κράτεώς σου, ὅθεν τὸ πᾶν πᾶσι καλεῖται τὴν Βασιλείαν σου νὰ σείλῃς καὶ εἰς τὸ Ἄγιον Ὅρος τὴν Σινᾶ, νὰ κτίσῃς εἰς αὐτὴν Κάστρον, ὅθεν φυλάξῃς τὸν ἐκεῖ ἀσκητὸν. Δίδει μὲν τὸ πᾶν ἡμῶν, καὶ τὸς μὲν ταῦτα Μοναχὰς δέλεις ἐλδοφρώσεις ὁπότε τὸν θάνατον, ἀλλὰ δέλεις ἔχεις καὶ δόξαν μεγαλωσύνης, καὶ μνημόσυνοι αἰώνιον, τιμῶντας ποιητὸς ὅπως καὶ τὸν Ἄγιον καὶ Θεοβαδίστον ἐκείνον τόπον. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς ἐχάρη, πῶς καὶ ὁπὸ τῆς ἐσωτέρως ἔρημον ἦλθον Ἀσκηταί, καὶ ἀλόγησαν αὐτὸν, τὸ ὁποῖον ἐνόμιζε τιμιώτερον ὁπὸ μέγαλον θησαυρὸν. Καὶ λοιπὸν ἐπρόσθεσεν αὐτοῦς νὰ χεράωνται χεράμματά μὲ Βασιλικὰς υποχρεῖας πρὸς τὸν Αὐθρότην τῆς Αἰγύπτου, προσάζωντας αὐτοῦ νὰ σείλῃ εἰς τὴν ἔρημον, τὴν καὶ τὸ Σίναϊον Ὅρος, νὰ κτίσῃ Μοναστήριον ὡς καὶ Κάστρον, μὲ τείχη στερεὰ καὶ ὑψηλὰ, ὅπου νὰ μὴ ἔχῃ κἀνενῶς φόβον ὁπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἡ δὲ ἔξοδος νὰ γίνεταί ὁπὸ τὸν Βασιλικὸν Θησαυρὸν, τὸν ὁπὸ Αἰγύπτου εἰς τὴν Βασιλείαν ἐρχόμενον, καὶ παντελῶς νὰ μὴ λυπηθῇ τὸν πλεόν εἰς τὴν ποιούτων Οἰκοδομῶν τῶ Μοναστηρίου, ἀλλὰ νὰ ἐξοφῇσθαι ὅσον χρεάζεται εἰς τὸ νὰ κτιθῇ εὐμορφον, καὶ στερεόν.

Ταῦτα τὰ χεράμματα λαβόντες πᾶσι τῶ Βασιλείῳ οἱ Ἀσκηταί, τὸν μὲν Βασιλεῖα ὑπολόγησαν, καὶ ἀχαρίστησαν. Αὐτοὶ δὲ ἦλθον εἰς τὴν Αἰγύπτου, ἔχοντες μετ' αὐτῶν καὶ εἰς αὐτὴν Ἀρχόντα Ἐπιστάτην τῶ ἔργου, καὶ εἰς αὐτὴν Πρωτομαίσορα, ἀπισταλμένοι καὶ αὐτοὶ ὁπὸ τὸν Βασιλεῖα. Δόντες δὲ τὰ Βασιλικά χεράμματα τῶ Ἀρχόντι τῆς Αἰγύπτου, καὶ καθαρώτερον διωγνυθότες τῆς προθυμίας τῶ Βασιλείῳ, αὐτοῦς, χωρὶς ἀργοπορίας καὶ ἀμέλειας, ἔστειλεν ὅλα τὰ χρεαζόμενα ὅθεν τὴν Οἰκοδομῶν τῶ Μοναστηρίου. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τόπον οἱ Βασιλικοὶ ἄνθρωποι, πρῶτον μὲν ἐζήτησαν τόπον ὁπτιδέειον νὰ κτίσωσι τὸ Μοναστήριον, ὅπου νὰ μὴ ἔχῃ φόβον νὰ καταπατηθῇ. Πλεὺς καθὼς εἶπομεν, ἐπειδὴ ἦεν Τόποι εἶναι Ἄγιοι, καὶ ἐξαιρετοί εἰς τὸ Θεοβαδίστον ἐκεῖνον Ὅρος, ἡ Κορυφὴ τῶ Ὅρους ὅπου λέγεται Σινᾶ, εἰς τὴν ὁποίαν Κορυφῶν ἔφαιεν ὁ Θεὸς πολλακίς μετ' ἀράγματα φοβερά, καὶ Βρονταί, καὶ Ἀστραπαί, καὶ Φωναί, καὶ Λαμπάδας, καὶ Σαλπιγγας. Ἀνόμι ἐκεῖ ἐπαύει ἐδόθησαν φισακίς καὶ τὰ λόγια τῶ δέκα ἐντολῶν, ὅπου ἀναμφιβολῶς πισθύνονται πῶς εἶναι λόγια Θεῶ. Πρῶτον μὲν, λαλῶντας ὁ Θεὸς μετ' αὐτὸν Μωυσῆν, ὅθεν νὰ εἴπῃ ταῦτα ὁ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν. Ἐπειτα ἐχάρησεν χειρὶ Θεῶ εἰς δύο Πλάκας. καὶ τείνον ἐχάρησαν δούτερον. Εἰς δὲ τὴν μέσῃ τῶ βιβλίου, ἐφαίνε ὁ Θεὸς εἰς τὸν Προφήτην Ἠλίαν, ὅσον

ἦτον δυνατὸν αἰθρώπως νὰ ἰδῇ τὸν Θεόν. Εἰς δὲ τὰς ἀρόπδας ἐ-
 φαίνετο πρὸς τὴν Μαῦσιν εἰς τὴν Ἀγίαν Βάτον. Οὗτοι λοιπὸν ἀν-
 τὶ οἱ ἔρεις τοιοῦτοι θαύματα, καὶ ἡγιασμένοι, ἔλεγον οἱ Βασιλικοὶ αἰ-
 θρώποι, νὰ κτίσῃσι τὸ Μοναστήριον ἐπάνω εἰς τὴν Κορυφὴν τῆς Σινᾶ,
 ὅπου τὴν μονιμότητα τῶ τόπου, καὶ ὅπου τὴν ἀγιότητα, καὶ ὅπου τὰ θεμιχότερα
 θαύματα, ὅπως γιγνόμενα εἰς αὐτό. Οὕτως δὲ τὸ δυσανάβατον τῶ τόπου, καὶ
 ὅπου τὴν ἀνδρείαν, δὲν ἦσαν εὐλογον τὸ οἱ Πατέρες. Καὶ λοιπὸν
 συμβαλλόντες αὐτοὶ ἡμέρας πολλὰς, ἐφαίνετο τόπος ἀρμυδιώτερος εἰς τὸ νὰ
 κτιθῇ τὸ Μοναστήριον, κατὰ ὑπὸ τὸ βουνόν, ἐκεῖ ὅπου εἶδον ὁ Μαῦ-
 σης τὴν Βάτον, μὲ τὸ νὰ εἶναι τόπος ἴσος, ἔχει δὲ καὶ ὕδωρ, τὸ φρεαρ
 δηλαδὴ τὸ Μαῦσείας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀγιότητα, ἔλεγον οἱ Πατέ-
 ρες, δὲν διαφέρει τῆς Ἀγίας Κορυφῆς, ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἀγίαν Βάτον
 ἐφαίνετο ὁ Θεὸς πρὸς τὴν Μαῦσιν, καθὼς καὶ ἐκεῖ, καὶ μάλιστα πρῶτον ἐφαίνετο
 τὴν Βάτον, καὶ ἐφανέρωσεν τὸ μεγαλύτερον Μυστήριον ὁ Θεός, ἦσαν τὸ Μυ-
 στήριον τῆς Ἀγίας Τριάδος, λέγοντας πρὸς τὸν Μαῦσιν. Εἰμὶ ἐγώ
 ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διότι ἦτον
 δυνατὸν νὰ εἰπῇ, ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ,
 ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ εἰπῇ Ἰσαάκ Θεός, Θεός, Θεός, ἄλλο δὲν ἠθέλει νὰ
 φανερῶσιν, ὅπου τὸ Μυστήριον τῆς Ἀγίας Τριάδος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Μυ-
 στήριον τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας ἐκεῖ ἐφανέρωσεν καθαρώτατα, ὅτι αὐ-
 τοὺς ὁ ἴδιος Τίος, καὶ Λόγος τῶ Θεοῦ, ὁ Ἀγγέλος τῆς μεγάλης βελῆς
 τῶ Πατρὸς, ἐφαίνετο εἰς σχῆμα Ἀγγέλου, καὶ ἐλάλει ὑπὸ τὴν Βάτον. Ἡ
 δὲ Βάτος ἀποεικόνιζε τὴν Θεοτόκον Μαρίαν. Ἦσαν ὁ Τίος καὶ Λό-
 γος τῶ Θεοῦ ὅπου τῆς Παρθένου συλλαβιστῆς, καὶ ὡμίλησε μὲ ἡμᾶς τὰς
 αἰθρώπους. Αὐτὰ τὰ αἰτία κατέπεισαν τὰς Βασιλικὰς ἐπιστάτας νὰ θα-
 μαλιώσωσι τὸ Μοναστήριον εἰς τὸν τόπον, ὅπου δέσκειται τώρα. Καὶ ὡ-
 πως ἤρξαντο μὲ μεγάλῃ προθυμίᾳ νὰ κτίσῃσι τὸ θεμελιώσαντο
 Μοναστήριον μὲ τὴν θεμελιώσεως, μὲ ἔξοδα Βασιλικά, καὶ λαμ-
 πρὰς οἰκοδομὰς, καθὼς ὅπου κατὰ τὴν εὐαγγέλιον, καὶ μέρος, θέλομεν
 θεμελιώσῃ. Θεὸς δὲ συνεργῆντος, καὶ τῶ Πατέρων ὁμῶς μὲ τῶ Βα-
 σιλικῶν ἀνδρῶν συνεδάζοντων, ἐπελειώσθη ἡ οἰκοδομὴ, ὅπως Βασιλι-
 κή, καὶ λαμπροτάτη.

"

"

Σχῆ-

Σχήμα, ὁ μέγεθος τῆς Μοναστηρίου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Καθολικῆς, καὶ χρόνος, κατ' ὃν ἐκτίσθη. Καὶ πῶς τῆς ἄλλων Παρεκκλησιῶν τῆς ἐντός, καὶ ἔξω τῆς Καθολικῆς, καὶ τῆς κτ' μέρος πάντων τῶν ἐν αὐτῇ.

Τὸ δὲ Μοναστήριον εἶναι μὴ ἐκτισμὸν εἰς χῆμα, ὅχι ἀκελβαῖς περάγωνον, ἀλλ' ἔχον ὀξυτέρας τὰς δύο γωνίας, τὴν τε Βορείαν, καὶ Ἀνατολικὴν, καὶ τὴν Δυσικὴν. Ἐχει δὲ τὸ Καθολικὸν καὶ τὴν Ἀγίαν Βάτον, ὅχι εἰς τὸ μέσον τῆς Μοναστηρίου, ἀλλὰ πλαγίωτερον, ἢ γὰρ πρὸς τὴν Βορείαν, καὶ Ἀνατολικὴν γωνίαν. Διότι ὁ τόπος δὲν παρὶχώρει ὅτι τὸ δύσβατον νὰ σύρωσι τὰ τεῖχη παρέξω, ὅπως νὰ μείνῃ εἰς τὸ μέσον ἡ Ἐκκλησία. Διὰ τὸ τοῦ λέγω εἶναι πρὸς τὸ Βόρειον, καὶ Ἀνατολικὸν πλάγιον. Ἐγγίζει δὲ μάλιστα εἰς τὸ Βόρειον τεῖχος, πρὸς τὴν πᾶσι αὐτῶν γωνίαν. Διότι τὸ μὲν Βῆμα τῆς Ἐκκλησίας βλέπει πρὸς τὴν γωνίαν ἐκεῖνῃ. Ἐκεῖ γὰρ ἔστιν ἡ μέση τῆς Ἡλίας Ἀνατολῆς, ἢ γὰρ ἡ τοῦ τῶν Μάρτυρων γωνία. Ἡ δὲ μεγάλη πόρτα βλέπει πρὸς τὴν ἄλλαν γωνίαν τὴν Δυσικὴν, καὶ Νοτίαν, πλὴν ἀπέχει ὀλίγον τόπον πολὺ ὑπὸ πάντῃ. Εἶναι δὲ τὸ μακρὸς τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, μετὰ μόνον ὑπὸ τὴν κόγχην τῆς Ἀγίας Βήματος, ὅπου τὸ Ἱερόν Σωφρόνιον, ἔως εἰς τὴν ἔξω πόρταν τῆς Νάρθηκος, ὀρθῶς ἀπὸ καὶ δέκα. Τὸ δὲ πλάτος ὀρθῶς δέκα. Ὅμως τὸ πᾶν πλάτος μερίζεται εἰς ἑξί, ἐπεὶ δὲ ἔχει δύο σάσεις κίονων, ἐκάστῃ σάσει ὑπὸ καθεὶ μέρος. Εἶναι δὲ ὅσαι αὐταὶ αἱ κίονες δεκατέσσαρες, ἑπτὰ εἰς καθεὶ μέρος. Τὸ δὲ μέσον τῶν τῶν κίονων εἶναι ὁ λεγόμενος χορὸς, ὅθεν ἡ καθημερινὸς Ἀκολουθία γίνεται. Εἶναι δὲ ὅσαι πέψιναι μονόλιθοι, καὶ τὸ ὕψος αὐτῶν ὀρθῶς ἑξίς. Ἀναμεταξὺ δὲ τῶν κίονων ἴστανται τὰ σασίδια τῶν χορῶν, τὰ δὲ ὀπίσθεν τῶν σασιδίων εἶναι τὰ ὀπίσθεν τῶν Χορῶν. Ἐπαναὶ δὲ εἰς τὰς κίονας εἶναι κειχωρισμὸς ὑπὸ καθεὶ μέρος ἑπτὰ μεγάλαι καμάραι, ἐπάνω δὲ ὑπὸ τὰς καμάρας τοῖχοι, ὅπου βασάζουσι τὴν σέλην τὴν μεσινὴν τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι δὲν εἶναι θόλος, ἀλλὰ ὀρθὸς μὴ τὸ χῆμα ἢ σέλην ὡς θόλος, πλὴν μὲ ξύλα, καὶ ξύλα ὅχι τὰ τυχόντα, ἀλλ' ὅλα κυπαρισσοῖσι, γλυπτὰ, καὶ ἡρμοσμένα μετὰ τέχνῃ ἐπιτελειοτάτῃ. Τὴν ὁποίαν σέλην βλέπωντας τινὰς, ὅχι μόνον τὴν τέχνῃ αὐτῆς θαυμάζει, ἀλλὰ καὶ τὸ μέγεθος τῶν ξύλων, καὶ τὸ μήκος αὐτῶν, ἢ ὁποῖα

ἢ τὸ θαυμαστὸν ὅτι κατεσκευάσμεν, ὅπως δείχνει καθαρώς, ὅτι εἶναι ἔργον Βασιλικῆς χειρὸς. Εἶναι δὲ καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς τῆς μέσης εἰς τὴν ὑπὸ τῷ γλῶττι ὡς αὐτὴν ὀργῆναι δέκα. Ο' μὲν ἐν Νάρθηξ ἔχει μίαν πόρταν, τὴν μεγάλην τὴν πρὸς δυσμὰς βλέπουσιν, καὶ ἄλλην μικράν βορεινῶν, καὶ ἐμφορεῖται αὐτῆς τῆς μικρᾶς πόρτης εἶναι τὸ Φρέαρ, τὸ λεγόμενον τῶ Μαυσείως. Ἐ' χομὲν ὅτι ἐκ τοῦ Μαυσείως, ὅτι τὸ εἶναι τὸ ὕδωρ, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ πρῶτον ἐγνωρίσθη ὁ Μαυσείως μὲν τὰς Οὐγατέρας τῶ Ἰσθμῷ, ὅτε ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Τὸ δὲ Καθολικὸν ἔχει πόρτας τέσσερας, τὴν μέσλην. τὴν μεγάλην, καὶ ἄλλας δύο μικρὰς, μίαν ὑπὸ καθε μέρους. καὶ ὑπὸ μὲν τῇ μεγάλῃ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται, ὅχι καθημερινῶς, ἀλλὰ καὶ τὰς ὁποῖας μόνον καὶ ἑορτασίμους ἡμέρας, ὅταν φέρωσιν αὐτὸν μὲν παρρησίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν οἱ Ἱερεῖς, καὶ οἱ Διάκονοι μὲν λαμπάδων, φάλλοντες ὁμῶς καὶ τῷ τάξιν τοῦ Ἀρχιερέως. Ἀπὸ δὲ τὰς δύο τὰς μικρὰς εἰσέρχονται καθημερινῶς οἱ Ἀδελφοὶ ἅπαντες. Ο' δὲ δρόμος τοῦ δύο τῶν πορτῶν ἔρχεται ὀπίσθεν ὑπὸ τῆς χορᾶς. Ἐ'χει δὲ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ Παρακλησία ἐνεία, ἑῷ ὑπὸ τὸ βορεινὸν μέρος, ἑῷ ὑπὸ τὸ νότιον, καὶ ἑῷ ὀπίσθεν τῶ Βήματος. ὑπὸ δὲ τὰ ἑῷ ταῦτα τῶ Βήματος, τὸ μεσσιανικὸν εἶναι, ὡς εἶπομεν, ἡ Ἁγία Βάτος, τὸ δὲ νότιον εἶναι ἐκεῖνο, ὅπου δέονται πεδαμνῆναι τὰ Λείψανα τοῦ αἰνιγματώδους ἐκείσε Ἀγίων Ἀββᾶδων, τοῦ ὁποῖου τὴν μνήμην ἡ Ἐκκλησία ἑορτάζει Γασφάριον, ἰ.δ. τότε ὅτε ἐπελειώθησαν, ὡς λέγει ὁ βίος αὐτῶν, καὶ λέγεται αὐτὸ τὸ Παρακλησιον τοῦ Ἀγίου Πατέρων. τὸ δὲ ἄλλο, ὅπου εἶναι ὑπὸ τὸ βορεινὸν μέρος, λέγεται τῶ Ἀγίῳ Γαβριὲλ τῶ Ἀδελφοθέῳ. Ἡ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἀγίων Βάτος ἔχει δύο πόρτας, μίαν ὑπὸ τῆς Ἀγίας Πατέρας, καὶ ἄλλην ὑπὸ τὸν Ἅγιον Γάβριον. Εἶναι δὲ τὸ μήκος τῆς Ἀγίας Βάτος ὀργῆναι ἑῷ, τὸ δὲ πλάτος ὀργῆναι ἑῷ, ὑπὸ τῷ κόγχῳ τῶ Βήματος μεξέμενον, τὸ δὲ ὕψος ὀργῆναι δύο. Διότι δεῖ ἦν δυνατόν νὰ ἀφίστασιν αὐτῷ νὰ εἶναι ὕψος ἑῷ, καθὼς τὸ πρῶτον ἦν, ἀλλὰ κατεβίβασαν αὐτὴν, ὥστε νὰ ἀσπίξωσι τὸ πρῶτον τῶ Βήματος τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ δῶμα αὐτῆς τῆς Ἀγίας Βάτος. Ἐποίησαν δὲ τῷ εἰς τὴν αὐτῆς ἰσλῶν, καὶ τὸ Τυρκικὸν λεγόμενον ταβαί. Καὶ ἡ μὲν κόγχη τῶ Βήματος αὐτῶν εἶναι ὅλη μὲν τὸ ἑῷ. Ἡ δὲ Ἀγία Τράπεζα μαρμαρέα, ἐπ' αὐτῇ εἰς τέσσερας μικρὰς κίονας κεκλῆται, καὶ αἱ κίονες αὗται ἵστανται ἐπ' αὐτῇ εἰς ἄλλην πλάκα μαρμαρέν κεκλῆται εἰς τὴν γλῶττι. Ἐκεῖ εἶναι ὁ Ἰδρυς καὶ Καθολικὸς Τόπος, ὅπου ἦν ἡ Βάτος. Τὸ δὲ ἑῷ δάφος αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅλον ἐστρωμένον μὲν πόλκιον, ὅτι τινὰς

δὲ εἰσέρχεται ἐκεῖ μὴ ὑποδημάτων, ἀλλὰ ἀπέξω πρῶτον ἐκβάλλει
ταῦτα, καὶ τότε εἰσέρχεται. Τὸ μὲν, ὅτε τὴν Ἀγίοντητα τὴν Τόπην. Τὸ
δὲ, καὶ νὰ φυλάττωσι τὴν τάξιν, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῇ νὰ ποιή-
σῃ ἐκεῖ, ἤγειν. Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τοῦ ποδῶν σου, ὃ ὅτι πότος, ἐν ᾧ
σὺ ἐστηκας, ἢ Ἀγία ἐστίν. Αὕτη γὰρ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Βα-
πτισμῆς, μὲν τὸ νὰ εἶναι ὀλίγον τὸ μῆκος αὐτῆς, τὸ δὲ ἀνατολῶν εἰς δυσ-
μῆς, (διότι φαίνεται, ὡς καθὼς κατεβίβασαν αὐτὴν ὁδοκατὰ, ἔτι
καὶ τὴν ἐσμίκρυναν καὶ τὸ μῆκος, ὅτε νὰ ποιήσωσι τὸ Βῆμα τῆς Μεγά-
λης Ἐκκλησίας,) δὲ ἔχει Τέμπλον, ἀλλ' ὅταν λειτουργῶσι, κλείουσι
καὶ χωρίζουσιν ὡσαύτῃ Ἀγίον Βῆμα μὲν μίας μεγάλῃς ποδῆς, ὅπου τὸ
εὐ μέρος ἕως τὸ ἄλλο, ὡσαύτῃ καταπέτασμα. Κρέμνεται δὲ εἰς αὐτὴν
κανδήλια ἀργυρᾶ δεκαπέντε. Εἰς δὲ τὴν Ἀγίαν Τραπεζάν ὑποκατα-
κρέμνεται κανδήλια ἑξί, καὶ αὐτὰ ἀργυρᾶ, ὅμως εἶναι αὐτὰ ἀκοίμη-
τα. Τὰ δὲ ἑτέρα ἔξ Παρακλήσια, τὰ μὲν τὰ βορείν μέρη, τὸ πρῶτον,
ὀξερχόμενος ἔξω ὅπου τὸ Βῆμα, ὅπου τὴν βορεινὴν πύλιν τὴν Βήματος
δεξιὰ, εἶναι Παρακλήσιον τῆς Ἀγίας Ἀντύπας. Δεξιότερον τῆς Ἀγίας Κων-
σταντίνης, καὶ Ἑλσῆς. Καὶ ἑξίον τῆς Ἀγίας Μαρίνης. Ἀπὸ δὲ τὸ νό-
τιον μέρος, ὀξερχόμενοι τῆς νοτίης πύλης τὴν βήματος, εἶναι πρῶτον
Παρακλήσιον τῆς Ἀγίας Ἀννης, δεξιότερον Συμειὼν τὴν Στυλίαν, καὶ ἑξί-
ον τῆς Ἀγίας Ἀναργύρας.

Περὶ τοῦ κατὰ μέρος ἀεισκομμένων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
τῇ Μεγάλῃ τῇ Καθολικῇ Εἰκόνων, καὶ
κανδηλίων, καὶ ἄλλων τινῶν.

Τὸ δὲ Καθολικὸν ἔχει οὐδὲν τοιοῦτον καλλωπισμόν. Πρῶτον τὸ
μὲν Ἀγίον Βῆμα εἶναι καὶ πολλὰ ὠραϊότατον ὅπου ὅσα ἄλλα ἡ-
μεῖς εἶδαμεν. Διότι πρῶτον μὲν εἶναι οὐρύχωρον, ἔπειτα δέχεται ἔξω-
θεν φῶς ὁλοστόν. Τὰ τεῖχη αὐτῆς ὅλα ξιγύρωθεν, ἕως ἐπάνω εἰς
τὸ ὑψίον, εἶναι μὲν ὀρθομαρμαρώσιν. Ἡ δὲ τοιαύτη ὀρθομαρμαρώσις
δὲν εἰσάγεται εἰς ἄλλον πόπον, ὅτι εἶναι κατεσκευασμένη μὲν τέχνῃ
θαυμασίῃ. Εἶναι γὰρ τὰ μάρμαρα ὁλόκληρα, καὶ μὲν κάποιαις φλέβαις
μαύραις, ὡσαύτῃ κύματα. Οἱ δὲ τεχνίτης ὁ ταῦτα ἐποίησας, ἤρμοσε μὲν
πολλῶν ὀπτηδεόταταις τὰς φλέβας τὰς αὐτῶν μαρμάρων μὲν τὰ ἄλλα, ὥστε ὁ-
πῶν φαίνεται νὰ εἶναι ὅλον εὐ μάρμαρον αὐτοφυές. Τεγύρωθεν δὲ ὅπου
τὸ ἕδαφος εἶναι βαθμίδες ἑξῆς ἐκ λευκῶν μαρμάρων, καὶ αὐταὶ φθάνου-
σαι ἕως τῆς Γερῆς Συνόδου. Ἐπάνω δὲ εἰς τὴν Γερὴν Συνόδον, μαρ-

μαρίνον

μαλινον ὃν καὶ αὐτὸ, εἶναι ὅπτε θεμιχρόν τὸ ἱερὸν Ἀρποφόριον, πολλὰ
 αἰραιότατον, ἀργυρῶν, κεκοσμημένον, ἔχον ἐν αὐτῷ τὸν Ἅγιον Ἄρτον.
 Διότι τὸ ἱερὸν Σωθρονον εἶναι κεκλησιμρόν, νὰ μὴ παθίσῃ τινὰς Ἀρ-
 χιερός εἰς αὐτό. Ἀνάπτει χεὺν πάντοτε ἔμπαροθεν εἰς αὐτὸ κανδήλιον
 ἀκοίμητον, ὃ καὶ τὴν τιμὴν τῆς Δεωστικῆς Σώματος καὶ Αἵματος τῶ ἐν
 αὐτῷ. Ἀνωθεν δὲ ἡ κόγχη τῆς Βήματος, ἡ καμπαροειδής, εἶναι μὲν ἡ
 φῖς, Ἰσορία πολλὰ παλαιὰ, εἶναι δὲ ἰσορμηρὴ ἡ Ἐορπὴ τῆς Μετα-
 μορφώσεως, ὅτι εἰς ὄνομα ταύτης τῆς Ἐορπῆς ἀνόμασαν τὴν Ἐκκλη-
 σίαν, καὶ πάντῃ τῇ Ἐορτῇ ἐορτάζουσι μάλιστα πάντων, ὡς ἰδίαν τὴν
 Μοναστείαν. Τεγύρωθεν ταύτης τῆς Ἐορπῆς εἶναι ἰσορμηρῶν αἱ κεφα-
 λαὶ μόνον ἕως τῆς σήδεος ἧς δώδεκα Ἀποσόλων. Ὑποκαπῶθεν δὲ ὁ-
 μοίως οἱ δώδεκα Προφῆται. Εἰς δὲ τὸ αὐτὸ μέρος τῆς κόγχης εἶναι πα-
 ράθρον μέγιστον. Καὶ ὑπὸ μὲν τὸ βόρειον μέρος τῆ αὐτῆς πλάτης
 εἶναι μὲν ἡ φῖς ἰσορμηρὸς καὶ αὐτὸς ὁ Προφήτης Μωϋσῆς, θαλερόμε-
 νος μὲν τὸν Θεὸν ἐν τῇ Βάτῃ. Ἀπὸ δὲ τὸ νότιον μέρος ὁ αὐτὸς Μωϋ-
 σῆς δεχόμενος τὸν Νόμον· ταῦτα δὲ ὅλα μὲν ἡ φῖς. Κρέμαται δὲ καὶ
 ἔμπαροθεν τῆς Μεταμορφώσεως κανδήλιον ἀργυρεν, ἀκοίμητον καὶ αὐτό.
 Τὸ δὲ ἴδαφος ὅλον τῆς Βήματος εἶναι μαρμαρόσρων. Ἡ δὲ Ἀγία
 Τράπεζα εἶναι καὶ αὐτὴ ἐκ μαρμάρου, ἰσαμρὴ ἐπαύω εἰς τέσσαρας λεπτάς
 κίονας ἐκ μαρμάρου, καὶ αἱ κίονες ἴστανται ἐπαύω εἰς μίαν μεγάλῃν πλά-
 κα ἐκ μαρμάρου. Εἰς τὴν ὁποίαν πλάκα ὑποκάτω εἶναι τὰ Μαρτυρι-
 κα Λείψανα τῶ ἐνθρονισμοῦ. Ἀνωθεν δὲ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς κρέ-
 μαται ὁ Οὐρανὸς σεντεφείος, πεποικιλμένος, ἰσάμενος ἐπαύω εἰς τέσ-
 σαρὰς σύλους σεντεφονίης, καὶ ἡ Ἀγία Τράπεζα ὁμοίως τεγύρε εἶναι
 ἰσολισμρὴ μὲν σεντεφία, τὸν ὁμοιον ἔσπον καὶ ἡ Ἀγία Πρόθεσις. Πρὸς
 δὲ τὸ νότιον μέρος τῆς Βήματος εἶναι ἡ ἀργυρὰ θήκη, εἰς τὴν ὁποίαν
 φυλάττεται ἀσφαλῶς τὸ παρθοεικὸν καὶ μαρτυρικὸν Ἅγιον Λείψανον
 τῆς πασέφης Αἰκατερίνης, δωδία ἀμρὸν καὶ γλυκυτάτῃ ὑποπνέον.
 Τὴν δὲ ἀργυρὰν θήκην ταύτην ἐποίησεν ἡ Βασιλοπαῖς Αἰκατερίνα,
 Ἀδελφὴ τῆς Κραταιοπάτης καὶ ἀειμένης Βασιλέως τῆς Μοχοβίας μεγά-
 λης Πέξης Ἀλεξιοβίτσης. Κρέμαται δὲ ἐπαύω εἰς τὸ Ἅγιον Λείψανον
 κανδήλια πρὸς ἀργυρὰ, καὶ ἄλλο εἰς μικρόν, ἐκ παχυτάτης γλυπτῆς χρυ-
 σάλλης, πᾶν αἰώνον, καὶ πολλῆς τιμῆς ἄξιον. Τὰτο δὲ καίεται ἀκοί-
 μητον εἰς τιμὴν τῆς ἱερῆς Λείψανου. Ἐν τῇ δὲ δεικνύονται καὶ ἄλλα σε-
 βάσμια, καὶ πάντα Ἅγιολεψανα ὑπὸ ἧς Σωτηρίων Πιθῶν, ὁ Ἀ-
 κούθινος Στέφανος, καὶ τίμιον Ἑύλον, καὶ ἕτερα πλεῖστα, τὰ ὁποῖα, ὑπο-
 φέοντες τὴν πολυλογίαν, δεῶ ἀναφύρονται ὅτι τῶ παρόντος. Τὸ δὲ ἴ-
 δαφος, τὸ ἀναμειχρὸν ἧς Χορῶν, εἶναι ὅλον μαρμαρόσρων μὲν ποικί-

λην τέχνην μαρμάρων, σιανδεδμήον ὅτ' ἄμφω μαρμάρων. Τὸ δὲ
 Τέμπλον δὲ εἶναι παλαιόν, ἀλλὰ καινέον, τὸ ὅποιον ἔφρον ὑπὸ
 τῷ Κρήτῳ. Εἶναι δὲ ὅλον ἄγλυπτον, καὶ παύ ὥραιον, καὶ ὑψηλόν,
 ὑπὸ τῷ γλῶ ρθαόν ἕως ἐπάνω εἰς τὰς κίονας. Ἰστανται δὲ εἰς αὐτὸ
 Εἰκόνες μεγάλαι εἰς μῆκος τελεία ἀνδρὸς, τέχνη ἐπισημῶνος καὶ σοφῆ
 ζωγράφου, ἀφ' ἑαυτῶν κυρύττεται τῷ θαυμασῷ τῷ ζωγράφου ἐκείνου χεῖ-
 ρα, ὅπως ἐζωγράφησαν αὐτῆς. Ἦν δὲ ἔτος τὸ ὄνομα Ἰερουσίας, Κρητι-
 κὸς τὸ γένος, Σιναίτης τὸ ἐπάγγελμα, Ἰερομόναχος τῷ ἄξιῳ, καὶ
 πνευματικὸς ἐσώριτος, τῷ ὁποῖον ἡ τέχνη τῆς ζωγραφίας ὑπὸ πάντων
 θαυμάζεται, ὡς ἄξια νὰ συγκεῖνται μὲ τὰς ζωγραφίας τῶ δοκίμων
 παλαιῶν Εἰκονογράφων, πῶς ὁποῖος αὐτὸς ὡς ἄλλος ἐδὲς ἐμιμήθη,
 ἀναλογία καὶ τέχνη τῶ γραμμάτων τῆς ζωγραφικῆς ἐπισημῶς. Καὶ τῶ
 μὲν Εἰκόνων τῶν παλαιῶν εἶναι ἡ τῷ Σωτήρος Χριστοῦ, ἐπὶ Θρόνῳ καθι-
 μῆν, ὡς Βασιλέως, καὶ Ἀρχιερέως. Δεύτερα δὲ ἡ τῆς Θεομήτορος
 Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐπὶ Θρόνῳ καὶ αὐτῆς καθιμῆν.
 Τετάρτῳ δὲ τῷ Θρόνῳ τῷ Σωτήρος Χριστοῦ εἶναι οἱ τέσσαρες Εὐαγ-
 γελισαί, Ἰωάννης, Λουκάς, Ματθαῖος, καὶ Μάρκος. Καὶ τετάρτῳ δὲ
 τῷ Θρόνῳ τῆς Θεοτόκου ὁμοίως τέσσαρες Προφῆται, Δαβὶδ, Σολομών,
 Ἠσαΐας, καὶ Δανιὴλ, μετέτληες γεγραμμένους, φορητοῦντες τὸ τῆς Παρ-
 θένου Μυστήριον. Ἰστανται δὲ αἱ δύο αὗται Εἰκόνες καὶ τῷ τάξιν, παρ'
 ἑκάτερα τὰ μέρη τῆς αἰαίας πύλης, ἡ μὲν τῷ Σωτήρος δεξιόθεν ὑπὸ
 τὸ νότιον μέρος, ἡ δὲ τῆς Θεοτόκου ὑπὸ τὸ βόρειον μέρος, ὅπερ καὶ ἀ-
 νειρόν λέγεται τῆς εἰσπραμμένης ἐν τῇ Ναῷ. Εἰς δὲ τὸ πλάγιον τῆς
 Δεσποτικῆς Εἰκόνος, ἀπὸς νότον, ἵσταται ἡ πανθαύματος καὶ ὥραια
 τῆς εἰκῶν τῆς πασόφου καὶ Ἀγίας Αἰκατείνης, μετέτληες καὶ ἁγ-
 δημα Βασιλικόν, ὡς Οὐγάτηρ βασιλέως, καὶ ὡς ὄντως νύμφη καὶ ἀ-
 ληθὴς Βασιλίσσα τῇ Νυμφίᾳ καὶ Βασιλέως Χριστοῦ. Εἶναι δὲ αὐτὴ ἡ
 εἰκὼν μὲν πλείστης ἐπιμελείας ἰσορρομῆν ὡς τὰς λοιπὰς, ὅθεν καὶ ὑπὸ
 βλάνει τὰς ἄλλας τῇ ὥραιότητι. Εὔπειτα εἶναι ἡ νοτικὴ πύλη τῇ Βή-
 ματος. Εἰς δὲ τὸ πλάγιον τῆς αὐτῆς πύλης ἀπὸς νότον καὶ τὸ τεῖχος ἵ-
 σताται ἡ εἰκὼν τῇ Μεγάλῃ Νικολαῖ. Ἀπὸ δὲ τῇ πλάγιον τῆς Θεο-
 μητορικῆς Εἰκόνος, εἰς τὸ ἄλλο μέρος τὸ βόρειον, εἶναι ἡ εἰκὼν τῇ
 Προδρόμῳ. Εὔπειτα εἶναι πάλιν ἡ ἄλλη πύλη ἡ βορεινὴ, καὶ εἰς τὸ
 ἄλλο πλάγιον τῆς βορεινῆς πύλης εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ.
 Ἀγῶσεν δὲ τῇ Εἰκόνων εἶναι καὶ τῷ τάξιν αἱ Δεσποτικαὶ Εἰσόδαι. Ἀ-
 γῶσεν δὲ τῇ Δεσποτικῶν Εἰσόδων, εἰς τὸ ἄκρον τῷ Τέμπλῳ, ἵσταται
 Σπυρεὶς Θεοκλήνης καὶ πανθαύματος, γλυπτός, καὶ ἁγρευτός, ὑψη-
 λὸς ὡς ὀργῆται φρεῖς, μέσον ἔχων κυρτωμένον ἐπὶ Σπυρεὶ τὸν Χρι-

ζόν, τέχνη τὸ αὐτὸ ζωγράφει. Παρ' ἐκάτερα δὲ τῷ Σταυρῷ τὰ μέρη ἰ-
 σαται ἡ Μήτιρ τῷ Ἰησῷ, καὶ ὁ Θεολόγος Ἰωάννης, καὶ τὸν Εὐαγγε-
 λικὴν φθόγγον. Εἶναι δὲ καὶ ἑτέραι πολλαὶ Εἰκόνες μικραὶ καὶ με-
 γάλαι, αἱ μὲν εἰς τὰ τέχνη τῷ Καθολικῷ, αἱ δὲ εἰς τὸν Ἀγίον
 Βάτον κρεμάσθαι, ἑξόχως δὲ εἰς τὰς δώδεκα κίονας, ὅπῃ εἶναι ἔξω
 ὑπὸ τὸ Τέμπλον, (διότι αἱ δύο εἶναι ὑπὸ μίση ὑπὸ τὸ Τέμπλον,)
 δώδεκα Εἰκόνες, καὶ λέγονται δωδεκάμυρον, διότι ἔχουσιν ὅλα τὰ ἁγί-
 ον τὰς Ἀγίας, καθεμία μία Εἰκὼν ἐνὸς μύρου Ἀγίας. Εἶναι δὲ εἰς τὸ
 μήκος καθεμία ὡς δύο πύχνης. Ὑποκάτωθεν δὲ τῶν Εἰκόνων πάντων
 εἶναι ἑκαμύρια αἱ κίονες, καὶ πάλιν κεκλεισμέναι μετὰ πόρτας μαρμα-
 ρέας, καὶ μετὰ μολύβδα. Εἶναι δὲ μίση εἰς αὐτὰς μερίδες Ἀγίων Λει-
 τῶνων, καὶ τὸν μύρον, καὶ τὰς αὐτὰς Εἰκόνες ἑορταζομένων. Ἀνάπτει
 δὲ καὶ κανδήλια ἀργυρᾶ, εἰς μὲν τὸ Τέμπλον δέκα, ἔξ δὲ εἰς τὰς
 ἑξ Μεγάλας Εἰκόνας, καὶ τεῖρα εἰς τὰς ἑξ πύλας τῷ Βήματος, καὶ ἐν
 ἐπαύῃ εἰς τὸν Σταυρον. Εἰς δὲ τὰς δώδεκα Εἰκόνας τῶν δώδεκα Μη-
 νῶν ἑτέρα δώδεκα. Ἀναμιταξὺ δὲ τῶν κίωνων εἰς καθεμίαν καμάρων
 ἐν κανδήλιον. Ἀναμιταξὺ δὲ τῶν δύο ὑπὸ τῶν κίωνων κρέμονται καν-
 δήλια μεγάλα ἀργυρᾶ πέντε, τὰ δὲ δύο ὑπὸ πάντων εἶναι ἀκοίμητα,
 τὸ ἐν τῇ Εἰκόνῃ τῷ Σωτῆρος, τὸ ἐν τῇ Τέμπλῳ. Τὸ δὲ ἄλ-
 λο, ἔξ τῶν Εἰκόνων τῆς Θεομήτορος. πάντες δὲ ὅλα τὰ εἰς τὰς κίονας
 κανδήλια κρέμονται ὑπὸ τῶν εἰκόνων ἀνωθεν, μετὰ αὐτοῖς παφυλοῦσας.
 ἀνάπτονται δὲ πάντες πάντα εἰς τὰς ὁπαιήμας ἡμέρας, Κυριακὰς δηλονότι,
 καὶ ἑορταίς. Τὰ δὲ τῷ Τέμπλῳ ἀνάπτονται κατ' ἡμέρας, ὁμοίως καὶ καὶ
 τὸν μύρον, ὅπῃ ἔχει τῆς Εἰκόνος. Εἶναι καὶ ἑτέρα Εἰκὼν τῆς Θεοτόκου
 εἰς τὸ πλάγιον τῆς βορεινῆς πύλης, καὶ λεγομένη εἰκὼν τῷ κανδηλάπ-
 τι, ἀνάπτει καὶ εἰς αὐτὴν κανδήλιον ἔξ κάποιον θαῦμα, ὅπῃ ἐποίησεν
 αὐτὴ ἡ εἰκὼν εἰς ὅσα κανδηλάπτι. Εἶναι καὶ ἑτέρα εἰκὼν τῆς Ὑπα-
 παυτῆς ἑσώθεν τῆς μεγάλης πόρτας τῷ Καθολικῷ· ἀνάπτει δὲ καὶ εἰς
 αὐτὴν κανδήλιον δι' αἰτίας τοιαύτης. Τὸν ἑορτὴν πάντων τῆς Ὑπαπαυ-
 τῆς, ὡς λέγουσιν, ἐθέτισεν νὰ φάσθαι εἰς τὸν Ἐκκλησίαν ὁ Μέ-
 γας υἱὸς Βασιλεὺς Ἰησουλός· καὶ πρῶτον μὲν παρέδωκεν αὐτὴν νὰ
 φάσθαι εἰς τὸν Βασιλεῦσαν τῶν Πόλεων, ἔπειτα καὶ ἔξωθεν εἰς τὰς
 ὑπ' αὐτὴν κτιθείσας Ἐκκλησίας, καὶ Μοναστήρια. Ὅθεν, ὡς φαίνεται,
 ὑπὸ τοιαύτης αἰτίας παρέλαβεν καὶ οἱ Συναίται νὰ ἑορτάζωσι μετὰ μεγά-
 λην ἀρεσπύην πάντων τῶν ἑορτῶν, καὶ νὰ ἔχωσι καὶ τὸν Εἰκὼν πάντων
 μετὰ κανδηλίου ἑμπεδοῦν νὰ ἀνάπτει καθ' ἡμέραν, τιμῶντες πάντων ἔξ
 τῶν τῷ ἰδίῳ Κτίτορι θεομορφίαν. Ἀνωθεν δὲ τῆς μεγάλης πόρτας
 εἶναι εἰς πάντων μεγάλον ἱσορηθῆν ἡ Σταυρωσις τῷ Χριστῷ· κρέμεται

δὲ καὶ ἐκεῖ κωνδύλιον ἀναπτόμενον καθ' ἡμέραν. Εἶναι καὶ ἑτέρα κωνδύλια εἰς ἄλλας πόλεις τῆ Καθολικῆς, καὶ εἰς τὰ ἐν αὐτῇ Παρακλησία, ὥστε ποσῶνται ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Καθολικῇ, καὶ ἐν ταῖς Παρακλησίαις, κωνδύλια ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα, ὧς τὰ ὅποια εἶναι καιόμενα ἀκόμματα ὀκτώ. Εἶναι δὲ καὶ ἕξ μεγάλα μακράλια παφυλίσια ἑμφορθεοὶ τῷ ἕξ Εἰκόνων τῇ Τέμπλῳ, καὶ ἑτέρα δύο ἐν τῇ Ἀγίᾳ Βάπτῃ, καὶ εἰς τὰς Ἀγίας Πατέρας ἑτέρα δύο, ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Ἀγίον Γάβριον δύο, εἰς δὲ τῇ Ἀγίᾳ Τράπεζᾳ τῇ μεγάλῃ Βήματος εἶναι δύο ἑτέρα μακράλια, πλεονάζοντα εἶναι ἀργυρᾶ. Κρέσσονται καὶ ὧς τῇ σέλιῳ τῆς μέσης Ἐκκλησίας, ὧς τὰς χορὰς ὥς εἰς τὴν μεγάλῃν πόρταν πολυέλαιον περὶ, ὧς τὰς ὁποίας ὁ εἰς εἶναι πολλὰ μεγάλος καὶ ὠραϊότερος, ὥς ὅπως ὁ κύκλος τῆς περιφέρειας αὐτῇ γεμίζει ἡδὸν τὸ πλάτος τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς δὲ τὸν Χορὸν τῷ Γερομονάχων ἴσονται δύο ἀνάλογια, παράγματα πολλῆς τιμῆς ἄξια, ὅτι εἶναι κατεσκευασμένα ἐκ ρίζης μαργάρῃ, τῇ κοινῇ λεγομένη σκεπτήρι, καὶ ὧς κόκκαλον χελώνης Ἰνδικῆς, ὅπερ Τερκιστὶ ὀνομάζον Μπαγά. Εἶναι καὶ ἑτέρον μικρόν τῷ Ψαλμῷ, καὶ τῷ λοιπῶν ἀγαγνώσιων, ὅπως γίνονται εἰς τὸ μέσον τῇ Ναῷ. Ἐξόχως τῆς ἀγαγνώσιως τῇ Γερᾷ Εὐαγγελίᾳ, γινόμενης ὅταν λειτουργῇ ὁ Γεροῦχος, εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ τῆς αὐτῆς κατασκευῆς, πλεονάζον καὶ πολλὰ ὧς τὰ δύο τὰ μεγάλα καὶ τὸ ἡνῆμα, καὶ τῇ λεπτότητα. Εἶναι δὲ ταῦτα τέχνη ἐκὸς Καλογήρης, Πορφυρίου τὸ ὄνομα, τὸ γένος Ἀθιναῖος. Οὗτος ἦν τῇ Μοναστηρίῳ Καλόγηρος, καὶ γέρον δόκιμος τῆς Συναξίως. Εἰς δὲ τὸν δεξιὸν χορὸν καὶ τὸ μέσον τῇ Ναῷ ἴσονται ὁ Ἀρχιερατικὸς Θρόνος, γλυπτὸς ὧς ξύλα κάρυα, ἔχων εἰς τὰ δύο πλάγια δύο μεγάλους Ἀγίους γλυπτῶς, κυκλοφορῶς ἐρέοντας τὰς ἑαχίδας, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, εἰς τὰ ἐξῆς αὐτῶν. Ἄναι δὲ ὑπὲρ κεφαλῆς τῇ Ἀρχιερείᾳ εἶναι Τρόνος, ἦν Κεμπές, καὶ αὐτὸς γλυπτὸς, ὥς βασιζόμενος ὑπὸ δύο Ἀγγέλων καὶ αὐτῶν γλυπτῶν· εἶναι δὲ τέχνη καὶ ἡνῆματι καὶ πολλὰ ὠραϊότερος. Διότι καὶ ἀλλήθως μνησὶ παρῆγμα δεικνύεται μέσα εἰς αὐτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπως καὶ μὴ εἶναι ἀλόγος, καὶ ἀρμόδιος σολισμός τοῦ ὠραϊότητος καὶ Θεοκρατίας τῇ Ναῷ, καὶ καθ' ὅσον τὰ ταῦτα φαίνεται ὡς μέρος δεικνόμενον εἰς τὴν ἐλπίδα αὐτῇ, τὸ ὅποιον αὐτὴ δείξει, δείχνει ἀξιμὸν τὸ ὅλον. Τὸ δὲ ἡνῆμα τῆς Ἐκκλησίας ἔξωθεν εἶναι πυραμοειδές, ἔχων τὸ μέσον τὸ ὑπὸ τῷ κίονα βασιζόμενον ὑψηλότερον, τὰ δὲ πλάγια ταπεινότερα. Ἐχει δὲ αὐτὸ τὸ μέσον τὸ ὑψηλὸν ὡς δὲ τὰ δύο μέρη δεκατέσσαρα· ὁμοίως καὶ ὧς τὰ δύο πλάγια τὰ ταπεινότερα, ἄλλα δεκατέσσαρα, καὶ ἐξῆς τῇ Βήματος

δύο, καὶ εἰς αὐτὰ ἐπαύω ὑπὸ τῶν μεγάλων πόρτων, γίνονται δὲ ὅλα αὐτὰ καὶ ἑακότα. Ἐκ τούτων ἡδὲ περικυβερταὶν πέμπεται μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν φῶς πολὺ, τὸ ὁποῖον ποιεῖ αὐτὴν λαμπροτέραν καὶ ὠραιοτέραν, καὶ ὡς εἶα ἄλλον ὀπίγειον Οὐρανὸν, ἀστράπτουσα μὲ τὸν ποικίλον καὶ ἁεφορον στολισμὸν, ὅπερ ἔχει. Τῶν δὲ ταῖσιν καὶ δοκομίαις τῆς καθ' ἡμέραν ἐν αὐτῇ γινομένης ἀπολεθρίας, καὶ Γερατειάς, καὶ μάστιγα ὅταν ὁ Ἀρχιερεὺς Λειτουργῇ, ποῖος ἔχωντας σῶας τὰς ψυχὰς τὰ ἰδίᾳ, ἢ καὶ τὰ ἀκρίση μόνον ταύτῃ, καὶ τὰ μὲν εἰπῇ, ὅτι καὶ ἀληθεύει ἡ ὀπίγειος Γεραρχία μιμεῖται τὴν Οὐρανίαν καὶ Ἀγγελικὴν; Ἡ βλῆ-
πωντας τοῖσιν περικυβερταῖς Ναὸν μὲν τοιαύτῃ Ἀγγελικῇ κατέστα-
σιν, δεισκόμενον εἰς τοιαύτῃ σκληρὰ καὶ βαθυτάτῃ ἔρημον, περικυβερτισμὸν κατ' ἡμέραν ὑπὸ ἀνημέρων καὶ ἀχρηστών ἀνθρώπων, τὰ μὲν εἰπῇ, ὅτι καὶ ἀληθεύει δεισκέται αὐτὴν δειδαλίσαντον Κεῖνον ἐν μέσῳ πολλῶν ἀκαθάρτων; Καὶ μάστιγα ἐρχόμενος ἅπασι τῆς ἐρήμου, καὶ περικυβερτῶντας τούτων ἡμερῶν δρέμον, πέφωδεν καὶ σκληρὸν, αἰκίη-
τον παντελῶς καὶ αὐδρον, ἔπειτα δεισκόωντας τοῖσιν Μοναστήριον, μὲν τοιαύτῃ περικυβερταῖς Ἐκκλησίαν, δεὸν ἡδὲ εἰπῇ, ὅτι τῶν ἡμε-
ραν ἐκεῖνῃ ἐξῆλθεν ὑπὸ τὸ ζοφιώτερον σκοτὸς τῶ ἥδε, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ λαμπρότατον καὶ λίαν χαρμόσυνον φῶς τῆς Παραδείσου; Δίδωσι ἡδὲ ἀληθῶς καὶ ὁ τόπος ὅτι, κατ' ἑαυτὸν θεωρούμενος, εἰς ἀνθρώπου δὲ λαβεῖς ἀμείβον καταύξειν. Ἀλλὰ καὶ τὸ Μοναστήριον, καὶ ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ, μόνον τὰ εἰσέλθῃ τινὰς μέσα, ὑπορεῖ ὁ νῦν αὐτῇ, λογιζώμενος εἰς ποταπὸν τόπον δεισκέται τοῖσιν πολῦτιμος θησαυρός. Ἐρεῖζει ἡδὲ πρὸντι καὶ νῦν, καὶ ἁγίων, καὶ κατ' εἰς αὐτὰ περικυβερτεῖ τὰ ἀληθομνησὶν τῶς κόπας, καὶ τῶν ταλαιπωριῶν τῶ δρόμου. Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ περικυβερτεῖ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας.

Τὸ δὲ Μοναστήριον ἔχει τὸ περικυβερτεῖ αὐτὴν ὀργάνας ἁεκοσίας, τὸ καθεὶ τείχος ἔχον ὀργάνας περικυβερτεῖ. Τὰ δὲ κελλία ἡδὲ Πατέρων εἶναι σχεδὸν ἅπαντα καὶ τὸ νότιον μέρος τῆς Μοναστείας, καὶ μέρος τι τῶν εἶναι πρὸς τὸ Ἀνατολικόν. Εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο μέρη, δυσικὸν καὶ βορεινόν, κελλία μὲν δεισκονται ὀλίγα, εἶναι δὲ πρὸς μὲν τὸ δυσικόν μέρος ἡ πόρτα τῆς Μοναστείας ἔσθω δὲ τῆς πόρτας ὑποδοῖσθαι ἁπλῶς καρπῆς, ὅπερ φέρουσιν οἱ ἔμποροι, ἁπλῶς ἡδὲ Πατέρων, καὶ ἡδὲ Ἀράβων. Κατωθεν δὲ πρὸς βορρᾶν ἐρχόμενοι, εἶναι κελλία, ὅπερ καλεῖται ὁ οἰκονόμος, μὲν ὅτι, ἡ δέκα ἄλλας Ἀδελφούς, πρὸς κυβερνήσιν ἡδὲ Ἀράβων. Ἐκεῖ εἶναι καὶ τὰ κελλία ἡδὲ δύο πυλωρῶν αὐτῶν εἰς τὸ ἄκρον τῆς τείχους, ἵνα φυλάττωσιν ἐκεῖθεν τὴν πόρταν. Πολλὰ γὰρ σκαδαλιζόμενοι οἱ Ἀράβεις, ἀνάπτει φαντασίαν εἰς τὴν

ἔξω πόρταν, τῆς λεγομένης μάδρας, ἵνα αὐτὴν κατακαύσωσιν· οἱ δὲ Πατέρες ἔχουσι τέχνῳ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ τεῖχος, καὶ χυόντες ὕδωρ, φθαίνει ἕως ἐκεῖ κάτω, καὶ σβύνει τὴν φωτίαν. Γυρίζοντας δὲ τὴν δυσικίαν καὶ βορεινὴν ἀγκῶνα, εὐθὺς εἶναι μαγειρεῖον, ὅπου μαγειροῦν χωριστὰ ἔχ' τὰς Ἀραβας· ἔπειτα εἶναι αὖθις εἰς τὸ τεῖχος ἡ πόρτα, λεγομένη Ἀραβικῶς, Ταβάρα, ὅπου θέλει νὰ εἰπῇ κρεμάσθον. Διότι ἀπὸ ἐκεῖ μὴ χοιρίον κρεμάσει καθημερινῶς τὰ φαγητὰ τῶν Ἀράβων. Ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ Ἀραβες δεῦρ εἰσέρχονται μέσα καθε καὶρὸν, μίτε ὅταν θέλωσιν, ἀλλὰ καὶ διακριτικῶς καιρὸς· καὶ πάλιν ὅχι ὅλοι, ἀλλὰ τινὲς μόνον ἀπὸ τὰς πρώτας. Ὅτι αὐτοὶ εἰσέρχοντο καθημερινῶς μέσα ὅσοι θέλωσι, δεῦρ ἐδιδότω τὸ Μοναστήριον νὰ μόνῃ. Ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆς Ταβάρας εἶναι ἄλλα δύο κελιά, καὶ ὑπεράνωθεν ἄλλα, οὗτα εἰσπορευόμενον πῶς εἶναι τὸ φρεῖον τῆς Μωυσείας. Εἰς δὲ τὴν Ἀνατολικὴν ἀγκῶνα, ὀπίθεν τῆς Βιήματος τῆς Ἀγίας Βάτης, καὶ τῆς Καθολικῆς, εἶναι ὅλα τὰ χρεώδη, καὶ ἀναγκαῖα πρὸς ὑπηρεσίας τῶν ζῶν τὰς Πατέρας, ἦσαν ὁ Ἀλογόμυλος, ὁ Φῆρος, ἡ Μέρη, ἦσαν τὸ δοχεῖον, τὸ μαγειρεῖον, καὶ ἡ Τράπεζα. Διότι ἀφ' ἐπὶ τελειώσεσιν οἱ Πατέρες τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ὁρῶν, ἡ τῆς Ἑσπερινῆς ὕμνου, ἡ τυχὸν καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας, εἶναι μία μικρὰ πόρτα ὀπίθεν τῆς Βιήματος, εἰς τὸ Παρεκλήσιον, ὅπου ἐπαμῶν τῆς Ἀγίας Γακαίβης, καὶ ἐκεῖθεν ἐξερχόμενοι, ἔρχονται εἰς τὴν Τράπεζαν. Εὐρίσκονται δὲ καὶ αἰαματὰ τῶν κελίων, καὶ εἰς ἑξάφορος πόπας δεκαπέντε ὁδοὶ ἐκκλησίας. Εἰς μὲν τὴν δυσικίαν γωνίαν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ταξιάρχης Μεγαλῆς. Ταύτῃ ἐκτίσθη κάποιος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ὀνόματι Γεωακείμ. Οὗτος ἦτον εἰς τὸν καιρὸν, ὅπου ἤχμαλωτίσθη ἡ Αἴγυπτος ἀπὸ τῆς Τζερκέζης, καὶ ἔχ' τὴν αἰαματίαν τῶν σφαγμάτων, κατελίμπανε πολλὰν τὸν Ὀρόνον αὐτῆς, καὶ ἀνέβαινον εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἡσύχαζε. Τῆτος λέγεται πῶς εἶναι, ὅπου ἐπὶ τὸ φαρμάκι, καὶ δεῦρ ἐβλάβη. Ἐπειτα καὶ πύργῳ, καὶ τὸ νότιον τεῖχος, εἶναι ἑτέρα Ἐκκλησία τῶν ἱερῶν Γεραρχῶν, καὶ παρεμπρός ἄλλη τῆς Ἀγίας Δημητρίου. Εἰς δὲ τὴν ἄλλην γωνίαν τὴν νότιον, κάτωθεν μὲν εἰς τὴν γῆν, ἄλλη Ἐκκλησία Σεργίου καὶ Βάκχε τῶν Μαρτύρων. Ἐπαῖω δὲ ἀπὸ πύργῳ, μέσα εἰς τὸ τεῖχος, εἶναι ἄλλη Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Νικολάου· καὶ πάλιν ἐπαῖω ἀπὸ πύργῳ ἑτέρα Ἐκκλησία τῆς Προφῆτης Ἀραῶν, καὶ αὐτὴ μέσα εἰς τὸ τεῖχος, ὅτι εἶναι πλατὺ πόσον, ὅσον ἔχει δρόμον μέσα πλατὺ ἐπαῖω εἰς τὸ ἄκρον, νὰ φερατῇ τινὰς μέσα νὰ ἔγυρσιν τὸ Μοναστήριον. Εἶναι δὲ ὁ δρόμος αὐτὸς σκεπασμῆτος, ἔχων θυρίδας ἀπὸ ἔξω, καὶ τῆτο, ὡς νομίζω, ἔχ' φύλαξιν. Ὅτι φαίνονται καὶ κελιά ὡς πύργοι, αὐτὰ εἰς τὰς πύργους γωνίας. Εἰς δὲ

τὸ βόρειον τεῖχίον, ὅπε εἶναι ἡ λεγομένη Ταβαρα, εἶναι Ἐκκλησίαι τῆς Ἀγίας Ἀποστόλων, καὶ τῆς Ἀγίας Γεωργίας. Καὶ αὗται μὲν εἶναι ἔργον αὐτοῦ· καὶ δὲ τὸ μέσον τὸ Μοναστήριον, καὶ τὸ νότιον μέρος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς λεγομένης Καθολικῆς, εἶναι ἄλλη τὰς κελίας, εἶναι δὲ καὶ εἰς αὐτὰ Ἐκκλησίαι, πρῶτον τῆς Ἀγίας Στεφάνου, μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἄλλα Θεακλήσια, μικρότερα δὲ ἀπὸ τὸ Καθολικόν. Ταύτῃ λέγουσιν, ὅτι ἔκτισεν ὁ Πρωτομαίτωρ, ὅπε ἔκτισε τὸ Μοναστήριον, ὅτι ὠνόμαζον αὐτὸν Στέφανον, καθὼς φαίνεται τὴν τὸ ὄνομα ἐσκαμμένον εἰς τὴν εἰρήνῃ τῆς Καθολικῆς εἰς οὐα δοκόν. Ἐμφορὸν ὀλίγον ἀπὸ ταύτης εἶναι ἑτέρα Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Ἀντωνίας, καὶ παρεμφερὲς ἄλλη τῆς Προδρόμου. Ταύτῃ δὲ ἔσειλον ἔξοδον καὶ ἔκτισεν ὁ Ἀλέξανδρος Βοιβόδας Αὐθούτης τῆς Βλαχίας, καὶ ἀφίρῳσεν εἰς αὐτὴν χωρία εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ εἰσοδήματα εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπτακχιλιεσὸν ὀδοποιεσὸν τέταρτον ἔκτισεν ἀπὸ Ἀδάμ. Κάτωθεν δὲ ταύτης τὰς Ἐκκλησίας πρὸς βορρᾶν, ἐκ δὲ τῆς νοτίου μέρους τῆς Καθολικῆς, εἶναι ἑτέρα Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Ἀννης, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ νοτικὸν μέρος τῆς νάρθηκος, ὅπε εἶναι καὶ πύργος παλαιὸς τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἄλλη Ἐκκλησία τῆς Εὐαγγελιστῆς Γαλιάν. Ἐκεῖθεν μικρὸν πρὸς δυσμὰς, ἐκ τῆς νοτικῆς πλαγίης τῆς Προαυλίας τῆς Καθολικῆς, εἶναι τὰ Ἀρχιερατικὰ κελία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, αὐτὰ λέγουσι πῶς ἦτορ ὁ πύργος, ὅπε τὸ πρῶτον ἡ Ἀγία Ἐλένη ἔκτισεν, ὅτι καὶ ἕως τῆς σήμερον Θεακλείονται μόνον ὡς πύργος, ἐκεῖ μέσα εἶναι ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου δύο Ἐκκλησίαι, ἡ μία κάτω, καὶ ἡ ἄλλη ἐπάνω, καὶ ἡ μὲν ἐπάνω λέγεται τῆς Κοιμήσεως, ἡ δὲ ἄλλη, ἡ Ζωοδόχος Πηγή, αὐάπτει δὲ καὶ ἐκεῖ καθήλιον ἀκοίμην. Καὶ ταῦτα μὲν Θεὸς πάντων τῶν ἐν τῇ Μοναστείῳ.

Περὶ τῶν Παρεκκλησιῶν, ὅπε εἶναι ἐπάνω
εἰς τὸ βουνόν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ἐπελειώσαμεν, Θεὸς βοήθεια, ὅλα ὅσα εἰσέσκονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν Μοναστήριον, φέρε νῦν εἰπόμεν καὶ δὲ τὰ ὕδατα τῆς αὐτῆς Μοναστείας πόθεν ἔχουσι τὴν ἀρχήν. Αὐτὸ μὲν τῆς Μωυσέως τὸ φρέαρ, ὅπε εἶπαμεν, δεῦρ' ἔχει ὕδωρ οἶκος, μὴτε φλέβαν ἰδίαν, ἀλλὰ καταβίνει ἀπὸ τὸ βουνόν, καὶ συναγεται ἐκεῖ. Ἐχουσι γὰρ αὐτὴ πεδαιμύριον οἱ Πατέρες ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καὶ δεῦρ' φαίνεται ἀπέξω. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλο φρέαρ μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον, λεγόμενον τῆς Ἀγίας Βάτης, ὅτι εἶναι ἔπιθεν εἰς τὸ Βῆμα τῆς Ἀγίας

Βάτη

Βασις εἰς τὸ ζυμοπαρεῖον, καὶ ὑπὸ αὐτὸ ἀντλήσιν οἱ ἄχονται, Φαρμάκων, Κελλάρων, καὶ Τραπεζῶν, καταβαίνει δὲ καὶ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ βενόν, τεταμμένον ἀπὲξ ὑπὸ τῇ γλῶ.

Τὰ δὲ Παρεκκλησία ὅπως εἶναι ἐπάνω, εἶναι παρῶν ἡ Ἐκκλησία τῶ Σωτῆρος, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ ἄκρον τῆς κορυφῆς τῆς Ἀγίας Ὀρέας ἐκεῖ, καθὰ ὁ Μωϋσῆς ἔλαβεν τὸν Νόμον. Ἐκεῖ δὲ αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἐκ πλαγίᾳ, ἀπὲξ ὑπὸ τὸ βόρειον μέρος, τῇ πέτρᾳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκρύβη ὁ Μωϋσῆς, ὅτε ἐζητεῖ ὑπὸ τὸν Θεὸν νὰ ἴδῃ αὐτὸν, καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν αὐτῷ. Θήσω σε εἰς ὀπλὴν τῆς πέτρας, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου ἐκ ὀφθίσεταί σοι. Οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἀνθρώπος τὸ Πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Φαίνεται δὲ ἕως τῆς σήμερον καθ' σημεῖον εἰς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ, θαύματος ἄξιον, ὅτι εἶναι μέσα εἰς αὐτῇ ὡς τύπωμα ἀνθρώπου σώματος λακωνῶν, ὑπὸ τὸ αὐτὸ μέρος, ὅσον νὰ χωρίσωσιν εἰς αὐτὸ ἀνθρώπου νῶτα, ἦγεν πλάταις. Φαίνεται δὲ ἐκεῖθεν καὶ ἄλλο θαυμασιώτερον, πλὴν εἰς καθαρὰς ἀνθρώπου. Εὐάντις γὰρ ἐπάνω εἰς τῇ κορυφῇ ταύτῃ ἕως ἐσπέρας, ὅτε βασιλεύει ὁ Ἡΐλιος, βλέπει ἐπάνω εἰς τῇ κορυφῇ, ὅχι τὸ βενὸν, ἀλλὰ τῆς σκιᾶς αὐτοῦ, καθ' ὡς, ὡσαύτ' ἐκεῖνο, ὅπως λέγει ἡ Θεία Γραφή, πᾶς ἐφαίνεται εἰς αὐτῇ τῇ κορυφῇ, ὅτε κατέβαινον εἰς αὐτὸ μετ' ὁδοῦ, καὶ πυρός, καὶ γνώφης ὁ Θεός, καὶ ἐλάλει μετὰ τὸν Μωϋσῆν. Ἀλλὰ τὸ μὴ ἐγὼ φρίττω νὰ γράψω. Διότι ὡς ὑπόκρυφόν τι εἶχον τὰ τοιαῦτα οἱ Πατέρες ἐκεῖνοι οἱ Ἀγιοτάτοι. Εἶναι ἐκεῖ ἐπάνω καὶ διέταμνη, ἦγεν σῖντα μετ' ὕδαρ ὀλίγον, κατὰ ὑπὸ τῇ κορυφῇ πρὸς δυσμὰς. Καταβαίνοντας δὲ ἐκεῖθεν, εὐρίσκοντες τὸ σπήλαιον τῶ Προφήτου Ἡλίου, ὅπως εἶδε τὴν φοβερὰν ὀπτασίαν, τῇ ὁποίᾳ ἡ βίβλος ἡ τρίτη τῆς Βασιλείων λέγει. Ἐκεῖ εἶναι ἑπτὰ Ἐκκλησίαι. μία τῶ Προφήτου Ἡλίου. ἄλλη τῶ Προφήτου Ἐλισαίου. καὶ ἄλλη τῆς Ἀγίας Μαρίνης. Ἐκεῖ εἶναι ὀλίγος τόπος ἐπίπεδος, καὶ φρέαρ μετ' ὀλίγον ὕδαρ. Ἀπὸ δὲ τὰς Ἐκκλησιᾶς ταύταις, πρὸς δυσμὰς, εἶναι τὸ σπήλαιον τῶ Ἀγίου Στεφάνου, καθ' ὅτε ὕπερον φίλομην εἶπε. Πρὸς βορρᾶν δὲ ἐρχόμενοι, εὐρίσκοντες ἕτερον σπήλαιον, ὅπως δύο Βασιλικοὶ ἀνθρώποι ἀσκητόντες κατάνησαν, ὕπερον λόγον καὶ καθ' ὅτε τὰ τοιαῦτα. Ἀπὸ δὲ τὸ σπήλαιον τὰ τοιαῦτα ὀλίγον καταβαίνοντας, καὶ ἐρχόμενοι κατὰ ἀνατολὰς, εὐρίσκειται ὀλίγος τόπος ἐπίπεδος, καὶ φρέαρ μετ' ὕδαρ, καὶ ἑπτὰ κελλία ἐκεῖ θολικά, λεγόμενα κελλία τῶ Γρηγορίου, ὅτι ἐκτίσθη αὐτὰ Γρηγορίουστίς, καὶ ἐκάθητο εἰς αὐτὰ ἀναχωρητικῶς. Ἀπὸ τὰ κελλία ταῦτα, κατὰ ἀνατολὰς, ὡς ἐκ λίσου βολῶν, εἶναι ἑτέρα Ἐκκλησία τῶ Προδρόμου, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ βλέπεις κατὰ ὅλον τὸ Μοναστήριον, ὡς ἐκ δυνάμεως ἀπὸ ἐκεῖ νὰ μετρήσῃ καὶ τὰ κελλία. Ἐκεῖθεν

δὲ

δὲ πάλιν πρὸς βορρᾶν ἀπερχόμενοι, εἶναι ἄλλη Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας
 Ἀννης, καὶ παρέκει ἄλλη τῆς Ἀγίας Ζώνης λεγομένη. Ἐκεῖθεν δὲ,
 πρὸς δυσμὰς καὶ τὸν γυρίζοντες, εἶναι ἑτέρα Ἐκκλησία τῆς Ἀγίου
 Παντελεήμονος, ἐκεῖ εἶναι λίμνη μὲ ὕδωρ, ὅπου συνάγεται ὅταν βρέξη.
 εἶναι καὶ ὀλίγοι λευκοὶ ἑγγύρῳθεν τῆς λίμνης. Ἀλλ' αὐταὶ ὅλαι αἱ
 Ἐκκλησίαι τῶ βενῦ, δὲ εἶναι μόνον Ἐκκλησίαι, ἀλλὰ φαίνεται πῶς
 κατῴκον εἰς αὐτὰ καὶ ἀναχωρηταὶ Ἀσκηταί, διὸ δέχονται εἰς καθέ
 μίαν ὑπὸ ταύτας κάποια κελιά, πλὴν καὶ τὸ παρὸν κρηνησιμῖα, καὶ
 φαίνεται, ὅτι πρότερον δὲ εἶχον πειρασμοὺς ὑπὸ τῆς Ἀρβας, ὅτε τὸ
 κατῴκον ἀφυλάκτως εἰς τὰ βενά, ἢ ἴσως αὐτὰ τὰ κατῴκματα νὰ ἦ
 σαν πρὸ τῆ νὰ κτιθῇ τὸ Μοναστήριον, καὶ ἀφ' ἐκτίθη τὸ Μοναστή
 ριον, νὰ συνήχθουν ὅλοι εἰς αὐτὸ, ὅτε καλλίτερον φυλάξιν. Φαίνον
 ται δὲ καὶ ἀνήλμα ἑτέρα Ἀσκητῶν εἰς ἄσφορος τόπος τῶ βενῦ, καὶ εἰς
 τὴν Ἀγίαν Κορυφῶν, καὶ εἰς τὸ ἄλλο ὀπίλοιπον βενόν, ὅπου εἰπαμὲν
 Χωρήβ. Ἡ δὲ θείσις τῶ βενῦ εἶναι καὶ μακρὸς πρὸς δύσιν, καὶ ἀνατο
 λῶν. Εἰς δὲ τὸ ἀνατολικὸν μέρος εἶναι ἡ κορυφή, ὅπου λέγεται Σινά,
 καὶ Ἀγία Κορυφή, εἴσα ὁ νόμος ἐδόθη. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ Ἀραβὶς,
 καὶ ὁ Ναβαδ, καὶ Ἀβιεδ, καὶ αἱ ἐβδομήκοντα Πρεσβύτεροι, ὅπου προ
 σάσσει ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῇ νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ Ὀ
 ρος, ὅτι ἕως εἰς αὐτὸ τὸ κάτω βενόν νὰ ἀνέβησαν, ὅπου εἶναι αὐτὰ τὰ
 παρεκκλησία. Διότι, ἐπειδὴ ὅτε ἄλλο δὲ ἦθελον αὐτοὺς ὁ Θεός, ὅτε
 ὅπου ἰσάμφοι μακρόθεν, ὡς Μάρτυρες, νὰ ἀκῶσι πᾶς φωνῆς, καὶ νὰ
 βλέπωσι πᾶς φωνίας. Διότι ἄλλος τόπος δὲ εἶναι νὰ φαίνεται ἡ Κορυφή
 αὐτῇ ἡ Ἀγία, ἔξω ὑπὸ αὐτὸν, ὅπου εἶναι αὐτὰ τὰ Παρεκκλησία. Λί
 γει ὅ ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν. ἀναβηθὶ πρὸς τὸν Κύριον σου, καὶ Ἀ
 ραβ, καὶ Ναβαδ, καὶ Ἀβιεδ, καὶ ἐβδομήκοντα τῶν Πρεσβυτέρων Ἰσρα
 ῆλ, καὶ προσκυνησάν μακρόθεν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγγίει Μωϋσῆς μόνος
 πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ δὲ ἐκ ἐγγύσιν. Ἐπειτα λέγει ὁ Θεὸς αὐτῷ,
 ἀνέβησαν, καὶ εἶδον τὸν τόπον, ὃ εἰσήκει ἐκεῖ Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσ
 ραὴλ, καὶ τὰ ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ, ὥστε ἔργον πλίνθιν σαπφείρου, καὶ
 ὡς εἶδος Σπεριώματος τῶ Οὐρανοῦ τῇ καθαρότητι. Εἶναι δὲ τὸ μὲν
 κάτω βενόν ἄλλῃ χρώματος, ὡς καὶ τὰ ἄλλα βενά, ἀσπρόκοκκινα
 δηλαδὴ, ἡ δὲ Ἀγία αὐτῇ Κορυφῇ φαίνεται μακρόθεν ὡς ὁρακτα
 νισμῶν· τὸ δὲ ὅλον βενόν εἶναι μοναχόν, καὶ δὲν σμίγεται μὲ ἄλλα
 ὅσα εἶναι πέριξ. Γυρίζει δὲ ὁ γύρος αὐτοῦ ὡς δεκαπέντε μιλια, εἶ
 ναι δὲ καὶ πολλὰ δυσβατόν, καὶ εἰς δυνάταιτις νὰ ἀναβῇ εἰς αὐτὸ ἀλ
 λοθεν, πάριξ ὑπὸ δύο πέρας, ἢ καὶ τρεῖς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἐκεῖ μὲ πᾶ
 λιν κόπον καὶ δυσκολίαν. Ὅθεν ἡ ἀναβασις, ὅπου ἀναβάντων ὑπὸ

Περὶ
τῆς βρυ-
σεως τῆ
Τζαγ-
κάρη.

Περὶ
τῶν δύο
πορτῶν
τῶν εἰς
τὴν σκα-
λαν.

Περὶ
τῶν γυ-
ρωθῶν
μοιη-
δριῶν.

Περὶ
τῆ κοι-
μητηρίου
τῶν Πα-
τέρων.

τὸ Μοναστήριον. ὁ δὲ οὗτος ἐκέρχόμενος ἐκ τῆς Μοναστηρίου, καὶ φθάνωντας
πρὸς νότον ὀλίγον, ἀγείσκει νὰ εἶναι ἡ ἀναβασις μετὰ σκαλὶα πέφ-
τα, ἕως ἐπαύω εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφὴν. Ἀπ' ἐξ ἧς ποιήσης ἀρχὴν
νὰ ἀναβῆς εἰς τὴν σκαλῶν, ἕως εἰς τὴν λεγομένην βρύσιν τῆς Τζαγ-
κάρη, εἶναι σκαλὶα πεντακόσια. Ταυτὴν δὲ τὴν βρύσιν δι' ἀρχῆς ἐξή-
γαγῶν εἰς Τζαγκάρη, Καλόγηρος ἀσκητής, ὅθεν καὶ ἕως τῆς σήμερον
λέγεται βρύσις τῆς Τζαγκάρη. Ἀπὸ δὲ τῆς βρύσιν ταυτὴν, ἀναβαί-
νωντας ἄλλα χίλια σκαλὶα, ἀγείσκει δεξιὰ Ἐκκλησίαν τῆς Πανα-
γίας τῆς Οἰκονόμου λεγομένην, ὅθεν τῆς ὁποίας δέλουρ εἰπεῖ ἔμφο-
δοι. Ἀπὸ δὲ τῆς Παρικλησίας τῆς τοῦ, ἕως εἰς τὸν Ἅγιον Ἡλίον, ὅπου
καὶ πρῶτον εἶπαμεν, εἶναι σκαλὶα πεντακόσια. Καὶ ἐκ τῆς τῆς Ἁγίου
Ἡλίου, ἕως εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφὴν, εἶναι σκαλὶα χίλια ἑκατὸν.
Γίνονται δὲ ὅλα σκαλὶα χιλιάδες ἑξῆς, καὶ ἑκατὸν. Ἀλλ' εἶναι χρεία
καὶ τῆς νὰ μὴ μείνῃ αἰσώρητος, ὅθεν νὰ μάθῃ ἕκαστος ὁμῶν εἰς πό-
σῳ δ' ἄλλας εἶχον οἱ παλαιοὶ Πατέρες τὸν Ἅγιον ἐκεῖνον Τοπον
τῆς Ἀγίας Κορυφῆς. Ἀναβαίνωντας ἐκ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, πρὸς
λεγομένην Παναγίαν τῆς Οἰκονόμου, ἀγείσκει εἰς τὴν σκαλῶν μίαν
πόρταν ἐκτισμένην μετὰ πέφτας πελαινίας, εἰς χῆμα καμάρας, μικρὰν,
καὶ στενὴν, ὅσον νὰ διέλθῃ εἰς ἀνθρώπος μόνον. Καὶ ἐκ τῆς ἐκεί
ἀνα-
βαίνωντας, καὶ φθάνωντας μικρὸν ὀλίγον νὰ ἐξέλθῃς εἰς τὸ ὀπίσθεν, εἰ-
δα ἐπὶ τὸ σπύδιον τῆς Προφήτου Ἡλίου, εἶναι ἄλλη μία πόρτα κατὰ
πάντα ὁμοία τῆς πρώτης. Οἱ δὲ τῶτοι, ὅπου ἐκτίθησαν αὐταὶ αἱ δύο
πόρται, ἦσαν καὶ πολλὰ στενοὶ, καὶ ἀπέξω ἐκ τῆς πόρτας κρημνίδεις
πέφται, ὥστε ὅπου εἶδες ἀλλοτρίως νὰ πηράσῃ δαμάται. Τίς δὲ ἡ
χρεία τῶτων τῶν πορτῶν, ἀκριβῶς λέγειν ἐν ἔχω. πλὴν λέγω ἐκεῖνο,
ὅπου ἐκ τῆς ἀφ' ὁποίας ἦκασα, ἐν ἐκείνῳ ἐκείνῳ δύο Ἀδελφοὶ φυλάτ-
τοντες τὸν δρόμον ὅθεν νὰ μὴ ἀναβῇ ἐκεῖ εἰς τὴν, αἰσῶντος πρῶτον δὲ οὗ
μολογεῖτο, καὶ νὰ λάβῃ χεῖμα ἐκ τῆς πρῶτης τῆς Μοναστηρίου. Εἴ-
ναι δὲ πέφται τῆς Βυβλὸς καὶ ἑτέρα μικρὰ Μοναστήρια, ὡς καὶ λεγόμενα
καθίσματα, ποῦτε. καὶ πρῶτον μὲν εἶναι οὗ, ἐκεῖνο ὅπου εἶναι ἔμφο-
δοι εἰς τὸ λεγόμενον Καθολικὸν Μοναστήριον, ἦν τὸ μέγαλον, αὐ-
τὸ εἶναι φεβόλιον, ὅσον εἰς τοῦτον τὸπον ξηρὸν καὶ αὐδρον, πολλὰ
αἰριότατον, μετὰ κλημάτα, μετὰ συκίας, μετὰ ἀμυγδαλίας, καὶ ροιδίας
ῥοιδίας, φεβετεχισμῶν ὅλον γυρωθῶν, μέσα δὲ εἰς αὐτὸ εἶναι
τῶν Πατέρων τὸ κοιμητήριον. Εἶναι ἡ δὲ δύο θόλοι ἐκ τῆς γλῶσσης. καὶ
εἰς μὲν τὸν οὗ θόλον καταφύσσκει τὸς πελοπίστωντας Μοναχούς, εἰς δὲ
τὸν ἄλλον τὸς Ἱερομονάχους. Ἐπαύω δὲ εἰς τὸ κοιμητήριον εἶναι Ἐκ-
κλησία τῆς Παναγίας, καὶ ἐν πλατείᾳ τῆς Ἐκκλησίας πύργος ὑψηλός,

εἰς

εἰς τὸν ὁποῖον κάθεται ὁ ἀδελφός, ὁ γιωργῶν ἢ σκάππων τὸ θε-
βόλιον. καπεθεὶν δὲ δὸτὲ τὸ θεβόλιον αὐτὸ εἶναι μία βρύσις, λεγο-
μένη τὴ Κζη. Ἐρχόμενοι δὲ πρὸς δυσμὰς δὸτὲ ἐκεῖ, ὅσοι ἡμισυ μί-
λιον δὸτὲ τὸ Μοναστήριον, δέισκεται μέσα εἰς τὸν δρόμον μία πέτρα
μεγίστη, φαμιούρη ὀλίγον ἐπάνω δὸτὲ τῇ γῇ. ἔχει δὲ αὐτὴ ἡ πέτρα
ἐσκαμμένα ρεάσματα μεγάλα, τὰ ὅποια ἡδεῖς νὰ ἀναγνώσῃ εἰς τὰς
καιρὰς ἡμῶν, ἕτε εἰς τὰς πατέρας ἡμῶν ἐδωκίθη. διότι ἕτε Ρ'ωμαῖ-
κὰ εἶναι, ἕτε Ἑλλήνικα, ἕτε Ἀραβικά, ἡ Τερκικά, ἡ Ἑβραϊκά.
ἐπειδὴ πολλοὶ εἶδον αὐτὰ, ἡ Τερκοὶ, ἡ Φράγγοι προσκυνοῦνται, ὅπῃ
ἡ ρεάσματα Ἑβραϊκὰ ἐγίνωσκον, ἀλλ' ἔδεις ἔγνω τί λέγουν. ὅθεν
τινὲς ἐνόμισαν πῶς εἶναι αὐτὴ ἡ πέτρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἱεροκῶτω ἔ-
κρυψεν ὁ Προφήτης Γερεμίας τὰ σκελὴ τὰ Ἱερὰ τῆ Ναῶ τῆς Γερουσα-
λήμ. Τῇ Μανναδόχον Στάμνον, τὰς Πλάκας τῆς Διαθήκης, τὸ Θυ-
μιαπείριον, καὶ τῇ Ρ'άβδον τῆ Ἀρῶν, καθὼς δεχλαμβαίνει τὸ Συνα-
ξάριον αὐτῆ, ἀναγινωσκόμενον τῇ αἰνῇ Μζίν. διότι παρερχόμενος αὐ-
τῇ τῇ πέτρῃ, καταντῇ ὁ δρόμος ἔξω εἰς τόπον δ'ρύχωρον, ἡ πλα-
τυῶν, ἡ πολυῶν, ἡ ἐκεῖ λέγεται πῶς ἐσάθη ἡ Σκίωτὴ τῇ Μαρτυρίᾳ.
Αὐτὸ δὲ τὸ πέδιον, ἦτοι τὸν κάμπον ἀφ' ἧ παρελθωμεν, ἀφίνοντες αὐ-
τὸν δεξιὰ, ἡ θεβωπαπῶντες εἰς τὰ πρόποδα τῆ Βενῆ, ἔχοντες τὸ Βε-
νὸν εἰς ἀεισερῶν, ἐρχόμενοι πρὸς νότον, δέισκομεν ἄλλο Μοναστήριον,
μικρὸν ἢ αὐτὸ, με θεβόλιον, ἡ ὀλίγον ὕδωρ με σέρνας, λέγεται
δὲ αὐτὸ ἡ Παναγία τῆ Νταῆπ, περὶ τῆ Δαβίδ. ὅπου γὰρ κατοι-
κία, ἡ οἰκοδομὴ παλαιὰ τινὸς μοναχῆ, Δαβίδ τὸ ὄνομα, ἡ ἀπ' ἐ-
κείνης ἔλαβε τῇ ἐπωνυμίᾳ. Ἀπὸ δὲ τὸ Μοναστήριον τῷ τῆ Νταῆπ,
ἐρχόμενοι πρὸς νότον, ἔχοντες τὸ Βενὸν τῷ τὸ Χωρήβ πάντοτε εἰς ἀ-
εισερῶν, εἰσερχόμεθα εἰς τόπον σρωπὸν, ἀνάμεσα εἰς δύο βετὰ, εἰς
τῷ τὸ λέγω τὸ Χωρήβ, ἡ εἰς τὸ ἄλλο τὸ ἀντικρὺς αὐτῆ, ἡ εἰς αὐτὸ
τὸ ἄλλο τὸ ἀντικρὺ, εἶναι ἕτερον Μονήριον τῇ Ἀγίῳ Ἀποστόλων,
με ὕδωρ, ἡ θεβόλιον. Βαδίζοντες δὲ, ὡς ἐπομεν, πρὸς νότον εἰς
τῷ σρωπῇ ἐκείνη τὴν ἀνάμεσα τῇ δύο βενῶν, δέισκομεν τῇ πέ-
τρῃ, ὅπῃ ἐκτύπησε με τῇ ράβδον ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἰς τὸν ὕδωρ,
ἡ ἐπότησε διψῶντα τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Καὶ δὸτὲ ἐκεῖ βαδίζοντες
πάλιν πρὸς νότον, ἔχοντες πάντοτε εἰς ἀεισερῶν τὸ ὄρος, δέισκεται
ὁ ἐλαιὼν τῆ Μοναστηρίου. εἰς δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς εἶναι μικράτις Ἐκ-
κλησία τῆ Ἀγίῳ Οὐραφίῃ, καὶ παρὲμπαρθεῖν εἶναι τὸ ἄλλο Μονή-
ριον, τὸ λεγόμενον τῇ Ἀγίῳ Τεσσαράκοντα Μαρτύρων. ἔχει δὲ ἡ
αὐτὴ θεβόλιον, ἡ ὕδωρ, ὡς ἡ τὰ λοιπὰ, ἔχει δὲ ἡ τὸν ἐλαιῶνα,
ὅ ὁποῖο ποτίζεται με ὕδωρ ὀλίγον, ὅπῃ ἀναβρῖει ἐκεῖ εἰς τὸ Μονα-

Περὶ
τῆς πέ-
τρας, ὅ
ἡ ἐκρυ-
ψεν ὁ
Προφή-
της Γερε-
μίας τὰ
σκελὴ.

Περὶ
τῆς Πα-
ναγίας
τῆς Νταῆ-
π.

Περὶ
τῆς Ἀ-
γίῳ Ἀ-
ποστό-
λων.

Περὶ
τῆς πέ-
τρας τῆς
βλυσα-
σης ὕ-
δωρ.

Περὶ
τῆς Ἀγίας
Ὁνε-
φρίας.
Περὶ
τῆς Ἀ-
γίας μ.
Μαρτύ-
ρων.

σηειον, ἢ μὲ ἄλλο ὅπως εἶναι παρέχει. τὰ ὅποια ὕδατα μὲ τὸ νῦν εἶ-
ναι ὀλίγα, ἔχουσι σέρνας, ἢ τὰ συνάγουσι, ἢ ποτίζουσι τὰ δένδρα, ἢ
τὸν ἐλαιῶνα ὅλον τὸν χρόνον, ἢ ἔχουσιν ὑπὲρ ταύτας τὰς ἐλαίας, ὅσον
ἢ τὴν τὴν ἑσπέραν τῆς Πατέρων, πλὴν αὐτὴν βρέξῃ νῦν ποτιδῶσι καὶ μὲ
βροχίῳ ἀπαξ, ἢ δις, ἢ ὅχι θερμώτερον, τότε καρπίζουσιν ἢ μόνον
ἢ τὴν τὴν ἑσπέραν νῦν φάγουσιν ἐλαίας, ἀλλὰ νῦν ποικίλονται καὶ ἐλαιον.
ἀλλ' ὅταν δὲ βρέξῃ, τὸ ὅποσον πολλακίς συμβαίνει, δὲν καρπίζουσι
παστελῶς, μήτε ἢ τὴν τὴν ἑσπέραν, μήτε ἢ ἐλαιον, μάλιστα ἢ θερ-
μαὶ ξηραίνονται. διότι ἢ τὰ ὕδατα ὅπως ποτίζουσιν αὐτὰς ὀλιγοδύνουσι
ὑπὸ τῆς ἀσάμειας. Οὕτω πάχουσι ἢ τὰ ἄλλα θερμολία, ὅπως εἴπα-
μεν, διότι ἢ αὐτὰ μὲ σέρνας ποτίζονται ἢ τὴν ὀλιγόπαι τὴν ὕδα-
τος. Εἶναι δὲ ὅλα ταῦτα τὰ θερμολία θερμειχισμῶν, ἢ τὰ Μο-
νήδεια, μὲ κελία ὑψηλὰ ὡς πύργοι, ἢ μὲ σιδεράς πορτες, ἢ νῦν
μὴν περτίζονται οἱ εἰς αὐτὰ ὅντες ἀδελφοὶ ὑπὸ τῆς Ἀράβων. καὶ
ταῦτα μὴ τὰ πένταρα Μονήδεια εἶναι τὸ γύρον τῶ Ὄρος Σινᾶ, ἢ Χα-
ρήβ. Εἰς δὲ τὸ ἕτερον Βυρὸν, τὸ πρὸς δυσμὰς, ὁπίσθεν τῶ βανῶ ὀλί-
γον πρὸς νότον προβαίνοντες, εἶναι ἢ ἕτερον Μονήδειον τῆς Ἀγίας Ἀ-
ναργύρων, ὁμοιον καὶ πάντα μὲ τὰ προειρημῆα πένταρα, μὲ θερμολί-
ον θερμειχισμῶν, μὲ κελία, καὶ πύργον, καὶ ὕδωρ μὲ σέρνας,
πλὴν θερμώτερον μακρὰν ὑπὸ τὰ ἄλλα. Παρακάτω δὲ πρὸ Βορρᾶν,
ὡς δύο μίλια, εἶναι τὸ σπήλαιον τῶ Γωάννη τῆς Κλίμακος, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον ἔσυχάζον. Εἶναι δὲ μακρὰν τὰ Μονήδεια ταῦτα ὑπὸ τὸ Καθο-
λικόν, τὸ μὴ τὴν Νταῦν, μίλια ἑξί, τὸ δὲ τῆς Ἀγίας Ἀποστόλων,
μίλια πένταρα, τὸ δὲ τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοντα, μίλια ἑπτὰ, ποσῶ-
τα ἢ τὸ τῆς Ἀγίας Ἀναργύρων. Ταῦτα τὸν μὴ χειμῶνα φυλάττει,
ἢ ὁπμιεῖνται οἱ σκλάβοι. εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῆς ὁπώρας προσάξουσιν
εἰς καθ' ἑνασον, εἴα, ἢ δύο Ἀδελφούς, ἢ φυλάττει αὐτὰ. αἱ δὲ τὰ
πὼν ὁπώρα εἶναι, μήλα, ἀπίδα, δαμάσκυνα, βερύκκοκα, σῦκα,
σαφύλια, ἀμύγδαλα, εἶναι ἢ εἰς μισκὰ ὑπὸ ταῦτα ὑπὸ δύο, ἢ ἑξί
δένδρα νεραντζίων, καὶ ἔχουσιν ὑπὸ ταῦτα τὸν χειμῶνα, ὅσον ἢ τὴν
ἑσπέραν. Αὐτῶν ἢ μόνον τὴν καρποφορίαν ἔχουσιν οἱ ἐκεῖσε ἐπισκῶ-
μφοι Πατέρες, πλὴν ἢ ταύτῃ, ὅχι εἰς κόρον ἢ πλησμονῇ, ἀλλ'
ὅσον νῦν ἔξμελζουσιν εἰς τὴν ἑσπέραν δις, ἢ ἑξίς, ὑπὸ καθ' ὁπώ-
ραν. Τὰ δὲ ἄλλα ὅλα αὐτῶν ἔσχηματα, καὶ χεῖμαι ἔρχονται ὑπὸ τὴν
Αἴγυπτον μὲ ἀγῶγια καμήλων Ἀραβικῶν, σίτος, κικκία, φακαί, ἐ-
ρέβινθοι, ἢ ἐλαιον. Ταῦτα γὰρ ἢ μόνον ἔχουσι ἔσχημα δὲ ὅλα τὰ χεῖμαι.
γάλα δὲ ἢ τυρὶ χλωρὸν, ἢ μισύδραι, τὰ ὅποια ἔχουσιν εἰς πλῆθος
ἄλλα Μοναστήρια, εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μήτε ὀνομάζονται. Εἰς δὲ τὰς

Περὶ
τῆς Ἀ-
γίας Ἀ-
ναργύ-
ρων.

ἑπτήμας Δεσποτικές Εἰσόδους, καὶ μνήμας Ἀγίων, κατελύουσιν ὀφέλεια
 ξηρὰ, ὅπως ἔρχονται ὑπὸ τῷ Εὐφρατὶ Θάλασσῃ. Κήπας λαχύων,
 καὶ χλωρῶν χορταρίων, μήτε ἐν ὁρείῳ ταῦτα βλέπωσιν. Οἶνος δὲ τὸ
 σος μόνον εὐρίσκεται, ὅσον δὲ τὸ νάμα τῆς Λεπτογίας. αὐτὶ δὲ οἶνος
 κεράσματος διδασκίαν ὑπὸ ὀλίγον ρακὶ εἰς τὴν ἑσπέρην, καὶ τὸ κα-
 τεσκόδασι μὲν ὑπὸ τὰς φοίνικας, ἢ γὰρ καρμάδες, διότι εἰς τὴν λεγομέ-
 νην Ρ'αἰθῶν, μακρὰν ὑπὸ τὸ Μοναστήριον ἑσίων ἡμερῶν δρόμον, ἔχουσι
 πειρὸ βόλιον, ὅλον ὑπὸ φοίνικας, καὶ θυγὲν αὐτὴς εἰς τὸν καιρὸν, καὶ τῆς
 ἔχουσι δὲ φορὴν εἰς Τεσσαρκοσίας, καὶ ἄλλας ἑσέως ἡμέρας, καὶ ὑπὸ
 τῆς κατεσκόδασι καὶ ρακὶ, καὶ ὅξος δὲ τὴν ἑσπέρην. Καὶ ὑπὸ μὲν
 πολλῶν σκοπῶν, καὶ ἀμφοῖν σκληραγωγίας, καὶ κακοπάθειαν περι-
 ἔτι τὴν ζωὴν αὐτῶν οἱ μακαριοὶ ἐκείνοι Πατέρες.

Περὶ τῶν ἁλίων βενῶν, τῶν πέριξ τῆ
 Σιναιε Ο'ρους.

Αλλὰ ὡς ἔλθωμεν εἰς τὸ ποικεῖμον ἡμῶν, νὰ εἰπῶμεν καὶ δὲ
 τὰ ἁλὶα βενὰ τὰ τεῖλα, τὰ ὅντα τεργύρωθεν τῷ Ἀγίῳ Ο'ρος
 Σινῇ. Ο' πιδεν δὲ τῷ Ἀγίῳ Σινῇ Ο'ρος, πρὸς δυσμάς, εἶναι μία
 ὕψηλὴ κορυφή, καὶ δυσανάβατος, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς τῆς κορυ-
 φῆς ἐκρύπτετο τὸ Λεῖφανον τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, χρόνος ἡκοσίαις,
 πρὶν τῷ νὰ κτισθῇ τὸ Μοναστήριον, ὑπὸ μόνον τῷ Ἀσκητῶν γινωσκόμε-
 νον, καὶ τιμῶμενον. Τοσαῦτα γὰρ ἔτι κατεβυθμῆνται ὑπὸ τὸν καιρὸν
 Μαχεσίῃ τῷ βασιλέως, τῷ ὑποκτείναντος τὴν Ἀγίαν, ἕως εἰς τὸν και-
 ρὸν τῷ μεγάλῳ Γεσινιανῷ τῷ κτίσαντος τὸ Μοναστήριον, ὅποτε καὶ τὸ Ἀ-
 γιον τὸ κατὰ Λεῖφανον μετακομίσθη ὑπὸ τὴν κορυφὴν τῆς βενῆς, καὶ κα-
 τετέθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῷ Καθολικῷ, εἶτα καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὁ-
 ρᾶται, καὶ προσκυνοῦνται, ἀμφὶ αὐτῶν. Ἀλλὰ δεῖ εἶναι δίκαιον νὰ
 σιωπηθῇ τὸ θαῦμα, ὅπως μέχρι τῶν νυνὶ φαίνεται ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν
 αὐτῆς, ὅπως τὸ Λεῖφανον τῆς Ἀγίας, ὡς εἶπομεν, ἐκρύπτετο. Εἶναι
 ὅλη ἡ κορυφή ἐκείνη τῇ βενῇ μία πῆξ ἀπολύτως, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν
 ἦσαν κρυπτόμενον τὸ Λεῖφανον. ἀφ' οὗ δὲ αὐτὸ ἐπῆρθε ἀπὸ ἐκεῖ, ὡς
 τὸ θαύματος, θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ὁ δοξάζων τῷ Ἀγίῳ αὐτῇ μὲ σημεῖα
 καὶ τέρατα, ἡ πῆξ ἐκείνη ἐφύσκασεν, αἰσὰ ζυμάει, καὶ ἐποίησεν εὐ-
 χῆμα οὗτος κορμὶς γυναικὸς μὲ τὰ ἐσθῆματα αὐτῆς, κεκμήν ὑπὲρ αὐ-
 τῆς κεφαλῆς. Τὸ κατὰ τὸν ἄνθρωπον νὰ συκοφαντήσῃ τινὰς, καὶ νὰ εἴπῃ πῶς
 εἶναι τέχνη χειρὸς ἀνθρώπου, ἢ γὰρ πλάσμα, καὶ ὄχι θαῦμα, δεῖ δὲ

Περὶ
 τῶν βενῶν
 τῶν ἁλίων
 Αἰκατε-
 ρίνης καὶ
 τῶν ταυ-
 τῆς Ἀ-
 γίας Λει-
 φανου.

Περὶ
 τῆς χημῆς
 τῆς πε-
 ρὶ τῆς
 ἑσέως εἰς
 αὐτῶν
 πικρῶν
 σαῶμα.

φανταί.

Περὶ
τῶ βουνῶ
τῶ Προ-
φήτε
Μωυ-
σείως.

”
”

ταται. Διότι ἐλέγχει αὐτὸν ἡ πέτρα, ἐκ φύσεως ὕστα σκληρὰ, καὶ διω-
κὲν τόσον, ὅπῃ πολλοὶ προσκυνῶνται, Ῥωμαῖοι καὶ Φράγγοι, δοκιμάζουσι
μὲ σφύρα νὰ κόψωσι κομμάτι δι' ἀλάβειας, καὶ δευ' δύνανται. Ἀλλ' ἔ-
στι καὶ ταῦτα ὡς ἔστι. Καὶ ὁ μὲν ἀλαβὴς καὶ πιστὸς πιστεύω, ὁ δὲ ἀ-
πειθὴς καὶ σκληρὸς ἀπιστεῖτω. Πρὸς δὲ τὸ νῦντιον μέρος τῆς Μοναστηρίου
εἶναι μία μικρὰ καὶ ταπεινὴ ῥάχης, ἡ ὁποία λέγεται βενὸν τῆς Μαυ-
σίως. Εἰς ταύτῃ τῇ ῥάχῃ ἴσατο φυλάττων τὰ σφόδρατε Ἰοθὺρ τῆς
περιφ' αὐτῆς, ὅτε εἶδε τὴν βάτον κάτω καιουμένην, καὶ μὴ φλεγομένην,
ὅτε καὶ εἶπε. Καταβάς ὁφομαὶ τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι ἐ καίεται
ἡ βάτος; Πρὸς δὲ Ἀνατολὰς τῆς Μοναστηρίου εἶναι ἕτερον βενὸν, τῆς
Ἀγίας Ἐπισήμης λεγόμενον, ἐπαίω εἰς τὸ ἀσκήτοον Γαλκωτίων
καὶ Ἐπισήμῃ οἱ Μάρτυρες. Λέγει δὲ καὶ τὸ βενὸν τοῦτο ὁ βίος τῆς Ἀ-
γίων τῶν, ὅτι ἦτον ἐκεῖ παλαιόθεν Μοναστήριον, ὡς λέγουσι, γυναι-
κῶν, καὶ ἀκόμη φαίνονται τὰ κελλία κρημνισμῶν. Τὸ τοῦ βενὸν εἶναι,
ὅπῃ ὁ Γεσινιαδὸς ὁ Βασιλεὺς ἔλεγε νὰ κρημίσῃ, νομίζοντας πῶς δίδει
πεύραξιν τῆς Μοναστηρίου, ὅμως εἶναι Θεὸς βοηθεῖα τῆς Μοναστηρίου ἀπεί-
ρακτον ἀπὸ ἐκεῖ, διότι δευ' εἶναι πολλὰ πλεόν. Ὅπιδεν ταῦτα τὰ βε-
νὰ πρὸς Ἀνατολὰς ἔκτισαν καὶ τὰ δύο χωρία, ὅπῃ κατῴκουν τὸ πρῶτον οἱ
σκληροί, καὶ τώρα φαίνονται κρημνισμῶν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς καὶ
τῆς Μοναστηρίου, καὶ τῆς ἔσω, καὶ τῆς ἔξω.

Περὶ τῆς καὶ τῇ Ραϊθῶ, καὶ τῆς ἄλλων
τῆς ἐν αὐτῇ.

Η Μὲν ἐν Ραϊθῶ αὐτῇ ἔστιν ὁ τόπος, ὅπῃ εἰς τὴν Θεῖαν Γρα-
φὴν λέγεται Ἐλεῖμ. Οἱ Ἀραβες δὲ λέγουσιν αὐτὴν σήμερον,
Τέρ. Ἐδῶ ἴσαν τὰ ἑβ' ὁμῆκοντα σιλέχιν τῆς φοινίκων, καὶ αἱ δαΐδεκα
πηγαὶ τῆς ὕδατων. Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον, ὅπῃ τότε ἴσαν μόνον ἑβ'
δομήκοντα σιλέχιν φοινίκων, τώρα εἶναι πλῆθος πολὺ, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ
θεμβόλιον τῆς Πατέρων. Αἱ δὲ δαΐδεκα πηγαὶ τῆς ὕδατων ἀΐσκονται
ἕως τῆς σήμερον, καὶ δὴ αὐταὶ ποτίζεται τὸ θεμβόλιον, πλὴν δευ'
εἶναι ὕδωρ πότιμον, μάλιστα δύο βρύσεις δὴ πᾶσι εἶναι θερμαί, καὶ
εἰς τὴν μίαν ἐπαίω ἔκτισαν μικρὸν θόλον, καὶ ἐποίησαν αὐτὴν αἶσαν
λαβρὸν, καὶ πλυῶνται ἐκεῖ πολλοὶ Τέρκοι, ἐρχόμενοι δὴ τὸν Κιαμ-
πὲ, καὶ εἶναι ἔξω εἰς τὸ τοῖχος τῆς περιβολῆς. Εἶναι δὲ μακρὰν ὀλίγον δὴ
αὐτὸ τὸ θεμβόλιον τῆς Μοναστηρίου τῆς Προδρόμου, ὅπῃ ἔκτισε ὁ
Γεσινιαδὸς, πλὴν τώρα εἶναι κρημνισμῶν, ἔχει ὁμοίως ὕδωρ παλὺ, καὶ

πολύ

πολύτιμον, καὶ γλυκὺ, καὶ ὑπὸ αὐτὸ πίνουσιν οἱ Πατέρες, ὅτι εἶναι εἰς τὸ Θειβόλιον. Εἶναι δὲ ἐκεῖ πλησίον εἰς τὸ Παραθαλάσιον καὶ Κάστρον μὲ ἀποριζῶται, καὶ φυλάκας, ὁξυσταζούμενον ὑπὸ τῷ Ἡγεμόνῳ τῆς Αἰγύπτου. Εἶναι καὶ χωρίον ἐκεῖ πλησίον Χεισιανῶν Ἀράβων, καὶ μετόχιον τῷ Μοναστηρίῳ μὲ Ἐκκλησίαν. Κάτωθεν δὲ ὑπὸ τὸ Θειβόλιον, ὡς ποτε μιλίων ὄρεσμα, εἶναι τόπος λεγόμενος Μπεσάγαρα, ἐκεῖ φαίνονται πολλὰ σπήλαια, καὶ πολλὰ κατοικίαι πολλῶν Ἀσκητῶν παλαιῶν, εἰς τὸ Παραθαλάσιον τῆς Εὐρυδρᾶς λεγομένης Θαλάσσης. Ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἀκούονται ὡσαύτῃ σήμανδρα Ἐκκλησίας, εἰς πᾶς διωρισμένης ὥρας τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἑορτῶν, Ἐσπερινῶν διηλαδῶν, Ὁρῶν, καὶ Λειτουργίαν, καὶ αὐτὰ τὰ ἤκουσαν πολλοὶ, καὶ τὰ ἀκούσιν ἕως τῆς σήμερον. Ταῦτα τινες φησικώτερον ἐκλαμβάνοντες εἶπον, πῶς εἶναι σύμβημα τὸ τόπος, ἢ βρασμός τῆς Θαλάσσης, ἢ κτύπος ἀέρος, ὑπὸ σκυλῶν τῶν βίβι ὁξερχομένων. Ταῦτα δὲ λέγεται, διότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δεῦν ἦλθον εἰς τὸν τόπον αὐτὸν νὰ ἀκούσωσι τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἢ κῆρας τὸτο ἄλλων διηγεμένων. Ἡμεῖς δὲ ἔλθόντες εἰς τὸν τόπον ὅπου τὸτο καὶ μόνον, ἤκουσαμεν ταῦτα καθαῶς, αὐτίκοι ἄνθρωποι τὰ πρᾶγματος, καὶ ἐγνωρίσαμεν καλῶς, πῶς δεῦν εἶναι πρᾶγμα φυσικόν, ἢ κτύπος Θαλάσσης, ἢ αἰέμα πνοή, ἀλλ' ἐπερόντι ὑπὲρ φύσιν. Τὸ τί δὲ εἶναι καθαῶς, νὰ εἰπῶν εὐ δόξαται, πλὴν ὡς ἤκουσα, ἔγω γεγράφω. Διότι κείνῳ κατ' ἐμαυτὸν, ὅτι ἀδικεῖται πολλὰ ἢ ἀλήθεια σιωπῶμεν, ὡς περ τῶν ἰσίδει καλυπταμένων. Τινὲς δὲ ἐνόμισαν πῶς εἶναι ἐκεῖ Μοναστήριον ὑπὸ τοῦ κρυπτόμενον. Τῷτο ὅμως ἐγὼ εὐ ἔχω βεβαιῶσαι. Καὶ ταῦτα φησὶ τῶν ἐν Ρ' αἰθῶ.

Περὶ
τῶν σι-
μωνδραν
τῶν εἰς
τὰ Μπε-
σάγαρα.

Περὶ τῆς Τάξεως, καὶ Ἀκολουθίας τῆς
Μοναστηρίου.

ΠΑλιν ἀπαναστρέφει ὑπὸ τῷ Ρ' αἰθῶ εἰς τὸ Μοναστήριον διηγέσασθαι καὶ φησὶ τῆς Τάξεως τῆς Ἀκολουθίας αὐτῆς. Φυλάττει γὰρ ἀπὸ Ἑλληνικῶς τὸ Παλαιὸν Τυπικόν, ὅπερ ἡ καὶ πᾶσαν τῇ Οἰκουμένην Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν κρατεῖ. Ὅπερ πρῶτος ὁ ἐν Ἀγίοις Σαββας ὁ ἀπορρήθεις ἐτύπωσε, καὶ παρέδωκεν εἰς τὰ Μοναστήρια αὐτῆς, εἰς τῷ Παλαισίνῳ. Τὸ ὅποιον ὁ Μ. γας καὶ Θεοφάνης Δαμασκηνὸς εἰς αὐτὸ τὸ Μοναστήριον τῷ Ἀγίῳ Σαββα μετῆρρύθμισεν, ἀποδείξας εἰς αὐτὸ πᾶς Κανόνας, καὶ Γερόμεια, ἅπερ αὐτὸς τε, καὶ ὁ Κοσμάς ἐ-
γεγράφαν. Καὶ πάλιν ὕστερον οἱ ἐν τῇ Μονῇ τῶν Στεδίτων Θεόδωρος καὶ

Θεοφάνης οἱ Γραπτοί. Ἐστὶ δὲ καὶ Γωτὴν ὁ Τ'μνογράφος πληρέσιμον ἀπελέσας, ὡς φαίνεται, καὶ ἐστὶ τὴν σήμερον, προδιδόντες καὶ αὐτοὶ εἰς αὐτὸ, ἀδεία Σινώδου Οἰκουμενικῆς, τὰ πάντοτε αὐτῶν μελωδήματα, τὸ ὁποῖον ἐκ ἔτι Σάββα, ἢ Δαμασκηνῶς Τυπικὸν λέγεται, ἀλλὰ Τυπικὸν ἢ Σινωδικόν, ὡς εἴ τιτι παλαιῶ ἀντιγράφῳ εὐρουμ. Τὰ το πίνω κρατεῖ καὶ τὸ μεγαλύνωμον Μοναστήριον τῆ Σινάει Οὐρῆς. Λειτουργῶσι δὲ τὴν μὲν Κυριακὴν πάντοτε δύο Ἱερομόναχοι, εἰς μὲν ἐν τῇ Καθολικῇ, καὶ ἕτερος ἐν τῇ Ἀγίᾳ Κορυφῇ. Τὸ δὲ Σάββατον ἕτεροι δύο, εἰς μὲν εἰς τὴν Ἀγίαν Βάπτην, καὶ ἕτερος ἕξω εἰς τὸ Κοιμητήριον ἢ Πατέρων καὶ κολύβων. Φυλάττεισι γὰρ καὶ τὸ το ἀσπάζεσθαι, καὶ ἔχοντι πᾶσαν Παρασκάλειν ἑσπέρας κολύβα, καὶ ἄλλωτι τὸν Νικηρώσιμον Κανόνα, καὶ τὴν τάξιν τῆ Τυπικῆς, καὶ καὶ μνημονεύουσι τῆς Ἀδελφῆς τῆς Ἀγίας Μονῆς. Ἀδελφὸς δὲ λέγουσιν ὅχι μόνον τῆς Καλογήρης, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἐρεσφισαν κοσμικοὶ εἰς τὸ βραβεῖον καὶ εἶναι Ἀδελφοί. Εἰς δὲ τῆς λοιπῆς πέντε ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ποιεῖσι τὴν Ἀκολουθίαν τῆ Ἑσπερινῆς καὶ τῆ Οὐρῆς εἰς τὸ Καθολικόν, τὴν δὲ Λειτουργίαν εἰς τὰ Παρεκκλήσια, ἀρχόμενοι καὶ τὴν τάξιν ὅτι τὸ εἰς τὸ ἄλλο, ἕως ἂν καὶ λειτουργήσωσιν εἰς ὅλα, καὶ πάλιν ποιεῖσιν ἀρχὴν, ἔχοντες πάντοτε μετ' αὐτῶν καὶ τὴν προΐεσιν, ὅπως ἐρεσφισαν οἱ Χειριστοί, τὴν ὁποῖαν οἱ μὲν Διάκονοι ἀναγινώσκουσιν, ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκβάλλει τῆς μερίδας. Εἰς δὲ τῆς ἡμέρας ὅπῃ γίνεται Ἑννάτη, ἢ μὲν Λειτουργία γίνεται εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς καὶ τὴν τάξιν, αἱ δὲ ὥραι ἀναγινώσκονται ὕστερον εἰς τὸ Καθολικόν, ἐννάτης τελειώσεως. Ὅταν δὲ τύχη Ἑορτὴ, ἢ μνήμη Ἀγίας τινός, ὅπῃ καὶ εἶναι οἶκος αὐτῆς ἀκτίσιος εἰς κτίσιν ὅτι τὰ Παρεκκλήσια, ὁ μὲν Ἑσπερινός, καὶ ἡ Διπὴ, καὶ ἡ Ἀρτοκλασία γίνεται εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τῆς Ἀγίας. ἐὰν δὲ τύχη Σάββατον, ἢ Κυριακὴν ἢ ποιαύτη Ἑορτὴ τῆς Ἀγίας, συμβαίνει καὶ γίνονται Λειτουργίαι τρεῖς, δύο αἱ διατεταγμέναι. ἐὰν μὲν Σάββατον, εἴτε τῇ Ἀγίᾳ Βάπτει, καὶ ἕξω ἐν τῇ Κοιμητίᾳ. ἐὰν δὲ Κυριακὴν, ἐν τῇ Καθολικῇ, καὶ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Κορυφῇ, καὶ ἕτερα εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τῆς Ἑορταζομένης Ἀγίας. Πλὴν αὕτη γίνεται παχύτερον, ἵνα γινώσκται ἡ Καθολικὴ Συναγωγὴ ἢ Ἀδελφῶν εἰς τὸ Καθολικόν ἀσπάζεσθαι εἰς τὴν διατεταγμένῃ ὥραν. Τελειώσαντες λοιπὸν ὡς ἐν συνῳμῳ τὴν διήγησιν τῆς Ἀγιοπάτης Οὐρῆς τῆς Σινᾶ, τὴν τοποθεσίαν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γινόμενα φοβερὰ καὶ ἐξαισία πράξια, τὴν Ἀνοικοδομίαν τῆς Καθολικῆς Μοναστηρίου, καὶ ἢ λοιπῶν Παρεκκλησίων, καὶ τὰ περὶ τῆς τιξέως, καὶ Ἀκολουθίας τῆς Βασιλικωτάτης καὶ Ἱερᾶς Μονῆς, ἀκόλουθον εἶναι λοιπὸν καὶ εἰπεῖν, καὶ πόσοι, καὶ ποῖοι Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ εἰς ποῖον και-

ρόν ἀρχιεράτοσιν εἰς αὐτὸ τὸ Ἀγιάταρον Μοναστήριον δι' ἀρχῆς, καὶ
ἕως τῆς ἡμέρας ἡμῶν καὶ τὸ ἐκείνους χιλιοσὸν ἐπτακοσιστὸν ἐβδομηκιστὸν
ὄγδοον ἔτος ἀπὸ Χρυσῆ.

Περὶ τῆς Ἀρχιεπισκόπων τῆ Μοναστηρίου.

Ε'τος ἀπὸ Α'δάμ, 5 το ζ'. ἀπὸ δὲ Χρυσῆ 9 ξ θ'. δέσκειται ἐν
βιβλίῳ παλαιῷ Ἀραβικῷ Μάρκος Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἀκόμι, α γ α'. ἀπὸ Χρυσῆ.

Εἰς ἄλλο βιβλίον Ἀραβικὸν δέσκειται Γωάννης Ἀρχιεπίσκοπος. ἔ-
τος εἶναι ὁ Α'θωκίος, ὅπῃ ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς Αἰγυπτίων ὑπὲρ τῆ
ποιμνίης αὐτῆς, ὡς Μάρτυς, καὶ οἱ τῆς Μονῆς Πατέρες ἔταξαν αὐ-
τὸν εἰς τὸν κατάλογον τῆς Ἀγίων.

Ε'τος καὶ τὸ Τύρκικον, φ η'. ἀπὸ δὲ Χρυσῆ, α ρ γ'. δέσκειται εἰς σ'α
δεσμὸν τῆ Σουλτᾶν Ε'μερ Ε'λμαμνή, καὶ ἦτον Ἀρχιεπίσκοπος τῆ
Μοναστηρίου Ζαχαρίας.

Ε'τος Τύρκικον, φ λ η'. ἀπὸ δὲ Χρυσῆ, α ρ λ γ'. εἰς τὸν καιρὸν τῆ αὐτῆς
Σουλτᾶν ἦτον Ἀρχιεπίσκοπος Γεώργιος.

Ε'τος Τύρκικον, φ ν α'. ἀπὸ δὲ Χρυσῆ, α ρ μ σ'. εἰς σ'α ἄλλον δεσμὸν τῆ
Σουλτᾶν Καὴμ Γαμπνης Ρ'εηλᾶ, ἦτον Ἀρχιεπίσκοπος Γαβριήλ.
ἔτος ἦτον σοφὸς εἰς τὰ Ἀραβικὰ γράμματα, καὶ ἔγραφε καὶ Σιώντα-
μα Ἰδιον, Κατηχήσεις, καὶ σώζεται εἰς τὸ Μοναστήριον.

Ε'τος ἀπὸ Α'δάμ, 5 το θ β'. ἀπὸ δὲ Χρυσῆ, α ρ ξ δ'. εἰς παλαιὸν βι-
βλίον, Γωάννης ἑπερος Ἀρχιεπίσκοπος γράφει μίαν γραφὴν Ἀρα-
βικῶν, καὶ πέμπει αὐτὴν πρὸς τὰς ἐν Ρ'αῖδα Πατέρας.

Ε'τος ἀπὸ Α'δάμ, 5 τ ι α'. ἀπὸ δὲ Χρυσῆ, α σ γ'. ἦτον Συμεὼν Ἀρχιε-
πίσκοπος. ἔτος ἔζησεν ἕως εἰς τὰς α σ ν γ'. ἔτος ὑπῆρξεν εἰς τὴν Κρή-
την, καὶ εἰς τὸν καιρὸν τότε οἱ ἄρχοντες οἱ Κρητικοὶ ἔδωκαν πολλὰ
ὑποστατικά, καὶ ἐκτίσθη τὸ ἐκεῖσε Μιστόχιον. καὶ εἰς τὸν τὸν καιρὸν
ὤρισαν οἱ Βενετικοὶ τὴν Κρήτην, καὶ αὐτοὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν Βε-
νιτίαν, καὶ οἱ Βενετικοὶ ἐδέχθησαν αὐτὸν ἀλαβῶς, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ
τὰς δεσμοὺς, ὅπῃ εἶχε τὸ Μιστόχιον τῆς Κρήτης πρὶν τῆς Ἀλώσεως.

Ε'τος ἀπὸ Α'δάμ, 5 τ ι β'. ἀπὸ δὲ Χρυσῆ, α σ κ γ'. ἦτον Ἀρχιεπί-
σκοπος Εὐθύμιος.

Ε'τος ἀπὸ Α'δάμ, 5 τ ι γ β'. ἀπὸ δὲ Χρυσῆ, α σ κ δ'. ἦτον Ἀρχιεπί-
σκοπος Μακάριος.

Ἀπὸ Α'δάμ, 5 τ ι γ δ' ἀπὸ δὲ Χρυσῆ, α σ κ η'. ἦτον Γερμανὸς Ἀρ-
χιεπίσκοπος.

Α'πὸ Α'δάμ, 54 λζ'. ἀπὸ δὲ Χεισῶ, 45 λθ'. ἦτον Ἀρχιεπίσκοπος Ο'ρως Σινᾶ Θεοδόσιος.

Α'πὸ Α'δάμ, 54 νς'. ἀπὸ δὲ Χεισῶ, 45 μή. εὕρηται πάλιν ἐν παλαιῷ Ἀραβικῷ, Μακάριος ἕτερος.

Α'πὸ Α'δάμ, 54 ξς'. ἀπὸ δὲ Χεισῶ, 45 νή. ἦτον πάλιν Συμεών. φασὶ δὲ εἶναι τὸν αὐτὸν τῇ προτέρῳ, ὅμως φαίνεται πῶς παρητήθη, καὶ ἐξήλθεν ἔξω ἁγῆ ἐλεημοσυνῶν.

Α'πὸ Α'δάμ, 54 ογ'. ἀπὸ δὲ Χεισῶ, 45 ξέ. ἕτερος Γωάννης.

Α'πὸ Α'δάμ, 54 υή. ἀπὸ δὲ Χεισῶ, 45 σγ. δέσκειται πῶς ἦτον Ἀρσένιος Ἀρχιεπίσκοπος.

Α'πὸ Α'δάμ, 54 ιδ'. ἀπὸ δὲ Χεισῶ, 45 τς'. ἕτερος πάλιν Συμεών Ἀρχιεπίσκοπος.

Ε'τος Τύρκικον, 41 ε'. ἀπὸ δὲ Χεισῶ 45 κδ'. εἰς αὐτὸν δέσκειται τῷ Σουλτᾶν Μωσταφᾷ δέσκειται Δωρόθεος.

Α'πὸ Α'δάμ, 54 μα. ἀπὸ δὲ Χεισῶ, 45 λρ'. ἦτον Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανός.

Α'πὸ Α'δάμ, 54 ξς'. ἀπὸ δὲ Χεισῶ, 45 νή. εἰς ἄλλο παλαιὸν βιβλίον δέσκειται Μάρκος Ἀρχιεπίσκοπος.

Εὐείσκονται καὶ ἄλλοι ἄλλα καὶ καταγεγραμμένοι, ὅμως χωρὶς τὰ εἶναι γεγραμμένον τὸ ἕως τῆς ζωῆς αὐτῶν. Εἰς μὲν γὰρ τῷ πόρτῳ τῆς Α'γίας Βάττι δέσκειται γεγραμμένον, ὅτι γέγονε Ἐπίσκοπος Γωβ ὁ Πάισοφος. καὶ εἰς αὐτὸ παλαιὸν βιβλίον Ἀραβικόν, Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος, καὶ εἰς ἄλλο Σάββας, καὶ Ἀβράμιος εἰς ἄλλο, καὶ εἰς ἄλλο Γαβριήλ, καὶ πάλιν Μιχαήλ, καὶ Σιλβανός, καὶ Κύριλλος εἰς ἄλλο.

Α'φ' οὗ λοιπὸν γέγονε τὸ Συνοδικὸν τὰ μὴ ποιήσασαι πλέον οἱ Πατέρες Ἀρχιεπίσκοποι εἰς τὸ Μοναστήριον, ἀλλ' Ἡγούμενοι, ὅτε καὶ τὸν Μακάριον ἐκείνον τὸν Κύριον, ὡς μηδεμίαν ἔχοντα εἰς αὐτὸν καλογνηρικῶς κατάστασιν, τελείως διώξαντες ἐκάθηναν, ἐπέρασαν χρόνοι, καὶ ἐποίησαν Ἡγούμενοι. ὅμως βλέποντες ὅτι τὸ καλὸν ἀποβαίνει εἰς τὸ χειρότερον, διέλυσαν τὸ κακῶς κειθρὸν, καὶ κυράθην ἐκείνο Συνοδικόν, καὶ γέγονε ἄλλο, τὸ ὑπὸ Γερεμίου, καὶ αὐτοῦ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐχειροτονήσαν Ἀρχιεπίσκοπον τὸν Κύρ Εὐγενίου, τὸν ὁποῖον εἶχον ἀριστερόν, καὶ ἔζησαν ἀφ' οὗ ἐχειροτονήθη, χρόνος, 15.

Γσον ἀποδοχάκτως τῷ Καθολικῷ ἀρωποτύπε, Συνοδικῷ Γράμματός, τῷ γεγονότος ἐν τῇ καιρῷ τῷ αὐδίμῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, Κύρ Γερεμίου, καὶ δοθὲν τοῖς Συναίταις.

Βλέπε
ἐν τῇ
Ἀραβι-
κῷ Χρο-
νογραφῶν
ἐν τῇ γ'
τμήμα-
τι τῆς
Γε-
ραίας Ἰσο-
είας
φύλ.
215. καὶ
217. καὶ
ὁμήσεις
καὶ αἰτίαι

Γερεμίας Ε' λέω Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπό-
λεως, Νέας Ρώμης, ἡ Οἰκουμενικός Πατριάρχης.

Ε'δει μὲν τὰς βελομήδους δὲ γραμμάτων Συνοδικῶν τῷ ὀφειλομένῳ
νῦν, ἡ ἀρέσκειαν παρέχειν βοήθειαν ἐκαστῷ τῷ ὑπὸ Βασιλικῆς
προμηθείας ἀνιερθεῖσαν Μοναστηρίον, μὴ μόνον ἀπλῶς, ἡ ἀφ' ἑα-
κίπτος κερῆσαι τοῖς γραμμασιν, ἀλλὰ ἡ ἀπὸ παντὸς ἄλλῃ σκοπεῖν,
ὅπως τε ταῦτα Βασιλικά ἐκλήθησαν δὲ ἀρχῆς, ἡ τίσι νόμοις τε, καὶ
θεασίσμασι τῆς τοιαύτης πετύχη κλήσεως. Ἐπειδὴ δέ τις τῷ ἀπὸ
ἡμῶν Πατριάρχουσαν ἀγνοήσαντες ὅλας, ὡς φαίνεται, τῷ πάλαι
θεῷ τὸ Σίναϊον Ο'ρος Βασιλικῶν κρόνοισιν, μὴδ' ἐντυχόντες ταῖς νε-
ραις, ἡ τοῖς Συνοδικοῖς θεοῖς Θεασίσμασιν, ἃ δὴ πάντα τὰ θεῷ τῶ-
τε δηλοῦσι πλατύτερον, ἀγνοῖα, ὡς ἔοικε, τῷ ποτέ, γραμματά τινα
καὶ καιρὸς ἐφθασαν ὁπιδεδοκότες, καὶ μὴδὲ τῆς ἀρχαίας ἐκείνης ἀπολυ-
θείας ἐχόμενα, ἀναγκαῖον, ἡ δίκαιον ἐγνωμῶν, ἵνα πρῶτον μὲν αὐταῖς
λέξωσιν ὡς ἐγχαρὰ καὶ ἡ φανερῶν Ναυρὰ τῶ ἀοιδίμῳ Βασιλεῶς Ρ'ω-
μαίων Γεσηνικῶ τῶ μεγάλῳ, ἐν ἡ πρὸς πῖς ἄλλοις ἡ τὸ Σίναϊον Ο'
ρος, Ἐπισκοπὴ φαίνεται. Εἰδ' ὅπως καὶ τὰ μὲν τὸ συμβαίνει δὴλα
ποιήσωμεν. Ἐχει δὲ ἕως ἡ νῦν, ἡ τὸ ἐκβληθὲν ἀπὸ τῶ Παλαιῶ
Κώδικος, ὅτι Ἀναστασίῳ Πατριάρχῃ Οικονόμῳ μεγάλῃς Ἀντιοχείας,
τῶ σκῆπτρα Ρ'ωμαίων ἰδιούτης τῶ μεγάλῳ Γεσηνικῶ, ὅτε τὰ Γερο-
σόλυμα ἐτιμῆθη εἰς Πατριάρχῃον τῶ συμβ. ἔτος. Συμμελόμενον συ-
νοδικῶς, τῶ Κωνσταντινουπόλεως, τῶ Ἀλεξανδρείας, ἡ τῶ Ἀντιοχείας
καὶ μὴδὲ Ἀδρυέων, Γυνδικτιῶνος, γ. γ. ἡ Θεασίσματον ἀρὰ ὑποκειῖται
τὸν πλημύσαντα ὡς ἀφ' αὐτοῦ, ἡ ὡς ἀφ' αὐτοῦ τὸ ποῖτον θεασίσμα.
Καὶ δέδωκεν ὁ Ἀντιοχείας ἀπὸ τῶ ὑποκειμένων Μητροπόλεων τῶ ἐαυ-
τῶ θρόνῳ, δύο, τῶ τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἡ τῆς Συνο-
πόλεως ἀπέσπασε δὲ ἡ ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Τύρῃ, τῶ Πορφυροπό-
λιν, ἡ ἔδωκε Συμόρον τὸν Ποταμόν, τὸν ἀπὸ μέσον Προδικμαῖδος, ἡ
τὸν Καρμηλὶν Ο'ρος Ζαβελών. Ὡσαύτως ἡ ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως
Βόσρας τῆς Αὐσίτιδος Ἐπισκοπῆς πείσας. Τῶ Γαδεράν, τῶ
Κεπετωλιάδος, τῶ Ἀβίλλης, καὶ τῶ Γάβα, ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα εἰς
Γεροσόλυμα. Καὶ ἔδωκε Συμόρον ἕως τῆς Αὐσίτιδος χώρας. Ὁ δὲ
Ἀλεξανδρείας δέδωκε ἡ αὐτὸς ἀπὸ τῶ ὑποκειμένων τῶ ἐαυτοῦ θρόνῳ
Μητροπόλεων, τῶ Βόσραν τῆς Ἀραβίας, ἡ τῶ Πέρας, ἡ Ἐπισ-
κοπῆς ἔξ, τῶ Γάζαν, τῶ Ἀσκαλῶνος, τῶ Ἐλευθερόπολιν, τῶ

ὑπὸ τῆς
ὁποίας
ἡναγ-
κάθη-
σαν οἱ
Σινάι.
ταὶ νῦν
καθ' ἡ-
ρασι τῶ-
τον τὸν
Μακά-
ριον, ἡ
νῦν μὴ
ποιῶσιν
εἰς τὸ ἁ-
ξίς Ἀρ-
χιεπίσ-
κοπον.

Φαραῶ, τῷ Αἰλίας, καὶ τὸ Σινᾶ Ὄρος. Ἡσθαλίσαντο δὲ τὸν Θρόνον τῷ Σινᾶ Ὄρει, ἵνα μηδεὶς καθίσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐποιήσαν συνώρον ἕως τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Καὶ ταῦτα μὴ ἡ Νεαρά. Ἐν δὲ τῷ Τακτικῷ ἔχει ἕπος. Ὁ τῷ Σινᾶ Ὄρει, ἕπος ἔστιν Ἡγούμενος, καὶ Ἐπίσκοπος. Ἐκ δὲ τῶν καὶ τῶν πικρῶν Ἐπισκοπῆς ἀναφανομένης τῆς καὶ τῷ Σιναιον Ὄρει Βασιλικῆς καὶ Θείας Μονῆς, ἀπὸ χρόνων καὶ ὀλίγων, τινὲς τῶν τότε ἐνασκημένων ἐν τῇ Θεῇ Μονῇ ταύτῃ, καὶ οἱ δ' ὅπως κινηθέντες ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις, παραιτησάμενοι τὸ ἔχειν Ἐπισκοπον, καὶ ὅλως καὶ τῷ ἀρχαίῳ σοχεῖν ὑποκύπτωσιν, βυλῶ κακίστω, καὶ πᾶσι νόμοις ἐκύρωσαν ἐν αὐτοῖς, ἵνα δηλοῦνται μηκέτι χειροτονῆται ἐν τῇ Μοναστείῳ τῷ Ἐπίσκοπος. Τότε δὲ θροῦνός πληρὴ τὰ πράγματα συγχύσεως γέγονε, καὶ Πατριαρχικὰ προέβησαν ῥαῖματα, ἀλλοις πᾶσι τὸ ἀρεπὸν καὶ δίκαιον τῷ ἐξέσταντε, καὶ διοίκησιν χορηγῶντες τὰ αὐτὰ Θεῖα Μοναστεῖα. Ἀλλὰ ταῦτα μὴ πρότερον, καὶ ἕως ἂν ἀφανῆς ᾖ ἡ ἀνωτέρω ρηθεῖσα Νεαρά. Τῷ δὲ αἰοδύμῳ ἐκείνῳ Πατριάρχῃ Κύρ Διονυσίῳ τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον διέποντος, ὁ Ἀγιάτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Κύρ Γερμανός, σωματικῶς ὡδὲ ἐν Κωνσταντίνῳ πᾶσι θροῦνός, καὶ ἐντυχὼν νομίμῳ Βασιλικῷ Παλαίῳ, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῷ ρηθεῖσαν Νεαρά ἔχοντι γὰρ ῥαμμένῳ, τὰ μὴ ἕπος ἔχοντα τῆς Ἐπαρχίας αὐτῆς πάσης ὁμοῦ ἐξήτισσε ἐπιβεβαιωθῆναι πᾶσι τῆς τότε ἐνδημίας μεγάλης τῷ Ἀρχιερεῖν Συνόδῳ, καὶ τῷ σκοπῷ ἂν διήμαρτεν, ὥστε πρὸς τοῦ αὐτοῦ τότε Συνοδικὸν ῥαῖμα δηλοποιεῖ, ὅπερ ἡ μετρίτης ἡμῶν ἀρτίως ἀγίνω, καὶ ἐθαύατο. Οὐδὲν δὲ ῥήδως πρὸς τῆς Ἐλαιοῦς τῆς Θείας ταύτης καὶ Βασιλικῆς Μονῆς, καὶ τῇ ἐν αὐτῇ ἐφείλοντες εἶναι Ἐπισκόπος, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα συνετείνων εἰς σύστασιν, καὶ ἀγαθῶν ταύτης ἐξήτισσε, ἡ ἐλαλήθη τῷ τότε Συνοδικῶς. Διὸ καὶ ἐτι μέχρι τῶν νῦν ἀμφιβολαῖαι ἵστανται πρὸς τῆς, μὴ φανουρίαν τῶν εἰρημίων ῥαμμάτων, καὶ Νεαρῶν, καὶ ἕκαστος τῶν Πατριαρχῶν ἐξίτηι, καὶ ἡδεῖον ἐξιστάζειν, καὶ διοικεῖν ἐν αὐτῇ τῇ Θεῇ Μονῇ, ἀλλὰ Ἐπισκόπος μὴδίας. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἡμῶν μετρίτης Συνοδικῶς ἀρτίως ἀποκαθαρμένης, συνεδριαζόντων αὐτῇ καὶ τῶν παρόντων Γερμανῶν Μητροπολιτῶν, καὶ Θεοφιλεστάτων Ἐπισκοπῶν, πᾶσι αὐτοῖς οἱ ἐπὶ τῷ ὑποστασάντες πᾶσι τῆς Θείας ταύτης Μονῆς, ὅ, τε Ὁσιώτατος Γερομόναχος, καὶ Πνύματικὸς Κύρ Γωστήρ, καὶ ὁ ἐν Μοναχοῖς Ὁσιώτατος Μεωύσης, ἤρξαντο δικαιολογεῖσθαι, καὶ ἀναφέρειν τὰ καὶ τῷ μοναχῷ δίκαια, δίκαιον ἔφωκεν, καὶ ὥλον, καὶ θεάρεσαν, ἵνα ἡ παλαιὰ μὴ Βασιλικὴ Νεαρά, ἥτις ταυτὶ ὀρίθη, καὶ ἀγινώθη ἐνώπιον ἡμῶν, ὑπάρχει βιβλία, καὶ ἀμεταῖρετος, ἕως ἂν ὁ Ἥλιος ἐφορῇ, καὶ ἀπο-

τιμᾶται ἢ ἄλλων ἀπάντων γραμμάτων ἢ μεταφράσεων, ἀλλὰ μὲν
καταλυομένη τὸ σινάιον. Ὁ γὰρ ἐπὶ, καὶ δέκατος Κανὼν πρὸς Ἁγίας
Οἰκουμενικῆς, Δ'. Συνοδὸς, πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ ταῦτα φησὶν. Ὡς
δὲν ἔστι καὶ τὴν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν παροικιῶν τε, καὶ πραγμάτων τάξιν
πρὸς Βασιλικοὺς τύποις ἀκολουθεῖν. Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν. Ἐξῆς γὰρ
τῇ Βασιλεῖ φησὶ ἐνοριῶν Ἐκκλησιαστικῶν διατάττεσθαι, καὶ ἀφ' ὧν
τινῶν ἀφαιρεῖσθαι, καὶ Ἐπισκοπὰς αὐτῶν εἰς Μητροπόλεις τιμᾶν, καὶ Ἡ-
γεμόνης προχειρίζεσθαι, καὶ ἐπράγματα ταῦτα ποιεῖν. Ἐπειτα καὶ τὴν δο-
δεκάσαν πρὸς Βασιλικῇ, καὶ Συνοδικῇ Ἐξουσίᾳ, καὶ διατάττειν, Ἐ-
πισκοπὴν εἶναι, καὶ διαμῆναι τὴν καὶ τὸ Σινάιον Ὅρος Σεπτὸν Μοναστήριον,
τὸ ἐπ' ὀνόματι τιμώμενον τῷ Σωτήρι Χριστῷ, καὶ ἐκτὴν διωκεῖς, καὶ ἀ-
μεταδίπτως τὸν αὐτὸν Ἡγούμενον, καὶ Ἐπίσκοπον, ὡς ἐν τῇ Τακτικῇ
εὑρίσκεται. Ὅπερ αὐταῖς λέξις ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν. Ὡς αὖ αἱ τε
Βασιλικαὶ, καὶ Συνοδικαὶ Διατάξεις μὴ ὧσιν ἀφ' ὧν ἀφαιρῶσιν καὶ τὸ αὐτὸ
Θεῖον Μοναστήριον ἀλλὰ τῇ γνησίᾳ Ἐπισκοπῇ αὐτῇ, καὶ Ἡγεμόνι οἰκο-
μεῖται, καὶ διαχέεται, γνησίως δηλονότι, καὶ ἐλπίδι, καὶ μηδεὶς ἄλλος
ἢ ἀπάντων Ἀρχιερέων πολλὰ παρ' ἐνορίας χειροτονεῖν ἐν αὐτῇ, σαζομέ-
νε, καὶ μόνον τῷ Καθολικῇ Ἐπισκοπῇ Σινᾷ. Καὶ ὡς ἀληθῶς ἐμάδο-
μεν ἀλλὰ τῇ Κανόνων, ὅποσοι οἱ παρ' ἐνορίας χειροτονεῖντε παιδίσκονται.
Καὶ πρῶτον, ὁ λ'. ἢ Ἀγίων Ἀποστόλων Κανὼν ἔπε φησὶν. Ἐπί-
σκοπον μὴ πολλὰν ἔξω ἢ αὐτῷ ὄραν χειροτονίας ποιεῖσθαι, ἐν ταῖς μὴ
ἐποκειμέναις αὐτῷ πόλεσι, καὶ χωραῖς. Εἰ δέ τις τὸ τοιοῦτον ἐλθῇ
χρεῖν, ἀλλὰ γνώμης ἢ αὐτῶν κατεχόντων, καθαιρεῖσθαι καὶ αὐτῶν, καὶ
ἐς ἐχειροτονήσαν. ἀλλ' ἔδὲ αὐτῇ τῇ Μητροπολίτῃ ἔστιν εἰς ἐνορίας
τινὸς ἢ ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπων ἀνίστασθαι, καὶ Γεραρχικόν τι πελεῖν, γνώ-
μης αὐτῶν τῇ Ἐπισκοπῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ πρὸς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνοδὸς,
γ'. καὶ κβ'. Κανὼν, τὰ αὐτὰ τοιοῦτοι διαλαμβάνει. ὃν ἄπορ ἐχόντων,
δίκαιον τὸς πάντα φυλάττεσθαι, ὥστε μὴ ἐποδὶκως ᾄδειν ταῖς Συνοδι-
καῖς ἐκείναις πράταῖς Ἀραῖς, καὶ τῇ καταδίκῃ ἢ ῥηθέντων Κανόνων.
Καὶ γὰρ ἡμεῖς ταῦτα ἀκριβῶς καταμαθόντες ταυτῷ, πάντα τὰ ἄλλα
ἀφ' ὧν οἱ κατεχόντες οἰκονομῶσιν, τὸ παρὸν Συνοδικὸν γράμμα ἡδὴ
παρέχομεν. Διὸ καὶ γράψοι Συνοδικῶς διορίζεται, καὶ ἐντέλλεται, ἵνα
καὶ τὴν ἀρχαίαν ταύτην Βασιλικῇ, καὶ Συνοδικῇ διατάττωσιν τὴν ἀνω-
τέρω ῥηθεῖσαν, ἐν τῇ Θεῇ Μονῇ ταύτῃ, ὁ αὐτὸς Ἡγούμενος, καὶ Ἐ-
πίσκοπος, ὡς καὶ ὁ Ἡγούμενος ἐφορᾷ, γνησίως, καὶ ἐνοριτικῶς Ἀρχιερ-
ατὴν, καὶ διακρίνη, καὶ οἰκονομή, καὶ πάντα ποιῇ εἰς σύστασιν τῆς Μονῆς.
Ἐπειτα καὶ τὴν δοδεκάσαν τῇ Μονῇ ταύτῃ Βασιλικῇ ἀτράχυνται, ὅ-
τι πᾶν τὸ Μοναστήριον τὸ τοιοῦτον ἐλπίδι, ἀδελφόν, καὶ ἀκαταπάτητον ἐπ'

πασις προσώπῃ, μόνον ἔχον καὶ καιρὸς τὸν αὐτὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ἡ-
 γούμενον ὡς αὐωτέρω πολλάκις εἰρήκαμεν. Ὅστις Ἐπίσκοπος ἵνα γνή-
 σιος εἴη τῷ Μοναστείῳ ἀνθρώπος, καὶ μὴ ἐντὸς καθέζομενος, ἔξω βλέ-
 πῃ, καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀντισυστάσεως ἀφορᾷ τῆς Μονῆς, ἐκλιγεῖν οφεί-
 λει ὡς τῆς κοινότητος πάσης τῇ ἀπολείπῃ τῷ Μοναστείῳ γερόντῳ,
 εἰς ἕως Κανονικῶς, καὶ ἀδαιροδοκίως ὡς τῷ Ἀγιοπάτρι Πατριάρχῃ
 Ἱεροσολύμων τῷ χειροτονίᾳ δέχεσθαι, ἃ τε καὶ τῆς τοιαύτης Ἐπισκο-
 πῆς ἐντὸς τῇ Οἰκίᾳ τῷ Ἱεροσολύμων ἔσῃς. Τάκτον ἔν τῳ εἰρημνίῳ
 καὶ τὸ ἀρίστον, καὶ δίκαιον, καὶ Ἐπισκόπῃ γνησίᾳ οφείλοτος εἶναι ἐν αὐ-
 τῷ διωκτικῶς, εἰκότως ἄρα ὡς βλάπτει, καὶ τῷ παρ' ἐνορίας ὑπόδικος εἶναι
 ἐγκλήματι, ὅποιον αὐτὸν εἴη καταλόγῳ, ὁ πολμήσων χειροτονίᾳ ποιεῖν ἐν
 αὐτῇ, γνησίᾳ παρόντος Ἀρχιερέως, καὶ ἀγκυρίνῃ, καὶ ὀξυσιάζῃ, καὶ ἄρ-
 χεῖν. Ὅπερ ἵνα μὴ συμβῇ τινι, καὶ ὑπέδωκεν τῷ τε Θεῷ, καὶ τοῖς Καν-
 ονιστῇ εἴη ὁ τῷ δρᾶσαι πολμήσας, ἕκαστος μὲν ἐν ἡ ἐπαχθῇ καταστα-
 σει, καὶ μὴ ἀπτεῖσθαι τῷ Μοναστείῳ τὸ σωθῆναι. Καὶ γὰρ τὸ Μοναστήριον
 τῷτο ἐλδύθερον ἔστι, καὶ Ἐπίσκοπον ἔχειν οφείλει μὲν, καὶ διοικητὴν, ὡς
 εἰρήκαμεν. Ταῦτα δὲ λέγοντες, συνειπινοῦνται καὶ τῷτο βεβλόμεθα. Ὅτι
 ὅσα κατὰ τινὰ οἰκονομίαν ἐν τοῖς ἑμπαροδῶν χρόνοις ἐγένοντο ρεῖσμα-
 τα, ταῦτα, φανερώς ἢ δὴ τῆς ἀληθοῦς ὑποδείξεως τῇ ρεαλισμῶν, δι-
 καίως ἀργεῖν οφείλουσιν, ὥς μὴ δόξα τῇ ἐπιζητούμεν ἐν τοῖς ἰσχύειν
 εἰς τὸ ἐξῆς ἐναστυῖσθαι, ἢ ἀναβρίπτειν ὅλας τὰς Καθολικῇ ταύτῃ,
 καὶ βεβαίως Βασιλικῇ, καὶ Συνοδικῇ ἀγνοῶσιν, ἐν τῇ ἐθέλειν αὐ-
 τῇς ὀξυσιάζῃ ἐν αὐτῇ. Ὅ γὰρ ταῦτα ἀναβρίπτει βεβληθιστόμῳ, οἷς
 οἶμαι καὶ τῶς ἄλλης τῇ Ἀγιοπάτων Πατριαρχῶν ἀπαραμύτως συνανέ-
 σαι, ἄρα, καὶ ἀναθέματι ὑποκείσεται, καὶ τὸν Κανόνα τὸν ἐπὶ δὴ
 γορεύοντα. Τὰς ὡς τῇ Ἀγίων Πατέρων ἐκτεθείσας Κανόνας ἐν γνῶ-
 σει ὡς βαίνοντας, καὶ μὴ ὡς ἀνωθεν κατενεχθέντας Θεῶς Χριστῶς ἐν
 τιμῇ, καὶ ἀλλαβίᾳ ἔχοντας, τίς ἢ Ἀγία πέτρι, καὶ Οἰκουμενικῇ
 Σύνοδος, καὶ ἡ Ἐβδόμη ἀναθέματι καδυποβάλλουσιν. Ἐπὶ τῷ γὰρ
 καὶ τὸ παρὸν ρεῖσμα Συνοδικῶς ἐγένοντο, καὶ ἐπεδόθη τῇ Θεῷ, καὶ Βα-
 σιλικῇ Μοῇ τῷ Συναίῳ Ὁρῶς, τῇ ἐπ' ὀνόματι τῷ Σωτήρος Χριστοῦ τι-
 μαριῇ, καὶ τῇ καὶ καιρὸς αὐτῆς Ἐπισκόπῳ, συνὶ τοῖς ἐκεί Θεοφιλῶς
 ἐναστυμνίοις τιμίῳις Ἀδελφοῖς, εἰς μόνιμον, καὶ διωκτικὴν τῷ ἀσφα-
 λειᾳ, ἐν ἔτει, ζ', π γ'. καὶ μὴ ἄλλῳ.

Γερεμίας Ε'λέω Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ρ'έμης,
ἢ Οἰκονομικός Πατριάρχης.

Γωακίμ Ε'λέω Θεῷ Πατριάρχης τῆς Μεγάλης Θεω-
πόλεως Ἀντιοχείας, ἢ πάσης Ἀνατολῆς.

Γερμανός Ε'λέω Θεῷ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως
Ιερουσαλήμ, ἢ πάσης Παλαιστίνης.

Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Τιμόθεος.

Ταπεινός Μητροπολίτης Ε'φέσου Ἀθανάσιος.

Νικκίας Κύριλλος.

Ταπεινός Συμῶν Ε'πίσκοπος Παναγίας.

Ταπεινός Μητροπολίτης Ἡρακλείας Γεράσιμος.

Γρηγόριος Πρέσης.

Ταπεινός Μητροπολίτης Νικομηδείας Σισίνιος.

Περίθερι Γρηγόριος.

Ταπεινός Μητροπολίτης Τραπεζούντης Ἀνθιμος.

Ε'πίσκοπος Ἀαζίας Ἀνθιμος.

Ταπεινός Μητροπολίτης Σερρών.

Μητροπολίτης Βοδινίτζας.

Ταπεινός Μητροπολίτης, ἢ Ε'ξαρχος πάσης Ἀσίας.

Ταπεινός Μητροπολίτης Δανιὴλ Πισιδίας.

Ταπεινός Μητροπολίτης Δωρόθιος.

Παλαιῶν Πατρῶν Μεθόδιος.

Γωάσαφ ταπεινός.

Τραϊανουπόλεως Γωάσαφ.

Λακεδαιμονίας Θεοδόσιος.

Ταπεινός Μητροπολίτης Αἰνῶ Ματθαῖος.

Ταπεινός Ε'πίσκοπος Αἰμαθύνων Γερμανός.

Κερκύρας Θεοδόσιος.

Ταπεινός Μητροπολίτης Τριφυλίας.

Μέγας Οἰκονομὸς τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Ἀναστάσιος Γεράς.

Μέγας Λογοθέτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Γεράξ.

Μέγας Σκευάειος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μέγας Σκευοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μέγας Χαρτοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Μέγας

Μέγας Ἐκκλησιαρχὴς τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.
 Μέγας Πρωτοσύγγελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.
 Λυγερός ὁ Μέγας Ρήτωρ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.
 Πρωτεύδικος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.
 Ρήτωρ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Γαιρᾶς.
 Νομοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.
 Ἀνδρέας ὁ Λογοθέτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.
 Γεώργιος ὁ Δικαιοφύλαξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.
 Θεοδόσιος ὁ Πρωτοπιάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.
 Διονύσιος Ἀρχιδιάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.
 Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου Εὐθφίου ἐχειροτονήθη Ἀναστάσιος, ὁ
 ζήσας καὶ αὐτὸς χρόνος, ἦ.
 Μετὰ τὸν Ἀναστάσιον ὁ Κύριος Λαυρεντίος, ἔζησε δὲ ἔτος χρόνος, κ δ'.
 Τότε θανόντος ἐχειροτονήθη ὁ Κύριος Γεώργιος, ὁ Ρ' ὀδίου, ἐν ἔτει, α χι ζ'.
 εἰς τῆς, λ'. τὸ Σεπτεμβρίου μὲνός, ἡμέρα, δ'. καὶ Ἀρχιεράτωσε
 χρόνος, μ'.
 Μετ' ἐκείνον ἐψηφίσαν τὸν Κύριον Νεκτάριον ἐκ Ἀρχιεπισκόπου, ὅς τις
 ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γερουσίαν τῆς οὐκείας, ὅμως οἱ Αἰγιοπαῖται ἐ-
 χειροτόνησαν αὐτὸν Πατριάρχην Γεροσολύμων.
 Καὶ γέγονεν Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Κύριος Ἀναστάσιος ὁ Βυζάντιος, Ἀρχιερά-
 τωσεν δὲ χρόνος, ι'. καὶ ἐποίησε παραίτησιν.
 Καὶ ἐχειροτονήθη Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Κύριος Γεωργίου Πανοπονήσιος, καὶ
 ἀρχιεράτωσεν χρόνος, λγ'. Εἰς τῆς τὸν καιρὸν φημιδομήσαν ὁ ὑψηλό-
 πατος Αὐθέντης Γεωργίου Κωνσταντίνος Μπασιράμπας Βοιβόδας, ὁ
 μέγας Μπαρκοβαῖος, καὶ Ἡγεμὼν πάσης Οὐγκροβλαχίας μετὰ τὴν
 ἐνδοξοτάτην Ἀρχοντος Μεγα Σπαθαρίου Κυρίου Μιχαὴλ Καντακ-
 ζινῶ, τὴν ἱερὰν, καὶ παλαιὰν Μονὴν τοῦ Ρ' ἡμεῖς, καὶ ἀφίρωσεν
 αὐτὴν εἰς τὸ Θεοβαδιστὸν Ὄρος τοῦ Σινᾶ.
 Μετὰ τὴν ὑποβίωσιν τοῦ Κυρίου Γεωργίου τῆς Ἀρχιεράτωσεν ὁ Κύριος
 Κοσμάς Βυζάντιος χρόνον εἴς, καὶ ποιήσας παραίτησιν ἀπῆλθεν εἰς
 τὴν Κωνσταντινέπολιν, καὶ ἐγένετο Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, καὶ Ἀ-
 λεξανδρείας ὕψρον.
 Καὶ ἐψηφίσθη ὁ Κύριος Ἀθανάσιος, ὁ ὑπὸ τῆς Ἐπαρχίας Βιρροίας, ἐ-
 χειροτονήθη εἰς τῆς, α ψ η'. Γεωργίου, ε'. καὶ ἀρχιεράτωσεν χρόνος,
 ι β'. καὶ ἀπέπαύθη ἐν Κυρίῳ ὁ αἰδίδιμος.
 Μετὰ τὸν ἐψηφίσθη ὁ Κύριος Γεωργίου Δέσβιος, καὶ ἐχειροτονήθη εἰς
 τῆς, α ψ η'. Ὁκτωβρίου, ι α'. ἔζησε χρόνος, ζ'. καὶ ἀπέπαύθη.
 Μετὰ τὸν Κύριον Γεωργίου ἐψηφίσθη ὁ ἐν Κωνσταντινπόλει Ἡγούμενος

τῷ Μοναστηριακῷ Μετοχίῳ, τῷ τιμίῳ Προδρόμῳ Κυρ Νικηφόρῳ Μαρδαλῆς ὁ Γλυκὺς ἐπονομαζόμενος, ὁ ἐκ Χαύδακος τῆς Κρήτης, καὶ ἐχειροτονήθη εἰς τὰς, αΨ κ θ'. Οκτωβρίῳ, 15'. Ἀρχιεράτουςε χρόνους, κ'. καὶ ἐποίησε παραίτησιν, καὶ ἀπελθὼν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῇ ἀνεπαύθη, μετεκομίσθησαν δὲ τὰ λείψανα αὐτῇ εἰς τὸ Μοναστήριον.

Μετὰ τὸν ἐψηφίσθη ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κυρ Κωνσταντῖος, ὁ ὑπὸ πατρὸς μὲν Κρής, ὑπὸ μητρὸς δὲ Βυζαντίος, ὅτε ἀφίκετο ὑπὸ τῆς Μοχοβίας, ὅπῃ τῆς Βασιλείας τῆς αἰοδύμῃς Ἐλισάβετ Πεξόβνης, παρῶν τότε εἰς τὴν χαρὰν τῆς ἡδὴ Αυτοκρατορίας, Γεμπερατορίας, Κυρίας Μεγάλης Βασιλείας Αἰκατερίνης Ἀλεξιάδνης. Ἐχειροτονήθη δὲ εἰς τὰς, αΨ μ η'. τῇ Κυριακῇ τῇ Βαΐων, καὶ Ἀρχιεράτουςε χρόνους δέκα, εἴπα ἐποίησα παραίτησιν, καὶ ἀπερχόμενος εἰς τὴν Βασιλεύσαν, γέρον, καὶ ἀδύατος ὢν, καὶ πολλὰ πάχων ὑπὸ λιθαργίας, ἀνεπαύθη κατ' ὁδόν. Μετεκομίσθησαν δὲ καὶ τότε τὰ λείψανα εἰς τὸ Μοναστήριον. Εἰς τὴν αὐτὴν καιρὸν ἀφίερωσεν ὁ αἰοδύμος Ἀνδρῆς Μιχαὴλ Ρακοβίτζης Βοεβόδας τὸ Ἱερόν Μοναστήριον, ὅπῃ ᾠκοδόμησε καὶ τὴν Μολδαβίαν, ἐπονομαζόμενον τῷ Φισιτζίῳ, εἰς τὸ Θεοβαδίστον Ὅρος τῷ Σινᾷ, καὶ ψυχικῶς αὐτῇ σωτηρίαν, καὶ μνημόσυλον αἰώνιον τῷ ἐκλάμπτει αὐτῇ ὀνόματος, καὶ τῇ δ' ἁγιάδων, καὶ κληρονόμων τε.

Μετὰ δὲ τὸν Κυρ Κωνσταντῖον ἐψηφίσθη ὁ νῦν Κυρ Κύριλλος, ὁ ἐκ Χαύδακος τῆς Κρήτης, ἀριστόκομος ἐν Σμύρῃ, καὶ ἐκεῖθεν ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἀγίαν Πόλιν, ἐχειροτονήθη εἰς τὰς, αΨ ν θ'. Οκτωβρίῳ, 13'. Τὸν ὅποιον ὡς διοικῆναι καλῶς καὶ Θεοφιλῶς, εἰς τὰς τὰς ἀξιοδακρύτως αἰῶνας, τὸ Ἱερόν Μοναστήριον, καὶ ὑπὲρ τῆς συστάσεως τῆς ὁλοφύχως ἀγωνιζόμενον, καὶ ποιμαίνοντι μὲν οὐδὲν ζῆλον τὴν ἐμπιστευθείσαν αὐτῇ ἐρασόθεν Ἀδελφότητα, διαφυλάξαι ὁ Κύριος εἰς μακραίωνας, καὶ νὰ εἶναι εἰς ὅλας ὑπομονῆς, καὶ ἀρεμίας, καὶ διαρέει πολιτείας ὑπόδειγμα.

Περὶ τῆς Εῤῥήμης Αῤῥάβων, καὶ Σκλάβων
τῆς Μοναστηρίου.

Οἱ Εῤῥημίται ἐπὶ Αῤῥαβίαις, καὶ τῶν ἀρχαίων τῆς σιωνίτικης, ὅπῃ λέγει ὁ Σφάβων ὁ Γεωγράφος, κυβερνῶνται καὶ φυλαρχίαν, ἡ γὰρ πᾶσα φυλὴ ἔχει εἰς Ἀρχηγόν. Ἀλλ' ὅμως πᾶσα φυλὴ μοιράζεται εἰς πολλὰς θφῆας. Κατὰ γὰρ Ἀνατολὰς τῆς Μοναστηρίου εἶναι ἔρμιος πολλὴ, φθάνουσα ἕως τῆς Κιαμπῆς. Ταύτῃ τῇ ἔρμῳ τῶν ὀνομάζει ὁ Πτολεμαῖος Πεθραῖαν Αῤῥαβίαν. Τὰ βενὰ τῆς ἐρῆμης ταύτης, ὅπῃ εἶναι πλέον συμμά τῶν Ὄρες Σινᾶ, λέγονται εἰς τῶν Θεῶν Γραφῶν Ὁρὶ τῆς Αῤῥοβραίων, καὶ δεῖσονται μέσα εἰς τῶν Βασιλείας καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς Αῤῥαβικῆς. Ὅτι ἡ Βασιλεία τῆς Αῤῥαβικῆς κρατεῖ ὑπὸ τὸν ἔρμιον, ὅπῃ εἶναι ἐδόθεν ὑπὸ τὸν Κιαμπῆ, ἕως πρὸς ἔξω ἔρμιον τῆς ἐρῆμης, φθάνουσα καὶ αὐτῇ τῇ ἔρμῳ τῶν Ὄρες Σινᾶ. Ὅπως καὶ μὲν Αῤῥαβίαν τῆς Εῤῥαβίων πόλις ἐγγεῖτο. Αὐτὰ τοῖνυν τὰ Ὁρὶ τῆς Αῤῥοβραίων τῶν σήμερον ὑπὸ τῶν Αῤῥαβίων λέγονται Αῤῥαβίαι. Κατοικῶσιν εἰς αὐτῇ τῇ ἔρμῳ πολὺ πλῆθος Αῤῥαβίων ἐρμητῶν, ὁμοιωμένων εἰς πολλὰς θφῆας, ὑπὸ τῶν ὁποίων, ὅσας ἡμεῖς ἠγάσαμεν, καὶ ἠξόλομεν, καὶ εἰδωλὸν, εἶναι αὐταί. Ἀλβίνοι, Χιρβότιδες, Χιρβότιδες, Σιάχιδες, Μισαῖτιδες, Μωάξιδες, Γαλαμῖτιδες, καὶ ἄλλαι πλεῖσαι. Εἶναι δὲ ἔτσι πάσις πλῆθος πολὺ.

Πρὸς δὲ τὸ βόρειον μέρος τῆς Μοναστηρίου, εἰς τῇ ἔρμῳ τῶν ἀναμπαζῶν Ὁρὶ Σινᾶ καὶ τῆς Ἀγίας Γερουσαλήμ, κατοικῶσιν οἱ λεγόμενοι Μπαραταῖοι, Ταρμπῖνοι, Χιρβότιδες, Οὐλάτ Σαχλῖτιδες. Ἀπὸ τοῦ γένους τῶν τῆς Οὐλάτ Σαχλῖτιδων κάμνουν καὶ ὁμοιωμένοι ἔτσι πάντες, καὶ οἱ κατοικῶντες τὰ Αῤῥαβίαι, εἰς Ἀρχηγόν, καὶ λέγεται Οὐλάτ Σαχλῖ. Ἐχει πολλὴν ἐξουσίαν εἰς αὐτῆς, καὶ τιμᾶται ὑπ' αὐτῶν ὡς βασιλεὺς. Εἶναι δὲ καὶ ἐπὶ πλῆθος, ὡς περὶ τῶν ἀνελίδων. Κατοικῶσιν ὅπου πολὺν ὑπὸ τῇ ἔρμῳ, ὅπῃ λέγει ἡ Θεῶν Γραφὴ Κηδάρ, καὶ τῇ Κάδδης Βαρῇ, καὶ τῇ Γουμαῖαν, καὶ τὰ Ὁρὶ Οὐμαῖ, καὶ ἕως τῇ ἔρμῳ Μωάβ, ὅπῃ εἶναι καὶ μακρὸς ἕως δεκαπέντε ἡμερῶν δρόμος ὁμοιωμένοι, καὶ δὲ πλάτος ὁμοιωμένον.

Εἰσὶν οἱ δὲ ὅπῃ κατοικῶσιν τῇ ἔρμῳ αὐτῇ τῇ Σινᾶ Ὁρὶ, ὅπῃ ἀρχίζει ὑπὸ τὰ λεγόμενα Ὁρὶ τῇ Ἀρράβ, καὶ τῇ Θεῶν Γραφῶν, καὶ ἔρχεται ἕως τῇ ἔρμῳ Σιν, καὶ ἐξέρχεται ἕως τὸ Εῤῥεῖν τὸ νῦν λεγόμενον Ρ'αῖθω, (αὐτὴ εἶναι Παραθαλάσσιος τῆς Εῤῥυθρᾶς Θαλάσσης,

πρὸς

πρὸς τὸ δυσικὸν καὶ νότιον μέρος τῆ Μοναστηρίου δεισμονίῃ) εἶται
εἶναι ἑεῖς Γενεαί, καὶ λέγονται πῶς εἶναι ὑπὸ εἰα Πατέρα, Σάλεχ
τὸ ὄνομά τω, ὁ ὁποῖος, φέρεται λόγος πῶς ἦτον Χεισιανός, καὶ ὁ πάρος
τε εἶναι πρὸς βορρᾶν τῆ Μοναστηρίου, κτισμὸς ὡς ὁσηντιον μικρὸν,
σεβόμενος, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτῶν καὶ πολλὰ, ὥς τε κάμνουν καὶ θυ-
σίαν καθε χρόνον εἶναι δὲ ὁ πάρος αὐτὸς μακρὰν ὑπὸ τὴν Μοναστηρίου
ὡς ἔξ μίλια, καὶ τὸν δρόμον, ὅπῃ ἐρχόμεσθε ὑπὸ τὴν Αἴγυπτον.
Οὕτως λοιπὸν ὁ Σάλεχ ἔκαμε ἑεῖς Τίς, τὸν Σαβάλεμ, τὸν Σαήτ,
καὶ τὸν Αἰλε. Ἀπὸ τούτων τῶν ἑεῖς ἔγιναν εἰς πλῆθος ἑεῖς Γενεαί. Καὶ
ὅσοι μὴ εἶναι ὑπὸ τὸν Σαβάλεμ, λέγονται Γενεαὶ Σαβάλεμ. ὅσοι δὲ
ὑπὸ τὸν Σαήτ, λέγονται Γενεαὶ Οὐλάτ Σαήτ, εἶτεν παιδεία τῆ Σαήτ.
καὶ ὅσοι πάλιν εἶναι ὑπὸ τὸν Αἰλε, λέγονται Γενεαὶ Αἰλεκαταί. Τῶ-
τοι λέγονται ἴδιοι τῆ Μοναστηρίου, καὶ λογιζόμενοι τὸ Μοναστήριον ὡς ἐ-
δικόν τες. Ὅτι εἶναι εἰς τὸν τόπον τες. Καὶ καὶ ἀληθινῶς, ἐὰν καὶ ἑ-
φανται ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, ὅποιοι ὑπὸ αὐτῶν καὶ καιρὸν δέσπονται ἐ-
κεῖ, καὶ νὰ ἔχουσιν ὅλας τὰς χρείας τῶν ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, ὅμως τὸ ἀ-
γαπῶσι, καὶ φροτιζέσι καὶ τὴν σύστασίν τε, καὶ τὰς Καλογήρας συμβε-
λάσσι καὶ τὸ συμφέρον τε. Παιδεύουσιν οἱ γέροντες τὰς νέας τὰς ἀπαικτες,
τὰς διειδίζουσι, καὶ τὰς ὑβρίζουσιν, ὅταν περαξῶσι, καὶ ἀρπάσωσιν ἔξω
ὑπὸ τὴν ἀρεταγωγίαν τες.

Εἶναι ἀκόμη ἔξω ὑπὸ τὸ Μισύρι ἄλλαι δύο Γενεαὶ Ἀγιάτιδες λε-
γόμεναι, καὶ Ἀτακτιδες. Ἐχουσι καὶ αὐτοὶ Σμύρνα τῆς ἐρήμης ἀπὲξ ὑπὸ
τὸ Μισύριον, ὑπὸ τὸ Φιλμπίτζι, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν Θείαν Γραφήν
λέγεται Ράμωσιν, ἢ Φιλισιείμ. Ἐδῶ κατὰ κεν οἱ Εἰβραῖοι ὑπὸ τὸν
καιρὸν ὅπῃ ὁ Γαβὼβ ἐκατέβη μετὰ τὰς Τίς τε εἰς Αἴγυπτον. Λέγεται
καὶ Γισιέμ. Ἐρχονται ἔως τὴν ἐρήμον Η' θάμ. Αὕτη ἡ ἐρήμος εἶναι ἡ
κάτωθεν τῆ Σαβενσίω. καὶ φθάνουσιν ἔως τὴν ἐρήμον Σερ. Αὕτη λέγε-
ται τὴν σήμερον Σήντερ. Εἶναι ὅμως αὐταὶ αἱ δύο Γενεαὶ τῶν Ἀγιά-
τιδων καὶ Ἀτακτιδων ἀρεταγωγίαι εἰς τὴν Βασιλείαν, καὶ τὸ καὶ
κατοικῶσι συμμαχίαν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ὑπὸ τῶν τῶν γένος γίνεται
ποριστὴς εἰς αὐτὰς, καὶ εἰς ταῖς ἄλλαις ἑεῖς Γενεαῖς, ὅπῃ εἶναι τῆ
Μοναστηρίου. Τὸ ὅποιον εἰς τὴν γλαστώ τες λέγουσι Σιχλάραπον, ἡ-
γὼν γέροντα, ἡ πρῶτον, καὶ ἀρχηγὸν τῶν Αἰράβων. Πολλὰκις ὅταν
τινάς γυράσῃ ὑπὸ τὸ Μοναστήριον περὶ τὸν δρόμον ὑπὸ τὸν ἀρεταγωγίαν
τε, καὶ περάξῃ, ἡ βαρὶσιν Καλόγηρον, τὸν ἐγκαλεσθῶσι οἱ Πατέρες εἰς
αὐτὸν, καὶ παιδεύεται καὶ τὴν ταξίν τες. Εἶναι ὅν ἀληθῶς γένος ἀ-
ρεταγωγίαν, καὶ βαρβαρον, χωρὶς νόμους πολιτικὰς, χωρὶς Κεπιδες. ὅ-
μως εἰς τὰς ἀρεταγωγίαν κάμνουν Αἰρετὴς Κεπιδες, καὶ κείνται. Οἱ

ὅποιοι ἀποφασίζουσιν, ὥσπερ νὰ ἤξουσιν τὰς νόμους τῆ Ἀρμενοπάλου. Εἶναι δὲ ὅλοι τῆτοι οἱ Ἐρημίται ἀνθρώποι κτενοφόροι, καὶ ἄλλω τέχνῳ δὲν ἠξοῦνται, μόνον νὰ βέβωσι ζωά, φθασότερον καμήλια, καὶ μὲ αὐτὰ ἀγωνιάζουσι, καὶ ἔχουσιν ἐκ τῆς ἀγωνίας τὴν τροφὴν τῆς. Ἀγαπῶσι καὶ πολλὰ νὰ αὐλίζωνται εἰς τὴν ἔρημον καλλίτερα, ὥστε εἰς χώραν, ἢ εἰς χωρίον. Εἶναι ἡ τροφὴν ὀλίγη, καὶ στερῆ. Εἶναι εἰς τὰς πόλεις δυνατοί. Πολεμῶσι δὲ τὸ φθασότερον μὲ ἄλογα. Οἱ δὲ πόλεμοι ὅπως κάμνουσιν, εἶναι μία φυλαρχία μὲ τὴν ἄλλω. Ἡ γὰρ τῆ σὺς Σεχλαράπη μὲ τῆ ἄλλω. ἔχουσιν ἐγκαινιον θαυμασόν, ἥτοι πνεῦμα. Γνωρίζουσι τὰς ἀνθρώπους ὑπὸ τὰ ἰχναίρια. Ἡ γοῦν μόνον νὰ γνωρίζῃ τὸν ἀνθρώπον, ὅταν ἴδῃ τὸ ἰχναίριον εἰς τὸν δρόμον, ἢ εἰς ἄλλον τόπον, διὗς γνωρίζει, καὶ λέγει, ὁ δεῖνας ἐπέρασεν ἐδῶ. Γνωρίζουσιν ἀκόμη τὸ ἰχναίριον ποῖον εἶναι ἀνδρὸς, καὶ ποῖον γυναικὸς, καὶ ποῖον ὑπαῖδρος, καὶ ποῖον αὐτοῦδρος, καὶ κοσιτζία, καὶ ποῖας γυναικὸς ἰχναίριον εἶναι ἐγγαστριῶν. Πράγματα βέβαια, ὅπως νὰ τὰ ἀνέσῃ τινὰς τὰ φαίνονται φθασμῶδες. Ὅμως τὰ ἀποδείχουσιν ὅλα μὲ φυσικὸν λογαριασμόν, ὅπως καταπεύθετι καθεὶς ἀνθρώπον νὰ τὰς πισθῇ. Χάσιν λόγον, αὐτὸν ἐρωτήσῃ τινὰς πῶς γνωρίζει τὸ ἰχναίριον τὸ ἀνδρὸς ὑπὸ τῆς γυναικὸς; διὗς τὸ λέγει καὶ τὸν λογαριασμόν. Ὅτι δηλαδὴ τὰ ἀνδρὸς ἢ πτέρνα εἶναι πλατῆα, ἢ δὲ τῆς γυναικὸς στενὴ, ἀλήθεια νὰ εἶναι ὀρθόποδοι, καθὼς ἐκεῖνοι περπατοῦσιν εἰς τὴν ἄμμον πάντοτε. Βλέπεται, καὶ γνωρίζουσιν ἀνθρώπον ὑπὸ μακρόθεν, τὸ διπλὴν ὄψημα; ὅπως ἡμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ ἄλλος, καὶ ἀνέσῃ ὁμοίως. Γροικῶσι τὴν δυνάμιν τῆς φωτῆς ὡς τεταμένα μακρὰ, καὶ λέγουσιν ἀκόμη καὶ ὑπὸ τίνα ζῦλα κίετα ἡ φωτία. Καὶ τὸ τοῦ ἔχουσι παρῶν μὴ, διότι κατακίουσιν αἰετοῦ εἰς ἔρημον καὶ ξηρὸν τόπον, ὅπως εἶναι πάντοτε ὁ αἶρας καθαρός καὶ λεπτός. Δείπουν δὲ, διότι δὲν σέκονται ποτὲ καύματα εἰς σὺν τόπον πολὺ κυρτόν, ὥστε νὰ μὴν πύρνωσι τὴν δυνάμιν τῆς πόπης. Τρίτον, διότι τὰ φαγίαν εἶναι ὀλίγα, καὶ στερὰ. Ἀπὸ τὰ ὅποια τῆτε ὅλα συμβαίνει νὰ ἔχουσι τὰς αἰδήσεις καθαράς. Ὅταν ὁμνήσῃ ἡ μήτηρ τὸ παιδίον, διὗς θέλει νὰ τὸ λήγῃ καθημεριῶς μὲ τὸ ἔρος τῆς καμήλας, καὶ νὰ τὸ χῶνῃ εἰς τὴν ἄμμον, ὥστε νὰ χονδραῖνῃ τὸ δερματὶ. Καὶ ὑπὸ τῆτο δὲν τὰς καίει ὁ ἥλιος, ἀλλὰ εἰς τὰς μεγάλας καὶ δυναταῖς καύσεις γυμνῶνται ὑπὸ τὴν ζῶσιν καὶ ἐπάνω, καὶ τὸν ἥλιον ποτὶς δὲν τὸν αἰδάνονται, ἢ καίει, ἢ δροσιζει. Δὲν δίδεται ποτὲ κήρυμα Βασιλικὸν δόσιμον. Μάλιστα ἡ Βασιλεῖα ὑπὸ αὐτὰς εἶναι πολλὰ ἐνδεής, ὥστε δύο πρὶν γὰρ. Τὸ μὴ, ὥστε τῆς προσκυνητῆδος τῆ Κεχμπί. Τὸ δὲ, ὥστε

τὰ φαγία, ὅπῃ εἴλκει ἐλεημοσύνη ἡ Βασιλεία εἰς τὸν Κιαμπέ. Τὸ μὲν γὰρ Χάντζι θέλει νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰς πόπας των, καὶ αὐτὸ θέλῃσι δὲν τὸ ἀφίενσι νὰ περάσῃ. Διὰ τὴν πληράναι ἡ Βασιλεία τὰς Σιχλαράπας, καὶ μὲ μεγάλας δωρεαῖς τὰς δεξιῶνται, νὰ τὸ συντροφιᾶζωσι κατ' οὗας μὲ τὰ παλικάριά τε, καὶ νὰ τὸ περνώσιν ἀπὸ τὰ Συνορά της. Ἀλληθινὰ, ὅ, τι παῖγμα χαθῇ τῷ χαντζίδων εἰς τὸν δρόμον, τὸ πληράναι ὁ Σιχλαράπος τὴν πόπην.

Περὶ τῶν Σκλάβων τῶ Μοναστηρίου.

Ο Αὐτίδμος Βασιλεὺς Γεσινιανὸς ἔχων μεγάλῃ φροντίδι καὶ σπουδῇ νὰ φυλάξῃ τὰς Ἀγίας ἐκεῖνας Πατέρας ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Βαρβάρων, ἐσελε, καὶ ἔφερε ἀπὸ τῷ Μαύρῳ Θάλασσαν ἑκατὸν Φαμελίας ἀνδρῶν μὲ τὰς γυναῖκας καὶ παιδία των, καὶ ἔτω τὰς ἐσελεν εἰς τὸν Αὐθούτῳ τῆς Αἰγύπτου, τὸν ὁποῖον ἐπαράσσει νὰ δώλῃ καὶ αὐτοὺς ἀπὸ τῷ Αἰγύπτῳ ἄλλας ἑκατὸν Φαμελίας, νὰ γινώσκει ὁμοκόσμιαι, καὶ νὰ τὰς στείλῃ ἐπάνω εἰς τὸ Μοναστήριον, νὰ τῶν κάμῃ ἐκεῖ δύο χωρία νὰ κατοικήσωσι, ἑξὺ νὰ εἶναι εἰς φύλαξιν, καὶ ὑπηρεσίαν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τῶν Πατέρων, καὶ νὰ λογιζονται καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ παιδία των Σκλάβοι τῷ Μοναστηρίῳ αἰωνίως. Καὶ ἔτω τὰς ἑκατοκίχισας ὀπίσω ἀπὸ τὸ βαρὺν τῆς Ἀγίας Ἐπισήμης, μακρὰν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον ἕως ὅπου μίλια ἔσονται. Καὶ ἀπὸ τὸ γένος αὐτῶν εἶναι οἱ σημεῖοι Σκλάβοι τῷ Μοναστηρίῳ. Οἱ ὁποῖοι, (καθὼς εὐρομῃ εἰς τὸν Ἀραβικὸν Χρονολόγῳ,) ἐσάθησαν Χεσιανοὶ ἕως ἑκατὸν ἔσονται, ἀφ' ὧν τὰς ἐσελεν ἐκεῖ ὁ Γεσινιανός. Ἐγένον δὲ πλῆθος πολὺ. Εἰς δὲ τὸν κυριὸν τῆς Βασιλείας τῷ Γεσινιανῷ Μαρεῶ, ὃν ἔπει ἐξήκοσθ' ἐμπύτῳ, ὅπου τὸ κηρύγματος τῷ Μωάμεθ, ἔκαμαν μάχην ἀσάμειά της, καὶ ἄλλοι μὲν ἐφονόθησαν, ἄλλοι δὲ ἔφυγον, καὶ ἄλλοι ἐπαρκόσαν, καὶ ἔμειναν εἰς τὸν τόπον, οἱ ὁποῖοι εἶναι αὐτοὶ, ὅπῃ καὶ τῷ σήμερον δέχονται. Λέγει δὲ ῥητὴς τὸ Ἀραβικόν, ὅτι αὐτοὶ ὅπῃ ἔμειναν, εἶναι παιδία τῷ Σάλεχ. Ὁ μὲν δὲν ἤξείρω, ἢ τῷ Σάλεχ, ὅπῃ εἰπομῇ ἀπὸ τῶν, ἢ ἄλλῃ τινὸς Σάλεχ καὶ αὐτὸ λεγομῆς. Διὰ δὲ ἱερὸν καὶ παντοτινὸν Σικρέσιον τῷ τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ αὐτῶν τῶν Σκλάβων, διώρισεν ὁ αὐτὸς Μέγας Γεσινιανός νὰ περνώσιν ὅπου τὸ Κεμέριον τῷ Μισυρίῳ, ὅπου καθεὶ Μόδιον καρπὸν μίαν ὀκά. Δὲν ἐπέρασεν ὁ μὲν πολὺς καιρὸς, καὶ ἐφάνη ὁ Μωάμεθ, ὁ ὁποῖος ἐβεβαίωσε καὶ αὐτὸς τὸ ποῖον εἰσόδημα, νὰ τὸ ἔχωσιν ὅπου τὸ αὐτὸ Κεμέριον τῷ Μισυρίῳ, καθὼς ἔλαμβανεν εἰς τῷ ἁγίῳ, ὅπῃ ἔδωκε τῶν Πατέρων, ὁ

ποτέ ἐφελπάται πᾶς ἐκεῖ ἐρήμης, καὶ ἐφθασε καὶ ἕως εἰς τὸ πρὸ Μοναστηρίου. Ἀλλ' ὅμως αἱ πολλαὶ μεταβολαί, καὶ ἀλλαγαὶ τῆς καὶ καιρὸς Σουλτάνων τῆς Αἰγύπτου ἀπέκοψαν τὸ πλεονεκτήμα. Ἡ ἰσως καὶ αὐτοὶ οἱ Πατέρες τὸ ἀφισταν αὐτοπροαιρέτως ἔχ' ἑνὶ αἰτίᾳ, ὅτι ἐφορῶντες τῇ Μοναστηρίῳ βλάβην μᾶλλον, ἢ ὄφελος. Ἀπόκησαν δὲ Μιτρίχα, καὶ πῦες πολλὰς εἰς τὴν Δαμασκὸν, καὶ Τεμπολιν, καὶ εἰς τὴν Γάζαν ἀπὸ ψυχικὰ τῶν ἐκεῖσε Χριστιανῶν. Ὅμως ἀπὸ τῶν πολλῶν πολέμων, καὶ πᾶς πολυαρχίας, ὅπως ἠγείροντο καὶ ἐκεῖ συνεχῶς, ἐχάθησαν κατ' ὀλίγον ὀλίγον καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ τόποι, καὶ τὰ εἰσοδήματα, ὅπως εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Ἀραβίας εἶχε τὸ Μοναστήριον. Ὅθεν ἐκτελέσθησαν οἱ Σιναΐται Πατέρες νὰ περάσωσι, καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Ῥωμαιοῦς Χριστιανῶν, ζητῶντες Ἐλεημοσύνην, μὴ τὴν ὁποίαν, Θεὸς ἀδοκίμως, ἔβρισεν ἕως τῆς σήμερον καὶ αὐτὴς τῶν Σιλαβῶν, καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τοῖς Ἀραβῶν, ὅμως μὴ πολλὰς κόπας καὶ κινδύνους τῆς ζωῆς των, καὶ μὴ μεγάλα βάρη, τὰ ὅποια ὅλα ἐπορεύοντο δι' ἡμέρας οἱ ἑσπέραιοι ἐκείνοι Πατέρες, ἵνα ἑαυτῶν τὸ Σιβασμὸν ἐκείνο Μοναστήριον, τὸ ὁποῖον εἶναι δοξα, καὶ καύχημα τῶ δυστυχῶς Γένους μας.

Περὶ τῆς μεγάλων κινδύνων τῆς ἐπισυμβαινόντων τῇ Ἀγίᾳ τέτῳ Μοναστηρίῳ, καὶ τινῶν θαυμάτων γεγονότων καὶ καιρὸς ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὴν 386. χρόνος ὑπὸ τὸ κηρύγματος τῷ Μωΐσεϊ, ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Αἰγύπτου κάποιος λεγόμενος Μελικ Ντάχαρ, ὁ ὁποῖος, καθὼς διηγείται ὁ Ἀραβικὸς Χρονολόγος ἐν τῇ τρίτῃ τμήματι, ἐκίνησε διωγμὸν μέγα καὶ πάντων τῶν Μοναστηρίων, καὶ Ἐκκλησιῶν, πέρναντας τὰ εἰσοδήματά των, καὶ φονδύοντας τὴν Μοναχίαν, ὅπως ἀφίσκοντο εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ ὡς μέγα τὸ δεινόν, θρήνος, καὶ κλαυθμὸς, καὶ ὀδυρμὸς φελοστότερος, πᾶσι τῶν ἐν Βηθλεὲμ Βρεφοντομίας τῷ Ἡρώδῃ. Καὶ πολλὰ αἵματα Ἀγίων ἀνδρῶν ἀδίκως ἐχύνοντο. Τότε ἔσειλεν ὁ μιαιλὸς ἐπὶ Μελικ Ντάχαρ σὺν ἀρτίῳ ἐρημίτῳ Γεωργίου Γαριάτῳ λεγόμενον, μὴ δύναμιν ἀνθρώπων φελοστόν, καὶ δι' ἡμέρας εἰς τὴν καὶ τὸ Σίναϊον Ὅρος ἐρημον, νὰ χαλᾷ καὶ τὰ ἐκεῖσε ἀεικόμνη Μοναστήρια. ὅς τις ἀφ' ἑ τὰ ἡρώδῃς ὅλα, ὥρμησε νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς τὸ Ἀγίῳ πρὸς τὸ Μοναστήριον τῷ Σιναίῳ Ὅρος, νὰ τὸ κρημίσῃ καὶ αὐτὸ, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ. Ὁ δὲ Θεὸς ὁ μετασκέδασεν τὰ πάντα ὡς βέλτεται, καὶ ἔχ' ἑ δάξων βλάσῃ Ἐθναῶν, καὶ ἀθετῶν γυναικας ἀνθρώπων.

ποιηράς, ἀποκόμισε μὲ πῦτον ἔσπον νὰ ἐξφυλάξῃ παραδόξως καὶ παρ' ἐλπίδα πῶς τὸ Ἅγιον Μοναστήριον, νὰ μὴ ἀφανισθῇ ὑπὸ τῆς κακῆς βουλῆς τῆς νέης Φαραώ, λέγω τῷ Μέλκι Ντάχαρ. Εὐρέθη λοιπὸν τὸν καιρὸν ἐκεῖνον εἰς αὐτὸ τὸ Μοναστήριον σῶας Καλόγηρος, τῷ ὁποίῳ Πατεῖς ἦτον ἡ Αἴγυπτος, ἦτον δὲ καὶ ὑπὸ Εὐθνήσατο Γένος, καὶ κατὰ πολλὰ φρόνιμος, Σολομὼν Γμπνὲ Μωραίμ ὀνομαζόμενος. Οὗτος, λέγω, μαθὼν προτίτερα πὺν ἀφανισμόν, ὅπῃ ὁ Μέλκι Ντάχαρ ἐκώμην εἰς τὰς Καλόγηρας, καὶ εἰς τὰ Μοναστήρια, τὸ μὲν πρῶτον ἐνόμισεν, ὅτι ἴσως νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς τὸν νῦν τῷ ἀσεβῆς Μέλκι Ντάχαρ πῶς τὸ Μοναστήριον, μὲ τὸ νὰ εἶναι εἰς μακρὰν ἔρημον, καὶ ὥς ἐπαρηγόρει πάντοτε τὰς Ὀσίους Πατέρας, νὰ ἔχῃ καλῶς εἰς τὸν Θεὸν ἐλπίδας. Ἀφ' ἧ δὲ ἤκουσεν ὅτι ἔστειλε τὸν Γμπνὲ Γαγιατίλ, καὶ ἔρχεται κατ' ἐπάνω τας, καὶ ἐχάλασε τὰ ἐν τῇ Σεβύζιφ, καὶ Ρ'αἰθῶ Μοναστήρια, ἦλθεν εἰς ὅποιαν μεγάλῃ καὶ φόβον, ὅμως πάλιν ἔστειλε μὲ θάρρος, πῶς ὅπως ὁ Μέλκι Ντάχαρ δὲν ἦλθεν, ἀλλ' ἔστειλεν σῶα ἀνδραποπὸν ἐρημίτῳ καὶ βαρβαρὸν, ὁ ὁποῖος εὐκολὰ ἡμερώνει μὲ δουριάς. Ὅθεν ἐσωάξεν ὅλῳ τῷ Ἀδελφότητι, καὶ μὲ τῷ γνώμῳ καὶ βουλῇ ὁλωνῶν ὁλῆκε, καὶ τὸν προϋπῆλθε μὲ ἄλλας δύο βῆεις Γέροντας, μιᾶς ἡμέρας δρόμον, πρὸ τῆς νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ τὸν ἐπροσκυνῶσε μὲ φαγιτὰ σφαγὰ τῶν ἀνθρώπων τας, καὶ τῶν ἀλόγων τας. Ἐνόησεν ἂν ὁ Θεὸς εἰς τῷ καρδίᾳ τῆς βαρβάρου, καὶ τὸν ἐδέχθη μὲ ἰλαρὸν πρόσωπον, καὶ τὸν ἠρώτησε τί θέλει; Ἀρχατε γὰρ ὁ φρόνιμος ἐκεῖνος ἀνθρώπος μὲ λόγια γλυκῆ καὶ ταπεινὰ νὰ λέγῃ πρὸς τὸν Γαγιατίλ. Ἡμεῖς, ἀνθρώποι, οἱ Καλόγηροι, ὅπῃ δεισκόμεθα εἰς αὐτὸ τὸ Μοναστήριον, ἦλθαμε νὰ σὲ προσκυνώσωμεν, ἐπεὶ ὁ Θεὸς ἠθέλησε, καὶ παρέδωκε τῷ ζωῷ μας εἰς τὰς χεῖράς σου. Ὅθεν ὁ Θεὸς ἔκαμε πῶς ὅχι δι' ἄλλο τέλος, ὅχι νὰ σὲ δοκιμάσῃ, ἀλλ' ἔχῃ γνώμῳ συμπαθῇ καὶ εὐσπλαγχνῶν, νὰ γλυτώσῃς μὲ τῷ εὐσπλαγχνίᾳ σου πῶς τὸ Ὀσώτιον, ὅπῃ λέγεται καὶ εἶναι Οἶκος Θεοῦ. Τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὁ Θεὸς δυνάται νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ μὲ ἄλλον ἔσπον, ὡς Παντοδύναμος, ὅμως ζητεῖ ὑπὸ λόγους παύτῳ τῷ χάσει, πῶς ὑπὸ τὸ χεῖρισ ἐπέρασε, καὶ μὲ τῷ ἰδίᾳ σου προαίρεσιν τὸ ἐγλύτωσας, καὶ τῷ καλοσυλίῳ αὐτῷ δὲν θέλει σὲ τῷ ἀρῇσιν ὁ Θεὸς ἀπλήρωτῳ. Διότι αἰσῶς ἐστὶ καὶ ἐλευθερώσῃς ἡμᾶς μὲ τῷ προαίρεσίν σου, καὶ ἡμεῖς μὲ τῷ προαίρεσίν σου θέλωμεν σὲ δώσῃ ὅλον τὸν βίον τῷ Μοναστηρίῳ μας, ὅσον νὰ χορτάσῃ ἡ καρδιά σου. Διότι αὐτὴ χαλάσῃ τὸ Μοναστήριον, τείχη, καὶ κελιά, τί κέρδος θελήσῃς ἔχει; Ὁ δὲ Γαγιατίλ λέγει. πῶς εἶναι δυνατὸν πῶς νὰ τὸ πάμῃ, ὅπῃ ἐγὼ ἔταξα τῷ βασιλεῖ, νὰ

χαλά-

χαλάσω ἢ πῶ; Οὗ δὲ Σολομών τὸ λέγει. ἐσὺ εἶσαι εὖας πρῶτος εἰς ὅλῳ τέτῳ τῷ ἔρημον, καὶ ὅλοι οἱ ἐρημίται Ἀράβες σὲ φοβῶνται, καὶ σὺ ὑποτάσσονται ὡσαν βασιλείᾳ· εἰπέ λοιπὸν τῷ Μέλκ Ντάχαρ, ὅτι τὸ ἐχάλασις, καὶ ἐκεῖνοι οἱ πτωχοὶ ὅπῃ κατῴκην εἰς αὐτὸ, δευτὴς δὲ ῥέθη τίποτες παντελῶς, ἐρημίται ὄντες· καὶ ποῖος δὲ τῷ σωφροσίᾳ σε θέλει τὸ εἰπεῖ τὸ ἐναντίον, καὶ σὲ ἐγκαλέσῃ; Μάλισα, ὅπῃ τὸ τὸ Μοναστήριον δευτὴς εἶναι τελείως ἀκκοσμήτον εἰς αὐτὸν, μετὰ τὸ εἶναι πολλὰ μακρὰ εἰς τῷ ἔρημον; Μετὰ ταῦτα λοιπὸν λόγια, καὶ ἄλλα φελασώτερα, ὃ συνιπὸς καὶ φρόνιμος ἐκεῖνος Καλόγῃρος, ὃ Σολομών, κατέπεισε τὸν Γαγιάτῳ, καὶ δευτὴς ἤλθε παντελῶς εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ μετὰ ὅλον ὅπῃ τὸ ἡξέρι προπτήρα, ὡς ἐρημίτης, καὶ ἀναθρεμμένος εἰς αὐτὸν τὸν τύπον. Ἐτάθη γὰρ ἐκεῖ, ὅπῃ ὁ Καλόγῃρος τὸν προϋπλήψαν, ὃ δὲ Σολομών ἐσελθὼν δὲ ἐκεῖ εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἐσιώξας ὅλα τὰ σκόλη τὰ Μοναστήρια χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ, καὶ φέρωντάς τε τὰ παρέδωκεν ὅλα εἰς χεῖράς τε, καὶ ἐσάφη ὀπίσω. Καὶ ὥτως ἡλθερώθη τὸ Μοναστήριον, καὶ δευτὴς ἐχάλαθη, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ, Θεῷ ὁδηγία.

Ὅπως κατεπατήθη τὸ Μοναστήριον ὑπὸ φεσάτε
ερατιωτικῆ, ἀπ' Αἰγύπτου ἐλθόντος.

Εἰς τὴν, ἀγία, χρόνος δὲ Χρυσὸ Γεννήσεως σωῆβη κάποιον σκανδαλὸν ἀναμπαζὺ τύπον τῷ ἐρημίτῳ Ἀράβων, καὶ τῷ Βασιλείᾳ τῆς Αἰγύπτου. Ὅθεν ἀγῆκε πολὺ πλῆθος φεσάτε δὲ τῷ Αἰγύπτου, καὶ ἤλθον εἰς τῷ ἔρημον καταδιώκοντες τήν. Ἐφθασαν γὰρ καὶ εἰς τὸ τὸ Μοναστήριον. Ἰδόντες δὲ μέσα εἰς τὰ βανά ποιῶν φελατῆρισμόν Μοναστήρια, ὡς Κάτρον, ἐθαύμασαν. Οἱ γὰρ Πατέρες ἀγῆκαν δὲ οὗς ἔξω, καὶ τὴν ἐδέχθησαν μετὰ ταπεινότητι. Οὗ δὲ πρῶτος τὸ φεσάτε τὴν εἶπε καὶ μὴ φοβῶνται, πλὴν εἶχε δόλον εἰς τῷ καρδίᾳ τε. Ἐξήτισε γὰρ καὶ ἔμβη μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον μετὰ μερικῶς δὲ τὴν ερατιωτικῆς. Οἱ δὲ Πατέρες, θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες, ἀνοίξαν τὴν πόρταν, καὶ ἐσέβησαν ὅσοι αὐτοὺς ἤθελον. Ἐλθόντες δὲ εἰς τῷ Ἀγίαν Βάτον, εὗρον ἐκεῖ τὸν Καθηλάπτῳ, τὸν ὁποῖον ὀξέταζον ποτὲ μὲν μετὰ γλυκὰ λόγια, ποτὲ δὲ μετὰ φοβερισμὸς καὶ τὴν δείξῃ τὸν θησαυρὸν τῷ Μοναστήριῳ. Οὗ δὲ Καθηλάπτης ἤρνετο, καὶ ἔλεγε ὅτι δευτὴς ἡξέρι τίποτες. Ὅθεν εὐγάλετο εὖας τὸ σααδίτι, καὶ ἔκοψε δὲ τὸν ἄμρον τῷ δεξιά τῆς χεῖρα, ἔπειτα ἄρχισαν καὶ τὴν

λοι-

λοιπὰς Καλοῦ ἡμέρας, ὅσας εὐρεσκον, καὶ τὰς ἐξετάζουσι μὲ δαρμὰς, καὶ ἄλλας πικρὰς τιμωρίας, πᾶ ἔχουσι κεκρυμμένον τὸν θησαυρὸν τῷ Μοναστηρίῳ. Ἦτον δὲ τότε Ἀρχιεπίσκοπος τῷ Μοναστηρίῳ σῶας ἐνάρετος καὶ Ἄγιος ἄνθρωπος, Γεωάννης τὸ ὄνομα, Ἀθωαῖος τὸ γένος. Οὗ ὁποῖος βλέπωντας τὰ ἴδια προβάτα τιμωρούμενα, καὶ ἀδίκως πάχοντα, ἐμνησθὲν τῷ φανῶν τῷ Ἀρχιεπίμω καὶ Διδασκάλῳ τῷ Χρυσῷ, ὅπῃ λέγει. Οὗ ποιμὴν ὁ καλὸς τῷ ψυχῷ αὐτῷ τίθησιν ὑπὲρ ἡρῶν προβάτων. Ἦλθε λοιπὸν ἀκάκιστος, καὶ ἐσάθη εἰς τὸ μέσοντας, λέγωντας μὴ θαρσαλαίαν φανῶν, τί θέλετε ὑπὸ τῆς, ὅπῃ δὲ ἡξόρῃσι τίποτες; Ἐγὼ εἶμαι ποιεῖς εἰς τῆς ὅσας, καὶ αὐτὸς τὸ Μοναστήριον θησαυρὸν, ἐγὼ τὸν ἡξόρῳ· λοιπὸν ὑπὸ ἐμῶν γυροδέτετον, καὶ ἄφετε τῆς. Τότε οἱ ἀνελθεῖς ἐκεῖνοι καὶ ἀπαύθρωντοι, ἀφέντες ὅσας τὰς ἄλλας, ἔδραμον ὡς ἄγριοι λύκοι εἰς τὸ καὶ ἀλῆθειαν τῷ Χρυσῷ Πρόβατον. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, τὸν ἔδρσαν ὑπὸ τὰς πόδας μὲ χροῖα, καὶ τὸν ἔσυρον τειγύρε μέσα ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, λακτίζοντες ὁμῶς, καὶ ἀνελθεῖς δέρνοντες αὐτὸν, ἵνα δείξῃ αὐτοῖς τὰς θησαυρὰς. Μὴ ἔχων δὲ ὅ, τι καὶ ὑποδείξῃ αὐτοῖς, (διότι, ὡς εἶπομεν, πρὸ χρόνων καὶ ὀλίγων, ὅσα εἶχε τὸ Μοναστήριον, τὰ ἔλαβεν ὁ Γαλιλάης) ἔμεινεν συρόμενος, καὶ δερόμενος, ὥς ὅπῃ πλέον καὶ σωτύχη δὲ ἔδωκετο. Καὶ μὴ ῥεῖς ἡμέρας ἐτελείωσεν τὸν καλὸν αὐτῷ ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως ὁμῶς καὶ ἀσκήσεως, κοιμηθεὶς καὶ ἀναπαυσάμενος ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀοίδιμος. Εἶχον εἰς τὸ Μοναστήριον χρόνος πενήντη ῥεῖς. ὑπὸ τὰς ὁποῖας ἕκαμην εἰς τῷ Ἐπισκοπῷ χρόνος εἴκοσι. Γέγονε δὲ τὸ τέλος τῆς ἀθλήσεως αὐτῷ καὶ τῷ δαδκατῷ τῷ Φόρμαρῳ Μιμῳ. Εὐρηται δὲ εἰς τὸν Ἀραβικὸν σωαζαριστῷ σωυτεγμῶρος καὶ ἐορτάζεται τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸν Κατήλογον ἡρῶν Ἀγίων. Οἱ γουὺ Τῆρκοι οἱ Αἰγύπτιοι ἔσκαφαν τῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῇ Παρεκκλησίᾳ τῷ Καθολικῷ, ζιτῶντες θησαυρὸν κεκρυμμένον. Ἐσκαφαν καὶ ὅλῳ τῷ Ἀγίῳ Βάτον, καὶ ἐξήγαγον ὑποκάτω ὑπὸ τῷ Ἀγίῳ Τράπεζᾳ τέταρα λαπακίδῃ μαρμαρεῖνα, γράματα νομμάτια Ἀγία Λειψαῖα ἁφῶρων Μαρτύρων, τὰ ἐποῖα, ὡς φαίνεται, ἦτον ὁ ἐνθρονισμὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκαφαν καὶ εἰς τὰς Ἀγίας Πατέρας, εἰς τὸ Βῆμα τῷ Καθολικῷ, καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἰς ἄλλας τόπας, ὑπὸ τῷ ὁποῖᾳ αἰτίας ὥς τῆς σήμερον φαίρονται τὰ μάρμαρα σωυτεγμῶρα. Ὅμως τῷ νῦντα ἐκεῖνῳ ἐγείνοντο ἐπὶ μεγάλοι καὶ φοβεροὶ σεισμοί, καὶ φοβηθέντες φόβον μέγαν οἱ βάρβαροι ἐφυγον δι-
 θύς, καὶ πλέον τίποτες δὲ ἐζήτησαν.

Περὶ τῆς Ἀρμενίων.

Εἴνα καιρὸν ἔδοτο βαλὼν κακίστῳ οἱ Ἀρμένιοι νὰ πιάσωσιν αὐτὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ νὰ διώξωσιν ἐκεῖθεν τὰς δισσεβεῖς καὶ Ὀρθοδόξας Καλογήρας. Ἦλθον λοιπὸν κάποιοι ὑπὸ αὐτὰς λέγοντες, πῶς ἤλθον χάριν προσκυλήσεως. Ὅμως αὐτοὶ ἤλθον νὰ κατασκοπεύσωσι πρῶτον τὸν τόπον, καὶ νὰ φιλιωθῶσι καὶ μὲ τὸ πόπυ τὰς Ἀραβας. Οἱ γὰρ Πατέρες, μὴ γνωρίσαντες τὸν δόλον καὶ τὴν πανουργίαν τὰς, τὰς ἐδέχθησαν ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, καὶ μὲ ἀγάπῃ, καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ ἦσαν Αἰρετικοί. Ἀνέβησαν γὰρ εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφὴν, καὶ χωρεῖς ἐδῆσαν καὶ βαλὼν τῇ Πατέρων ἐλειπέργησαν ἐκεῖ ἐπ' αὐτῶ οἱ μιαιώτατοι. Ἐν δὲ τῇ καιρῷ τῆς λειτουργίας των, ὅτε ἔψαλλον τὸν Τρισάγιον, ἔβλεπε κατ' οὐρᾶς ὑπὸ αὐτὰς τῇ ἀλλωνῶν τε συνηθῶν τὰ ραβδία, ὅπῃ ἐβάσταζον εἰς τὰς χεῖράς των, καὶ ἀσπτον φωτίαν, ὡσαύτ λαμπάδες, τὸ δὲ ἐδικόν τε κατ' οὐρᾶς δευ' ἔβλεπε, πλὴν δευ' ἐκαίοντο. Ἀφ' ἧς δὲ ἐπλείωσαν τὴν λειτουργίαν τὰς, ἀγαίνοντες ἔξω ὅλοι πεφοβισμένοι, ἄρχισαν νὰ λέγωσιν οὐρᾶς εἰς τὸν ἄλλον τὰς τὸ τί εἶδεν. Ὅτι κατ' οὐρᾶς ἐλογιάζε πῶς μόνος αὐτὸς εἶδε τὸ τοῦτον τεράσιον. Ἀφ' ἧς λοιπὸν ἐγνωρίσαν πῶς ὅλοι τὸ εἶδαν, καὶ εἰς ὅλας ἔγνωσαν ὁμοίως, ἀγκαλὰ κατ' οὐρᾶς εἰς τὴν λόγῃ τε δευ' τὸ ἔβλεπον, ἐσοχάδθησαν, καὶ βλέπεσιν ὅλοι τὰ ραβδία των καὶ ἦσαν μεμαυρισμένοι, ὡς δαυλοὶ περικυκαυμένοι. Τῷ λοιπὸν τὸ σημεῖον τὰς ἐδείξεν ὁ Θεός, ὅτι νὰ γνωρίσωσιν ὅτι δευ' εἶναι θελήματά τε νὰ κατοικήσωσιν ἐκεῖ, ἵνα μὴ κατακαυθῶσι. Τῷ καὶ αὐτοὶ γνωρίσαντες, ἀνέχωρησαν ὁμοῦς, καὶ πλέον δευ' ἐζήτησαν νὰ σφαγῶσι.

Περὶ τῆ θαύματος τῆ βλύσαντος ἐλαίας, ὅπερ ἐποίησαν ὁ Ὁσῖος Γεώργιος, ὁ Ἀρσελαΐτης ἐν αὐτῇ τῇ Μοναστηρίῳ.

Τὸ θαῦμα τῆ ἀναβρύσαντος ἐλαίας δι' ἧς τὸ Ὁσῖον Παῖος Γεωργίον, τῆ λεγομένης Ἀρσελαΐτης, πόρπαλαι, καὶ ὅς ἀρχὴς εἶναι ὑπερβητομένην, καὶ εἰς πολλὰ Ἀρραβικὰ Βιβλία γεγραμμένην. Ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος, ὅπερ ἀνέβρυσεν, ἕως τῆς σήμερον μαρτυρεῖ. Διότι τὸ χωμα τῆ πόπυ ἐκεῖνε μυρίζει ὑπὸ λαδί. γέγονεν ὁμως ἕως. Ὁ μέγας ἅγιος Πατὴρ Γεώργιος ἦτον εἰς ὅλας τὰς Ἀσκητὰς τῆς ἐρήμου, τῆς καὶ τὸ

Σίναιον

Σιναιον Ὅρος, ὁρατόν, καὶ ὁρατός εἰς ἀριτὴν καὶ ἀγίαν. Τὸν μαρτυρεῖ καὶ Ἰωάννης ὁ πρὸς Κλίμακος ἀδελφὸν Ἀγίον, καὶ ἐναρτέον εἰς τὸ Βιβλίον τε, εἰς τὸν, καὶ λόγον, ὅτι ἦσαν σύγχρονοι, καὶ οὐδὲν καὶ ἐρημικά βλασφήματα. Οὗτος λοιπὸν ὁ Ὅσιος εἶχε συνήθειαν νὰ ἐλθαίη ἀπὸ τὸ Μοναστήριον νὰ ἔρχεται καὶ ἐπισκέπτεται τὰ πλησιόχωρά τε ἐρημικά Μοναστήρια, καὶ τὰς Ἀσκητὰς, αἵς πνευματικὸς Πατήρ, καὶ ἰκανὸς νὰ ὠφελήσῃ ψυχὰς πολλῶν ἔργῳ καὶ λόγῳ. Ἦλθε γὰρ καὶ εἰς τὸ Μοναστήριον τὰ Ἅγια Σιναιὶ Ὅρος μὲν τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐρωπίσας, καὶ τὴν συνήθειάν τε, τὰς Πατέρας πῶς ἔχουσιν; ἀπεκρίθησαν λέγοντες. Ὅτι δι' ἐλχῶν σου ἁγίων, Πάτερ Ἄγιε, τὸ μόνον μᾶς λυπεῖ, ὅτι ἐσβέβη ἡ καταγωγὴ τῆς Ἐκκλησίας, μὲν τὸ νὰ μὴ ἔχωμεν λαὸν ὡς τὰς καινὴς. Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτάς. Δὲν πρέπει, Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, νὰ λυπηθῶτε ὡς πρᾶγμα, ὅτ' αὐτὸς εἰς τὴν δύναμιν τῶ Θεοῦ εἶναι ὀλίγον τίποτε νὰ σᾶς τὸ δάσῃ πᾶσι δόξας. Ἦ δὲν ἐνθυμεῖσθε πόσον λαὸν ἦν Ἑβραίων ἔθρεψε πλεσιποταρχῶς εἰς πᾶσι τὴν ἐρημον χρόνους τεσσαράκοντα; Ταῦτα, καὶ πλείονα τῶν εἰπῶν, καὶ νηδεύσας αὐτὰς ὁ Ἄγιος, καὶ εἰς τὴν πρὸς Θεὸν ἐλπίδα πάντοτε καταρτίζων διδάξας, εἰσέβη μέσα εἰς ὅσα καλλίον, εἰς τὸ ὅποιον, αἵς λέγουσιν, εἶχον πάντες τὸ λαὸν ὡς φύλαξιν, καὶ σαρθεῖς ὀλίγῳ ὥραν εἰς προσελθόν, ὡς τὸ θαύματος, ἔκαμε νὰ εὐγῇ μία βρύσις ἀπὸ τῆς γῆς μὲν λαὸν, ἡ ὅποια πόσον ἐκράτησεν, ὅσον καιρὸν εἶχον χεῖρας οἱ Πατέρες. Εἰς τὸν τὸν τόπον, ὡς μὴ μὲν πᾶσι θαύματος, ἔκτισαν μίαν Ἐκκλησίαν, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκης τῆς Ζωοδόχης Πηγῆς. Εἶναι δὲ εἰς τὸ Τέμπλον τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας μία μικρὰ Εἰκὼν τῆς Θεοτόκης τῆς Ζωοδόχης Πηγῆς, ἡ ὅποια Εἰκὼν φαίνεται μεγάλαις ἡμέραις ἰδρωμένη. Ἀνάπτει γὰρ ἐκεῖ πάντοτε Κανδήλιον ἀκοίμητον. Τὰς τὰς Ὅσιον Γεωργίαν τὸ Μοναστήριον φαίνεται ὡς τῆς σήμερον, πλὴν ἐρημωμένων. Ἦ τὸν δὲ μικρὸν καθισματάκι, εἰς ἑῶν μόνων, ἡ τεσσάρων Ἀδελφῶν κατοικίαν. ἔχει δὲ νερὸν πολὺ ῥεχάμῃον, ὅτ' αὐτὸς εἰς ἄλλον τόπον τῆς αὐτοῦ καὶ ἑρᾶς ταύτης ἐρήμῃ εἶναι δύσκολον πόσον ὕδαρ νὰ εὐρεθῇ. Λέγεται δὲ ὁ τόπος τῆς σήμερον ὑπὸ τῶν Ἀράβων Ραμαχά. Ἀπέχει ἀπὸ τὸ Μοναστήριον μιστῆς ἡμέρας δρόμον. Εὐρίσκεται καὶ τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῶ Μοναστηρίου. ἔχουσιν ἐκεῖ οἱ Ἀράβες πᾶσι βόλῃα, φοινίκια, καὶ ἀμπέλια, τὰ ὅποια ποτίζεται μὲν τὸ νερὸν ἐκεῖνο. Ποιεῖσι δὲ σαφύλια καὶ πολλὰ ὠραιότητα, πλὴν ὀλίγα, ὅτι δὲν εἶναι τόπος πολὺς νὰ γεωργῇται, καὶ νὰ ποτίζεται, ἀλλὰ ἔχει τὸ ὕδαρ εἰς ὅσα φάραγγα περᾶται, καὶ χαίνεται.

Περὶ τῆ θαύματος, ὅπερ ἐποίησεν ἡ Παναγία, ὅταν οἱ Πατέρες ἤθελον νὰ ἀφήσωσι τὸ Μοναστήριον νὰ φύγωσι, διὰ τὴν πολλὴν χρεῖαν τῶν τροφημάτων.

Εἴνα καὶ οἱ Πατέρες τότε τὴν Μοναστείαν εἰς μεγάλῳ στεροχωρίᾳ, καὶ σέδειαν τῶν ἀπὸ τοῦ ζῆν ἀναγκαίων. Ὁ δὲ συναχθεὶς ἐβελόδησαν, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ κλείσωσι τὸ Μοναστήριον, καὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν. Εἶχον δὲ πλεονέκτερον πειρασμόν, καὶ ἐνόχλησιν αὐτοπόροτον ὁπὸ τῆς πολλῆς ψύλλης, ὅπῃ δὲ ἐδιδύοντο νυκτὸς καὶ ἡμέρας νὰ ἀναπαυθῶσιν. Ἀφ' ἑ λοιπὸν ἐσάδην εἰς τοιαύτῳ βελῶν, καὶ ἡτοιμάδην νὰ φύγωσιν, ἀέβησαν μὲ πολλῆς λύπης καὶ θερμῶν δακρύων νὰ προσκυνήσωσι, καὶ νὰ Λειτουργήσωσιν εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφῶν, καὶ ἀφ' ἧ κατέβωσιν ἐκεῖθεν, νὰ κλείσωσι, καὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν. Ἀνέβη δὲ ἡ συνωδία ὅλην παρῶν, ὁ δὲ Οἰκονόμος τῆς Μοναστείας ἐμεῖνον ὑπερος, ἴσως ἔχῃ τινα ἄλλῳ χρεῖαν, ἢ ὑπερτίαν. Ὁ γὰρ ἐν ἡσάν ὑποκάτω τῆς Ἀγίας Κορυφῆς οἱ Πατέρες ὅλοι, ὁ Οἰκονόμος μόνος ἦτον ἀναβασμῶν τὴν σκάλας τῆς βενῆς, ὡς εἶναι μίλιον μακρὰν ὁπὸ τὸ Μοναστήριον. Ἀλλ' ὡς τῆς ἀφάτης πορομνείας, καὶ μεγάλης πορονοίας τῆς Μακαρίας καὶ Ἀγίας Παρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας. Ἡ ὁποία, ἀπὸ τῆς νὰ γαστρί τοῦ ἔργου, ἐπορόνσε, καὶ δὲν ἀφῆκε νὰ γαστρί, ἦγεν νὰ μείνῃ ὁ Θεὸς καὶ Ἄγιος Νεὸς αὐτῆς, ἡτοι ἡ Ἀγία Βάτης, ἀφάτης, καὶ ἀφωταγώγητος. Οἱ μὲν τῶν Πατέρων ἡτοιμάζοντο νὰ φύγωσι, μὴ ἔχοντες ἐλπίδα πόθεν νὰ ἔσχωσιν· ἡ δὲ Ἐλπίς τῶν ἀπειρητισμῶν, καὶ Δέσποινα τῶν ἀπαίων, ἀνελπίτως ἔφερε Καραβαὶ μὲ τροφίματα, τὸ ὁποῖον, τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην ἐμεῖλα νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Μοναστήριον, μὴ γνωσκόντων τίποτες παντελῶς τῶν Πατέρων. Ἡ γοῦν Πανάγκτης Δέσποινα, ἔχῃ νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσωσιν οἱ Πατέρες, ὅτι τὸ ἔργον εἶναι ἐδικόν της, καὶ αὐτὴ εἶναι Κυβερνήτρια, καὶ Φροντίστρια ἐκεῖνη τῆς Μοναστείας, φαίνεται τὴν αὐτὴν ὡρα καὶ στιγμήν, μὲ χῆμα Γυναικὸς, μὲ Βρίφος εἰς τὰς ἀγκάλας, καὶ εἰς τὰς Πατέρας ὑποκάτω τῆς Ἀγίας Κορυφῆς, καὶ εἰς τὸν Οἰκονόμον κάτω, ὅπῃ ἐπάμεν, καὶ τὰς ἐχαιρέτοι μὲ ἑλκετον Ἀρβιχῶν, ὡς μία τῶν τῶν πότε γυναικῶν, εἶτα τὰς ἡρώπις πᾶς ὑπάγωσιν ὅλοι ὁμοῦ; καὶ τί τὸ αἶτιον; ὅλοι νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφῶν; Οἱ δὲ καταλεπτῶς εἶπον αὐτῇ πᾶσαν τὴν κατὰ τῆς, καὶ τὴν σκοπόν της, ὅτι βέλονται νὰ φύγωσι, μὴ ἔχοντες πλέον

ἑοφίματά. Καὶ αὐτὴ τὰς λέγει. ὑπάγετε ἐπαῖω λειτουργήσατε, καὶ
 ὡς νὰ καταβῆτε, δέισκετε καὶ τὸ Καραβαὶ εἰς τὸ Μοναστήριον. Καὶ
 αὐτοὶ ποσῶς δὲν δέισαν, μάλιστα ἐνόμισαν τὸν λόγον ὡς φλυαρίαν.
 Ἀνέβρισαν ὅμως· ἔφθασε δὲ καὶ ὁ Οἰκονόμος. Καὶ ἀφ' ἧς ἐτελείωσαν τὴν
 Θεῖαν Μυσταγωγίαν, ἐξῆλθον, καὶ ἐκάθισαν ἔξω τῆς Ἐκκλησίας. Συ-
 νομιλῶντες λοιπὸν ἀναμεταξύων, ἀνέφερον τὰ θεῖα τῆς Γνωαϊκῆς εἰς τὸν
 Οἰκονόμον, καὶ τὰς λόγους, ὅπως τῆς εἶπον. Ὁ δὲ Οἰκονόμος λέγει. αὐ-
 τὴ ἡ Γνωαῖκα ὑπνώτισε καὶ ἐμὴν, καί μοι εἶπε τὰ αὐτὰ, ὅτι ἤκουσε πῶς
 σήμερον ἔρχεται Καραβαὶ, μάλιστα μὲ εἶπε καὶ ὅτι τὰς ψυχὰς νὰ μὴν
 ἐνοχλώμεθα, ὅτι εἶναι καιρὸς τὸν νὰ χαθῶσιν. Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ
 Πατέρες καὶ τὸ Οἰκονόμου λέγοντος τὰ αὐτὰ, τὸν ἠρώτησαν πότε, καὶ πῶς
 τὸν ὑπνώτισεν; Ὡς δὲ εἶπεν αὐτοῖς τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον, ἐγνώ-
 ρισαν ὅτι τὴν αὐτὴν ὥραν, ὅπως ὁμίλησε μὲ τὰς Πατέρας, ὁμίλησε καὶ
 μὲ τὸν Οἰκονόμον. Ἐμείναν οὖν ὡς ὀξεῖστοι θαυμάζοντες, ὅτι τὸ
 ὄραμα εἶναι πολλὰ μακρὸν, ὡς εἰς ἡμῖν μίλιον, πλὴν δὲν δέισαν
 ὅτι τὰ λόγια τῆς Γνωαϊκῆς εἶναι ἀληθινά. Ὁ μὲν καταβαίνοντες, καὶ
 φθάνοντες εἰς τὸν τόπον, ὅπως ὁ Οἰκονόμος ἔλεγε πῶς ὑπνώτισε τὴν
 Γνωαῖκα, γυρίζουσι, καὶ βλέπουσι κάτω εἰς τὸ Μοναστήριον, (διότι φαί-
 νεται ὑπὸ ἐκεῖ) καὶ ἀνθρώπους ἀπέξω, καὶ καμήλια, ὅπως ἄλλα ὀξεφόρ-
 πωναν, καὶ ἄλλα ἀκόμι εἰς τὸν δρόμον ἤρχοντο. Ἐθαύμασαν γοῦν καὶ
 μόνον εἰς τὰ λόγια τῆς Γνωαϊκῆς, ἀλλὰ θελατότερον ὅπως εἶχον βε-
 βαιῶς ὅτι ραυμάτων εἶδον, πῶς Καραβαὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ
 τὰς στείλῃ. Ἐφθασαν δὲ καὶ εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἠρώτησαν τὰς
 ἀγωνιάτας ποῖος τὰς ἔσειλεν; οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, ὅτι μία Γνωαῖκα
 Ἀρχόντισσα μὲ σὺν Γερωντάκι ὀπιζομένη τῆς μᾶς ἐφόρτωσαν, οἱ δὲ
 ποῖοι ἦλθον καὶ ὁμῶς μὲ ἡμᾶς, ὅπως νὰ προσκυνηθῶσι τὰς Ἀγίας τῆς
 Τόπης, καθὰς μᾶς ἔλεγον· ἔφερον δὲ καὶ τὸ τὸ Καραβαὶ εἰς ἑσῶς,
 ὅπως ἐλεημοσιῶν. Οἱ δὲ Μοναχοὶ πάλιν τὰς ἠρώτησαν, πῶς εἶναι αὐ-
 τοὶ οἱ ἄνθρωποι; Καὶ οἱ ἀγωνιάται ἀπεκρίθησαν. ἀφ' ἧς ὁ Πορτάρης
 ᾤοιτο τὴν πόρταν, εἰδὼς ἐκεῖνοι εἰσέβησαν πρῶτοι μέσα. ἠρώτη-
 σαν καὶ τὸν πορτάρην, καὶ ἀπεκρίθη ὅτι τοιαύτης ἀνθρώπου δὲν εἶδεν,
 ἀλλὰ μήτε ἄλλον τινα δὲν ᾔφισε νὰ εἰσέλθῃ μέσα, ὅτι ἐκατέρησε πρῶ-
 τον νὰ ἔλθῃ ὁ Οἰκονόμος ὑπὸ ἐπαῖω· ἐμβαίντες δὲ μέσα, ἐγύρουν
 ὀπισθεὶς τὰ κελιά καὶ τὸ Μοναστήριον, νὰ εὕρωσι τὰς τοιαύτης προσκυ-
 νητάς. Τότε μὴ ἄνθρωποι αὐτὰς ἐγνώρισαν, ὅτι τὸ ἔργον καὶ ἡ ἀεργ-
 σία ἦσαν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῆς Προφήτις Μωϋσέως. Ὁ δὲν ἀχαριστή-
 τες καὶ πολλὰ, ἀνέπεψαν ὀλοφύχως δόξαν τῆς Πατοδωμῆς Θεῶν, καὶ
 τῆς Παναγικῆς αὐτῆς Μιτρῆς, καὶ τῆς θεράποντι αὐτῆς Μωϋσῃ. Ἐκτε-

λοιπόν κ' οἱ φύλλοι ἐχάθησαν, ὃ μόνον ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, ἀλλὰ
 κ' ὑπὸ ὅλα τὰ φέρετρα τὰ Ἀγία Βαρὰ ἐκείνη. Εἰς τὸ τὴν ὀπίσκει-
 πον ἔρημον, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ρ' αἰῶνι δέχονται πλήθος πολὺ.
 Καὶ εἰς μὲν τὸν τόπον, ὅπερ ἐφαίνῃ ἡ Παναγία τοῦ Οἰκονόμου, ἐκτι-
 σεν ὁ αὐτὸς ἀλαβῆς Οἰκονόμος Ἐκκλησίας εἰς ὄνομα τῆς Θεοτόκου, ἡ
 ὁποία κ' μέχρι τῆς σήμερον λέγεται ἡ Παναγία τοῦ Οἰκονόμου. Εἰς δὲ
 τὸν τόπον, ὅπερ ἐφαίνῃ τοῖς Παῖσιν, ὑποκάτω τῆς Ἀγίας Κορυφῆς,
 μετὰ τὸ νὰ μὲν εἶναι τόπος ὀπίσκεινος νὰ κτισθῇ Ἐκκλησία, ἐσκαψαν
 τὴν ἀεισκαρῶν ἐκεῖ, καὶ Ἀνατολᾶς, ὄρθιον πέψαν, κ' ἐκαμῶν ὡς
 μίαν θυρίδα, κ' ἐστησαν μέσα μίαν μικρὰν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. ὅτε
 νὰ προσκυνῶσιν ὅσοι ὑπὸ ἐκεῖ περνοῦσιν, εἰς μνήμην τῆς θαύματος,
 κ' δόξης τῆς Θεοτόκου. Ταύτῃ τὴν τῆς Οἰκονόμου Ἐκκλησίαν εἰ Ἀ-
 ραβίτες ἕως τῆς σήμερον ἀνομάζουσι Δαμασκί, ὅπερ δέδεικε νὰ εἴπῃ Ρ' α-
 μαϊκὰ Ἐγγυῆται.

Περὶ τῆς Ἀγίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

ΔΕῖναι, καὶ γεῖναι προθυμηθέντες πρὸς τῇ συμβαίπον διχαρῶν
 τοῦ Ἀγίου Μοναστηρίου τὰ Ἀγία κ' Θεοβαδίστου Ὁρᾶς Σινᾶ,
 ἀναγκαῖον ἐνομισαμὲν συγκαταειρηθεῖναι τοῖς λεγομένοις καί τινι θαύ-
 ματι γινόμενα εἰς αὐτὸ, ἐκ ἐλάττονος ὅντι θαύματος τῇ προειρημέ-
 νων. Ἀκόμι κ' πρὸς τινῶν Ἀνδρῶν Ἀγίων καὶ ἐπαρῶν, βιώσαντων
 κ' ἀσκησαντων ἐν αὐτῇ.

Φέρεται πρὶν ἀρχαῖος λόγος, ὅτι ἡ Παναγία Παρθένος καὶ
 Θεοτόκος Μαρία, μὲν τὴν Ἀγίαν αὐτῆς Κοίμησιν, ὑπνώτισε μὲν νε-
 φελῶν ἀνερχομένη ὅτε τὸ αἶρος εἰς τὸν Οὐρανὸν τὸν Ἀγίου Ἀπόστολου
 Θωμᾶν, κ' τὸ ἐδάκε τὴν Ἀγίαν αὐτῆς Ζώνην, εἰς Μαρτύριον τῆς Ἀ-
 γίας αὐτῆς Μεταστάσεως. Καὶ τὸ τοῦ δυνάτα καθεῖς πιστὸς ἀνθρώπος νὰ
 τὸ βεβαιωθῇ ὑπὸ πολλὰ πρᾶγματα. Καὶ πρῶτον μὲν, ὅτι ἡ Ἰσορία ἔ-
 τω δὲ λαμβάνει, τὴν ὁποίαν διηγείται κ' ὁ Θεσσαλονικὴς Δαμιανὸς
 ὁ ὑποδύκωνος, ὁ κ' Σταδίτης λεγόμενος, εἰς τὸν λόγον, ὅπερ κάμνει εἰς
 τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Δείκνουν, ὅτι καί τινες Παλαιοὶ Εἰκονογρά-
 φοι, ζωγραφίζοντες τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, κ' ζωγραφίζοντες αὐτὴν
 ὑπὸ Ἀγγέλων φερομένην, καὶ εἰς Οὐρανὸς ἀνερχομένην, ζωγραφίζουσι
 κ' τὸν Ἀγίου αὐτὸν Ἀπόστολου Θωμᾶν ὑπὸ νεφέλης βασιλεύοντα, κ' ὑ-
 παντῶνται τὴν Θεοτόκον, ἡ ὁποία ἔχει ἔξωθεν αὐτῆς τὴν χεῖρά της, κ'
 κρατεῖ τὴν Ἀγίαν αὐτῆς Ζώνην, κ' τὴν δίδει τοῦ Ἀποστόλου τῆς.
 Ἀλλὰ κ' ὁ λογαριασμός καταπέθει. Διότι, πᾶς ἡ θέλον ἀρεθῇ αὐτὴ ἡ

Ἀγία

Ἀγία Ζώνη, αὐτὴ ἡ Θεοτόκος δὲν τὴν ἠθέλει δάσῃ; Ὅτῃ τὸ Συνα-
 ξάριον τῆς Κοιμήσεώς της λέγει, πῶς ὅταν οἱ Ἀπόστολοι ἀνοίξαι τὸν
 τάφον της, εὗρον μόνον τὴν Σινδόν, ἥτοι τὴν Ἀγίαν της Ἐδῆν.
 Αὕτη ᾗ ἡ Ἀγία Ἐδῆς, ἥτοι ἡ Σινδὼν μὲν τῆς Ἀγίας Ζώνης, ἐ-
 φέρθη ὑπὸ τὴν Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ὑπὸ Ἀρκαδίου Βα-
 σιλέως, Τῆς Θεοδοσίας. Ἀμφιβάλλεται ὅμως πότε ἔδωκεν ἡ Παναγία
 τὴν Ζώνην της τῷ Ἀποστόλῳ Θωμᾷ. Ὅταν ἤρχετο εἰς τὴν Ἱεροσόλυμα
 ὑπὸ τὴν Χαμπεσίαν, βασιζόμενος ὑπὸ νεφέλης, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀ-
 πόστολοι; Ἡ ἀφ' ἧς ἐγύριζε λυπέμενος πῶς δὲν ἠξιώθη νὰ ἰδῇ μίτε
 ζῶσαν, μίτε κοιμηθεῖσαν τὴν Μητέρα τῆς Διδασκαλίας; Λοιπὸν ἀγ-
 καλά καὶ ὁ Δαμασκηνὸς νὰ λέγῃ, ὅτι πρὸ τῆς νὰ ἀνοίξωσι τὸν τάφον της,
 τὴν ὑπνώσκειν ὁ Θωμᾶς, καὶ τῇ ἔδωκε τὴν Ἀγίαν της Ζώνην, ἀλλ'
 ὅμως ὁ λογαριασμὸς δὲν καταπείθει. Διότι, αὐτὸς ὑπνώσκει τὴν
 Παναγίαν, καὶ ἔτι σημεῖον τῆς Ἀγίας αὐτῆς Μεταστάσεως τῇ ἔδωκε
 τὴν Ζώνην της, τίς ἡ αἰτία νὰ ἀδραπονηται, καὶ νὰ κλαίῃ, (καθὼς ὁ
 αὐτὸς Δαμασκηνὸς λέγει) καὶ νὰ γυρῇ νὰ ἀνοίξωσι τὸν τάφον νὰ τὴν
 ἰδῇ καὶ τεθνηκυῖαν, ἐπειδὴ ζῶσαν δὲν ἐπρόφθασε νὰ τὴν ἰδῇ; Καὶ
 αὐτὴ εἶπῃ τινὰς, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔκαμε ἔτι νὰ βεβαιώσῃ τὴν Μεταστάσεώς της,
 δείχνωντας τὸν τάφον μὴ ἔχοντα μέσα τὸ Καθαρὸν ἐκεῖνο Κορμὶ τῆς
 Παρθένου, ἀλλὰ μίτε τίς ὁ λόγος δὲν καταπείθει. Διότι ἔφαρτε
 πρῶτον νὰ εἶπῃ ἔτι. Ἐγὼ μὲν, ὡς Ἀδελφοί, καὶ Συναπόστολοι, ἐρχό-
 μενος ὑπὸ Θεῆς Δυνάμεως νὰ φθάσω εἰς τὴν Κηδείαν τῆς Παρθένου,
 τὴν ὑπνώσκειν ἀνερχομένῳ εἰς τὰς Οὐράνας, καὶ ἔτι σημεῖον ἰδὲ, ὅτῃ
 μοι ἔδωκε καὶ τὴν Ἀγίαν της Ζώνην. καὶ λοιπὸν ἀνοίξατε καὶ τὸν τά-
 φον αὐτῆς νὰ ἰδῇτε, ὅτι δὲν εἶναι ἐκεῖ τὸ Πανάγιον Σῶμά της. Ὅμως
 δὲν εἶπεν ἔτι. ἀλλ' ἐλυπεῖτο καὶ ἔκλαιε πῶς δὲν τὴν εἶδε, καὶ ἔτι τῇ
 καὶ οἱ λοιποὶ Μαθηταὶ τῇ ἀνοίξαν τὸν τάφον, ἔτι νὰ τὴν ἰδῇ, καὶ
 νὰ τὴν ἀπαθῇ καὶ ὑποδαμνῇ. Λοιπὸν δὲν τὴν ὑπνώσκειν πρὸ
 τῆς νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τάφον της, εἰς Γεθσημανί, ἀλλ' ὑποσφραγίσας.
 καὶ λυπέμενος πῶς δὲν τὴν εἶδε, τῇ ὑπνώσκειν, ὡς λόγος ἀρχαῖος,
 ἐπ' αὐτῇ εἰς τὸ τοιοῦτον Ἀγίον Ὅρος τῆς Σινᾶ, ἔτι νὰ τὸν παρηγορήσῃ. Ε-
 πειδὴ ᾗ ζῶσαν δὲν τὴν ἔφθασε, μίτε εἰς τὸν τάφον δὲν εἰρέθη, ἔτι
 τῇ τῇ ἐφαῖν μὲν τὴν Κοίμησίν της ζωντανῇ βέβαια, ἀλλὰ ὑπὸ Ἀγ-
 γελικῆς Δυνάμεως δορυφορούμην εἰς τὸν αἶρα, καὶ εἰς Οὐράνας ἀνερχομέ-
 νη. Καὶ ἔτι Πίστιν καὶ βεβηλωμένην τῇ λοιπῶν Ἀποστόλων, τῇ ἔδωκε
 τὴν Ἀγίαν της Ζώνην, ἔτι νὰ τὴν δαΐῃ εἰς αὐτὰς. Τὸ μὲν, ἔτι νὰ
 πιστωθῶσι καὶ αὐτοὶ, ὅτι τὴν εἶδε καὶ ὁ ὑποληφθεὶς Μαθητὴς ὁ Θωμᾶς.
 Τὸ δὲ, καὶ ὅτι τὴν εἶδε μὲν δόξης Ἀγγελικῆς εἰς Οὐράνας ἀνερχομέ-

ναι.

νίω. Φαίνεται δὲ, ὅτι τὴν αὐτὴν Ζώνην, ἀφ' ἧς τὴν ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς τῆς Παρθένου ὁ Θωμᾶς, καὶ τὴν ἔστειλεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἵνα καὶ πιστωθῶσι τὸ ἀληθές οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἔκτοτε καὶ δόξασκετο ἐκεῖ φυλακτομένη μὲν τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας, ἕως ὅτου ὁ ῥηθεὶς Βασιλεὺς Ἀρκαδῖος τὴν ἐπέστρεψεν ἐκεῖθεν, καὶ τὴν ἔφερεν, ὡς εἶπομεν, εἰς Κωνσταντινέπολιν. Οὗ δὲ τόπος, ὅπου ὑπώπισεν ταύτην, ὡς εἶπομεν, εἶναι εἰς τὸ ἄκρον τὸ πρὸς Βορρᾶν τέταρτον τῆς Ἀγίας Ὁριζωνίας Σινᾶ. Τῆτος δὲ ὁ λόγος ἁρξεται ἀπὸ ἀρχῆς καὶ ἀποδοῦναι τῇ Παλαιᾷ Ἀγίᾳ Πατέρων, καὶ ἐκείσε ἀσκησάντων. Οἱ ὅποιοι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἔκτισαν καὶ Ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου, ὥτως, Ἀγία Ζώνη λεγομένη ἕως τῆς σήμερον. Εὐείσκειται ὅμως ἀληθῶς τὸ πρὸς Ἅγιον Ὁριζωνίαν μέσον τῆς δρόμου τῆς ἀπὸ Αἰθιοπίας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐρχομένης. Τὸ ὅποιον ἀκριβέστερον μαρτύρειον τῆς ἀληθείας εἶναι, ὅτι ὑποστρέφοντες τῇ Θωμᾷ ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐρχομένης πάλιν εἰς Αἰθιοπίαν, ὅπου ἐτάχθη καὶ κηρύξῃ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸν ὑπώπισεν ἡ Θεοτόκος εἰς τὴν Σινᾶ Ὁριζωνίαν, καὶ τὴν ἔδωκε τὴν Ζώνην τῆς.

Περὶ τινων Ἀγίων Ἀνδρῶν Ἀποδημησάντων καὶ διαφορὰς
καυρὸς εἰς τὸ Ἅγιον τέταρτον Ὁριζωνίαν, ἡ καὶ
ἀσκησάντων ἐν αὐτῇ.

Περὶ τῆς Ἀγίας Γαλακτίας, καὶ τῆς Ἀγίας
Ἐπισήμης.

Πρὸ τῆς Μεγάλου Κωνσταντίνου, εἰς τὸν καιρὸν τῆς διωγμῆς, ἐφύλαγον πολλοὶ τὸν διωγμὸν, καὶ τὴν ἀπειλήν τῇ Τυραννίδι, καὶ ἀθέτων εἰδωλολατρῶν, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πρὸς Ὁριζωνίαν, καὶ ἐνδύοντο τὸ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἦσαν καὶ ὁ Ἅγιος Μάρτυς Γαλακτίων, καὶ Ἐπισήμη. Οὗτος ἦτορ ἀπὸ τῆς ἑμμεσῆς ἦτορ δὲ ἑλλενιστῶν Χριστιανῶν Τύος· ὡς δὲ ἡ Μητὴρ αὐτῆς εἶρε. Ὡς δὲ ἐγένετο εἰς τὴν εἰς Χερσὸν Πίσιν ὑποτίνας Μογαχῆς, τὸνομα Ὁνφεῖς. Ὁτε δὲ ἐδέξατο τὸ Βάπτισμα, ἔλαβε καὶ χάρισμα ἐκ Θεοῦ, καὶ ἔκαμψεν Τύον τὸν Γαλακτίωνα. Ὁνομα δὲ ταύτης Δοκίππη. Αὕτη τὸν ἴδιον ἄνδρα, καὶ Πατέρα τῆς Γαλακτίας νεμετήσασα, τῆς πλαγῆς τῇ εἰδώλῳ ἀπέστησε, καὶ Χριστιανὸν ἐποίησεν ὄνομα δὲ καὶ τῆς Κλειτοφῶν. Γεννήσαντες δὲ τὸν Γαλακτίωνα τῶτον, τὸν ἔβαλον εἰς ρεαμμάτων μάστιгин. Δόκιμος

δὲ θρόνος εἰς πᾶσαν μάθῃσιν καὶ ἐπιστήμῳ χειμαῖον, τὸν ὑπὸ
 δρόσαν μετὰ μίαν ἀρχοντοπαῖαν Ἐπιστήμῳ ὀνόματι. Ἡ δὲ τότε γε-
 νων εἰκοσιπεντὲ ὁ Γαλακτίων. ἡ δὲ Ἐπιστήμη εἰσέβη τὰ εἰδωλα.
 Παισας οὐκ αὐτῷ Χεισιανῷ ὁ Γαλακτίων, ἀπὸ τῆς καὶ σωδουρεθῇ
 μετ' αὐτῆς, σωφώνησαν ἀμφοτέροι να περάσῃσι τὴν ζωὴν τῆς δε Παρ-
 θενίᾳ. Τῇ δὲ διωγμῇ ἐπικρατήσαντος, καὶ παταχῇ τῷ Χεισιανῷ ἐξε-
 παζομένων, καὶ τιμαρμένων, καὶ θανατωμένων, ὁ Ἅγιος Γαλακτίων κα-
 τέπεισε τὴν Ἀγίαν Ἐπιστήμην νὰ φυγῇ, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑ-
 ρημον, νὰ γυνῇσι Μοναχοί. Καὶ δὴ ἔφθασαν εἰς τὸ Σίναϊον Ὅρος.
 Ἡ δὲ τότε ἐκεῖ εἰς τὸ αὐτικὸν βουνὸν τῷ Ὅρει Σινᾷ, τὸ πρὸς Βαρ-
 ραν, Μοναστήριον χειμῶν Μοναχῶν, μακρόθεν δὲ τὸ τῷ αὐτῶν, ὀλί-
 γων τότε ὄντων ἐκεῖ. Διότι ἀκόμη τὸ Μοναστήριον δεῦ ἦτον κτισμῶν.
 Ἐβαλεν οὐκ τὴν Ἀγίαν Ἐπιστήμην εἰς τὸ τῷ γυναικῶν Μοναστή-
 ριον, τὴν ὁποίαν ὅτε τότε δεῦ ἠθέλησε νὰ ἰδῇ εἰς τὸ πρόσωπον, ὥς
 εἰς τὸν καιρὸν ὅτε ἐμαρτύρησαν ἀμφοτέροι. Αὐτὸς δὲ εἰσέβη εἰς τὸ τῷ
 αὐτῶν Μοναστήριον, ἐδεκνύμενοι καὶ οἱ δύο πᾶσαι ἀσκησιν καὶ σκλη-
 ραγωγίαν. Παραδόθησαν δὲ ταῖσι ὅλοι οἱ Ἀσκηταὶ εἰς κάποιον ἀρχον-
 τῇ, Οὐρσον λεγόμενον, ὅτι σέβονται τὸν Χεῖσον. Πίμψας λοιπὸν αὐ-
 θρώπως νὰ τῆς πιάσῃσιν, οἱ μὴ ἄλλοι πάντες ἐφυγον, ἐκρατήθη δὲ
 μόνος ὁ Γαλακτίων. Σύροντες τον δὲ διδόμενοι οἱ ὑπὲρ τῆς ἀρχον-
 τῆς, τὸν εἶδον ὅτε τὸ βουνὸν ἐπαίω ἡ Ἀγία Ἐπιστήμη, καὶ δραμεῖσα
 ἠκολούθει αὐτῇ, ἐπιδυμῶσα νὰ σωαποδαῖν μετὰ λόγους, ὃ καὶ ἐγίνε-
 το. Ἐλθόντες πόινω, καὶ σαδόντες ἐμπαροῦν τῷ ἀρχοντῇ, καὶ ἐρωτώ-
 μενοι, ὁ Ἅγιος Γαλακτίων ἀπεκρίνετο Θεολογικῶς, ὥς αὐθροπος Φι-
 λόσοφος καὶ χειματισμῶν, ὅθεν μετὰ πολλὰς τιμωρίας ἀπὸ τερον βα-
 σιλευσίντες, ὕστερον ἀπεκεφαλίδησαν, καὶ ἔλαβον τὸν τῷ Μαρτυρίᾳ Στε-
 φανον. Τῆς ἐορταζέει ἡ Ἀγία τῷ Θεῷ Ἐκκλησίᾳ Νοεμβρίᾳ, εἰ. Τὸ
 δὲ βουνὸν ἐκεῖνο, ὅπου ἡ Ἀγία κατῶκει μετὰ τῶν ἄλλων ἀσκητῶν,
 λέγεται ὥς πῆς σήμερον βουὸν τῆς Ἀγίας Ἐπιστήμης, λαβὼν τὴν
 ἐπωνυμίαν ὅτε τῷ ὀνόματος τῆς Ἀγίας. Εἶναι δὲ ἐμπαροῦν τῷ Μο-
 ναστηρίῳ, ὥς ἀπομνη.

Περὶ τῆς Ἀγίας Γαλιανῆς, τῆς ἐν τῇ Εὐφράτῃ.

Εἰς τὸ τὸ Ἀγίατατον Βουνὸν τῷ Ὅρει Σινᾷ ἦλθε καὶ ὁ θαν-
 ματός καὶ δεβόντος ἐκεῖνος Ἀσκητής, καὶ Ὁσῖος Γαλιανός, ὃ ὁ
 παῖος ἀσκητῶν εἰς τὰ βουὰ τῷ Ποταμῷ Εὐφράτῃ. Καὶ ἔσ' τὴν
 πολλῇ κατανύξιν καὶ δόλῃθειαν, ὅτε ἔλαβον εἰς τὸν τὸν Ἀγίον Τό-

πον, θέλωντας τὰ ἀφήσῃ ἐδῶ σημεῖον τῆς καλῆς αὐτῆ ἀλαβείας, ἐ-
φρη μασόρους, καὶ ἔξοδοι ἀρετιῶν, καὶ ἔκτισε τὴν Ἐκκλησίαν τὴν πα-
λαιὰν εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφὴν, πλησίον τῆς πύλης, ὅπου ὁ Μωϋσῆς
ἐκρύβη, ὅτε εἶδε τὰ ὀπίδια τοῦ Θεοῦ. Τὸν ἑορταῖζει ἡ Ἀγία τῇ
Χρυσῇ Ἐκκλησίᾳ, Ὁκτωβρίῳ, ι η'.

Περὶ τῆς δύο Ἀγίων Ἀνασασίων.

Διαβοῦντες καὶ θαυμασίως αἰσθάνονται γνωρίζει, καὶ φημίζει ἡ Ἀγία
τῇ Θεῷ Ἐκκλησίᾳ τὰς δύο Ἀγίας Ἀνασασίας, ὅπου ἔγιναν
Ἡγούμενοι εἰς τὸ πρῶτον Ὁρος, ὅτε καὶ ἡ Συναίται ἐπονομάζον-
ται. Ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ σῶας εἶναι παλαιός, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Μέ-
γας Διδάσκαλος. Διότι συνήγαγε, καὶ ἀφῆκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
μας βιβλία πολλὰ καὶ ἀξιόλογα, τὰ ὅποια καὶ ἕως τῆς σήμερον ἀ-
είσκονται. Περιέχουσι δὲ θαυμασὰς ἐξηγήσεις εἰς τὴν Θεῶν Γρα-
φὴν, καὶ ἑτέρας λόγους εἰς ἁφροδῆς ὑποθέσεις. Οὗτος, ὕστερον καὶ τὴν
πολλὴν τὴν Ἀγιότητα, καὶ τὴν ὑψηλὴν τὴν Διδασκαλίαν, δεῶν ἔμεινε μέ-
χρι τέλους εἰς αὐτὴν τὴν ἔρημον, ἵνα μὴ κρύπτηται ὁ λύχνος ὑπὸ τὸν
Μόδιον, ἀλλ' ὀδηγῇ τὴν Ἀγίαν Πνεύματος ἐξουσίαν ὑπὸ τὴν Κλήρε
τῆς Αἰτιοχέων, καὶ ἐχειροτονήσῃ Πατριάρχης Οὐσπόλεως Ἀντιοχείας,
καὶ ὅπως ὁ λύχνος ἐπέσῃ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ ἐλαμψεν εἰς τὸν Κόσ-
μον ἅπαντα. Ὁ δὲ ἄλλος Ἀνασασίος εἶναι νεώτερος, εἰς τὸν καιρὸν
Νικολάου τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὸν ὅποιον γράφει ὁ
αὐτὸς Πατριάρχης Νικόλαος τὰ κεφάλαια τὰ κατὰ τὴν εἰρήνην, ὅπου ἀείσκον-
ται εἰς τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Διαιτήτης Μοναχῶν.

Περὶ τῆς Ἀγίας Γωάννης τῆς Κλίμακος.

Περὶ τῆς Ἀγίας Γωάννης τῆς Κλίμακος φημὶ τὸν εἶναι τὸν γρά-
φον. Διότι αὐτὸς μόνος τὸ ἔκαμε πρὸς αὐτὸν τὸ ἐγγραπτόν εἰς
ὅλην τὴν Οἰκουμένην μετὰ τὸ θαυμάσιον τὸ βιβλίον, ὅπου ἐγράφη, καὶ
Ἀσκητικῆς καὶ θαυμασίας Διαγωγῆς τῆς Μοναχῶν, τὸ ὅποιον ἐμίει-
σεν εἰς ἑξάκοντα Κεφάλαια. Δείχεται γὰρ καὶ ἀληθῆς μετὰ ἐκείνα
ἑξάκοντα μεγάλας καὶ θαυμασὰς ἀρετὰς, τὰς ὁποίας ὅποιος διωκθῇ
να κατορθώσῃ καὶ ἀκρίβειαν, καθὼς ἐκεῖνος γράφει, δεῶν θέλει τὸν
ἐμποδίσῃ βίβλια κἀνώα παῖγμα να μὴ φθάσῃ να ἀναβῇ εἰς τὴν
ἐξουσίαν ἐκεῖνον, καὶ ἀπλοσάτω ζωὴν τῆς Μακαρίου Ἀγγέλου. Τὸ
τὴν τὴν μνήμην τελειῇ ἡ Ἀγία τῇ Χρυσῇ Ἐκκλησίᾳ δις τὴν χάριν, α

παξ εἰς τὴν ἑκατοστήν τῆ Μαρτίᾳ Μηνὸς, καὶ δεύτερον τῇ πεντάτῃ Κυριακῇ τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν πέξιν τῆς Τυτικῆς. Τὸτος ἐγένετο Ἡγούμενος εἰς τὸ το Μοναστήριον. Οὕτως εἶχε καὶ τὸ ἀσκήλαιον τῆς ἀναχωρησεώς τε μακρὰ ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, ὡς ἐξ μίλια, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἕως τῆς σήμερον, καθὼς καὶ πρότερον εἶπομεν.

Περὶ τῆς Ἀββᾶ Ἡσυχίᾳ τῆς Χωρηβίτις τῆς πρότερον ἀμελῆς, καὶ μὴ ταῦτα μετανοήσαντος, καὶ μὴ θανάτου μὴ ἀρεθόντος.

Οὗτος ὁ Γέρονς Γωάννης, ὁ τῆς Κλίμακος λέγων, εἰς τὸ, 5. Κεφ. τὸ ὁποῖον ἐπηγάφει πρὸς μνήμης θανάτου, φέρει εἰς ἀποδείγματι τῆς μνήμης τῆς θανάτου κάποιον θαυμαστὸν ἄνδρα τὸ ὄνομα τῆς Ἡσυχίου, τὸν ὁποῖον ἐπονομάζει Χωρηβίτην, διότι ἐκατοίκα ἐπαῖον εἰς τὸ το Ὄρος τὸ Χωρήβ, τὸ καὶ Σινὰ λεγόμενον. Λέγει λοιπὸν, ὅτι τὸτος ὁ Ἡσυχίος ἦτον εἰς τὴν ζωὴν τε πολλὰ ἀμελής, καὶ ὀκνηρὸς εἰς τὴν ἀρετὴν, χωρὶς ναῖ ἔχη καμμίαν φροντίδα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τε. Ἀφ' οὗτος ὁμως εἰς θάνατον, καὶ αὐτὸς ἔδραμον ὅλοι οἱ Ἀσκηταὶ τῆς Ὄρας, καὶ τὸν ἐπὶ ἔδειξαν. Αὐτὸς δὲ ἐγένετο εἰς ἐκστασιν μεγάλῃ, καὶ πάλιν ἤλθεν εἰς τὸν αὐτὸν τε, καὶ αὐτὸς παρακάλεσε τὰς Ἀδελφὰς ναῖ ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ ναῖ τὸν ἀφήσωσιν. Ἀναχωρησάντων δὲ ἐκείνων, αὐτὸς ἔκτισε τὴν θύραν τῆς καλλιῆς τε, καὶ ἔμενε μέσα μόνος τε χρόνος δαΐδεκα, μὴ φάγοντας ἄλλο, πρὸς ἄρτον ξηρόν, καὶ ὀλίγον ὕδωρ. Καὶ λογίζομενος καὶ νῦν ἐκεῖνα, ὅπως εἶδον εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐκστάσεώς τε, ἔχων ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά τε ποταμὸς δα κρύων. Ἐχώντας δὲ τοιοῦτον λογισμόν, ποτὲ δὲν ἄλλαξε τὸ ἦθος τὸ προσώπου του, μήτε ὠμίλει, μήτε ἔδειχε πρόσωπον θρῆνοντος, ἢ κλαίοντος, μόνον τὸ δάκρυον κινέμενον ἀπὸ τῆς ἐνδοθεν σεσωπημένης καὶ ἀφανῆς θρῆνης τῆς καρδίας τε ἔφεχον ἀκατάπαυστα. Οταν δὲ ἔμελλε ναῖ ὀποθεῖν, αἰοῖσαν τὴν πύργαν τῆς καλλιῆς τε, καὶ εἰσέβησαν μέσα οἱ Συνασκηταὶ τε, καὶ ἐρωτῶντες τὸν ναῖ τῷ εἰπῇ κρύφα λόγον δι' ὠφέλειαν τῆς ψυχῆς των, δὲν ἤκουσαν ἄλλο ἀπὸ τὸ εἶμα τε, πρὸς τὸν μόνον τὸν λόγον. Συγχωρήσατέ μοι Ἀδελφοί, καὶ Πατέρες, ὅπως ἀφ' οὗτος αἰθρῶπος, ὅπως γνωρίσει ποταπὴ εἶναι τῆς θανάτου ἢ ἐνθύμησις, δύτα ναῖ ἀμαρτήση. Λοιπὸν ἀφ' οὗ ἀπέθανε, τὸν ἔφρον, καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς τῆς Μοναστηρίου, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας αἰοῖσαν πάλιν τὸ κοιμητήριον, καὶ δὲν ὄρεθον τὸ Λείψανόν τε. Ὅθεν ἐθαύ-

μασαν, πῶς ὁ Θεὸς ἐδόξασε τοιοῦτόπως, καὶ ἐτίμησεν ἐκείνον τὸν ἀμελῆ Μοναχόν, ὃς τὴν μεγάλην μετανοίαν, ὥστε νὰ εἶναι καὶ εἰς ὠφέλεια καλὸν τῷ μετανοήσαντι μετ' ἀληθινῶς μετανοίαν. Τὸτο, λέγω, τὸ διηγείται αὐτὸς ὁ πῆς Κλίμακος Γωαίνης, ὃς πῶς τὸ ἦεν σεν, ἀλλ' ὅτι ἦτον καὶ αὐτὸς παρών.

Περὶ ἑτέρου Μοναχοῦ ἀωνύμου, ἐκ τῆς Θωλαῆς κα-
θεζομένου, καὶ ὑπὸ τῆς τῆς θανάτου μνήμης
ἐξισαμένου, καὶ ὡς νεκρὸν γινάμενου.

Τὸ ὅπως εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, πρὸς δύοσις Ἡλίαι, ἕως πρὶν μίλια, ὁ ὁποῖος καὶ ἕως τῆς σήμερον Θωλαῆς ὀνομάζεται. Ἐκεῖ κατοικῶν πολλοὶ ἡσυχασταί, καθὼς ἀπόμεινόνται τὰ καλλία, καὶ κατοικίαι των. Ἐχει γὰρ ὁ τόπος περὶ μέγιστα μὲν, ὠφελιμότητα δὲ ὡς ἄλλον τόπον ἀπὸ τῆς πείρας τῆς Μοναστηρίου. Ἐδὼ ἐκάθιστο ἡσυχάζων καὶ ἔπος ὁ ὡς ἀληθῶς ἡσυχαστὴς Γωαίνης, ὁ πῆς Κλίμακος, ἀπὸ τῆς νὰ τὸν εἴσωσιν Ἡγούμενον τῷ Μοναστηρίῳ. Λέγει λοιπὸν ὁ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν λόγον τὴν ἔκτον ὡς ἑλπίσας Μοναχῶν, ὅπως ἡσυχάζον εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τὸν Θωλαῶν. Ὅτι τὸσον ἦτον ἡ διάνοια, καὶ ὁ νῦν βεβαπισμὸς εἰς τὴν μνήμην τῆς θανάτου, ὅπως ἄλλο τίποτες δεῖ ἐλογιάζει, μὴτε ἐφантаζετο, μὴτε ἐφρόντιζε, ὡς τὸν θάνατον. Καὶ τὸσον ἦλθεν εἰς αὐτὴν τὴν εὐνοίαν τῆς θανάτου, ὅπως πολλὰκις ἐπιπτεν ἄφαντος ὡς νεκρὸς, καὶ τὰ ἐσώκωναν βασαντὸν, καὶ τὸν ἔφειρον εἰς τὸ καλλίον τῆς.

Περὶ τῆς Α' ββᾶ Στεφάνου.

Ὁ αὐτὸς Γερὸς Ἀνὴρ ὁ πῆς Κλίμακος διηγείται, λόγῳ Εἰσδόμου, (τὸν ὁποῖον ἐπηρέαφει ὡς τῷ Χαροποῦ Προέδρῳ,) ὃς τινὰ θαυμαστὸν Ἀσκητὴν, ὀνόματι Στέφανον, λέγων ἔπο.

Κάποιος Στέφανος Μοναχὸς, ὅπως κατοικεῖ ἐπαυδα εἰς τὸ Ὅρος τὸ Σίναιον, ἀγαπῶντας πολλὰ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσυχαστικὸν βίον, ἔχωντας πολλὰς χρόνους εἰς τὰς ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, σοφισμῶς μετὰ πολλὰς ἀρετὰς χάριτας, ἐξόχως μὲν ἡστέαν καὶ δάκρυον, εἶχε τὸ καλλίον τῆς εἰς τὴν κατάβασιν τῷ Ὅρει, ὅπως τὸ ἀνύλασαν τῷ Προφήτῳ Ἡλίῳ, ἡγοῦν ὑποκάτω τῆς Ἀγίας Κορυφῆς. Οὗτος, λέγει, ἐπιδου- μῶντας ἄλλῃ σκιωτέρῳ καὶ σιλωροτέρῳ ζῶν, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς

Ορος τὸ Σινά, καὶ ὑπῆγε μακρὰ ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, ἕως ἐβδόμη-
 κοντα μίλια, εἰς οὗα πόπον ὀνομαζόμενον Σίδης, σκληρὸν, καὶ ὑπερ-
 μῆρον ὑπὸ καθεὶ πράγμα, καὶ ὑπὸ αὐθρόπας ἀπέρασον καὶ ἀγέ-
 των. Ὡστε, ὅπῃ ὁ αἰδίδμος ἔπος γέρων διέμεινε πολλὰς ἡμέρας, καὶ
 εἰς τὰ βάλλῃ καμμίαν τροφὴν εἰς τὸ σῶμα τε. Λοιπὸν ἀφ' ἧ ἔκαμιν
 ἐκεῖ καιρὸν πλεονάζον με σκληραγωγίαν ἀμείνον, καὶ ζωὴν καὶ πολλὰ
 σωματικῶν, ἐνθυμίσθη πάλιν πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τε, καὶ ἀνέβη εἰς
 τὸ τοῦ Ἀγίου Ορους, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν προτέραν κατοικίαν τε. Εἶχε
 δὲ καὶ δύο μαθητὰς ὑπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα λίαν διλειτουργίας, οἱ ὅποιοι
 ἐφύλαττον αὐτὸ τὸ κελίον τε τῆς Ἀγίας Κορυφῆς, ὅσον καιρὸν αὐτὸς
 ἔλειπεν ὑπὸ ἐκεῖ. Λοιπὸν ἀφ' ἧ ἦλθεν, ἀδούνησεν ἀρρώστια μεγά-
 λην, μετὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐτελεύτησεν. Ὁμῶς πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῆς τε-
 λευτῆς ἐγενετο ὁξεία, καὶ ἔχοντας τὰ ὀμμάτια τε ἀνοικτὰ, ἐσοχά-
 ζετο εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἀεὶς τὰ μέρη τῆς κλίνης τε, καὶ ὥσπερ τὰ τὸν ὁξεί-
 ταζον τὰ δώσω ἀπαραμύτως ὁπλολογίαν καὶ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς τε, ἔτι
 ἀπεκρίνετο. Ἡμεῖς δὲ, (λέγει ὁ Κλίμαξ Γωάννης), ὅπῃ τὸν παρῆ-
 καμην, ἡκούμεν τὰ λόγια τε, ὁμῶς δὲν ἐβλεπομεν με ποῖον ποιεῖ τὸν
 ἡμελίαν τε. Εἶπε δὲ καμμίαν φοράν, ὡς ἐρωτώμενος, καὶ ὁποικνέ-
 μος, ἔτι εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνεδύσατο πύσας χρόνος.
 Καὶ ἄλλην φοράν ἔλεγε, ὅχι καὶ ἀληθεύειν, φέδεσθαι, τὸ τοῦ δὲν τὸ ἔ-
 καμα. Εἶπε δὲ πάλιν ἔλεγε, καὶ ἀληθεύει τὸ τοῦ ἔκαμα, καὶ, ἀλλὰ
 ἔκλαυσα, καὶ ὑπερέπτα. Καὶ ἄλλην φοράν ἔλεγε, καὶ ἀληθεύειν ἀδί-
 κως με συκοφαντεῖτε, καὶ με κατηγορεῖτε. Καὶ πάλιν εἰς ἄλλα τινα
 ἔλεγε, καὶ ἀληθεύει, δὲν ἔχω εἰς τὸ τοῦ τί τὰ εἶπῶ, ὁμῶς ἐλπίζω εἰς
 τὸν Θεόν, ὅπῃ εἶναι Ἐλεήμων. Καὶ ἦσαν, λέγει ὁ Γωάννης τῆς Κλί-
 μακος, ταῦτα τὰ λόγια οὗα θεάμα φρικτὸν καὶ φοβερόν, καὶ οὗα κρι-
 τήριον ἀδιώρητον, ὅπῃ δὲν εἶχε καμμίαν συγχώρησιν, ὁμῶς τὸ φο-
 βιωπερὸν ἦσαν, πῶς τὸν κατηγορεῖν εἰς πράγματα, τὰ ὅποια ποτὲ δὲν
 ἔπραξε. Θαυμάζει εἰπεῖν πῶς ὁ ποιῶν Ἀσκητὴς, ὅπῃ εἶχε τόσους
 χρόνους εἰς τὴν ἡσυχίαν μετὰ ὑποβολικῶς κόπης, καὶ ὑπερείας, καὶ δακρύα,
 ἐμῶν ἀναπολόγητος εἰς κάποια πταίσματα, ὅπῃ τὸν ὁξείταζον, καὶ ἔ-
 λεγε καὶ, εἰς τὸ τοῦ δὲν ἔχω τί τὰ εἶπῶ. Καὶ μάλιστα, λέγει, ὅπῃ
 ἡξιώθη ποιῆσαι χάρισματος αὐτοῦ ὁ Στέφανος τὰ ἡμερῶν τὰ ἀρχαῖα θη-
 ρεία. Διότι κάποιοι Μοναχοὶ τῶ διηγῆσθαι με ἀληθεύειν, πῶς ἡμέ-
 ρωσεν καὶ ἔφερον οὗα Λεοντόπαρδον, ὁ ὅποιος κατ' ἡμέρας ὑπῆρχεν
 εἰς τὸ κελίον τε, καὶ τὸν εὖεσκε, καὶ τὸ ἐδίδοτο φαγί, καὶ πάλιν ἀνέχεσθαι,
 καὶ ἀπῆρχετο εἰς τὰ βενὰ τῆς ἐρήμης.

Ταῦτα, καὶ ἑτέρα πλεῖστα διηγείται ἔπος ὁ Γερὸς Γωάννης, ὁ τῆς

Καὶ.

Κλήμακος, εἰς τὸ βιβλίον τε, καὶ τῷ Ἀγίῳ Ἀσκητῶν, ὅτε εἰς τὰς καιρὸς τε δέξασκοντο, καὶ ἡσύχαζον εἰς τὸ τὸ Ἀγίωπατον Ὄρος. Πλὴν ἡμεῖς τῆς μόντης ἐσημειώσαμεν, ὅτι τὰ καταλάβη τινὰς ἀπὸ ἐπὶ τῆς, ποταποὶ ἦσαν καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ μὴ τινὰς καθαρῶτατος ψυχὰς ἐλαμψύνετο ἐξ ἀρχῆς τῆς ὁ Ἅγιος Τόπος. Ἀλλὰ ὅτι τὰ γνωρίσῃ κατ' οὗτως καὶ ὅτι ὅτι εἰς τὰς κατ' ἡμᾶς χρόνας δὲ ῥέθυσαν ἀδελφοὶ καὶ πλῆθυσαν τῆς ἀρετῆς ἐκείνων, δέλασμα ῥα ἔλαβον ἐν, ἡ δύο διηγήματα, καὶ τινὰς μεταρρίσιων Ἀσκητῶν, ἐνταῦθα καλῶς καὶ θεωρίᾳς βίωσάντων, καὶ ὅποιον τὰ λείψανα μαρτυροῦσιν ἀκριβῶς τῷ αὐτῶν Ἀγίῳ τε, δέλεσκόμα ἐως τῆς σήμερον εἰς τὸ κοιμητήριον.

Περὶ τῶν δύο Εὐγενῶν Ἀδελφῶν, τῶν ἀπὸ τῆς πολέμου ὑποσφόντων, καὶ γυσιμῶν Μοναχῶν.

Τούτων τῶν δύο νέων, καὶ Ἀδελφῶν καὶ σάρκα, τὸν χρόνον, καὶ τὸ ἔτος, ὅτε ἦλθον εἰς τὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ ἐμόνασαν, δεῦρ ἐχρήμα ἀκριβῶς τὰ εἰπωμέν, ἀλλ' ἐδὲ τὴν πατρίδα, καὶ τὸ γένος πεν. Ὁ μὲν λόγος ἀρχαῖος εἶναι, ὡς ἦσαν ἐκ Πατέρων εἰς ἡμᾶς φθάσας, ὅτι ἔτοι οἱ δύο νέοι ἦσαν Ἀδελφοὶ καὶ σάρκα, καὶ δέξασκοντο εἰς τὸν πόλεμον. Πᾶ δὲ τῷ ἔτος ὁ πόλεμος, δεῦρ ἐμάθομεν. Διότι μὴ τὸν Μωάμεθ ἐχρύντο εἰς ταῦτα τὰ μέρη συχνοὶ καὶ ὄξυροι πόλεμοι.

Οὗτοι λοιπὸν ὑποσφόντες ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἦλθον εἰς τὸ Μοναστήριον. Ὁ δὲ πρῶτος τῶ Μοναστηρίου, καὶ οἱ λοιποὶ Πατέρες τὰς ἐδέχθησαν φιλοφρόνως, καὶ τὰς ἀνέπαυσαν ἀπὸ τῆς κόπης τῆς ὁδοῦ, καὶ τὸν πόλεμον. Ἐν μὲν γὰρ τῶν ἡμερῶν τὰς ἐπῆρκε ὁ πρῶτος ἐξω ἀπὸ τὸ Μοναστήριον εἰς τὸ περὶ βολάει, ὅτε εἶναι ἐμπεδοῦν εἰς τὴν πόρταν, ὅσα εἶναι καὶ τὸ τῶ Πατέρων κοιμητήριον. Ἦτον δὲ καιρὸς τῶν σῦκων. Ἐπὶ τὰς γὰρ ἀπὸ τῶν δύο ἡπλωσε τὴν χεῖρά τε τὰ κόψῃ σὺν σῦκον ἀπὸ τῶν συκλῶν τὰ φάγη. Ὁ δὲ πρῶτος τῶ εἶπε τὰ μὴ τὸ πάρη, ὅτι εἶναι μέγα ὀπιτίμιον. Ὁ δὲ νέος ὡσαύτῃ ἀνδραποπος κοσμητὸς, ἐθαύμασε λεγόντας. τί εἶναι τὸ, Πάτερ, τὸ μέγα ὀπιτίμιον; Ἀρχισι γὰρ ἐκείνος τὰ διηγῆται εἰς τὰς νύκτας τὴν τάξιν, καὶ τὸν Κανόνα τῶ Μοναστηρίου, ὅτι δεῦρ ἐχρύν ἀδειαν ποτὲ ἐξω ἀπὸ τῶν Τράπεζας τὰ φάγῃσι τίποτες. ἀλλὰ καὶ μέγα ὀπιτίμιον εἶναι τὰ μὴ κόψῃ τινὰς μήτε μίαν ὁπάραν, εἰμή περ ὁ γεωργός, ὅτε τὰς γεωργεῖ. Ἀκούοντες οὖν οἱ νέοι ἡρώτων ἀκριβῶς, καὶ ἐξέταζον ὅλας τὰς τάξεις, καὶ τὰς Κανόνας τῶ Μοναστηρίου. Ὡς δὲ πάντα καταλεπῶς διηγῆσθαι αὐτοῖς ὁ πρῶτος, ὡς

θαυμάσαντες οἱ γὰρ κατενόησαν, καὶ εἶπον. Τέτι καὶ ἀληθεῖαν εἶναι ἡ ἀληθὴς μακαρία ζωὴ. Καὶ λοιπὸν ἀπαρησάμενοι πατεῖδα, γόνος, καὶ ὑπαρξίν, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ Κόσμῳ, ἔμειναν, καὶ ἔγιναν Μοναχοί, καὶ ἀσκηταὶ δοκιμώμενοι. Δὲν ἐσάθισαν ὁμῶς ἕως πέλους τῶν μέσων εἰς τὸ Μοναστήριον, ἀλλ' ἀνέβησαν εἰς τὸ βουνὸν μιᾶς ἀκρῆς κορυφῆς τῷ Ὀρει, μακρὰν κατωθεὶς ὑπὸ τῷ Ἁγίῳ Κορυφῷ, πρὸς Βορρᾶν αἴεμον, ὡς εἴς α' μίλιον. Τὰ δὲ τέτων Δείψανα δέσκονται τῷ σήμερον εἰς τὸ κοιμητήριον, εἰς εἴς α' τόπον χωριστά. Εἶναι δὲ ἀκόμι ἐνδεδυμένα μετὰ σιδήροποκάμισα. Διότι ὑπὸ τότε δευτὰ ἐρρίψαν ὑπὸ ἐπαύων. Καὶ πῦτα μὲν καὶ φεῖ τέτων.

Οὐκ ἀπὸ πολλῶν δὲ χρόνων ἦσαν εἰς τὸ το Μοναστήριον καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἄνδρες ἐνάρετοι καὶ βίβη καθαροί, καὶ ὁποῖον τὰ Δείψανα, μέσα εἰς τὸ κοιμητήριον, μαρτυροῦσι πῶς δέσκονται τῷ σήμερον εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Ὅ, τι λογῆς εἶναι εἰδὸς Πνευματικῶν Δείψανον, Σαραπῖανος λεγομένης, ἐκ Δαμασκῆ, καὶ ἐτέρῃ Μοναχῶ, Γεροντος τῆς Συναξίως, Ματθαίου λεγομένης, ὑπὸ τῷ Κλέμεντον τῆς Πιλοποννήσου, ἐκ χώρας λεγομένης μὲν τὸ πάλαι, Σικυνωσία, πῶρα δὲ, Βασιλική. Ὅστις εἶχε ἀκραν ἀκτιμοσυμῶν, καὶ τισείας ὑπέρμετρον. Οὐδὲ δὲ δέσκειτο ἄλλοτι εἰς τὸ κελλίοντα, εἰμὴ ὅσα ἐφόρει ἐπαύωντα. Ἡ δὲ φορήτις ἦν ἄρτος ξηρός, καὶ ὀλίγον ὕδωρ. Ἀλλ' ὁμῶς πάντες, καὶ ἄλλος, ὅσοι ἦσαν, πῆς ὑπεββαίον δύοστις, ἤτοι.

Καποῖος Γερομόναχος Κριτικός, ἐκ Πόλεως Ρ'υθύμνης, ὀνομαζόμενος Ἰγνατίος, ὅστις ἦν ἐκ νεότητός τε εἰς τὸ το Ἀγιάτου Μοναστήριον. Εἶχε δὲ καὶ εἴς α' ὑποπακτικὸν ὑπὸ τὸ Κασέλορπον, ὀνοματι Νικάνδρον. Οὗτοι ἐπιθυμοῦντες γὰρ ἰδῶσι καὶ τὰ ἡσυχαστήρια τῷ Ἁγίῳ Ὄρει, τὰ καὶ Ἀθῶκος λεγομένης, ἀπῆλθον ἐκεῖ, καὶ διέτριψαν χρόνος πέντε. Καὶ πάλιν ὑπέστρεψαν εἰς τὸ Μοναστήριον τὸ το Ἁγίῳ Ὄρει Σιτᾷ, ὅπε το πρῶτον ἀπεπᾶξαστο, (μεῖζονα ταύτης ἡσυχίας εἶρεν μὴ θυμῶν.) Ἡ πὲν δὲ καὶ ἀληθεῖαν καὶ ὁ Πνευματικὸς Ἰγνατίος δοκιμώπιος καὶ ἐνάρετος, ἔχων ἀκτιμοσυμῶν ἀκραν, καὶ ἐγκράτειαν, καὶ ἀκατάπαυστον ἔργον τῷ προσέχων. Πολλῶν δὲ μάλλον τῷ μέτῳ τὸν ὑπεββὴ ὁ ὑποπακτικὸς αὐτοῦ Νικάνδρος. Διότι εἰς φελεγοτέρων ἐγκράτειας ἔδωκεν ἐκεῖνος τὸν ἑαυτοῦ τε, καὶ εἰς ἀφελέρων καὶ ἀσκητῶν ὑποπακτῶν τὰ γέροντός τε, καὶ χάδον εἰπεῖν, ἐφθασεν, ὡς ἐδόκει, εἰς τελείαν ἀπάθειαν. Οὐδέποτε γὰρ ἔφαγε, μήτε χαίρειν, μήτε λυπηρόν, ἀλλὰ πάντοτε ἔστατο εἰς εὐ καὶ τὸ αὐτὸ ἦθος, ἔχων πρὸς πάντα λόγον μιᾶς καὶ τῷ αὐτῷ ὑποκεισιν, τῷ σωκῶν πῶς Μοναχοῖς, ἤτοι τὸ, Εὐλόγησον Πάτερ, βάλλων ἀείποτε πῶς πᾶσι καὶ με

ταίσιαν.

τανοίαν. Ἐκοιμήθη δὲ ὁ Νικάνδρος προπύτερα ὑπὸ τὸν Πνευματικὸν
ἐν ᾧ χρόνῳ, καὶ μικρόν τι πρὸς. Εἰς γὰρ τὸν χρόνον ἀοιζαν οἱ Πατέ-
ρες τὸ κοιμηθῆναι καὶ βάλλωσιν ἄλλον Ἀδελφόν. Καὶ ὁ αὖτος ὁ τῷ Νι-
κανδρῷ Πνευματικὸς εἰσέβη μέσα καὶ ἰδὼν τὴν ὑποτακτικὴν τὴν τὸ Δεί-
φανον, καὶ τὸ εὖρε σῶον καὶ ἀκέραιον, ἔχον τὸ χρῶμα ὡς κρόκνον, καὶ
βρύαν μύρα καὶ ἀλήθειαν. Σχίσας οὖν τὸ παλλίον, ὅπῃ πῦν ἔχον σα-
βαωμῶνον, καὶ ἰδὼν, καὶ ἐνηκαλισάμενος, καὶ ἀπασσάμενος αὐτὸν, δι-
γῆκον ἔξω ὑπογαλῶν μικρόν τι, ἔχων καὶ εἰς τὰ ὀμμάτια ἔχον ὀλίγον
δάκρυον. Εἶπε δὲ τῷ τῷ μόνον. Διχαριστῶ σοι Κύριε, ὅτι ζῶντά με ἔτι
ἐπληροφόρησας. Ἐζήτε δὲ ἀφ' ἐκείνου τὸν εἶδον ἡμέρας μόνον παγαρέκον-
τα, καὶ ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν Κυρίῳ, πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ὑποτακ-
τικὸς τῷ ἐκέρδησε τὰς κόπας τῆς διαρέσει ὑπομονῆς τε, καθὼς ἔδειχ-
νε τὸ Δείφανόν τε.

Τοσαῦτα ἐκ τῶν πολλῶν, τῶν καὶ κατὰς βιωταίων ἐπαύσα Ο'-
σίαν, ὅσας ἡ μνήμη μᾶς παρέσχε. Διότι καὶ λέγει τινὰς, καὶ καὶ χρά-
σῃ ὅλως τὰς θαυμαστὰς καὶ Ἀγίας Ἀνδρας, ὅπῃ κατώκησαν εἰς τὸ τὸ
Ὅρος ἀπὸ τῆς καὶ κτιδῆ, ἢ καὶ ἀφ' ἐκείνου τὸ Σεβάσμιον Μο-
ναστήριον, βέβαια θέλει πᾶσαι εἰς ἐγκλημα μεγαλῶτερον, ὡς ὅπῃ χει-
ρῶν τῶν ἀδυνατίαι. Εὐκολώτερον γὰρ εἶναι καὶ μετῆσθαι τινὰς τῶν
φάμμιον τῆς Θαλάσσης, καὶ τὰς ἀστέρας τῆς Οὐρανοῦ, πολὺ εἶπεν,
καὶ καὶ κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς Ἀγίας Ἀσκητῆς, καὶ Μόρτυρας, ὅπῃ
κατώκησαν εἰς αὐτὸ, ὅσοι τε παλαιοὶ, καὶ ὅσοι νέοι, ὅσοι καπνομασ-
μῶροι, καὶ ὅσοι ἀκαπωνόμαστοι.

Ἀλλὰ καὶ ταῦτα τὰ ὀλίγα διηγησάμεθα, καὶ καὶ γνωρίσῃ καθεὶς δι-
σεβὲς καὶ Ὁρθόδοξον τέκνον τῆς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς
Ἀναπολικῆς τῆς Χειρὸς Ἐκκλησίας, ὅτι ἀγκαλὰ τὸ Ἀγιώτατον ἐκεί-
νο Ὅρος τῆς Σινᾶ εἶναι κεκρυμμένον εἰς βαθυτάτης ἐρήμης, ἀλλ' ὁ
Θεὸς τὸ ἔκαμε φανερόν εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, μετὰ τὴν καὶ δόσιν εἰς αὐ-
τὸ τὸν παγκόσμιον τῶν δέκα Ἐντολῶν Νόμον, καὶ μετὰ τὴν καὶ δεῖξιν ἀπό-
προν εἰς αὐτὸ τυπικῶς ὅλα τα τὰ Ἀγία Μυστήρια. Ὁ Θεὸς καὶ τὸ ἡ-
γίασε, καὶ Ἀγιον ὀνομάζεται. Καὶ μαρτυρεῖ ὁ Δαβὶδ λίγων. Κύριος
ἐν αὐτοῖς, ἐν Σινᾶ ἐν τῇ Ἀγίᾳ. Ἀγιον, κατὰ κατέβη εἰς αὐτὸ
ὁ Ἅγιος Θεός. Ἀγιον, κατὰ ἐδόθη εἰς αὐτὸ Ἅγιος Ἀγίος Θεὸς Νό-
μος. Ἀγιον, κατὰ εἰς αὐτὸ προεζωγραφήθησαν τὰ Ἀγία τῆς Ἀγίας
τῆς Χειρὸς Σαρκώσεως Μυστήρια. Ἀγιον, κατὰ τὸσον ἡγίασε καὶ ἐ-
δόξασε το, ἀπόσωπον τῆς Μαυσέως, ὥστε ἐκ τῆς λάμπειας οὐκ ἐδύναν-
το οἱ Ἑβραῖοι καὶ σταθῶσιν ἐμπροσθέν τε. Διὰ τὸ ἐχρηάζετο καὶ ἐ-
χρη κάλυμμα εἰς τὸ ἀπόσωπον, ὅταν ἀμίλει με αὐτῆς. Τὸ τὸ Θεός

ἡγία-

ἡγίασε, Προφῆται ἐσεβάδηνσαν, Βασιλεῖς ἐτίμησαν, καὶ ἅπας γένος Χριστιανῶν εἰς αὐτὸ προστρέχει, ἕως τῆς σήμερον, χάριν προσκυνησας, ἵνα λάβῃ ἐξ αὐτῆς ὀλογίαν. Ὁ δὲν ἐπιτίθῃμι πέρας τῇ φθέρῃ τῆς διηγῆσαι. Διότι ἡ ἄπειρος πλεσιότης ἥ ἐν αὐτῇ χαρίζων, καὶ τὰ μεγάλα αὐτῇ μεγαλεῖα ὀρέπει νὰ τιμῶνται φελοτότερον μὲ τὴν σιωπῇ, φθέρῃ μὲ τὴν ἐπισημίῳ. Ὡσαύτῃ ὅτῃ φελοτότερον μὲ ἐκπληξὺν θαυμάζονται, φθέρῃ ὅτῃ μὲ τὸν νοῦν καταλαμβάνονται. Οἱ παλαιοὶ Ἡλιοπολῖται μὴ δυνάμει νὰ ἐπαινέσωσι κατ' ἀξίαν τὸν Ἡλίον, τὸν ἐδόξαζον μὲ τὸν δακτυλὸν εἰς τὸ στόμα, καὶ ἐγὼ δὲ νὰ μὴ ἐλαττώσω τὰς ἐπαινὰς τῆς τῆ ὀλογημῆς Ὁρῆς, θελὼ νὰ τὰς τιμήσω μὲ τὴν σιωπῇ. Ἀφίημι δὲ νὰ τὸ ἐγκωμιάζωσιν ὅσοι ἔχουσι νοῦς καὶ ψυχῆς καθαρότητα, ὥσαυτὰ τῇ Μαυσιέως, γλῶσσαι δὲ, καὶ βίη ὀρθότητα, ὥσαυτὰ τῇ Ἀραβῶν.

Τὰτο δὲ μόνον σὰς ἐνθυμίζουμι ἔτι, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ Βασιλικὸν καὶ Σεβάσμιον Μοναστήριον, μὲ τὸ νὰ εἶναι πολιορκημῆρον πάντοτε, καὶ φελοκυκλωμένον ὑπὸ ἀγρίων καὶ ἀσεβεστάτων Ἀράβων, ὡς εἶπομεν, ὀρῆσκειται εἰς μεγαλωπῆτιν ἀνάγκην τῇ ἀσπληνῇ. Ὑπεβλήθη δὲ καὶ εἰς χεῖρος βαρύτατον, δὲ τὰ καθημερινὰ καὶ πολυάριθμα ἔξοδα, ὅτῃ γίνονται ἀπὸς αὐτὰς. Οἱ ὅποιοι καὶ μὲ ὅλον ὅτῃ ἀπαιτῶσι τυραννικῶς, καὶ λαμβάνουσι καὶ κέρων ἔσφας καὶ ἐνδύματα, αὐξάνουσι μᾶλλον, ἢ ἐλαττοῦσι τὴν κακίαν τὰς καὶ ὅσῃ πλείονα λαμβάνουσι, τοσῶτῃ φελοτότερας πλεονεκτοῦσι, καὶ ἐπιπράττουσι μὲ φελοτότερας ἐπιβλαὰς, καὶ ἀρπαγὰς, καὶ ἀδικίας τὰς ἐν αὐτῇ ἀσκημῆς σεβασμῆς Πατέρας. Ὡς αὐτὸν λείψῃ ὑμῶν ἥδ' Εὐσεβῶν ἡ βοήθεια, καὶ τὸ ἔλεος, ὅτῃ νὰ χορηγῇ τὴν ἀκρίβειαν διψῆς τῆς πονηρῆς τῇ Ἀράβων τῶν φελοτότερας, κινδυνεύει νὰ ἀρθῇ ἐκ μέσῃ, καὶ νὰ ἐρημωθῇ τὸ πικρὸν ὑπερλαμπρὸν δαῖρμα, τὸ ὅποσον, ἥδ' ἄλλων ἐκεῖσε ὀλαγῶν Μοναστηρίων ἐρημωθέντων ὑπὸ τῇ βαρβαρικῇ ζυγῇ, μόνον αὐτὸ ἔμενει, προνοία Θεοῦ, δόξα, καὶ καύχημα τῇ ὀρθόδοξῃ Γένεσας, εἰς τῇ ὅποις τὰς χεῖρας τὸ ἐνχειρίζουσι ὁ Θεός, ὡς πολυτίμον κεκμηλόν. Νομίζω δὲ ὅτι εἶναι καὶ τὰτο Θεῶν οἰκονομία, δὲ νὰ ἔχουσι αἰτίας οἱ ὀσεβεῖς νὰ φαίνωνται τῆς ὀσεβεῖας ζηλωταί, καὶ εἰς τὰ τῇ Θεῷ Ἀγιάσματα ὀλαβεῖς καὶ ἀπόθυμοι. Ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ βραβεῖον τῇ ἐλευθέρῃ, καὶ βοηθάντων λόγῳ καὶ ἔργῳ τὸ Ἀγιάσκειν ἐκεῖνο Μοναστήριον; Πόσον τὸ δίδόμενον εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν Θεὸν ἔλεος; Τίνα, καὶ πόσα τὰ χαρίζόμενα εἰς αὐτὰς ἐξ ὀρῆς Θεῶν χερσῶν ματα; Μεγάλα πρῶντι, θαυμαστά, καὶ ἀνεκδιήγητα. Ἐπειδὴ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐλεημοσύνη ἡ ὀπρὸςδεκτος, τὴν ὅποιαν ἀποστέλλεται ὁ Θεός, ὡς τῇ Ἀβελ τὴν ἀποσφοράν, καὶ τῇ Ἀβραάμ τὴν θυσίαν, καὶ τῇ Ἀραβῶν τὰ

ὀλοκαυτώματα, καὶ τῶν Μάγων τὰ δῶρα, καὶ τῶν Μυροφορῶν Γυμνακῶν
 τὰ δάκρυα, καὶ τὰ μύρα. Αὕτη ἡ ἐλεημοσύνη αἰσθάνεται ὡς θυμίαμα
 ἐνώπιον τοῦ ζωντος Θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ αὐτῆς δὸν βιάζονται εἰς τὰς κυίας
 τὰ Ἄγρια, ἐδὲ τίθεται οἱ Μαργαῖται ἔμποδος τῶν χοίρων, πυ-
 πὺν εἰπῶν δὸν καταφρονεῖται, μήτε καταπατεῖται τὸ Σεβάσμιον ἐκεῖ-
 νο, καὶ Γερώτατον Μοναστήριον, καὶ μὴ ὅλον ὅπῃ δέρεσκειται, ὡς ῥόδον
 ἐν ἀκαθάρτοις, ἀνάμισα εἰς τὰς ἀλλοθινεῖς Ἀραβας, ἀλλὰ ἔχειται σε-
 βόμενον ὑπὸ πάντων, καὶ δὺλαβῶς τιμώμενον, καὶ προσκυνημένον. Δι'
 αὐτῆς καὶ πᾶσι φιλόθεοι ἄνδρες ἐνασκέμενοι ἐκείσε, ὑποθησαυρίζουσι
 τῆς ἀρετῆς τὰ ἀθάνατα πλέθη, εἴτε γινόμενοι κληρονόμοι τῆς Οὐρανίας
 δόξης, προσβάλλουσιν ἀδελφείπῳ ὑπὲρ τῶν ἐλεεινῶν τὸ μέγα τέτο τῆς
 Ορθοδοξίας ἡμῶν Πίστιος προσκύημα. Δι' αὐτῆς φατεράναι ἕκαστος τὴν
 ἀγάπην, ὅπῃ ἔχει πρὸς τὸν Θεόν, καὶ δὺλάβειαν. Ἐπειδὴ ἔχειται,
 καὶ φυλάττει, μὴ τὴν ἐλεημοσύνην, τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔστι ὁ Θεός,
 καὶ ἐφαίνῃ τοῖς ἀνθρώποις. Μακάριοι λοιπὸν, ὧς δὺσεβεῖς, καὶ Ορθόδο-
 ξοι, ὅσοι βοηθεῖτε πλεσιοπαρόχως τὸ Ἄγιον ἐκεῖνο καὶ σεβάσμιον
 Μοναστήριον, τὸ ὁποῖον ὑποβλέπει μὲν Θεὸς, ὡς εἰς τὸν Ἀρκτικὸν
 Πόλον, εἰς τὸ ἔλεος ἡμῶν τῶν φιλοθεῶν Χριστιανῶν. Μνημόσυνον βί-
 βαια ἔχετε ἀκατάπαυστον εἰς τὰς Γεράς καὶ ἀναιμάκτας Γερουσίας, καὶ
 εἰς τὰς κοινὰς καὶ κατ' ἰδίαν προσδουχάς, τὰς ὀπιπλευρίας ὑπὸ τῶν ἱερῶν
 ἐκείνων Ἀσκητῶν, καὶ σεβασμίων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι προσβάλλουσιν ἀ-
 δελφείπῳ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, τὰ σὰς ἀξιώσῃ τὰ ἰδῆτε ὅχι τὰ ὀπίδια
 αὐτῶν, ἀλλ' αὐτὸν τὸν ἴδιον Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἐν τῇ δούτε-
 ρα αὐτῶν παρυσία, καὶ ἐνταῦθα τὰ μὴ δοκιμάσῃτε τὴν φλόγα τῶν δυσυ-
 χιῶν χάριτι τῆς Ἀκαταφλέκτου Βάπτι, καὶ προσβείαις τῆς Πανσόφου Αἰ-
 κατερίνης. Ἡ ὁποία, μὲν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῶ ἀναριθμῶντων Ὀσιο-
 μαρτύρων Ἀββαδῶν, εἶδε τὰ σφύρη τὸν Ἰσοχὸν τῆς δυσυχίας καὶ δε-
 λείας τὸ Γένος ἡμῶν εἰς δύσυχίαν, καὶ ἐλθούσαν δίκαιη καὶ ἀμετάπ-
 πστον, αὐτὴ ὅπῃ ἐδοκίμασε τὸν τυραννικὸν Ἰσοχόν, ἔχει τὴν ἀγάπην τῆς
 Οὐρανίας Νυμφίτης, καὶ ἔσπευον εἰς τὴν Εὐσείβειαν τὰς πομπήκοντα
 Ρήτορας, οἱ τινες ῥιφθότες εἰς τὴν φλόγα, ἔπυσαν ὡς φοῖνικες εἰς
 τὴν νέαν ζωὴν, ἥς καὶ ἡμεῖς μὴ ὑποτύχομεν.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠
 ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

ΜΗΝΤ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῶν Ἀγίων Πατέρων
ο Θεότατος
Χορός

Τοῦ Εὐαγγελίου
ὁ ἀμέσματος
καρπός.

ΜΗΝΙ' Ι'ΑΝΝΟΤΑΡΙ'Ω, ΙΔ'.

ΜΝΗ' ΜΗΝ Ε'ΠΙΤΕΛΟΥ' ΜΕΝ ΤΩ'Ν Ο'ΣΙ'ΩΝ ΚΑΙ' ΘΕΟΦΟ-
ΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Η' ΜΩ'Ν ΤΩ'Ν Ε'Ν ΣΙΝΑ',
ΚΑΙ' Ρ'ΑΓΩ'Ν, Α'ΝΑΙΡΕΘΕ'ΝΤΩΝ

Α' Β Β Α' Δ Ω Ν.

Εξ τῆς μεγάλης Ε'περιγῶς μὴ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, τὸ Μακά-
ριον, τὸ, α'. Ἀντίφωνον. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐς ὧν
εἶχες, π. 2. Ἰσομύτης Ε'περιγῶς.

Τῆς Ε'ορτῆς τοιοῦτης ἡχος, β'.

Ο'Ν φωτισμὸν ἡμῶν τὸν φωτίσας πάντε αὐθροῶν,
ἰδὼν ὁ Πρόδρομος βαπτιστὴς ἁγίου Ἰωάννου, χαίρει
τῇ ψυχῇ, ἣ ἔμελλε τῇ χειρὶ. δεικνύσιν αὐτὸν, ἣ λέ-
γει πῶς λαοῖς. Ἰδὲ ὁ λυξάνθρωπος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐ-
λθὼν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. ὦ ἀγαπᾶντες Χριστὲ ὁ

Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τοῦ Λυξάνθρωπου ἡμῶν ὑπὸ δαλὸς βαπτιστῆρος, ἣ τῇ τῇ Πρόδρο-
μος παρυσία μαρτυρικῆς, ἐφείκει ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατῶν,
φωνὴ δὲ ἁρμονίαν ὑψίστην ἐκ Πατρὸς. εἰς, ὅν ὁ Πρόδρομος χερσὶ
τε, Τίς με ὑπάρχει ὁ ἀγαπῶν, ἐν ᾧ ἡνδύκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ Γορδαῖα ρεῖθρα σὲ τὸ πηλὸν ἐδέξαντο, ἣ ὁ Παράκλητος
ἐν εἶδει Θεοφάνους καθύρχετο. κλίνει Κορυβὴν ὁ κλίνας ἁρμονίας.

κρά-

κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλασουργῷ. Τί μοι ὀφείτετε τὰ ὑπὲρ ἐ-
μέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τῷ σὺ Βαπτισμῷ. ὦ αἰμαρτίτε Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

ΣΩσαι βυλόμηνος τὸν πλανηθεῖτα ἄνθρωπον, ἐκ ἀπὴξίωσας δέ-
λε μορφῇ ἐκδύσασθαι. ἐπιτε γάρ σοι τῷ Διαπότη καὶ Θεῷ,
ἀνδρέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν. Σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυξαι-
τῶν, πῶς ἐφείσως ἡξίωσας ἡμᾶς. διὸ βοῶμεν σοι. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν δόξα σοι.

Καὶ τῷ Ἁγίῳ Ἀββᾶδων. ἤχος, δ'.

Ὡς γεναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ΕΝ Σινᾷ οἱ ἀοίδιμοι, πολιτεῖαν Ἰσάγγελον, ὁξασκῶντες ὠφθι-
σαν καρπερώτατοι. καὶ γὰρ βαρβάρων τὴν ἔφοδον, σιρρῶς καρπερή-
σαντες, κατεφρόνησαν δεινὰ, τὰ δεινὰ πολεμήτορος, καὶ ἀπέλαβον, τῷ
Μαρτύρων Σπεφάνους ἐπαξίως, οἷς σωόντες τῷ Διαπότη, ὑπὲρ τῷ Κόσ-
μῳ προσβάδυσιν.

Δίς.

ΡΑΪΘΩ καλῶπίζεται, καὶ Σινᾷ νῦν ἰόρτιον, συκροτεῖ πανήγυριν
ὦ φιλέοργοι, δοξολογῶντες ἐν ἁσμασιν, Ἀββᾶδων τὴν ἀσκησιν, καὶ
τὴν ἀθλήσιν ὁμῶς, ὡς ὑπέστησαν ἅπαντες, ἀδαμαίντινον, τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ φρόνημα προχόντες, ὡς προσβάλλοντες ἐν πίσει, πρίσβεις Θεῷ
αὐτομνήσωμεν.

ΟΥ βαρβάρων ἡ ἔφοδος, καὶ δὲ ξίφι, καὶ μάχαιραι, τῷ Ἀββᾶδων
ἐλυσαν τὸ δάπυρον, πῶς πρὸς Θεὸν ἀγαπήσιως, ἥς Κόσμος, με-
σίσωτες, καὶ τὸ φρόνημα σαρκὸς, τῷ Χριστῷ ἡκαλῶν, ὡς αὐτοὶ
ἐκσταῶς ἐκθλήσαν.

Δόξα τῷ Ἁγίῳ, ἤχος, πλ. β'.

ΣΗμερον ἐν Σινᾷ ὁ χορὸς τῷ Πατέρων ἀγάλλεται, καὶ ΡΑΪΘΩ δὲ
συχαίρει, συγκαλῶσα ἅπαντας πρὸς δ'ωχίαν μουσικῶν, ὅτι τῇ
μνήμῃ τῷ ἀθλοφόρῳ Ἀββᾶδων, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπαξίως, ἀνδρημῶντες
κραυγάζομεν. Χαίριτε Πατέρες Θεόσοφοι, Ἡσαΐα, καὶ Σάββα, καὶ καλ-
λὸν τῷ Οσίων, καὶ τῷ Μαρτύρων τὸ κλέος, οἱ καὶ τὸν συρφετὸν τῷ
Κόσμῳ, ἅμα τοῖς συνεθλήσανσι πᾶσι, παρ' ἑδρᾶς ἡγυσταῖνοι, καὶ ὡς
Ἀγγέλοις εἰς Θραμβίῳ, καὶ ἐν Χωρήβ, καὶ Κηδάρ ὑπὲρ φύσιν ἀγανι-
σταῖνοι. Χαίριτε Παῦλε ἀοίδιμε, Πατρὶν τὸ ἐκβλάστημα, ὃ τῷ ἐν
ΡΑΪΘΩ φροῖσάμενος, καὶ τὴν κάραν εἰς μέσον ὑπομνηθεὶς σὺν Γερε-
μίᾳ τῷ κλειῷ, Δόμνῃ, καὶ Σέργει, καὶ πάντων τῶν ἐν ΡΑΪΘΩ ἀναιρε-
θέντων Οσίων. Χαίριτε ἀθλοφόρων χορὸς ὁπποῦν ἀνέμενος, οἱ τῷ
βαρβάρων τοῖς ξίφεσι, ἀνδρόντες τὰ σῶματα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις εἰς

Οὐρανός, τὰς ψυχὰς ἀναπέμφαντες. παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν φι-
λανθρωπὸν Θεὸν τῇ Κόσμου τῷ εἰρηνίῳ αἰπήσασθε, νίκας τῇ φιλο-
χρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Εὐρησίας ὁ αὐτός.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἡγίον, βλέπων ὁ ἐκ σείρας λύχνος φαινός,
ἐν Γορδαῖν αἰτήμιμον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ ἐβόα πρὸς
αὐτόν. σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰσδοξας. τὸ Φῶς ἱλαρόν. τὸ ἀποκείμενον τῆς ἡμέρας.

καὶ τὰ Ἀγνῶσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀγνῶσμα.

Δ Ικαίαν ψυχὰν ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ ὃ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος.
ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων πεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κήκωσις ἡ
ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σωτηρία. οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρή-
νῃ. καὶ ᾧ ἐν ὅφει ἀνθρώπων εἰς κολακασίαν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανά-
σιας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα δόξασθαι θέλουν. ὅτι
ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους εἰσελθεῖν, ὡς χρυσὸν ἐν
χωρὶς πύριον ἔδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξα-
το αὐτοὺς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλαμβάνουσι, καὶ ὡς σπινθήρες
ἐν καλάμῃ ἁδραμύονται. Κενῶσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βα-
σιλεύσουσι αὐτῶν Κύριος εἰς τὸς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, σωθή-
σονται ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ ἀποσπληνῶσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις
καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀγνῶσμα.

Δ Ἰκαίαι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ
φροντίς αὐτῶν ὡς τῇ Τύχῃ. Διὰ τὸ τοῦ λήγοντος τὸ βασίλειον τῆς
δουλοπείας, καὶ τὸ ἁδῆμα τὸ καλῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐ-
τοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπίσει αὐτοὺς. Λήφεται πανο-
πλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὸν κτίσιν εἰς ἀμύνην ἐχθρῶν.
Εὐδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιβηθήσεται κόρυθα, κείσιν αὐ-
τοῦ πέλεκυν. λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσίοις. ὅξυνει δὲ ὀπτό-
μον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ὅτι τὸς πα-
ράφρονας. Προδύονται εὐστοχοὶ βολίδος ἀεραπῶν. καὶ ὡς δὲ δόρυ κλέ-
πῃ τῷ νεφῶν, ὅτι σκοπὸν ἀλλοιῖται, καὶ ἐκ πείρασθαι θυμῷ, πλήρεις
ρίψονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ
δὲ συγκλείουσιν ὀπτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς Πνεῦμα δικαιοσύνης,
καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῆται αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσεται πᾶσαν τὴν γῆν ἀνο-
μία, καὶ ἡ κακοπραγία περιβηθήσεται θρόνον δυναστῶν. Ἀκούσατε ἐν Βα-
σιλεῖς, καὶ συνίετε. μάθετε δικασαὶ περὶ τῶν γῆς. ἐπακούσατε οἱ κρα-

ταυτες πληθους, η γεγαυρωμενοι ὅτι ὀχλοις ἐθναῖν, ὅτι ἐδόθη ὡς
Κύριος ἡ κρατοῦς ὑμῖν, η ἡ δυναστεία παρὰ Τύφισα.

Προφητείας Ἡσαΐα τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΤΑ δὲ λέγει Κύριος, πάντα τὰ ἐστὶ σωτήριον ἅμα, καὶ σωαχθῆσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκούσῃ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τὰς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. γίνεσθε μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γινώτε, καὶ πισθέστε μοι, καὶ σωήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἐμφορὸς μου ἐκ ἐγχείματος ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ ἐκ ἔσαι. ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἔσαι παρ' ἐμέ ὁ σῶζων. ἐγὼ ἀγγεῖλα καὶ ἔσωσα, ἀνείδισα, καὶ ἐκ ἔσω ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῆς χειρὸς μου ἐκταράμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποτρέψει αὐτό; ἔτι λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρώμενος ἡμᾶς ὁ Ἄγιος Γεράκι.

Εἰς τὴν Λιτὴν Γιδόμειλα τῷ Ἀγίαν. ἡχος, α'.

Ο Χορὸς τῶ ἀθλοφόρων Ἀββάδων, Εὐαγγελικῇ φωνῇ πεποιητός, τὸν Κόσμον παρ' ἐδὸς ἐλογίσασα. ὅθεν τὰ πάντα ἀφ' ἐμῶν, ἐν Σινᾷ καὶ Ραΐθῳ καλύβας ἐπήλαστο, καὶ ἐν σπηλαίοις κατόικεν ἐν ἀρχαῖς καὶ πόνοις, καὶ σωπτοῖς δειήσεσιν. ὅθεν καὶ δι' ἀγῶνων ἀθλητικῶν, διπλοῖς σιφαιοῖς σιφανωθέντες, τοῖς δι' αὐτὰς ἡμῖν σωαχθεῖσι, πανήγυριν ἑόρτιον ἡγάρα. Τάτες ἐν καὶ ἡμεῖς ἀδελφημίσωμεν, ἀπαύτως περισβολόντας, τῷ ἐν Γορδαῖν ὑπὸ Γωάννῃ Βαπτιστῇ, δωρηθῶμεν ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο' αὐτός.

ΧΑίριτε Πατέρες τρισόλβιοι. Θεῷ ᾧ δάρετοι, ἔξ πόνων ὁφθέντες ἀσκήσεως, τῷ σωζήσατε, τῷ ζῶντι καὶ κινῶντι τὰς ἐν αὐτῷ. Χειρῶν σωτηρίας, τὸν σωτὴρ ὑμῶν, Εὐαγγελικῶς ἐπ' ἡμῶν ἀράμενοι. καὶ ἐν ἀγῶσι μαρτυρικοῖς προχωρήσαντες, ταχύτερον ἀπελάβετε ὅν ἐποθήσατε Χειρὸν, παρ' ἐκ καὶ σιφανωθέντες, ἐδόξασθε Μακάριοι.

Ἡχος, β'.

ΜΗ ἀθυμεῖτε Πατέρες, ἀλλὰ μάλλον εὐφραίνεσθε, ἔτις ἐβόα ὁ Παῦλος, τοῖς σωασκεμένοις ὡς πορτοῦσμενος. μὴ ἀμνημονεῖτε, τῆς δόξης τῷ Μαρτύρῳ, ἧς κοινοὶ πολλὰκις ἐποθέμεν ἡρέδαι. ἰδὲ καιρὸς ἡγγικεν ἀπαυθῆναι τῷ πόνῳ, μὴ δυσχεραίνωμεν. ἵνα τὰς Στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, ὡς Χειρὸς τῷ Θεῷ, καὶ Σωτήρος τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Ο' αὐτός.

ΠΑῦλε Μακάριε, Πελοποννήσια τὸ βλάστημα, Πατρὸν τὸ κλέος, καὶ Ραΐθῳ σεμνολόγημα. σὺ καὶ τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως ἡμῶν.

σας,

σας, καὶ τὰς ὑπὸ σέ, ἀπαύσις διδασκαλίαις ἐσπείρας. ὅθεν καὶ δεομένη
σε, ἐν τῇ ἐπιτροπῇ τῇ ἀνιμέραν Βλεμμένων, Οὐρανίᾳ φωνῇ, δὲ τῇ
βήματος προσκαλήσῃς ὑμᾶς εἰς ἀνάπαυσιν, οἱ πάντες ἤκιστα, καὶ δι' αὐ-
τὴς προσθύμας, ταῖς βραχύναις τὰ σώματα παραδίδου, μεθ' ὧν τὸν
ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι, ἀνίστασθε ὑπὲρ ἡμῶν, ἀπαύτως πρὸς
Κύριον.

Ἦχος, πλ. δ'.

Κ Αἰσπίζεται Πατεῖς, ἡ θρησκείᾳ σε Πάτερ Παῦλε Μακάριε.
Ραῖδω δὲ καὶ Σιγᾶ, τὸ Θεοβάδισον Ὅρος, τὰς πόδας τῇ κα-
μάπῳ, καὶ τὰς ἀθλῆς τῇ ἀγῶνι ἀνιστάμενος, ἀνδριμύσιν ἀπαύτως,
τὸν σὲ δοξάζων. Κύριον.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Ο Ξιοι Πατέρις, μιλιώσασθε ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἡ-
ξιώθητε τὰ ἔθνη τῆς ζωῆς σύμφυτοι γινώσκειν, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν,
ἀθλήσεως Στεφάνου ἐξωθήσεται. παρρησίαν ἔχοντες, πρὸς τὸν Ἀγνο-
σέτω Θεόν, καὶ ἡμῖν αἰτίσασθε ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Σ Ἡμερον ἡ κτίσις φωτίζεται, σήμερον τὰ πάντα ἐφραίνονται, τὰ
ὐράνια πάντα, καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγ-
νυται. Ὅπως ἡ Βασιλεία παρυσία, καὶ ἡ τάξις ἀφραγίνεται. Δρά-
μωμὴ πίνω δὲ τὸν Γορδάνην, ἰδωμεν πάντες τὸν Γεωργίον, πῶς
βαπτίζει Κορυθῶν, ἀχειροποιήτων, καὶ ἀμαρτητῶν. Διὸ Ἀποστολικῶν
φρονῶν προστάδοις, συμφώνως βοήσωμεν. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τῷ Θεῷ,
ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ
μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν σίχον, τῆς Ἑορτῆς Γ' Διόμεια, ἦχος, β'.

Ε Ἰδοὺ τὸν ποταμὸν, ἰδὼν σε ὁ Γεωργίος πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον,
ἔλεγε Χειρὶ τοῦ Θεοῦ. Τί πρὸς τὸν δῆλον ἀφραγέοντα, ῥύπον
μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σὲ Βαπτίσω; Παῖδες; ἀλλὰ τὸ
τὸν φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Τίς; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πά-
ματος Ἀγίου; καὶ τὸ οἶδας, δίδόναι τοῖς πιστοῖς τὴν εὐδοκίαν. ὁ Ἐπιφα-
νεὶς Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

σίχ. Ἡ ὁχλοπληθὺς εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ε Ἰδοὺ σε ὕδατα ὁ Θεός, ἰδοὺ σε ὕδατα, καὶ ἐφραγίσαν.
πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, ἀποφθαλμῶσαι τὰ Χερσὶν καὶ δεικνύ-
ται, καὶ δι' αὐτῶν τὰ Σιχαίμ. ἀλλὰ φόβῳ παρυσίαν, τὰ μὴ
βασίλειον, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δυναμίν σου. μεθ' ὧν Οἰκτιρῶν,
ἀπαγγέλλομαι τὴν αἰνίσαν λέγοντες. Ὁ Ἐπιφανὴς Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Υ

σίχ.

σίχ. Τί σοι ἔστι Θάλασσα ὅτι ἔφυγες;

Σὴμερον ὁ Οὐρανὸς καὶ γῆς Ποιητὴς, φεραίνεται σαρκὶ ἐν Γορδαίν, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀμαρτητός, ἵνα καθάρῃ τὸν Κόσμον ὑπὸ τῆς πλαγῆς τῆ ἐχθρῆ. καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δέλεο ὁ Διαπότης τῆ ἀπαιτῶν. καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῇ γένει τῆ ἀνθρώπων δωρεῖται. αὐτῷ βοήσωμεν. ὁ Ἐπιφανὴς Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Τὸν Γαγγύλλον βίον πολυδίσκαμοι, πόνοις ἀσκητικοῖς Πατέρες Ὅσιοι, ἐγκρατεῖα τὸ σῶμα δελαγωγήσαντες, καθυπατάξατε τῇ Πρόματι. Ἐργάται θλόμβροι τῆ ἐπιτολῶν τῇ Κυρίᾳ, τὸ ἀρχιτυπον κάλλος τῆς εἰκότος ἐφυλάξατε, καὶ ἀθλητικῶς ἀγῶνας, ἐκ τῆ ἀσκητικῶν ἐδράκων διλυύσατε. καὶ διπλοῖς σφαῖραις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἐκτελέσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

ΤΑ' τῆ Ἀγγέλων στρατόματα ἐξίστατο, ὁρῶντές σε σήμερον ἐν τῇ Γορδαίν, γυμνὸν ἐσῶπα Σωτῆρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τῷ ἄχραντον Κορυφίῳ σου ἐσπυκλίνοντα, Βαπτισθῆναι ὑπὸ Γεωργίου. σὺ γὰρ πτωχὸς σωτὴς ἐκείνης, ὁ Κόσμος ἐπλητίσθη, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἐν Γορδαίν.

Δόξα, τῷ Ἀγίῳ, ἦχος, α'. Τῷ Γαβριὴλ φεγεζαμένῳ.

Τοὺς ἐν Σινᾷ Ἀβλοφορεὺς καὶ Ἀββάδας Κυρίᾳ, καὶ Ρ' αἰθῶ τῆς Πατέρας, ἐπαξίως ὑμνεῖμεν, ἀπέντες Οἰκτιρῶν Λυβῶν, ἐρῶντες ἔξ τ' ὕψους τοῖς πιστοῖς, καὶ νίκας δαρπιδύσαι τῇ Βασιλεῖ, Ἀββάδων ταῖς δεινότησι Δόξα τῇ ἐνιχύσαντι ὑμᾶς. Δόξα τῇ Βαπτισθῆναι Χειρῶν Δόξα τῇ σφαῖραις ὑμᾶς διπλοῖς ταῖς σέμμασι.

Καὶ νῦν. Ἐν Γορδαίν. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μὲν τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ αὐτὰ. Εἰτα τὸ Καθίσματα τῷ Ψαλμῷ. Μετὰ τῷ, α'. Στιχολογία Κάθισμα τῷ Ἀγίῳ, ἦχος, γ'.

Τῷ ἀραιότητι.

Α' Παρηγάμνοι καὶ ἐν τῇ Κόσμῳ περπνέ, καὶ θιασάμνοι ἐν ταῖς ἐρήμοις σοφῶς, ἐν Ρ' αἰθῶ καὶ ἐν Σινᾷ, ἠδολήσατε φεγεζομένως. ὅθεν καὶ τὸν Στέφανον ἐκ Θεοῦ ἐκομίσασθε, Μάρτυρες καὶ Ὅσιοι ἀληθῶς ἐνδεικνύμενοι, καὶ νῦν μὲν Ἀγγέλων σωόντες, πάντων ἡμῶν μνηστῆρας ποιεῖτε.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ε' Πιφανέντος σου ἐν Γορδαίν Σωτῆρ, καὶ βαπτισθόντος σου ὑπὸ Προδρόμῳ Χειρῶν, ἡγαπημένος Τίς ἐμαρτυρήσης. ὅθεν καὶ σωματάρ-

χος, τῷ Πατρὶ περιαιρωται, Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον ὅπῃ σὲ κατεγίγνετο, ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριᾷθεῳ.

Μετὰ τὴν, β. σιχολογίαν, Τῶν Ἀγίων, ἡχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐορτάζει Σίναιον, καὶ Ρ' αἰθῶ ἀφροσύνας, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ Ἀ' εὐλοφῶν Ἀββάδων. Μάρτυρες μὲν Ο'σίων ἀγαλλιάονται. Ἀγγελοι σεφωρηφόροι συγκατιόντες, σεφωρῶσι τὰς Ο'σίας, διπλοῖς Σεφωρῶσι, ὡς πανοπλίαις Χειρῶν,

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, τῆς Εὐορτίας.

Ὁ αὐτός.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Γορδαῖν ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, ὑπὸ τῷ Θεῷ Προδρόμῳ, αἰῶντα ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει, ὅπως ὤζειν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπιφάνῃ, ἐν ἑσέῳ θείῳ, ὡς ἐσερῶς ἐπ' αὐτὸν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα τῷ Ἀγίῳ, ἡχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇν ἔρημον πολίσαντες, ἐν δόσειβείᾳ Θεῷ, τὰ πάθη ἐρημάσαντες ἐν ἐγκρατεῖ σαφῶς, ὡς φοινῆξ ἠωθήσατε, βοήθους ψυχοβόφους, ἀρετῶν Θεοφόροι, φέροντες τοὺς ἀνθρώπους, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι. διὸ καὶ μεγαλιούμην πίσει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, τῆς Εὐορτίας. ὁ αὐτός.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας τὰ Γορδαῖνα, τὸ κράτος συνέβηξας τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν. Τ' ἐκλινὰς τῇ παλάμῃ, σιαυτὸν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γένος. διόσε ἱκετεύομεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ, α. Ἀντίφωνον τῷ, δ'. ἡχος.

Προκείμενον, ἡχος, δ'.

Δίκαιος ὡς φοινῆξ αἰθήσει.

σιχ. Πεφυτάμενος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πάσα προῆ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τῷ καὶ Ματθαῖον.

Εἶπε δὲ Κύριος, πάντα ὅσα αὐτὸς θέλητε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς. Οὗτος γὰρ ὤζειν ὁ νόμος, καὶ οἱ Προφῆται. Εἰσέλθιτε δὲ τῆς σεουῆς πύλης, ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ ὀρθύχωρος ἡ ὁδός, ἡ ἀπάγεσθαι εἰς τὴν ἀπώλειαν. καὶ πολλοὶ εἰσιν, οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. σεουὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός, ἡ ἀπάγεσθαι εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι αὐτῇ. Προσέχετε δὲ ὑποὶ τῷ Ἰσραὴλ προφητῶν. οἱ τινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν

ἐν δύμασι καρβάτων, ἔσονται δέ εἰσι λύκοι ἄρπαγες. Ἀπὸ τοῦ καρ-
πῶν αὐτῶν ὀπηνώσονται αὐτοί. Μήτι συλλέγουσιν ὑπὸ ἀκανθῶν σαφυ-
λιῶ, ἢ ὑπὸ ξειβόλων σύκα; Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθόν, καρπὸς κα-
λὸς ποιεῖ. τὸ δὲ σαφρὸν δένδρον, καρπὸς πονηρὸς ποιεῖ. ὃ δὲ διώταται
δένδρον ἀγαθόν, καρπὸς πονηρὸς ποιεῖν, ὃ δὲ δένδρον σαφρὸν, καρ-
πὸς καλὸς ποιεῖν. πᾶν ἔν δένδρον, μὴ ποιεῖν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτε-
ται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἀραγε ὑπὸ τοῦ καρπῶν αὐτῶν ὀπηνώσονται
αὐτοί. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν Βα-
σιλείαν τοῦ Οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ
ἐν Οὐρανοῖς.

Εἰπε ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τοῦ πάντων Ἀββὰδων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. ἤχος, β'.

Ο "Σιοι Πατέρες, οἱ ἐν Σινᾷ, καὶ ἐν Ραΐδῳ, Θεὸν κατ' ἄμφω δι-
α-
ριστήσαντες. τὸ πρότερον μὲν, ἐν ἀσκήσει μακροχρονίῳ, τὸ δὲ ἄλ-
λον δὲ καὶ ἐν ἀθλήσει, ἐγκρατεῖς τῶ πρόθε ἡρώδῃ, τῶ ἀνδραγαθῶν
ἡμῶν, ὑπὸ παντοίων κινδύνων λυξώσατε, καὶ πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τῶ Κόσ-
μου ἀριστεύσατε, τὸν ἐκουσίαν τῶ Κάρου τοῦ Προδρόμου, καὶ ἀγιά-
σονται τῶ φύσει τοῦ ὕδατος. τὰς νίκας δεῖναι τοῦ νικητοῦ εὐχα-
ρίσας, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰδ' ἔγω οἱ Κανόνες τῆς Εὐρυπίας εἰς, σ'. καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς, η'.

Ο' Κανὼν τῆς Εὐρυπίας. ἤχος, β'.

Ω' δὴ, α'. Ο' Εἰρμός.

ΒΥΘᾶ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ ἔξ ἑξῆς οἰκίαις ἔλκει, ἐν αὐτῇ
κατακαλύψας ἀντιπάλης, ὁ κραταῖος ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι
δεδόξασαι.

Α Δάμ τὸν φθαρόντα ἀναπλάττει, ρείθροις Γορδάνου, καὶ δρυκόντων,
κεφαλὰς ἐμφωλοδόντων ἑξοθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τοῦ αἰῶνος Κύ-
ριος, ὅτι δεδόξασαι.

Π Τεὶ τῆς Θεοτόκου αὐτῇ, σάρκα ὑλικὴν ἡμεισμοῦ, Γορδάνου
ἐξοθλάττει τὸ νάμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος, ὅτι
δεδόξασαι.

Τ Οὐ ρῦπον ὁ σπῆλαι τοῦ ἀνθρώπου, τῶ τοῖς καθαρθεὶς ἐν Γορ-
δάνῃ, οἷς θελήσας ὁμοιωθῇ ὁ καὶ μέινας, τῶ ἐν σκοτεινότητι
Κύριος, ὅτι δεδόξασαι.

Εἴπερος Κανὼν τοῦ Ο' σίου. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Α' θλῆς ἀνυμνεῖν Πατέρων μέγα ἔλεος.

Γωτήφ. Ω' δὴ, α'. ἤχος, δ'.

Θαλάσσης πὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Αΰκησει φωτεινοὶς ἡρώδης, μακαριώταται, Θεοειδὲς εἰδείχθητε σαφῶς, τῇ κενώσῃ τῷ αἵματος. διὸ σωμαπαγάλλετε, τοῖς ἀσκηταῖς Χειρὶ καὶ Μάρτυρι.

Θαλάσῃ τῇ τῷ δακρύων πρότερον, ἐναπιπνίζετε, πὸν Φαραὼ σοφοὶ πὺν νοητὸν, τῷ αἱμάτων εἰς ὕπερον, τοῖς ὀχευτοῖς ὠλίσσατε, καὶ ἀφανία παρεπέμφατε.

Λαμψυμένων ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἀθλήσιν, ἐπομοῇ διαρρόντες Χειρὶ, φωταυγὴ ἀπεργάσαδε, καὶ ἐμφανὴ τὴν ἀσκήσιν, ὑπὲρ ἀνγὰς ἡλίου λάμπωσαν.

Οὐ γλῆφες, ἐκ ἀλγεῶν ἐπιπασίς, ἐ μακρυσμός παντελής, τῷ κοσμητῶν φροντίδων Αἰθλητῶν, ἐ βαρβάρων ἀνήμερος, ἐπιτρομὴ τῆς κρείττονος, ὑμᾶς ἐλπίδος ἐπηγάγετο. Θεοτοκίον.

Υπάρχων ὁ καὶ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται Δέσποινα βροτῶν, ἀσπληγχνία ἡρώδης, ἵνα βροτῶν διὰ ἀφανίαν, φιλαθροπίαν ἡρώδης.

Ἐπερος Κωνὸν τῷ Αἰββάδων, ἡχος, β.

Οὐ καὶ ἀκροσιχίς.

Δέσποινα Σταυρὸν Φροτισμένη Παξίως.

Ωδὴ, α. Βυθὸς ἀνεκάλυψε πυθμῆα.

Δακρύων μὲν πρότερον τοῖς ρείθροις, πᾶσαν τῷ παθῶν τὴν φλόγα ἄλως, κατασβέσασατες, αἱμάτων δὲ εἰς τέλος, τὴν διακρίων, διακρίας Οἱοῖσι πάντων ἡρώδης.

Επὶ ὧν Σταυρὸν πὸν τὸ Κυρίον, ἄρατες σοφῶς κατ' ἵχνος τῆς, ἐβαδίσσατε ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει, ἐν Ραῖθῳ, καὶ Σιναίῳ Οἱοῖσι, εἴθις ἐξέφθητε.

Ησχώθη Δαιμόνων πᾶσα φαλαγγίς, ἐλέησα Αἰββάδων τὰς ἀγῶνας, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὴν πληθύν, τῷ Ἀγγέλων φέρουσαν εἴφῃ Οὐραία. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς τῇ παχύτητι Παρθένῃ, ὅλος εἰσώδης ὁ Θεὸς Λόγος, ἐν τῇ μήτρᾳ σαρκοφόρος, δίχα φθορᾶς, Βαπτισθεὶς ἀνέπλασε, γένος ἀνθρώπινον. Καταβασία.

Βυθὸς ἀνεκάλυψε πυθμῆα. καὶ ὁ Γαμβικός Εἰρμός.

Σταβὴ Θαλάσσης, κυματίζον σάλον,

Ἡπειρον αὐτίς, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

Μέλας δὲ πόντος, τριτάτος Αἰγυπτίον,

Ἐκρυψεν ἄρβυλον, ὑδατοφύτος τάφος,

Ρώμη κραταίᾳ, δεξιᾷ τῷ Δεσπότη.

Ωδὴ,

Ω, δὴ, γ'. Ο' Εἰρμός.

17 **Ι**Σχυὴ ὁ διδῶς, τοῖς Βασιλευσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χειρῶν
 17 αὐτῶ ὑψῶν, Παρθένε ὑποτίκτεται, μόλει δὲ πρὸς τὸ Βάπτισ-
 17 μα. Διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, ἃ ἐστὶν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἃ ἐκ
 17 ἐστὶ δίκαιος πλῆσσε Κύριε.

ΣΤειρόμενα πλῆν, ὑπεναμύνη δεινῶς σήμερον, ὀφραῖνα Χεῖρ
 ἡ Ἐκκλησία, δι' ὕδατος καὶ Πνέματος, Τίσι γάρ σοι γεγενήω-
 ται, ἐν πίσει ἀνακράζοντες, ἃ ἐστὶν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἃ ἐκ
 ἐστὶ δίκαιος πλῆσσε Κύριε.

ΜΕγάλη φωνή, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος, Χεῖρ ἐποιμάσατε
 ὁδοῦς, καὶ τείβετε τὸ Θεῶ ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἀπεργάσαθε, ἐν
 πίσει ἀνακράζοντες, ἃ ἐστὶν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἃ ἐκ ἐστὶ δι-
 καιος πλῆσσε Κύριε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν Σοφίᾳ.

ΣΤυπτεμμένη, διανοῖα Θεὸν στραπύσσαντες, σωτηρεύετε ἐχ-
 θρὰ, μεγαλαυχίαν Μακάριοι, ξίφει σωτηριβόμοι, καὶ Σα-
 ταπύμοι.

ΑΠοσκοπῆντες, ἡμεῖς μενόντων σοφοὶ τὸ αἶδιον, ἡμεῖς ἀσάπων καὶ
 ῥόδων, τὸ χαμῖπτις ἀπεκρῆσαθε. ὅθεν μακαρίζετε Ὅσιοι
 μάρτυρες.

ΝΟμῶ τῷ Θεῷ, ὁσεβεῖ διανοῖα περὶ θήσαντες, τῆς σαρκὸς παρ
 ἡδονᾶς, δι' ἐγκρατείας ὀλέσατε, καὶ νυνὶ ἐσαθλήσαντες, δό-
 ξης ἐτύχετε. Θιοτοκίον.

ΥΠεραγία, ὑπεράγιον Λόγον κηρύσσας, καθαγίαστον ἡμῶν, καὶ
 τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἡμεῖς μακαρίζοντων σε τὴν παν-
 τώμητον. Ἄλλος. Γενῶ ὁ διδῶς.

ΙΣχυὴ ὁ διδῶς τοῖς Βασιλευσιν ἡμῶν Κύριος, ἰχθυὶ ἐνέχουσιν ὑ-
 μᾶς, παντοδυναμῶ σύμπαντας, πρὸς ἀσκησιν, καὶ ἀθλῆσιν, ἐν
 αἷς πιστῶς ἐκράζετε, ἃ ἐστὶν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἃ ἐκ ἐστὶ δι-
 καιος πλῆσσε Κύριε.

ΣΤυχάρητε χοροὶ, Σιναϊτῶν θυθῆως σήμερον, Ἀββὰδων τὰ Λεί-
 ψατα πλετών, ὡς θησαυρὸν ἀσύλητον, Γάματε προχέοντα τοῖς
 πίσει ἀνακράζοντες, ἃ ἐστὶν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἃ ἐκ ἐστὶ δι-
 καιος πλῆσσε Κύριε.

ΣΤαγόσι πυκνοῖς, ἐν Ραῖθῳ καὶ Σινᾷ Ὅσιοι, δακρύων σου αἱ
 μασιν ὑμῶν, τὴν γλῶσσαν καθαγιάσαντες, εἰς Οὐρανὸν ἐπήρθη-
 τε, οὗθα τερπνῶς κραυγάζετε, ἃ ἐστὶν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 ἃ ἐκ ἐστὶ δίκαιος πλῆσσε Κύριε.

Θεοτικόν.

Τὸν τὸν ποικίλιν, ἐκδυσωπῆσα Ἀετάρδοι, πρὸς βείας ἀπαύτοις
τῷ σιπῶν Ἀββαδων καποικτεήρηται, καὶ πάσις βλάβης λύσω-
σαι, τὸς πίσει ἀαυράζοντα, καὶ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ
ἔστι δίκαιος πλώσιν Κύριε.

Καταβασία.

Ταχὺ ὁ διδάς, καὶ ὁ Ταμβικός.

Οἶσαι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λούτων στυπιδλασ-
μῶν μύλας, Ἀγαλλιῶν, καὶ πλατιῶν μῶν ἑρμα. Λόγον πλέ-
κοιτες, ἐκ λόγων μελωδίας, Ὡς τῷ πρὸς ἡμᾶς ἡδεται δωρημάτων,

Κάδισμα. Τῶν ΟΨΙΩΝ. ἦχος, δ'.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Αΰστην ὁμόσκηλοι, καὶ τῷ Μαρτύρων, ἐν Σαῶ ἀσκήμοι, καὶ
Ραῖθῳ ὑπερφύως, καὶ ἐναδλῆτες ἐπὶ ῥήντε, μετ' Ἀγγέλων εἰς
ὕψι Οὐραία. Δόξα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως πάροικοι δεικνύμενοι, καὶ περιπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι,
ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἡσκήσατε Οἱ οἱ, γυμνάσιν κοσμη-
δοῦτες, ἀριῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῷ Χριστῷ παθη-
μάτων. Διὸ καὶ ὑπὸ μείνεται τῷ τῷ βαρβάρων σφαγῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ὁ αὐτός.

Οὗτος ὡς ἰμάτιον φεβαλλόμενος, τὸν φεῖδρα φεβαλλόμενος τὰ
Γορδαίνα, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτῶς μαρτυρῶντος τὸ Πα-
τρὸς τῷ στυπιδρόν, καὶ τῷ προπορεύοντι, τῆς τῷ Πνεύματος δόξης.
αὐτὸς ὅστις ὁ φατίζων, καὶ ἀγιαζὼν ἡμᾶς.

Ὡς δὲ, δ' Ο' Εἰρμός.

Αΰχοι Κύριε φωνήσας ἐν εἰπας, φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτι
ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρέμενος Τίμῳ. Ο-
λος γεγονώς τὸ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβρόντησε. σὺ εἰ Χριστὸς, Θεὸς
Σοφία καὶ Δυνάμις.

Ρῥητόμενον Ἡλίου τίς εἶδες, ὁ Κῆρυξ βοᾷ τὸν ἐκλαμπερον τῇ
φύσει, ἵνα σε ὑδάσιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατρὸς χαρμητῆρ,
αἰδῶν ἐκπληρῶν. καὶ χόρτος ὢν, πνεὶ φάσσω τῆς σῆς Θεότητος. σὺ ὅν
Χριστὸς, Θεὸς Σοφία καὶ Δυνάμις.

Υπέφλωσεν εὐθεὶον ἡ εἶχον, ἀλάβειαν Μωσῆς φετυχάνσοι
ὡς γὰρ τῆς βάπτει φωνήσας ἡδύνη, ἀδύς ἀπεσφῆ τὰς δ-
φεις. ἐγὼ δὲ πᾶς βλέψωσι φωνῶς, ἢ πᾶς χειροδεύσωσι, σὺ γὰρ
Χριστὸς, Θεὸς Σοφία, καὶ Δυνάμις.

Ψ.

Υτῆς πελῶν ἔμφορος, καὶ λογῶ τιμωμῆτος, ἀφύχων δὲ λαβέ-
μα. εἰ γὰρ βαπτίσω σε κατηγόρον μοι ἔσαι, πυρὶ καπνίζο-
μενον. Ὁρὸς, φυγῆσα δὲ θάλασσα διχῆ, καὶ Ἰορδάνης ἔπερ εἰραφεῖς·
σύ γὰρ Χεῖρὸς Θεῶ Σοφία καὶ Δυνάμις.

Ἄλλος. Ἐπαρθεύεσσε ἰδῶσα.

ΜΗ' τοῖς πάθεσι τῶ σώματος ἠττιθεύτες, τὸν δυσμῆν ἠττήσατε,
καὶ θανατωθεύτες, ἔλπει Παμμακάριστοι, ζῶντες πρὸς Οὐράνιον,
χαίροντες, ὁμῶ μετετέθιτε.

ΝΕκρωθεύτες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐθέλωσιν Οἱ οἱ τῶ
ᾧ ἀποκρίνεται, ἐκασίως ἔλπει, δεινῶς τεθαλάπηθε, ζῶντες
θανεῖν πιστόμενοι.

ΕΠιάνθητε ὡς ἄνθρωποι τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ ὡς κελὶ ὀπίσημοι, χερ-
σὶν αἰμοβόρων, λύκων ἀναιρεθεύτες, ζῶντες πρὸς Οὐράνιον, Οἱ
οἱ Χεῖρὸς προσελύχθητε.

ΙΕρεῖς καὶ πρισβύται καὶ νεανίσκοι, οἱ Ραῖθω καὶ Σίναιο, Ὁρὸς κα-
ποικῶντες, Μάρτυρες γεγόνασιν, Οἱ οἱ βιώσαντες, καὶ βιωσάμενοι
τεθνήξαντες.

ΝΕργεῖ τὸν ἀνθρώπου νῦν βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Κύριος,
ἐφθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ βροτὸς ἡρώμης, αὐτῶ μελωδῶσαι, ὁ
δὲ τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Ἀκήκοι Κύριε.

ΑΚήκοι Κύριε φωνῆς σε καλέσης, χορὸς Ἀββὰδων καὶ Παύλων,
ὅτι ἐφάνησας οἱ πάντες δεῦτε πρὸς με, αὐτῶ ἐχόμενοι ἐν παῶ.
ὅθεν σὺ χαρὰ ἀνέβω, ἔλπει ἀναιρέμενοι. σύ εἰ Χεῖρὸς Θεῶ Σο-
φία καὶ Δυνάμις.

ΥΠέφηνεν οὐρανὸν καὶ εἶχεν, ἀλάβειαν πληθύνει ἡ καὶ Ἀββὰδων,
ὡς γὰρ τῶ βήματος φωνήσαντα ἡδύνθη, οὐδὲν προσεπλάκη μα-
χαίρας, δι' ὧν καὶ τῆς δόξης Οὐρανῶν, ἐξυφώνησε κραυγάζουσι. σύ
εἰ Χεῖρὸς Θεῶ Σοφία καὶ Δυνάμις.

ΡΕόντων τὸ ἄσπετον ἰδόντες, τὰ ἀρόσκαυρα σοφῶς τοῖς αἰωνίοις,
οἱ ἐν Σινάει ἀντηλάξαντο Ἀββὰδες, ἐν πόνοις καὶ δάκρυσιν αὐ-
τῶν. ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις σιωπῶντες, ἀχαλῆτως κραυγάζουσι· σύ εἰ
Χεῖρὸς Θεῶ Σοφία καὶ Δυνάμις.

Θεοποιόν.

Ο Λόγος ἀόρατος ὑπάρχων, σάρκα εἰληπῶς ἐκ σῆ Παρθένου,
ὁρατὸς ἀνθρώπου ὥραθη ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ κατήλ-
θεν, ὁ καθαρὸς καθάρσιν αἰτῶν, ὃν ὑμνεῖντες κραυγάζουσι. σύ εἰ
Χεῖρὸς Θεῶ Σοφία καὶ Δυνάμις.

Κατα-

Καταβασία.

Αἰήτοι Κύριε φωνῆς σου ὃν εἶπας. Καὶ ὁ Γαμβικός.

Π Τρω καθαρθεῖς μουσικῆς θεωρίας,
 Τμῶν Προφήτης τῶν βροτῶν καενουργίας,
 Ρήγνυσι γῆραι, Πνέματι κροτωλῶν,
 Σάρκωσιν ἐμφαίνεσαι ἀρρήτε Λόγῳ.
 Ω, ἡ δύνασὼν τὰ κράτη συνεβίβη.

Ω, δὴ, ε. Ο' Εἰρμός.

Ι Ησῆς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λύσαι τὸ καπικεῖμα ἦκει, Ἀδὰμ τὴν
 πρωτοπλασῆ, καθαρσίῳν δὲ ὡς Θεὸς μὴ δόμῃρας, τῇ πεπότητι
 καθαίρεται ἐν τῷ Γορδῶνι, ἐν ᾧ τῶν ἰχθύων κτείνας, ὑπερέχουσιν
 πάντα τῶν εἰρῶν χαρίζεται.

Σ Τηλδοτόν ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ Γωάννη βαπτισθῆναι, αὐτοῖς ἐν
 μέσῳ ἔση. προσεφώνει δὲ τοῖς παρῶσι. τίς ἰδεῖξον ἀπει-
 θεῖς, τῶν ὀργῶν ὑμῶν ἐκκλίνει τῶν μέλλουσιν; καρπὸς ἀξίως Χειρῶν
 ἐκτελεῖτε. παρὼν γὰρ τοῦ εἰρῶν χαρίζεται.

Γ Εωργός ὁ καὶ Δημιουργός, μέσος ἐσθκῶς ὡς εἰς ἀπάντων, καρδίας
 ἐμβατόει· καθαρτέρειον δὲ πτόον χειρισάμενος, τῶν παγκόσ-
 μιων ἀλωνα παυσόφως διέησι, τῶν ἀκαρπίας φλογων, διακαρπῶσιν
 αἰώνιον ζωὴν χαρίζομενος.

Αἰῶς. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Π Αράδεισος θυφῆς, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, εἰδέχθητε μέσον ἔ-
 χαν, τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεξαμένοι.

Α Γμάτων τὰς κρυνάς, ἡ δακρύων συνάψαντες, τὰς ῥόμασι Θεο-
 φόροι, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν ταῖς ἐβουδίσατε.

Τ Ερπνόηται Θεῶ, καθορᾶν ἡξιώθητε, αἰώνιον ἀφροσύλῳ, ἀπὸ
 κόπων καὶ πόνων μακάριοι εἰληφατε. Θεοτοκίον.

Ε Κύσας Θεὸν, ὑπὲρ λόγον καὶ σῆτοιαν, καὶ ἔμεινας μὴ πόκον,
 ὡς ἀπὸ τόκου Παρθένος Ἀγνῆ Θεοχαρίτατε.

Αἰῶς. Ἰησῆς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Υ Πελθῶν ἡδὲ Αββαδῶν χορὸς, ὁ οὐκωδεκαήμερος ἅπας, τὸ
 σταδιον τὸ βίβ, ἐν ἀγῶσι τε, καὶ συλλήτοις δεινέσει, ἡδὲ Βαρβα-
 ρων τοῖς ξίφεσιν ἐκλινῶν τὰς αὐχνας. διὰ διπλῶν Στεφανῶν, ἡξιώθη-
 σαν ἅμα ὑπὲρ πάντων ἀρεσβόλοντες.

Φ Αἰδροπότη ἡ μνήμη ὑμῶν, Οἱοι καὶ Μάρτυρες ὄντως. ὑμεῖς γὰρ
 ἐν Σιναῖ, καὶ ἐν Ραῖθῳ, ἐν ἀσκήσει συζήσαντες, δι' ἀθλη-
 σέως ἤρθητε σκηνῶν Οὐρανίαις, εὐδα μὴ Ἀγγέλων π' ὑπέρδια,
 ἤδετε Θεῷ παρασάμενοι.

Ζ

Ρ' α.

Ρωμαλαῖος ὁ Παῦλος σωτὴρ, πῶς ἐν Ρ'αῖθῳ ἀσκεμμένοις, ἀ-
πείαντι Βαρβάρων ἀνέδεδεικτο, καὶ ἀπόδειγμα γίγονεν ὡς πρω-
τόων ἀθλήσεως, παρὶς ὧς ἐν μέσῳ. διὸ ἀποφρονῶς πάντες ἀνεδέξαν-
το, Μαρτυρεῖν ἐφ' ὧς Οὐραίνῃ. Θεοπτόν.

Οτὼ μνήμῃ δόξαςας Θεός, παύειν τῷ Ἀγίῳ Ἀββάρων,
πῶς δόξης πῶς ἀρρήτως καταξιώσων, τὸς δόξαςοντας σήμερον, ὡς
αὐτοὺς ἀνεδόξαςας, ταῖς πῶς Θεότητι, ἀρεταῖς τῷ λαῷ σου, χαρι-
ζόμενος λύθωσιν, εἰρήνῃ, καὶ ἔλπῃ.

Καταβασία.

Γησὺς ὁ ζωὴς ἀρχηγός. καὶ τὸ,

11 **Ε**χθρὸς ζοφώδης καὶ βεβορβορωμένος,
12 **Γ**ὼν κθάρσει Πνέματος λαλεμένης,
13 Νέας προσωρμίδην ἀπλανῆ τῆς βίβλου,
14 Ἀγλαῖα ἀπόσιτοι εἰς θυμῷ σου,
15 Μόνοις προσιτῶν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ωδὴ, σ. Ο' Εἰρμός.

11 **Η**φανὴ τῷ Λόγῳ, ὁ λυχνὸς τῷ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τῷ Ἡ-
12 λίῳ Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε πᾶσι βοᾶ τῶς λαοῖς,
13 καὶ προκαθαίρειτε. Ἰδοὺ ἦν παρὶς Χειρὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον
14 λυθόμενος.

Γεννηθεὶς ἀρρόδως ἐν Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἐκ τῆς Παρθένου δίχα
σαρκῶται ρύπτῃ Χειρὸς. ἔν τῳ ἱματίῳ τῷ ἐξ ἡμῶν τῷ Λόγῳ συ-
νάφειας, λύειν ἀμύχανον, διδάσκει ὁ Πρόδρομος, γνησίως ἐκ πλάνης
λυθόμενος.

Εν πυρὶ Βαπτίζει τελευταῖον Χειρὸς, τὸς ἀπειθῆντας, καὶ μὴ
Θεὸν φρονῶντας αὐτὸν, ἐν Πνέματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος
χάριτι, τὸς ἐπ' ἀγνώμονας αὐτῷ τῆς Θεότητος, τῷ πλημμελεσιμαῖον λυ-
θόμενος.

Ἄλλος. Οὕτω σοι μὲν φωνῇ.

Ρήξαντες, ἀρσασθείας δισμὰ δι' ἀσκήσεως, βιαιοπάτω θανάτῳ,
τῷ δισμῶν τῷ σώματος λύειτε, καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήσει δισμείδει
τὸ Κρίσαντος.

Ωδὴ, ὅρι, ὑψηλὴ πολιτεία δεικνύμενοι, τὸν καταλήψασθαι ὅρι, καὶ
τῷ κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλῆται, δυνάσει, τῷ Χειρὶ τοῖς πο-
σὶν ὑπετάξατε.

Νάμασιν, ἀρδολογίης δακρύων Μακάριοι, γὰρ ὡς καλήτε καὶ
πίαν, Μαρτυρεῖν εἰς ἅπαν καρποφορεῖτε, ὑποθήκαις, αἰωνίως
Χειρὶ σωτηριεύμενον. Θεοπτόν.

Κοί-

Κοίμισεν, ἥδ' παθὼν τῆς σαρκὸς μετὰ κύματα, τῇ ἀνοιμῇ
σε Κύρη, ἱκεσίᾳ δέομαι, καὶ μὴ δόξης, ἀμαρτίας, ἀρπυγῶσαι
με ὑπὸν βαρύτατον.

Αἴμος. Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου.

Ντ' ἡ λαμπρὴς δόξα, ἡ συνάξις Σινᾶ ἡ σεβασμία, ὡς θη-
σαυρὸν τὰ Λείψανα, Χεῖρ τῆς Νύμφης, καὶ ἥδ' Αββαδῶν,
ἅμα ἀφλέκτω σιπτῇ, βάτω κατέχασα. Ἰδὲ γὰρ πάρεσιν ὑμῖν, ἑορ-
τῇ Αββαδῶν ἀφρόσυλος.

Ιὼσήφ, καὶ Ψῶης, ὁ Παῦλος ὁ κλεινός, Γεραμίας, ὁ Ἡσαΐας,
Σέργιος, σὺν Γελασίῳ καὶ Θεοδότῳ, Νεῖλῳ, Μωσῇ καὶ λοιποῖς,
ἀνδριμειδῶσαι, Σιναικὲς Μαρτυρεῖς σιπτοί, καὶ Αββαδὲς ἀρίσταις ἀ-
φρόσυτοι.

Δόξα.

Μεταστάτες γῆθεν, Αββαδὲς πρὸς σκηνὰς ἐπερανίως, ἀμέσως
ἐποπτεύετε μετ' Ασωμάτων, καὶ ἥδ' Μαρτύρων τὸν ἐν Τερά-
δι Θεὸν Οσιομάρτυρας. Διὸ αἰτῶμεν ἐκ φθορῆς σαῖς ἀρισθείας παύ-
σαι λυθώσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Τίος καὶ Λόγος, ὁ Ἄγιος Θεὸς ἐκ σε Παρθένε, ὅπῃ τῆς γῆς ἐ-
πέφανε, καὶ Βαπτισθῆναι, ἐν Γορδαίνῃ ἦλθε ζητῶν δι' ἡμᾶς ἑαυ-
τάρματος. ὃν ἐξελείψαι καὶ νῦν, τοῖς πιστοῖς τὰς εἰκας δαμνισαδαί.

Καταβασία. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου. καὶ τὸ,

ΙΜερτὸν ἐξέφνε σὺν πανολβίῳ,
Ἡ' ἡ Πατὴρ, ὃν Γασρὸς ἐξηράζατο.

Ναὶ φησιν ἔπος, συμφωνῆς γότος πέλων,

Φώταυρος ἐξώρυσσε ἀνθρώπων γούρας.

Λόγος τέ με ζῶν, καὶ βροτὸς ἀποκηδεύει.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ'.

ΕΠεφανὴς σήμερον τῇ αἰκμασίῃ, καὶ τὸ φῶς σε Κύριε, ἐσημειώθη
ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνῶνταί σε, ἦλθες ἐφανὴς, τὸ Φῶς τὸ
ἀφρόσιτον.

Καὶ ἥδ' Ἀγίαν. ἦχος, β'. Τὰ αἶω ζητῶν.

ΕΚ τῆς Κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαλλυλὴν κατὰ-
στασιν μετέστητε, μαρτυρεῖσθε αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις τιμώμε-
νοι. ὅθεν καὶ ἀνδείχθετε Μαρτύρων, καὶ Οσίων ἀμόσκηλοι.

Ο' Οἶκος.

ΤΑ' ὅπῃ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωφόρῳ νεκρώσας, τὰ Χεῖρ καὶ
Θεὸς τὸ Πάθος ἐξεκονίσασθε, ἄλλοτερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει, καὶ τὸ
δύσπερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. ὅθεν αὐτὸς καὶ διπλῆς τῆς Σπερμῆς σὺν
Ἀγγέλοις κατέπεμψε, ταῖς κήραις ὑμῶν Πατέρες, ἐτοιμάσας σκηνῶν

ἐπιράνιον, καὶ τόπον τὸν αἰώνιον. ὧσα νυν ἀγαλλόμενοι ὤφθητε,
Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ὁμόσκηλοι.

Τῷ αὐτῷ Μιῶν, ΙΔ'. Μνήμη τῷ Ὁσίων καὶ Θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν, τῷ ἐν Σινᾷ καὶ ἐν Ρ' αἰθρᾷ
ἀναυρεθέντων Ἀββάδων.

Στίχοι.

Σ Πάσαι τὸ παράπαν ὧδε τὰς πολλὰς φόνες,
Τὸ δ' αὖ πεπονθὸς ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.
Ὡς ἔφιν Ρ' αὐτὴν τὰ τέκνα, νυν τὰς Ἀββάδας.
Κλαίει Ρ' αἰθρᾷ, συγκοιμηθεὶς σπᾶσαις,
Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτη καὶ δεκάτῃ κατὰ χαλκός.

ΒΙΟΣ,

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΒΙΟΣ, ΚΑΙ ΑΘΛΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Α Β Β Α Δ Ω Ν

ΤΩΝ ΕΝ ΣΙΝΑ, ΚΑΙ ΡΑΙΘΩ,

Αναρεθόντων ὑπὸ τῆς Βαρβαρῶν Βλεμμένων.

Εὐλόγησόν Πατέρες.

ΤῶΤΟΙ οἱ Ξισμακέοι ἀπηνήθησαν τὸν Κόσμον, καὶ ἑκατοικῶσαν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Σινᾶ καὶ τῆς Ραίθω. μετὰ τὴν ὁποίαν ἦσαν καὶ ὁ Μαννάκιος Νεῖλος, ὅστις ἦτον ἀρότερον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν Ἐπαρχος, αἰθρῶπος σοφὸς καὶ γραμματισμῶτος. ὅθεν ἀφελώντας πᾶσαν διδαιμονίαν τῶ ματαίῳ Κόσμῳ, καὶ μισήσας ὅλα τὰ ἀρόσκαυρα, ἐπῆρσαν σὺν Τύῳ, ὅτε εἶχεσθ' ὀνόματι Θεοδόδον, καὶ ὑπῆλθον εἰς τὴν ἔρημον. ἐκεῖ δὲ ἤλθασιν οἱ βάρβαροι, καὶ ἐφόνόσαν ὅσους Οσίους ἐδυνήθησαν. καὶ τὸν μὲν Θεοδόδον μετ' ἄλλον σὺν τέτρῳ ἐπῆρασαν αἰχμαλώτους. ὁ δὲ Νεῖλος ἔφυγεν, ὅστις ἔγραψεν ὑπερον καταλεπτῶς τὴν ἀναίρεσιν τῆς Οσίων Πατέρων, καὶ ἐκεῖ δηγεῖται μετὰ πολυλογίαν ὅλα τὰ συμβαίνοντα, ὁμοειδέως δὲ γράφει καὶ τὸν Τύον τε, πῶς ὑπῆγε εὐρυ ἐκεῖ, ὅτε τὸν ἐπώλησαν, τὴν ὁποίαν διήγησιν (τῷ Νεῖλῳ λέγω) καὶ νῦν εἶναι πολυλόγος ἀφήκαμην, καὶ γράφομεν ἄλλῃ, ὅτε ἔγραψον ἄλλος τις ἐρημίτης, καὶ αὐτὸς ἀνάρετος, Ἀμμώνιος ὀνόματι, συνοπτικῶς ἔγω λέγωντας.

Καθεζόμενος ποτὲ εἰς τὸ πατεινόν μου πελλίον πλησίον Ἀλεξάνδρου

δρείας,

δρείας, εἰς τὸν καλὲρον Κάρονον, μὴ ἦλθε λογισμὸς νὰ ὑπάγῃ
εἰς τὰ μέρη τῆς Παλαιστίνης, ἔξω δύο αἷτια. πρῶτον μὲν ὅτι δὲ ἐδυ-
νόμενον νὰ βλέπω τὰς θλίψεις καὶ τὰς ἁφῶρας πειρασμῶν καὶ κινδύνων,
ὅπου ὑπέμεινον οἱ Χριστιανοὶ διὰ τὰς ἀπίστες καὶ ἀθεοδόμους Τυραννοὺς, καὶ
ὁ ἕτερος ὁ ἀγνώστου Πέτρος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μας, ὅστις ἐφάρζε καὶ
ἐκρυβετο διὰ τὸν πόνον εἰς τὸν πόνον, καὶ δὲ εἶχε ποσῶς τινα παρρησίαν, ἢ ἀν-
στη, νὰ ποιμνίσῃ τὰ λογικὰ σφάλματα, ἀλλὰ ὡσπερ νὰ ἦν ληστὴς καὶ κα-
κοποιός, ὥπως ἐκυνήρῃσιν αὐτοὶ οἱ σθεναροὶ. δεύτερον δὲ εἶχα πόσον
ἀδείκασον, νὰ ἰδῶ τὰς Ἀγίας καὶ σεβασμίας Τόπας τῶν Ἱεροσολύμων, νὰ
προσκυνήσω τὸν Τίμιον καὶ Πανάγιον Τάφον, καὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ
ζωοποιὸν Ἀνάστασιν τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰς λοιπὰς σε-
βασμίας τόπας, ὅπου ἐκεῖνοι οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἀκίρατοι Πόδες ἐφθάρπατ-
σαν, καὶ ἐτέλει τὰ μεγάλα ἐκεῖνα καὶ θαυμάσια ἔργα ὡς Παυτοδωμά-
μος, ἐπειδὴ καὶ οἱ σθεναρότεροι Ἀγριοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας (καθὼς ἐκ
τὰς βίβης αὐτῶν τῶ Συναξαρίου φαίνονται) εἶχασιν τὸν ὅμοιον πόσον, νὰ
ὑπάγῃσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔξω μὲν σθεναρότεροι. φθάσας ἔν ἐκεῖ,
καὶ θαυμάσιος ἐπροσκυνήσας καθὼς ἐπόθειν ἀπαντὰς τὰς Ἀγίας Τόπας
αὐτὰς, ἔπειτα ἠθέλησα νὰ ὑπάγῃ καὶ εἰς τὸ Ἀγίον Ὄρος τὸ Σινὰ κα-
λέμενον, ἔξω νὰ προσκυνήσω καὶ ἐκεῖνα ὡς τὸν σιβάσμιον. ἀρχίζων-
τας ἔν τῷ ὁδοιπορίῳ εὗρηκα καὶ ἄλλας τινὰς φιλοχρίστους συνοδίας, ὅπου
ὑπῆρξαν καὶ αὐτοὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ὄρος. καὶ ἐφθάρπατες ἡμέρας δεκαοκτὼ,
ἐφθάσαμεν εἰς τὸν ἄγιον ἐκεῖνον τόπον μετὰ τῷ Θεῷ βοηθῆσαι. καὶ
ἀρχάμενος ἔμεινα ἐκεῖ τινὰς ἡμέρας, ἔξω νὰ ἀπολαύσω ὅλης ἐκεῖνης
τῆς Ὀσίας Πατρίδος, καὶ ὑπῆρξα εἰς κατ' οἶον τὸ κελῖον, ἔξω νὰ ἀ-
φιληθῶ διὰ λόγου, ὅτι μεγάλως ἀρετὰς εἶχασιν ἐκεῖνοι οἱ θαυμα-
σιοὶ Ὀσίοι, καὶ αἱ πράξεις αὐτῶν ἵσαν ἀξίαι νὰ λαβῇ πᾶς εὐσεὺς διὰ
αὐτὰς καλὸν ὑπόδειγμα, ὅτι ἐπορεύοντο μετὰ πολλῶν σπουδῶν καὶ ἡσυχ-
σιν εἰς τὴν ἀσκητικὴν καὶ ζωοφορίαν.

Οὕτω οἱ Ὀσίοι ἐγυρόμενοι εἰς ὅλην τὴν ἔρημον, καὶ ὑπερῶν ὀλίγως
τινὰς τόπας, ὅπου νὰ ἤμπορῃ νὰ εἰδῇ μικρὰν ἔοφλιν νὰ πορεύωνται,
ἐπειδὴ εἶχασιν κερὸν πρὸς αὐτάρκειαν, ὅτι αὐτὸ εἶναι διὰ ὅλα ἀναγκαῖο-
τερον. ἄλλοι μὲν ἔν ἐκαμὰ καλύβας, καὶ ἄλλοι ἐκρύβοντο εἰς τὰ σπή-
λαια, ζῶντες οἱ σθεναρότεροι μετὰ λαχρὰ ἀρετῶν, μετὰ ῥίζαις χόρτων, καὶ
ἀκρόρυστα, ἔξω νὰ μὴ χαλαμύρῃσιν ὡς τὴν διαρροὴν τῆς σαρκὸς, ἡ-
κοντες ὀφθαλμοὶ, ἢ μαγνέοντες ὀστέα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, νὰ ἀμειλῶσι
τὴν μέντοι βρῶσιν τῆς ψυχῆς, ὅπου εἶναι πλέον ἀναγκαῖα καὶ χρῆσι-
μος. ὅσοι δὲ πάλιν εἶχασιν δύναμιν καὶ ἀρετὴν εἰς τὰ γεωργικὰ, εἶχα-
σι μικρὸν σκαλίδι καὶ ἔσπεραν ὀλίγον σπέρειν, καὶ ἐγινώσκοντες καὶ

λάχανα, πλὴν ὅλοι ἐφύλαγαν ἐγκράτειαν, καὶ ποτὶ δεὺ ἐχόρταναν, μόνον ἔβρωγαν ὅσον νὰ μὴν καταδαύσιν ὑπὲρ τὴν πολλὴν ὑγείαν, καὶ ζήμιωθαι πῆς ἀρετῆς τὸν μισθὸν καὶ ἀφίλειαν· καὶ ἄλλοι μὴ ἔβρωγαν μόνον πᾶσαν Κυριακὴν, ἄλλοι δὺς φορὰς τὴν ἑβδομάδα, καὶ ἄλλοι καθεὶ δύο ἡμέρας μίαν φορὰν, καὶ ἀπλῶς πᾶς σῆας ἔκαμνεν τὸ δυνάμειον. ἐκεῖ ποτὶς νόμισμα Καίσαρος δεὺ ἀείσκειτο, ὅτι τινας δεὺ δόκουντο καταρδύεσθαι, ἕτε τι ἠγόραζον, ἕτε ἐπώλυν, ἀλλὰ σῆας τὸ ἄλλο ἐχάριζον εἴτι ἐχρηάζετο μὲ ἀγάπῃ ἀνθρώπων· εἰ τις δὲ ἐλάττειτο ἄρτος, ἢ λάχανον, ἢ ἀκρόδρυα, τὸ ἔδιδον ὁ ἄλλος, ὅπῃ εἰχε, δείχνοντες πλουσίαν ἀγάπῃ εἰς μικρὰ πράγματα, καὶ ἐξέσαν ζωὴν ὑπαυθρῶπον καὶ Ἀγγελικὴν καὶ ἀλήθειαν. φιλονεκία, ἢ φθόρος ποτὶς ἐκεῖ δεὺ ἀείσκειτο, νὰ βασκαῖγῃ ὁ μικρὸς τῷ καλλίτερον, ἕτε νὰ ἐπαίρηται ὁ ὑναριώτερος, μάλιστα δὲ καὶ ἐταπεινώετο φθαρτότερον, ἐγνωρίζοντας ὅτι ὁ Θεὸς ἔδιδε τὴν δυνάμιν, χωρὶς τῷ ὅπῃ δεὺ καταρδύνει τινὰς ἀρετῶν ὁλόπελα. ὁ μικρότερος πάλιν ἐμέμνητο τῷ λόγῳ τῷ πῶς δεὺ ἔδωκε νὰ κάμῃ αἰς τὸν πρῶτον, καὶ ἐκεῖτε δεὺ ἐφθόρει ποτὶς, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τῷ καλόν τε ἐχάριετο, καὶ ὅλοι ἐσυνάδαζον νὰ φεραδύσῃ εἰς τὴν ἀρετὴν σῆας τὸν ἄλλον τῶς. ὅτι ὅτε τὴν ἀρηθρῶσαν τὸν Κόσμον, καὶ ἐκαπικύσας τὴν ἔρημον, νὰ ἤξωρῃ μόνος ὁ Κύριος τὰ μεγάλα τῶς καταρδύματα, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐλπίζασι τὴν πληρωμὴν καὶ ἀντάμειψιν, ὅτι ὁ ἀνθρωπάριστος, ὅπῃ ἀρίγεται ὑπὸ τῶς ἀνθρώπων ἐπανον, ἐπῆρον ἀπ' ἐδῶ τὸν μισθὸν τῷ κόπῳ τε, καὶ δεὺτε χρεώσει ὁ Διὰσπῳς τίποτα. ἔχασι δὲ τῶς καλύβας καὶ οἰκητῆρας μακραὶ σῆας ὑπὸ τῷ ἄλλο εἰκοσι εἴδε, ὅτε τὴν ἀγάπῃ τῶς ἡσυχίας, νὰ μὴ συγχύσῃ σῆας τὸν ἄλλον τῶς, καὶ μόνον πᾶσαν Κυριακὴν ἐσυνάγοντο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐκοινῶνεν τὰ Θεῖα Μυστήρια, καὶ ἔβρωγαν ἀντάμα καμινώντας ὁ σῆας διδαχὴν ὁ πλέον γεωμετρισμῶς, νὰ πεπῶν αὐτὸς νὰ προσέχῃ ὑπὸ τῶς πανουργίας τῶν δαιμόνων, καὶ νὰ φυλάσσεται ὑπὸ τῶς ψυχοβλαβῆς ἁθροισμῶς. ὅτι ὅσοι καθενοῖται εἰς τὴν ἔρημον λυφάνοντι μὴ ὑπὸ ξιῶν αἰδεσίων ἁμαρτημάτων, πῆς γλώσσης, ὅπῃ δεὺ σὺντυχέουσιν ἀρρολογίας, ἕτε ἀκούσιν, ἕτε βλέψας ψυχοβλαβῆ πράγματα, ἀπὸ τῶς ἁθροισμῶς πολεμῶνται μεγάλα, καὶ ἀρίστη νὰ προσέχῃ ἀκριβῶς οἱ ἀγωνίζομενοι, καὶ οἱ γεωμετριστῆρες νὰ πεπῶνσι τῶς ἰδιώτης, νὰ μὴ τῶς ἐκίσιν οἱ δαίμονες. ὅτε δὲ νὰ φυλάσσῃ ὅσον δύνονται τὴν ἐγκράτειαν, καὶ μάλιστα οἱ νεώτεροι· ὅτι ὅποιος χαρταίνει τὴν κοιλίαν, εὐκόλῃ πίπτει εἰς τὴν πορνείαν· φθαρτότερον δὲ ὑπὸ τὰ λοιπὰ ἁμαρτήματα νὰ φυλάσσεται ὑπὸ τῶν ὑπερηφανείων, ἥτις εἶναι χειρότερη ὑπὸ ὅλα τὰ ὀπλοῖτα ἀνομήματα. μὲ ταῦτα καὶ ἕτερα ὠφί-

ἰμλα

λιμα λόγια ἐνδοξάσων ἀλλήλους οἱ παῖδες, ἔχοντες πολιτείας ἰ-
 σάγγελοι. Ναὶ καὶ ἀλλόθιαι, ποσὶν ἡσὺ εἰς τὴν ἑξαγωγὴν θαυμά-
 σιοι, εἰς τὴν ὅφιν χλωροὶ καὶ ἀδύαμοι ὑπὸ τῷ πολλῷ ἐγκράτειον,
 καὶ εἰς τὸ εἶδος καὶ τῷ μορφῷ σεβασμιοί, ὅπως ἔλαμπαν ὡς Οὐράσιοι
 Ἀγγελοι, ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ὅσα βρώματα δίδουσι τροφῇ καὶ ἀπατῶν δὲ
 εἶχασιν. Ἰαδί ποσῶς καὶ κρασί δὲ ἐγδοῦντο, ἀπὲρ βρώσιν ἐκλεκτῶν, εἰρη-
 μονοὺ φοίεικας καὶ ἀκρόδρα· εἶχασιν δὲ εἰς τὸ κελῖον τῶ ἀποσιωπῶτος ὀλί-
 γως ἄρτους καὶ τῷ Γερῷ Λεωργίῳ, καὶ καὶ τὰς ἑσπέρους καὶ τὰς φιλόδων ἔ-
 ταν ἡθελε τύχη καὶ ἔλθωσιν. ὅταν ἂν ἑκάμην ἐκεῖ τινὰς ἡμέρας, ἐφ-
 θασεν ἐξαίφνης πλῆθος Σαρακηνῶν, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τὰς ἀπέθανεν. ἐ-
 φρόνουν ἂν ὅσους Ὀσίους οἱ ἀνέοιτο ἡύρασιν εἰς τὰ ἐρημητήρια· ὅσοι δὲ
 εἰρέθισαν σιμᾶ εἰς τὸ Κυριακόν, ἐσέβησαν μέσα εἰς τὸ τεχνόκαστρον,
 καὶ ἐφυλάχθισαν μετὰ τὸν ἀποσιωπῶτα, ὅστις Δυλᾶς ἀνομαζέτο, καὶ ὅπως
 δῆλος ἦτον τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἐπανυμῖαν ἐκείνος ὁ ὅσιος, ὅτι πολλῷ μα-
 κροθυμῖαν εἶχεν ὡς ἄλλος ἄνθρωπος, καὶ θαυμάσιον ἀνέστη, ὅθεν καὶ πολ-
 λοι Μαυσιῶν αὐτὸν ἐπαινοῦσαν. ἀπέκτειναν ἂν οἱ βάρβαροι ὅσους Ὀσίους
 ἡύρασιν εἰς Θραμβίῳ, καὶ εἰς Χωρήβ, καὶ Κινδάρ, καὶ εἰς τὰς ἄλλας το-
 πὰς, ὅπως μᾶς ἐπλησίαζαν· ἐπειτα ἐφθασαν καὶ ἕως ἡμᾶς, ὅπως εἰμὲν
 εἰς τὸ Ὄρος, καὶ παρ' ὀλίγον μᾶς ἐφρόνουν, ἵνα δὲ ἡθελε γινῆ μὲγα-
 λον καὶ θαυμάσιον. ὅτι ὁ φιλοδωρὸς Θεὸς, ὅπως βοήθη ὅσους τὸν
 ἐπικαλεῖται καὶ ὅλους τὰς ἀρετὰς τὰς, ἐπείσασεν καὶ ἐφανή φλόγα μεγάλη ἐ-
 παῖα εἰς τὴν ἀγίαν Κορυφὴν τῆ Σινᾶ, καὶ ἐβλεπαμένη ὅλον τὸ Ὄρος καπνι-
 ζομένην, καὶ τὸ πῦρ ἕως τῆ Οὐρανῆ. ἀνέβη ἀνιέρχουσαν, ὅθεν ὅλοι μας κα-
 παπολλὰ ἐφοβήθημεν, καὶ πεισόντες ἐπὶ γῆς, ἐπὶ δὲ καλεῖται τὸν Κυρίον,
 καὶ μᾶς δώσῃ βοήθειαν. ἰδόντες δὲ καὶ οἱ βάρβαροι τοῦτον θαῦμα καὶ
 δόξαν, ἐφυγον εὐθὺς, ἀφύπνους τὰς καμήλας καὶ ἄρματα. λοιπὸν ὡς τὰς
 ἡμέρας πῶς ἐφύγον ἐδόξασαμεν τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου, ἀχαιεῖντες
 τὴν ἀσπληγίαν τὴν, καὶ καταβαίνοντες ὑπὸ τὸν πύργον ἐγυρίσαμεν ἐπὶ
 μελῶς πόσοι Πατέρες ἐσφάγησαν, καὶ εἰρέθισαν τελευτήσαντες ὅτι καὶ ἑτα-
 κοιτα, ὅπως εἶχασιν ἀσφάτους πληγὰς εἰς τὰ σώματα, ἀπὸ τὸν ὅσον τὸ
 θάνατον αὐτῶν δὲ ἐμάθαμεν, ὅτι τινὰς δὲ εἶδε τὰ ἡρώδηα. ὑπὸ τὰς ὁ-
 ποῖας Ὀσίους ὑπόμειν εἰς τὴν Θραμβίῳ μόνον δώδεκα, καὶ οἱ ὀπίλοιποι ἡ-
 σμα ὑπὸ ἄλλης τοπικῆς καὶ κελῖα ἀσφάτου. ὑπόμειν δὲ καὶ δύο, ὅπως ἦσαν ἀπό-
 μι ζῶντες, Ἡσαΐας καὶ Σάββας ονομαζόμενοι. ἐνταφιάσαμεν ἂν τὰς σφα-
 γείας μετὰ θρίνον ἀμύρον. ἔτι δὲ ἦτον τινὰς πόσον σκληρὸς καὶ ἀσπληγ-
 νὸς καὶ μὴ δακρύσει βλεπόνωντας Ὀσίους ἀνδρας καὶ Γεροντοπῆγες γέροντας ἐλεει-
 νῶς ἐρρίμμεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἶχασιν ἀσφάτους σφαγὰς καὶ πληγὰς εἰς τὰ
 ἄγια σώματα. καὶ ὁ μὲν εἶχε τὴν κεφαλὴν κρημαμένην εἰς τὸ στήθος τοῦ

ἔμπρο-

ἐμφορῶν, ἄλλος ὀπίσω εἰς τὴν ῥάχιν, καὶ ἐκράτει μόνον τὸ δέρμα
 τῆς, ἄλλος ἦτον ὑπὸ τῇ μέσῃ χωρισμῆτος εἰς δύο τμήματα, ἄλλος
 χεῖρας καὶ πόδας ἐκείπετο, καὶ ἄλλος ἄλλως ἐσφαγμῆτος, καὶ τὴν εἰ-
 χασιν τῇ κοιλίᾳ χισυμένη καὶ ἐρριμμένη ἔξω τὰ σπλάγχνα οἱ ἀσπλαγ-
 χοι. καὶ τί νὰ πολυλογῶμεν; δεῦν δυνάται λόγος νὰ ἐρμηνεύσῃ κατα-
 λεπτῶς ὅσα εἶδαμεν. Αὐτὸ δὲ λοιπὸν ὁσαφιάσαμεν ἐκεῖνα τὰ ἅγια καὶ μαρ-
 τυρικά Σώματα, ἐπιμελήθημεν τὰς δύο πληγωμῆτας ὡς ἐδυνήθημεν. καὶ
 ὁ μὲν Ἡσαΐας ἐπελειώθη ἐν Κυρίῳ τῇ ἐσπέρᾳ τῆς δευτέρας ἡμέρας.
 ὁ δὲ Σάββας ἔμεινεν ἀκόμι ζωντανός, καὶ εἰχαμεν ἐλπίδας σωτηρίας
 εἰς αὐτὸν, ὅτι δεῦν εἶχε τῇ πληγῇ πολλὰ ἐπικίνδυνον. ὅστις ἡχα-
 εῖσα μὲν τῷ Θεῷ εἰς τὰς θλίψεις, ὅπῃ τὴν ἤλθασιν, ἀπὸ πάλιν ἐλυπᾶ-
 το, πῶς δεῦν ἡξιώθη καὶ αὐτὸς νὰ λάβῃ μὲν τὰς ἄλλας τὸν Στέφανον, ὅθεν
 καὶ κλαίωντας ἔλειψεν. καὶ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀναξίῳ, ὅπῃ δεῦν ἡξιώ-
 θηκα καὶ ἐγὼ μὲν τὸν λοιπὸν χορὸν τῶν Ο'σίων Μαρτύρων τῆς αἰωνίᾳ μα-
 καριότητος, μόνον τὸν λιμνὴν εἶδα τῆς Βασιλείας σου Κύριε, καὶ εἰς αὐτὸν
 δεῦν ἐσέβηκα ὡς ἀνάξιος, ἀλλὰ θέομαι σε, Θεὲ Παντοκράτορ, ὅπῃ ἀ-
 πέσειλας τὸν μονοθῆον σε Τίον ἔξω τῇ σωτηρίᾳ μας, μήμε χωρίσης ἀ-
 πὸ τὰς προαποθανόντας Ἀγίας Πατέρας με, ὁ μόνος ἀγαθός καὶ φιλι-
 θρωπος, ἀλλὰ ἀς τελειωθῇ εἰς ἐμὴν ὁ ἀρεθμός τῷ τεσσαράκοντα ἐ-
 λλῶν σε. καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ δέδοκῃς, νὰ μὲ γόνῃ αὐτὴ ἡ αἴτη-
 σις, ὅτι ἐκ μνησασοι ἠκολούθησα, καὶ σὲ πολλὰ ἐπεπόθησα ὁ ἁμαρ-
 τωλὸς καὶ ἀκάθαρτος. ταῦτα δὲ ἡμῶς ὁ μακάριος, παρέδωκε καὶ αὐτὸς
 τῇ ἀγίᾳ τῇ ψυχῇ τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ μὲν τῇ τῶν Ο'σίων τελειώσιν.
 τότε δὲ ὅπῃ εἰχαμεν ἀκόμι τῇ λύπῃ εἰς τῇ ψυχῇ ἔξω τὰς Ο'σίας, καὶ
 εἰς τὰς ὀφθαλμούς μας τὰ δάκρυα, ἤλθε τις Ἰστανλίτης, καὶ λέγει μας,
 ὅτι ὅλοι οἱ Ἀσκηταί, ὅπῃ ἦσαν εἰς τῇ ἐσπέρᾳ ἔρημον, ὅπῃ ὀνομάζεται
 Ραΐθω, ἀπέθανον. ἔπος ὁ τόπος τῆς Ραΐθω εἶναι μακρὰ ὑπὸ τὸ
 Σίναϊον Ὅρος ἕως ἡμερῶν δύο ἡμέρας, εἰς τὰς ὁδοθαλασσίας πό-
 πης τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὅπῃ εἶναι αἱ δώδεκα πηγαὶ τῇ ὕδα-
 τιν, καὶ τῇ Γραφῇ, καὶ οἱ ἐβλαμῆκοντες φοίνικες, οἱ ὅποιοι μὲν τῇ
 πολυκαιρίᾳ ἐπλήθυνον. ἐρωτήσαμεν ἐν τῷ ἄνθρωπον νὰ μᾶς εἴπῃ
 τὸν ῥόπον, πῶς ἀπέθανον οἱ Ο'σιοι, καὶ πόσοι ἦσαν, καὶ μᾶς εἶπε
 ὅτι δεῦν ἤξερε, μόνον ἡ φήμη ἔδραμε πανταχῶ, πῶς οἱ ἐκεῖσε Πα-
 τέρης ἐσφάγησαν. μὲν δὲ τινὰς ἡμέρας ἤλθε ὑπὸ τῇ Ραΐθω εἰς
 τὸ Σίναϊον Ὅρος εἰς τὴν Καλόγηρον, ἔξω νὰ μείνῃ ἐκεῖ μὲν τὴν λόγῃ
 μας λέγωντας, ὅτι ὑπὸ τὰς Βλεμμύνας ἠφανίσθη ὁ τόπος τῆς. ὁ δὲ Ο'-
 σιος Πιτὴρ ἡμῶν Δαλὰς τὸν ἐξέλιωθη ἀσμῆρας, καὶ τὸν ἐπαρκεά-
 λισε, νὰ μᾶς εἴπῃ ἀκριβῶς ὅλην τῇ ὑπόθεσιν ἔξω τὰς Ο'σίας Πι-

πρας, πῶς ἐπολιτόντο, μὲ ποίας ἀρετὰς ἐσολίζοντο, καὶ μὲ τί ῥῆπον
 ἐφρονέσκειαν. ὅστις ἀπεκρίνατο λέγωντας. ἐγὼ Τίμω Πάτερ ἔχω μό-
 νον ἐκεῖ χρόνος εἴκοσι, ἀμὴ εἶναι ἄλλοι, ὅπῃ ἔχουσιν πεσάρκοντα,
 πενήκοντα, καὶ ἐξήκοντα. ὁ τόπος εἶναι ὁμαλὸς ὅλος καὶ πεδῆσιμος, πολ-
 λὰ μακρὺς εἰς τὸ νότιον μέρος, εἰς δὲ τὸ πλάτος εἶναι μίλια δώδεκα·
 καὶ τὴν ἀνατολὴν ἔχει θανά ὡς τειχόκαστρον, τὰ ὅποια κάμνουν ὅλον
 τὸν τόπον ἐκείνον ἀσβεστων εἰς ὅσας δεῦν τὸν ἡξέδρουν· εἰς τὸ δυσ-
 κὸν μέρος ἔχει τὴν κόκκινον θάλασσαν, ἥ ὅποια φθαίνει ἕως τὸν Ω-
 κειανὸν ποταμὸν ὡς λέγουσιν. ἐπαύω δὲ τῆς θαλάσσης ταύτης εἶναι εὐα
 Ὁρος, ἀπὸ τὸ ὅποιον ὄνυσται βρύστες δώδεκα, πλῆθος φοινίκων πο-
 τίξουσαι. εἰς αὐτὸ τὸ Ὁρος πολλοὶ ἀσχαρηταὶ ἐκατόκησαν, εἰς αὐτὴν
 λαίαν καὶ ῥύπας τῆς γῆς καὶ τὸν Ἀπόστολον, ἔχοντες τὸ Κυριακὸν ὄχι
 ἐπαύω εἰς τὸ Ὁρος, ἀλλὰ ἐκεῖ πλησίον τε, αὐθραια μὴ καὶ τὴν φύ-
 σιν γῆνιν, ἀλλὰ εἰς τὰς ἀρετὰς ἦσαν Ἰσάγγελοι· ἐπεὶ δὲ τὴν πολι-
 τείαν αὐτῶν ἐμιμῶντο οἱ Ἰσιμακάριοι, τῶν σωμάτων ὡς ἀλλοφίαν κα-
 παφροήσαντες, καὶ τῶν ψυχῶν ὀθμιλέμφοι, οἱ τινες δεῦν εἶχασιν μόνον
 μίαν ἀρετὴν, ἀλλὰ μὲ ὅλαις ἦσαν ἐσολισμῶφοι καὶ εὐνοσμοι, τῶν ὁποίων
 ἐὰν θελήσῃ νὰ διηγηθῶ πῶς ἀγωνάσας καὶ τὰς περασμάς, ὅπῃ τὰς ἔκα-
 μαν οἱ δαίμονες, δεῦν θέλω διηγεῖσθαι τὸ πλῆθος καὶ ἀμεφίαν τῆς, μό-
 νον νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι εὐα, ἡ δυο, ὅτι νὰ μάθετε ὅτι καθὼς ἦσαν
 ὅτοι εἰς τὴν ἀρετὴν, καὶ τὸν ὅμοιον ῥῆπον καὶ οἱ ἄλλοι ἐπολιτόντο.
 Μαυῦσῃς τὴς ἡπὶν ἀπὸ τὴν Φαραῖ, καὶ ἔγνωσεν ἀπὸ μικρὸν παιδίον Κα-
 λόγηρος, καὶ ἐκαυθὲν εἰς τὴν Κυριακὴν πλησίον, οὐ· χρόνος εἰς εὐα αὐτῶν
 λαίων, δώτερος Ἡλίας καὶ ἀλήθειαν, ὅτι ὅσα ἐζήτει τὸ Θεὸν καὶ αὐτὸς
 ἐλάμβανε, καὶ τὰ ἔδωκε χάριν νὰ κάμνῃ θαυμάσια. ὅθεν πολλὰς ἀ-
 θροεῖς καὶ δαιμονισμῶν ἐάφασεν, καὶ ὅλον τὸν λαὸν χεῖδὸν τῶν Ἀγαρη-
 νῶν, ὅπῃ ἐκατοικῶσαν εἰς τὰ ὅσα τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ εἰς τὴν Φαραῖ,
 ἔκαμε Χειρσιανὸς ὁ Ἰσιόλβιος, ὅτι βλέποντες τὰ σημεῖα καὶ τέρατα
 ὅπῃ ἔκαμνεν, ὅπῃ δὸν εἰς τὸν Χεῖδον, καὶ ἐβαπτίζοντο. ἔπος δὲ Ὁ-
 σιος Μαυῦσῃς δεῦν ἔφαγε ψαμὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὅπῃ ἡσύχασεν,
 ἀλλὰ μόνον μὲ ὀλίγας φοινίκας καὶ βραχύτατον ὕδωρ ἐφίετο· ἡγά-
 πα δὲ τὴν ἡσύχίαν ὡς ἰσχυρότερον ἀπὸ ἄλλον καθεὶ· ἀποδέχετο καθ’
 εὐα μὲ ἰλαρὸν πρόσωπον, καὶ τὰς ἐδίδεν ἀποκρίσιν καὶ τὴν ἐρώτησιν
 ἀρμόδιον, καὶ ἐπερὶ αὐτοῦ ὅλοι ἀπὸ τὰ λόγια ταῖς πολλὰν ὠφέλειαν. ἀφ’
 ἐσπέρης δεῦν ἐποιματο ἕως τὴν ἄραν τὴν Ὁρθε, ἀλλὰ προσήυχετο δο-
 ξάζων τὸν Κύριον. ὅλον τὴν Ἀγίαν Τεσσαρακοσίαν δεῦν ἀπορῆν ἕως
 τὴν μεγάλῃ Πέμπτῃ τὴν Σύραν τὴν κελίαν, καὶ μέσα δεῦν εἶ-
 χεν ἄλλῃν ῥοφίαν, εἰμὴ μόνον εἰκοσι φοινίκας καὶ εὐα σαμνάκι τα-

ρὸν, τὰ ὅποια πολλαῖς φοραῖς δέχοντο πάλιν ὥσθ' ὅταν λύοιτο, καθὼς ὁ ὑπὲρ τῆς ἐλπίδος αὐτῶν τῷ Ἀγίῳ Παταρκῶνι ἐδαμνίδῃ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν Ο'βεδζαὸς ὀνόματι, τὸν ὅποιον ἔφειρον ὑπὸ τῷ Φαριῶ πρὸς τὸν Ο'σίον νὰ τὸν ἰαχέσῃ, καθὼς ἐδίδωκεν ἐν ἐκβολῇ καὶ ἄλλοι δαίμονια· καὶ ὅταν ἦτον ἀπόμει μακρὰ ὑπὸ τὸ κελλίον τε σὺν σάδιον, τὸν ἐπάραιε δυνάμει τὸ δαίμονιον, καὶ ἐφώναζε λέγοντας. ὦ βία. καὶ ἔκταν ὀλίγῳ ὥρῃ ἐδωκένθηκα νὰ ἐμποδίσω τῶν τὸν κακογῆρον ὑπὸ τὸν κανόνα τε. ταῦτα εἰπὼν, ἐλγῆκεν ἐξ αὐτοῦ ὁ μισαῖθρῳπος· ὁ δὲ αἰθρῳπος, ὁ λυβῳθεὶς τῷ δαίμονι, ὅπως ὅσῃ τῷ Χρῆστῳ, καὶ μὴ ἄλλῃς πολλὰς ἐβαπτίσθησαν. εἶχα καὶ ἄλλα πολλὰ νὰ εἰπῶ δι' αὐτὸν, ἀλλὰ σιωπῶ, ἐπεὶ δὲ εἶναι καιρὸς καὶ πολυλογία. τότε τῷ μακαρίῳ Μωϋσέως ἐγενε μαθητὴς σὺν τῷ τῷ μέρει τῆς Θεβαΐδος Ψῶν ὀνόματι, ὅστις ἐκείνητος εἰς ἄλλο κελλίον ὠδῶπαίον τῷ γέροντι, καὶ τὸν ἐμμεῖτο τὸν διδάσκαλον, ὅπως ἐπῆρε ὅλας τε ταῖς ἀρεταῖς, καθὼς πῖρρει τὸ κεῖ τὸν τύπον τῆς σφραγίδος πληρέσαι. μετ' αὐτὸν ἔκαμα καὶ ἐγὼ μερικὸν καιρὸν ὁ ἀνάξιος. ἐπειτα μὴ δυνάμενος νὰ ὑπομῶν τῷ πολλῷ σκληραγωγίῳ τῆς πολιτείας αὐτὴ ἀνέχωρσα. τῶν τὸν θαυμάσιον ἔσφαξεν μὴ τὰς ἄλλας οἱ βάρβαροι, τῶν ὁποίων Ο'σίον τὰς ἀρετὰς δὲ ἔχω ἀδελφῶν νὰ τὰς διγῆθαι σήμερον. μόνον σὺ ἔργον σὺς ἀγίῃ ἀνδρὶ νὰ σὰς εἰπῶ μὴ βραχύτητα, ὅτι ἀμαρτίας ἔχω ἐὰν σιωπήσω τοῦτον φοβερὸν καὶ ὠδῶδον θέαμα. ἔτος ἀνομάζειτο Γωσῆφ, τὸ γένος Αἰλήσιος, ἐμὲ μακρὰ ὑπὸ τὸν νερόν δύο μίλια εἰς τῷ πεδῶδα, αἰθρῳπος πολλὰ ὀρεκτικῶς, ἅγιος, καὶ τέλειος εἰς ὅλα, καὶ πεπληρωμένος Θείας χάριτος, ἔχωντας εἰς αὐτὸν τὸν τύπον χρόνης τελέκοιτο, ἐκτισσι μοναχὸς τε τῷ κελίῳ τε, εἶχε μαθητῶν, ὅπως ἐκατοῖνα εἰς ἄλλο κελλίον πλησίον τε. πρὸς τῶν τὸν Ἀγίον Γωσῆφ ἦλθε τις ἀδελφὸς νὰ τὸν ἐρωτήσῃ λόγον τινα, καὶ κρέσας τῷ θύρῳ, δὲν ἀπεκρίθη. ὅθῃ παρὰ τῶν δὲ μίαν τρύπῃ, εἶδεν αὐτὸν προσδύχοντα, καὶ ἦτον ὅλος ὑπὸ τῷ κεφαλῷ ὥς τὰς πόδας ὡς φλόγα πυρός. ταῦτα βλέπων ἔμεινεν ὑπὸ τὸν φόβον τε ὅλος στρομακτός, καὶ ἐπῆκεν εἰς τῷ γῶν, καὶ ἐκείτετο μίαν ὥρῃ ἀκίνητος ὡς ὠδῶτος. ἐπειτα πάλιν ἐγερθεὶς ἐκείθῃ εἰς τὸν ἀφῶδον. ὁ δὲ Ἀγίος Γῶν ἐχόλαζεν εἰς τῷ θύρῳ, καὶ δὲ ἐγνώρισε τὰ ἡρώματα. ὅταν δὲ ἐπῆραςαν ὥρῃς πέντε, τῷ ἐφάνη πάλιν ὁ Ἀγίος ὡς αἰθρῳπος, καὶ ἀνοίξας τῷ θύρῳ ἐπῆρε μέσα τὸν ἀδελφόν, καὶ καθίσαντες ἡρώμασιν αὐτὸν πότε ἦλθεν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. ἔχω πολλὰ ὥρῃς ὅπως ἦλθα, ἀμὴ δὲ ἐκτύπησα, καὶ νὰ μῆσαι δώσω ἐνόχλησιν. ἐκατάλαβεν ἔν ὁ Ἀγίος

ὅτι ἐγνώρισεν ὁ ἀδελφὸς τῷ ὑποθίσιν, ἀμὴν δὲ τὰ εἶπε τίποτα μόνον εἰς ὅσα τὸν ἠρώτησε τὸ ἀπεκρίθη πληρῶς. καὶ ἰατρούσας τὸν λογισμὸν αὐτῷ, τὸν ἀπέλυσεν. ἔπειτα ἐμίσθωσεν ἀπ' ἐκεῖ ὅσα νὰ φύγῃ τὸν ἀνθρώπινον ἔπαινον καὶ δοῶν τῷ πορόσκαλλον. ὕστερον δὲ ἦλθεν ὁ μαθητὴς τῷ κλήσιν Γελάσιος, καὶ γυροῶντάς τον εἰς ἀσφόδες πόλης ἐπημείλως, δούτον εὗρηκεν. ὅθεν ἐμεινεν εἰς τὸ κελδίων τῷ γέροντος, καὶ μὲν χρόνος ἔξ ἐκτύπησε τὴν τῷ θυμῷ, καὶ ἀγνώστως ὁ Γελάσιος βλέπει τὸν Ἀββαὺ αὐτῷ ἰσάμενον, καὶ ἐφοβήθη θάμβωντας πῶς ἦτον δαιμόνιον. ὅμως ἔξ νὰ βεβαιωθῇ τῷ ἀλήθειαν, τὸ εἶπε νὰ κάμῃ ποροδύχλῳ, καὶ ὅταν ἔκαμε σαυρὸν, τὸν ἐδέχθηκε χαίρωντας. φιλήσαντες ἔν εἰς τὸν ἄλλον, εἶπεν ὁ γέροντας. καλὰ ἔκαμες τέκνον νὰ ζητήσης δόχλῳ, ὅτι πολλαῖς εἶναι ἡ παγίδις τῷ δαίμονος. λέγει τον ὁ Γελάσιος. ἔχτι μὲ ἀφῆκες ὀρφανόν Πάτερ τίμιε, καὶ εἶχα θλίψιν ἀείκασον; λέγει τον ὁ γέρον. τὸ μὲν αἴτιον πῶς δὲν ἐφαίνομεν ἠξάρεῖ ὁ Κύριος. ὅμως δὲν ἔλειφα ὑπὸ τῶτον τὸν τόπον ἕως τῷ σήμερον ἔτε ἐπέρασε καμμία Κυριακὴ, νὰ μὴ εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς τῷ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐκοινῶναι τὰ Θεῷ μυστήρια. ἐθαύμασεν ὁ Γελάσιος πῶς εἰσερχόμενος ὁ γέρον καὶ ἐξερχόμενος ἔμενεν ἀόρατος, καὶ τινὰς δούτον ἐβλεπε. λέγει τῷ πάλιν ὁ μαθητὴς. καὶ πόρα ἔχτι ἐφαίνης πρὸς τὸν δολόν σου; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. ἐπειδὴ τέκνον σήμερον χωρίζομαι ἐκ τῷ σώματος, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν Δεσπότην μου, ἦλθα νὰ σὺ ἀφίσω τὸ λείψάνόν μου, νὰ τὸ ἐνταφιάσῃς ὡς βέλεσαι. πολλὰ γὰρ ὠφελήσας τὸν μαθητῶν, καὶ ὠμιλήσας πρὸς ψυχῆς καὶ αἰώνιᾳ μακαριότητος, παρέδωκεν ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τῷ ψυχῷ ὁ θαυμάσιος. ὁ δὲ Γελάσιος ἐσωμάχεν ὅλος πρὸς Ἀσκητὰς, καὶ τὸν ἐφέραμεν εἰς τὸ Κυριακὸν μὲ φαλμωδίαις καὶ θυμιάματα. ἔλαμψε δὲ τὸ πρὸς σωπον αὐτῷ αἰς ὁ ἥλιος. καὶ τότε τὸν ἐνταφιάσαμεν μὲ πρὸς ἄλλως ἁγίους Πατέρας. εἶχα νὰ σὰς εἰπῶ καὶ ἔξ πρὸς ἄλλως ἄσφορα διηγήματα, ἀμὴν ἔχτι σὰς βλέπω καὶ ἔχετε πόθον νὰ ἀκούσῃτε ἔξ τῷ σφαγῶν αὐτῶν, σιωπῶν τὸν λόγον, καὶ ἄς ἔχω συγχώρησιν. τοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ Ὅσιοι, θαυμάσιοι Πατέρες καὶ πλεῖστα ἐνάρετοι, ὑπομνήοντες ἀνδρείως πᾶσαν ἐνοχλείαν πρὸς ἐρήμην καὶ κακῶν τοῦ σώματος, καὶ χολάζοντες κατ' ἐκαστῷ εἰς δολόσιν τοῦ Κυρίου μὲ τῷ ποροδύχλῳ καὶ δέουσιν. ἦσαν δὲ τὸν ἀρεθμὸν, μὲν οἱ τεσσάρων βίαι. τῷ ὁποίων πρὸς ἀγῶνας, καὶ τῷ ὑπερβάλλουσαν ἀσκησιν, καὶ τὰ παλαιόματα καὶ τρόπαια καὶ τῷ δαιμόνων ὁ κρυφιογνωστὴς Θεὸς τὰ ἠξάρεῖ, ὅπερ δίδει κατ' ἐὸς πλεσίας πρὸς ἀμοιβὰς τῷ ἀγῶνι τῷ. ἔπος οὐκ πολιτεομύθων, ἦλθασιν ὑπὸ τὰ μέρη πρὸς Αἰθιοπίας τρεῖς

ἄσφω-

αἰθρωποι, καὶ μᾶς εἶπασιν πῶς ἦλθασιν οἱ Βλέμμοι εἰς εἷα λι-
μνα, καὶ νὰ φυλαχθῶμεν ὀλίγας ἡμέρας νὰ μῆμας κακοποιήσωσιν.
ἡμεῖς ἔν ἐβάλαμεν ἀνθρώπους νὰ φυλάγῃσι πρὸς τὴν θάλασσαν. καὶ
τὴν δευτέραν νύκτα εἶδον τὸ πλοῖον ὅπῃ ἤρχετο. ὅθεν οἱ μὴ
λαϊκοί, ὅπῃ κατοικῶσιν εἰς τὴν Φαρά καὶ Ρ'αἰθῆ, ἠτοιμάθησαν πρὸς
πόλεμον, ἀφύπνους εἰς εἷα τύπον τὰς καμήλας, τὰς γυναῖκας,
καὶ τὰ παιδία τες. ἡμεῖς δὲ ὑπῆγαμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐδιδό-
μεν τὸ Θεῷ, νὰ κάμῃ τῆς ψυχῆς μας τὸ συμφερότερον. ὅταν ἔν
ἔφθασαν εἰς τὸν λιμένα πλησίον τῷ Ὄρος οἱ βάρβαροι, ἔμειναν ἐκεῖ
τὴν νύκτα. καὶ τὸ πικρὸν εὐγαλαν ὅλας τὰς ναυτοὺς ὑπὸ τὸ καράβι,
καὶ τὰς ἐδίδαν χεῖρας καὶ πόδας ἵνα νὰ μὴ φύγῃσιν. εἰς δὲ τὸ
πλοῖον ἀφίκασι μόνον εἷα ναύτην, καὶ εἷα τὴν σὺν ἑσφορὸν ἵνα φύλα-
ξιν. καὶ ἀαβαίνοντες οἱ βάρβαροι εἰς τὰς πηγὰς τῆς ὕδατος, ἤρα-
σιν ἐκεῖ τὰς Χεῖριανὰς, καὶ ἔκαμιν πόλεμον. πλὴν ἐπειδὴ οἱ ἐδι-
κοί μας ἦσαν μόνον ἑκατόσιοι, καὶ οἱ βάρβαροι τριακόσιοι καὶ σρακ-
τικώτεροι εἰς τὸν πόλεμον, ἐνίκησαν αὐτοὺς, καὶ ἐφόνευσαν, ρμζ'.
καὶ οἱ ὀπίλοιποι ἔφυγαν καὶ ἐκρύβησαν ἄλλοι εἰς τὸ Ὄρος, καὶ ἔτε-
ροι εἰς τὰς φοίνικας. οἱ δὲ βάρβαροι ἐπῆρασι τὰς γυναῖκας καὶ τὰ
παιδιά. καὶ ἀφύπνους αὐτοὺς εἰς ταῖς βρύσαις, ἦλθασιν πρὸς ἡμᾶς
ἔχοντες ὡς θνητὰ ἀνέμερα, νομίζοντες πῶς θείων εὐρεῖ πλεῖστον ἄμε-
ξον. κυκλώσαντες ἔν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐφώναζον ἅπαντα καὶ ἄχρια. ἡ-
μεῖς δὲ ἀκόντες τὰς φοβερὰς ἐκείνας φωνὰς, ἐσέκαμεν εὐφομοί, ὑψώ-
σαντες πρὸς τὸν Θεὸν τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα, μὲ πολλὴν θλίψιν καὶ θρή-
νον δ' ἰσχυροί. ἔτεροι δὲ δεῦ ἐφοβήθησαν, ἀλλὰ ἐτίκοντο ἀγαλλόμε-
νοι. ἄλλοι πάλιν ἔκλαιον ἔριμοντες. καὶ ἀπλῶς ὅλοι ἐκράζαμεν τὸ, Κύ-
ριε ἐλέησον. ὁ δὲ σπριτωὺς μας ἦτον ὑπὸ τὴν Πάφω, Παῦλος ὀνό-
ματι. καὶ σταθεὶς εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας εἶπε ταῦτα πρὸς ἡμᾶς
μὲ φαιδρὸν καὶ πασίχαρον πρόσωπον. Ἡξάριτε καλὰ Πατέρες καὶ Α'-
γιοι, ὅτι ἵνα τὴν ἀγάπην τῆς Χεῖρς ἐφύγαμεν ὑπὸ τὸν Κόσμον τὸν
θρῆνον καὶ μάταιον, καὶ ἦλθαμεν εἰς τὴν σκληρὰν ταύτην καὶ δύσβα-
τον ἔρημον, ἵνα νὰ συγκώσωμεν τὸν ζυγὸν αὐτῶν τὸν ἐλαφρὸν καὶ γλυκύ-
τατον, μὲ πέναν καὶ δίψαν, καὶ ἄλλας πολλαῖς σφοχωρίαις, καταφρο-
νῶντες ὅλα τὰ σαρκικά θελήματα ἵνα νὰ μᾶς ἀξιώσῃ τῆς Βασιλείας τῆς
λοιπῆς, ἐὰν εἶναι δεισμός τε νὰ μᾶς λυθώσῃ πῶρα ὑπὸ τὰς κόπας
καὶ βάσανα, καὶ ὑπὸ τὴν ματαίαν ζωὴν ταύτην, νὰ μᾶς ἀπαυύσῃ
αἰώνια, δεῦ πρέπει νὰ λυπηθῶμεν ἢ νὰ σκυθρωπάσωμεν ὁλοτε-
λα, ἀλλὰ μάλιστα νὰ δ' ἡφρανθῶμεν ἀγαλλιούμενοι. ἐπειδὴ δεῦ εἶ-
ναι ἄλλο γλυκύτερον καὶ ποθεινότερον, ὥσπερ νὰ βλέπωμεν τὸ Θεῶν

αὐτῶν,

αὐτὴ καὶ ὠραῖοτατον Πρόσωπον. ἐνθυμᾷτε πολλαῖς φοραῖς ὅταν ἡμέ-
μεν καθεὶς βίον Ὅσιον, ἢ Μάρτυρος, πῶς ἐποθέσαμεν τὰ γυμνασ-
αὐτῶν εἰς τὰς θλίψεις καὶ εἰς τὴν δόξαν συμμετοχοί; ἰδὲ λοιπὸν
ἦλθεν ἡ ἄρα καὶ τὸν πόθον μας, τὰ συνδοξαδῶμεν μὴ τῷ Ἀγίῳ αἰῶ-
νι. λοιπὸν μὴ δειλιάσῃ τινὰς μας δεῖ τὸν Κύριον, ἀλλὰ ἀς ὑπομεί-
νωμεν ἀνδρείως τὸν θάνατον. ἐπεὶ δὴ ὁ πόθος εἶναι ὡς ἐν ροπῇ ὀφθαλ-
μῷ, καὶ εἰς μίαν στιγμήν παρέρχεται. ἡ δὲ ἀπαπόδοσις καὶ ἀπόλαυ-
σις παιποτινὴ καὶ αἰώνιος. τὰ συναγαλλῶμεθα μὴ τῷ Ἀγίῳ Μαρ-
τύρων εἰς τὴν Οὐρανίαν Βασιλείαν ἀεὶ ἀφραϊνόμενοι. τότε ἀπεκρίθη-
σαν ὅλοι λέγοντες ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος. καὶ Πάτερ τίμω καθὼς ὤ-
ρεις ἔγωγε τὰ κάμωμεν. τὰ πίνωμεν ἀγαλλιάμενοι τὸ σωτήριο πο-
τήριον, ὡς χαρίζαντες τὸν Κύριον. σφαιεῖς ἐν καὶ ἀνατολὰς ὁ ἀγί-
ατος ἐκεῖνος Παῦλος, καὶ τὸ Παῦλον συνόμιλος καθὰ καὶ συνώμιμος,
ἔγωγε προσκύνω. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ μόνος ἀγαθὸς
καὶ παντοδύναμος, ἡ ἐλπίς πάντων ἡμῶν καὶ βοήθεια. μή μας ἀ-
ποχρίσῃς τῷ δαλῶν σε, ἀλλὰ ἐνθυμήσῃς τῆς πωχείας μας, καὶ δός
μας ταύτῃ τὴν ὥραν τῆς ἀνάγκης δύναμιν, καὶ πρόσδεξαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν εἰς ὁσμὴν δωδίας ὡς θυσίαν δάρεσον, ὅτι σοὶ μόνῳ ἀφι-
πει τιμὴ καὶ δόξα, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ λέγον-
τες ἡμεῖς τὸ, ἀμήν, ὡς ἦκε φωνὴ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Βῆμα λέγουσα.
Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀπαύσω
ὑμᾶς. ταύτῃ τὴν φωνὴν ἀκούσαντες, ἐξομαζάμενοι, καὶ αἱ καρδίαι μας
ὀλονῶν καὶ τὰ γόνατα παρελθούσας. ὅτι τὸ μὲν πνεῦμα πρὸς θυμὸν,
ἡ δὲ σὰρξ ἀδυνατεῖ, ὡς εἶπεν ὁ Κύριος. καὶ ἀπελπίσαντες τῆς ζωῆς
ταύτης ἐσρέψαμεν πρὸς Οὐρανὸν τὰ πρόσωπα. οἱ δὲ βάρβαροι μὴ
ἔχοντες τινὰ ἀντιμαχόμενον, ἔβαλαν ξύλα μακρὰ, καὶ ἀέβησαν τι-
νὰς εἰς τὸ τεῖχος, καὶ εἰσελθόντες αἰοῖσαν τὰς θύρας, καὶ ἐσέβηναν
ὅλοι ὡς θύρετρα ἀνεῖναι, κρατῶντες εἰς τὰς χεῖρας γυμνὰ τὰ σπαθία τῆς,
καὶ πρῶτον ἀπὸ ὅλης ἐκράψαν εἰς τὴν Γερμίαν καλὴν. καὶ λέγουσι
αὐτῷ μὲ τὸν ἐρμηνεύατος. δείξαί μας τὸν προεσώπιας. ἐκεῖνος δὲ ὁ
ἀείμνητος δεὺν ἐδειλίασε ποσῶς, ἀλλὰ τὰς ἀπεκρίθη ἀπόκοτα λέγων
τὰς. ἄτε φοβέμαι σας, ἄτε σὰς δείχνω ἐκεῖνον, ὅπως γυμνῶτε. θαν-
μάζοντες ἐν οἱ ἀόσιοι τῷ Ὅσιον τὴν παρρησίαν καὶ τὸ δότοπλον,
πῶς δεὺν ἐδειλίασε ποσῶς καὶ τὰς ὕβρεις, τὸν ἔβησαν γυμνὸν εἰς τὸ
μέσον καὶ τὸν ἐτόξευαν τόσον, ὅπως δεὺν ἔμεινε τόπος ὕγιος εἰς τὸ
σῶμά τε. ἔπως ἐν ἀθλήσας καλῶς, καὶ ἀγωνισάμενος καὶ τῷ ἔσθλας,
ἐπῆρε πρῶτος ἀπὸ τῆς ἀλλης τὸν Στέφανον, ἡρώμενος ἀπαρχὴν ἀγία
εἰς τὰς Ἀγίας, καὶ καλὸν ὑπόδειγμα. ταῦτα βλέπων ὁ ἀγίατος

Παύ-

Παῦλος, ἐπλησίωσε πρὸς τὰς φωνὰς λέγοντας. ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, ὅπως γινώσκετε. αὐτοὶ δὲ κρατῶντες αὐτὸν, ἐξέταζον λέγοντες. εἰπά-
 μας τί τὴν ἀλήθειαν, πῶς ἔχεις κεκρυμμένα τὰ χρήματα; καὶ αὐτοὶ τὰς
 ἀπειλείθῃ με πρὸς ὅτι, καθὼς εἶχε πάντα συνήθειαν λέγοντας. πι-
 τῶσατέ μοι τέκνα, ὅτι ἄλλο δὲν ὑπόκριστα εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν,
 εἰμὴ ταῦτα τὰ ἔτιχνα παλαιόρασα, ὅπως βλέπετε καὶ φορῶ ἐπαῖά μου.
 οἱ δὲ ἔδερνον με ταῖς πέτραις τὸν ἑσχατὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἐκκεῖνται
 με τὰ βέλη εἰς τὰς σιαγόνας λέγοντες. φέρεμας ἐδῶ τὰ χρήματα. καὶ
 βασανίζοντες τὸν ἄρα πολλῶν, τὸ ἐκτύπησαν εἰς τὴν κεφαλὴν με
 τὴν μάχαιραν. καὶ μοιραδεῖσα εἰς δύο ἐκείνη ἢ ἑρὰ κόρα, ἔπεισε ἡ μι-
 σὴ εἰς τὸν εὐα ὦμον, καὶ τὸ ἄλλο μέρος εἰς τὸ ἔτερον. καὶ ἔπεισε τε-
 κρὸς, πολλὰς βασάνων ὑπομείνας πρότερον. ἐγὼ δὲ ὁ πάλαι βλέ-
 πωντας τὸν πικρὸν αὐτὸν καὶ ἀπαυθρῶπον θάνατον, ἔξομον ὑπὸ τὸν
 φόβον, καὶ ἐγύρῃα τέπον ὑπόκρυφον τὰ φύγα τὸν κίνδυνον. ὑπῆγα λοι-
 πὸν εἰς μίαν γωνίαν τοῦ οἴκου, ὅπου ἦσαν βατὰ τῶν φοινίκων, καὶ
 ἀσασκώσας αὐτὰ ἐκρύφθην ὑποκάτω, βαίνοντας εἰς τὸν ἔν μου,
 ὅτι ἡ δὲ με εὐρίσκουν οἱ βάρβαροι καὶ φέγγω τὸν θάνατον, ἢ ἰδόν-
 τες με φονεύειν ὀφείλεις, καὶ ἀγνοῶ ὑπὸ τὰ βασάνων. ἐκεῖνοι δὲ ἀ-
 φιλῶντες τὰς δύο ἀπειθαμιχίους ἑδραμον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὡς λύ-
 κοι ἀνήμεροι ὀλοοῦζοντες, καὶ ἐφόνδων τοὺς Ο'σίους οἱ ἀσπίοι καὶ ἐ-
 ναγεῖς εἰς τὰ Ἄγια. καὶ ἄλλων μὲν ἔκοψαν τὰς κεφαλὰς, ἄλλως ἐκτύ-
 πησαν εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐχυσαν τὰ σπλάγχχνα τὰ σπλάγχχνα, ἄλλως
 ἐχάρισαν ὑπὸ τὴν μέσῃ εἰς δύο, καὶ ἄλλως ἀλλαιοῖσιν ἀπαυθρῶ-
 πως ἐσφαξαν. ταῦτα ὁ Ἀδελφὸς διηγούμενος ἐδάκρυε πικρῶς καὶ ἐσεία-
 ζεν ὃ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς συμπονῶντες τὰς Ἀδελφὰς ἐκλαίοντες
 ἅπαντες. ὁ δὲ πάλιν ἔλεγε. πῶς γὰρ εἰπῶ Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες μου ὅσα
 οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδασιν; ἦτον ἐκεῖ εὐα μοναχὸς Ἀδὰμ καλῶμενος,
 ὃς τις εἶχε εὐα συγχρητὴ νέον μονάζοντα ὀνόματι Σέργιον, ὃς τις ἦ-
 τον χρόνων, ἰ.ε. καὶ τὸν ἀνέθρεψεν ὁ γέρον ὑπὸ μικρὸν βρέφος, δι-
 δάσκας αὐτὸν πᾶσαν ἀκρίβειαν τῶ ἁγίου χρίματος. τῶν ἰδόντων οἱ
 βάρβαροι, τὸν ὠρέχθησαν ὡς νεώτερον εἰς τὸ πρόσωπον. πέρνωντας
 τὸν αὐτὸ εὐα ὑπὸ τὸ χεῖρ τὸν ἔσυρκεν ἔξωθεν. ἐκεῖνος δὲ ὁ αἰμί-
 νητος βλέπωντας ὅτι δὲν ἤξιώθη γὰρ τελειωθῇ με τὰς ἄλλας Ο'σίους,
 ἀλλὰ ὑπῆλθεν γὰρ γένῃ συνδοιπόρος καὶ ὁμοδίαιτος, με τὰς ἀσπι-
 σάτας ὁ ὀλοοῦσας, ἐδάκρυε πικρῶς ὀλοοῦσας. ἔπειτα ἰδὼν ὅτι
 δὲν τὸν ὠφελῶσαν τὰ δάκρυα, ὑπορρίψας πᾶσαν δειλίαν καὶ φόβον ὑπὸ
 λόγῳ, ἔδραμε με ἀνδρείον φρόνημα ὡς στρατιώτης Ἀρμενίου, καὶ ἀνέστα-
 σεν εὐα ἀπαθὴ ὑπὸ εὐα βάρβαρον, καὶ ἐκτύπησεν ἄλλου τινὸς ὅς

αὐτῶν

αὐτῶν εἰς τὸν ἄμυν, ὅς νά θυμῶσθῃν νά τὸν θανατώσῃν. καὶ ἔπος
 ἔγινε τὸ πρᾶγμα, καθὼς ἐσυμβεβλήθη ὁ παῖσοςφος. ὅτι θυμῶσθε-
 ρες καὶ πολλὰ οἱ ἀνήμεροι καὶ τείζοντες τοὺς ὀδόντας, τὸν ἐκατέκο-
 ψαν εἰς λεπτὰ κομμάτια. ὁ ὁποῖος ὀπτόων τὸν ἔθνατόων, ἔφαλλε
 ταῦτα ἀγαθιῶμῃος. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὅπῃ δούμας ἀφῆκεν εἰς χεῖ-
 ρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐκοιμήθη ὁ τεισμα-
 κάριος. τὸν ὁποῖον ἐκατέκοπταν ἀκόμι οἱ καποθανάτι μὲν θάλασσιν,
 προξενῶντες αὐτῷ ζωὴν ἀθανάτων. πίπτοντες ἔν οἱ Ἀῆγιοι μηδὲν δει-
 λιῶντες, ἔπε θλιβόμενοι, ἀλλὰ χαίροντες καὶ ὀχαιρεῖντες τῇ Κυρίῳ
 ἐπλήρωσαι τὴν Ἐκκλησίαν αἵματι. καὶ τὰ μὲν ἅγια Σώματα ἔμειναν
 ἐδῶ εἰς τὴν γῆν ὡς γῆνα. τὰ δὲ πνέματα ἀπῆλθον εἰς τὰ Οὐ-
 ρανία, νά συναγάλλωνται μὲν τῷ Μαρτύρων αἰῶνια. οἱ δὲ βάρβαροι
 ὅταν ἐφόνεύσαν ἅπαντας, ἐψηλαφήσαν πάντα πόπον, ἐλπίζοντες νά εὐ-
 ρην κανεῖν πρᾶγμα πολύτιμον, μὴν ἠξοῦροντες οἱ ἀόσιοι, ὅτι οἱ Ὀ-
 σιοι Μάρτυρες δού ὑπόκεισαν εἰς τὸν τὸν Κόσμον, εἰμὴ μόνον τὰ
 σώματα, ἀλλὰ μέσθῃ ὁποῖων τὰς Οὐρανὰς ἐκκληρονόμισαν. ἐγὼ δὲ
 ὁ ἐλάχιστος ἔμην ἀκόμι εἰς τὰ βαῖα κεχυμῆμος ῥέματος. καὶ φοβεμέ-
 νος μήπως καὶ ἔλθῃν νά ψηλαφήσῃν καὶ ἐκεῖ νά με εὐρωσι, συχνάκις
 ἐπαρεκάλεν με τὸν ἑν τὸν Κύριον νά με σκεπάσῃ, ὡς εἶναι ὀρεσ-
 μόστε ὡς εὐπυλαγχρος. ἤλθασιν δὲ οἱ φορεῖς καὶ εἰς τὸν τόπον, ὅπῃ
 ἀφίσκομεν, καὶ βλέποντες ὅτι ἦσαν βαῖα, τὰ ἐκαταφρόνησαν· ἢ καὶ
 ὁ Θεὸς τὰς ἐσκέτισε ἀλλὰ νά μὴ με φονεύσωσιν. ἰδόντες ἔν ὅτι δού ὀ-
 εῖσασιν τίποτε χρήσιμον οἱ ἄχρηστοι ἀνεχώρησαν. καὶ φθάνοντες εἰς τὴν
 θάλασσαν ἤρσαν τὸ καράβι τζακισμῆρον. ὅτι ἐκεῖνος ὁ Χειριστὸς,
 ὅπῃ ἀφῆκασιν ἔσω, ἦν φιλόχριστος, καὶ ἐφόνεύσε με πιδέξιον ῥόπον
 τὸν βάρβαρον. ἔπειτα ἔκοψε τὰ χροῖα, καὶ ἐσωτέριψεν εἰς τὰ βράχη
 τὸ ξύλον, αὐτὸς δὲ ὀγῆκε ἀλλὰ κολύμβη καὶ ἐφυῖν. μὴ ἔχοντες ἔν οἱ
 βαρβάροι πῶς νά πηράσῃν εἰς τὸν τοπον τὰς ἐθυμῶθησαν. καὶ πρῶ-
 τον μὲν ἔκοψαν ὅλους τὰς αἰχμαλώτας ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας καὶ παι-
 δία πλῆθος ἀνείκασον. ἔπειτα ἤψαν πῦρ εἰς τὰς φοίνικας, καὶ τὰς
 ἔκαον ἀελεῖμονα, καὶ παρ' ὀλίγον ὅλους τοὺς ἔκαυσαν. τότε ἤλθα-
 σιν Ἰσμηλῖται καὶ Φαραωνῖται, ἀνδρες ἐκλεκτοὶ εἰς τὸ δοξάριον ἐ-
 ξακόσιοι. καὶ ὅταν εὐῖνεν ὁ ἥλιος ἐκτύπησαν με τὰς βαρβάρους φο-
 βερὸν πόλεμον, οἱ τινες μὴ ἔχοντες ἐλπίδα νά φύγωσιν, ἐπολε-
 μοῦσαν ἀδέρειως ὅσον ἐδιώκοντο, καὶ τινὰς δού ἔσρεψεν εἰς τὰ ὀπί-
 σω ἔως αὐτὸν ἐφονεύθησαν ἅπαντες. ὑπὸ δὲ τοὺς Φαραωνίτας ἔπεσον,
 πρῶτον καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπληρώθησαν. ἐγὼ δὲ ὀγῶντας ὑπὸ τὰ
 βαῖα, ἐγύρῃσα ὅλα τὰ σώματα τῷ Ὀσίῳ, καὶ ἦσαν ὅλοι ὑπεθαμμένοι,

ἔξω

ἔξω ὑπὸ φεῖς, Δόμος, Ἀνδρίας, καὶ Ωρίων καλεῖσθαι. ὑπὸ τῶν
 ὁποῖας ὁ μὲν Δόμος ἐκείτω δεινῶς ὀδυρόμενος καὶ βασανιζόμενος, ἔ-
 χωντας εἰς τὴν πλοῦράν τὴν πληγὴν θανάσιμον. ὁ δὲ Ἀνδρίας εἶχε
 πολλὰς πληγὰς, ἀμὴν δεῖ ἵπτον καμμία πρὸς κίνδυνον. ὅστις καὶ ἔκτισεν
 ὕστερα. ὁ δὲ Ωρίων δὲ εἶχε καμμία πληγὴν ὀλοτέλα, ὅτι ὁ φονεὺς
 τὴν ἐκτύπησεν εἰς τὴν δεξιὴν πλοῦράν μετὰ μίαν μάχαιραν, ἥτις ἐπέραςε
 τὸ εἶχινον ἕως τὴν ἀριστερὰν πλοῦράν ἐγγίζοντας μόνον τὸ δερμάτι ὅσον
 αἱματώδη ἢ μάχαιρα. ὅθεν ὁ βαρβαρὸς νομίζωντας τὸν ἀπεθαιμῆλον ἐ-
 δραμῆν εἰς ἄλλον· καὶ ὁ Ωρίων πίπτοντας εἰς τὴν γλῶττάν ἐκείτω ὡς ἀπ-
 θαιμῆλος ἀκίνητος, καὶ τότε ἠγέρθη μετ' ἑμῶν, καὶ φιλαφῶντες τὰ Λείψανα
 τῶν ΟΨΙΩΝ ἐκλαίοντο. ἀφ' ἧς δὲ ἐφονόεσαν τὸν βαρβαρὸν οἱ Φαραωνῖται,
 αὐτῶν μὲν τὰ σώματα ἀφῆκαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης νὰ τὰ φάγῃ
 τὰ πτενὰ καὶ θηρία, καθὼς τὸς ἐπαρτε. τῶν δὲ συνηθῶν καὶ συνηθῶν
 αὐτῶν ἐσωμάθρισαν, ἤγειν ἐκείνων ὅπως ἐφονόεθισαν τὴν ἀριστερὰν ἡμέ-
 ραν, καὶ τότε ὕστερα, καὶ μεγάλη θρήνησαντες ἔθαψαν αὐτοὺς ὑποκάτω τῶν
 ὄρων εἰς σπηλαιοῦς. ἔπειτα ὑπέστρεψαν πρὸς ἡμᾶς. καὶ βλέποντες τὸς
 ΟΨΙΩΝ ἐκλαύσαν πάλιν ἀπαρηγόρητα μετὰ τὴν λόγους, ἰδόντες τὴν ποι-
 μνὴν τῶν Χειρῶν εἰς τὴν γλῶτταν ἐρριμμένην, ὡς ὑπὸ τῆς λύκας ξηχισμῆρα
 καὶ παραγμῆρα πρόβατα. ὁ γὰρ φιλόχριστος Οὐβιδανός, καὶ οἱ λοιποὶ
 ἀπῶτοι τῆς Φαράν ἤφισαν λέγοντες ἡμῶν, καὶ πολυτίμητα εἰς τιμὴν αὐ-
 τῶν, καὶ ἐταφιάσαν, καὶ λείποντες ὡς καὶ ἀλαβεύονται. ἦσαν δὲ, λέγοντες, ὅτι
 ὁ Δόμος, ὅστις ἦν ὑπὸ τὴν Ρώμῃν, ἀκόμη δὲ ἵπτον ἀπεθαιμῆλος
 ἕως ἐσπείρας, καὶ τότε ἐταφιάσαμεν καὶ αὐτὸν τὸν μακάριον χωριστὰ ὑπὸ
 τῶν ἄλλων, ὥστε νὰ μὴ ἀποῖται πάλιν τὸν παρῶν. ἐτελείωσαν δὲ
 οἱ ΟΨΙΩΝ τῶν, ἰδὲ Γανναρίν, καὶ ἔγινε σωτὴς ὁ ἀγῆτος αὐτῶν τωσαρά-
 κοντα. καὶ ὁ μὲν Ἀνδρίας καὶ Ωρίων ἔμεναν ὥστε τὴν ὥραν πάλιν ἐκεῖ
 πλὴν εἶχασιν ἀμφίβολον τὴν διάνοιαν, ἢ νὰ προσμείνουν ἕως τέλους,
 ἢ νὰ μεταπονήσων. ἐγὼ δὲ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπομείνω τὴν ἐρη-
 μίαν καὶ μόνωσιν, ἦλθα πρὸς ἐσᾶς διὰ μικρὰν παρηγορίαν καὶ αἰσιν,
 πολλὰ μὲ ἐπαρκαλίσεν ὁ φιλόχριστος Οὐβιδανός νὰ μείνω ἐκεῖ, καὶ
 μετ' ἐπαυσε νὰ με φέρῃ τὰ πρὸς τὴν χεῖρα προθύμως. καὶ διὰ τῆς
 προσηρημῆρας αἰτίας δεῦτε ἐπῆλθον. ἰδὲ ἠκούσατε ἀδελφοὶ τὰ ἀσχημα-
 τικὰ, καὶ ἄλλων φρονεῖν νὰ σᾶς διηγηθῶ τὰ ἐπιλοπιτὰ. λοιπὸν εἰπέτε με
 καὶ ἐσᾶς ὅσα ἐδῶ ἐσωμάθρισαν τότε. καὶ ἡμεῖς εἶπομεν αὐτῶν ὅσα παρῶ-
 νω ἐρεθίσαν, καὶ ἐθαυμάσαμεν τὸ Θεὸν τὰς ἐκείνων. ὅτι μίαν ἡμέραν
 ἐτελείωσαν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἐδῶ οἱ παρόντες, μετ' ὁμοῖον τρόπον, καὶ
 εἰς τὸν ἀγῆτον ἐκεῖ καὶ ἐδῶ τωσαράκοντα. τότε ἀπῆλθον ὁ Ἀββὴ Δε-
 λὰς ἐνθεμένης τὸς ἄλλων Ἀδελφῶν ἔπο λέγωντας. ἐκείνοι μὲν ἀγαπη-

ταί, ὡς ἐκλεκτοὶ δούλοι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀδελφοί, κηρώθησαν τῆς Βασιλείας
αὐτοῦ καὶ Μακαρίοι οἱ Μακάριοι ὄντως καὶ καλότοχοι, ἐπειδὴ μὴ
ποσέως ἀγῶνας καὶ θλίψεις καὶ πειρασμοὺς ὕστερον ἔσονται ὑπὸ ὅλα ἐπύρασι
καὶ τὸν Στέφανον τῆς ἀθλησίως, καὶ ἔλαβον ἔσται τὸν Θεόν εἰς τὰς
Οὐρανὸς τιμὴν καὶ δόξαν μεγάλῃ ὡς Μάρτυρες. ἡμεῖς δὲ ἅς φυλά-
γουμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ἐπιμελίεσθαι. καὶ αὐτοὺς μὲν ἅς φθα-
καλιώμεν, νὰ δέονται τοῦ Κυρίου ὅτι λόγους μας νὰ μᾶς συναρτιώ-
σῃ μετ' αὐτοὺς εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ. αὐτοῦ δὲ τῆς ἀγαθῆς καὶ Φιλαν-
θρωπῶ Θεῷ ἅς διχαρισώμεν, ὅτι μᾶς ἐσκέπασε καὶ μᾶς ἐλύ-
ρωσεν ὑπὸ τὰς χεῖρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ θαυμασιώτατα. ταῦτα λέγων ὁ
ὁσῖος ἐνεθέσθη τὰς Πατέρας μετ' αὐτοὺς λόγους ψυχωφελείς, καὶ ἔμειναν δι-
χαρισώμενοι τὸν Κύριον. ἐγὼ δὲ ὁ ταπεινὸς Ἀρμένιος ὑπέστρεψα εἰς
τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἔγραψα ταῦτα εἰς χαρτὴν ὅτι νὰ μὴ ἀποχρησθῇ
ἢ τοιαύτη κατασκευαστικὴ διήγησις, ἀλλὰ νὰ τὴν ἀναγινώσκουν οἱ μετα-
φύεσθαι, νὰ γίνωνται εἰς τὴν ἀρετὴν προθυμώτεροι, καὶ εἰς τὰς θλί-
ψεις καρτερώτεροι, διχαρισώμενοι εἰς ὅλα τὰ ἐπιρχώμενα, καὶ δοξα-
ζόντες τὸν Κύριον. ὃ καί ποτε πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνοῦσις,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας ἀπαντας.

ποῦντες ἐπὶ τῆς βασιλείας, τὰ ἐκλεκτοὶ

ἰδόντες

Τ Η, Α Υ Τ Η, Η Μ Ε Ρ Α,

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Θ Ε Ο Δ Ο Υ Λ Ο Υ.

ΥΪΤΟΣ ἦν ὁ υἱὸς τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλε τοῦ
ἐπαρχοῦ. ὁ ὁποῖος ἐρχετο πρὸς τοὺς ποταμὸν τῆς
φοινίκης τῶν Οσίων, καὶ πρὸς τοὺς πατέρας διηγεῖτο
λέγοντας. ἀφ' ἧς ἡμαλώτῃσαν καὶ ἐφόνευσαν τὰς ἐν
Σινᾷ καὶ Ρ'αῖθ' Οσίους οἱ ἀνόσιοι βάρβαροι, ὑπὸ γὰρ
εἰς τὴν Φαραῶν, καὶ ἐκεῖ ἤκουσαν τινὰς, καὶ ἐπαινεῖσαν τὴν ἡσυχίαν,
καὶ τὴν ἐγκωμιάζαν λέγοντες, ὅτι εἶναι σωτηρίας αἰτία εἰς τὰς πολ-
λὰς, καὶ πλατυίνει τὴν ψυχὴν κατὰ σάββατον, μὴ ἔχουσιν τινὰ πε-
ραλίην ἢ σύγχυσιν, καὶ ἀνεβαίνει τὴν γῆν εἰς τὴν Θεῶν ἐπὶ γινώσκουσιν.
ἡτίς εἶναι ἡ ἀληθινή Μακαριότης, καὶ μακαρία ἀπολαύσεις. ἐγὼ δὲ
ταῦτα ἀκούσας ἐδάκρυσα ὅτι τὸν υἱόν μου Θεόδωλον, ἐνδυμένον, ὅτι
ὅτι τὴν ἡσυχίαν αὐτῷ τὸν ἐσερῆθῃκα, καὶ μὴ τὸν ἐπῆραν οἱ
βάρβαροι. τότε οἱ Χερισανοὶ βλέποντές με εἶπον Θεόδωλον, καὶ δα-
κρυόντες, μὴ ἠρώτησαν τὴν αἰτίαν ποσαύτης θλίψεως, καὶ τὰς ἀπε-
κρίθῃκα λέγοντας. τὴν αὐτὴν γὰρ εἶχα καὶ ἐγὼ ὅτι τὴν ἡσυ-
χίαν ἀδελφοὶ φέλλονται, ἀμὴν ἐπαθὰ δὲ αὐτῷ μεγάλῃ συμφορᾷ,
καὶ ἐσερῆθῃκα εἰς αὐτόν, ὅτι εἶχα φῶς τῆς ὁμμάτων μου. καὶ πῶρα
θρῆναι καὶ λυπῶμαι ἀφ' ὧν ἀμύνεται, μὴ ἡξάρωντας τί ἔγινε. ἡ
θυσία τὸν ἔκαμαν οἱ βάρβαροι, ὅτι τὸν ἐπῆραν αἰμαλώτων, ἡ
ζωνταίων τὸν βασανίζουσι μὴ κίνδυνον τῆς ψυχῆς αὐτῶν καὶ ἀπώλειαν.
οἱ δὲ εἶπον πρὸς ἐμέ. Θεόδωλε, ἡμεῖς μὲν εἶπες καταλιπὼν
τὴν ὑπόθεσιν. ὅθεν ἐγὼ βλέπωντας πῶς εἶχας πόθον νὰ ἀκούσῃς
τὰ πάθη μου, τὰς ἀπεκρίθῃκα εἶπον λέγοντας. ἐγὼ εἶχα δύο παιδιά

κρσενικά ὁ δειλῆος, καὶ ἐπιθυμῶντας νὰ ἀναχωρήσω εἰς τόπον ἔρη-
 μον, νὰ εὕρω τὴν σωτηρίαν μου, ἐσυμφωνήσαμην μὲ τὴν συμβίαν μου,
 καὶ τῆς ἀφῆσω τὸ σῶα παιδίον ὅτε παρηγορίας τῆς καὶ κυβέρνησιν, καὶ
 τὸ ἄλλο νὰ πάρω καὶ ἐγὼ ὅτε σιωδίας μου καὶ φθόγκησιν. ἔδωσα
 λοιπὸν αὐτῆς πῦν σῶα ἕξον, καὶ ἐγὼ ἐπῆρα πῦν ἄλλον ὀνόματι Θεο-
 δελον. καὶ ἔγω λαβοῦντες ὁπὲ ταύτῃ συγχάρησιν ἐχωρίσθη σῶας ἀ-
 πὸ τὸν ἄλλον μας κλαίοντες ἀμφοτέροι. ἐπειδὴ μεγάλος πόνος εἶναι
 νὰ χωρίσῃ σῶα ἀνδρόγων, ὅπῃ ἐπέρασεν εἰρηνικά χρόνος πολλὰς
 μὲ πολλῇ ἀγάπῃ σαρκὸς, καθὼς ὁ Θεὸς τὰς ἐξέλεον· αὐτὴ δὲ
 μάλιστα ὡς γυνὴ ἀδελφῆς ἐθλίβετο φθελωτότερον, ἀμὴ ἐγὼ τὴν ἐ-
 παρηγόρησα μὲ διαφόρους λόγους τῆς θείας Γραφῆς, λέγωντάς τῃς, ὅτι
 ἐμὴ καὶ νὰ δουλεύωσιν εἰς τὴν Οὐραίου Βασιλείας ἰδοὺν ἀρρήτων
 ὅτε τὸν χωρισμὸν αὐτὸν καὶ ἐξέλεον, καὶ ἔγω μὲ βίας τὴν ἐκατά-
 πεισα, καὶ ἡσύχασεν. ἐγὼ δὲ ἦλθον μὲ πῦν Θεόδελον εἰς τὴν ἔ-
 ρημον, ὅστις ἦτον μικρὸν παιδίον, ἀμὴ ἐπέρασε πόσον φρονιμα καὶ
 ἐνάρετε, ὅπῃ ἐθαύμαζα, καὶ ἐδοξαζα τὸν Θεόν, ὅπῃ τὸν ἐφώτιζε
 καὶ ἐδυνάμωνε νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς τὴν κακοπάθειαν τῆς ἀσκήσεως.
 ἔτις ἔν ἐπέρασαμην εἰς τὸν λιμὴν τῆς ἡσυχίας χρόνος πολλὰς εἰρ-
 νικά καὶ ἀπάραχα. ἔπειτα ἐφθόνησεν ὁ μισόκαλος, καὶ ἐφθόνησεν
 τὸς βαρβάρους, νὰ ἔλθον εἰς τὴν σκῆτῃ, ὅπῃ ἦσαν καὶ ἄλλοι πολ-
 λοὶ ἐρημίται, νὰ μᾶς φοβούσων. ὅταν ἔν ἔφθασαν οἱ ἀνόσιοι εἰς τὴν
 ὁσίαν ἐκείνῃ σιμάξιν, ἄλλους μὲ ἐσφαξαν οἱ ἀσπληγχοι, ἄλλους μὲ
 μαλῶτόσαν μὲ τὸν Θεόδελον, ἦγον τὸς νεώτερος, ὅτε ὑπηρεσίας τῆς.
 ἐγὼ δὲ μὲ ἄλλους τινὰς ἐφύγαμην, ἀμὴ πάλιν βλέπωντας μακρόθεν
 τὸ τέκνον μου, πῶς τὸ ἐπέραν οἱ βάρβαροι, ὅτε εἶχα καρδίαν νὰ φυ-
 γῶ, ἔτε ποσὴς διώκαμην, καὶ ἐβλήθην νὰ εἰσέλθω ὀπίσω, νὰ κάμω
 ῥόπον, ἐὰν διωκθῶ νὰ τὸν λυθώσω, ἢ καὶ νὰ κόψω καὶ ἐρῶα, νὰ
 εὕρω ὁπὲ τὴν μέριμναν· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Θεόδελος μὲ ἔκαμε νῦμα μὲ
 τὸς ἐφθελμύετε, νὰ φύγω τὸ γληγορότερον· ὅθεν ὁ τάλας καὶ εἰσικῶς
 με σωματικῶς ἐφύγα ἀπὸς τὸ ὄρος ἀπολυθῶντας τὸς ἄλλους, ὅπῃ προ-
 πίτερο ἔφεχον, ἀμὴ ἡ ψυχὴ καὶ καρδίαν καὶ ὁ νῦς με ὅλως ἦτον εἰς τὸν
 Θεόδελον, καὶ πολλὰς ἐσπερον τὴν ὄφιν, καὶ τὸν ἐκίταξα, ἔως ἐ-
 μάκρυνε, καὶ τότε ὅταν πλέαν δούτον ἐβλεπα, ἔκλειον ἀπὸς τὸν Θεόν
 διὰ τῆς Ὀσίας, ὅπῃ ἐφόνευσαν οἱ ἀνόσιοι ἀδικα, καὶ διὰ τὸ ἡγαπημέ-
 νον τέκνον μου, ταῦτε λέγοντας· ὦ ἑρισόλβιοι Πατέρες καὶ ἑρισμκάριοι,
 πῶ εἶναι οἱ πόνοι τῆς ἐγκρατείας σας, καὶ τῆς καρτερίας οἱ κάματοι;
 αὐτὰ εἶναι τὰ βραβεῖα, καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς μακρῆς σας ἀθλήσεως;
 τίχα ἔγινεν ὁ κόπος τῆς δικαιοσύνης σας καὶ τῆς ἀρετῆς ὁ κάματος;

κνώφελις καὶ μάταιος, καὶ σὰς ἀφῆκεν ἀβουθήτης ἡ αὐτὴ Πρόνοια, καὶ
 ἐφονόβητε ὑπὸ τὰς ἀδίκας καὶ ἀσεβεῖς ἀσεβέσασιν καὶ δίκαιοι; πῶς
 δὲν ἔπαισι πῦρ ὑπὸ τὰς Οὐρανὸς, καὶ κατακαύσῃ τὰς ἀλάστορας, ἢ
 καὶ χιθῆν ἢ γῆν καὶ τὰς καταπῆν εἰς τὴν ἄβυσσον; τί ἔγινε πῶρα ἡ
 Θεία δίκη, ὅπως ἐπόντισε πόσας μυριάδας Φαρισαίους εἰς τὴν θά-
 λασσαν, καὶ δὲν ἐπαίδουσι καὶ αὐτοὶ τὰς ἀδίκας δικαίως, ἀλλὰ τὰς ἀ-
 ρησε καὶ ἐφονόβουν πόσους δούλους Χριστοῦ ἐναρέτας καὶ δικαίους ἀδίκαι; σὺ
 τέκνον μου Θεόδολε τίχα ζῆς ἀκόμι, ἢ σὲ ἐφονόβουν οἱ βάρβαροι;
 καὶ ἀπέθανες, ποῖος τόπος ἐδέχθη τὸ αἷμά σου, καὶ ποῖα πιτεινὰ καὶ
 θνήσκει τὰ μέλη σου φαγον; καὶ ἦτον δυνατὸν, καὶ εἶχα καὶ ἐγὼ κομ-
 ματι ὑπὸ τὸ ἀγρόν σου λείψανον εἰς ὀλίγῳ παρηγορίαν μου. αὐτὰ καὶ
 ἑτέρα πλείστα ἔλεγον ἀγνοῶσα ὑπὸ τὴν πολλὴν μου λύπην καὶ ἀδυσπό-
 ρειαν. οἱ μὲν ἐν βάρβαροι ὅταν ἐφονόβουν τὰς Ἀγίας, ἐπιράτιν ὅσα
 ῥέχα ἔχρησαν τίποτε μὲν τὰς αἰχμαλώτους, καὶ ἀεχώρησαν. ἡμεῖς δὲ
 ἐκατέβημεν ὑπὸ τὸ ὄρος, ὅταν ἐνύκτωσε καὶ ἐταπιάσαμεν ἡμεῖς Ἀγίων
 τὰ ἅγια Λείψανα. σὺ δὲ ὑπὸ τὰς ὁποίας ὀνομαζόμενος καὶ αὐτὸς Θεόδο-
 λος ἀπέπνευ ἀκόμι καὶ λείψματος. μὴ θαυμάζετε εἰς αὐτὰς τὰς θλί-
 φεις, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ φίλτατοι, ὅτι ἔπος ἔχει ὁ δαίμων συνή-
 θειαν, καὶ ζητᾷ ὑπὸ τὸν Κύριον θέλημα καὶ περαζῇ τὰς δούλους. καὶ
 τὸν ἀφύκει ὁ δίκαιος Κεῖς, καὶ καταιχνώθη αὐτὸς ὁ μισόκαλος.
 οἱ δὲ Ἀγιοὶ καὶ λάβεν εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῶν ἀελοτοτέρων δόξαν καὶ
 διπλὴν τὸν Στέφανον. ταῦτα λέγων καὶ ἑτέρα πρὸς νεφελίαν μας, παρῆ-
 δωκε τὴν ἁγίαν ψυχὴν εἰς τὰς ἁγίας χεῖρας Θεοῦ ὁ Θεόδολος, καὶ τὸν
 ἐταπιάσαμεν μὲν τὰς ἄλλας Ἀγίας, οἱ τινες ἐπελειώθησαν εἰς τὰς, ἰδὲ.
 Γαυνασίαν. καθὼς ἐδινυάμην ταῦτα πρὸς τὰς ἀνῶθεν εἰς Φαραὶ, βλέ-
 πουμεν καὶ ἐφθασεν σὺς ὅστις ἀπ' ἐκείνης, ὅπως ἡχμαλωτίσαν οἱ βάρ-
 βαροι, καὶ ἐρωπίσας αὐτὸν, πῶς ἐδυνάθη καὶ ἐφυρθε, ἀπεκρίνατο λέγων-
 τας· μίαν νυκτὰ ἀφ' ἧς ἐδέπνησαν οἱ βάρβαροι ἐμελετήσαν, ὅτι τὸ
 πρῶτον ὅταν εἰσὶν ὁ αὐγερινός, καὶ θυσιάσαν ἐμὴν καὶ τὸν Θεόδολον.
 καὶ ἐποίησαν ἀφ' ἐσπείρας τὰ ξύλα, τὸν βωμὸν, καὶ ταῦτα τὰ χρεαζό-
 μενα, καὶ ἔπος αὐτοὶ μὲν ἦσαν χορταῖται ὑπὸ κρασί πολὺ καὶ βρώμα-
 τα· ὅθεν βλέποντες τὰς πῶς ἐβαρυκοιμήθησαν τὸ μισοῦντον, ἐσύρθη-
 κα ὑπὸ τὸν πόπον μου ἡσυχᾶ, καὶ ἀπεπαύην ἀπαραχα, καὶ καὶ μὴ με γει-
 κησιν. πῶς δὲ ἔκαμα, καὶ τί με τὸ εἶπεν σὺς μας ἀδελφός, ὅπως ἡ-
 ξάμε τὴν γλῶσσαν ἡμεῶν βαρβάρων, καὶ τὸ ἡγεῖται πῶς ἐβύλοντο καὶ μὲς
 θυσιάσαν τὴν αὐρίον. ὁ δὲ ἡγεῖται ἐμενεν· ἀλλὰ δὲν ἡξάμεν, ἢ τὸν
 ἐθανάτωσαν, ἢ ὅχι. ὅτι καθὼς ἐμάκρυνε ὀλίγον, ἔβριχα ὅσον ἐδύνα-
 μιν μὲ φόβον πολλὸν, μήπως καὶ ἔλθῃ τινὰς κατόπι καὶ φθάσῃ με. καὶ

μαρτυρῶν με ὁ Κύριος ἀκόμη ἔχει τὴν καρδίαν μου, ἐν θυμῷ μὲν τὴν φρό-
 νην, ὅπως ἐπέλεσεν οἱ αἰετοὶ, ὅτι καθὰς ἐφυγάσιν ἀπ' ἐδῶ καὶ μᾶς
 ἔσυραν δεξιῶν, δεξ' ἐφ' ἡπατῶσαν ὑπὸ τὸν καλὸν δρόμον ὁλοτελα,
 ἀλλὰ ὑπὸ τὰ βενά καὶ φάραγγας, καὶ τὸ βράδυ ἔμειναν εἰς εἷς τὸ
 ποτὶ πεινῶν, ὅπως εἶχε νερόν εὐμορφον, καὶ ἐκεῖ ἐφόνδυσαν εἷς εἷς τὸν
 καὶ πρῶτον μὲν τὸ ἐκτύπησαν μὲ μάχαιραν εἰς τὸν ἑσπέρην, καὶ πε-
 σῶν εἰς τὴν γλῶτταν ἐπαύετο ὡς πολλῶν ὁ καλὸς τυχερός, ὅτι ἐπαι-
 νῶν δεξ' ἐπέλεξεν οἱ ἀσπλᾶγχοι, δεξ' ἐνὰ τυρανῆται μὲν αὐτός, αὐ-
 τοὶ δὲ οἱ αἰμοβόροι καὶ θνητόνιμοι καὶ χαίρουνται βλέποντες. ὥπως
 ἐν τὴν ἑρῆξαν εἰς τὸ πῦρ, εἰς τὸ ὁποῖον ὁμοίως ἐσπάρασεν ὡς τὸ
 ὁλοτελα, καὶ ἐκτύπησαν τὰς χεῖρας καὶ πόδας τε εἰς τὰ κάρβυνα, καὶ πολ-
 λὰς φορὰς ἐδοκίμαζεν ἐν σκωδῇ. ἔπειτα μὴ διωκόμενος πάλιν ἐπι-
 πτεν, ὥπως ἐν ἐπέλεξεν ὁ πολυόδυνος, καὶ τὸ πρῶτον εἶδαν εἰς εἷς
 ὅρος κελῖον μικρότατον, καὶ ἔχοντες τινὲς ὑπὸ αὐτὸς ἐσπάραν εἰς τὸ
 ἀπὸ λαίον, καὶ διείσκοντες εἷς ἐρημίτῳ, τὸν ἔσυραν ἔξωθεν χαίροντες
 χαίροντες, καὶ μηδὲ ποσὶς σκυθραπαζόντες, ἀλλὰ φαιδρὸν εἰς τὸ ἀπόστα-
 πον. τότε μὲν πᾶσαι ἐφόνδυσαν ἀλαλάζοντες, ὅτι δεξ' ἐβασίλευσαν τὰ
 ἑσπέρην. ἔπειτα παγνύοντες παρὶ μαρτύρων ἡρώων εἷς εἷς ἑαυτοὺς
 εἰς τὴν ὄψιν ὑπὸ τὴν πολλὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὸν ἐπέλεξεν καὶ αὐ-
 τὸν ὁμοίως μὲν λίθους οἱ λίθινοι ὅπως καὶ ἀσπλᾶγχοι, ὁ ὁποῖος ἐδέχε-
 το τὰς πληγὰς ὁλοτελας τὰς φονεῖας, πῶς τὸ ἐσπάραν δεξ'
 τὸ ἀποσκαίρει θανάτῳ ζωὴν αἰώνιον. μὲν ταῦτα ἐπύρασαν τὴν κατὰ τὴν
 καὶ παγνύοντες παρὶ μαρτύρων, ἡρώων εἷς εἷς ἑαυτοὺς ὡς ἡρώ-
 των προτεκνέεικα, καὶ τὸν ἐρατῶσαν ἐν τὴν ἐρημίτῳ τὰ Μοναστήρια,
 ὅπως ἦσαν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, τὰς οὐκ ἐν τὴν χαλῶσαν τὴν ζωὴν τε δεξ'
 πὺν κόπον τε. ὁ δὲ νέος εἰς τὴν χεῖρας, εἰς δὲ τὴν γυνῶσιν ἀρισβύτερος,
 δεξ' ἐφοβήθη, ὥς ποσὶς ἐδειλίασεν, ἀλλὰ τὴν ἡλεῖται λέγωντας
 δεξ' εἰς ἡμᾶς χριστομάχοι, ἐν σᾶς ἀποδώσω τὴν φιλοχρίστους ἀδελ-
 φα, μισόχριστοι. εἰς ταῦτα θυμωθέντες τὸ ἐδῶσαν πᾶσας πληγὰς, ὅπως
 τὸν ἐκατέκοφαν εἰς λιπὰ οἱ ἀχόρταγοι. ἔπειτα ἀνέχωρσαν ἀκόμη θυ-
 μωμένοι πῶς δεξ' ἐξῆσαν ὡς πολλῶν ἐν τὸν βασανίζοντες οἱ ἀπαι-
 θραστοί. καθὰς οὖν ὑπὸ τὴν βασανίζοντες ἀκόμη τὰ ἑσπέρην γυνῶσιν καὶ
 σῶντες αἵματα, εἶδαν δύο Μοναστήρια, τὰ ὅποια ἦσαν ὑπὸ τὸν
 δρόμον ὁλοτελα δεικνύοντες εἰς δεξ', τὸ εἷς ἀπὸς τὸ μέρος τὴν νότον, καὶ
 τὸ ἄλλο ἀπὸς τὸ βόρειον. τότε μοιραζόνται εἰς δύο, καὶ ὑπὸ τὴν κατὰ εἷς
 μέρος εἰς τὸ εἷς Μοναστήριον. καὶ εἰς μὲν τὸ νότιον δεξ' ἡδύρην τι
 ἵαμας, ὅτι ἐγὼ ἡμᾶς μὲν πύξ ἀλλους, ὅπως ἡδύρην ἀπὸς τὸ βό-
 ρειον, καὶ ὅσους εἶρον μὲ πολλῶν ἀσπλᾶγχιαν ἐφόνδυσαν. εἷς δὲ

ὁστος.

ὁσιος ὑπὸ αὐτὰς ἦτον εἰς τὰς πόδας ὀγλήγορος, καὶ ἐδοκίμασε νὰ φύ-
 γῃ, ἀλλ' αὐτοὶ ἔβρεχον κατόπι, καὶ τὰ ἑρρήξαν ποταμίας σαῖταις, ὅπῃ ἔ-
 πιεσι, καὶ φθαρόντες τὸν πᾶσι πνέοντα, τὸν ἐγύρισαν ἀνάσκαλα, καὶ χιζόν-
 τες τὴν κοιλίαν ὑπὸ τὸ κτερεῖ ἕως ὅλον τὸ σῆθος τε, εὐγαλας ὅλα τε
 τὰ ἐντόδια, καὶ τὰ ἐκαπύκοφαν, καὶ ἑρρίφαν εἰς τὴν γλῶ, ὡς σκυλία
 ἀγρία. αὐτὰ καὶ ἕτερα ἀκίων ἐγὼ, ἐπόνισον ἡ καρδιά μου, φοβέμενος
 μήπως καὶ ἐπαθε τὰ ὅμοια τῶν καὶ ὁ Θεόδωλος· καὶ εἶχα λοιπὸν λύπην
 δι' αὐτὸν εἰς τὴν καρδίαν ἀνείκασον. οἱ δὲ κοσμικοὶ, ὅπῃ ἐκαπύκο-
 σαν ἐκεῖ εἰς τὴν Φαραὴν, ἀκέσαστες τὰς θλίψεις ταύτας ἡδὲ Μονα-
 χῶν ἐπικράεισαν, καὶ ἐσυμβεβόλθισαν νὰ σείλῃσι εἰς τὸν ἀρχηγὸν
 ἡδὲ βαρβάρων, Ἀμαίῳ ὀνόματι, ἀνδράπευσι καὶ ραῖματα, νὰ τὸν ἐ-
 ρωπίσωσι, ἐὰν ἔσπευγε νὰ ἔχουσι ταῖς ἀγάπαις, νὰ τὰ πληρῶναι τῶν
 τὸν χρόνον, καθὰς καὶ ἄλλῃ φορὰν ἐσυβάδισαν. μετ' αὐτὰς γὰρ τὰς
 ἀπεσταλμένους ἐπῆγα καὶ ἐγὼ, ὅτε νὰ ἐξεπίσω ἐπημελῶς ὅτε τὸν ἡμέ-
 ρα, ᾧ ἡ ἀπέθανε, καὶ φθαρόντες εἰς ὀλίγας ἡμέρας οἱ ἀπεσταλμένοι
 τὸν Ἀμαίῳ, τὰ ἔδωσαν τὰ δῶρα, ὅπῃ ἐβασέσαν μετὰ τὸ ραῖμα
 τε, ὅστις τοὺς ὑπέδεχθη ἀπασιῶς, καὶ φιλοφρόνως ἐφιλοξέεισε, τὰς
 σωντας νὰ παιδέσῃ τὰς φρονεῖς ὡς ἔσπευγε, καὶ νὰ τὰς δώσῃ ὅπῃ
 ὅσα ἐκλείψαν. ὥπως οὖν αὐτοὶ μετ' ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Φαραὴν ἀπαγ-
 γέλλοντες τὰ ῥητόματα, ἐγὼ δὲ ἔμεινα ἐκεῖ νὰ ἐξεπίσω ἀκριβῶς ὅτε
 τὸν Θεόδωλον. καὶ ἐρωπίσας πολλὰς, ἡκιστα ὑπὸ εἰς, πῶς τὸν ἐ-
 πώλησαν εἰς μίαν πόλιν Λέξην καλεμένην, καὶ τὸν ἡγόρασαν εἰς
 Γερύς. ἐπαυσα λοιπὸν τὴν λύπην μικρὸν ἀκέσας ταῦτα τὰ διαγ-
 γέλια· καὶ πέραντας δύο ὁδογὰς, ἐκίνησα πρὸς τὴν αἰῶδα πάλιν
 πολὺ χαεῖς πίζοπαῶντας, καὶ χιζὸν ἑξέχωντας· καὶ φθαρόντας εἰς αὐ-
 τὴν, ἑδραμόντινις ὡς ἤκουσαν ὅτι ἐγὼ ἤμου τοῦ παιδὸς ὁ πα-
 τὴρ ὁ πολυόδιμος καὶ θρυλλέμενος, καὶ ἀνέγχετο πρὸς αὐτὸν τὴν πα-
 ρουσίαν μου. ὅταν ἔν' ἐφθασα εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ εἶδον εἰς
 τὸν ἄλλον μας, ὑπὸ τὴν πολλὴν μου λύπην, ἡ καὶ χαρὰ τὴν ἑσπερον, ἡ
 πεισον εἰς τὴν γλῶ ὡς ἄψυχος· αὐτὸς δὲ μετ' ἐνηκαλίσε, καὶ κατεφι-
 λει ὡς φιλοπάτωρ ἀχόρπαγα, καὶ μετ' βίας ἐσυνήφερα· καὶ κάμνωντας
 καὶ ἐγὼ τὸ ὅμοιον, ἔλεγον ταῦτα πρὸς αὐτὸν μετ' δακρύων ποροφασ-
 ζόμενος· συγχώρησον μοι τέκνον μου φίλτατον, ὅτι ἐγὼ ἤμην αἰτία
 καὶ ἐπαθες ποτα βάσανα, ὅτε νὰ σὲ χωρίσω ὑπὸ τὰς μητρικὰς ἀγ-
 κάλας, νὰ σὲ φέρω πάλιν ὅτε καλὸν τὴς ψυχῆς εἰς τὴν ἑρμῶν· ἀλ-
 λά ὡς ἐκαλώσε εἰπέ μοι ὅσα σὺ ἔτυχον ὑπὸ τὴν ὥραν, ὅπῃ σὲ μὴ
 μαλώδισαν, ὅτι καθὰς ἀφραίνει τὴν καρδίαν ἡ ὕψις μετὰ τὴν
 ἀδελφείαν, ἔγω χαροποιεῖ καὶ μετ' τὴν λύπῃσιν ἡ ἡδὲ λυπηρῶν διήγη-

σις. ὁ δὲ βαθείως στενάξας, καὶ δακρύσας ἀπικείμετο λήγωντας. πάλιν πρότερα ἡκυσίς ὡς νομίζω ἀπ' ἐκεῖνον, ὅπως ἐγλύπασσι καὶ ἐφυγῇ. ὅσα δὲ μὲ ἐσωλέβησαν ὕστερα καὶ σὺ εἰπὼ μὲ βραχύπτε. ὅταν ἡυξέπισαν τὸ πῦρ ἀφ' ἐσπείρας καὶ τὸν βωμὸν καὶ τὴν θυσίαν οἱ βάρβαροι, βαλόμενοι καὶ μὲ θυσιάσουσιν αὐτεῖον, δεῖ ἐκοιμήθηκα ποσὺς ὅλκω τὴν νύκτα, ἀλλὰ προστύχομαι πρὸς τὸν Παποδυάμον Κύριον, ἔχοντας εἰς αὐτὸν τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας μου, καὶ ἐλθόντα αὐτὸν μὲ δακρύων, καὶ πίσιως. Δέσποτα Θεὲ καὶ δημιουργὲ πάσης κτίσεως, ὅπως ἐξουσιάζεις ζωὴν καὶ θάνατον, καθὼς ἐφύλαξας τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῶν λεόντων τὰ σώματα, καὶ τὰς φεῖς Παῖδας ἀβλαβεῖς εἰς τὴν κάμινον, μὲ τὴν ἀρρήτόν σου καὶ ἀφράδον δύναμιν, αὐτὸς λύσωσαι καὶ ἐμὴν τὸν ἀνάξιον δέλόν σου ἀπὸ τὸν προσδοκώμενον θάνατον, καὶ μὲν ἀφίσης καὶ γὰρ τὸ σῶμα, ὅπως ἔως τὴν σήμερον ἐφύλαξα παρθεῖον καὶ ἁμωμον, θυσία τῷ μιαιφόντῃ τῆς ἀκολασίας δαίμονος, ἀλλὰ μετὰβαλε τὴν θνητὴν καρδίαν τῷ ἀνήμερῳ τῶν εἰς ἡμέρας πτε, καθὼς ἐμετὰβαλες τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως Ἀσσυήρου πρὸς τὴν Ἐδὴν εἰς συμπαθὴ ἔλεον. καὶ πολυέλεε Κύριε, σῶσόν με μηδὲν ποτηρὸν τῆς φονδατῆς μου ποιήσασθαι, καὶ ἀπόδος με τῷ πατρί μου καὶ δούλῳ σου. ὁ συνδέσμιός μου ἐφυγε τὸν θάνατον μὲ τὴν ἐξυποδίαν σου. ἐγὼ δὲ θαρρῶντις εἰς τὴν βοήθειάν σου, ἐμμένειν ἔχοντας εἰς σὲ τὰς ἐλπίδας μου. Οὕτως οὐκ ὀλονύκτις διχόμενος ἔκλειον ἡσυχᾷ, ἔως ὅπου ἐξημέρωσε καὶ πάλιν τότε βλέπων τὸ φῶς, ἐπαρηγορήθηκα, καὶ ἡσυχόμου ἀποθυμώτερα μετὰ δακρύων πρὸς Κύριον λήγωντας. Θαυμάσωσιν καὶ εἰς ἐμὲ τὰ ἔλεός σου Δέσποτα, καὶ σῶσόν με, καθὼς ἐφύλαξας τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν ἐλύτρωσας ἀπὸ τῶν σφαγῶν, ὅπου ἐμῆκε καὶ τὸν θυσιάζον ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὡς ἀπειθήν πρὸς σὲ καὶ φιλόθεος. ὡς τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τῶν φθόνων καὶ φόνων τῶν ἀδελφῶν ἐλύτρωσας, καὶ μὲν χροῖες τὸν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁ πατὴρ αὐτὸς βασιλεύοντα, ἔπει καὶ ἐμὴν Βασιλεῦ Παποδυάμει χάρισαι ζῶντα τῷ ἀλκαβεί πατρί μου καὶ δέλωσαι, καὶ καὶ θαυμάσῃ καὶ εἰς ἐμὲ τὸ πανάγιόν σου καὶ πολυήμερον Ὄνομα. ὅταν δὲ ἐξύπνησαν οἱ βάρβαροι ἐπαράχθησαν ἰδόντες τὸν ἥλιον, πῶς ἐπέρασαν ὁ καιρὸς τῆς θυσίας τους καὶ ἐρωπύσαντες καὶ τὸν ἄλλον διαμῶντι τί ἐγινε, τοὺς εἶπον, ὅτι δεῖ ἡμεῖς, καὶ αὐτοὶ ἡσυχάσαι, καὶ δεῖ ἐκάκισαν ὁλότεια. τότε ἐδόξαται τὸν Θεόν, γνωρίσας πῶς μὲ ἐπὶ πούσιν. ἐπρόσβαί με καὶ μικροφάγησιν, καὶ καὶ παίζω μὲ ταῖς γυναῖκες, ἀλλὰ δεῖ τῆς ἡκυσῆς. ὅταν δὲ ἐφθασαν εἰς τὴν χωρίον Σαβαίτα καλόμενον, μὲ ἐνθάδε εἰς τὸ παλάει, ἀποκαίνοντες τὰς ἐλπίδας,

εἰς,

εως, γὰρ μὲ ἀγοράσω, καὶ τινὰς δοῦν ἔδωκεν ὑπὸ τεία χρυσᾷ πε-
 ρισσότερον· ὅθεν ἐξηγούμενας τὸ παρὰ δὲ τὸ ἱβαλὺς εἰς τὸν ἑαχά-
 λον, γὰρ μὲ κόψαν· ἐγὼ δὲ ἐδίδον τὰς παρόντας γὰρ μὲ πᾶρων, γὰρ
 δώσαν ὅσα τὴν ἐζητήσαν, γὰρ μὲ ἀγοράσω, καὶ τὰς τὰ ἔδωκε ὑπε-
 ρα, γὰρ δαδῶν ἐκείνον, ὅπως μὲ λυθῶσει, ὁλῶ με τὴν ζωὴν χαλῶς
 πληρωμῇ. βλέπωντάς με γὰρ οὕτως ἔκλαιον, ἐλυπήθη, καὶ μὲ ἡ-
 γόρασε, καὶ ὑπερὰ μὲ ἐξηγόρασε ἐδῶ οὕτως Γερόν, καὶ μὲ ἀγαπᾷ ὡς
 τέκνον του. δόξαζε λοιπὸν ὦ πατέρ τὸν Κύριον, ὅπως μὲ ἐλύθωσαν
 ὑπὸ τὸν θάνατον. ἐγὼ δὲ εἶπον αὐτῷ· σὺ μὲν ὦ τέκνον μετὰ κιν-
 διώους, καὶ θανάτους μὲ τὴν προσδοκίαν ὑπόμενας, ἐγὼ δὲ ὅταν
 ἡ χαλῶσι τὴν ἐταξά του Δεσπότης, ἐὰν μὲ ἀξιώσῃ γὰρ σὲ ὑπο-
 λαύσω ζωντανόν, γὰρ περάσω τὸ ὅπλοισιν τὴν ζωὴν με μὲ σκληραγω-
 γίαν πολλῇ καὶ ἐγκράτειαν. ταῦτα ὑποχόμενος ἤκουσα φωνὴν καὶ ἔλε-
 γον. ὁ Θεὸς γὰρ ἐρεῖσθαι τὸν λόγον σου. λοιπὸν τώρα δοῦν εἶναι ἀπὸ
 τοῦ γὰρ φιλῶ τὸ Θεῖ, ἀλλὰ κάμνει χρεῖα γὰρ πληρῶσαι μὲ προ-
 θυμίας τὴν ὑπόχρισιν. λέγει με ὁ Θεοδούλος. ἐγὼ πατέρ γὰρ γινώ-
 σκω ἀποθύμως συγκοινωνὸς εἰς αὐτῷ τὴν σκληραγωγίαν, γὰρ σὺ βοηθῶ
 εἰς τὴν κακοπάθειαν, καθὼς καὶ τὴν χαλῶς ἐκοινώνησα, καὶ τὴν
 ἀεργεσίας ἀπῆλυσα. ἐγὼ δὲ ἔκαμα ἀποσάχην, γὰρ τελειώσαν καὶ
 τὰς λόγους τὰ πράγματα, γὰρ ἔχωμεν καὶ μὲτὸν μέγαλον ἀμφοτέροι.
 ἀφ' οὗ λοιπὸν συνόφραδον, μὰς ἐφιλοξέουσιν ὁ Ἐπίσκοπος τὴν
 πόλιν δεικνύωντας πρὸς ἡμᾶς πολλὰ ἀγάπην, ὡς Θεοφιλέστατος ὁ-
 πῶ ἦτον καὶ Χριστομίμητος, καὶ πολλὰ μὰς ἐπαρακάλεσε γὰρ ὑπομεί-
 νωμεν ἐκεῖ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τα, πείσωντας γὰρ μὰς διδὼν τὰ χρεῖα ὁ-
 μῆρα. ἀμὴν ὅταν ἐγνωρίσει τὸν πόσον, ὅπως εἶχαμεν ἀμφοτέροι γὰρ
 ἐρεῖσθαι εἰς τὴν ἔρημον, ὅπως γὰρ ὑποδάσωμεν τὰς ἀχὰς καὶ τὸ λοι-
 πὸν χρεὸς πρὸς Κύριον, δοῦν μὰς ἐβίασε πρὸς ὑπερῶτερον, ὅπως γὰρ μὴ φα-
 νῇ πῶς μὰς ἐπρόστασε ἐκστασιακῶς ὅπως τὰ ἀργύρια, ὅπως ἔδωκεν καὶ
 ἡγάρασαν τὸν Θεοδούλον. μόνον μὰς ἐκράτισεν ἱκαναῖς ἡμέραις ὅπως ὀλι-
 γὴν ἀνάπαυσιν καὶ πρὸς ἀκλῆσιν, ἔπειτα μὰς ἔδωκε δέλημα, ὅταν βε-
 ληθῶμεν, ὡς ἀναχωρήσωμεν, ἀμὴν εἰς τὸ μόνον μὰς ἐδωκέναι, γὰρ
 λάβωμεν τὸ τὴν Γερασίου ἀξίωμα, τὸ ὅποιον ἡμεῖς δοῦν ἐπὶ ἔργων,
 ἡξέροντες τὸ βάρος τῆς, ἀμὴν ἐκεῖνος ἐνόμιζε, ὅτι οἱ πόνοι τὴν ἀσκή-
 σεως κάμνωμεν τὸν ἀνθρώπον ἄξιον, ὡς ἔχοντα παρρησίαν πρὸς Κύ-
 ριον. ἔπος ἂν μὲν βίας τὰ ἐπικύρασεν. ἔπειτα δίδωντάς μας ὅπως τὸν
 δρόμον φιλοτίμως ὅσα ἐχρεῖζομῶμεν, καὶ λαβόντες ἀχλὺν καὶ συγχώ-
 ρισιν, ἐσφύχθη εἰς τὴν ἀναχωρήσιν. ἔως ὧδε εἶναι ὅσα ὁ Ὁσίος
 Νίλος ὁ πατὴρ τοῦ παρόντος Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου ἐδιδάχθη τὸν

ἐρεάσει. καὶ ταῦτα ὑποσέφαστες εἰς τὴν ἔρημον ἔχισαν ὁμῶς μετὰ
 τὸν καιρὸν μὲ πολλὴν ἐγκράτειαν καὶ θαυμασίαν ἀσκητικὴν καὶ ὑπέρ-
 μετρον ἀσκητικὴν, καὶ ἔρεσαν ὁ Ὁσῖος Νεῖλος, ὡς σοφὸς ὅπου ἦτον, λό-
 γης ἀσκητικῆς γεμάτης σοφίας καὶ ἀφελείας πολλῆς, καὶ ὁπισθοῦς πολ-
 λὰς καὶ κεφάλαια θαυμάσια, καὶ ὅποια ἀδελφικῶς τὴν ἀναγινώσκοντες
 πρὸς τὴν θείαν ἀγάπην, καὶ Κόσμου ἀπαρῆκτον, καὶ ζήσας πολιτείαν
 Γασάγγιλον ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. καὶ ταῦτα καὶ ὁ ὁπῶς δαῖος τῷ
 Θεῷ Θεόδωλος παρέδωκε καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἀχαι-
 τὰς χεῖρας τῷ Παντοκράτορος. εἰς δὲ τὰς ἡμέρας Γεσίμου τῷ αυτοκρά-
 τορος ἤφειραν τὰ ἅγια αὐτὰ Λείψανα μὲ ἄλλα τινὰ Ἀσκητῶν, καὶ τὰ ἐν-
 ταφίσαντες εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀποστό-
 λου, ὁρφατοφωρεῖον καλέμενον· εἰς τὸν ὅποιον ἔγιναν καὶ πολλὰ θαυμά-
 σια εἰς δόξαν Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητος,
 ἣ ἀρέσκει κράτος, τιμὴ, καὶ προσκυώσεις, πάντοτε, νυν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
 τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ω, δὴ, ζ. Ο' Εἰρμός.

“ **Ν**Εῖς δὲσιβεῖς, καμίνε πυρὸς προσομιλήσαντες, ἀσπυρίζον πνεῦ-
 “ μα δρόσκον, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείν Ἀγγέλους συγκατάβα-
 “ σεις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, ἀχαιρίσας ἀνιμέλπον. ὑπερύμνητε,
 “ ὁ τοῦ Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Ω “Σπὶρ Οὐρανῷ, σὺν ἔσῳ καὶ θαύματι παρίσταντο, ἐν Γορ-
 δαίῃ αἱ Δυνάμεις τοῦ Ἀγγέλων σκοπέμεναι, ποσαύτῳ Θεῷ
 τὴν συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρβον τοῦ ὕδατος ὑπό-
 σασιν, ἐν τοῖς ὕδασι Σωματοφόρος ἔσκηκε, ὁ Θεὸς τοῦ Πατέρων
 ἡμῶν.

ΝΕφέλη ποτὲ, καὶ θάλασσα θείν προεικόνιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦ-
 μα, ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται, διεξοδικῶς τῷ νομοθέτῃ λαός.
 Θάλασσα δὲ ἡ τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη τὸ Πνεῦμα. οἷς τελείωμοι,
 ἀλόγητος εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς τοῦ Πατέρων ἡμῶν.

Α Πᾶντες πιστοί, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογῶντες ἀ-
 σιγήτως σὺν Ἀγγέλοις δοξάζομεν, Πατέρα, Υἱόν, καὶ Πνεῦ-
 μα Ἅγιον. τὸτο γὰρ Τελεῖς, ὑποστάσεις ὁμοούσιος. εἰς δὲ Θεός,
 ᾧ καὶ λαλῶμεν. ὑπερύμνητε ὁ τοῦ Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀ-
 λόγητος εἶ.

Ἄλλος, Εἰς τὴν καμίνον Ἀβραμιαῖοι.

Δ Ελαμψοσμήτοι, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρσόμεσιν, ἄθλοισι, ἐν-
 ροῖς τε Μάρτυρις ἀποφανῶς, φωτισόμενοι μετέβητε, πρὸς φίλῳ
 ἄδυντον, καὶ ἡμέρας Υἱοῦ χρηματίζετε.

Εἴτε-

Εὐελυσίως, ἥ ἐν Κόσμῳ ἡδέων ἑκτέμφοι, ἑσέως, τῇ βροτῶν
ὀφθαλμοῖς ἔχ' σαρκός, ἀκραιώθητε τὰ μέλη, καὶ μὴ φθειρόμεθα,
ἀγαθὰ κληρονομήσαντες Ὅσιοι.

Ο Θεὸς Παῦλος, καὶ Γεωργίου, καὶ Θεόδωρος, Νείλος, ἐφ' ἧς τε πα-
τρὸς πανδολιῶν, καὶ θαυόντες καὶ βιώσαντες, μακαρίζουσας Ἀσ-
κηταί, καὶ αἰδίμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὴν Μαίνα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ φέρεσαν, πάλαι, μαννα-
δόχος σάμνος ὡς ἀληθῶς, πορευόμενα ἐμφανέσασα. ἀλογημένη
σύ ἐν γυναιξί, πανάμωμι Δάσποινα.

Ἄλλος. Νέως δ' σβεβείς.

Πατρὸν ἡμῶν πιστὸν, τὸν βίον, Παμβασιλεῦ ἐρρωδισαν, ταῖς ἡμε-
ρίαις τῇ Αββαδάων, κατ' ἀθέαν δωρεῶν, ταῖς νύκτας καὶ τὴν ἡ-
μέραν δέομεθα, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, ἵνα κράζωμεν, ἀχαλίστως δοξάζον-
τες, ὑπερῷοντες ὁ τῷ Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ο Βίος ἡμῶν, ἐν πλῆθει ἁμαρτιῶν ἀπάλληως, διὸ δικαίως παύ-
σῃ, ἐφ' ἡμᾶς τὰ δεινότερα, ἀλλὰ τῇ Αββαδάων ταῖς δεισε-
σι, πάντας ἐν ἐλέει οἰκτείρησον, ἀχαλίστως κραυγάζοντες. ὑπερῷοντες
ὁ τῷ Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Υψίσε Θεὸν, λαόν σου ἡμαρτηκότα οἰκτερον, ἐκδυσωπῆσί σε Αβ-
βάδες, ὑπὲρ σοῦ ἐναθλήσαντες. ἀρισβείαις ταῖς τέχναις ἐν κατὰ-
πεμψον, πλεῖστα ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, ἵνα πίσει σοι κράζωμεν. ὑπερῷον-
τες ὁ τῷ Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν.

Λύσον τὰς σειράς, πταισμάτων λαόν σου Αββαδάων, ταῖς μναι-
καῖς σου ἱκεσίαις, μεταβάλλουσα πάντοτε, τὴν δικαίαν Θεὸν ἀ-
γαπάμεν, ὅπως τῇ δεινῶν ἐκδοξέμενοι, ἀχαλίστως σοι κράζωμεν.
Αββαδάων, Χριστιανῶν μεσότης, σὺ ὑπάρχεις καὶ ἀποστάσις.

Καταβασία. Νέως δ' σβεβείς. καὶ π.

Εὐφρίσε ρείθρον τῷ δρακόντων τὰς χάρας,
ὅς τῆς καμίνου τὴν μεταρσίον φλόγα,

Νέως φέρεσαν δ' σβεβείς κατόνυσας,

Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας.

Ὅλυν πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τῷ Πνεύματος.

Ω, δὴ, ἢ. Ὁ Εἰρμός.

Μυστήριον ἡμῶν δόξον, ἢ Βαβυλῶνος ἰδεῖται, κάμινος πηγάσα-
σα δρόσον, ὅτι ρείθροις ἐμείλυν, αὐτὸν Πῦρ εἰσδεχόμενα ὁ

Γορδάνης, ἢ σέρξαι σαρκὶ βαπτίζομενον τὸν Κτίσω, ὃν ἔλογυσαι λαοί,
ἢ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Α Πόθεν φόβον ἅπαντα, ὁ Λυξωπὴς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν, ἐ-
μοὶ δὲ πεπάρχει. ὡς Χειρῶ μοι πρόσελθε. τὰ το ᾧ φύσει
πέφυκα. ἐμῷ προσάγματι εἶχον, ἢ Βάπτισόν με συγκαταβαλῶ, ὃν
ἔλογυσαι λαοί, καὶ.

Ρ Ἠμάτων ὡς ἀκήκοα, ὁ Βαπτιστὴς τῷ Διαπότη συνήγορος, πα-
λάμῳ ἐκτείνει, χειραπτήσας ὁμῶς δὲ, τῷ Κορυφῷ τῷ Πλά-
τῳ αὐτῷ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· ἀγίασόν με σὺ γὰρ Θεός μου, ὃν ἔ-
λογυσαι λαοί, καὶ.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Γορδάνῃ γέγονεν. αὕτη γὰρ ὑπέρθεος
φύσις. ὁ Πατὴρ ἐφάνηκεν, ἔπος ὁ βαπτίζομενος, Τίς ὁ
ἀγαπητός μου. τὸ Πνεῦμα συμπάρῳ τῷ ὁμοίῳ, ὃν ἔλογουσι
λαοί, καὶ.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκτετάσας Δαυὶλ.

Μεγιστος Χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμασιν ὠραϊζόμενος, Ὁ-
σίαν σήμερον ἅπαντας, χοροδότης ἐνθέως δέκνυσιν, ἀνδρη-
μῦντας μὲν αὐτὸν, Χειρῶ δὲ ψάλλοντας. ἔλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε Τύθητε οἱ ἅπαντες ἀμνοὶ, Βαρβάρων ξίφεσι κατακοπτόμενοι, καὶ
προσλήχθητε τέλει, τῷ τυθῶντι Δέσῳ τράγια, ἢ πρωτο-
τόκων ἐν σπλῶαῖς, κατεσπλῶσάτε μελωδύντας. ἔλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γυμνοὶ πάσης ὁπτις ἡδονῆς, τὸν τὰς προπάτορας ὑπογυμνώσαν-
τα, Πατέρες Ὅσιοι, κάμψον, δυσμῆν ἄπεγυμνώσατε, κατα-
σολῶν δὲ Γεραὶ ὡς ἐναθλιτῶντες εἰληρότες, τῶν αἰχμῶν Σαροὶ
ἐνεδύσατε.

Θεοτοκίον.

Α Νοίγεται πάλιν ἡ σὺ, ὁ πρὶν Παράδεισος, ἢ ἐπεισάγεται,
ὁ πρὶν κατήκετος αἰθρῶπος, ἢ θάπται ἀληθέστα, Θεοχαρί-
τωτε Ἀγνὴ, βροτῶν τὸ φύραμα, ἢ βωόντων. πάντα τὰ ἔργα ὑμ-
νεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Μυσήριον ᾠδαδόξον.

Ο Γκοῦντες ἐν σπλῶμασιν, ἐπυρραίοις Ὅσιοι, πύγματι Μαρτό-
ραν Ὅσιων, μὲν Δικαίων χαίρετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἄδετε,
ἐν τρισαγίῳ ὑμνῶντες φωνῇ, τὸν Σωτῆρα βαπτισθέντα, ὃν ἔλογυσαι
λαοί, καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Υ Μνήσατε φιλέσθην, αἱ Οὐρανοὶ ἐφραδύνετε, Ὁρὸς τὸ Σινᾶ.
Ραὶ θάπτε γλυκασμὸν σαλαξάτε, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σήμερον ἡ

Α'θλοφόρων Α'ββάδων, ἐν ᾗ συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν, ὃν διλογῶσι λαοί, καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Δόξα.

ΠΑτέρων Θεῶν σήμερον, τῷ μνήμῳ ἑορταζόντες, πάντες προσκυνοῦμεν Τεράδα, τῷ Ἀγίῳ κράζοντες· Α'ββάδων ταῖς δέησιν, καὶ σὰ ἐλέη χαρίζων ἡμῖν, καταξιώσον ὑμνεῖν σε, ὃν διλογῶσι λαοί, καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Καὶ νῦν.

ΑΓκάλαις ἐποχόμετος, πῶς σὲ τεκύσῃς Κύριε, ἅπασαν Αἰγύπτῳ τῷ πλανίῳ, ἰχυρῶς ἠφανίσας, ἔρημον δὲ ἡγίασας, ἐν ᾗ Α'ββάδων ἐσέφθη πληθύς, Βαπτισθεὶς ἐν Γορδαῖν, ὃν διλογῶσι λαοί, καὶ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Καταβασία.

Μυσήριον ᾠδῶδοξον, καὶ π.

ΕΛδοθέρα μὴ ἢ κτίσις γνωρίζεται,
Τίτοι δὲ φωτὸς οἱ ᾠρὶν ἐσκοτισμένοι,

Μόνος ξεναίει τῷ σκότεις ὁ προσάτης,

Νῦν διλογεῖτω σωπῶνως τὸν αἴτιον,

Ἦ' ᾠρὶν πάλαινα ἤν' ἐθῶν παγκληρία.

Ω, δὲ, θ'. Ο' Εἰρήμης.

Μεγάλυμον ψυχὴ με, τὸν ἐν Γορδαῖν, ὑπὸ Γαῖαν
τὸ Βάπτισμα λαβόντα.

ΑΠορεὶ πᾶσα γλῶσσα, ἀφαιμὲν πρὸς ἀξίαν. Γλιγγιὰ δὲ τῆς καὶ ὑπερχόσμιος ὑμνήτωσε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τῷ πῖσιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν εἶθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ Χειριστῶν εἰς προσάτης σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγάλυμον ψυχὴ με, τὸν εἰς τῆς Τεράδος, κλέναντα τὸν αὐχρῶα,
καὶ Βάπτισμα λαβόντα.

ΔΑβὶδ πάρεσσ Πνῶματι, τοῖς φωτίζουμένοις, νῦν προσέλθετε, ἅδε πρὸς Θεὸν ἐν πίσει λέγων φωτίζετε. ἕως ὃ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδάμ ἐν πτώσει, καὶ γὰρ αὐτὴ εἰσηύκατε Κύριος ἐλθὼν, ρεῖθροις τῇ Γορδαῖν, φθαρσῶτα δὲ ἀνεκαίνιστε.

Προφῆτα δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τῷ χεῖρα, καὶ
βάπτισόν με πᾶχος.

ΟΉσαίας λέσαδε, καὶ καθάρθητε φάσκε, τὰς ποτηρίας εἰσάντι ἀφέλεθε Κύριε, οἱ διψῶντες ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορῶν. ῥαγεῖ ἡ ὕδωρ καινοποιὸν Χειρὸς, τοῖς προσρεχυσιν αὐτῷ ἐν πίσει, καὶ πρὸς ζῶν τῷ ἀγῆρῳ βαπτίζει Πνῶματι.

Προφῆτα ἄφες ἄρτι, καὶ Βάπτιστόν με θέλων, πληρῶσαι
καὶ γὰρ ἦλθον πᾶσαν δικαιοσύνην.

Σὺ τρωπώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγίδι. ὡς γὰρ ὁλεθροὶ ἔφυγον
φιλῆς Εἰβραῖοι πάσαι αἰμαχδεΐσης, ἔγω καὶ ἡμῖν ἐξόδιον τὸ
Θεῖον τέτο, τῆς παλιγγενεσίας Λυτρίον ἔσαι, εὐδον καὶ τῆς Τριᾶδος ὁλο-
μέθεα Φῶς τὸ ἅδυτον.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἀγγελοὶ τῷ ἀσκήσιν ἡμῶν Ἀββάδων, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,
ὅτι ἐν σώματι ὄντες, ὡς ἀσώματοι
συμβίβην.

Ιερολογίαις Ἱεραις, πῶς Ὁσίως διῶτε Πατέρας, πῶς ἐν Ρ' αἰθῶ καὶ Σι-
ναίῳ βεβιωκότας ἐν Ὁσιότητι, καὶ ὁσοβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλο-
φάνως μεγαλυνώμεν.

Ἀγγελοὶ τῷ ἀθλήσιν ἡμῶν Ὁσίων, ὁρῶντες συγκατήρχοντο,
καὶ Στεφάνων δοξάσαι, πῶς Ἀββάδας
ἀξιοχέως.

Ως πανόκληρῆς Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι, ὡς ὑπερ-
φειρῆς οἱ ἀγῶνες, ἐν αἷς τὸν πλάστον κατεπαλαίσατε, ὡς θαυμα-
στὴ ἡ ἀθλήσις, δι' ἧς νομίμως κατετίφθητε.

Μάρτυρες καὶ Ὁσίοι πῶς Ἀββάδας, σκλήρως αὐτῶν
εἰσδέχονται, καὶ γὰρ τῷ ἀθλήσιν τέτων, μετ'
ἀσκήσεως ἐθεώρην.

Σὺ καὶ ψυχῇ τῷ Κυρίῳ, καθιεράσατε ὁσίως, τοῖς δὲ ἐγκρα-
τείας ἰδρώσιν, ἀγιασθέντες καὶ ταῖς τῷ σώματος, ἐπηρρώαῖς ξηρά-
ναις, βαρβαρικῆς κακίας θάλασσας.

Σίναϊον τὰ Λείψανα ἡμῶν Ἀββάδων, κατέχον πασηγυρίζε,
ἡ Ρ' αἰθῶ ἐκβοᾷται, ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν
Ἀθλοφόρων.

Η Θεοφειγῆς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολῆς λαμπρυομένη, ἡμῶν διὰ Χει-
ρὸν ὑμῶν πότων, τὰς ἀγνοίας πάντων Μακάριοι, θαυματοῦσαι
χάριτι, τῷ πατερνῇ καὶ Θεῷ Πνέματι.

Θεοτοκίον.

Πάσγει, Θεότομφι Παναγία, Ἀπειρανδρι, Ἀνύμφωτε,
ταῖς ἡμῶν Ἀββάδων πρεσβεΐαις, νυνὶ θέμισαζε
τὸν λαόν σου.

Φρίττει Χερσὶν καὶ ποδῶν, τὸν ἐν αὐτοῖς ἀρρήτων λόγων, ὅπλων
θελοῦμενον Λόγον, Μητρὸς ἀγκάλαις βρέφος κρατέμενον, σὲ Πα-
ναγία Δέσποινά, ὑψιλοτέρα πάσης κτίσεως.

Ἄλλος.

Ἄλλος. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸς σεπτὰς Ἀββάδας, τὸς ἐν τῷ
Σιναίῳ, καὶ ἐν Ρ'αῖθῳ τε, ἀθλήσαντας ποροφρόνως.

Τῆς σαρκὸς πάντε ρῦπον, ἀπεπλύνετε ὅντως, δακρύων θαλα-
μοῖς, καὶ τοῖς τῷ αἵματος ὑμῶν ὡς Ἀθλοφόροι. ὅθεν διὰ τῆς
ἐπίρρητε, Ἀγγέλοις ἅμα, καὶ σὺν Μαρτύρων δήμοις, εὐφραίνεσθε αἶν,
Ὅσοι ἐν Ὅσίοις, καὶ Μάρτυρες ἐνδεικνύμενοι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸς Χειρὶ ὁπλίτας, τὸς καὶ ἐν ἀσκήσει,
καὶ ἐν μαρτυρίοις αὐσαντας τὸν βίον.

Ρωμαλαῖον οἱ Ὅσοι, τὸ φρόνημα ἔχοντες, κατεφρόνησαν ἅπαντα,
καὶ ἐν ἐρήμοις ὤκησαν ποροθύμως, ἐνθα ἐγκρατεῖς ἡρώμενοι τῷ πό-
θῳ πάντες, ἡρωιοφρόνως ἅμα, ὑπέστησαν σφαγῇ, ὅθεν καὶ τῷ Στεφάνῳ,
Ὁιόθεν συνυπεδέξαντο.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸς ἐν Ρ'αῖθῳ τε, καὶ ἐν τῷ Σιναίῳ,
αὐσαντας τὸν βίον, ἀσκήσει, καὶ
ἀθλήσει.

Εν ὁφροσύνῃ ἅπαντες, Ρ'αῖθῷ καὶ Σιναίῳ, τὸς Θεοφόρος Μάρτυ-
ρας, ὑμνήσωμεν ἀξίως, ἐξαιτῶντες λύσιν συμφορῶν καὶ θλίψεων,
ὅτι τῇ μνήμῃ τῇ φωταυγεί αὐτῶν, καὶ ὁφροσύνῃ ἡμῶν ἡρώδαι,
τῷ Βαπτισμένῳ τὸν ὕμνον, αὐτῶν ταῖς δεινύσει.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸς Τεισυποσάτε, καὶ Ἀδιαρίτε
Θεοῦ τὸ κράτος.

Ω Τελεὶς τοῖς προσώποις, καὶ Μονὰς κατ' ἐσῆας, Πάτερ, Τίε,
καὶ Πνεῦμα τὸ Παράγιον, πισοβείαις τῷ Ἀββάδων, ἰλεως
ἡμῶς τοῖς δαλοῖς σε, τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἀμέτρητοις προσπισῶσι, χαρίζεσθαι
αὐτοῖς, καὶ τῷ πολέμιον ταῖς νίκαις καὶ ἀπολύτῳσιν.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν τιμιωτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων τῷ
αἰῶνι Στρατοδύματων.

Σὲ δυσωπῶσιν Ἀχχαντε, τῷ Ἀββάδων ὁ δῆμος, τῷ σὺ Τίῳ
ἰκέσιον ποιήσασθαι πισοβείαν, οἰκτηρῆσαι πάντας τὸς πισῶς
ὑμνῶντάς σε, τῷ ἐναντίων καὶ δυσχερῶν αὐτοῖς, χαρίζομενος αἶν τῷ
λύσιν, σὺ γὰρ πισῶν εἰ προσάτις, σὲ μεγαλυνώμεν.

Καταβασία.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Γορδαῇ, ὑπὸ Γαλιλαίᾳ
ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα. Καὶ ὁ Γαμβικός.

Μεγά-

Μεγάλαιον ψυχί με, τὸν ὑποκλίναντα, τὴν Κάραν τῆς
Προδρόμου, καὶ ἀγιάσαντα τὴν φύσιν
τῆς ὑδάτων.

» **Ω** Τῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν Τόκων θαυμάτων,
» Νύμφη Παύλας Μήτηρ δ' λογιζομένη,
» Δ' ἡς τυχόντες παντελῶς σωθείας,
» Ἐπαξιὸν κροτᾶμεν ὡς δ' ἐργίτῳ,
» Δῶρον φέροντες, ὕμνον ἀχαριστίας.

Ἐξαποσελάειον τῷ Ἀγίῳ.

Ἐν Πνέματι τῷ ἁγίῳ.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκ-
τέλει, ὅπῃ τέλος δὲ εἴπῃ, τῇ Μαρτυρίᾳ ἡραδὲ, τῇ Πατέ-
ραν καύχῃ, καὶ τῇ Μαρτύρων ἡ δόξα, Ρ' αἰθρῇ καὶ Σιναίᾳ, ἡ πα-
ντοκράτωρ, τῇ θαυμασίᾳ Πατέρων.

Ὁμοιον.

Δ Εκάδα τὴν ὀκταήμερον, τῷ Ἀγίῳ Ἀββάδων, ἐπαίνους στεφα-
νίσωμεν. ἐν ἀσκήσει γὰρ ὄντως, καὶ ἐν ἀθλήσει ἡγωνίᾳ,
δυσμενῶν τὰς φάλαγγας. διὸ καὶ Λείψανόν τέπων, ἐν Σιναίᾳ τῇ Ὀ-
ρει, τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, θαυμάτων βλῆζει πελάγη.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁμοιον.

Φωτὸς ἀδύτα γέγονεν, ἡ παρῶσα ἡμέρα. Χειρὸς γὰρ ἡ ἀλή-
θεια, ἦλθε νῦν ἐπιφανῆ. Ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ᾠδαῖς
ὕμνήσωμεν, ὡς Πλάσωμεν καὶ Διαιπτόμεν. ὡ καὶ καὶ μυστήριον. τῇ
Ἀδὰμ ὁ Ποιητὴς, βεβλήκει Ἀνδραπὸς ᾤφθη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εἰς τὰς Αἴνας, ἱσώμεν εἰχῆς, εἰ καὶ φάλλομεν τῆς Ἑορτῆς, γ.
καὶ, γ. τῷ Ἀγίῳ.

Τῆς Ἑορτῆς Γ' διόμελα,

ἡχος, α'.

Φως ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ Κόσμῳ, Χειρὸς δ' Θεὸς ἡμῶν, ὁ
ἐμφανὴς Θεός. πάντων λαοὶ προσκυνησώμεν.

Πῶς σε Χειρὶ δέλοι τὸν Διαιπτόμεν, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν
τοῖς ὕδασι πάντας ἡμᾶς ἀνακαίνισας.

Στ' ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ ῥείθρα ἡγία-
σας, τῇ παλάμῃ τῇ δεξιᾷ χειροδεκόμενος, καὶ καὶ πάθῃ τῇ
Κόσμῳ ἱσώμενος. μέγα τὸ Μυστήριον τῆς οἰκονομίας, σε φιλόφρονι
Κύριε δόξα σοι.

Καὶ

Καὶ ἡ Ἀγία, ἡχος ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανίων τεγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα.

ΕΠὶ Μωσέως ὡς ᾤφθη, τὸ Θεοβάνειον, Σινᾶ φλογὸς ἐν εἶδει,
καὶ ἐπὶ ἡ Ἀββὰδων, βαρβάρων ἐπελθόντων, ἔπο φλόξ, πῦρ,
καπνίζοντων ὅρος τε, ὃ πῶς Ἀββὰδες πληρῶσαι πάσης χαρᾶς, τὸς
βαρβάρους ἐξεφύβησε.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεός.

Η Εἰν Σινᾶ σεβασμία Πατέρων συστάξις, σήμερον ἐν τῇ μηνί-
μῃ, ἡ Ἀγία Ἀββὰδων, συγχάριται ἡ λευγαίων θείᾳ σο-
ρόν, ἡ Ὀσίῳ ἀποβάντισα, ἐξ ἧς πιστοῖων λυγῆται ἅπας πιστός,
νοσημάτων καὶ ποικίλων παθῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις.

ΕΝ τῇ ἀσκήσει τὸ πρῶτον βίον ἱσαγγέλιον, οἱ Ὀσίοι Ἀββὰ-
δες, ἐπὶ γῆς ὡς ἐν πόλει, βιώσαντες ἐν τέλει μαρτυρικῶν,
συμπέπυσαν ἀθλήσιν. ὅθεν Μαρτύρων τοῖς δῆμοις ἐν Οὐρανοῖς,
καὶ Ἀγγέλοις συγχωροῦσι.

Δόξα, ἡχος, πλ. β'.

Α Σκητικῶν ὁδοῦσαντες ὁδόν, βαρβαρικῶν ὑπέστητε σφαγῶν, Ἀβ-
βὰδες Ὀσιώτατοι, καὶ Μάρτυρες Χειρὸς τῆ Θεῆ. Ὀσίοι μὲν,
ὅτι ἐν Σινᾷ καὶ Ρ'αἰθῶ ὡς ἀσώματα ἐβίωσατε. Μάρτυρες δέ, ὅ-
τι πῶς ἀγάπης τῆ Χειρὸς, ἐκ ἐχάρισεν ὑμᾶς, ἐξ ἱππῆ, ἐ μάχη-
ραι, ἐδὲ ἡ βαρβάρων ἡ ἀνήμερος ἐπιδρομή. ὅθεν ὡς Ἀγγέλων
μιμηταί, μὲν Ἀγγέλων ἐν ἑρμῶν δόφρατιδε. ὡς δὲ Μάρτυρες Χει-
ρὸς, χάριν ἐλάβετε, τῇ ἰατρῇ πᾶς νόσος, ἡ τῇ σοφῇ ἡ λευγαίων
ὑμῶν, μετ' ὀλαθείας καὶ πόδε προσιόντων. ἀλλὰ καὶ ἡμῖν, τοῖς
ἀδελφίμοις ὑμῶν, τῶν ἐν ἀσκήσει ἀθλήσιν, καὶ πανηγυρίζουσι τῶν
ἱερῶν ὑμῶν μνημῶν, ὡς Ὀσιομάρτυρες, ὡς πασιτάμνοι τῷ Θεῷ
τῷ Παντοκράτει, τῶν εἰρηλῶν δωρήσατε, τῷ Φιλοχρίστῳ στρατῷ, πᾶς
νίκας χορηγῶντες κατὰ ἡν ἀντιτάλαν, καὶ ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Καὶ νῦν, πῶς Εὐοχῆς.

ἡχος, β'.

Σ Ημέραν ὁ Χειρὸς, ἐν Γορδαῖν ἡλθε βαπτισθῆναι. σήμερον
Γωάννης ἀπτεται Κορυφῆς τῆ Δεσπότης. καὶ Δυναμείας ἡ Οὐ-
ρανίων ἐξέστησε, τὸ πᾶν δόξαν ὁρᾶσαι Μυστήριον. ἡ θάλασσα εἶδε,
καὶ ἔφυγεν. ὁ Γορδαῖν ἰδὼν ἀνέφρατο. ἡμεῖς δὲ οἱ φαντασθέντες
βοώμεν. Δόξα τῷ φανερῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὁφθαλμοῖς, καὶ φω-
τίσασατι τὸν Κόσμον.

Δόξα

Θαυμάσιος ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῖς.

Στίχ. Εἰς Ἐκκλησίας ἀλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴς Παύλου.

Αδελφοί, ἀναμνησθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὰ ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθνημάτων, τὰ το μὴ, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι διαβιζόμενοι, τὰ το δὲ, κοινωνοὶ τοῦ ἁγίου ἀναστροφῶν ἡμετέρας. καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μὴ συνιπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τοῦ ὑπαρχόντων ὑμῶν, μετὰ χαρᾶς προσδεξαθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν Οὐρανοῖς, καὶ μέντας. μὴ ἀποβάλητε ἐν τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθοποδοσίαν μεγάλην. ὑπομονὴς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσατε κομίσθητε τὴν ἐπαγγελίαν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἔξει, καὶ ἡ χρονία. ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀλλήλῃα, ἡχος, δ'.

Γραμμὴν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔσσω ἐπὶ Πέτρας τὰς πόδας μου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ καὶ Λουκά.

Εἴπερ ὁ Κύριος, μὴ φοβῆ τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι ἐδόκησεν ὁ Πατὴρ ὑμῶν, δῶναι ὑμῖν πλὴν Βασιλείαν. πωλήσατε τὰ ὑπαρχόντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. ποιήσατε ἑαυτοῖς βασιλείαν μὴ παλαίμενον, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. ὅπερ κλέπτεις ἐκ ἐγγύχει, καὶ δὲ σὴς ἀφαιρεί. ὅπερ γὰρ ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται. ἔσωσαν ὑμῶν αἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐλπίδος, καὶ οἱ λύχνους καίόμενοι, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις, προσεχόμενοι τὸν Κύριον ἑαυτῶν, τότε ἀναστήσει ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἡλθόντος καὶ κρείσσοντος, ἐλθέας ἀνίστασιν αὐτοὶ. Μακάριοι οἱ δούλοι καὶ οἱ δούλοι, οἱ ἐλθὼν ὁ Κύριος ὁρίσει γεννημένους. Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ ἐλπίσεται, καὶ ἀνακληθεῖ αὐτός, καὶ παρὰ τὸν ἄλλον ἔσται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

KINHTE BIBΛIOΘΗKE BEPOIAS

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

[illegible]

218

200

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΙΕΡΑ

αριθ. χρ. 2011

Ημερομηνία
έπιστροφής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

200

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΕΡΑ

αριθ. χρ. 2011

Ημερομηνία
έπιστροφής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΕΛΕΖΟ

μικρογραφία

Νόμος 5α/71, λ. 10 κ.κ.

1464

864

Αρ. 610 201

ΔΗΜΟΣΙΑ

Εθνικόν Κέντρον Βιβλίου καὶ Βιβλιοθήκῃς